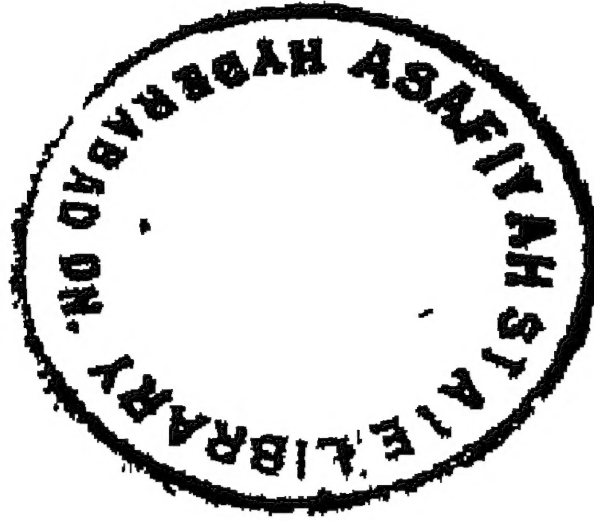

శ్రీ రస్తు

పాండురంగ మాహాత్మ్యము

తెనాలి రామకృష్ణకవికృతము

శ్రీబులుసు వేంకటరమణయ్యగారిటికతోఁ గూడినది.

శ్రీ రామా మిక్ డిల్.
మీ పుస్తకాలకు : స్థలము
40/1, రా. చి. రోడ్డు పక్క
విజయవాడ (తెలంగాణ)

చెన్నపురి:

హార్విల్ల రామస్వామిశాస్త్రిల అండ్ సన్స్ వారిచే

ప్రకటితము

1952

Printed by
V. VENKATESWARA SASTRULU
of V. RAMASWAMY SASTRULU & SONS
AT THE 'VAVILLA' PRESS
Madras.—1952.

ప్రకాశకులవిజ్ఞప్తి

ప్రౌఢాంధ్ర ప్రబంధములలో తెనాలి రామకృష్ణకవి రచించిన పాండురంగ మాహాత్మ్యము ముఖ్యమైనది. ఇదివఱకును శ్రీ చిన్నయసూరిగారు తొలుత దీనిలోని మొదటిమాఁడాశ్వాసములను బ్రకటించిరి. మేము నొకసారి ఆమాత్రమే ప్రకటించితిమి. పిదప లఘుటీకతోఁగూడ నీ గ్రంథమును శ్రీతెన్నతం శ్రీరంగా చార్యులుగారు ప్రకటించియున్నారు. కాని మూలగ్రంథమున అపపాతములత్యధి కముగ నుండుటవల్లను, లఘుటీక మూలార్థావగతి కనుకూలముగ లేనందునను, దీనిని పరిష్కరించుజేసి, వ్యాఖ్యతోఁగూడఁ బ్రకటింపవలెనను సంకల్పము మాకుఁ గలిగినది. సంస్కృతాంధ్రములందు పండితులగు శ్రీబులుసు వేంకటరమణయ్యగారు మిగుల పరిశ్రమించి దీని సంస్కరించి, టీకనుకూడ వ్రాసినసంగతి మాకుఁ దెలిసి, ప్రకటనార్థము పంపవలసినదని కోరితిమి. మేము కోరినవెంటనే, ఆయన దీనిని మా కొనుగిరి.

శ్రీవేంకటరమణయ్యగారు పాండురంగమాహాత్మ్యమును సంస్కరించి టీకను వ్రాయుటయే కాక శ్రీరామకృష్ణకవి కవిత్వతత్త్వమును వెల్లడించుచు విపులమగు పీఠికను పద్యసూచికను గూడ వ్రాసి యిచ్చిరి. ఇట్లు మాసంకల్పమున కనుకూలముగ గ్రంథము తయారగుటచే వ్యయప్రయాసములకోర్చి మే మిగ్రంథము నిపుడు ఆంధ్రలోకమున కర్పించుచున్నాము.

తండయార్వేట
చెన్నపట్టణము
30-4-1954

ఇట్లు,
వావిళ్ల రామస్వామిశాస్త్రులుఅండ్సన్స్.

గ్రంథ పరిచయము

గ్రంథము-కర్త.—

గ్రంథనామమునుబట్టి 'పాండురంగమాహాత్మ్యము' తక్కిన మాహాత్మ్యముల వంటి సామాన్యగ్రంథమని తలపరాదు; ఇది ప్రాచీనకాలపు ప్రాథమికగ్రంథములలో ఎన్నిక కెక్కినది; ఆంధ్రపంచకావ్యముల పట్టికలో పద్దు వేయించుకొన్నది. ఈ ప్రబంధమును కృతిపొందిన విరూపి వేదాద్రిమంత్రి గ్రంథకర్తతోఁ బలికినట్లుగా చెప్పఁబడిన—

సీ. తగ సంస్కృతము తెలుంగుగఁజేయఁ దెనుగు సంస్కృతముగఁజేయఁగ జతురమతివి;

నలుదెఱంగుల నెన్నఁగల కావ్యధారల ఘనుడ వాశువునందుఁ గరము మేటి;

వఖిలభూమిపాలకాస్థానకమలాకరోదయతరుణ సూర్యోదయుడవు;

తైవవైష్ణవపురాణావళీ నానార్థములు నీకుఁ గరతలామలకనిభము;

గీ. లంఢభూమికుచాగ్రహారాభమైన, శ్రీతెనాల్యగ్రహార నిర్ణేత; పగ
కాళికా కోకిలమవీవు; సరసకవివి, రమ్యగుణకృష్ట ! రామయరామకృష్ట !

క. కొండెన్య సగోత్రుఁ డ వా, ఖండలగురునిభుండ వఖిలకావ్యరససుధా
మండన కుండలుడవు భూ, మండలవినుతుడవు లక్ష్మమావరతసుజా!

క. యశము గలిగించు నీ మృదు, విశదోక్తులఁ బొండరికవిభుచరితఁ జతు
ర్దశ భువనవిదితముగ శుభ,వశమతి నాపేర నుడువు పరతత్త్వనిధీ! [పాండు. ఆ. ౧. ప. ౨౩-౨౪]

అను పద్యములను బట్టియు,

“ఇది శ్రీమత్పురమపదనాథ నిరవధికకృపాపరిపాకపరిచిత సరసకవితాసనాథ రామకృష్ణకవినాథ ప్రణీతంబయిన—”

అను నాశ్వాసాంతగద్యభాగములంబట్టియు ఈ ప్రబంధమును తెనాలిరామ కృష్ణకవి రచించినది సుష్టపడుచున్నది.

రామలింగఁడే రామకృష్ణుడు.—

ఉద్భూతారాధ్యచరిత్రమును రచించిన తెనాలి రామలింగకవియు, ఈ రామ కృష్ణకవియు నభిన్నులని కొందఱిమతము. భిన్నులనికొందఱితలంపు. ఈ కవినామము తొలుత రామలింగఁడనియు, ఆపృథితఁడు శైవుడనియు, కొంతకాలమున కీతఁడు వైష్ణవము పుచ్చుకొని తనపేరు రామకృష్ణుడని మార్పుకొనెననియు ప్రతీతి కలదు. శ్రీవీరేశలింగముపంతులుగారు మున్నగు కొందఱి యైతిహ్యమును నమ్మిరి.

కొందఱు భేదవాదులు తమవాదమునకు బలకరముగా క్రిందియంశములను చూపుదురు.

(i) పాండురంగమాహాత్మ్యపుగద్యమునకు విలక్షణముగ 'ఉద్భటారాధ్య చరిత్రమున గద్య' "ఇది శ్రీమదేలేశ్వరగురువరేణ్య చరణారవిందషట్పరణ సకలకళా భరణ రామనార్యసుపుత్ర సుకవిజనమిత్ర కుమారభారతిబిరుదాభిరామ రామ లింగయ ప్రణీతంబైన" అనియున్నది.

(ii) రామలింగశిష్యుల గల 'కుమారభారతి' అను బిరుదము పాండురంగకృతి కర్తకు లేదు. అందు కృతిపతి కవినిగూర్చి "శారద నీరూపము" అని సుబోధించి నట్లున్నది.

(iii) రామలింగనిగురువు వేలేశ్వరుడు; పాండురంగకృతికర్తగురువు భట్టరు చిక్కాచార్యులు.

కాని, కొంత విమర్శించి చూచినచో పయి కారణములు భేదవాదమునకు సమర్థకములు కాజాలవని తోచుచున్నది. తొలుతఁజెప్పఁబడిన యైతిహ్యమునుబట్టి యీ కవి శైవుఁడుగా నున్నపుడు రామలింగఁడై యుండెననియు, నప్పడితని గురు వేలేశ్వరుఁడై యుండెననియు, నీకవి వైష్ణవుఁడైనపిదప రామకృష్ణుఁడని తనపేరు మార్చుకొనెననియు, చిక్కాచార్యులను గురువుగా గ్రహించెననియు చెప్పికొన వచ్చును. ఉద్భటారాధ్యచరిత్ర మీతని పిన్నవయసున రచింపఁబడినదగుటచే నప్పడి తనికి 'కుమారభారతి' అను బిరుద ముండెననియు, పాండురంగకృతి రచనాకాలము నాటి కీ కవి వయసుమీఱినవాఁ డగుటచే దానికి బదులు కవి శారదాస్వరూపుఁడే యగుట 'శారద, నీరూపము' అని కృతిభర్తచెప్ప వలనుపడెననియు గ్రహింపనగును.

కవికులగోత్రాదులఁబట్టి చూచినయెడల వీరిరువురును అభిన్నులనియే చెప్ప వలసి వచ్చుచున్నది.

ఉద్భటకృతికర్త
కౌండిన్యగోత్రుఁడు
శుక్లయజుర్వేది
తండ్రి రామయ
తల్లి లక్ష్మమ

పాండురంగకృతికర్త
కౌండిన్యగోత్రుఁడు
శుక్లయజుర్వేది
తండ్రి రామయ
తల్లి లక్ష్మమ

తెనాలి రామభద్రకవికృతమగు 'ఇందుమతీపరిణయము'న

ఉ. ".....కవితా ఘనతామహు మత్పితామహుక్"

రామయ రామకృష్ణకవిరాజుఁ దలంచి, నులించి మ్రొక్కెదన్.

గీ. తదనుసంభవమణిని సుదక్షిణా పరిణయ ముఖకావ్యరచనాధురీణు నాంధ్ర

కవికదంబములోనఁ బ్రఖ్యాతిఁగన్న, యన్నయకపీంధ్ర ధీసాంధ్ర నభిపతింతు.

... ..

సీ. ప్రాధి మీ పెదతాత పాండురంగాదిసత్కృతులు చేసెను రామకృష్ణ సుకవి

అనుజుఁ డన్నపు మీ పితతాత రచియించెఁ బరంగ సుదక్షిణాపరిణయంబు

మీ తాత శ్రీగిరి చాతురీవిఖ్యాతి శ్రీశైల మాహాత్మ్యకృతి యొనర్చె
కడిమి మీతండ్రి యిమ్మడి రామకృష్ణాఖ్యుడనఁ గీర్తిగనె సంస్కృతాంధ్రములను
గీ. ఔర యనిపించె మీయన్న వీరరాఘు, వాఙ్మకవి సర్వకవితామహాత్మ్యమునను
ని న్ననూచాన సంతాను నెన్నఁదరమే, ప్రాజ్ఞహృదయాజ్ఞరవి రామభద్రసుకవి.”

అని యున్నది. దీనినిబట్టి చూడఁగా పాండురంగ మాహాత్మ్యాదులను రచించిన తెనాలి రామకృష్ణకవియును, సుదక్షిణాపరిణయమును రచించిన తెనాలి అన్నయకవియును అన్నదమ్ములని యేర్పడుచున్నది. ఏతదనుకూలముగనే సుదక్షిణాపరిణయమున—

గీ. “నవ్యసుగుణాభిరామ తెనాలిరామ, పండితాగ్రణి సత్పుత్ర భవ్యమిత్ర
హరపదాంభోజ సౌముఖ్యు, నిన్నపాఖ్యునన్న బిలిపించి యాదరోన్నతి వహించి.

... ..

గద్యము. ఇది శ్రీమతెనాలి రామేశ్వర శాశ్వత కృపాకటాక్షలక్షితకవితాభిరామ రామయపండిత కుమార సహజశైవాచారసంపన్న ధీమదన్నయనామధేయ ప్రణీతంబైన సుదక్షిణాపరిణయము నందు—”

అని యున్నది. ఈ పయిభాగమువలనఁగూడ రామకృష్ణుడును, అన్నయయును అన్నదమ్ములగుట సుస్పష్టము. ఇరువురును రామయపండితుని కుమారులే! తెనాలి వారే!!

మఱియు అన్నయ ‘పాలగుమి భీమగురుని సద్భక్తిగొలుతు’ అని చెప్పుటచే తెనాలివారు సహజముగా శైవులనియు, పాలగుమివారి శిష్యులనియుఁ దెలియుచున్నది. ఉద్భటారాధ్యచరిత్రరచనాకాలమునాటికి రామలింగకవి పాలగుమివారి (పాలగుమిలేశ్వరుని) శిష్యుడగుట ప్రసిద్ధముకదా!

తెనాలి యన్నయ తన గ్రంథమున తనయన్నయగు రామకృష్ణుని స్తుతింపలేదు. అంతమాత్రమున వీరిరువురి సౌదర్యవిషయమున సందేహింపఁబనిలేదు. అన్నయ మతాంతరస్వీకరణ మొనరించెనన్న ఆనాదరమున సుదక్షిణాపరిణయకర్త రామకృష్ణునిఁ జేర్కొనక యుండవచ్చును. రామభద్రకవి స్పష్టముగ వీరిరువురును సోదరులే యని వివరించియే యున్నాడు. రామకృష్ణకవి తన మతము మార్పును తెలుపుకొనకున్నను, పాండురంగమాహాత్మ్యమునఁ జెప్పఁబడిన ‘శైవవైష్ణవపురాణావళీ నానార్థరచనాపటిష్ఠైకరమ్యమతివి’ అను భాగమునుబట్టి యాతనిశైవప్రబంధరచనా పాటవముకూడ వ్యక్త మగుటయు, నతని మతాంతరస్వీకృతి విశదమగుటయు సహృదయవేద్యములు.

ఉద్భటారాధ్యచరిత్రమును, పాండురంగమాహాత్మ్యమును ఏకకర్తృకములని చెప్పుట కీ రెండుగ్రంథములకును గల పోలికలు ప్రమాణము కాఁదగును. అందుఁ గొన్ని మాత్ర మిచట చూపఁబడును—

మ. కవులున్ బాతకులున్ బ్రధానులు సుధీ, గణ్యుల్ పురాణజ్ఞులున్
వివిధార్థుల్ సఖులున్ బురోహితులు నర్వీనాథులున్ జోస్యులున్
ధవళాక్షుల్ గొలువంగ నిండుకొలువై బైవారు హర్షంబుతో
నవధానంబుననుండి శంకరకథా వ్యాస క్తి భాసిల్లుచున్.

[ఉద్భటా. ౧-౨౩.]

మ. కవులుం బాతకులున్ బ్రధానులు నలంకారజ్ఞులున్ బ్రాజ్ఞులున్
ధవళాక్షుల్ భజియుంప నిండుకొలువై తారేందు తారావళీ
ధవళంబైన సువర్ణకుంభయుత సౌధంబుదు నాస్థానమై
వివిధామ్నాయ పురాణ గుంభనకథల్ వించున్ బ్రమోదంబునన్.

[పాండు. ౧-౨౧]

గీ.,

లబ్ధముఖి.....ందఁజేయు, బ్రహ్మవిద్యా విదూరుడై బ్రహ్మణుండు.

[ఉద్భటా. ౨-౧౨౪.]

గీ.,

సిగమ ఘంటాపదైకాధ్వనీనబుద్ధి, బ్రహ్మవిద్యానవద్యుండు బ్రహ్మణుండు.

[పాండు. ౨-౬.]

చ. వ్రతములుచేసి పెక్కు లుపవాసములున్ మఱిపెక్కు లుప్పిడుల్
ధృతి నొనరించి కూర్చి బరదేసులఁ దల్లియపోలఁ బోచి మా
నితగతి మింటిదయ్యముల నేలకుఁదెచ్చి కుమారుఁగాంచె ద
త్పతి.....రగుఁ జామపతివ్రత సంతసంబునన్.

[ఉద్భటా. ౫-౨౧.]

తే. ఆమహీసురులేమకు నతులనిష్ఠ నింగివేల్పుల నేలకు నేలవేల్పు

కొలము నింగికిఁదెచ్చుచుఁ గొలువఁ బుత్రు, డొక్కఁడుదయించెఁ దత్ప్రపాఘ్యదయమహిమ.

[పాండు. ౩-౫.]

సీ. నెరవెండుకలు దువ్వి నిలువకొప్పు ఘటించి కుసుమదామము మీఁద గుస్తరించి
నుదుట గందఘ్రజుక్క నూల్కొల్పి నీలాల పోగంట్లు చెలిదోయిఁ బొందుపఱిచి,
తరళమై బంగారుతాయెత్తు గల ముతైములపేరు పేరురంబున ధరించి,
కటిఁ దాళిగోణాముకడఁచుంగు ధరఁ జీర పట్టుదట్టి ద్రిండుగట్టి నడుమ

గీ. కేల డాఁపలిచిటికెనవ్రేలియందు, నలఁతిపగఁడాలయుంగర మనువుకొలిపి

గౌరవంబీని కలికిసింగార మొదవ, నారజంబుగఁ జరియించు నతఁడు మఱియు

ఉ. బోడికెమ్మాపువై గరము పొందగఁజేసి కరంబు మ్రోయు నం

బాడిగ లోలి మెట్టి కరపద్మము క్రొవ్విరిచెండు మాటికి

వేడుకఁ బారమిటుచు నవీననఖాంకవిలాసలక్ష్మితో

గూడినమేను పమ్మకొనఁ గ్రుమ్మరుచుండు నతండు వీధులన్.

[ఉద్భటా. ౨-౧౨౪. ౧౨౨.]

చ. తలగడు గంగమర్దనము ధౌతపటావరణంబు సంస్కృతో

జ్వలకలమాన్నభోజనము చందనచర్ప ప్రసూనదామకం

బులు కపురంపువీడ్వమును భూషణపంక్తులు గల్గి నిచ్చులున్

బులుకడుగంగఁబడ్డ నునుముత్యముఁబోలుచు వాలుచుం బురిన్,

నీ కలదు, లేదను వాదములకోర్చి మీనుమీసమువంటి యొంటిడంచెము మెఱవగ
బహుసంకుమదపంక పాణింధమందైన తాళిగోణపుంజుగు నేల జీరఁ
గడలేని వీడ్యంపుఁగప్పుచుందురుకాని మోవి పల్లొత్తులముసుగుదన్న
సానతాకులు గల్లు సూనాస్త్రుశంఖంబుగతి నఖరేఖాంకగళము దనర

లే. సఖులు పనిహాసకులు వెంటఁ జనఁగ యువతి, భుక్తినిర్దుక్తపరిధానయుక్తుఁ డగుచు
నగరఘంటావధంబున నగుచు: దిరుగు, నొఱపుగల శీవి జాతిమాత్రోపజీవి. [పాండు. 3-౬. ౧౦.]

ఉ. “కోకకుఁ గూటికై యొకనిఁగొల్చి తదీరిత వాక్యపథతిక్
గైకొని..... [ఉద్యటా. ఆ. 2-౯౧.]

క. వలువకుఁ గూటికినై నీ, చులవేడం బోడచొరవఁజొచ్చు నతఁడు—”
..... [పాండు. 3. ౨౧.]

ఉ. మానితలీల సజ్జచునిమాడ్కి మహీసురుఁ డప్పరంబుల
మానవపంక్తిలోఁ గలసి మచ్చికయై తలలోని నాల్కయై
ధీనిధి యాతఁడే యనఁగఁ దేకువఁ దేజముగాంచి యుండెఁ బెం
పూనఁగఁ గొన్ని వాసరము.....తటన్. [ఉద్యటా. ౨-౧౪౧.]

క. తలలోపల నాలుక పూ, సలలో దారంబు, పాలఁ జల్లిన నీరుం
బలె వెలియెఱుంగక మనసులు, గలసి, యభేదముగఁ గాపుకడ నతఁడుండెన్. [పాండు. 3-౧౯.]

ఉ. ఆరయఁ బాలవంటి కుల మాఱడిఁబోవఁగనిచ్చి నీటిలో
నారజమై చరించు పసుధామరసందముఁ డిట్టివారు నె
వ్వారును జీరికిం గొనక,.....జుల్కఁగా
నీరసవృత్తిఁ జూచి; రతినింద్యుఁడు వీడని యేవగింపుచున్. [ఉద్యటా. ౨-౧౩౪.]

గీ. కాపురము నాకుఁ గడుఁబెద్ద కంచియంత, యిల్లు శ్రీ ధాన్యకటకమై హెచ్చు.....”
[ఉద్యటా. ౨-౨౧౩.]

లే. కాపుఁగోడలు కంచంత కాపురంబు, పాలవంటికులంబు గాడ్పఱచి చనియె-
..... [పాండు. 3-౮౧.]

క. భజనచెడి దానిపొత్తున, భుజియించెను మధువుఁద్రావె బొల యంటె, వెసక
ద్యజియించె దగిననడవడి, కుజనుండై ధరణిసురుఁడు కున్పితబుద్ధిన్. [ఉద్యటా. ౨-౨౩౧.]

లే. ఎన్నిజన్మంబులేనియుఁ జన్నపిదపఁ, గాని ప్రాపింపరాని ధరానిలింప
జాలి గడెలోన నప్పాపజాలి తొఱగి, కల్లుపెల్లాను, వేటాడుఁ గఱచు నెఱచి.
[పాండు. 3-౮౪.]

ఉ. కేతువు నీటముంచి తమకించి ధన్యుర్లత మల్లఁబెట్టి వి
ఖ్యాతబలంబుఁ జెట్టులనుగట్టి గుణంబునఁగల్గు పక్షముల్
వే తరలించి యంపగఱివేడక మూలకుఁద్రోచి, యమ్మనో
కాతుఁడు తత్పురిం గలుగు శైవులవైజన లోఁగునెంతయన్. [ఉద్యటా. ౧-౧౧౨.]

సీ. నిలువున నొలిపించె విలువంగడమునెల్ల శరములయూయంబు బొరయు టుడిపె

దగ శబ్దమాత్రపాత్రముజేసె గుణలత మ్రోకునగట్టించె మాలబలము

గంచుకివశము గావించె నేనానాధుం గమరించె సహచరుం గటికియెండ

బ్రతిపక్షభావసంగతుడని హితుజూచె వరకేతనముకీర్తిభరము డులిపె

తే. ధర్మనిర్మలబుద్ధి నుశర్మగదిసి, గెలువఁగాలేక చని కోపగించి మదను

డుఱక; తనవార లతనికి నోడుమనిరె? పలికిగీడొట బంట్లపాపంబుకావె! [పాండు. ఆ. ౫-౯౮.]

ఇట్టి వింక నెన్నియేని కలవు, ఈ రీతినే రామకృష్ణకవికృతమగు ఘటికాచల మాహాత్మ్యమునకును, ఉద్భటారాధ్యచరిత్రమునకును చాల పోలికలు కలవు, మచ్చు నకు రెండు మాత్ర మిట నీయఁబడుచున్నవి.

సీ. మొకరితేటలు మూతి ముట్టవు తేనియత్ శ్రీమధుశాసి కర్పించికాని

కోకిలమ్ములు చిగురాకులు గొఱుకవు శ్రీపనమాలి కర్పించికాని

లేబచ్చికత్ కబళింపవు హరిణముత్ శ్రీనీలమూర్తి కర్పించికాని

ఫలభుజ్క్రియలకుం జిలుకలు దలఁపవు శ్రీమాధవునకు నర్పించికాని.

గీ. యితరజంతువులును హరిమతిఁ దలంచి, కాని యే వర్తనమునకుం బూన వనిన

నా తపోవనమాహాత్మ్య మభిసృతింఁ, నలవియే వేమొగంబులచిలువకైన. [ఘటికాచలమాహాత్మ్యము.]

సీ. అచలసతాభర్త కర్పించిమఱి కాని మృగములు లేఁబూరి మేయ వచట

నసమలొచనునకు నర్పించిమఱి కాని యభులు క్రొవ్విరితేనె లాన వచట

అంధకధ్వంసికి నర్పించిమఱికాని కోయిల లిగురాకు కొఱుక వచట

నంగజారాతికి నర్పించిమఱికాని చిలుకలు పండ్లు భుజింప వచట.

గీ. తక్కుఁగల జంతువులు శంభుం దలఁచికాని, యుచితవర్తనములఁ గోరి యుండవచట

వదనములు వేయుఁగలయంతవానికైన, నా యరణ్యంబుఁ గొనియాడ నలవియగునె?

[ఉద్భటారాధ్యచరిత్ర]

మ. శుకముత్ ప్రామినుకుత్ గుణించు; గణించుచుం ధర్మమర్తేతిహా

సకథత్ శారిక; లీరికత్ గొనుమనీషన్ శేషభాషావిశే

షకళాశాస్త్ర ముపన్యసించు; బకముత్ సాత్రాజితీప్రాణనా

యకనామాళి; నళుత్ పఠించు సతతోద్బద్ధితికాచాతురిన్.

[ఘటికాచలమాహాత్మ్యము.]

ఉ. సామగుణంబుఁ గ్రొల్పుఁ బికళాబకపంక్తులు శ్రేవధర్మముత్;

ప్రేమ నుపన్యసించు శుకబృందము లీశ్వరయోగశాస్త్రముత్;

కోమలరీతి శారికలు గూడి పఠించు వినోదలీలలన్;

గామవిరోధి; బాడు నధికంబుగ నచ్చట భృంగపోతముత్.

[ఉద్భటారాధ్యచరిత్రము.]

ఇంక పేరు.—

రామకృష్ణకవియింటిపేరు 'తెనాలివా' రని పాండురంగమాహాత్మ్యమునందలి 'శ్రీతెనాల్యగ్రహారనిర్ణేతపు' అనుదానినిబట్టి తెలియుచున్నది. అంతకుం బూర్వమున ఆ వంశమువారియింటిపేరు 'గార్లపాటివా' రని ప్రసిద్ధము. శ్రీగురుజాడ శ్రీరామ

మూర్తిగారును, శ్రీవీరేశలింగముగారును అట్లే చెప్పియున్నారు. తెనాలిలో శ్రీ రామలింగేశ్వరస్వామివారి యాలయమున నొక యుత్సవవిగ్రహము పీఠము మీఁదఁ గల

ల్లో. “శ్రీ తెనాలినగరే వ్యరాజయ,ద్ధార్లపాటిపుర రామపండితః.

శుక్లచూఢానితపంచమిగురౌ రామలింగ ముమయోత్సవాకృతిమ్.”

అను శ్లోక విూ యంశమును బలఁపఱచుచున్నది. గార్లపాటి రామయపండితుఁడు తెనాలినగరమున శ్రీరామలింగేశ్వరస్వామియొక్కయు, శ్రీపార్వతీదేవియొక్కయు ఉత్సవవిగ్రహములను ప్రతిష్ఠించె నని మీఁది శ్లోకమున కర్థము. ఈ రామయపండి తుఁడే రామకృష్ణుని తండ్రి. ఈ రామయ గొప్ప శివభక్తుఁడని యీ శ్లోక మే విశద ఁపఱచుచున్నది.

కవికాలము - గ్రంథరచనాకాలము:—

ఉద్భటారాధ్యచరిత్రపు కృత్యవతరణికనుబట్టి యీ గ్రంథము కొండవీడు దుర్గాధ్యక్షుఁడుగా నుండిన నాదెండ్ల గోపమంత్రికడ ముఖ్యోద్యోగిగా నున్న యూరే దేచమంత్రికి కృతిగా నీయఁబడినట్లు తెలియుచున్నది. గోపమంత్రి శ్రీకృష్ణ దేవరాయలమంత్రి యగు సాళువ తిమ్మరుసుమంత్రికి మేనల్లుఁడు. శ్రీ కృష్ణదేవరా యులు క్రీ. శ. 1515-వ సం॥ న కొండవీటిదుర్గమును జయించినపిదప, దానిని పాలిం చుటకు తిమ్మరుసు తన మేనల్లుఁడగు నీ గోపమంత్రిని నియమించెను. ఈ గోపమంత్రి సుప్రసిద్ధుఁడు. ఇతఁడు దేచమంత్రికి క్రీ. శ. 1517-వ సం. న ఒక యగ్రహార మును దానమొచ్చెను.

దేచమంత్రి శైవాచారపరాయణుఁడు. ప్రాచీనారాధ్యుని వంశస్థుఁడగు చంద్ర శేఖరవాచంయమునియొక్కయు, మహావిద్వాంసుఁడగు *లొల్ల లక్ష్మీధర పండితునియొక్కయు శిష్యుఁడు. లక్ష్మీధరపండితుని యనుగ్రహమున పాండిత్యమును సంపాదించి ఈ దేచమంత్రి ‘శివపంచస్తని’కి వ్యాఖ్య రచించెను. ఈ యంశమును

ల్లో. “న చాయం దేచయామాత్యో మహిమస్తవపంచికాం,

లక్ష్మీధరకటాక్షేణ కురుతే గురుతేజసా.”

అను శ్లోకము చాటుచున్నది. దేచమంత్రి గోపమంత్రివలన అగ్రహారాదిసమ్మాన ములను పొంది, ప్రసిద్ధుఁడైన పిదపనే ఉద్భటారాధ్యచరిత్రమును కృతినంది యుండును. ఆ కాల మించుమించుగా క్రీ. శ. 1535 అని తలఁచవచ్చును. ఉద్భటారాధ్యరచనాకాల మిదియే యై యుండవచ్చును. ఈ మీఁది విషయమునుబట్టి రామకృష్ణకవి శ్రీకృష్ణదేవరాయలకాలమున - ఆతనిసభలో నుండె నన్న లోకప్రతీతి యథార్థమే గాని, కల్పితము కాదని స్పష్టమగుచున్నది.

* శ్రీశంకరాచార్యకృత సౌందర్యలహరికి వ్యాఖ్య వ్రాసిన విద్వాంసుఁడు.

పాండురంగమాహాత్మ్యమును కృతిపొందిన విరూరి వేదాద్రిమంత్రి కందాళ అప్పలాచార్యుల శిష్యుడు; మంగయగురువ రాజు కుమారుడగు పెదసంగభూపాలు నొద్ద వ్రాయుసకాడు. చిత్రభారతకృతిపతి తండ్రి పెదతండ్రిలును, వైజయంతీ విలాసకర్తయగు సారంగు తమ్మకవియు ఈ కందాళ అప్పలాచార్యులకు శిష్యులు. క్రీ. శ. 1547-పరాభవసంవత్సరమున గండికోట ప్రభువు కందాళ అప్పలాచార్యులకు భూదానమొసంగిన శాసనమొకటి కలదట !

రామకృష్ణకవి తన గ్రంథమున 'భట్టరు చిక్కాచార్యులు' తనగురువని చెప్పి యున్నాడు. ఈ చిక్కాచార్యులకు బెక్కురు శిష్యు లుండిరి. చాళుక్యాటికా మాహాత్మ్యము, ఆనందకాసన మాహాత్మ్యము మున్నగు గ్రంథములను రచించిన లింగమగుంట రామకవియును [తెనాలి రామకృష్ణుని అల్లుడు], అతని తమ్ముడగు లింగమగుంట తిమ్మకవియును ఈ చిక్కాచార్యులకు శిష్యులు. రామకృష్ణకవులచే 'కామందకము'ను కృతిగొన్నవాడును, కొండ్రాజు తిమ్మరాజుకుమారుడును, పెదసంగభూపాలుని మేనల్లుడును అగు వేంకటాద్రియును చిక్కాచార్యుని శిష్యుడే. ఈ వేంకటాద్రి క్రీ. శ. 1584 వ. సం. న కామందకమును కృతిబొందెను. కాస పాండురంగమాహాత్మ్యరచనము అంతకుంటే కొన్నియేండ్లు ముందుగా జరిగియుండ వచ్చును.

పై యంశములనుబట్టి రామకృష్ణుడు శైవుడుగా నున్నప్పుడు క్రీ. శ. 1535 ప్రాంతమున ఉద్భటారాధ్యచరిత్రమును రచించి దేవమంత్రికి కృతియొసంగె ననియు, తర్వాత వైష్ణవుడుగా మారినపిదప 'ఘటికాచలమాహాత్మ్యము'ను రచించెననియు, ఉద్భటచరిత్రరచనయైనపిదప రమారమి ముప్పదియేండ్లకు - అనగా (క్రీ. శ. 1565 ప్రాంతమున) పాండురంగమాహాత్మ్యమును రచించెననియు చెప్ప వీలగుచున్నది. పాండురంగమాహాత్మ్యమున (పుట 203) 'గిరికానుషక్తబుద్ధి నువరిచరునింబోలు' (ఆ. 4. ప. 242) అని వసుచరిత్రవిషయమును, 'గురుభీతమతిక నాముక్తమాల్యదకు నెన యగుచున్' (ఆ. 4. ప. 243) అని యాముక్తమాల్యదయును సూచింపబడినందున, పయిగ్రంథద్వయము రచింపబడిన పిదపనే యిచ్చుది వ్రాయబడినట్లు వ్యక్తమగుచున్నది. ఆముక్తమాల్యద శ్రీకృష్ణదేవరాయలరచన యగుటచే బ్రాచీనమగుట యుక్తమే. కాని వసుచరిత్రవిషయమునఁ గొంత సందేహము కలుగవచ్చును. కాని అది 1563-70 ప్రాంతమున వెనుగొండను పాలించిన తిరుమలదేవరాయల కంకితమగుటచేత దానిరచన యంతకుఁ బూర్వమే జరిగియుండ వలెను. పాండురంగమాహాత్మ్యమును ఇంచుమించుగ నాకాలపుదే యగుట నివి రెండును సమకాలీనములనియు, అట్టియేడ నొకదానిలో నింకొకటి సూచింపబడుట దోషముకాదనియు గ్రహింపవచ్చును. ఇంతకును - ఉపరిచరమున పృథ్వాంతము మహాభారతమున నున్నదే కాని ప్రొత్తది కాదు. కావున దానినే రామకృష్ణకవి సూచించెననియుఁ జెప్పవచ్చును.

కాగా రామకృష్ణకవి శ్రీకృష్ణదేవరాయల యాస్థానమున నుండుట యసంభావ్యము కానందునను, వసుచరిత్రవృత్తాంతశంస యసంగతముకానందునను, ఇతఁడు క్రీ. శ. 16-వ శతాబ్దిప్రారంభమున (1505 ప్రాంతమున) జన్మించి, 1575-80 ప్రాంతమువఱకును జీవించియుండెనని నిశ్చయముగాఁ జెప్పవచ్చును.

కృతులు - ముద్రితములు, అలభ్యములు.—

రామకృష్ణుఁడు రచించిన గ్రంథములు మూఁడుమాత్ర మింతవఱకు లభించినవి. ఆ మూఁడును ముద్రితములు. ఉద్భటారాధ్య చరిత్రము ముక్త్యాలలోని సరస్వతీపత్రికలో ప్రకటింపబడి, పిదప ప్రత్యేక గ్రంథరూపమును దాల్చినది. ఘటికాచలమాహాత్మ్యము ౧౮౯౨-వ సం. న కళాఃతీముద్రాక్షరశాలలో ముద్రింపబడినది. పాండురంగమాహాత్మ్యము తొలుత శ్రీనివర్తివారిచేతను, శ్రీవావిళ్ల వారి చేతను కొంతభాగము ముద్రింపబడి, పిదప శ్రీమాన్ శ్రీతెన్నతంశ్రీరంగాచార్యులు గారి లఘుటీకతోఁగూడ పూర్తిగముద్రింపబడి, ఇందనుక విదుకూర్పులను పొందినది.

తెనాలి రామలింగకవికృతులగు కందర్పకేతువిలాసము, హరిలీలావిలాసము అను ప్రబంధములనుండి కొన్ని పద్యములు ప్రబంధరత్నావళియందు ఉద్ధరింపబడినవి. ఆ గ్రంథములుమాత్ర మింతవఱకును దొఱక లేదు. “పాండురంగవిజయము” అను వేటొక గ్రంథము నీ కవి రచించినట్లు ప్రతీతి. అది పాండురంగమాహాత్మ్యమే యై యుండునేమో! ‘పాండురంగవిజయము’లోనివని ఉదహరింపబడిన పద్యములు మాత్రము పాండురంగమాహాత్మ్యమునఁ గానరాకున్నవి.

రామకృష్ణనిఁగూర్చిన కథలు.—

తెనాలి రామలింగని కథలని దక్షిణదేశమునందంతటను ప్రసిద్ధములయి కొన్ని కథలు ప్రచారమున నున్నవి. అందుఁ జాలవఱకును శ్రీకృష్ణదేవరాయల కును, అతని యాస్థాన విద్యత్కవులకును సంబంధించి యున్నవి. వీనిని శ్రీగురుజాడ శ్రీరామమూర్తిగారు తమ ‘కవిజీవితముల’లో ఇచ్చియున్నారు. రామకృష్ణకవి రాయలకాలమున లేడని తలచిన విమర్శకులు కొందఱీ కథలన్నియుఁ బుక్కిటి పురాణములని తలంచిరి. కాని యీవఱకు నిర్ణయింపబడిన కవికాలమునుబట్టి యీ కవి రాయలసభలో ఉండుటకు అక్షేపణ లేదు. కొందఱు పరిశోధకులు, విమర్శకులును ఈ యంశమును గ్రహించి శ్రీశ్రీరామమూర్తిగారు వ్రాసిన కథలు కొన్ని యథార్థములే యని నమ్ముచున్నారు. అన్నియుఁగాకున్నను, కొన్నియైనను నమ్మదగియే యున్నవని చెప్పక తప్పదు. ఆ కథలు సాధారణముగా భట్టుమూర్తి, అల్లసాని పెద్దన, ముక్కు తిమ్మన, భూర్జుటి మున్నగు కవులను వెక్కిరించు గాథలతో నిండియున్నవి. వానికిదగిన చాటువులును కలవు. శ్రీకృష్ణదేవరాయలకాలమునాటికి రామకృష్ణకవి యువకుఁడు; స్వభావముచేతనే స్వతంత్రుఁడును, వికటస్వభావము కలవాఁడును అగుటచే ఈతఁడు ఇతరకవులను—సమయానుసారముగ అధిక్షేపించుట ఆసంభవ మెంతమాత్రమును కాదు.

రామకృష్ణుడు తన చరమదశలో తరణోపాయముగను, తనకవిత్వపరిక్షకునికపోషలగను ప్రాథమబంధమగు పాండురంగమాహాత్మ్యమును రచించెను. అందు హాస్యమున కెట్టి యవకాశమును - అందుచు అట్టి వయసున - లేదు, అట్లయ్యును ఈతఁడు, తన స్వభావమును పూర్తిగ విడువలేక అందందు తన కొంటెతనమును వ్యక్తముచేయుచునే యున్నాఁడు. మచ్చునకు రెండు పద్యము లుదాహరింపఁబడుచున్నవి.

అతులనిష్ఠతో తపస్సుచేసిన పుండరీకమహామునికి భగవంతుఁడు ప్రత్యక్షముకాఁగా ముని ఆతనిని వెక్కువిధముల స్తుతించెను. అందు దశావతారస్తుతిలో బౌద్ధావతారవర్ణన మీ క్రిందిరీతి నున్నది:—

చ. 'ప్రతిదినకేశలంచనపురాయిడి నెట్టన బట్టగట్టి మైఁ
బుతపుతమంచునున్న కుఱుబోడతలకొ ధరియింప నోడియున్
సతమగు సొమ్ముగాన విడఁజాలవుగా శిఖిపించవల్లి, సౌ
గతమతధుర్య! దానిఁ గటిఁ గట్టుము; పుట్టము మిన్నకేటికిన్.'

[పాండు. ద్వితీయా. ౬౪]

నెమిలిపించెము శ్రీకృష్ణునకు నీడరాని కేశాలంకారము. బౌద్ధావతారసమయమున బట్టకట్టి నున్ననైన తలపై దానిని ధరింప నెట్లుచు వీలులేదు. సతమగు నగను వీడుట కును వలను కాదు. కావున మొలకుఁ గట్టిన బట్టను విప్పివేసి, ఆ వస్త్రమునకు బనులుగా శిఖిపించమును ధరించుట మేలు. అట్లు చేయుటవలన వస్త్రధారణఫలమును సిద్ధించును. మొల కట్టవలసిన బట్ట, తలయే కట్టుటచే - (బట్టతల యగుటచే) వేతే వస్త్రధారణ మనావశ్యక మని భావము.

పయి వర్ణనమున రామకృష్ణుడు తన స్వభావసిద్ధమగు హాస్యమును వెల్లడించె ననుట స్పష్టము. ఈ వర్ణనము ప్రత్యక్షమైన భగవంతునిఁ గొనియాడుచు పుండరీకునివంటి ముని చేయుట వికటమేకదా!

సహజదుర్బుద్ధియగు నిగమశర్త తనయక్కచేసిన హితబోధకు లోఁబడి సానుకూలుఁడై మంచిదారిని పడినట్లు నటించియు నొకనాటిరాత్రి యందఱును నిద్రింపఁగా వారి నగలను దొంగిలి పరారి యయ్యెను. మఱునాటివఱువాత అతనిబంధువులు పోయిన తమ నగలఁగూర్చి విచారించు సందర్భమున నీ క్రిందిపద్య మున్నది.

సీ. 'శోకించు వృద్ధభూసురుఁ డాత్మపితృదత్త దర్శముద్రికకుఁ జిత్తంబు కలఁగ
నత్తగారిచ్చిన హరిసుదర్శనపుఁదేరునకు ముత్తయిదువ వనటఁబొందుఁ
గ్రొత్తగాఁ జేయించుకొన్న ముక్కఱుకునై యడలు దుర్వారయై యాఁడుబిడ్డ
జామాత వెతఁబొందు వ్యామోహియై నవగ్రహకర్ణపేష్టన భ్రంశమునకు

తే. నెంత దుర్బుద్ధి! యెంత దుర్భాగి! యహహా! సర్వధనములు నద్దురాచారశీలుఁ

దూచుముట్టుగ నిలుదోచి యుఱికిచనుట, యెఱుంగరోకాక, యవ్వేళయెఱుక గలదె!

[పాండు. తృతీయా. ౫౦]

చెడుతిరుగుడులు తిరుగుచు, సర్వనాశన మొనర్చుచున్న నిగమశర్తను దారికిఁ దెచ్చుటకై ఆతనియక్కఱ దొరుకొనుల దూరమున నున్న తమయూరినుండి కాపురమెత్తి వెట్టి పుట్టినింటికి భర్తతోను, బిడ్డలతోను వచ్చినది; నిగమశర్తకు నయమునను, భయమునను హితబోధచేసి ఆతనిని మంచిదారికి త్రిప్పినది. అతఁడును వెనుకటిరీతి మర్యాదగా ప్రవర్తించసాగెను. ఇట్టి మార్పునకుఁ గారణము ఆమెయే. తన బుద్ధి చాతుర్యమున కామె గర్వింపవలసినది; అందఱిచేతను పొగడికలను పొందవలసినది. ఇట్టియెడ నిగమశర్త యొక యర్థమరేయి అందఱినగలను ఊహముట్టుగ దోచుకొనిపోయినపుడు బండుగు లందఱును తమతమ యాభరణములకై విలపించుచుండఁగా ఈమెయు తన ప్రయత్నము వస్తుగుటకుఁ గాక, నగకొఱకు విలపించుటయు, అందును అత్యల్పమూల్యముగు ముక్కటసు వాపోవుటయు, అందఱును సామాన్యముగ విలపించుచుండఁగా ఈమె దుర్వారయై యడలుటయు రామకృష్ణకవివికట తను విశదము చేయుచున్నవి.

గ్రంథనామము .—

పాండురంగక్షేత్రమాహాత్మ్యమును ప్రతిపాదించు నీ ప్రబంధమునకు 'పాండురంగమాహాత్మ్యము' అను పేరున్నట్లు ఆశ్వాసాంతగద్యములనుబట్టి తెలియుచున్నది. దీనికి 'పాండరీకమాహాత్మ్యము' అను నామాంతరమున్నట్లు 'అభ్యుదయ పరంపరాభివృద్ధిగా నాయొనర్పంబూనిన పాండరీకమాహాత్మ్యంబునకు—' అను గ్రంథారంభ గద్యవలన తెలియుచున్నది. దైవమునుబట్టి పాండురంగమాహాత్మ్యమనియు, భక్తుడగు పుండరీకుని కారణమున పాండరీకమాహాత్మ్యమనియు దీనికి పేళ్లు గలిగినవి. కాని పాండురంగమాహాత్మ్యమును పేరే ఆంధ్రలోకమున ప్రసిద్ధమై యున్నది.

మూలము.—

కృతిపతి యగు వేదాద్రిమంత్రి రామకృష్ణనితోఁ బల్కిన

ఉ. “స్కందపురాణసీరనిధి కాస్తుభమై ప్రభవించు దేవకీ

నందను సత్కథోద్యమము నవ్యకవిత్వకళాకలాపమక్ష

గుండనముం ఘటించి కడుఁ గ్రొత్తగు పొమ్మెనరించి, విష్ణుసే

వం దులకించు నప్పరమ వైష్ణవకోటి నలంకరింపుమా!”

[పాండు.౧-౨౬.]

అను పద్యమునుబట్టి యీ ప్రబంధమునకు స్కందపురాణమునందలి కథ మూలమని తెలియుచున్నది.

‘పాండురంగమాహాత్మ్య’మను నొక క్షేత్రమాహాత్మ్యము గీర్వాణభాషలోఁ గూర్పఁబడినది కలదు. అది తొమ్మిది యధ్యాయముల చిన్న గ్రంథము. స్కందపురాణాంతర్గతమట! దానిమాతృక పూనాలోని భండార్కర్ పరిశోధనాలయమునఁ గలదు. దాని ప్రతియొకటి కాకినాడలోని ‘ఆంధ్రసాహిత్యపరిషత్తు’లోఁ గలదు. గ్రంథములోనివిషయమునుబట్టిచూడ, అయ్యది రామకృష్ణకవి యాంధ్ర ప్రబంధము

ననుసరించి వ్రాయఁబడినట్లు తోచుచున్నది. అయ్యదియే మూలమని ప్రచారము చేసి, తత్ఫలమున రామకృష్ణని ప్రతిభను, శక్తిని కొంచెపఱచుట కెవ్వరో యిట్లు మూలమును కల్పించి, అయ్యది ప్రచారము పొందునట్లుచేసి యుండవలెను. తెలుఁగునకు సంస్కృతమూలము కల్పింపఁబడుట శ్రీకాళహస్తిమాహాత్మ్యము నెడను కాననగును.

ఆ మూలగ్రంథముయొక్క యాద్యంతభాగములివి—

స్థారంభము— “పాండురంగమాహాత్మ్యమ్

స్కంద ఉవాచ.—

శ్లో. మాహాత్మ్యం కథితం సమ్యగీనానా ముత్తమోత్తమం,
గంగాదీనాం మునిశ్రేష్ఠాః కిమన్యచ్ఛోతు మిచ్ఛః

మునయ ఉవాచ—

శ్లో. సర్వోత్తమం యది క్షేత్రం తీర్థం చైకత్ర విద్యతే,
ఉత్కృష్టం దైవతం చాపి తన్నో వద మహామునే!

సూత ఉవాచ—

శ్లో. అగస్త్యాదిమహర్షీణాం వచఃశ్రుత్వాథ షణ్ముఖః,
ధ్వాత్వా తాదృగ్విధం క్షేత్రం తీర్థం దైవం న దృష్టవాన్.

స్కంద ఉవాచ—

శ్లో. నాహం తథావిధం క్షేత్రం తీర్థం దైవతమేవ చ,
ధ్యాయస్పస్యామి మునయ సర్వోత్కృష్టం సుదర్శభమ్.
తదాగచ్ఛత గచ్ఛామో గిరిజావల్లభం భవమ్,
ద్రష్టుమేతం మహాపద్మంకైలాసనిలయం పృథక్.
ఆశ్చర్యం ను మమాప్యత్ర ప్రశ్నార్థాధిగమే మహాన్,
జాయతే మునికార్దూలాః స హి నో వక్ష్యతే శివః.

గ్రంథాంతము:—

న వ మో ౭ ధ్యాయః

ఈశ్వర ఉవాచ—

శ్లో. న చచార మహావిష్ణోర్నందిరోపరి గంధధీః, తం దృష్ట్వా క్షేత్రపాలోఽసౌచకోప చ ననాద చ.
ఉత్థపాత మహావేగాత్ స్తేనవత్ ఖచరః స్వయమ్, ఆరురోహ్నా(?) విమానంతు బభం జ నిపపాత తః.
తం గృహీత్వా మహాసత్త్వో నిపాత్య ధరణీతలే, విచకర్ష మహాబాహుః సర్పరాజం యథా ఖగః.
మరణాభిముఖం దృష్ట్వా భైరవేణాద్వితం ప్రభుః, విద్యాధరం దేవయోనిం మహావిష్ణుర్భవా.....

ఇతి శ్రీస్కందపురాణే ఉమామహేశ్వరసంవాదే ఉత్తరసంహితాయాం

పాండురంగమాహాత్మ్యే నవమోఽధ్యాయః.

. పాండురంగమాహాత్మ్యం సంపూర్ణమ్.

ఆంధ్ర పాండురంగమాహాత్మ్యమునఁ గల నిగమశర్తోపాఖ్యానము, రాధికా వృత్తాంతము, సుశీల మున్నగువారి కథలు, సుశర్తో పాఖ్యానము, అయిత నియు తుల వృత్తాంతములును సంస్కృతమున లేవు; మిగిలిన వృత్తాంతములు సంగ్రహముగఁ జూపఁబడినవి.

ఆంధ్ర ప్రబంధమునఁ గల పదములు సంస్కృత మూలమునఁ గానవచ్చు చున్నవి. కాని దానింబట్టి సంస్కృతమూలమున కిది యనువాదమనుట యుక్తి దూరము. ఆంధ్రమునందు 'తద్వోరతా, జనవేగంబున భగ్నమయ్యెఁ గటిపేల్లతో తుల్లకా శిష్యమున్.' (పుట 101) అని యుండఁగా-దానిని సరిగా అర్థముచేసికొనక మూలమున 'తులుకానాం చ శిష్యం చ భగ్నమద్యాపిదృశ్యతే' అని కూర్పఁబడినది, ఇట్టివి చాల కలవు. విస్తరభీతి నవి విడువఁబడినవి.

క థా సా ర ము—

ప్రథమాశ్వాసము

శౌనకాది మహామునులు సూతుఁజూచి తేత్ర - దైవత - తీర్థములు మూఁడును సమప్రధానములైయుండు స్థలముంగూర్చి తెల్పుమని కోరఁగా నతఁ డిట్లు వచించెను.

'తొల్లి యగస్త్య మహాముని లోపామృదతోఁ గూడ తేత్రరాజమగువారా జనీయందు వసించుచుండ సూర్య చంద్రాదుల గమనమును నిరోధించుచుండు వింధ్య పర్వతము గర్వము నణంపవలెనని దేవత లా మహామునిని ప్రార్థించిరి. అగస్త్యుఁడు వారి ప్రార్థనము నంగీకరించి శిష్యులు వెంట రా బయలుదేరి వెల్లి వింధ్యపర్వతము గర్వము నణచి దక్షిణముగాఁ బోయి కొల్లాపురిలోని మహాలక్ష్మిని సేవించెను. 21 దిన నా దేవియానతి ననుసరించి తుంగభద్రను దాటి స్వామిమలకుఁ బోయి కుమార స్వామిని సేవించెను. అతనిం గొనియాడి, యా గుహునివలన సమస్త తేత్రమాహాత్మ్యములను దెలిసికొని యగస్త్యుఁ డిట్లనెను - 'స్వామీ! మీదయవలన పుణ్యస్థల మాహాత్మ్యముల నన్నింటిని దెలిసికొంటిని. తీర్థ - దైవత - తేత్రములు మూఁడును మేళవించి యున్నచోపేదైనఁ గలదా? దానిం గూర్చి తెల్పుఁడు.' అని యడుగఁగా కుమారస్వామి సుదీర్ఘముగ నాలోచించియు నట్టి స్థలమును కానలేక 'మహామునీ! నీ వడిగిన యర్థము నాకు గోచరము కాలేదు. మన యీ సందేహమును దీర్ప పర మేశ్వరుఁడే సమర్థుఁడు; మనము కైలాసమునకేగి యాతనిని దర్శించి ఘన సందియముఁ బాక్షికొంద'మని ఇల్కి మునిగణముతోనూ, పరివారముతోను బయలుదేరి కైలాస నగమున కరిగెను. అంతకు ముందుఁ బార్వతియు శివు నిదేప్రశ్న యడుగఁగా నతఁ డిట్టి స్థలము గూర్చి తెలుప సిద్ధముగా నున్నందున మునులతోఁగూడ వచ్చిన కుమారునకును బార్వతితోపాటు తేత్ర - దైవత - తీర్థములు కలిసియుండు స్థలమును దెలుప నెంచి, తొట్టతొలుత వెన్నునిఁ దన మనస్సులో ధ్యానించి యిట్లు చెప్ప మొదలిడెను.

ద్వితీయాశ్వాసము

ఘర్తవీరానది భైమీనదిలోఁ గలిసినచోట దక్షిణతీరమునఁ గల తీర్థ, త్రేతములు పాండరీకములని ప్రసిద్ధములు కలవు. అచట దేవదేవుఁడగు లక్ష్మీ వల్ల భుండు పాండురంగనామమునఁ బ్రసిద్ధుఁడై యుండును. అయ్యదియే మీ రభిల షించిన యుత్తమస్థలము.

ఆదికల్పమునందలి పదునెనిమిదవ ద్వాపరము కడపట పుండరీకుఁడను ముని యచ్చోట భూరతపం బొనరింప శ్రీకృష్ణుఁడు ప్రత్యక్షమై కావలసిన వరమడుగఁ గోరెను. పుండరీకుఁ డాదేవుని, ఆ లలితరూపముతోనచటనే యుండునట్లును, అచటి తీర్థత్రేతములు తనవేరిట పాండరీకములయి యుండునట్లును వరము ప్రార్థించెను. శ్రీకృష్ణుఁ డట్లేయగుఁగాక యని వర మొసఁగెను.

ఆత్రేతమును గూర్చి మఱియు నిట్లు శివుఁడు వివరించి పలికెను:—

ఆత్రేతము లోకోత్తరమైనది. దానికి నాలుగు లోవాకిళ్లు గలవు. తూర్పు వాకిట సగస్వతియు, దక్షిణద్వారమున నారదుఁడును గలరు. దక్షిణదిశ నైదు కోట్ల నాగకన్యక లారతులిచ్చుచుండురు. పడమటి వాకిట భువనేశ్వరీదేవియు, నుత్తర ద్వారమున దుర్గాదేవియు నున్నారు.

ఇట్టి త్రేతము త్రేతాంతరములకంటె నుత్తమోత్తమము.

తొల్లి త్రిదంష్ట్రుఁడను రాక్షసుఁడు కోపముతో గదనెత్తి పాండురంగని యెడమ ప్రక్కపై వ్రేయఁగా ఆ దేవుఁడు దానిని తూలించి, యా రాక్షసునిఁ జంపెను. ఆ గదా వేగమునకు పాండురంగని మొలనున్న జాలెసంచి తెగిపోయి యిప్పటికి నచ్చటనే పడి యున్నది.

ఆత్రేతమునకుఁ బడచుట పద్మతీర్థమును, శంఖ - పద్మనిధులును గలవు. అచటనే విష్ణులాకారమున నరనారాయణు లున్నారు.

పాండురంగని కీశాన్యదిశను కుండలతీర్థము కలదు. అచట అశ్వత్థ రూప మున నరసింహుఁ డున్నాఁడు. గోపిక యొక రై యచట శ్రీకృష్ణునిఁగూర్చి తపస్సు చేయఁగా నా దేవుఁడు ప్రత్యక్షమయ్యెను. అప్పటి తత్తరపాటులో నామె కేశ బంధము వీడెను; నీవి కొంత జాతెను. ఆమె శ్రీకృష్ణునియడుగులను గట్టిగాఁ బట్టు కొని ఆనిధముగానే అచట నుండునట్లు వరమడుగఁగా అతఁ డట్లే వర మొసఁగెను. ఆ స్థలమే ముక్తకేశినీత్రేతము.

ఆ దిక్కుననుండియే భైమీనది పొంగి పొరలుచు త్రేతముపైకి వచ్చు చుండఁగా, పాండురంగఁడు తన పాదములపై నుండి ప్రవహించునట్లుజ్ఞాపించెను. అదియే భైమీతీర్థమని ప్రసిద్ధమై యున్నది.

నరసింహుడచట ముప్పదిరెండు బాహువులతో నున్నాడు. అగస్త్య - గాణాపత్యము లను తీర్థములు నచటనే గలవు. గాణాపత్యతీర్థమునకుఁ దూర్పున సంకర్షణతీర్థమును, దానికిఁ దూర్పున జాబాలి తీర్థమును, దానితరువాత బ్రహ్మతీర్థమును గలవు. బ్రహ్మతీర్థముకడ బ్రహ్మయు, సరస్వతియు వసించుదురు. వారికి దక్షిణమున కలశతీర్థమును, దానికి దక్షిణమున పితృతీర్థమును, దానికి దక్షిణముగా చక్రతీర్థమును, దానికి దక్షిణమున లక్ష్మీతీర్థమును, దానికి దక్షిణమున కౌమోదశి, పద్మ, శంఖ, చక్ర తీర్థములును గలవు. లక్ష్మీతీర్థము లయిదును శక్తిపంచక మనఁ బడుచున్నవి.

విష్ణువు సంగముడను కాక్షసుని చంపినచోట సంగతీర్థము కలదు. అచట పుష్పావతి యను నది సంగమించును. దానికిఁ బరమశివుని దేవ-సూర్య - సరస్వతీ తీర్థములు కలవు.

పరమశివుఁ డీ రీతిని మునులకును, గుమారునికి, నుమకును దెల్పెనని సూతుఁడు శౌనకాదుల కెఱిగించెను. వా రీ త్రేత్రతీర్థాది మాహాత్మ్యములను విని మిగుల సంతసించిరి. పరమశివుఁడు సూతుం జూచి 'కుహాత్మా! విష్ణు వేల యదుకులమున నందునిపట్టియై పుట్టెను? అతని చరిత్ర మెట్టిది? రాధ యెవ్వతె? రాధాశృష్ణులసంబంధ మెట్టిది? శివునిదేహమునుండి ఖైమి యెట్లొదవెను? విష్ణుని కుంతరహస్య మెయ్యది? ఈ యంశములన్నియు మాకు వినిపించవలయు'నని ప్రార్థించుగా సూతుఁడిట్లనెను—

'తొల్లి శంకరుఁడు నారదునకు పుండరీకముని చరిత్రమును వివరముగాఁ దెల్పెను. దానిని మీకు వినిపింతును. అది వినిన మీ సందేహములెల్లను తీరును.' సూతుఁడిట్లు పలుకుచు మున్నుతాను వేదవ్యాసునివలన వినినదాని నిట్లు చెప్ప సాగెను.

'ఇదివఱకుఁ జెప్పినట్లు కుమారుఁడు మునులతోఁగూడఁ దన సందేహములను తీర్చుకొని పోవుచుండఁగా-శివునివద్దకు వచ్చుచున్న నారదుఁడు వారిని జూచి తనలో 'కుమారుఁడును, మునులును పరమశివునియొద్ద కిప్పు డేకారణమున వచ్చిరో? ఏదే నొక గొప్ప సందేహముఁ దీర్చుకొన వచ్చి, తమపని నెఱవేర్చుకొని మఱలుచుండ వచ్చుచు' అని యనుకొని వేవేగ శివుని దర్శించి, యతనిఁ బలుతెఱంగులఁ గొనియాడి యిట్లు ప్రార్థించెను—'దేవా! కుమారాదు లిటునుండి పోవుచుండుట చూచితిని. వారు మిమ్మేమి ప్రార్థించిరి? మీరేమి సమాధాన మిచ్చితిరి? ఆ యంశమును నాకు వివరముగాఁ దెల్పు వేడుకొనుచున్నాను.' అప్పుడు శివుఁడు పార్వతియు, కుమారుఁ డును, మునులును కోరిన యర్థమును దెల్పుగా నారదుఁడు తనకు నట్టియు త్ర మోత్తమస్థలమును దెలిసికొను కోరికకలదు; కాన వివరింపఁగోరఁగా శివుఁ డాతనికి పాండురంగ త్రేత్ర వృత్తాంతమును దెల్పు మొదలిడి యచటి నరసింహ త్రేత్రము గొప్పతనముం దెల్పుచు తదనుబంధముగ నొకయితీహాసము నిట్లని చెప్పఁదొడఁగెను.

తృ తీ యా శ్వా స ము

కళింగ దేశమునందలి వీరికాపురమున వేదవేదాంగవేత్తయు, నుత్తమశీలుఁ
డును అగు సభాపతియను బ్రాహ్మణోత్తముఁ డుండెను. నిగమశర్త అతని పుత్రుఁడు.
నిగమశర్త చిన్నవయస్సుననే సమస్తవిద్యలను నేర్చి విద్వాంసుడైనను, పోకిరియయి
తిరుగుచు, ఇంటఁగల వస్తువుల నన్నింటిని విక్రయించుచు, భూములను గుదువ
బెట్టుచు సంపదను నాశనముచేయుచుండెను. ఇంటిగడప త్రొక్కుటయే యరుదుగ
నుండెను. వానికి బుద్ధిచెప్పి, దారికిఁదీసికొని రాదలఁచి యతనియక్క భర్తతోను,
బిడ్డలతోను తన పుట్టినింటికి వచ్చి, చుక్కలెగిపడినవడువున నొకప్పు డింటికి వచ్చిన
తమ్ముని ఖంచి మాటలాడి, నిలిపి, సమస్తోపచారములు నొనర్చి హితము నుపదేశిం
చెను. నిగమశర్తయును ఆమెహితమును విన్నవానిసలె నటించి కొలఁదిదినములు
వినయ, విధేయతలతో మెలఁగుచు నొకనాఁటిరాత్రి అందఱును నిదురించుచుండఁగా
వారి ఆభరణముల నన్నింటిని అపహరించి యడవిదారిని పోవుచుండెను. అడవిలో
నొకదొంగలగుంపు నిగమశర్త నడ్డగించి, అతనిని చావఁగొట్టి యతనికడనున్న
యాభరణముల నన్నింటిని తీసికొనెను. కదలలేక - మెదలలేక పడియున్న నిగమశర్త
నొకకాఁపు తనయింటికిఁ దీసికొనిపోయి తగినచికిత్స చేయించి, గాయములు మాన్పి
కాసాడెను. ఆ యింటఁగల అందక తైయగు నొకకాఁపు పడఁతి నిగమశర్తను మరులు
కొని, అతనిని మరులుకొలిపెను; అతఁడు భర్తమును దలఁపక రహస్యముగ
నామెతోఁ గ్రీడించుచుండెను ఇట్లు కొన్ని రోజులుచన నాతఁ డా పడఁతిని లేవఁదీసికొని
యెటకేని పోవఁ దగినయదను నరయుచుండెను. ఒకప్పుడాయూర జరిగిన జాతరలోఁ
బాల్గొని నడురేయి నందఱును గాఢనిద్రలో ముగ్ధి యుండఁగా నిగమశర్తయు,
నతని ప్రియురాలగు నా కాఁపుపడఁతియు నిలువీడిపోయిరి. వారొక యడవికిఁబోయి,
అచ్చటి బోయజాతిలోఁ గలిసిపోయిరి. నిగమశర్త కిరాతుఁడయి వేటాడి యాహార
ము సంపాదించుచుండెను. వారిరువురును అచటఁ గొంతకాలము గడపినపిదప నా
కాఁపుపడఁతి మరణించెను. పిదప నిగమశర్త యొక చండాలవనితం గూడి
యామెవలన సంతానముంగూడఁ బడసెను. ఒకనాఁ డతఁడు వేటకుఁబోయి యుం
డఁగా అతని గుడిసె కాలిపోయెను, అండుండిన యతని భార్యపుత్రులు మరణిం
చిరి. అతఁడది గాంచి, మిగుల వాపోయి, మతిచెడి, యాహారనిద్రల నుజ్జగించి దేశ
ములఁ గ్రుమ్మరుచుఁ దుదకు శ్రీనరసింహుఁడున్న తేత్రముంబ్ర వేళించి ప్రాణములు
విడిచెను. యమదూత లాతనిని కట్టి, కొట్టుచు ఘోరముగఁ బాధించుచుఁ దమ
లోకమునకుఁ దీసికొని పోవుచుండఁగా-వారు వెట్టుబాధలకుఁ దాళఁజాలక నిగమశర్త
గట్టిగా నటచెను. అంతకు మున్ను విష్ణువుచే రక్షార్థ మచట నుంచఁబడిన
చక్రము అతని మొఱ విని తొందరగా వచ్చి యమదూతలను దఱిమి, నిగమశర్త
బంధములను త్రొంగెను. అంత విష్ణుదూతలు వచ్చి నిగమశర్తను సగౌరవముగ శ్వేత
ద్వీపమునందలి పరమపదమునకుఁ దీసికొనిపోయిరి. అతఁడు వైకుంఠమున కుముదుఁ

డను పరమభాగవతుడయి యున్నాడు, అతడు పాతకీయయును నరసింహక్షేత్రమున మరణించుటచే నట్టి యుత్తమోత్తమపదవిని పొందెను. ఆక్షేత్రమునకు దక్షిణభాగమున నేను నివసించును. ఎట్టి మహాపాతకము లొనరించినవారైనను సరే, అచ్చట మరణించినచో ఇంద్రపదవిని పొందుదురు.

శివుడిట్లు తెల్పగా విని సంతసించి నారదుడు తీర్థ - క్షేత్ర - దైవతములను గూర్చి తెలుపగోరగా నిట్లు తెల్పెను - 'నృసింహక్షేత్రము నెదుట చంద్రభాగానది కలదు. ఇంద్రుడు మున్నచట తపంబొనరించి యింద్రభోగముల ననుభవించెను. ఆనృసింహక్షేత్రము చేరువనే పాండరీకక్షేత్రమున్నది. దాని మాహాత్మ్య విట్టిది, అట్టిదని వర్ణింపనలవికాదు. దానికి దూర్పుభాగమున సరస్వతీయు, బడమట భువనేశ్వరియు, జివటీభాగములుకాగా ఆక్షేత్రమును ధనుస్సును చేతధరించి శార్ఙ్గపాణియగు విష్ణువు తీర్థము లను బాణములను దోడిగి పాపములను లక్ష్యములను బడగొట్టి భక్తుల గాపాడుచుండును. ఆక్షేత్రమునడుమ పాండురంగడను పేర శ్రీకృష్ణుడు వెలసియుండును.'

శివుడిట్లు పలుకగా నారదుడు 'నిఖిల జగద్భగితుండగు విష్ణువు ఆస్థలమున వెలయుటకు గారణమే'మని ప్రశ్నింపగా పరమేశ్వరు డిట్లు చెప్పదొడంగెను.

'పూర్వము పుండరీకుడను మహాముని యచ్చట ఘోరమగు తపస్సుచేయుచుండగా, దానివలన గల్గిన తాపమునకు లోకము లట్టుడికిన ట్టుడికిపోవుచుండ - బ్రహ్మయా సంగతిని విన్నవింప విష్ణువుదరి కేగెను. ఆ సమయమునందే దుష్టజనులను మోయఁజాలని భూదేవి తనస్థితిని వెన్నునకు విన్నవించుటకు క్షీరాబ్ధిమధ్యమునందలి శ్వేతద్వీపములోని వైకుంఠమునకేగి యచట దేవదేవుని దర్శించి, స్తుతించి తన గోడు వెళ్లెగ్రక్కెను. విష్ణు వామే సంగతినివిని తాను మాయామానుషమూర్తియై భూలోకమున నవతరించి, రాక్షసప్రాయులగు రాజులను సంహరించి, భూభారము మాన్పెదనని భూదేవి కభయమిచ్చి, పుండరీకునికి బ్రత్యక్షమయి వరమొసంగి యాతనితపస్సును మాన్పెదనని బ్రహ్మకును వాగ్దానముచేసి పంపివేసెను. పిదప శ్రీహరి యాదవకులమున దేవకీవసుదేవుల తపఃఫలముగఁ గృష్ణుడయి పుట్టి ఘోర రాక్షసులను, దుష్టనృపాలురను పెక్కురను సంహరించి బాల్యమాది అనేకాద్భుత కృత్యముల నొనర్చుచుండెను.

ఆ రీతి నవతరించిన శ్రీకృష్ణుని సంతోషమునకై బ్రహ్మ యొక శక్తిని పంపగా నది నందుని మఱిదియగు శతగోవుని పుత్రికయై లోకోత్తర సౌందర్యమున రాధ యను నామమున వర్ధిల్లుచుండెను. ఆ రాధాకృష్ణులహృదయములలో బరస్పరము ప్రేమ యంకురించెను.

చ తు ర్థా శ్వా స ము

మాధవుడే తనకు భర్త కావలెనని రాధ గోవర్ధనాచలసమీపమునఁ గల ఋణవిమోచనతీర్థమున ఆ యాఋతువులననుసరించి ఘోరనియమమునఁ దపమాచ

రించుచుండెను. శరత్కాలమున విష్ణు వామెకుఁ బ్రత్యక్షమై యామెకోరిక నీడే ర్చెను.

పుండరీకుఁడు ఘోరతపము చేయుచుండఁగా బ్రహ్మ యాతనికిఁ బ్రత్యక్ష మయి 'విష్ణువు నేఁడో' రేపా యతనికిఁ బ్రత్యక్షమగు'నని తెల్పెను. పుండరీకుఁడు తపముచేయుచున్న క్షేత్రము దేవర్షి నరగణ సేవితమగుననియు, దేవుఁడు ముక్తికొసఁ గుననియుఁ దెల్పెను. ఆముని బ్రహ్మమాటఁ దలఁచుకొనుచు భగవంతుని ధ్యానించు చుండఁగా మూఁడవనాఁడు విష్ణు వాతనికిఁ బ్రత్యక్షమయ్యెను. దేవునియద్భుతతేజ మును గని బెదరి యఱచుచుఁ బుండరీకుఁడు పాటిపోవుచుండఁగా కృష్ణుఁడు నవ్వెను. పుండరీకుఁడు వెనుకకు మరలి దేవునిగని వేయి విధములఁ గొనియాడెను. విష్ణువు వెనుకనే వచ్చిన మే మందరమును పుండరీకుని గుణములను బ్రశంసించితిమి. శ్రీ కృష్ణుఁడు నతనిభక్తిని బ్రశంసించి వరములు వేడఁగోరెను. పుండరీకుఁడు వేతేమియుఁ గోరక 'ఈక్షేత్ర - తీర్థములు గొప్పగా నుండవలెను. నీదర్శనమిచట భవభయకర్మ నంబయి జనులకు లభించుఁగాక! ఈతీర్థక్షేత్రములు నావేరితోవెలయుఁగాక!' అని ప్రార్థింపఁగా విష్ణు వట్లే వరము లొసఁగెను.

విష్ణు వా తీర్థమునఁ బశ్చిమాభిముఖుడై 'రెండుచేతులను గట్టిపై నుంచుకొని వెలసెను. ప్రాగభిముఖుడయియు నుండును. ఇట్లురెండుమూర్తులతోవెలసెను. ఫణి భర్త యాతని పాదపీఠము. లక్ష్మీదేవి - హీ శ్రీరూపముల రెండుకడల నతనిని సేవించుచున్నది. ఎదుట గరుడుఁడుండును. దక్షిణభాగమున సనకాదులును, బ్రహ్మ యును-ఎడమవైపు నేనును, రుద్రులును—ఇంద్రాదులు వెనుకభాగమున నుండుము. నారదా! వెన్నునివాత్సల్యమును నీవునెఱుఁగుదువు. ఆ దేవుఁడు దిగంబరుడయి పంచాబ్దంబుల యీఁడువాఁడై యుండును. వాసవాదులు తన్నుగొల్వఁగా శేషపీఠము నధిష్ఠించి, రెండుకాళ్లనడుమను గోయష్టి నిరికించుకొని యుండును. అతఁడు నాల్గు బాహ్యద్వారములును, నాలు గంతర్ద్వారములును గల మహాసౌధమున నుండును. ఆదేవదేవుని దర్శించినచో ఎట్టి పాతకములైనను నశించును. తొల్లి గోవు, కాకి, హంస, చిలుక, పాము, తేనెటీగయును ఆదేవుని సేవించి యుత్తమజన్మములనొంది చివఱ ముక్తిఁబడసినవి. నీకావృత్తాంతములఁదెల్పెదను వినుము.

పాండురంగఁడు భీమరథీతీరమున మురళీగాన మొనర్చుచుండఁగా దానిని విని పరవశమైన గోవాకటి పాలు స్రవించెను. ఆదుగ్ధబిందువాకటి యెగిరి శ్రీకృష్ణుని శిరస్సుపైఁ బడెను. అందువలన నాధేనువునకు దేవునకు క్షీరాభిషేక మొనరించిన సుకృతము కలిగెను. ఆధేనువు ముడుసలిదై మరణించి మఱుజన్మమున సుశీలయను పేరితో నొక విష్ణుభక్తునకుఁ బుత్రికగా జన్మించెను. యుక్తవయస్సున నామె లోభియుఁ గ్రూరుఁడు నగు నొక బ్రాహ్మణునకిచ్చి పెండ్లిచేయఁబడెను. భర్త యెన్ని బాధలుపెట్టిన నామె సహించుచు గొప్ప పతివ్రత యని పేరుమోసెను. ఒకనాఁడామె భర్త గ్రామాంతరమున కేగిన సమయమున శ్రీకృష్ణుఁ డొక పొట్టినడుగు

వేసమున నతిథియై వచ్చెను. అతడు తనకాకలి యొక్కవగా నున్నదనియు, వంట యగునజకును వేచి యుండఁజాలననియుఁ జెప్పి చల్లియన్నమునే తినుటకు సిద్ధపడెను. ఆమె పెట్టినయన్నము అతనికిఁ జాలనందున సుశీల - భర్తయేమిచేసినఁ జేయనిమ్మని సాహసించి - అతడు కానరాకుండ దాచియాంచుకొనిన భక్ష్యముల నతిథిఁ బెట్టెను. అందునను వటువునకుఁ దృప్తికలుగలేదు. సుశీల మిగుల నాశ్చర్యపడుచు నాయతిథి సామాన్యమానవుడఁ కాఁడనియు, భగవంతుడే యా రూపమున వచ్చెననియు భావించి కావలసిన వంటకములను సిద్ధముచేయ నగ్నిదేవునిఁ బ్రార్థించెను. అతని ప్రభావమునఁ బెక్కు రకముల వంటలు తయారై నవి. అపుడామెభక్తికి మెచ్చి, వటువు కృష్ణుడఁగా మాటి యామెకుఁ బ్రత్యక్షమయి, యామె వెనుకటి జన్మవృత్తాంతమును తెల్పి యిట్లనెను - 'నీభక్తికి సంతసిల్లితిని. నిన్ను పరీక్షింపఁ దలచియే యిట్లు వచ్చితిని. నీభర్తయు కతినుఁడుగా నుండుటకును నేనే కారణము. పూర్వ మకృతసత్కియుడను బ్రాహ్మణుడఁడు పాపాత్ముఁడొకఁడుండెను. ఒకప్పుడతఁడు తనవసమయమున నాకు నివేదించిన యన్నమును గాంచెను. ఆ సుకృతలేశమున నతఁడుత్తమ బ్రాహ్మణవంశమునఁబుట్టి విద్యల నభ్యసించి నిన్ను వివాహమాడెను. నిన్ను పరీక్షింపఁగోరియే అతనిని లోభిగను, కతిచునిగ నొనర్చితిని. నేటినుండియు నతఁడు త్యుత్తముఁ డగును. నీకేపురు పుత్రులు తత్తములు కల్గుదురు. నీవు నూతనేండ్లు జీవించి పిదప భర్తతోఁగూడ మోక్షము పొందఁగలవు.' విష్ణు విట్లుపల్కి యంతర్హితుఁడయ్యెను. పిదప సుశీలభర్త యుత్తమరీతిఁ బ్రవర్తించెను.

కాకి యొకటి పాండురంగని దేవాలయముచేరువఁ గల రావిచెట్టుపయి వసించుచు, నొకప్పుడు విట్టలాలయాంగణమునఁ గల బక్షిపీఠముపై వేసిన మెతుకులు తినుటకై చెట్టునుండి యెగురుచురాఁగా, దాని తెక్కలవలనిగాలిచే దుమ్ము పోయి, కాకికి దేవాలయము తుడిచిన పుణ్యములభించెను. ఆకాకి మరుజన్మమున సుశీల కొక పుత్రుడై జన్మించెను.

ఒకహంస యా దేవాలయసమీపమున వసించుచు నొకప్పుడు మండు పెండకుఁ దాళఁజాలక యచట తటాకమున మునిగి, యా గుడిలోఁ బ్రవేశించి, తెక్కలల్లార్పఁగా, వానివలన రాలిన నీటితుంపరలు అచ్చోటఁ బడినవి. గాలికి దుమ్ము నెగిరి పోయెను. అందువల్ల హంసకు గుడిని అలికిన పుణ్యము లభింపఁగా నదియు సుశీల కొకపుత్రుడై పుట్టెను.

ఒకహరిదాసి చిత్రవర్ణములుగల చిలుక. నొకదానిం బెంచుచుండెను. ఒకనాఁడది పంజరమునుండి తప్పించుకొని, ఆ హరిదాసిముత్యాలహారమును ముక్కునఁ గఱచుకొని యెగిరిపోయెను. ఆమెయు నామెచెలికత్తెలును చిలుకం బట్టుకొన నెంత యత్నించినను లాభములేకపోయెను. చిలుక గుడిలోపలి యొక దండెముపై వ్రాలి ముత్యములను ముక్కుతోఁబొడువఁగా నవి క్రిందరాలెను. కానఁ జిలుకకుఁ పాండు

రంగనిగుడిలో ముత్యాలముగ్గులుపెట్టిన పుణ్యము లభించి, అది సుశీల కొక కుమారుడై పుట్టెను.

ఎచటనుండియో పామొకటి విట్టలాలయమును బ్రవేశింప, అందున్న యొక యొకటి భయపడి దేవునిపాదపీఠముక్రింద దూరెను. పామచటికి వచ్చి, విట్టలుని పాదములపైనున్న యొక మొగలిపూవులోనిపుప్పొడి నాఘాణించెను. అందువల్ల పామునకు ఆనందము కల్గి అది పడగ విప్పెను. అప్పుడు అందున్న మణి ప్రకాశించి పామునకు దీపారాధన మొనర్చిన పుణ్యము లభించి, అదియు సుశీల కొక కొడుకయి పుట్టెను.

దేవాలయ సమీపాద్యానమున తేనెటీగలగుం పొకటి తిరుగుచుండగా నం దొక యీగ భగవంతునికి పూజింపబడిన యథ్వాంబువు కల పుష్పము లోని మధువును గ్రోలగా-దానికి భగవత్పాదతీర్థముఁ ద్రాగిన ఫల మిచ్చి-అదియు సుశీల కొక పుత్రుడయి పుట్టెను. సుశీల యా పుత్రులను బెంచి, భగవద్భక్తిని బోధించి, ముదుసలియైనవిదప ముక్తిబొందెను.

విట్టలున కీశాన్యదిశను తేత్రపాలుడగు కాలభైరవుఁ డుండును. ఒకప్పుడు గంధర్వుఁడొకఁడు గర్జించి విమానమెక్కి గుడిపైనుండి పోవుచుండగా, భైరవుఁడు కోపించి పైకెగిరి, వానిని క్రింది కీడ్చి చంప సిద్ధపడెను. దయామయుడగు పాండురంగఁ డతనిని వారించి, గంధర్వునిగాపాడెను. గంధర్వుఁడు విట్టలుని మిగులఁ గొనియాడి తన యిచ్చబోయెను. భక్తులు తోలుత తేత్రపాలుని, ఆపిదపనే పాండురంగనిఁ జూడవలెను.

పంచమాశ్వాసము

పరమేశ్వరుఁ డిట్లు చెప్పగా విని సారదుఁడు మిగుల సంతసించి 'దేవా! ఆ తేత్రమునకుఁగల ద్వారములేవి? ఆయాఁయియెడల నెవ్వ రెవ్వరున్నారు? ఆయా స్థలవిశేషములేవి? వానిని విచరింపవలె'నని కోరగా శివుఁడిట్లు చెప్పెను - 'సుఖమాలికా, భీమరథుఁడు కలిసినచోటు ముఖ్యమైన తీర్థము. ఆతేత్రమునకుఁ దూర్పు ద్వారముగ సరస్వతియు, సిద్ధేశ్వరమును శివలింగమును కలవు. పుష్పావతీ, సంగమ తీర్థములు దక్షిణద్వారము.

బోయ యొకఁడొక జింకను దఱుముచు దానిగుండెకు గాఢముగఁ దాఱు నట్లొక వాఁడిబాణమునేసెను. ఆ జింక యా బాధతోఁ బరుగెత్తుచు సంగమతీర్థమున మునిగి, మరణించి విద్యాధరరాజయి మింటి కెగసెను. అది చూచి యాశ్చర్యపడుచు, నాబోయయు అందు స్నానముచేసి, నీచ క్రోలి, నిష్పాపుడై శరీరము విడిచి, దివ్య త్వము పొందెను.

తొల్లియచ్చోట సంగముడను రక్కసి రాతిక్రింద దాగియుండగా విష్ణు వాతనిని బయటి కీడ్చి చంపెను. పశ్చిమద్వారమున భువనేశ్వరియు నుత్తరద్వారమున మహిషాసురమర్ధిని యను దుర్గయు నున్నారు. అచ్చట తరణియు, భైమియును గలి

యును. అచట స్నానముచేసిన సమస్త కలుషములు పోవును. ఈ నాలుగు నంత ర్ధ్వారములు. ఇవిగాక నాల్గు బహిర్ధ్వారములు కలవు. పశ్చిమమున కరవీరపురము, భద్రకాళిక, కోటిశ్వరలింగము, పుణ్యజలనది, నారాయణీదేవియుఁ గలరు. దక్షిణ ద్వారమున కృష్ణానదియొద్దన శూర్పలాఖ్యతీర్థమును, శివుఁడును గలరు. తూర్పు ద్వారమునఁ బుష్కరిణీనది తన కుత్తరముగాఁ బ్రవహింపఁగా త్రివిక్రముఁ డుండును. ఉత్తరద్వారమున నృసింహుఁ డుండును.

పూర్వము బ్రహ్మపుత్రుఁడగు సనందనుఁడు శిష్యసహితముగ హస్తీపురి కేఁగి ధర్మరాజును దర్శింపఁగా, నారాజు మునిని మిగుల గౌరవించి బంధుమిత్రాదివధవలనఁ గల్గిన పాపము నశించు మార్గముఁ దెల్పఁగోరఁగా ఆ ముని పాండరీకక్షేత్రమునకు వెళ్లఁగోరెను. ధర్మరా జట్లొనర్చి, తన పాపములను బోనడిచెను.

పాండురంగని కుత్తరముగా ౧౦౦ విండ్ల దూరమున బోధిద్రుమరూపమున నృసింహుఁ డున్నాఁడు. అట కుండలతీర్థ మున్నది. అందు మునిఁగి నృసింహుని దర్శించువారికి రాజసూయఫలము లభించును. వేలకొలది దేవకన్యక లచట నృసింహునకు నీరాజన మిచ్చుచుందురు. అట మరణించువారు ముక్తులగుదురు. అట్లగుటకుఁ గప్పయైన యముతపుత్రుఁడే తార్కాణము.

విష్ణునికే బడమట పద్మతీర్థము కలదు. త్రిదంష్ట్రుఁడను రాక్షసుని చంపుట కయి మున్ను వెన్నుఁడచ్చట పద్మాయుధమును దాచియుంచెనట! అందు స్నాన మాడినవారికి ముక్తి గలుగును.

సుశర్మ యను క్రూరకిరాతుఁ డొకనాఁడు సపరివారముగ వేటకేఁగి దప్పిగొని పద్మతీర్థమునఁ దానమాడి, యా నీరుత్రాగెను. కొంతకాలమున కతనికి మృత్యువు రాఁగా - చిత్రగుప్తుఁడు తా నదివఱకు వ్రాసియుంచిన సుశర్మపాపముల పట్టికను తెప్పించి చూడఁగా నం దొకటియు లేకపోయెను - అతఁడచ్చరువంది యముని కీ యం శము తెల్పఁగా నతఁడు మఱలశ్రద్ధగా ప్రతిపుటయు పరిశీలింపఁగోరెను. చిత్రగుప్తుఁడు పరిశీలించి యొకయెడ తనవ్రాతకు బదులుగ 'ఈతఁడొకనాఁడు పద్మతీర్థమున మున్ని నందున నీతని పాపములన్నియు నశించినవి' అను విష్ణునివ్రాతఁ గనుగొని యమునికే దెల్పెను. పద్మతీర్థప్రభావముచు యముఁడును కొనియాడి సుశర్మను గౌరవించెను. సుశర్మ స్వర్గమునకేఁగి భోగము లనుభవించి, తిరిగి భూలోకమున నుత్తమకుటుంబ మునఁబుట్టి, పాండురంగనిగుడి నూడ్చుచు సుఖముగఁ బెక్కిండ్లు గడపెను. ఆ సుకృతమునఁ జంద్రలోకమున కేఁగి పెక్కుసుఖము లనుభవించి, పిదప సుకీర్తి యను రాజుగాఁ బుట్టి గొప్పభక్తుడై నిండువయస్సుననే సన్మసించి యవసానమున మోక్షము పొందెను.

కృతయుగమున నొక్క కోరయు, త్రేతలో రెండుకోరలును, ద్వాపరమున త్రిదంష్ట్రులును గల్గిన మాయావియగు నొక రాక్షసుఁ డుండెను. వాఁడు కృతయుగ మున హిరణ్యకశిపునకు పార్శ్విగ్రహి యనుపేరఁ బుత్రుడై నృసింహునిచే జంపఁ

బడెను. తే తాయగమున అతికాయడను రాక్షసుడై పుట్టి రామునిచే జంపబడెను. వాడే ద్వాపరమున త్రిదంష్ట్ర నామమునఁ బుట్టి పాండురంగని క్షేత్రమునకు వచ్చి దేవునివైఁ గోపించి గదనెత్తి యతనిని గొట్టగా, పాండురంగఁడు దానిని తూలించి త్రిదంష్ట్రుని సంహరించెను. ఆ గదావేగమునకు కృష్ణునిమొలనున్న జాలెసంచి తెగి, పడెను. అది యిప్పటికి నచ్చట కానవచ్చుచున్నది. విష్ణువు తన హృదయమున దాచిన సిద్ధమంత్రమును నాకే తెల్పుచున్నాఁడు.'

అని తెల్పుఁగా నారదుఁడా మంత్రరహస్యమును తెల్పు శివునిబ్రార్థించెను. మహాభక్తుడగు నారదునకు శివుఁడు 'కృష్ణాయ నమః' అను నా మంత్రమును సాంగో పాంగముగ నుపదేశించి యిట్లనెను.

'నారదా' సిద్ధేశ్వరనామముతో నీ వుండు దక్షిణద్వారమున నీ మంత్రము జపించువారలకు కోరిన కోరికలు సిద్ధించును. తొల్లి బలరాముఁ డిచ్చటికి వచ్చి యిందలి చిత్రంబులఁ గాంచుచు, ఈ మంత్రరహస్యము నెఱుఁగఁజాలక, దానిం దెలిసికొనఁ గోరి ఘోరతపం బొనర్పఁగా, సంతసించి శ్రీకృష్ణుఁడు తనయన్న కీమంత్రరహస్యముఁ దెల్పెను. రుక్మిణీదేవి యీ మంత్రమును జపించుటవలననే మన్తధుని బుత్తునిగాఁ బడయఁగల్గెను. మన్తధుఁడు ముల్లోకములను పూవుటమ్ములచే జయించుట కీ మంత్ర బలమే కారణము.

మున్ను నేను త్రిపురములను దహించునపుడు నా దేహమునుండి వెడలిన చెమ్మటనీరు నదియై పారెను. భీముఁడ నగు నావలనఁ గలుగుటచే అది బైమి, భీమ రథి యను పేళ్ళుబరఁగెను. ఆ నది పొంగిపొరలుచు క్షేత్రముమీఁదికి వచ్చుచుం డఁగాఁ జూచి క్షేత్రవాసులు భయపడి మొఱవెట్టఁగా క్షేత్రపాలుఁడు మహాక్రోధ మున దాని నడ్డెను. బైమి విష్ణుని శరణుపేడగా అతఁ డభయమొసఁగి తనపాదముల పయినుండి ప్రవహింపఁజేసెను. అట్లు ప్రవహించిన తీర్థమునకు నరసింహతీర్థమని పేరు.

విష్ణువు ప్రత్యక్షమైన యా చోటికి దక్షిణమున ఒక యిసుకతిన్నె కలదు. అచ్చట నొక గోపిక కృష్ణునిగూర్చి ఘోరతపస్సు చేయఁగా నతఁడు ప్రత్యక్ష మయ్యెను. అప్పుడు కలిగిన తొందరలో ఆమెకేశబంధమును, నీవియు శిథిలము లయ్యెను. ఆమె కృష్ణునిపాదములను తనకరములతో గట్టిగాఁ బట్టుకొనెను. గంగ ఆమె ప్రేళ్ళమీఁదుగ ప్రవహించెను. అదియే ముక్తకేశినీతీర్థము.'

శివుఁడిట్లు తెల్పుఁగా విని, నారదుఁడు 'సుశీలపుత్రు లే రీతిగ ముక్తిబొందిరి? ప్రయతపుత్రుఁ డెవ్వఁడు? అతఁ డేరీతిని నృసింహదేవుని కృపఁగాంచెను?' అని ప్రశ్నింపఁగా శివుఁ డిట్లు తెల్పెను.

సుశీలపుత్రులు, ఆమె తలిదండ్రులు గతించినవిదప పాండురం గని భక్తులై పెక్కుసుఖము లనుభవించి యంతమందు సశరీరస్వర్గము పొంది' రని తెల్పుఁగా నారదుఁడు 'మహాత్మా! సంసారసముద్రమున ముగ్గుచు, తేలుచునుండు

వారికి ముకుందుడు మోక్షమెట్టిచ్చెను? సంసారులే ముక్తులైనచో సన్న్యాసము వలనఁ బ్రయోజనమేమి?' అని యడుగఁగా శివుఁడిట్లుత్తర మిచ్చెను.

'ముక్తి సంసారులవశమైనది. గృహస్థధర్మముకంటె వేఱగు నుత్తమ ధర్మము లేదు. ఈ విషయమున నొక గాధకలదు. దానిని వినినచో నీసందేహము లన్నియుఁ దీరిపోవును.

ప్రముతుఁడను మునికి అయిత, నియుతులను పుత్రులు కలరు. వారగస్త్య ముని కంటేవాసుడు. వారివై నగస్త్యునికి మక్కువ యెక్కువ. వారికి గురుభక్తియు, విద్యాపక్తియు మెండు. విద్యాపూర్తి యైనపిదప వారికిఁ దగిన కన్యకల నిచ్చి వివాహముచేయఁదలంచి యగస్త్యుఁడు బ్రహ్మలోకమునకేగి యతని పుత్రికలను గాయత్రి, సావిత్రి అనువారిని దెచ్చెను. అయితఁడు గురుని దిరస్కరించి సంసారము నొల్లనందున నియుతునికే వారినిద్యతీని వివాహముచేసి, యగస్త్యుఁడు తన యాశ్రమమునుండి యయుతునిఁ దరిమివేసెను. అయితఁడు ఘోరముగఁ దపస్సు చేయుచుండఁగా, అతనితపస్సునకు విఘ్న మొనర్పఁదలంచి యింద్రుఁడు వృద్ధవాన ప్రస్థునివేషమున, రూపాంతరముననున్న కామధేనువు, శచి, తక్కుంగలవారును వెంటఁ నయుతుఁడున్న యడవికి వచ్చి, గృహస్థాశ్రమము స్వీకరింపవలెనని అయుతున కనేకవిధముల హితము నుపదేశించెను. కాని ప్రయోజనము లేకపోయెను. ఇంద్రుఁడు కోపించి, అతనిని నిందించి, కార్యసాధనార్థము ముసలియావురూపున నున్న కామధేనువు నంట విడిచి పోయెను. అది చావ సిద్ధముగా నున్నట్లు నటించఁగా అయుతుఁడు జాలిఁడి దానికి సంరక్షణ చేయఁగడంగెను. అతని కాలము చాల వఱకు దాని సంరక్షణతోనే కడచుచుండెను అయితఁడు దిగ్గ్రహించి యది యచట నున్న తనతపస్సు మంటఁ గలియునని యెఱిఁగి దానిమెడలో నొక తుండుఁట్టి చేతఁ గట్టపట్టి, బలవంతముగ దానిని వనాంతరమునకుఁ దఱుమసాగెను. ఆ యావు పరుగు లెత్తుచు తీవ్రతపోనిష్ఠులొనున్న వాఘాలమునిని త్రొక్కెను. తపోభంగమునకుఁ గుపితుఁడై ఆ వాని వెనుకకుఁ జూడఁగా, గోవును దఱుముకొని వచ్చుచున్న అయుతుఁడు కనఁబడెను. ముని యాతనిం దిట్టి కప్పయగునట్లు శపించెను. అయితఁడు తన వృత్తాంతము నంతను దీనముగా తెలుపఁగా, నాముని తనతొందరపాటునకు వగచి నృసింహదేవుని సేవింపవలెననియు, దర్భరాంగనయందు సంతానము పొంది, పితృణా విముక్తినిచేసి, ముక్తినిపొందఁగలవనియును తెలిపెను. కామధేనువు తనపని నెఱి వేర్చి స్వర్గమునకుఁ బోయెను. అయితఁడును పాండరీకక్షేత్రమునకు వచ్చి, నృసింహుని దర్శించి, సేవించి మునిశాపమున చిత్రవర్ణములు గల కప్పయైయున్నను, పూర్వజన్మవాసనను విడువక భవద్ధ్యానతత్పరుడై హరిదాసమునుపేరఁ బరఁగుచు నచటనే యుండెను. ఇట్లు కొన్నియేండ్లు గడవఁగా నొకప్పుడు కాన్యకుబ్జ రాజ పుత్రిక తన చెలికత్తెలతోఁగూడ పాండురంగని సేవింపవచ్చి చిత్రవర్ణముగు హరిదాసమును జూచెను. ఆమెయు, చెలికత్తెలును దానిని మిగుల చీకాకుపఱచి, కప్పకు వెఱి

చిన యొక బ్రాహ్మణునివయః బడవేయఁగా నతఁడు కోపించి వారి నందఱిని దగ్ధురఁగ నలగునట్లు శపించెను. వారల్లే యాడుకప్పులై హరిదాసమును మోహించి దానివలన సంతానవంతులైరి. పిదప నయుతుఁడు శాపవిముక్తుడై ముక్తుఁడయ్యెను. కాన గృహస్థధర్మమును దిరస్కరించువారు దుఃఖిభాగులగుదురు. ఈ యశమును నాకు ముకుందుఁడే తెలిపెను.' ఇట్లు శివుఁడు తెల్పుఁగా నారదుఁడు మిగుల హర్షించి, యతనికి నమస్కరించుచు, పాండరీకమునకేగి, భైమిలో స్నానమొనర్చి విష్ణువును నేమి చెను. అతః డిప్పుడు దక్షిణద్వారమున నున్నాఁడు.'

ఈ విధముగ సూతుఁడు శౌనకాదులకుఁ బాండురంగమాహాత్మ్యమును వివరించి చెప్పెను.

రామకృష్ణుని విశిష్టత.—

రామకృష్ణునికాలమునను, అంతఃపూర్వమునను వెలసిన కవులు తమ కృతులను ప్రభువులకును, గొప్పసంపన్నులకును అంకితమిచ్చి తన్మూలమున ధనమును సంపాదించి సుఖజీవనము గడపుట కలదు. బమ్మెరపోతనవంటి కొందఱు తమ గ్రంథములను నరాంకితముల నొనరింపక భగవదర్పితముల నొనర్చి తమ భక్తిప్రకృతులను వెల్లడించుటయుకలదు. రామకృష్ణకవి యీరెండింటికంటెను విలక్షణముగ పద్ధతి ననుసరించెను. పాండురంగమాహాత్మ్యము నీతఁడు ఓరూరి వేదాద్రిమంత్రి కంకితమిచ్చెను. ఈవేదాద్రిమంత్రి మంగయగురవరాజు పుత్రుఁడగు పెదసంగభూపాలునియొద్ద వ్రాయసకాడు. ఇట్టి కృతిపతివలనఁ గృతిభర్తకు సమృద్ధిగ ధనము లభించుట కవకాశములేదు. మైత్రిని బురస్కరించుకొనియో, లేక ఇతరకవులకంటె విలక్షణముగఁ గృతినాయకు నేర్పఱుపఁదలచియో రామకృష్ణకవి యట్లొనర్చియుండవలెను. ఇతఁడు తన 'ఉద్భటారాధ్య చరిత్రము'ను దేవమంత్రికిఁ గృతియిచ్చుటయునియొద్ద గమనార్హము.

సామాన్యముగఁ బ్రబంధములను రచించు కవులు కొంతవఱకు ప్రయత్న పూర్వకముగా తమ శక్తిని ప్రదర్శించి, యాపిదప సట్టి యత్నమును సడలింతురు. కావుననే మనుచరిత్రము, వసుచరిత్రము, పారిజాతాపహణము మున్నగు ప్రబంధములలోఁ గొన్ని యాశ్వాసము లేరసవంతములుగ నుండి, తక్కినభాగము సామాన్య పద్ధతిని కానవచ్చును. కాని పాండురంగమాహాత్మ్యము తొలుతనుండి కడవఱకు నొకే పద్ధతిలో నున్నది. హృదయంగమములగు వర్ణనములును, కథలును, ఆశ్వాసములన్నింటను గలవు. మొదటియాశ్వాసమున అగస్త్యముని కుమారవృత్తాంతములును, ద్వితీయాశ్వాసమున పుండరీకవృత్తాంతమును, మూడవ యాశ్వాసమున నిగమశర్తోపాఖ్యాన రాధికావృత్తాంతాదికములును, చతుర్థాశ్వాసమున రాధాతపశ్చరణ సుశీలాదివృత్తాంతములును, ఐదవయాశ్వాసమున సుశర్తోపాఖ్యానము, అయుతనియుత వృత్తాంతమును చాల చక్కగఁ గూర్పబడినవి. ప్రతివృత్తాంతమునను ప్రత్యేకత కలదు. కొన్ని విషయములు చర్చిత చక్షణములే యైనను, క్రొత్తదనము కలిగి, పాఠకులకు విసువు కల్గింపక ఆసక్తినే కూర్చుచుండును.

రామకృష్ణునిరచన విశిష్టమైనది. పద్యములు ధారాళముగ సాగి, సులభముగా నున్నట్లు కన్పించుచున్నను, చాలచోట్ల గూఢార్థభూయిష్టములయి, కొంతగాని కొయ్యలయి యుండును. పద్యములోని పద మొక్కటి యర్థము కానియెడల - ఆ పద్యము నట్లుంచవలసినదే! స్వయముగఁ గొన్నిపదములను - వ్యుత్పత్తి ననుసరించి గాని - జాతీయముగఁగాని - కల్పించుట యితనికిఁ బరిపాటి. అట్టి పదములు నిఘంటువులందును దొరకుట దుర్లభము. ఈ గ్రంథమున సీసపద్యములు విక్కిలిగా నున్నను - ఒకదాని నింకొక పద్యము పోలియుండక - విలక్షణతను కలిగి యున్నవి. వర్ణనములు స్వభావసిద్ధములయి, క్రొత్తపోలికలతో నలరారుచు, మనస్సు నాకర్షించుచుండును. గతానుగతకపద్ధతి ననుసరింపక క్రొత్తకల్పనలంకూర్చి చక్కని లోకోక్తులతో చమత్కారముగఁ గవిత్వముచెప్పు కవులు ప్రేక్షపయి లెక్కపెట్టెదగి యున్నారు. అట్టివారిలో తెనాలి రామకృష్ణకవి యగ్రగణ్యుఁడు. పయివానికిట సంగ్రహముగ ఉదాహరణము లీయఁబడును.

I. క్రొత్తపదములు కల్పించుటకు, మాలుమూలపదములవాడుకకు నుదాహరణములు కొన్ని—క. ద్రూజాంగదుఁడు = శివుఁడు (పుట 2) సేనముడిలియారి = సేనాధిపతి (3) తత్తాద్యక్ = సాటి లేని (3, 20, 198) నీటికెంపు = కౌస్తుభము (4) గాంగేయఁడు, బ్రహ్మగర్భుఁడు, కుక్కుటధ్వజుఁడు = కుమారస్వామి. (45) నెల = చోటు (45) మరుత్ఫలము = వాయుఫలము - ఇంద్రధనుస్సు (47) కొమ్ముజేజు = వృషభము (48) త్రిముఖాస్త్రము = త్రిశూలము (48) వాకతాల్పుఁడు = గంగాధరుఁడు - శివుఁడు (56) ధేనుదండము = పసులఁద్రోలు కట్టి (68) బుట్టి = బుట్ట (68) చుట్టుంగత్తి = చక్రము (72) ఉత్పిబము = చాతకము (82) ఉగ్ర శత్రువు = మన్మథుఁడు (83) భుజాభోజనము = విందుభోజనము (95, 210) కాసూధరుండు = కుమారస్వా (113) కపిలపనుఁడు, కపివదనుఁడు = గజాననుఁడు (115) ఆదికపి = ఆదిదేవుఁడు (116) వీణాముని = నారదుఁడు (128) ఉతోక్చుండు = చిట్ట - గడసరి. (129) వీటిప్రోగు = దుర్వ్యసని - పోకిరి. (131) త్రాటిగట్టు = జన్నిగట్టు - బ్రహ్మణుఁడు (146) రూపాజీవ = వేశ్య (153) రసపతి = వంటయిల్లు (163) జనాంతికపదంబు = అంతఃపురము (169) ప్రస్తుతంబు = విశేషము (241) నెట్టికసీల = అడ్డిగసీల - చిన్నవాఁడు - పొట్టివాఁడు (248) భుక్తము = అన్నము (253) ముయ్యాడు = యువకుఁడగుట (273) వార్తణి = నీటికెంపు - కౌస్తుభము (293) శాంబరీగోపాలుఁడు = మాయగొల్లఁడు - శ్రీకృష్ణుఁడు (297) తూనిగ = తూనీగ (297) తుల్లకాశిక్యము = జాలెసంచి (311) నీటిడొంకిలు = నీటిపైయలలు (313) సానాధ్యంబు = కూడిక (316) ఫలాయతనము = స్వర్గము (318) పోలుంబోలములు = కార్యాకార్యములు (319) గోచికట్టు = బ్రహ్మచారి (343) కూకులువత్తులు = కలవరపాటు. (345) ఫలోదయము = స్వర్గము (350) వరుణదంతావళము = కప్ప (361) రాతిశొడుకు = కప్ప (362) ముయ్యాడు = పరిపూర్ణత (363) గరిగంటి = హద్దు - లేక హద్దుకలది. (364)

. కొన్ని పదములు చమత్కారముగఁ గూర్పబడినవి. అట్టివానికిఁ కొన్ని ఉదాహరణములు - (1) మందప్రాయాండకూరిమి మ్రానిండు = శ్రీకృష్ణుడు (68) (2) పసిగాఁపుపవయసాకె = గోపిక (93) (3) గొనజంబ్రాయపు తేజకూన = యావనపు తేజస్సుగల చిన్నవాడు (129) (4) తొలుకారుకలకపులుగు మాపురాపుత్తు = బ్రహ్మ (213) (5) చతుఃశ్రీతకన్యలో = నాగకన్యకలు (238) (6) పొటిపొటి తల పోతలు = లేనిపోని యాలోచనలు (299)

కొన్ని లోకోక్తులు, సామెతలు:—

అడుగులకు మడుగులొడ్డుచు (70) తనకుఁబోదు, నాకుఁ జోదని (71) కంపలఁ బడ్డ కాకినై (111) కాళుల దోవతియయ్యె (122) చుక్కతెగి పడినవడువున (134) తేనెపూసిన కత్తి (140) శాకాయ లవణాయ వా (241) ధూళిః పరగృహదపి (241) ఈఁగకుకాటు, పామునకు బలి (141) అభ్యాగతః స్వయం విష్ణునఁగ (243) కూటి బీద తోడుతప్పును (243) తన ప్రాణము నిలుపుకన్న ధర్మము కలదే! (244) ఈరుతి వియఁ జేను రాకున్నె (245) కుప్పఁ జిచ్చిడి వేలాలు కొలుకఁదివురు (253) తన మొగంబుఁజూడు, తనుజూడుము (278) ఏనుంగుమీఁద నున్నవాని, మేరమీటి, నున్నమడుగఁ జూచుచున్నారు (278) పతికిఁ గీడొట బంట్లపాపంబుగాదె! (308) ప్రకృతిమధురంబులకు వేషరచనలేల? (320) మడుగు సగము మైలయు సగమే! (339)

రామకృష్ణుని కవితలో స్వతంత్ర పదప్రయోగము చాలచోట్లఁ గానవచ్చుచున్నది. అట్టి పదములు కొన్ని:—

మాద్రీ = మాదిరి (18) 'పల్కుల్వంటి = పలుకులవంటి (8) లక్ష్మ ఘనుడు = లక్ష్మణ ఘనుడు (17) కలకాళాస్తి = కలకాళహస్తి (19) నిర్వేద = నిలువేద (2, 25) కొల్నిలో = కొలనిలో (27) వసచల్పు = వసవలపు (42) తిరువారాధానము (70) చతుర్ముఖవంచితధూర్త కీర్తి = వంచితచతుర్ముఖ ధూర్త కీర్తి (71) బోర్తలుపు = బోరుతలుపు (73) ఎడ్డ = ఎడమ (93) కుచరజ = కుచరజో (93) అర్చభాగ = అర్చభాగ (96) పొల్తుక = పొలఁతుక (96) తొడ్విన = తొడిగిన (98) వల్పు = వలచు (122) ప్రేలడములు = ప్రేలుటలు (139) తెల్పు = తెలచు (235) కొన్నినిసి = కొన్ని, గినిసి (240) నిలుపుకన్న = నిలుపుటకన్న (244) మ్రొల్పే పట్టు = మ్రొలచేపట్టు (245) తిరుమేనికప్పు (225) మోడ్పునఁగేలు = మోడ్పుఁగేలు (227) నుయి దాఁటేవానికిన్ = నుయ్యి దాటువానికి (237) పోర్తహిషున్ = పోరు మహిషున్ (293) వెన్నదియ్యక = వెనుక దీయక (296) సుధామ తల్లులు = సుధామతల్లులు (340)

ఇక వ్యాకరణవిశేషములు:—

(1) సంస్కృతాంధ్రమిశ్రసమాసములు:—

వ్రాయసప్రవృత్తి (పుట 7) దినవెచ్చము (11) కనకక్రోవి (138)

(2) అకారసంధి:—

10. కందాళప్పగారు (కందాళ+అప్పగారు)

37. చెంగావివలువందు (చెంగావివలువ+అందు) 83. ఇచ్చుటనుడు = (ఇచ్చుట+అనుడు) 145. బంగారుకుండంచు (బంగారుకుండ+అంచు) 131 చెలు లిండ్ల = చెలుల+ఇండ్ల 210 గురువులిండ్ల గురువుల+ఇండ్ల.

(3) అకారసంధి చేయకుండుటకు:—

(19) కందాళయప్పగారు. (24) పోకముంత. (277) చింతయాకు.

(4) ఇకారసంధి కుదాహరణములు:—

16. అమ్మాజమ్మ ('అమ్మాజి+అమ్మ) (అమ్మాజియమ్మ'అని సంధి లేని రూపము కూడ వాడబడినది. 17.) 30. అరమానిసాత్తవిస్తారము (అరమానిసి+అత్తవిస్తారము) 90. కూడాడుజుమీ. (కూడి+అడుజుమీ) 118. ప్రోదిడి (ప్రోది+ఇడి) 123. ఒకరైలుంగు (ఒకర్తి+ఎలుంగు) 149. కంచంత (కంచి+అంత.) 241. కోమటిండ్ల (కోమటి+ఇండ్ల) 247. ఆకలింతయు (ఆకలి+ఇంతయు) 270. వసుమతి నుండేతెంచె (వసుమతినుండి+వేతెంచెన్.)

(5) ఇతరప్రయోగములు:—

42. కావుకావనుట. (కావుము+కావుము+అనుట) (ఇచట అచ్చు పరమగు నపుడును మధ్యమపురుష'ము',లోపించినది)

56. 'హిమనగాత్తజయుం, గంజారి రవిశిఖనయనుడుప,చారంబులు - ఇచట 'నయనుడు నుపచారంబులు' అని సముచ్చయ ముండవలెను. అది లేదు.)

165, 292. వెండిన్. (ఇచట 'వెండియు' అని 'యు'డండవలెను.)

2. జోదుచే - భద్రమయాత్తుచే - నలుమోములవేలుపుచే. 46. ఇందుధరు చేత నెలుగంగవలయు (ఇట'వలన' అను పంచమ్యర్థమున తృతీయ.)

341. పంటికి. ('పండు'పౌపవిభక్తికాంతముగా వాడబడినది.)

131. బచ్చింట. (ఇచట'బచ్చు నింట'అని ద్రుతము రావలసినది. అది రాలేదు.)

60. దేవుడేనియు నటువంటి తీర్థమేని, నట్టి సుక్షేత్రమేని - (ఇచట'ఏని' సముచ్చయార్థకముగ నున్నది.)

242. మాడుకలిగె, బులిసినది కల్లెనన్నంబు (ఇచట 'ఏని' లోపించినది.)

. 118. కాళ రాత్రీ శుండగు నీకు...పుండరీకాభుండగు నీకు...సత్కృపాంబోధి
యగు నీకు...71. నీవాదిభూతుండగుట-(ఇట యుష్టద్విశేషణములకు కలుగ వల
సిన 'పు' ఆగమము విడువబడినది.)

275. 'నిర్బంధమునందుఁ బౌపుమీ (ఇచట 'ఉండి'కి బదులు 'అందు' వాడ
బడినది.)

వర్ణనములు:—

రామలింగకివియే రామకృష్ణుండని నీరూపించిన సందర్భమునఁ గొన్ని వర్ణ
నము లుదాహరింపబడినవి. అవి కాక మఱికొన్ని యిచటఁ జూపబడును.

గీ. 'పద్మరాగమణీమయ పాదలబ్ధి, స్ఫురిత గైరికశిఖర చంచా సమృద్ధి

గంధవతి యను నొక్క పంకజమునడుమ, మించు నక్కొండ కొదమ రాయంచఃబోలి.'

[ఆశ్వా. I. ప. 175.]

ఇచట భూమియొక తామరపూవువలెను, కైలాసము రాజహంసము వలెను,
కైలాసప్రత్యంత పర్వతములు - పద్మరాగములతోఁగూడినవి - హంస కాళ్లవలెను
గైరికాదిధాతువులచే నెఱ్ఱనైన కైలాసశిఖరములు హంసముక్కువలెను ఉన్నట్లు
వర్ణన చక్కగనున్నది. ఇందలి యుక్తము అసాధారణము.

గీ. 'పూవుఁదేనియఁ దడిసిన మావిచిగురు, మీదనంటి చరించు తుమ్మెద తలిర్చు

సమయమగుటయు నసినెయ్యి సమరి మరుఁడు, త్రుప్తవోదోము నీలంపుఁడునుకయనఁగ.'

[ఆశ్వా. I. ప. 182.]

ఇచటఁ దేటి ఆకుమీఁది తేనెను గ్రహించుటకు సమర్థముకాక, దానిని
విడువను మనసురాక - ఆచిగురునంటియే యిటునటు తిరుగుచుండుట ఎంత హృదయం
గమముగ నుత్ప్రేక్షింపబడినదో చదువరు లూహింపకపోరు.

సీ. మును మీనగుటఁ బట్ట మునులువైచిన బత్తి వలఁబోలెఁ జిక్క మాదలఁ దలిర్చు,

వెలితిగాఁ జవిగొన్న వెన్నముద్దయుఁబోలె శంఖంబు వామహస్తమునఁ దనర,

జగదండవహ కాలచక్ర భ్రమణహేతు దండమై నిజధేనదండ మమర,

సంచిబట్టినఁ బద్మజాతాండముల లీల వలకేల గ్రచ్చకాయలు ఘటిల్లు

గీ. కలయఁబూచిన కల్పవృక్షంబుచాయ, సరస వనపుష్పమాలికాభర సమగ్ర

విగ్రహముతోడ విలసిల్లు విప్రునెడుట, మందపోయాండ్ర కూరిమిమానిపండు.

[ఆశ్వా. 2. ప. 14.]

పుండరీకుని హృదయమునఁ బ్రతిబింబించు శ్రీకృష్ణుని స్వరూప మిచట
ఎంతయు స్వభావసిద్ధమై యున్నది.

అక్క, తమ్ముఁడు నిగమశర్త తమ్ముజూడ రానందులకెట్లు నిఘరములాడు
చున్నదో గమనింపుడు:—

శా. 'ప్రారంభించిన పేదపాతమునకున్ బ్రత్యూహ మానంచునో

యేరా! తమ్ముడ! నన్న జూడఁ జనుదే వెన్నాళ్లనోయుండి; చ

క్షూరాజీవయుగంబు వాచె నిరుగన్గోకున్కి; మీబావయున్

నీరాకల్ మదిగోరుఁ జంద్రుపొడుపున్ నీరాకరంబుబలెన్.'

[ఆశ్వా. 3. ప. 33.]

ఇందు 'ఏరా తమ్ముడ! చక్షూరాజీవయుగంబు వాచె' అనునవి ఎంత స్వాభావికముగాఁ బడినవో గమనింపఁదగును.

నిగమశర్త అక్క—

'చేటికానీకపీతికాసీన యగుచు, బద్ధకర్ణికఁ గొలుపున్న పద్మవోలె'.

ఉన్నదనుట ఆమెతీవని, హితోపదేశముపట్ల ఆమెకుఁ గల సామర్థ్యమును వ్యక్తముచేయుచున్నది.

శ్వేతద్వీపములోని వైకుంఠపురములోని వనితలు ప్రళయకాలపు విష్ణువును సాకిన విధమును గనుఁడు.

సీ. 'జులపీచీ వాత్యఁ జలిదాఁకెగా యని యక్కల నంపంద యలమి యలమి

ప్రామఱ్ఱియా కొత్తి రాయిడి బొంబెగా యని సన్నపొత్తుల నునిచి యునిచి

వాపోయి వాపోయి పసివాడి యాకటఁ బెగడెగా యని యుగ్గ పెట్టి పెట్టి

పెరుజీకటులు గ్రమ్మ పెక్కబైట పసియించి వెఱచెగా యని పుల్ల విఱచి విఱచి

గీ. మంచి లక్షణముల పుట్టుమచ్చవాఁడు, నేత్రములు విప్పనట్టి యీ నెత్తుగందు

వరద నేతెచె నెవ్వారివాడోయనుచు, విలయహరించెచ్చి పెనుతు రవ్వీటినతులు.

[ఆశ్వా. 3. ప. 156.]

మధుమదక్షిణ యగు నొక యువతి చేష్టితము నవలోకింపుఁడు.

సీ. దామోదరుఁడు యశోదాస్తన్య మానెడు నని మ్రొక్కు విరిగుత్తి నళి భ్రమింపఁ

బ్రౌదులుసొచ్చెఁ గద్రాదేవి కిపుడని ప్రియమందు వేజుగర్భిణిగుఱించి

పావనిగద నొచ్చె ఫణికేతు తొడలని నడలు నేరుఁగుచేత నరఁటు లొరుగ

బడబాగ్ని జడధి వెల్వడియెడునని చూపుఁ గానఁ బూచిన కింకుకము చెలులకు

గీ. శేషవృత మేరుశిఖరమనీషఁ బొగడు నంచకొంగిట నున్న హేమాంబుజంబు

పూర్వమగు విన్కి మదివెడ వొడముదేర, మధుమదక్షిణ యగు నొక్క విధునిభాస్య.

[ఆశ్వా. 5. ప. 299.]

ఇట్టి వర్ణనల నెన్నింటినైనఁ జూపవచ్చును. గ్రంథము నామాలాగ్రముగఁ బరిశీలించినవారికి అవి అచగతములగును. మానవుల స్వభావమును, దేశ - కాల సంప్రదాయములను, కుటుంబపరిస్థితులను, నాగరకుల మనుకొనువారి నడవడులను, పెద్దలయెడఁ బాటించవలసిన మర్యాదలను వర్ణించుటలో రామకృష్ణకవి యద్వితీయుఁడని చెప్పవలసియున్నది. ఇతఁడు, ఏతద్రచనమునకు మున్నే వైష్ణవుఁడుగా మాటుటవలన నిందు ఎడనెడ వైష్ణవ సంప్రదాయములను కానవచ్చుచున్నవి.

గృహస్థాశ్రమపుటుక్కర్ష, వేదాంతవిద్యయొక్క యథార్థ స్వరూపము ఇందు
లెస్సగా నిరూపించబడినవి.

పోలికలు.—

కవి యేదైన గ్రంథమును రచించినపుడు తనకంటె బూర్వులగు కవుల ననుక
రించుటగాని, అనుసరించుటగాని సహజము. శ్రీరామకృష్ణుని కవితయందు నట్టి పోలిక
లుండవచ్చును. కాని అట్టి విందు మిక్కిలి స్వల్పము. గ్రహింపబడినవికూడఁ
గ్రొత్తదనముతో విలసిల్లుటచే నవి అనుసరణములని చెప్పటకు వలనుపడదు.
ఇతఁ డీ గ్రంథమున కవిస్తుతిలో వ్యాస, వాల్మీకి, నన్నయభట్టులనే పేర్కొనెను.
కావున నాంధ్రకవులలో నొక్క నన్నయభట్టే యీతనికి స్తుతిపాత్రమయ్యెననుట
గ్రాహ్యము. కావున నీతని కే కవిరచనయెడ అభిమానమో వ్యక్తముకాకున్నది.

క. పాపటతెఱువున నడి నా, సాపుట ముక్తాఫలప్రచారంబై రా

థా పృథు వక్షోరుహముల, వైవై బ్రథమోదబిందుపటలము నిగిడెన్. [ఆశ్వా. 4. ప. 27.]

అను పద్యము మహాకవి కాలిదాసు రచించిన కుమారసంభవములోని

‘స్థితాః క్షణం పక్షుశ్చ తాడికాధరాః పయోధరోత్సేధనిపాతచూర్ణితాః.

వలీష తస్యాః స్థలితాః ప్రపేదిరే చిరేణ నాభిం ప్రథమోదబిందవః.

అను శ్లోకము ననుసరించుచున్నది. మూలముకన్న తెలుఁగున వర్ణనము విలక్షణముగ
నున్నది. రాధసీమంత మొక మూర్ధమువలె నున్నదనియు, ముక్కుకొనను జాతిన
నీటిబిందువు ముత్యమువలె నున్నదనియు నిందలి విశేషములు.

మ. సురకర్తందీ హిరణ్యదైత్యసుతు వ్యాసుక్ శౌనకుక్ శ్రీపరా

శరు రుక్మాంగదు నంబరీష సరమాజానిక్ వసిష్ఠుక్ బురం

దరపుక్రూ శుకు దాల్భ్య భీష్మ డెఱఁగొందంజేయు సద్భక్తిత

త్పరుఁ డీ పుణ్యుఁడు పుండరీకుఁ; డికనిక్ బాలింతు మేలీవులన్.’ [ఆశ్వా. 4. ప. 104.]

అను పద్యము

క్లో. ‘ప్రహ్లాద నారద పరాశర పుండరీక వ్యాసాంబరీష శుక శౌనక భీష్మదాల్భ్యుక్,

రుక్మాంగదాష్టన వసిష్ఠ విభీషణాద్యాక్ పుష్యానిమాక్ పరమభాగవతాక్ స్వరామి’

అను శ్లోకమున కనువాదమచుట స్పష్టము.

‘ప్రకృతి మధురంబులకు వేషరచన లే!’ [ఆశ్వా. 5. ప. 150.]

అనుదానికి ‘కిమివహి మధురాణాం మండనం నాకృతీనాం’ అను శాకుంతలములోని
పద్యపాద మాధారము శాసగును.

‘నిమ్నాభిముఖమైన నీటి నెవ్వఁడోపు: ద్రిప్పి యొప్పుగుచోటఁ దిరుగుజేయ? [ఆశ్వా. 5. ప. 229.]

అనుదానికి, కుమారసంభవమునందలి

‘క ఈప్సితార్థస్థిరనిశ్చయం మనః పయశ్చ నిమ్నాభిముఖం ప్రతీపయేత్?’

అనునది మూలము.

‘అ స్త్యేత దన్యసమాధి భీరుత్వం దేవానాం.’ అను శాకుంతలమునందలి వచ
నము ననుసరించియే

‘.....తపముఁ గావించువారిఁ గనిన తలమేర్పుఁగాఁ జె యాఖండలునకు.’

[ఆశ్వా. 5. ప. 231.]

అని కూర్పబడినట్లు తెలియుచున్నది.

ఆంధ్రకవులలో శ్రీనాథకవి సార్వభౌముని పోలిక లిందు కొన్ని కానవచ్చుచున్నవి. ఇందలి నిగమశర్తోపాఖ్యానము శ్రీనాథుని సుకుమారచరిత్రబోలియున్నది.

సీ. ‘చటివోని గడితంపుఁజఱుత చౌకంబుల తోగరుఁబుట్టము కచ్చుదొడివి కట్టి’

[శ్రీడాభిరామము. పుట. 44.]

పైదానిని రామకృష్ణుడు ‘కట్టిరి చిటుతచౌకముల క్రొంబుట్టముల్’ [పాండు. ఆ. 3. ప. 7:] అని గ్రహించినాడు.

‘తాను నెట్టిక సీలుతగాని లేదు’

[శ్రీడాభిరామము. పుట. 48.]

పొట్టి నెట్టికసీల దిట్టపడుచు’

[పాండు. ఆ. 4. ప. 179.]

“.....గుడిలోనుండియు, గుడితాలను దీసె వీడు.....”

[శ్రీడాభిరామము. పుట. 82.]

‘గుడినుండి గుడితాళ్లు తీయుకరణి’

[పాండు. ఆ. 3. ప. 68.]

‘ముదిత చప్పులు పొగలేని ముర్తురములు’

[శ్రీడాభిరామము. పుట. 86.]

పొగలేని ముర్తురంబులు, మగువల పాలిండ్లు భోగమహనీయఁబుల్’ [పాండు. ఆ. 4. ప. 9.]

శ్రీనాథుని ‘పంచారింతు’ పదము (పాండు. ఆశ్వా. 3. ప. 179.) ‘మిసిమింతుడు’ అనునదియు [పాండు. ఆ. 2. ప. 29] ఇందును గానవచ్చుచున్నవి.

అల్లసాని పెద్దనామాత్యుని ‘అచటఁబుట్టిన చిగురుఁగొమ్మైనఁ జేవ’ (మనుచరిత్రము) అనునది ‘చిగురుఁ గొమ్మయుంజేగయై’ (పాండు. ఆశ్వా. 4. ప. 2.) అని యిండుగ్రహింపఁబడినది. పరికించినకొలఁది నిట్టి పోలికలు కానవచ్చుచుండును.

గ్రంథసంస్కరణము:—

పాండురంగమాహాత్మ్యము వ్యాఖ్యానావేక్షగల ప్రాథమ్యబంధమై యున్నను, ఇంతవఱకును శ్రీమాన్ తెన్నతం శ్రీరంగాచార్యులుగారి టుష్టికతప్ప వేటొక టీక వెలువడలేదు. శ్రీరంగాచార్యులుగారు తమటీకతోఁ బ్రకటించిన గ్రంథముతప్ప వేఱు పూర్తి ముద్రణము వెలువడలేదు. ఆ గ్రంథ మైదు కూర్పులు పొందినది. తొలికూర్పున నే రీతినున్నదో చివటికూర్పునను అట్లే యున్నది. గ్రంథమునఁ గల పద్యములలో సగమునకుఁ బైగా అపపాఠములతోఁగూడి యుండుటచే సమస్వయము కుదురకున్నది. టీకయు నట్టి మూలము ననుసరించియే వ్రాయఁబడుటవలన దానివలనఁ గవిహృదయము నెఱుఁగుట కవకాశము లేకున్నది.

ఓకప్పు డీ ప్రబంధమునందలి యొక ఘట్టమును మన్నిత్రులును, భారతీ పత్రికా భూతపూర్వ సంపాదకులును అగు శ్రీగన్నవరపు-సుబ్బరామయ్యగారు నాయెదుట చదువుట తటస్థించినది. శ్రీరామకృష్ణకవి కవితాలహరి మమ్మానంద రసమున ముంచి వైచినది. ఈ గ్రంథమునెడ నాకు గొప్పగౌరవమేర్పడినది.

అంతకుఁ గొలఁది దినములక్రిందటనే నేను వ్రాసిన కావ్యాలంకార సంగ్రహటీకను శ్రీసుబ్బరామయ్యగారు చూచుట జరిగినది - కాన, ఆ విధముగనే పాండురంగమాహాత్మ్యమునకుఁ - గూడ టీక వ్రాయవలెనని వా రా సమయమునఁ బ్రోత్సహించిరి. మూలమునఁ దప్పులు చాల ఉన్నవనియు, మూలమును సంస్కరించినఁ గాని టీకవ్రాయుట అసాధ్యమనియు తెల్పితిని. పిదప శ్రీసుబ్బరామయ్యగారి సాయముననే ప్రాచ్యలిఖిత పుస్తక భాండాగారములోని మూఁడు వ్రాతప్రతులతో ముద్రితప్రతిని సరిపాల్చి పాఠములు సేకరించితిని. కాని కొన్ని యాటంకములవలన కొన్నియేండ్లపాటా ప్రస్తావనయే లేకపోయినది.

ఒకప్పుడు నేను వేసవిసెలవులను శ్రీకాకుళముజిల్లాలోని నరసన్న పేటలో గడపవలసి వచ్చినది. అపు డీ పాండురంగ మాహాత్మ్యమును ముద్రితప్రతి ననుసరించియే సమన్వయము చేసికొనుటకు యత్నించితిని. వ్రాతప్రతులలోని పాఠముల నెక్కించుకొన్న ప్రతియు నా సమయమున నాయొద్ద లేదు. నా యీప్రయత్నమున కప్పుడాయూర నుండిన ఆ ప్తమిత్రులు, సంస్కృతాంధ్ర భాషావాఙ్మయ నిష్ణాతలు శ్రీసామ వేదుల సీతారామశాస్త్రిగారును, విద్వాన్ శ్రీ కణ్ణి వేంకటసుబ్బరావుగారును మిగుల సాయపడిరి. పెక్కుచోట్ల శ్రీరంగాచార్యులుగా రిచ్చిన యర్థములు కుదురకపోవుటయేకాక విపరీతమగు నర్థముల నిచ్చుటయుఁ గానవచ్చెను. పిదపఁ జెన్నపురికి వచ్చి వ్రాతప్రతులలోని పాఠములను సంప్రతించుచు మూలమును సంస్కరించి, శుద్ధప్రతిని వ్రాయఁ దొరకొంటిని. ఈ విషయమున క - చ - ట - త - అను ప్రతులలోని పాఠములను, ఆ యా సందర్భముల ననుసరించి గ్రహించి, పాఠాంతరముల నథస్సూచికయందు ఇచ్చితిని. ఇందు క. గుర్తుగలది శ్రీతైత్తలము వారు ప్రకటించిన ముద్రితప్రతి. మిగిలినవి ప్రాచ్యలిఖిత పుస్తకభాండాగారము నందలి వ్రాతప్రతులు. మఱియు నియ్యెడ విసుగుచెందక శబ్దరత్నాకరమునుండియు, సూర్యరాయాంధ్రనిఘంటువునుండియు పాండురంగమాహాత్మ్యమునుండి గ్రహించిన గ్రంథభాగములను పరిశీలించి, ఆ పాఠములను సంప్రతించితిని. ఇట్లొసర్చి మూలమును సరిచేసి టీకను వ్రాయు దొరకొంటిని. తొట్టతొలుత, నేజేసిన పరిశ్రమను కొంచెము లోకమునకు వెల్లడించుటకై 'పాండురంగమాహాత్మ్యము - పాఠపరిశీలనము' అను శీర్షికతో నొక వ్యాసమును వ్రాసి ప్రకటనార్థము 'భారతి'కిఁ బంపితిని. నేను పయి గ్రంథమునకు టీక వ్రాయుచున్నట్లు అందు తెలిపితిని. సంపాదకులు నా వ్యాసమును దయతో ప్రకటించిరి (భారతి తారణ - శ్రావణసంచిక.)

కాని కొంతభాగమును—అనఁగా నేను టీక వ్రాయుచున్న సంగతి మున్నగు విషయములు కలదానిని విడిచివేసిరి. వా రట్లొసర్చుటకుఁ గారణము తెలియదు. కాని ఆ వ్యాసము ప్రకటింపఁబడినపిదప - పాండురంగ మాహాత్మ్యమునకు టీక! వ్రాయవలెనని జాబులు వ్రాయుచుఁ గొందఱు నన్ను ప్రోత్సహించిరి. ఇట్టి ప్రోత్సాహముల నూతగాఁ గైకొని టీకను పూర్తిచేసితిని.

టీకారచన:—

ఇయ్యది పెద్ద గ్రంథము; మఱియు ప్రాథ ప్రబంధము; వైష్ణవసంప్రదాయ విషయములతో వెలయు నుద్గ్రంథము. నిఘంటువులలో లేని పదములు ఇందుఁ జాలవఱకును గలవు. వేదాంత విషయములు, మంత్ర శాస్త్రవిషయములు నెడనెడఁ గలవు. చాల పద్యములు గూఢార్థములతో నిండి యున్నవి. ఇట్టి గ్రంథమునకు టీకను వ్రాముట సామాన్యకార్యము కాదు. అయినను సాహసించి యీ పనికి దొరకొంటిని. కొంతవఱకును వాఙ్మయమునఁ బరిశ్రమ చేసినవారే యీ గ్రంథమును పఠెంతయు కావున అట్టివారి కుపయుక్తమగు రీతిని టీక సంగ్రహముగాఁ గూర్పఁబడినది. చివఱఁ బద్యసూచికయుఁ జేర్పఁ బడినది. అవసరమని తోచినపట్ల మాత్రము టీకలో పదముల కర్థము, తాత్పర్యము నీయఁబడినవి. కొన్నియెడల శబ్దార్థముకాక, భావార్థము చూపఁబడినది. అభిప్రాయభేద మున్నపట్ల టీకలో శ్రీరంగాచార్యులుగారి టీకాభాగము, కొన్నియెడల అందలి యాచిత్యానౌచిత్యములు చూపఁబడినవి. టీక కొన్ని యెడల అన్వయముఖమున నున్నది. కొన్ని యెడల శబ్దముల కవి యున్నవిధము ననే అర్థ మీయఁబడినది. కావలసిన గ్రంథములు లభింపనందున బీజాక్షరములను వివరించు మంత్ర శాస్త్ర విషయములు వివరింపఁబడ లేదు. కొన్నిచోట్ల సందేహము లుండియే పోయినవి. 'ఆలవోక' అను పద్యవిషయము (పుట 111) 'లోనింటి బోన మూసి' (పుట 212) 'ఉడ్డపాడలు' (301) 'దీప్యన్తూర్తులై తత్తనూగ్రామం బెక్కిరి' (పుట 324) 'కసరి పైవచ్చు రాళ్లపై గాలివాన' (పుట 349). ఇట్టి వానిని సహృదయులు విమర్శించి నిర్ణయింతురు గాక !

గ్రంథరచన యెంత కష్టమో, దానిని ప్రకటించుట అంతకంటె పదిరెట్లు శ్రమము. అందును కాగితపుకఱపు - పనివాండ్రకొఱత-ఎక్కువగా నున్న యీ కాలములో ఇట్టి పెద్దగ్రంథమును ప్రకటించుట అసాధ్యము. అయినను శ్రీవావిళ్ల సంస్థ వారి గ్రంథమును మేలుకాగితములపై చక్కఁగా ముద్రింపఁ బూనుకొనుట ప్రశంసనీయము. ఈ యాద్గ్రంథము విషయమున నేను చేసిన కరిశ్రమను విని, పయి సంస్థ కధిపతులు, భాషోద్ధారకులును, విద్వద్వృత్తులు నగు శ్రీవావిళ్ల వేంకటేశ్వరశాస్త్రిలు గారు నాయం దాదరము చూపి దీనిం బ్రకటింపఁబూనినందులకు, వారి కనేక ధన్యవాదములు.

చెన్నపురి
28-4-52 }

భాషాసేవకుడు
బులుసు వేంకటరమణయ్య
ప్రధానాంధ్రోపాధ్యాయుడు,
కలెట్ హైస్కూలు, ట్రిస్లికేను.

విషయసూచిక

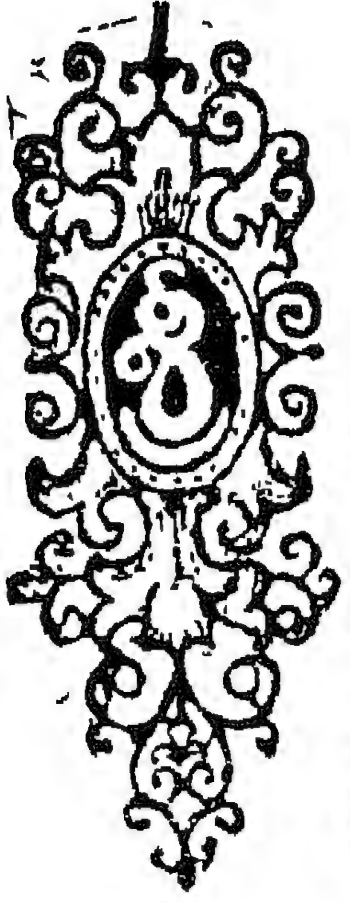
విషయము.

పుట.

ప్రథమాశ్వాసము	...	1—63
శ్రీకృష్ణప్రార్థనాదికము	...	1
కృతిపతి వంశావతారాభివర్ణనము	...	9
షష్ఠ్యంతములు	...	22
కథాప్రారంభము	...	24
కాశీపుర వర్ణనాదికము	...	24
అగస్త్యమహాముని సభార్యుడై సామినులకు వేడలుట	...	32
ద్వితీయాశ్వాసము	...	64—127
శివుడు పార్వతీకుమారులకుఁ బొండ్రికక్షేత్రమాహాత్మ్యముఁ జెల్పుట	...	64
పుండరీకమహాముని చరిత్రము	...	65
తృతీయాశ్వాసము	...	128—186
నిగమశర్తోపాఖ్యానము	...	129
శ్రీకృష్ణావతారచరిత్రము	...	183
శ్రీరాధాదేవీచరిత్రము	...	185
చతుర్థాశ్వాసము	...	197—287
కాకము-హంస-చిలుక-పాము-లేనెటిగ-ఆవు మోక్షమునొందినకథ	...	237
సుశీల యను పతివ్రతచరిత్రము	...	239
పంచమాశ్వాసము	...	288—366
భర్తృరాజు తమ్ములతోఁ గూడఁ బొండురంగక్షేత్రమునకుఁ బోయినకథ	...	295
సుశర్తోపాఖ్యానము - పద్మ తీర్థస్థభావము	...	304
ఆయుత, నిమిరుతులను మునికుమారుల చరిత్రము	...	325
పద్యసూచిక	...	
సవరణలు	...	

శ్రీ రస్తు పాండురంగమాహాత్మ్యము

ప్రథమాశ్వాసము

❖ శ్రీకృష్ణప్రార్థనము ❖

కాంతామణిఁ గన్తోటంగి మది ధాత్రి¹ మంచిన² దద్రుచి
శ్రీకాదంబిని మీది కుబ్జె ననఁగా శ్రీపత్యముం దాల్చి యు
ల్లోకంబులో³ పొదలించు కృష్ణుడు దయాళుం డేలు శ్రీవైష్ణవ
స్వీకారార్హు విరూరిపట్టణపతి⁴ వేదాద్రిమంత్రిశ్వరున్.

1

టీక. శ్రీకాంతామణి¹ = లక్ష్మీదేవిని; కన్తోటంగి = వంచించి; మది² = హృదయమున;
ధాత్రి³ = భూదేవిని; మంచిన⁴ = (ఉంచి) గౌరవింపఁగా; దద్రుచిశ్రీకాదంబిని = మేఘమాల
వలె నల్లనైన ఆ భూమియొక్క కాంతిపుంజము; మీదికి = ఎదవైకి; ఉబ్జెననఁగా⁵ = పొంగెనో
యనునట్లు. [విష్ణువుతోఁముఁజేసున్న పుట్టుమచ్చ, అతడు హృదయములో దాచి యుంచిన భూదేవి
కాంతిపుంజమో యనునట్లున్నదని ఇచ్చట ఉత్పేక్షింపఁబడినది.] పొదలించు = వృద్ధిబొందించు;
శ్రీవైష్ణవస్వీకారార్హు⁶ = శ్రీవైష్ణవులచే (సమానగౌరవమర్యాదలతో) స్వీకరింపఁదగినవానిని.

[ఈ గ్రంథమునవతారికబట్టి వేదాద్రిమంత్రిపంశీయులు తొలుత నియోగిబ్రాహ్మణు
లైనట్లును, వైష్ణవమును పుచ్చుకొన్నట్లును తెలియుచున్నది.]

[పూర్వటీకలో ఇచ్చట 'తత్క్షీతిశ్రీకాదంబిని = ఆ భూమియొక్క కాంతిసంపద యనెడి మేఘ
పక్షి' అని యున్నది.]

❖ లక్ష్మీ ప్రార్థనము ❖

సీ. అవతారమందె నేయఖలై కజనయిత్రి కలశరత్నాకరగర్భసీమఁ
దోబుట్టు వయ్యె నేతులితకాంచనవర్ణ వెఁదివెన్నెలకాయు వేల్పునకును
బాయకయుండు నే పరమపావనమూర్తి చక్రబాహుమధ్యసాధవీధి
నభిషేకమాడు నేయభివర్ణితాచార దిగ్గజానీతమకా తేటనీట

తే. నవనిధానంబు⁷ లేదేవి⁸ జవళి సరకు, లమ్మహాదేవి శ్రీదేవి యాదిలక్ష్మీ
సరసశుభదృష్టి గామానుజయ్యసుతుని, నాదరించు విరూరి వేదాద్రినాథు.

2

టీక. కలశరత్నాకరము = పాలసముద్రము; తులితకాంచనవర్ణ = పుటముపెట్టిన బంగారుచాయ
కలది. వెఁదివెన్నెల = స్వచ్ఛమైనవెన్నెల; చక్రబాహుమధ్యసాధవీధి⁹ = విష్ణువుభుజములనడుమ

1. చ. నించినన్. ట. మించినన్. త. మించెనా. 2. క. దత్తితి. చ. దద్రుచి. త. దద్రు
(ధృతి?) 3. ట. శ్రీపత్యమున్. 4. త. మొదలించు. 5. ట. మద. 6. ట. మూర్ధ్వ. 7. ట. లైదివి
8. చ. జవళి. క. జవణి.

నుండు తొమ్మనియెడు భవనప్రదేశమున; అభివర్ణితాచార = కొనియాడబడిన యాచారముకలది; నవ, నిధానంబులు = మహాపద్మము, పద్మము, శంఖము, మకరము, కచ్ఛపము, ముకుందము, కుందము, నీలము, వరము నను తొమ్మిది నిధులును; జవళిసరకులు = అంగడివస్తువులు. ఇందు లక్ష్మీదేవి సౌభాగ్యము వర్ణింపఁ బడినది; కాన ఉదాత్తాలంకారము.

— బ్రహ్మస్తుతి —

ఉ. మాద్రికి మీరు నంచవెలిమావుపయిన్ ¹మురువైన బోదుచే
భద్రమయాత్తుచే భువనపాలనభేలనుచే సర్వస్వతీ
ముద్రితవక్త్రచేత నలుమోములవేలుపుచే ఐరూరివే
దాద్రిచమూవిభుండు గను నాయువు శ్రీయు నిరంతరాయమున్. 3

టీక. మాద్రికి, మీరు = మాదిరినతిక్రమించు - అనగా సాటిలేని; అంచవెలిమావుపయిన్ = తెల్లని హంసవాహనముపయి; మురువైన, బోదుచే = సుకుమారియైన యోధుడగు బ్రహ్మవలన; భువన పాలనభేలనుచే = లోకములను పాలించుట యను ఆటలనాడువానివలన; చమూవిభుండు = సేనాధి పతి; నిరంతరాయమున్ = విఘ్నములు లేనట్లుగ; కనున్ = పొందును (గాత.)

ఇచట పంచమ్యర్థమున 'చేన్' అని తృతీయావిభక్తి వాడబడినది.

— సరస్వతీస్తుతి —

శా. కద్రూజాంగదుతోడఁబుట్టువు శరత్కాదంబినీచంద్రికా
²జిద్రూపాంచిత పద్మగర్భముఖి రాజీవావళీహంసి వ
ర్ణద్రాక్షాఫలకీరి శారద కృపన్ రామానుజామాత్యువే
దాద్రిస్వామికి నిచ్చు నిచ్చులును విద్యాబుద్ధివాక్సిద్ధులన్. 4

టీక. కద్రూజాంగదుతోడఁబుట్టువు = పాములు భుజకీర్తులుగాఁ గల శివునికిఁ దోఁబుట్టువు; (శివుఁడు, సరస్వతీ బ్రహ్మకు అపత్యములు.) శరత్కాదంబినీ, చంద్రికా, జిద్రూపాంచిత = శరత్కాల మేఘమును, వెన్నెలను అతిక్రమించు తెల్లనిరూపమున నొప్పారునది - సరస్వతీదేవి సర్వశుక్లయని ప్రసిద్ధి. పద్మగర్భముఖిరాజీవావళీహంసి = పద్మము తల్లిగాఁగల బ్రహ్మయొక్క ముఖములనెడి తామరల గుంపున విహరించు ఆడుహంస; వర్ణద్రాక్షాఫలకీరి = వర్ణములనెడి ద్రాక్షాఫలములకు చిలుక; అలం: రూపకము.

ఇట పూర్వటీకలో 'చిద్రూపాంచిత = జ్ఞానస్వరూపముచేత ఒప్పునది' అని యున్నది. ఆ పాఠము, అర్థమును సరికావు.

— శివస్తుతి —

ఉ. ఈచిగురాకు నీప్రసవ మీపువుదేనియ యెంత యొప్పెడిక
జూచితరే యటంచుఁ దనచుట్టు శుకాదులు గొల్వఁగాఁ గప
ర్దాచితచంద్రగాంగజలమైన శివాహ్వాయకల్పశాఖ వే
దాచలమంత్రికీర్తికలశాబ్ధిని వెన్నెలమాడ్కిఁ జూచుతన్. 5

1. త. మురువైన. 2. క. చిద్రూపాంచిత. చ. త. జిద్రూపాంచిత. 3. ట. రాజీవా
హంసంబు.

. టీక. ప్రసవము = పుష్పము; ఒప్పెడిక్ = బాగున్నవో; శుకాదులు = చిలుకలు మొదలగు పక్షులు, శుకుడు మొదలగు మునులును; కవర్దాచితచంద్రగాంగజలము = జటాజూటముచే గప్పబడిన చంద్రుడు, గంగాజలము కలది. శివాహ్వాయకల్పశాఖ = శివుడనెడి కల్పవృక్షము; వేదాచలమంత్రీ కీర్తికలశాభిని = వేదాద్రిమంత్రీయొక్క కీర్తి యనెడి పాలసముద్రమును; [కీర్తి తెల్లని దగుటచే దానికి పాలకడలితోడి సామ్యము.] వెన్నెలమాడ్కిక్ = చంద్రకాంతితో సమానముగా - ఆదరపూర్వకముగా ననుట. చంద్రాదులు పాలకడలిలోఁ బుట్టుట వ్యక్తము. అలం. క్రమము, రూపకము.

పా ర్వ తీ స్తు తి లః

ఉ. చిద్రసవేది యశా కొదమచిల్కకు విష్ణుసహస్రనామముల్
ముద్రతి ¹మోవి మోవి నిడి మున్నుచు గోరున మేన దువ్వుచున్
భద్రనిధానమై వెలయు పర్వతకన్య విరూరిమంత్రి వే
దాద్రి ²విష్ణుభక్తి మహిమాతిశయం బనయంబు నీవుతన్.

6

టీక. చిద్రసవేది=చిదానందసారము నెఱింగినది; ముద్రతిక్=సంతోషముతోడి యాసక్తితో;
మోవి, మోవి నిడి = తనపెదవిని దాని ముక్కుపై నూచి; మున్నుచున్ = మాటలు నేర్చుచు;
భద్రనిధానమై = శుభములకు గనియై; విష్ణుభక్తిమహిమాతిశయంబు = విష్ణుభక్తియొక్క గొప్ప
తనమును; (దానివలనఁ గల్గు నైహికాముష్మికఫలములననుట.)

వి వ్వ క్సే న ప్రార్థ న ము

సీ. సూత్రవతీదేవి సౌభక్ష్మపాలిండ్లపై మలుపచ్చిగందంపు ²వలపుతోడ
శిరసులు వంచు నిర్జరకోటిఁ బనిగొను తపనీయవేత్రహస్తంబుతోడఁ
బని యేమి యని విన్నపము నేయు సుమనోహారములైన దివ్యాయుధములతోడ
బ్రహ్మాండకోటుల పారుపత్తెములెల్లఁ గనియున్న నిద్దంపుమనసుతోడ
తే. శార్ఙ్గ రెండవమూర్తియై జగము లేలు, ఋనిమనోహారి శ్రీసేనము⁵దలియారి
చేయుపనులెల్ల సఫలముల్ చేయుఁగాత, ⁶యలరి రామానుజయ్యవేదాద్రిపతికి.⁷

టీక. సౌభగు = అందమైన; మలుపచ్చిగందంపువలపుతోడక్=కొంచెము తడియారిన చందనపుఁ
బరిమళముతోను; వివ్వక్సేనుని భార్య సూత్రవతీదేవి; ఆమెపాలిండ్లపై పూయఁబడిన చందనము ఆలింగన
సమయమున నాతని పక్షమున కంటుకొని పరిమళించున్నదని భావము. పనిగొను = ఆజ్ఞాపించు;
నిర్జరకోటి = దేవతలగుంపు; తపనీయవేత్రహస్తంబు = బంగారు బెత్తమును పట్టుకొనిన హస్తము; పారు
పత్తెములు = అధికారములు; కనియున్న = గ్రహించిన; నిద్దంపు=నిర్మలమైన; శార్ఙ్గి = విష్ణువు;
సేనముదలియారి = సేనాధిపతి - వివ్వక్సేనుడు; అలరి = సంతసించి.

గ రు డ స్తు తి లః

శా. మీదం దారధరాధరంబు గల యామేరున్నగంజాలి త
గ్రాదృక్తుండగుచిం దలిర్చు ఖగయాధస్వామి హేమప్రభా

1. క. మోము. చ. మోవి. 2. చ. వలువతోడ. 3. క. మనోరథములయిన. చ. మనోరథ
ములా. 4. క. కనియున్ని. చ. కనియున్న. 5. త. మొదలియారి. 6. ట. యలరి.

ప్రాదుర్భావశుభప్రభుండు మనుచు రామానుజమాత్యు శ్రీ
వేదాద్రిశు విరూపమందిరు జగద్విఖ్యాతకీర్తిశ్వరున్.

8

టీక. మీదక = మీదిభాగమున; తారధరాధరంబు = వెండికొండ - కైలాసము; నగంజాలి = తిరస్కరింపఁగలిగి - సరిపోలి; తత్తాదృక్తుండరుచిన్ = సాటిలేనిముక్కుసారుచే; తలిర్పు = ప్రకాశించు; భగయూధస్వామి = పక్షిగుంపునకు రాజు - గరుత్మంతుఁడు; హేమప్రభాప్రాదుర్భావశుభప్రభుండు = బంగరుకాంతివలనఁ గలుగు శుభములనిచ్చువాఁడు. [గరుడపర్శవమువలన మేల్గు కలుగునని ప్రసిద్ధి] గరుడుఁడు బంగరుఛాయవాఁడు; అతని ముక్కుమాత్రము తెల్లగానుండును.

పూర్వటీకలో 'తత్తాదృక్తుండరుచిన్' = దానిని పోలిన ముక్కుయొక్క ప్రకాశముతో' అని అర్థమియఁబడినది; అది సరికాదు. తత్తాదృక్భజమునకు 'సాటిలేని'దని యర్థము. ఈ పద మిగ్రంథమున చాలసార్లు వాడఁబడినది. అలం. ఉపమ.

— అ న త స్తు తి —

సీ. ధరణీభరముఁ ¹దాల్చు తన ²చేవ యంతయు భుజపరిఘంబులఁ బొంకపఱచి
మునుమిచ్చుగని యైన తనప్రజ్ఞ యంతయు మలివిశేషమునందు మస్తరించి
దైత్యారివశమైన తనచిత్తమంతయు ³నియమగౌరవమున నివ్వటించి
⁴తనుపు వెన్నెల గాయు తన ⁵మూర్తి యంతయుఁ గీర్తివైభవమునఁ గీలుకొలిపి
తే. శేషుఁ డఖిలప్రపంచ విశేషశాలి, నిత్యముక్తుల కాద్యుడై నిలుచు మేటి
చారుచారిత్రు రామానుజయ్యపుత్రుఁ, గరుణ వేదాద్రిమంత్రి శేఖరుని మనుచు.

టీక. ధరణీభరము, తాల్చు = భూభారమును వహించు; చేవ = బలము; భుజపరిఘంబులన్ = అడ్డుగడియలవంటి భుజములయందు; పొంకపఱచి = జతపఱచి; మునుమిచ్చుగని = పేదముల కునికి పట్టు; మస్తరించి = వికృతముచేసి; నివ్వటించి = వ్యాపింపఁజేసి; కీలుకొలిపి = లగ్నము చేసి; తనుపు వెన్నెల = నిండువెన్నెల; నిత్యముక్తులు = నిత్యులు, ముక్తులును; అనంతుఁడు, గరుడుఁడు, విష్వక్సేనుఁడు మొదలగువారు నిత్యులు; సంసారమునుండి విడువడి మోక్షమును పొందినవారు ముక్తులు; ఆద్యుఁడు = మొదటివాఁడు.

— క వి స్తు తి —

క. పుట్టకుఁ బుట్టెడు వేళం, దిట్టపు ⁶నునుపచ్చి పుట్టతేనియచవితోఁ
⁷బుట్టె నన నమృత ముట్టెడు, పుట్టనిసుపురత్కవిత్వములు వర్ణింతున్.

10

టీక. పుట్టకుఁ బుట్టెడు వేళన్ = పుట్టనుండి పుట్టినపుడు; నునుపచ్చి = మిక్కిలిపచ్చిగానున్న; అమృతము, ఉట్టెడు = తేనెలూలుకు; పుట్టనిసుపు = వాల్చీకి. అలం. ఉత్పేక్ష.

క. ఇట్టాడరాని యాగమ, ⁸పుట్టమునకు నడవ యచ్చుకట్టిన మునిరా
ట్టట్టాభిషిక్తుఁ దపముల, ⁹పుట్టిన నెలవయిన వ్యాసముని ¹⁰నుతియింతున్.

11

1. చ. తాళు. 2. చ. చేగ. 3. క. ననుచుగౌరవమున. 4. క. తనుపు. చ. తనుపు. 5. చ. కీర్తి. 6. చ. గోనుపచ్చి. 7. చ. గోపచ్చి. 7. చ. బుట్టి. 8. చ. గట్టుపలుకు. 9. చ. పు. 10. క. వర్ణింతున్, చ. నుతియింతున్.

. టీక. ఇట్టాడరాని = చెప్పటకు శక్యముకాని; అగమభట్టమునకు = వేదము లను రేవునకు; నడవ = (దిగుటకు వీలగు)మార్గము; అచ్చుకట్టిన = ఏర్పఱచిన; నెలవు = చోటు.

వ్యాసమహర్షి ఆహ్వానములసారమును సర్వజనసుగమముగ భారతమున వివరించెనని భావము. **తే.** వ్యాసవాల్మీకి ముఖసూక్తివైభవముల, నేర్పుమీఱంగ నిజకావ్యదర్పణముల సరసమానసముల నేటుపఱచుకీర్తి, ధవుల నన్నయభట్టాదికవులఁ దలఁతు¹. 12

టీక. వ్యాస...వములక్ = వ్యాసుఁడు, వాల్మీకి మొదలగువారి కవితాచమత్కారములను; నిజకావ్యదర్పణములక్ = అద్దములవలె నున్న తమకావ్యములవలన (కావ్యములమూలమున); సరసమానసములక్ = రసికుల మనస్సులందు; కీర్తిధవులక్ = కీర్తిశాంతకు భర్తలైనవారిని. అద్దములందు ప్రతిఫలించిన పస్తువులు మనకు బాగుగ కన్పించినట్లు నన్నయాదిమహాకవులు తమకావ్యములందు వ్యాసాదికవుల కవితాచమత్కారములను ప్రతిఫలించుజేయఁగా, అవి రసికుల మనస్సులందు బాగుగ నిరవహింపబడినవి భావము.

‘కావ్యదర్పణముల’ అనుటచే ‘వ్యాసవాల్మీకిముఖ’ అనుచోట తదనుగుణముగ ‘ముఖపదము’ చమత్కరింపబడినది. అలం. రూపకము.

— సత్కవిప్రశంసాదికము —

ఉ. చాటుకవిత్వతత్త్వరససాగరపారగులయ్య సత్కవుల్
పాటిగఁ బట్టి విందు రొకపాటివి కా²వన కన్యకావ్యముల్
కైటభవైరి యశావతశిఖామణి³ శ్రీసతి⁴ బేరురంబునక్
⁵మాటియు నీటికెంపు బహుమానము⁶నం బతకంబునేయఁడే⁷. 13

టీక. చాటు...పారగులు = ఇంపైన కవిత్వతత్త్వపు రసమనెడు సాగరముయొక్క అంతము చూచినవారు-సరసకవిత్వమర్తముల నెఱిగినవారు; పాటిగఁబట్టి=తక్కినవానితో సమముగాఁబోల్చిజూచి; ఒకపాటివి = సామాన్యమైనవి; కైటభవైరి = విష్ణువు; యశావతశిఖామణి = యువతీసమూహమున శ్రేష్ఠురాలు; మాటియుక్ = మఱుగుపఱచియు-నిత్యానపాయినిగా నుంచుకొనియు; నీటికెంపుక్ = కొస్తుభమణిని; బహుమానమునక్ = గౌరవముతో; పదకంబుజేయఁడే = హరిమునడుమ నుండెడు బిళ్ళగాఁ జేయలేదా? అలం. దృష్టాంతము.

తే. తప్పు కలిగినచోటనే యొప్పుగలుగు, ⁸సరసకవితావ⁹శోక్తులసరణియందుఁ
¹⁰గప్పు కలిగిన నీహారకరునియందు, నమృతధారాప్రవాహంబు లడరుఁగాదె. 14

టీక. సరసకవితావశోక్తుల సరణియందుక్ = రసవంతమగు కవిత్వమును జెప్పుచుండు ధోరణిలో; కప్పు = నలుపు-మచ్చ; నీహారకరునియందుక్ = చంద్రునియందు; అడరుఁగాదె = వ్యాపించి యుండునుగదా !

[ఈపద్యమున ‘సరసకవితావశోక్తులసరణియందు’ అనుటకు మాఱుగా ‘అరసికావళికవితల యవగుణముల’ అని దిద్ది కుకవులుండుటఁబట్టియే సుకవులకుఁ బేరుప్రతిష్ఠలు కలుగుచున్నవని కొందఱర్థము

1. చ. దలచి. 2. చ. గాదనక. 3. త. శ్రీపతి. 4. క. పేరురంబు. త. బేరురంబు. 5. చ. మాట. 6. క. గం. చ. నం. 7. క. సేయరే. చ. సేయఁడే. 8. త. సరసికావలె కవితలయవగుణములు. 9. చ. వచోక్తుల. 10. త. సరసకవితావశోక్తులసరణియందు.

చెప్పుచున్నాడు. కాని ఆట్టిపాఠాంతరము ముద్రితప్రతులలోఁ గానరాకున్నది; అయ్యది పద్యపుటుత్తర భాగమునుబట్టి పాండువడునట్లును తోచదు.] అలం. దృష్టాంతము.

తే. కాన దోషాత్తు లయిన దుష్కవులకతన
గరిమ వహియించుఁ 1గవిరాజుకావ్యమహిమ
బహుళపక్షంబు చీకటి బహుళ మగుటఁ
జాయవెన్నెల తరితీపు సేయుకరణి.

15

టీక. గరిమ = గొప్పతనము; బహుళపక్షంబుచీకటి = కృష్ణపక్షమందలి చీకటి; బహుళ మగుట = ఎక్కువయగుటచేత; చాయవెన్నెల = పండువెన్నెల; తరితీపుచేయుకరణి = ప్రీతిని కలిగించునట్లు. అలం, ఉపమ.

వ. అని నిఖిలభువన 2ప్రాధాన్యధన్యంబులగు 3మాన్య 4దైవతంబుల 5ప్రభావం బులు గొనియాడి, రూడిమెఱయు కవివృక్షభుల 6నభినుతించి, యుదంచితంబగు కవిత్వతత్త్వంబునం గల7గరిమంబుఁ బరిశీలించి, వంచకులగు కొంచెపుంగవుల రవళి యదలించి, పంచాశతోక్తివిస్తీర్ణం బగు నర్జవమేఖలావలయంబునం గల పరమవైష్ణవరత్నంబులకుఁ బ్రయత్నపూర్వకంబుగ నభివందనం బాచరించి. 16

టీక. వంచకులు = మోసగాండ్లు; కొంచెపుంగవుల = కుకవులయొక్క; రవళి = ధ్వని-అఱపు; రూఢి = ప్రసిద్ధి; అర్జవమేఖలావలయంబు = భూమండలము; అభివందనంబు = నమస్కారము.

క. వాక్కాంతాశ్రయి 8భట్టరు, చిక్కాచార్యుల మహాత్మ శ్రీగురుమూర్తి
నిక్కపు భక్తి భజించెద, నిక్కావ్యకళాకలాప మీడేటుటకున్. 17

టీక. వాక్కాంతాశ్రయి = సరస్వతి కాశ్రయమగువానిని - గొప్ప విద్వాంసుని; కావ్య కళాకలాపము = కావ్యకళాగ్రధనము; ఈడేరుటకున్ = నెఱవేరుటకు; భజింతున్ = సేవింతును.

క. తవణింతు నొక్కశ్రీభా, గవతచరిత్రంబుఁ బరమకల్యాణసము
ద్భవ 9భవనంబుఁ జతుర్దశ, భువనమహారత్న సూత్రముగఁ దగు సరణిన్. 18

టీక. తవణింతున్ = కావించును; శ్రీభాగవతచరిత్రంబున్ = గొప్పభగవద్భక్తుని చరిత్రమును; కల్యాణ...భవనంబున్ = శుభములకుఁ బుట్టినిల్లుగుదానిని; చతుర్దశ...సరణిన్ = పదునాల్గులోకము లను రత్నములను గూర్చు సూత్రపద్ధతిని-సమస్తలోక సారమును తెల్పుదానినిగా;

[లోకములు 14. ఆవి-భూర్లోకము, భువర్లోకము, స్వర్లోకము, మహర్లోకము, జనర్లోకము, తపోలోకము, సత్యలోకము, అతల, వితల, సతల, రసాతల, తలాతల, మహాతల, పాతాళలోకములు అనునవి.]

వ. అని యిట్లభినవప్రబంధనిర్మాణ కౌతూహలాయ త్తచిత్తుండ నయి యే నున్న సమయంబున.

19

1. క. కవిరాజ. చ. కవిరాజు. 2. క. ప్రధాన. చ. ప్రాధాన్య. 3. చ. లేదు. 4. క. దైవతం బులు. 5. క. లేదు చ. ప్రభావంబులు. 6. చ. వినుతించి. 7. చ. గరిమంబులు. 8. క. తాశ్రయ. చ. తాశ్రయ. 9. చ. హృదయంబు.

సీ. తన కులాచారవర్తన వైష్ణవాచార పర్యాయముల ¹కొజ్జబంతి గాఁగఁ
దన సూన్యతము పురాతనసత్యనిధుల యున్నతికిఁ బునఃప్రతిష్ఠితముగాఁగఁ
దన బుద్ధి నీతిశాస్త్రరహస్యములు తెల్లముగఁ దెల్పు వ్యాఖ్యానముద్రగాఁగఁ
దన వ్రాయు ²గంటంబుమొనవాడి విశ్వంభరాప్రజలకుఁ బ్రాణరక్షగాఁగ

తే. వెలయు మంగయగురువ భూవిభుని పెద్ద, సంగభూపాలమణి ³వ్రాయసప్రవృత్తి
జయయుతుండైన రామానుజయ్యసుతుఁడు, ⁴భద్రగుణసీరి విరురివేదాద్రిశౌరి.

టీక. వైష్ణవాచారపర్యాయములకుఁ = శ్రీవైష్ణవుల యాచారక్రమములకు; కొజ్జబంతిగాఁగఁ =
ఉపాధ్యాయుఁడు చూపిన పద్ధతి-వరువడి (మేలుబంతి) కాఁగా; తెల్లముగఁ = స్పష్టముగా; వ్యాఖ్యాన
ముద్ర = వ్యాఖ్యానాక్షరపంక్తి; వ్రాయసప్రవృత్తి = లేఖనము [ఈ సమాసము విలక్షణము.]
నందు; భద్రగుణసీరి = మేలిగుణములకు బలరాముఁడైనవాఁడు.

మ. కవులుం బాతకులుఁ బ్రథానులు నలంకారజ్ఞులుం బ్రజ్ఞులుఁ
ధవళాక్షుల్ ⁵భజియింప నిండుకొలువై తారేందుతారావళి
ధవళంబైన సువర్ణకుంభయుత సౌధంబందు ⁶నాస్థానమై
వివిధామ్నాయపురాణగుంభనకథల్ వించుఁ బ్రమోదంబునన్. 21

టీక. తారేందుతారావళిధవళంబైన = వెండి, చంద్రుఁడు, హారములవలె తెల్లనైన; ఆస్థానమై =
కొలుపుతీర్చి; గుంభనము = కూర్పు.

క. నను రామకృష్ణకవిఁ గవి, జనసహకారావళివసంతోత్సవ సూ
క్తినిధి⁷ బిలిపించి ⁸యర్థా, సనమునఁగూర్చుండఁ బనిచి చతురత ననియెన్. 22

టీక. కవిజన.....క్తినిధి = కవీశ్వరులనెడి తియ్యమామిడిచెట్లచాలునకు వసంతకాలము
వలె వేడుకకల మంచిమాటలకు గనియైనవానిని; చతురత = నేర్పుతో. అలం. రూపకము.

సీ. ⁹తగ సంస్కృతము తెనుంగుగఁ జేయఁ దెనుగు సం

స్కృతముగఁ జేయంగఁ జతురమతివి

¹⁰నలుదెఱంగుల నెన్నఁగల కావ్యధారల

ఘనుడ వాశువునఁదుఁ గరము మేటి

వఖిలభూమిపాలకాస్థానకమలాక

రోదయ ¹¹తరుణసూర్యోదయుడవు

లై వవైష్ణవపురాణావళి నానార్థ

¹²రచనాపటిష్ఠై కరమ్యమతివి¹³

తే. ¹⁴ఆంధ్రభూమికుచాగ్రహారాభ మైన, శ్రీతెనాల్యగ్రహారనిర్ణేత వగ

1. చ. కోజ. శ. ర. పా. కొజ్జబంతియనఁగ. 2. చ. గంటంపు. 3. చ. రాయస. 4. చ. సిరిక్రి. 5. చ. భజియించ. 6. క. నానాసమై. చ. ఆస్థానమై. 7. చ. నిధిని. 8. క. యర్థా. చ. బిలిపించర్థా. 9. త. పాదము లేదు. 10. త. జగతిసాబగులనెన్నఁగఁగావ్యధారల 11. చ. తగుణ. 12. క. ములు నీకుఁ గరతలామలకనిభములు. 13. త. నాల్గవపాదము లాకికవైదికలక్షణచాతుర్య ఛైర్యప్రభారూఢకారచణుడ-(ఎత్తుగీతి) వరయ్య. 14. క. ఆంధ్ర. చ. ఆంధ్ర.

శాఖకా¹కోకిలము వీవు సరసకవివి, రమ్యగుణకృష్ణ! రామయ రామకృష్ణ. 23

టీక. నలుదెఱంగుల, నెన్నగల కావ్యధారల² = ఆశు, మధుర, చిత్ర, విస్తర భేదములచే నాలుగు విధములైన కవిత్వములచే; ఆశువునందు³ = వడిగాఁ గవిత్వముచెప్పుటయందు; ఆంధ్రభూమి కుచాగ్రహారాభము = భూదేవియొక్క స్తనములపై నుండెడి ముత్యాలపేరును పోలినది; ఆగ్రశాఖ కాకోకిలము = ప్రథమశాఖయనెడి పృథ్విమునకు కోయిల యైనవాడవు; రమ్యగుణకృష్ణ! = మనోహరములైన గుణములయందు కృష్ణుడైనవాడా!

క. కౌండిన్యసగోత్రుడ వా, ఖండలగురునిభుడ వఖిల²కావ్యరససుధా
మండనకుండలుడవు భూ, మండలనినుతుడవు లత్తమావరతనయా. 24

టీక. ఆఖండలగురునిభుడవు = బృహస్పతితో సమానుడవు; కావ్యరససుధామండనకుండలుడవు = కావ్యరసమనెడి అమృతమే అలంకారమయిన కుండలములు కలవాడవు - అనగా కావ్యామృతమే కర్ణభూషణమని యర్థము. లత్తమావరతనయుడు = లత్తమ్మపుత్రులలో శ్రేష్ఠుడైనవాడు.

క. యశము గలిగించు నీమృదు, విశదోక్తులఁ బొండరికవిభుచరితఁ చతు
ర్దశభువనవినుతముగ శుభ, వశమతి నాపేర నుడువు వరత త్వనిధి. 25

టీక. మృదు, విశదోక్తుల³ = సుఖోచ్ఛారణమును, తేటదనమునుగల మాటలతో.

ఉ. స్కందపురాణనీరనిధి కౌస్తుభమై ప్రభవించు దేవకీ
నందను సత్కథోద్యమము నవ్యకవిత్వకళాకలాపమ²
కుందనము³ ఘటించి కడుఁ గ్రొత్తగుసొ మైనరించి విష్ణుసే
వం దులకించు నప్పరమవైష్ణవకోటి నలంకరింపుమా! 26

టీక. నీరనిధి = సముద్రము; తులకించు = ప్రకాశించు; అలం. రూపకము.

మ. ఉదయం బస్తనగంబు నేతువు హిమవ్యాహంబునుం జుట్టి రా
విదితంబైన మహి² మహాంధ్రకవితావిద్యాబలప్రాధి నీ
కెదురేరి సరసార్థబోధఘటనా³ హేలాపరిష్కారశా
రద నీరూపము రామకృష్ణకవిచంద్రా! సాంద్రకీర్తిశ్వరా! 27

టీక. ఉదయంబు = తూర్పుకొండ; అస్తనగంబు = అస్తాద్రి; హిమవ్యాహంబు = హిమాలయము; ప్రాధి = నేర్పు; సరసార్థ...పరిష్కార = రసవంతమగునర్థమును బోధించు పొందికయనెడి విశాసచేష్టయే అభరణముగా కలది; శారద = సరస్వతి; అలం. రూపకము.

వ. అని సంభావించి కనకాంబరాభరణంబులం బ్రసాదించి యాప్రధానపంచాననుండు.

టీక. సంభావించి = గౌరవించి; ప్రసాదించి = ఇచ్చి; ప్రధానపంచాననుండు = మంత్రి సింహము-మంత్రిశ్రేష్ఠుడు.

మ. పలుకుందొయ్యలి కిమోవికాంతి కెనయా బాగాలు నయ్యింతిచె
క్కులఁబోలుం దెబనాకు లయ్యవిదపల్కుల్వంటి కప్రంపుఁబ
ల్కులతోఁగూడిన వీడియం బొసఁగె నాకుం బద్ధనాభార్చనా
కలనాపావనహస్తకంకణరుణత్కారంబు తోరంబుగన్. 29

టీక. పలుకుం...కాంతికిఁ = సరస్వతీదేవి పెదవులకాంతికి; ఎనయా = సాటియైన; బాగాలు = వక్రపలుకులు; పల్కుల్యంతి = మాటలఁబోలిన-కమ్మనైన; తెలనాకులు = పండుతమలపాకులు; వీడియంబు = తాంబూలము. [సరస్వతీదేవి సర్వశుక్లయని ప్రసిద్ధి.] పద్మనాభ...ఝణత్కారంబు = శ్రీనిష్ఠువుపూజా కరణముచేఁ బవిత్రములగు చేతులయందలి కంకణముల గలగలధ్వని; తోరంబుగఁ = అతశయింపఁగా; అలం. ఉపమ.

వ. ఇట్లు లోకోత్తరగుణోత్తరుం డగు నాప్రధానశేఖరుండు పరమపురుషపరికర చరిత్రంబునకు నధీశ్వరుం డగుట తీర్థంబును స్వార్థంబును, ¹జాదులుం దేవర ప్రసాదంబును, బుణ్యంబునుం బురుషార్థంబును నయ్యె ²నియ్యభ్యుదయంబునకుం గల్యాణాచారంబుగాఁ గృతిపతివంశావతారం బభివర్ణింపం బూని. 30

టీక. లోకోత్తరగుణోత్తరుండు = లోకమునందు మేలైన గుణములచే గొప్పవాఁడు; పరమ... నకుఁ = భగవంతుని పరివారమగు భక్తుల చరిత్రంబునకు; అధీశ్వరుండు = నాయకుఁడు; జాదులుం, దేవరప్రసాదంబును = దేవతాప్రసాదమగు జాజిపూవులను స్వీకరించుట పుణ్యసాధనము; అంతేకాక అవి సువాసనగల వగుటచే వానిస్వీకరణమువలన ఆనందము; పరమభాగవతుని చరిత్రమును రచించుట వలనఁ బుణ్యమును, ఆ చరిత్రమును వేదాద్రిమంత్రికిఁ గృతియిచ్చుటవలన-వీతన్తూలముగా అతనివలన లాభము పొందుటవలన పురుషార్థమును సిద్ధించినవని యభిప్రాయము. ఆభ్యుదయంబు = మేలు; కల్యాణాచారంబుగాన్ = శుభసూచకపద్ధతిని.

— కృతిపతివంశావతారాభివర్ణనము —

సీ. మిగులఁ గన్నొదవిన బిగువ యెక్కుడుగాని⁴కరుణాకటాక్షవీక్షణమువాఁడు
దంష్ట్రావిటంకవర్ధనమ యెక్కుడుగాని⁵ ముద్దుఁజందురు నేలు మోమువాఁడు
నరమృగదేహ విస్ఫురణ మెక్కుడుగాని బహుకోటిమదనరూపంబువాఁడు
వైత్యు దండించు నుద్ధతియై యెక్కుడుగాని⁶ శ్రీతజనావళుల రక్షించువాఁడు
తే. నాఁగ గరుడాద్రిసింహాసనముననుండి, యెల్లజగముల నేలు లక్ష్మీశ్వరుండు
శ్రీయహోబలనరసింహనాయకుండు, శతమతఃకోత్రమంత్రిరక్షణ మొనర్చు. 31

టీక. మిగుల...ఎక్కువ, కాని = తెప్పలకు మించిన(మిడి గుడ్డుగల)చూపుయొక్క గాంభీర్యమే ఎక్కువ కానవచ్చును, కాని; దంష్ట్రావిటంకవర్ధనమ = ఎత్తయిన కోఱల పెంపే. [ఇఁటి ముంజూరు నందలి పావురాగుండ్లవలెఁ గానవచ్చెడి కోఱల పెంపే] అని పూర్వటీక.] విస్ఫురణము = ప్రకాశము; ఉద్ధతి = ఆర్భాటము. నాఁగఁ = అనురీతిని; గరుడాద్రిసింహాసనముననుండి = సింహాసనరూపమగు గరుడాచలమునుండి. అలం. విశేషోక్తి.

చ. జతరససత్ప్రపంచసురస త్తమతుల్యఁ డశేషయోగిరా
జ్జతహృదయుండు మకానిజనమాన్యుఁడు ధన్యుఁడు ముక్తికామినీ
కఠినకుచద్వయీ⁷నిహితకాంచనమాలిక హేళికల్పఁ డా
శతమతఃకోత్రశేఖరుఁ బ్రశంస యొనర్పఁ దగున్ జగంబులన్. 32

టీక. జతర...తుల్యఁడు = కుక్షీయండు నివసించు లోకములుకల విష్ణుదేవునితో సమానుఁడు; అశేష...యుండు = ఎల్లయోగులకును గృహమైన మనసుకలవాఁడు; నిహిత = ఉంచబడిన; హేళికల్పఁడు = సూర్యునిఁబోలినవాఁడు; అలం. ఉపమ, రూపకము.

1. చ. గలదందు. 2. క. నయ్యభ్యు. చ. నియ్యభ్యు. 3. చ. మిగులుగన్నొదవిన. 4. చ. కారుణ్యమొలుకు. 5. చ. ముందు. 6. ముదురు. 7. చ. మంచిభక్తులను. 7. చ. నిచిత.

శా. ¹ఆవిర్భావమునొందె దత్తులమునం దవ్యాహతైశ్వర్యల
 త్తీవంతుండు విరూరికర్త సచివశ్రేష్ఠుండు విద్యాహయ
 గ్రీవుం డన్నయమంత్రి; యవ్విభుని సక్కిర్తుల్ విజృంభించు నీ
 ద్యావాప్యభ్యవకాశపుంఖిత నిజవ్యాపారపారీణతన్.

33

టీక. ఆవిర్భావము = పుట్టుక; అవ్యాహతైశ్వర్య లత్తీవంతుండు = ఎడతెగని సి, సంపదలు కలవాడు; విరూరికర్త = విరూరుగ్రామాధిపతి; విద్యాహయగ్రీవుండు = విద్యులందు వాని కధిదేవత యగు హయగ్రీవుడైనవాడు; ద్యావా...పారీణతన్ = భూమ్యాకాశముల మధ్యభాగమును సందు లేనట్లు నింపిన తన పనులనేర్పుచేతను; అలం. రూపకము.

ఉ. ఆసచివావతంసముకులాంగన చెల్వగు లత్తమాంబ గౌ
 రీసతియో యరుంధతియొ రేవతియో ²యల యాదిలత్తీయో
 వాసపురాణియో యనంగ³వాసిఁకువ న్నెయంగల్లి కీర్తులన్
 జేసినమూర్తిమేలు పతిచిత్తమువచ్చిన సచ్చరిత్రులన్.

34

టీక. సచివావతంసము = మంత్రిశ్రేష్ఠుండు; కులాంగన = భార్య; వాసియ, వన్నెయన్ = గొప్పదనమును, చక్కదనమును; సచ్చరిత్రులన్ = మంచి నడతలచేత; చెల్వగున్ = పొగడొందును. అలం. ఉత్పేక్ష, సందేహము.

ఉ. ఆన్నయలత్తమాంబసుతు లర్థినిధాగము తిప్పరాజు, సం
 పన్నుడు రంగరాజు, బ్రతిభానిధి గుండమరాజు; బొల్చి రా
 సన్నతభాగ్యవర్ధనుల ⁴సన్నతి శౌర్యము ⁵దైర్యము న్నయా
 భ్యున్నతి నీతిరీతి జయ మొప్పును నేర్పును నెన్న శక్యమే?

35

టీక. అర్థినిధానము = యాచకులకు నిధి; నయాభ్యున్నతి = నీతికాస్త్రమందలి గొప్పతనము (నేర్పు). అలం. రూపకము.

క. ఆమువ్వురిలో రంగసుధీమణి దీపించె వంశతిలకం బగుచున్
 శ్రీమహిత గంగమాంబా, రామారమణీయరాగరసగంజితుడై.

36

టీక. సుధీమణి = పండితశ్రేష్ఠుండు; దీపించెన్ = ప్రకాశించెను; వంశతిలకంబు = వంశమునకు వన్నెదెచ్చువాడు; రామా = స్త్రీ.

క. ఆరంగరాజుకీర్తులు, శ్రీరంగనివాసహాస ⁶సితకరలక్ష్మిం
 జేరంగఁ దిగుచు; నహితులఁ బొరంగా నెగుచు నతని బాహాసి ⁷యనిన్.

37

టీక. శ్రీరంగ...లక్ష్మీన్ = శ్రీరంగపతి యగు విష్ణుని చిరునవ్వుయొక్కయు, చంద్రునియొక్కయు శోభను-అనగా - తెల్లదనమును; తిగుచున్ = ఆకర్షించును. అహితులన్ = శత్రువులను; పొరింగా, నెగుచున్ = పరుగిడునట్లు తఱుమును; బాహాసి = చేతిలోని కత్తి.

సీ. శ్రీమదష్టాక్షరీసేవైకనిపుణుండు గీతార్థసారసంకేతవేది
 పరిచితదివ్యప్రబంధసంధానుండు మహితసౌదర్శనమనువిదుండు

1. త. ఆవాచంయమవంశసాగరమునందవ్యాహతైశ్వర్య. 2. చ. యిల. 3. త. వన్నెయవాసి యు. 4. చ. సన్నతి. 5. క. మన్నయా. త. మన్నయా. చ. మన్వయా. 6. క. శివకర. చ. సితకర. త. సితకర. 7. త. యనన్.

నవ్యవైష్ణవపురాణచతుష్టయజ్ఞాండు నిజసమయావసనిపుణబుద్ధి
సరసరామాయణసప్తకాండజ్ఞాత యాళువందారు స్తవాభిశోభి

తే. సలిలనిధిజాలజంఘాల *బలవిశాల, ధూళిపాళీభరాళీక ధూమ భూమ
శంకితాత్మప్రతాపవైశ్వానరుండు, గంగమాప్రాణవిభుఁ డొప్పు రంగరాజు. 8

టీక. అష్టాక్షరి = 'ఓం నమో నారాయణాయ' అను మంత్రము; సంకేతవేది = ఏర్పాటు
నెఱిగినవాఁడు; పరిచితదివ్యప్రబంధసంధానుండు = అలవటచుకొనిన వైష్ణవమత ద్రావిడప్రబంధముల
అధ్యయనముకలవాఁడు. మహిత...విదుండు = గొప్పదైన సుదర్శనమంత్రము నెఱిగినవాఁడు; ['ఓం.
నమో భగవతే శ్రీసుదర్శనాయ' అనునది సుదర్శనమంత్రము.] నవ్య...జ్ఞాండు=విష్ణు, వరాహ, వామన,
వాయుపురాణములు నాల్గు నెఱిగినవాఁడు; నిజ...నిపుణబుద్ధి = తనమతమును రక్షించుకొనుటయందు
నేర్పుకల బుద్ధికలవాఁడు; సలిలనిధి...వైశ్వానరుండు, సలిలనిధిజాల = సముద్రములసమూహమును;
జంఘాల=మిక్కిలివడిగా దాటునట్టి; బల=సేనలవలని; విశాల, ధూళి, పాళీ, భర=ఎక్కువైన దుమ్ముచాలు
యొక్క, అతిశయమనెడి; ఆళీకధూమభూమ = అబద్ధపు, పొగయొక్క అధిక్యముచే; శంకిత = సందే
హించిన; అత్తప్రతాప=తనప్రతాపముకల; వైశ్వానరుండు = అగ్నికలవాఁడు.

వేదాద్రిమంత్రి సేనలను నడిపించుకొని పోగా వానివలన పుట్టిన దుమ్ము సప్తసముద్రములను
దాటి పోయినది; అదుమ్ము పొగవలె నుండగా దానిని చూచి అగ్ని తనప్రతాపమువలన లోకములు
మండి పొగ వ్యాపించినదేమో యని భ్రాంతిపడుచున్నాడని భావము.

ఈపద్యమున 'జలవిశాల' అను ముద్రితపాఠమును, దాని ననుసరించిన టిప్పణియును కుదురవు.
తే. దశరథేశ్వరు భార్యయై ధన్యమహిమ, మున్ను కౌసల్య శ్రీరాముఁ గన్నకరణి
రంగయామాత్యుసతియైనగంగమాంబ, మతిమరున్తంత్రిశ్రీరామమంత్రిఁ గనియె.

టీక. మతిమరున్తంత్రి = బుద్ధియందు బృహస్పతియైనవానిని. అలం. ఉపమ, రూపకము.

క. ఆరామరాజు వాహిని, ¹⁰వారాకర మొకటి దాటె వసుమతి మున్నీ
శ్రీరామరాజువాహిని, వారానిధు లేడు దాటి వర్తిలు ¹¹నవులన్. 40

టీక. వాహిని = సేన, వాగ్ధాటి; వారాకరము = సముద్రము; వారానిధులు = సముద్రములు.
అలం. వ్యతిరేకము.

సీ. పుడమిపై నడ నేర్చి యడుగుఁబెట్టెడునాఁడె ధర్మంబు నాల్గుసాదముల నిలిపె
జిలిబిలిపలుకులు వలుక నేర్చిననాఁడె సత్యభాషాహరిశ్చంద్రుఁ డయ్యె
¹²ప్రాలమీదటివ్రాలు వ్రాయనేర్చిననాఁడె కమిచి దిక్కుల జయాంఃములువ్రాసె
ముఖ్యవ్రతస్ఫూర్తి ముంజిఁ గట్టెడునాఁడె కవులఁ బ్రోచుటకుఁ గంకణము గట్టె

తే. అంబమాంబికఁ గల్యాణ మైననాఁడె
వాసిగల కీర్తి లక్ష్మికి ¹నేనుపట్టె
ధైర్య హేమాద్రి ప్రజ్ఞ శాంతనవుమాద్రి
రంగయామాత్యవరుని శ్రీరామమంత్రి. 41

1. చ. వితతప్రభాతీతవిజ్ఞాన కోవిదా. త. వి...కోవిదు. ట. వి...ప్రభాసిత...కోవిద.
* క. జల. 2. త. భవాళీన. 3. చ. త. ప్రభావ. 4. త. వారానిధులేడు. 5. నవలక్ష. 6. క. వరు
నమీదటి. చ. ప్రాలమీదటి. 7. క. సేనపట్టె. చ. సేనపట్టె.

టీక. నడ నేర్చి = నడవనేర్చి; జిడిబిలిపలుకులు = వచ్చిరానిమాటలు - ముద్దుమాటలు; ప్రాల
మిదటివాలు = [అక్షరాభ్యాససమయమున] బియ్యముపై వ్రాయబడిన యక్షరములు; వ్రాయనేర్చిన
నాడె = దిద్దుటకు మొదలుపెట్టినపుడే; కమిచి = ఆక్రమించి; ముఖ్యప్రతస్ఫూర్తి =
ఉపనయనప్రతప్రకాశమానముగ - ఉపనయనసమయమున; ముంజి = దర్భతోఁ జేయబడిన మొల
నూలు; కంకణముగట్టె = వ్రతము పూసెను; సేస, పట్టె = తలఁబ్రాలు పోసెను; ధైర్యహేమాద్రి =
ధైర్యమున మేరువువర్వతము; శాంతనవుమాద్రి = భీష్మునిసాటి. అలం. అనుప్రాసము, ఉపమ, రూప
కము, అతిశయోక్తి.

సీ. సం¹హతాహంస్ఫూర్తి సింహాసనుండు నృసింహవిక్రముండు నృసింహశౌరి
త్రయ్యంతవాసనా²గ్రహబుద్ధి నౌయ్యారి యొయ్యారి రామూసుజయ్యగారు
గంగాతరంగసారంగలాంచనదీప్తి బొంసు కీర్తికి రాజు రంగరాజు
శరణాగతప్రాణకరుణాచరణకేళి వరదరాజులబోలు వరదరాజు

తే. ననగ శ్రీరామవిభునికి నంబమకును, గలిగి ఆచంద్రతారార్క⁴గతిః బ్రశస్తి
నలుపు రాత్తజు లౌదార్యసలిలనిధులు, భుజగళాయి నాలుగు భుజము లట్లు. 42

టీక. సంహతాహంస్ఫూర్తిసింహాసనుండు = నశించజేయబడిన పాపముల ప్రకాశమనెడి
సింహాసనముకలవాఁడు; త్రయ్యంత...బుద్ధి = వేదాంతవాసనకు బడుకటిల్లయిన బుద్ధియందు;
ఒయ్యారి = నేర్పరి; ఒయ్యారి = చక్కని; గంగా...దీప్తి = గంగయలలతోను, చంద్రునితోను సాటి
యగు (తెల్లని) కాంతితో; శరణా...కేళి = శరణుజొచ్చినవానిని రక్షించుట యను కరుణతోడి యాట
యందు; ఆచంద్రతారార్కగతి = చంద్ర, సూర్య, నక్షత్రము లున్నంత కాలమును; లౌదార్యసలిల
నిధులు = దానసముద్రులు; అలం. అనుప్రాసము, ఉపమ, రూపకము.

తే. అందు నగ్రజుఁ డఖిలవిద్యావినోది, శ్రీనృసింహాఖ్యసన్తంత్రసింహా⁵మమిత
లీల లక్ష్మమ్మ తనకు నిల్లాలు గాఁగఁ, జెలగె లక్ష్మీనృసింహవిశేషముద్ర. 43

టీక. మంత్రసింహము = మంత్రశ్రేష్ఠుఁడు; లక్ష్మీనృసింహవిశేషముద్ర = శ్రీలక్ష్మీనృసింహ
రహస్య(మంత్రము)ముచే.

క. శ్రీనరసింహుని లక్ష్మీ, మానవతికి వెంగళాఖ్యమంత్రీశ్వరుండున్
గొనప్పయు ననడగు విద్యాసిధు లిరువురును బుత్తులై మని రవనిన్. 44

టీక. మంత్రీశ్వరుండు = మంత్రశ్రేష్ఠుఁడును.

క. నయవినయబులకై వడి, జయతేజములట్లు విభవశమములక్రియ న
వ్యయయశులు వెంగళయ కో, నయ లిరువురు వెలసి రవనినాథార్చితులై. 45

టీక. అవ్యయయశులు = గొప్పకీర్తికలవారు. అలం. మాలోపమ.

క. ఆవెంగళమంత్రీశ్వరు, దేవికి శ్రీయాబళాఖ్యతిలకవతికి రా
ధావిభుదేవేరియు నల, కావేరియు నీడుజోడు గౌరవకళలన్. 46

టీక. యాబళాఖ్యతిలకవతికిన్ = ఓబళమ్మయను పేరిటి సుమంగళికి; రాధావిభుదేవేరి =
విష్ణువుపట్టపురాణియగు లక్ష్మీదేవి; ఈడుజోడు = సమానము. అలం. ఉపమ.

1. క. సంహతా...చ. సంహతా...2. చ. త. శయ్యాగ్రహద్బుద్ధి. 3. చ. భుజార్చయం
బమకును. 4. చ. గతి (లేదు). 5. క. మలరు. చ. మమిత.

క. గానకళాతుంబురుఁ డనఁ, గా నయవిద్యావివేకగౌరవలక్ష్మీ
జాని యనంగా నిధరఁ, గోనప్రభుఁ డొప్పు మంత్రికులతిలకంబై. 47

టీక. లక్ష్మీజాని = లక్ష్మీదేవి భార్యగా కలవాఁడు - విష్ణువు; అలం. రూపకము.

తే. ఆవిదేహాధిపతిపుత్రి యాత్మభార్య, గాఁగ విఖ్యాతిఁ బొందు రాఘవునికరణి
రాఘవాంబాధినాథుడై శ్లాఘ మీరు, శ్రీనృసింహుని కోనప్ప సిరులకుప్ప. 48

టీక. విదేహాధిపతిపుత్రి = విదేహదేశపురాజగు జనకుని పుత్రిక - సీత; అధినాథుఁడు = భర్త.
అలం. ఉపమ.

ఉ. సామజరక్షణుం గొలచి సన్నుతికెక్కిన భాగ్యశాలి శ్రీ
రామచమూపశేఖరుని రంగమంత్రి నసంతమాంబికా
స్వామి నుతింతు మన్తధభుజానతపుష్పధనుర్తదూళి ధా
రామధురోక్తిగుంభనభరస్ఫురణాపరిణాహిచాతురిన్. 49

టీక. సామజరక్షణుఁ = గజేంద్రుని రక్షించిన విష్ణుమూర్తిని; శ్రీరామ ..చమూపశేఖరునిఁ =
శ్రీరామమంత్రియను సేనాధిపతిశ్రేష్ఠుని; మన్తధ...చాతురిక్ - మన్తధ = మన్తధునియొక్క; భుజ =
బాహువుచే; ఆనత = వంచబడిన; పుష్పధనుర్తదూళిధారా = పూలింటితేనెవెల్లువవలె; మధుర =
తియ్యనైన; ఉక్తిగుంభనభర = మాటలహారునియొక్క అతిశయమువలని; స్ఫురణా = ప్రకాశము
యొక్క; పరిణాహిచాతురిక్ = మిక్కుటపునేరుపుతో. అలం. ఉపమ.

చ. ఉరుమతి రంగమంత్రితనయుల్ విలసిల్లిరి పుల్లమల్లికా
హరదరహాసహీరహిమహారపటీయశోధురంధరుల్
వరదయ గల్లువారు గుణసంతులు శాంతులు కాంతిచంద్రముల్
వరదయమంత్రిపుంగవుఁడు వాసవతుల్యుఁడు రాఘవయ్యయున్. 50

టీక. ఉరు...యుల్ = గొప్పబుద్ధికల రంగమంత్రియొక్కపుత్రులు; పుల్ల...ధరుల్ - పుల్ల
మల్లికా = వికసించిన మల్లెపువ్వువలెను; హర = శివునివలెను; దరహాస = మందహాసమువలెను; హీర =
వజ్రమణివలెను; హిమ = మంచువలెను; హార = ముత్యాలపేరువలెను; పటీర = చందనమువలెను;
ఉన్న - (తెల్లని) యశోధురంధరుల్ = కీర్తిని, వహించినవారు; కాంతిచంద్రముల్ = కాంతియందు
చంద్రులైనవారు; వాసవతుల్యుఁడు = ఇంద్రసమానుఁడు; అలం. ఉపమ.

క. రంగయ వరదామాత్యు విహంగమవిభుగమనభజనహంసధ్వజ సా
రంగధర హారనిభవా, గ్గంగాశృంగారితాస్యకమలు నుతింతున్. 51

టీక. విహంగమ.....ధ్వజాఁ = గరుత్మంతుఁడు వాహనముగాఁ గల విష్ణుని సేవించుట
యందు బ్రహ్మయైన (నేర్పుగల)వానిని, లేదా-హంసధ్వజుఁడను గొప్ప భక్తుని. సారంగ...కమలుఁ =
చంద్రునితోను, ముత్యాలహారముతోను సరియైన (స్వచ్ఛమై) వాక్ ప్రవాహముచే అలంకరింపబడిన
ముఖపద్మము కలవానిని.

సీ. సమకూర్పగా నేర్చు సకలవైష్ణవశాస్త్ర సిద్ధాంతశుద్ధాంతసిద్ధి గరిమ
హావణింపఁగా నేర్చు నఖిలావనీచక్రసామ్రాజ్యపూజ్యవిశాలలక్ష్మి

వలపింపఁగా నేర్పు వాలారుఁజూపుల¹కోపులు చూపు చకోరదృశలఁ
బాలింపఁగా నేర్పు బాంధవకవిగాయకార్థార్థి నివహంబు ననుదినంబు
తే. దండనాథునిమాత్రుఁడె దశదిశావ, కాశసూక్ష్మాల్ల విజయప్రకాశశాలి
రంగయామాత్యువరదయ్య ప్రకటశౌర్య,²ధారి వాచాధరాధరధారిశయ్య.⁵²

టీక. సకల...గరిమన్ = వైష్ణవమతసిద్ధాంతరహస్యసిద్ధియొక్క గొప్పతనమును; హవ
ణింపఁగాన్ = చక్కఁబఱచఁగా; వాలారుఁజూపులకోపులు = దీర్ఘములయిన చూపుల యందములు; చకోర
దృశలు = స్త్రీలు. ప్రకట శౌర్యధారి = గొప్ప శౌర్యముకలవాఁడు; వాచాధరాధరధారిశయ్య =
మాటలచేత విష్ణువాహనమైన శేషుఁడైనవాఁడు.

క. తిమ్మాంబ యక్కమయు వర,దమ్మయు వరదప్పభార్యలై వెలసిరి తే
జమ్మన శక్తిత్రయమువి,ధమ్మన సకలోన్నతప్రథాప్రథితమతిన్. 53

టీక. సకలో...మతిన్ = అన్నిటను గొప్పఖ్యాతిచేఁ బ్రసిద్ధమగునట్లు.

ఉ. మున్నొకరాఘవుండు తలమోచి భజించు విభీషణాదులన్
మన్నన బ్రోచె గాచె నను మాటలెకాని గుణప్రసన్నతన్
బ్రన్నదనంబుఁ జూపగల రంగయరాఘవమంత్రి నిచ్చులన్
వన్నెకుఁదెచ్చు నిచ్చు నభివాంఛితవస్తువు లర్థికోటికిన్. 54

టీక. తలమోచి = (ఆజ్ఞ) శిరసావహించి; ప్రన్నదనంబు = మనోజ్ఞత; నిచ్చులన్ =
ఎల్లపుడును; అభివాంఛితవస్తువులు = కోరిన ద్రవ్యములు. అలం. వ్యతిరేకము.

క. తేజమున రాఘవుని యం,భోజేక్షణ తిమ్మమాంబ పోల్పందగు నా
రాజీవసదన శారద,రాజార్థకిరీటపూర్ణరాజనిభాస్యన్. 55

టీక. రాజీవసదన = లక్ష్మీ; శారద = సరస్వతి; రాజార్థ...నిభాస్య = చంద్రవంక కిరీటముగాఁ
గల శివుని భార్య. పార్వతి. అలం. ఉపమ.

క. శ్రీరామమంత్రివరదసు,ధీరత్నముకులవధూటి దీపించు యశో
దా⁴రమణిరమణ విష్ణు, శ్రీరంజిత కొండమాంబ⁵చిరపుణ్యమునన్. 56

టీక. కులవధూటి = ధర్మపత్ని; యశోదారమణిరమణన్ = యశోదాదేవిరీతిని; విష్ణుశ్రీరంజిత =
విష్ణువునందు భక్తికలది.

క. ఆదంపతులకుఁ గలిగిరి, గాదిలిసత్పుత్రవరులు గనుగొండనయున్
శ్రీదనరు నొబళయ్యయు, వేదస్త్రుతిజాయమానవినయనయగతిన్. 57

టీక. గాదిలి = స్రీయమైన-ముద్దులొలుకు; వేద...గతిన్ = శ్రుతిస్తోతుల యథ్యయనము
ఫలనఁ గలుగు వినయ, సీతులవరె. అలం. ఉపమ.

క. కనుగొండ యితనిదైర్యము, పెనుగొండగు⁶నితని నెదిరి భీతి⁷బగలు వే
చనుఁ గొండల కనఁగాఁ దగు, కనుగొండయ నాగమాంబికావల్లభుఁడై. 58

టీక. పెనుగొండగున్ = పెద్దకొండ యగును. బగలు = శత్రువులు.

1. చ. శౌప్యలు. 2. చ. భార్య. 3. చ. తిమ్మాజి. 4. చ. రమణీమణిజిష్ణు 5. క. పుణ్యమునన్. 6. క. నతని. 7. చ. నితని. 8. క. బరద. చ. బగర.

ఆ. అతనిసోదరుండు మతికళాజంభారి

గురుండు బంధులోకసురభి వెలయు

నౌబళాఖ్యమంత్రి యకా బళా ! యీతని

జయము నయము ¹ననుచు జనులు పొగడ.

59

టీక. మతి...గురుండు = బుద్ధియందు ఇంద్రగురువగు బృహస్పతి; సురభి = కామధేయపు.
అలం. రూపకము.

ఉ. ఇమ్మనవద్యహృద్యసముదీర్ణగుణాళికిఁ, గల్పశృంగపుం

గొమ్మ నవీనదానగుణగుంభనసంభృతిఁ, పద్మనాభుఁ గ

న్నమ్మ నరామరస్తుతజయస్థితి కౌబళమంత్రిభార్యయా

నమ్మమ ²యమ్మదద్విరదయానకు నేనతు లీడు ధారుణిన్.

60

టీక. ఇమ్మ = స్థానము, ఆశ్రయము; అనవద్య...గుణాళికిఁ = దొనగులులేనివియు, మనో
హరములును, గొప్పవియు నగు గుణములకు; గుంభనసంభృతిఁ = కూర్చుంటియందు; పద్మనాభుఁ
గన్నమ్మ = విష్ణువుతల్లియగు దేవకీదేవి; నరా...స్థితికిఁ = దేవతలచేతను, మనుష్యులచేతను కొనియాడఁ
బడు గొప్పస్థితికి; అలం. రూపకము.

వ. ఏవంవిధాన్వవాయ పయఃపారావారంబునకుఁ దారకాకమనాకృతి యగు కృతి
పతితెఱుం గెట్టి దనిన.

61

టీక. తారకాకమనాకృతి = నక్షత్రేశుండగు చంద్రునిబోలువాడు.

ఉ. ³మానితరాజితద్యుతి సమంచితమోహనమూర్తి వైష్ణవ

జ్ఞానపరాయణుం డమృతసాగరరాజగభీరుం డర్థిసం

తానసురద్రుమం ⁴బితండు దా నన నానతశాత్రవుండు రా

నూనుజమంత్రి వర్ధిలు మహామహుడై నిజవంశకర్తయై.

62

టీక. మానిత...మూర్తి = గొప్పకాంతితో ఒప్పుచున్న మనోహరమైన దేహము కలవాడు;
అమృతసాగరరాజగభీరుండు = పాలసముద్రముయొక్క గాంభీర్యమువంటి గాంభీర్యము కలవాడు;
ఆనతశాత్రవుండు = లొంగిన శత్రువులు కలవాడు; అలం. ఉపమ. రూపకము.

సీ. కతపత్ర మిడవచ్చు గల గాంచు నపుడైన గోరిక బరకాంతః గోరం డనుచు

ముడియ వైవంగవచ్చు మొన దారసించిన శూరత్వమున వెన్ను చూపఁ డనుచు

దిబ్బె మెత్తంగవచ్చు నబ్బరం బగుకల్పి మేరమీరినరీతి మెలంగఁ డనుచు

⁵జేయిసాపంగవచ్చు శివుమీఁదనేనియుఁ బూనికతోఁ బల్కి బొంకఁ డనుచు

తే. జలధివలయితవసుమతీస్థలవతంస, భాసు⁶రాంస సమాశ్రితప్రాధకీర్తి

⁷శతమతనగోత్రభవమంత్రచక్రవర్తి, యైన రామానుజమయ్యకునై కడంగి. 63

టీక. కతపత్రము = ప్రమాణపత్రము; ముడియ = పందెము; మొన, తారసించిన =
నేనలు మీదికిరాగా; దిబ్బెము = దీపము; మేర = హద్దు; జలధి...కీర్తి-జలధివలయిత = సముద్ర
ముచేఁ జుట్టుకొనఁబడిన; వసుమతీస్థలవతంస = గొప్పభూమండలముచే; భాసుర = ప్రకాశించు; అంస =
భుజములయందు; సమాశ్రిత = ఆశ్రయించిన; ప్రాధకీర్తి = గొప్పకీర్తికలవాడు.

1. క. నం.చు.చ. ననుచు. 2. చ. నమ్మన. 3. చ. మానుజరాజిత. 4. త. మానితరాజిత. 5. క.
బతండు. త. బితండు. 6. క. చేసాపగా. చ. చేయిసాపగ. 6. త. అంశ. 7. శతమతన.

ఇందు 'కతవత్రమిచ్చుట, పందెమువేయుట, దీపమెత్తుట, శివునితలపై జేయిచాచుట' అనునవి ప్రతిష్ఠాధముపయోగింపబడుట ప్రసిద్ధము.

శా.రాధానాథ పదాబ్జభృంగ మగు నా రామానుజమాత్యు లే
బోధారావళిభాను భాను¹నుపమంజూపట్టు మిత్రాంబుజో
ద్యోధంబుం బ్రతిపక్ష²కై రవనిరుద్యోధంబు నెనర్హక్రియా
సాధుత్వంబు వహింప దుర్దమతమస్సంబాధముల్³ పాఱగన్.

64

టీక. రాధానాథపదాబ్జభృంగము = పాండురంగని పాదపద్మములందు తుష్పైద అయినవాడు; లేజోధారావళి; భానుభానునుపమంజూపట్టు మిత్రాంబుజోద్యోధంబు = పద్మములవంటి మిత్రులను ఉల్లసిల్లజేయుటను; ప్రతిపక్షకై రవనిరుద్యోధంబు = కలువల బోలు శత్రువుల సంకోచమును; దుర్దమ .. బాధముల్ = చీకటులవంటి అంటరాని అజ్ఞానపు భయములు; పాఱగన్ = పరుగెత్తిపోగా.

సూర్యుడు లేజోవంతములగు కరములతో ప్రకాశించుచు చీకట్లను బోగొట్టి, కలువలకు వికాసములేకుండ జేసి, కమలములను వికసింపజేయును; అట్లే లేజోవంతుడగు రామానుజమంత్రి శత్రువులను దురస్థిల్లజేసి, మిత్రులకు సంతసముగూర్చి యజ్ఞానమును తఱిమివేయునని భావము.

క. కామగవీ సురతరువులు, వేమాలును నిచ్చుచున్నవి విడిబేరముగా

రామానుజయ్యదాన, ప్రామాణికముద్ర కొంగుబంగార మగున్.

65

టీక. కామగవీసురతరువులు = కామధేనువును, కల్పవృక్షమును; తవులువిడిబేరముగాన్ = (పిసినిగొట్టు) కొనరు బేరముగా; వేమాలును = (ఒకేసారి యాయక) పెక్కుసారులుగా; ఇచ్చున్; ['తగులువిడిబేరము = అంటిఅంటని వ్యాపారము' అని పూర్వటీక] రామా...ముద్ర = శ్రీరామానుజయ్యగారి కరారైన మాట - ప్రతిజ్ఞావాక్యము; కొంగుబంగారము = కొంగున కట్టుకొన్న బంగారము వలె సులభసాధ్యమైనది; రామానుజయ్య మాట యిచ్చినచాలును; తిరుగనేఱుడు; పెక్కుసారులు త్రిప్పక ఒక్కసారిగా ఆశ్రితులకోరికలను నెఱవేర్చునని భావము.

శ్రీసూర్యరాయాంధ్రనిఘంటువులో 'తవులువి (వ?)డిబేరము = విడువకుండు బేరగాని నెట్లో విడిపించుకొనుటకై చేయు బేరము' అని అర్థమియ్యబడి దానికి ఈ పద్యము ప్రమాణముగఁ జూపఁ బడినది. మరియు "కామధేనువు, కల్పవృక్షము యాచకులు పీడించునపుడు వారిని తప్పించుకొనుటకై కోరినది యిచ్చి పంపివేయును; రామానుజయ్య కోరికయే యర్థలకోర్కులు తీర్చుచుండును" అని భావము" అని పద్యముభావము నీయబడినది. ఇచట నిఘంటుకారు లిచ్చిన భావమునకును, తవులువిడి బేర మను పదము నర్థమునకును పొందిక కుదురలేదు. కామగవీసురతరువులు 'కోరినది యిచ్చి' పంపివేసి నచో 'వేమాలును' అను పదము నిరర్థకము.

శా.ఆరామానుజమంత్రి చంద్రుడు వివాహం బయ్యె నెయ్యంబుతో

భారద్వాజపవిత్రగోత్రనిధికి బల్బాటి కన్నయ్యకున్

గారామైన కుమారికాలికమున్ గౌరీధరాశారదా

మారామా⁶ ప్రతిమప్రసిద్ధమతి నవ్వాజమ్మ దేజంబునన్.

66

టీక. నెయ్యంబుతోన్ = ప్రీతితో; గారామైన = ప్రీతిపాత్రయైన; మారామా = లక్ష్మీదేవి; ప్రతిమప్రసిద్ధమతి = సమానమైన గొప్ప బుద్ధికలది;

1. త. నుపము. 2. త. కైతవ. 3. చ. నర్హక్రియా. 4. క. నిర్హక్రియా. 5. క. జాఱగన్. 6. చ. బారగన్. త. జారగన్. 7. త. దగులువిరి. 8. క. పరమప్రసిద్ధ. చ. ప్రతిమప్రసిద్ధ.

సీ. తొడవులు పెక్కులు ¹తొడివియుండెనెగాని సత్యంబు తనకు ²నిజానఁ దొడవు
చుట్టలసురభియై సొబగు నొందెనెకాని నెనరై నచుట్టంబు తనకుఁ గీర్తి
కులదై వతం బహోబలనాథుఁ ³డనెఁగాని పతిమూర్తి పరమదైవతము తనకుఁ
జక్కఁదనంబులు సహజంబు⁴లనెఁగాని తనచక్కఁదనము వర్తనమునంద

తే. యనఁగ ⁵విలసిల్లె నఖిలవిద్యారహస్య, పరమవిజ్ఞానపాండిత్యభద్రమూర్తి
విప్రసురశాఖి రామానుజప్రధాన, మాళియర్థాంగలక్ష్మీ యమ్మాజియమ్మ. 67

టీక. తొడవులు = నగలు; తొడివి = ధరించి; నిజానఁ దొడవు = నిజమైన నగ; నెనరై =
ప్రియమైన; వర్తనము = మంచినడత; నిఖిల...పాండిత్య = అన్నివిద్యల మర్మముల నెఱుఁగుట
యందును పాండిత్యము కలసి. (ఈపద్యమున 'అమ్మాజియమ్మ' అనుచో సంధిచేయఁబడలేదు; సంజ్ఞావాచక
ములకును సంధి బహుళమని దీనివలన గ్రహ్యము.)

క. ఇమ్మసా రామానుజవిభు, నమ్మాజమ్మకు జనించి రబ్జభవముఖా
బ్జములఁజోలిన సుతర, త్నమ్ములు నలువురు నుదారతాజితశరధుల్. 68

టీక. అబ్జభవముఖాబ్జములు = బ్రహ్మయొక్క (నాల్గు) ముఖపద్మములు; ఉదారతాజిత
శరధుల్ = త్యాగమున సముద్రునిమించినవారు. (ఇందు 'అమ్మాజమ్మ' అనుచో సంధిచేయఁబడుట గమ
నింపదగు.

సీ. మద్రేశనిభసమున్నిద్ర శౌర్యోద్రేకవిద్రావితారి వేదాద్రిశౌరి
విష్ణుపదధ్యాననిష్ఠాత విజ్ఞాన కృష్ణుండు శ్రీరామకృష్ణమంత్రి
శరశరచ్చంద్రికాహారహోరహి⁶మహీర కరకీర్తి వరశయ్య తిరుమలయ్య
పత్తులితత్యాగలక్ష్మీకరోద్యోగలక్ష్మలక్ష్మితమూర్తి లక్ష్మణునుడు

తే. ననఁగ వెలసిరి రామానుజయ్యనుతుల, దశరథక్షోణిపాలనందననమ్మది
దైవతేశమదావళదంతరేఖ, నురగపర్యంకనిజచతుర్వ్యూహలక్ష్మీ. 69

టీక. మద్రేశ...తారి-మద్రేశనిభ = శల్కునితో సరియైన; సమున్నిద్రశౌర్యోద్రేక = గొప్ప
పరాక్రమ విబ్రుభణమున; విద్రావితారి = తరిమివేయఁబడిన శత్రువులు కలవాడు; నిష్ఠాత = ఆఱి
లేటినవాడు; విజ్ఞానకృష్ణుండు = గొప్పజ్ఞానమున కృష్ణపరమాత్మ; శర...శయ్య = రెల్లు, శరత్కాలపు
వెన్నెల, శివుడు, హరిము, మంచు, వజ్రనుణికిరణకాంతి - అనువీనితో సమమగు కీర్తికి తగిన శయ్య;
అనఁగా సత్కీర్తి కలవాడని యర్థము. పత్తులిత...మూర్తి, పత్తులిత = (ఆనందభరమున) కన్నులుమూసిన;
త్యాగలక్ష్మీకర = త్యాగలక్ష్మీని సృజించు; ఉద్యోగలక్ష్మలక్ష్మితమూర్తి = వ్యాపారచిహ్నముతోఁ గూడిన
వాడు - త్యాగశీలుడు; లక్ష్మణునుడు = లక్ష్మణయ్య యనుట. దైవతేశ...రేఖ = ఇంద్రగజముగు
విరావతముయొక్క నాల్గు దంతములవలె; ఉరగ...లక్ష్మీ = శేషశాయి యగు విష్ణుని నాలుగు
మూర్తులవలె; [వాసుదేవుడు, సుకర్షణుడు, ప్రద్యుమ్నుడు, అనిరుద్ధుడు అని విష్ణువుమూర్తులు
నాలుగు.] అలం. మాలోపమ.

ఉ. ముద్రితవైరివక్త్రు లగు మువ్వరు తమ్ములుఁ బంపునేయ వే
దాద్రి విరూరమందిరుఁ డహర్పతితేజుడు రాజిల్లు యశో
భద్రుడు రామభద్రుని ప్రభావనయ్య గురుభక్తియుం బ్రతా
పద్రవిశప్రసిద్ధి యుగం బంధుజనంబు ప్రియంబు నేయంగన్. 70

1. త. తొడివి 2. క. నిజాల. 3. త. అని. 4. త. అనికాని. 5. చ. విలసిల్లి. 6. త. మాహిరకకీ.

టీక. ముద్రితవైరివత్తులు = మూతలుపడిన శత్రువుల నోళ్లకలవారు; పుపు = ఆజ్ఞ; యశోభద్రుడు = కీర్తిచే మేలైనవాడు; ప్రభావన = ప్రతిభ; ప్రతాప...ప్రసిద్ధి = పరాక్రమధనము యొక్క ప్రసిద్ధి.

సీ. ¹పట్టె వట్టువయసును బరిపుష్టి తలకట్టు గుడిసున్న కియ్యయు సుడియు ముడియు
నైత్వంబు ²నేత్వంబు నందంబు మందంబు ³గిలుకయు బంతులు నిలుపు పొంపు
నయము నిస్సందేహతయు నొప్పు శూరువును ద్రచ్చి వేసినయట్లు తలకట్టును
నడ్వర్గశుద్ధిగా జాతియోగ్యతయును ⁴ప్రసిద్ధి మత్వంబు వినివగతంబు

తే. గిలుకొన ⁵వ్రాచుసంబులు వ్రాయ వ్రాసి

గొంతు కొనరును జేతప్పు గొనకీయిండు

లలితముక్తాఫలాకారవిలసనమున

మతిమరున్దంత్రి వేదాద్రిమంత్రి పరుడు.

71

టీక. పట్టె = గీత; వట్టువ = గుండ్రన; పరిపుష్టి = నింపు; కియ్య = యావత్తు; సుడి = వట్టువసుడి; ముడి = మాముడి, తాముడి - మావత్తు, తావత్తు; మందంబు = దిట్టము; గిలుక = వలపల గిలుక; త్రచ్చి = చెక్కి; నడ్వర్గశుద్ధి = హల్లుల పరిశుద్ధి; [స్వర్గము లైదువర్గములు-య-ర-ల-వ మొదలగునవి ఆరవ వర్గము.] చేతప్పు గొనకయిండున్ = వ్రాతతప్పుచేయకుండును. మతిమరున్దంత్రి = బుద్ధియందు (ఇంద్ర గురువగు) బృహస్పతి.

తే. మాద్రి మీటు విరూరి వేదాద్రి రాజు, దానధారార్థ మఖిల ప్రధాననదుల

వెచ్చపెట్టుట దలకీయో విబుధతటిని, తరుణ శశిమాళిజడలలో బాగియుండు.

టీక. ధానధారార్థము = దానమిచ్చునపుడు నీటిధారను విడుచుటకయి; వెచ్చపెట్టుటన్ = ఖర్చుపఱచుటచే; తలకీయో = భయపడినదో యనునట్లు; విబుధతటిని = గంగానది; తరుణశశిమాళి = శివుడు. అలం. ఉత్పేక్ష.

ఉ. ⁷చేతులు ద్రిప్పుచు ⁸బ్రభులచెంతల నూరక దుర్విసీతులై
యేతుల బోవుచుం దిరుగు ⁹నిప్పటిమంతులు తంత్రు ¹⁰లిందఱు
భూతలకల్పవృక్షము బ్రభూతగుణాధ్యుని స్వలోక వి
ఖ్యాతు వినీతు వేదగిరి కాతరచిత్తులు పోలనేర్తురే ?

73

టీక. దుర్విసీతులు = దుర్మార్గులు; ఏతులబోవుచున్ = విఱ్ఱిగించు; ప్రభూతగుణాధ్యుడు = గొప్పగుణములు కలవాడు; వినీతుడు = వినయము కలవాడు; కాతరచిత్తులు = పిఱికిగుండె కలవారు.

సీ. కరుణించి చూచెనా కవిగాయకార్థార్థి నివహగేహంబుల నెఱయు సిరులు
కోపించి చూచెనా కొండతో నెవచ్చు నెవచ్చు నతడైన నవని దూలు
మెచ్చి మన్నించెనా ¹¹మెదుకపానుడైన దొరతనంబున నిల్చి పరిధవించు
జొందు గావించెనా భువి నెట్టి ఖలునకు నాదట కరుణాప్రసాద మొసగు

తే. ముత్రిమాత్రుండె దుర్దంత్రి మథనకథన, చారు ¹²చర్చాచమత్కారచక్రనర్తి
యద్రినిభుడు విరూరి వేదాద్రి రామ, భద్రపాదసరోరుహబంధరంబు.

74

1. చ. పట్టె. 2. చ. నైత్వంబు. 3. త. గిలక. 4. క. ప్రియంబును. చ. ప్రియత్వంబు.
5. చ. రాయసంబు. 6. చ. యుండ. 7. త. చేతుల. 8. చ. లేదు. 9. త. నప్పటి మంత్రుల.
10. చ. లిద్దఱున్. 11. మెద. 12. చ. చర్చా.

టీక. కవి... గేహంబులన్ = కవులయు, సంగీతవేత్తలయు, యాచకులయు గృహములందు; నెఱయన్ = సింఠియుండును. అవని, దూఱున్ = పాతాళమున కడఁగిపోవును; మెదుకపాఁసుఁడు = మందుఁడైన మూర్ఖుఁడు; పరిధవించున్ = అతిశయించును; పొందు = స్నేహము; ఆదట = మనసార.

దుర్మంతి.....చక్రవర్తి - దుర్మంతి మఱన కథన = దుష్టచతులను మర్దించు ప్రసంగము యొక్క; చారు = చక్కని; చర్చా = విచారణ విషయమైన; చమత్కారచక్రవర్తి = చమత్కారమునం దాఱి తేఱినవాఁడు; బంధరంబు = తుష్టెద. అలం. రూపకము.

శా. జలజాతౌఁఘ్రిసరోజపట్నదము విశ్వామిత్రగోత్రోద్భవుం
డలఘుప్రాభవుఁ డర్థిలోకసులభుండు కిర్తిఁ బెంపొందు నా
కల¹కాళాస్తితనూభవన్ సుగుణోలక్ష్మన్ దిర్ఘలాంబు² బ్రభల్
వెలయంగాఁ గులకాంతఁజేసి వెలసెన్ వేదాద్రి భద్రోన్నతిన్. 75

టీక. జల.....పట్నదము = విష్ణువుపాదపద్మములయందలి తుష్టెద; అలఘుప్రాభవుఁడు = గొప్ప అధికారముకలవాఁడు; అర్థిలోకసులభుండు = యాచకులకు స్వాధీనుఁడు; కలకాళాస్తి తనూభవన్ = కలకాళహస్తీయనునాతని పుత్రికను. (వాడుక ననుసరించి 'కాళాస్తి' అని చెప్పబడినది.)

సీ. వృషభేంద్రగమనుఁ డీవేదాద్రినాథుండు గిరిరాజతనయ యీతిరుమలాంబ
వేదనిశ్శ్వాసుఁ డీవేదాద్రినాథుండు భృతి శారదాంబ యీతిరుమలాంబ
విహగేంద్రగమనుఁ డీవేదాద్రినాథుండు శరధితనూజ యీతిరుమలాంబ
విబుధాధినాథుఁ డీవేదాద్రినాథుండు ధర శచీదేవి యీతిరుమలాంబ

తే. యనఁగ ననుకూలదాంపత్య వినుతఁగ హిమ
హరువు దీపించె నొర! వేదాద్రివిభుఁడు
హరియశుఁ డైన కలకాళహస్తీతనయ
తిరుమలాంబయు నిత్యపరిష్టులక్ష్మీ. 76

టీక. వృషభేంద్రగమనుఁడు = శివుఁడు; వేదనిశ్శ్వాసుఁడు = వేదములు ఊర్పులుగాఁ గల బ్రహ్మ; శరధితనూజ = లక్ష్మీదేవి; విబుధాధినాథుఁడు = ఇంద్రుఁడు; హరువు = మనోజ్ఞత; అలం. రూపకము.

సీ. వేదమార్గప్రతిష్ఠాదైవతజ్యేష్ఠుఁ డభ్యస్తపద్ధర్మసార్థరాశి
యతిరాజరచితభాష్యగ్రంథనిర్ణేత యఖిలపురాణేతహాసకర్త
బంధురదివ్యప్రబంధానుసంధాత పంచసంస్కారప్రపంచచణుఁడు
వాఘాలమునిచంద్రపంశవర్ధనమూర్తి సకలదేశాచార్య నికరగురువు

తే. పట్టమేనుంగు శ్రీరంగపతికి నేనణ్ణ, గారిగర్భాంబురాశి నీహారరత్న
సరససాహిత్య సాహిత్యశయ్య నేటి, యాళువందారు కందాళయగ్గుగాడు. 77

టీక. వేద.....జ్యేష్ఠుఁడు = వైదికమతమును నిలుపుటయందు బ్రహ్మ; అభ్యస్త.....రాశి = అభ్యసించిన షట్ ఛాస్త్రములు కలవాఁడు; [తర్కము, వ్యాకరణము, ధర్మము, మీమాంస, వైద్యము, జ్యోతిషము అని శాస్త్రము లాఱు అని శబ్దరత్నాకరము. కాని సాంఖ్య, యోగ, న్యాయ, వైశేషిక, మీమాంస, వేదాంతములని దర్శనము లాఱుని చెప్పవలెను.]

1. చ. కాళాస్తి. 2. చ. లక్ష్మన్. 3. క. వేదనిశ్శ్వాసుఁడు. చ. వేదనిశ్శ్వాసుఁడీ. 4. చ. గురుఁడు. 5. త. నన్న. 6. క. సర్వస్వ. త. సాహిత్య.

యతి.....నిర్జేత = శ్రీరామానుజయతీచే రచింపబడిన శ్రీభాష్యమున కర్థమును నిర్ణయించు వాడు; బంధుర...సంధాత = గొప్ప దివ్యప్రబంధములగు ముదలాయరము, తిరువాయ్మొయ్మొ ఇయత్పా, తిరుమొయ్మొ అను నాల్గు ద్రావిడామామయగ్రంథముల ననుసంధానము చేయుచు వాడు; పంచ... చణుడు = తాళ, పుండ్ర, నామ, మంత్ర, యాగము లను నైదు సంస్కారముల నొనర్చుటయందు నేర్పరి; పట్టమేనుంగు = పట్టపుటేనుంగు; [శ్రీరంగపతికి వాహకుడనుట.] సీహరరత్తి = చంద్రుడు; అణ్ణాచార్యులపుత్రుడనుట; సార... శయ్య = సాహిత్యసారమునకు తృప్తికరమగు ఓడక; [సాహిత్య సారజ్ఞుడని యర్థము.] నేటియాళువందారు = ఈకాలమున వెలసిన ఆగుచందారను పరమభక్తుడు; కందాళ యప్పగారు = కందాళ-అప్పలాచార్యులుగారు.

శా. తత్తాద్యగ్విభవప్రభావనిధిః గందాళపుగారిక్ దయా

యత్రస్వాంతు నితాంతశాంతియుతు లోకాచార్యవర్యుక్ సుధీ

చిత్తాంభోరుహభానుః గొల్పుచుఁ దదాశీర్వాదలబ్ధిన్మతిక్

హతైక్ 7మీటి విరూరిమంత్రమణి పేదాద్రీశుఁ డుద్యమించె.

78

టీక. తత్తాద్యగ్విభవప్రభావనిధిన్ = సాటిలేని సంపదకు, ప్రతిభకు నిధియైనవానిని; సుధీ... భానుక్ = విద్వాంసుల మనస్సులనెడి కమలములకు సూర్యుడైనవానిని; హతైక్ = పొందెను; ఉద్యమించెన్ = గొప్ప ప్రకాశమును.

(ఇచట 'కందాళ+అప్పగారు' అనుచో 'కందాళపుగారు' అని సంధిచేయబడినది; వెనుకటి పద్యములో ఈ సంధి చేయబడలేదు.) అలం. రూపకము.

వ. వెండియు నవ్వేదాద్రిమంత్రీశ్వరుండు కవికులతలకుండును, రంగధరుండును, నంబునిధిగభీరుండును, భట్టరభావాంకుండును, నకలంకుండును, 9నవత్తారు 10మండలికరగండండును, నుద్దండ భుజాదండండునై, పరనారీ సహోదరుం డయ్యును సితరసముపార్జితవధూపల్లభుండును, గోపికాగోవిందుండయ్యు సీశ్వర లక్షణలక్షీతుండును, 11పొన్నంబలదేవ దివ్యశ్రీపాదపద్మరాధకుండయ్యును బ్రతి ప్తాపితపరమవైష్ణవ 12కుటుంబవిశేషుండు నైన ఘనని.

79

టీక. కవికులతలకుండు = కవులలో శ్రేష్ఠుడు; భట్టరభావాంకుండు = భట్టరు చిహ్నకలవాడు; నవత్తారు...గండండు = ఆ బిరుదముకలవాండు. పరనారీసహోదరుండయ్యుక్ = పరమనితలకు సోదరుం డయినను; ఇతర...వల్లభుండు = (ఇతరులు సంపాదించుకొన్న) ఇతరులచే సంపాదించబడిన స్త్రీలకు ప్రియుడైనవాడని విరోధము; శత్రువులనుండి లాగికొనబడిన రాజ్యలక్షీ యను స్త్రీకి భర్త యని ఆభాసము. గోపికాగోవిందుండయ్యును = గొల్లపడుచులకు శ్రీకృష్ణుడయినను [అంతఃపురస్త్రీలకు శ్రీకృష్ణునివలె విలాసపురుషుడైనవాడయినను]. ఈశ్వరలక్షణలక్షీతుండు = శివునిలక్షణములతోఁ గూడినవాడు అని విరోధము. ప్రభుత్వలక్షణములు కలవాడని తదాభాసము. పొన్నంబల..... రాధకుండయ్యును = నటరాజస్వామిపాదపద్మములను నేవించువాడయినను; ప్రతిష్ఠా..... విశే షుండు = విష్ణుసంబంధదేవతలను ప్రతిష్ఠించినవాడని విరోధము; వైష్ణవకుటుంబముల కాధారముమ కల్పించి, వానిని నిలిపినవాడని తదాభాసము.

ఇవియన్నియును పెదసంగభూపాలునికి విశేషణములు. అలం. విరోధాభాసము.

7. క. దాను. చ. మీటి. 8. క. రవి. చ. కవి. 9. త. నవత్తారు. 10. క. మండలి. చ. మండలి. 11. క. పొన్నాంచారుదేవ. చ. పొన్నంబరదేవ. త. పొలన్నాంబరదేవ. 12. త. కుటుంబిని.

తే. గుఱుతు గల రాజు షంగయ గురువరాజు

పుత్రుఁ బెదసంగభూపాలు శత్రుజైత్రు

భానుసమతేజ విద్యావధానభోజుఁ

గొల్చి వేదాద్రి నిత్యలక్ష్మిలఁ దలిర్చు.

80

టీక. గుఱుతు = ప్రసిద్ధి, కీర్తి; విద్యావధానభోజుఁ = విద్యాపరిశ్రమయందు భోజమహా రాజైనవానిని; తలిర్చుఁ = ఒప్పుచుండును.

మ. విభవేంద్రుండు విరూరికాసనమహావిఖ్యాతి రామానుజ

ప్రభువేదాద్రి లిఖించు ¹ వ్రాయసము లౌరా! పెద్దసంగావనీ

విభుచి త్తంబు నెఱింగి గంటమువల్ విద్యావధానూపుర

ప్రభవప్రాధర్మ్యశంకశారభటిసాభాగ్యంబు కల్పింపఁగన్.

81

టీక. విభవేంద్రుండు = వైభవమునం దింద్రుండు; విరూరికాసనమహావిఖ్యాతి = విరూరి గ్రామాధికారమున కీర్తికలవాడు; వ్రాయసములు = ఆశ్వాపత్రికలు; విద్యా...భాగ్యంబు - విద్యా వధాన = సరస్వతీదేవియొక్క; నూపుర = కాలియందెలవలన; ప్రభవ = పుట్టిన; ప్రాధ = ఎక్కువైన; ధర్మశంకశారభటిసాభాగ్యంబు = ధర్మశంకశమను ధ్వనియొక్క గొప్పతనమును; లిఖించున్.

చ. అతనిసహోదరుల్ వెలసి రార్యగుణాధ్యులు రామకృష్ణుఁ డా

యతభుజశౌర్యుడౌ తిరుమలయ్య విచక్షణభవ్యసత్కళా

చతురుండు లక్షణయ్యయు రసాతలనూతనకామధేనువుల్

²చతురపథావిధాననయసాంద్రులు చంద్రులు కాంతిసంపదన్.

82

టీక. సహోదరుల్ = తమ్ములు; ఆర్యగుణాధ్యులు = ఉత్తరగుణములు కలవారు; విచక్షణ... చతురుండు = విద్వాంసులు కొనియాడఁదగిన గొప్ప కళలయందు నేర్పరి; రసాతల నూతనకామ ధేనువుల్ = భూమండమునందలి (కొత్త) కామధేనువులు; [మహాదాతలని యభిప్రాయము.] చతురు...సాంద్రులు = నాలుగువిధములగు సుపాయముల విధానపు నీతియందు సమర్థులు; [సామ దాన భేద దండోపాయములు నాలుగు.]

ఇచట మూలమున 'చతురపథావిధాననయసాంద్రులనియు, దానిటీక 'నేర్పరుల మార్గములను క్షయించునట్టి నీతియందు ఆధికులు' అనియుఁ గలదు. అవి సరికావని సహృదయు లెఱుంగకపోరు.

తే. ధర్మనిర్ణేత వేదాద్రికూర్చితమ్మఁ, డైన శ్రీరామకృష్ణప్రధాని వెలసె

లక్ష్మమాంబాధినాథుడై లక్ష్మితోడి, యాదినారాయణునికృప ననుదినంబు. 83

టీక. ధర్మనిర్ణేత = ధర్మములను నిర్ణయించువాఁడు.

క. ఇంతిం దిరుమలమంత్రియ,నంతమఁ గొనియాడవలయు హరిహయనగర

ప్రాంతోపపనలతాంతా,నంతమరంద ప్రవ: తికాంచితసూక్తిన్.

84

టీక. తిరుమల...తమఁ = తిరుమలమంత్రిభార్య యగు అనంతమ్మను; హరిహయ...సూక్తిఁ = ఇంద్రుని నగరమగు నమరావతి చేరువ పూడోట [నందనవనము]లోని పుష్పముల మకరందప్రవాహముతో సమానమగు మాటలు కలదానిని; కొనియాడవలయున్.

క. ఆలక్షణమంత్రిశ్వరు, లీలావతి వెంగళాంబ లేఖవిభవధూ

పాలితనానావిధల,క్షీలక్షణశోభిభవకీర్తుల వెలసెన్.

85

టీక. లేఖ...కీర్తులక్ = ఇంద్రుని దేవి యగు శచీదేవి పొందిన వివిధములగు శుభలక్షణములచే బ్రకాశించు సంపదతోను, కీర్తితోను.

క. సోదరులు సుతులు సతులును, వేదోదితమార్గచర్య విసయము నయమున్
శ్రీదాంపత్యము నెసఁగఁగ, వేదాద్రిమహాప్రధాని వెలయుం గృతులన్. 86

టీక. వేదోదితమార్గచర్యక్ = యథాశాస్త్రముగ; ఎసఁగఁగన్ = అతిశయింపఁగా. అలం. క్రమము. (యథాసంఖ్యము.)

పవ్యంతములు

క. ఏవంవిధగుణమణిఖని, కావిర్భవదురుకృపాకటాక్షజనికి ల
క్షీవల్లభచరణాంబుజ, నేవాహేవాకశీలశీలనమునికిన్. 87

టీక. ఏవంవిధగుణమణిఖనికిక్ = ఇట్టి గుణములనెడి రత్నములగు గనియైనవానికి; అవి... జనికిక్ = పుట్టుచున్న గొప్పదయారసమొలికెడి చూపుగలవానికి; లక్షీ...మునికిక్ = విష్ణుపాదపద్మముల నేవాప్రాధత్యమనెడి స్వభావమును పరిశీలించుటలో ముని యగువానికి. [అనఁగా విష్ణుపాదసేవ యందత్యంతాసక్తి కలవానికని భావము.]

క. అంధకరిపుగంధద్రుమ, గంధాంధద్విపవిపక్షగరుడ త్రోటి
బాంధవబంధురకీర్తి సు, గంధిలభునత్రయునకు భువనవిసయునకున్. 88

టీక. అంధక...త్రయునకుక్ — అంధకరిపు = శివుఁడు; గంధద్రుమ = చందనవృక్షము; గంధాంధద్విపవిపక్ష = కటికచీకటి యను నేనుఁగునకు విరోధియగు సింహము—చంద్రుఁడు; గరుడ త్రోటి = గరుడునిముక్కు; (అను వీసికి) బాంధవ = మిత్రమైన-సమానమైన; బంధురకీర్తి = గొప్పకీర్తి చేత; సుగంధిత = పరిమళించుచున్న - వ్యాపించుచున్న; భువనత్రయునకుక్ = స్వర్గ, మర్త్య, పాతాళ లోకములు కలవానికి. అలం. ఉపము.

క. చతురుదధివలయనలయిత, కుతలభరణకరణభుజనకును సుజనునకున్
నుతశౌరికి శిశితవైరికి, హితకారికి సమదగమనహేలాకరికిన్. 89

టీక. చతురు...భుజనకును = చుట్టును నాల్గు సముద్రములు గల భూమిని భరింపఁగల భుజములు కలవానికి; నుతశౌరికిక్ = స్తుతింపఁబడిన విష్ణువు కలవానికి; శిశితవైరికిన్ = జయింపఁబడిన శత్రువులు కలవానికి; సమదగమనహేలాకరికిక్ = విలాసముతోఁగూడిన గమనముచే ఏనుఁగైనవానికి;

క. వాణీనఖముఖముఖరిత, వీణానిక్వాణపల్లవితనూత్నసుధా
ప్రాణసఖలేఖనీకల, రాణున కాచరితభూసురత్రాణునకున్. 90

టీక. వాణీ...రాణునకుక్ = వాణీనఖముఖముఖరిత = సరస్వతీదేవి గోటికొనలచే మీటఁబడిన; వీణానిక్వాణ = వీణాధ్వనిచే; పల్లవిత = చిగిర్చిన; నూత్నసుధాప్రాణసఖ = సరికొత్త యమృతముఁబోలిన; లేఖనీకలరాణునకుక్ = గంటముయొక్క మధురధ్వని కలవానికి; [వేదాద్రి గంటముతో వ్రాయుచున్నపుడు కలిగిన ధ్వని సరస్వతీదేవి వీణను మీటు ధ్వనివలె మధురమై యుండునని భావము.] ఆచరితభూసురత్రాణునకుక్ = బ్రహ్మాణులను రక్షించువానికి - బ్రహ్మాణులను పోషించువానికి.

క. సుధారఘుపతికి వృష, స్కంధున కైదంయుగీనకర్ణునకు సమి
న్దాంధాతకు బాంధ శుభ, సాధాతకు శిదాతకును వృషభగమనునకున్. 91

టీక. సంధారఘపతికి = ప్రతిజ్ఞయందు రాముడగువానికి; వృషస్కంధనకు = ఎద్దు మూపురముబోలు అంసములు కలవానికి; విదంయుగీనకర్ణనకు = (దానమునందు) ఈ యుగపు కర్ణుడైనవానికి; సమిస్తాంధాతకు = యుద్ధమున మాంధాతృచక్రవర్తి యైనవానికి; బాంధవకుభ సంధాతకు = బంధువులకు మేల్ల కూర్చువానికి; దాతకు = త్యాగికి; వృషభగమనునకు = వృష భముయొక్క గమనమువంటి (తీవియైన) నడక గలవానికి.

క. భీమక్రోధాంధవిమత, సీమంతవతీలలామసీమంశము

స్తోమాపాకరణపటు, శ్యామలకరవాలజయ సహాయభుజునకున్.

92

టీక. భీమ...భుజునకు - భీమక్రోధాంధ = భయంకరమైన కోపముచే గన్నకానని; విమత = శత్రువులయొక్క, సీమంతవతీలలామ = ఇల్లాండ్రయొక్క; సీమంతమణిస్తోమ = పాపటలయందలి మణులగుంపును; అపాకరణ = పోగొట్టుటయందు - అనగా - శత్రువీరులను సంహరించుటయందు; పటు = సమర్థమైన; శ్యామలకరవాల = నల్లనికత్తివలన; జయసహాయభుజునకు = జయముతో గూడిన భుజము(చేయి) కలవానికి.

క. రవికిరణరుచికి మతిభా, రవికి విమతసచివగళితరసపదభూషా

రవికి భుజాంతరమణిహార, రవికిని రుచిరాకృతికి ధరాభృతికృతికిన్.

93

టీక. రవికిరణరుచికి = సూర్యకిరణములవంటి కాంతి కలవానికి; మతిభారవికి = బుద్ధి యందు భారవికవి యగువానికి; విమత...రవికి = శత్రురాజుల మంత్రులయొక్క జారిన రవేముకల కాలియందెమ్రోత కలవానికి, [శత్రురాజుల మంత్రులు తామే గొప్ప యాలోచన గలవారమని భావించి, ఔద్ధత్యముతో కాలికి బిరుదుకడియములు ధరించియుండిరి; కాని వేదాద్రిమంత్రి బుద్ధిబలము ముందర వారి బుద్ధిబలము తీసికట్టయి, వారిప్రభువుల కపజయము కలిగినది; కాన వారు తమ ప్రగల్భములకు సిగ్గుపడి తమ బిరుదుకడియములను దీసివేయుచుండగా అవి ధ్వనిచేయున్నవని భావము.] భుజాంతరమణిహార, వికి = వక్షస్థలముపై గల హారముయొక్క మణుల ప్రకాశము కలవానికి; రుచిరాకృతికి = చక్కని ఆకారముకలవానికి-నుందరునకు; ధరాభృతికృతికి = భూమిని భరించునేర్పరికి.

క. రామానుజయ్యసుతునకు, శ్రీచుంతున కర్థిసార్థజీమాతహాయ

స్థేమోన్నతికి విరూరి, శ్రీమద్వేదాద్రిమంత్రిసింహంబునకున్.

94

టీక. అర్థిసార్థ...న్నతికి = యాచకుల విషయమున జీమాతవాహనుని స్థైర్యముబోలిన గొప్ప స్థైర్యము కలవానికి; ఇచట 'జీమాతహాయ స్థేమోన్నతికి' అను మూలపాఠమును, 'జీమాతవాహన సమూహముయొక్క గౌరవము కలవానికి-యాచకులకు ఇష్టవస్తువులనిచ్చుటయందు జీమాతవాహనునివంటివారిని అనేకులను పోలినవానికి అని అర్థము.' అను టీకయు పూర్వముద్రితప్రతులందు కనబడుచున్నవి; అవి సరికావు. జీమాతవాహనుడు శంఖచూడుని ప్రాణము గాపాడుటకు తన ప్రాణము నిచ్చు స్థైర్యము కలిగియుండెనని ప్రసిద్ధము.

వ. అభ్యుదయపరంపరాభిర్వృద్ధిగా నాడునునర్పంబూనిన పాంశరీకమాహాత్మ్యంబు నకుం గథావిధానం బెట్టిదనిన.

95

కథాప్రారంభము

మ. తులితోక్షధ్వజసూతుడై వెలయు సూతుం గాంచి ముగ్ధ శౌనకా
దులు తేత్రంబును వేల్పుఁ దీర్థము బుధస్తుత్యప్రభావంబులై
దళితైన స్తిమిరంబులై యిహపరార్థప్రాప్తిమూలంబులై
యిలవై నొక్కెడఁ గల్గెనే ననఘమూర్తి! తెల్పవే నావుడున్. 96

టీక. తులితోక్షధ్వజసూతుడు = సరిపోల్చబడిన (శివుని సారథియగు) బ్రహ్మ కలవాడు. బుధస్తుత్యప్రభావంబులై = విద్వాంసులచేఁ కొనియాడబడిన గొప్పతనము కలవై; దళితైన స్తిమిరంబులై = నశింపఁజేయబడిన పాపము లను చీకటులు కలవై; ఇహపరార్థప్రాప్తిమూలంబులై = ఐహిక, పార లౌకికసుఖములను పొందుటకు కారణములై.

క. ఆయుషులప్రశ్న మంగీ, కారం బొనరించి పలుకుఁ గథకుడు శ్రీనా
థారాధనహితచర్యక్, పారాశర్యుం దలంచి ప్రాంజలి యగుచున్. 97

టీక. అంగీకారంబొనరించి = (జబాబు చెప్పుటకు) గ్రహించి; కథకుడు = కథలు చెప్పు సూతుడు; శ్రీనాథా...చర్యక్ = విష్ణుదేవుని యారాధన మను మేలిపనిచేయువానిని; పారాశర్యుక్ = వ్యాసుని; ప్రాంజలి, యగుచున్ = చేతులుజోడించి [ప్రాసమునందుహల్లుల కేనియమముకాన - తొలి పాదమున 'ఋ' ప్రాసమందుండుట దోషముకాదు].

వ. భువోత్తులారా! యీ¹పురావృత్తంబు త్రిరావృత్తంబుగా నుత్తరుష్టోకుం డగు
కృష్ణద్వైపాయనువలన మున్నెఱింగినయది కలదతైఱం గలిలంబులకు వచ్చు
నట్లుగా విన్నపించెద వినుం డని సూతుం డిట్లనియె. 98

టీక. పురావృత్తంబు = తొల్లిటికథ; త్రిరావృత్తంబుగాన్ = మూడుసారులుగా; ఇందును ముమ్మాటు చెప్పబడుట సూచితము. ఉత్తమ శ్లోకుండు = గొప్పకీర్తికలవాడు.

శ్రీకృష్ణపురవర్ణనము

శా. శీతాహార్యసుతాళినీవికచరాజీవంబు విశ్వేశ్వర
జ్యోతిర్లింగవిశుద్ధరత్నఖని మోక్షోపాయదుర్ధుద్ధాబ్ధివే
లాభీరావని⁴డుంఠినామగజాలానంబు గంగామృత
స్తోతోనిస్సృతిచంద్రగోళ⁵మన మించుం గాశి శ్రీరాశియై. 99

టీక. శీతా...వంబు - శీతాహార్యసుతా = హిమవత్పర్వతపుత్రిక యగు పార్వతి యను; ఆళినీ = ఆడుతున్నదకు; వికచరాజీవంబు = వికసించిన తామరపువ్వు; విశ్వేశ్వర.....ఖని = విశ్వేశ్వరజ్యోతిర్లింగ మను స్వచ్ఛమైన రత్నమునకు నిధియైనది; మోక్షో.....వని = మోక్షసాధనమగు పాలసముద్రమునకు ఒడ్డు; డుంఠి...లానంబు = డుంఠి యను పేరుగల గజమునకు (వినాయకునకు) గజబుధనస్తంభము; గంగా...గోళము = గంగ యను సమృతప్రవాహము స్రవించుటకు చంద్ర మండలము; శ్రీరాశి = సంపదల రాశి; అలం. రూపకము.

శా. ప్రాలేయాచలకన్యకా వదనశుంభత్పద్మ సౌరభ్యమున్
గ్రోలంగల్గియు⁶దుష్టి లేక మునిహృతో⁷ద్వాబ్జసాగంధ్యలీ

1. చ. నాతడు. 2. చ. పురాతన. 3. చ. ముక్తాబి. 4. క. దుండి. చ. దుంఠి. 5. చ. చంద్రగోళి. 6. చ. దృష్టి.

..లాలిత్వముఁ గోరు నొక్క సితరోలంబంబు నైజాకృతిఁ

డాలోందించుఁ బరాసులక భ్రమరకీటన్యాయరీతిఁ బురిన్.

100

టీక. ప్రాలేయా.....సౌరభ్యము = మంచుకొండపు త్రికయగు పార్వతియొక్క ముఖ మను వికసించుచున్న పద్మముయొక్క పరిమళమును; శ్రోలంగల్లియన్ = అనుభవింపఁజాలియు; తుప్తిలేక = తనివితీరక; ముని...లాలిత్వము = మునుల హృదయములలోపలి పద్మముయొక్క పరిమళవిశాసపు మనోజ్ఞతను [మనోజ్ఞతైన మునుల హృదయకషల పరిమళముననుట]. సితరోలంబంబు = తెల్ల తుమ్మెద; (శివుడని భావము.) నైజాకృతి = తన యాకారముతో; డాలోందించు = ప్రకాశింపఁజేయును. [హృత్కో]డాబ్జ = హృదయములోపలి భాగమయిన కమలముయొక్క-అని పూర్వటీక.]

భ్రమరకీటన్యాయము = తుమ్మెద యొక కీటకమును దెచ్చి తనగూటిలో నుంచి, రొదచేయుచు, ఆ గూటిచుట్టును తిరుగుచుండును. కొంతకాలమున కా కీటకముకూడ భ్రమరమగునట; అట్లే ముని హృత్కమలములఁ జరించు శివుడు వారికందరికిని సాహస్యస్థిని కలిగించునని భావము. అలం. రూపకము.

సీ. ఒకనాఁడుఁ 1 తీర్థోపయోగి కాని శరుండు నొడల ధరియించు నభ్రగంగ

నాప్రాప్త పొయిరాజనట్టి నిర్వేదయు భోగించు నైశ్వర్యము తెనిమిదియుఁ
బుష్కరాక్షులపొంతఁ బోని వర్షధరుండు దేహార్థమునఁ దాల్చు 2 తీగఁబోడి
నాయుధప్రభఁ గాంచి యలఁగు భీరువుఁ బూను వాడిమున్నెములవేడియలుగు
తే. మలినవర్తనుఁడును సుధాలితమూర్తి, మించి వర్తించు; మతిలేనిమేదకుండు
మానిచర్మలఁ జదివించు మట్టిసీడఁ, బంచముఖువీట మే నోసరించెనేని. 101

టీక. తీర్థోపయోగి = పుణ్యతీర్థమున స్నానము చేసినవాడు; శరుండు = మూఢుండు; పొడలన్ = తలఁపెని; ఆప్రాప్త = ఆరోజు; పొయి రాజనట్టి = కూటికిలేనట్టి; నిర్వేద = [నిరుపేద యనుటకు స్తుప్త్యుపముగా స్వతంత్రించి యిది వాడఁబడినది] మిక్కిలి బీదవాడు; ఐశ్వర్యము తెనిమిదియున్ = అష్టైశ్వర్యములను. (అణిమ, మహిమ, గరిమ, లఘిమ, ప్రాప్తి, ప్రాకామ్యము, ఈశత్వము, పశిత్వము ననునవి ఐశ్వర్యములు.)

పుష్కరాక్షులపొంత = (తామరపూలపంటికన్నులు గల) స్త్రీలవైపు; వర్షధరుండు = నపునకుండు; దేహార్థమున = ఆతిమేనక; ఆయుధప్రభ = ఆయుధములకాంతిని; అలఁగు = వెనుదీయు; వాడి.....యలుగున్ = వాడియైన మూఢుమొనలు గల తీక్షణుడు నాయుధమును-త్రిశూలమును; మలినవర్తనుఁడును = చెడునడత కలవాడును; సుధాలితమూర్తి = అమృతమువలె స్వచ్ఛమైనదేహము కల చంద్రుని; మించి = అతిక్రమించి; మేదకుండు = స్తబ్ధుఁడు-పోమరి; పంచముఖువీట = శివుని పట్టణమగు కాళియండు; మేను, పీసరించెనేని = శరీరమును విడిచినయెడల.

మీదిపద్యమునఁ జెప్పఁబడిన శివసారూప్యమే యిందు విపులముగా వర్ణింపఁబడినది.

క. ఆనందకాననంబున, నానందకపాణి కేశవాహ్వయమునఁ బెం

పానం దగు ముక్తిప్రమ,దానందితహారసీలతరళోపముఁడై.

102

టీక. ఆనందకాననంబున = కాళియండు; ఆ నందకపాణి = నందకమను భిద్ధము కరమునఁ గల విష్ణువు; కేశవాహ్వయమున = కేశవుడను పేర; పెంపు, ఆనక, తగు = అతిశయముఁ బొందఁదగియుండును; ముక్తి...సముడై = ముక్తికాంతను తృప్తిపఱచిన హరిమునందలి నల్లనైన మధ్య మణిని పోలినవాడై. అలం. అనుస్రావము. ఉ ప మ.

1. క. తీర్థోపయోగి. 2. తీగఁబోడి. చ.

పాండురంగ-4

సీ. శ్రీకరోదయవధూలోకాననప్రభానాటిత¹బహుచంద్ర²నాటనంబు
 సమర్థగళితభూషారత్నమంజరీ⁴యోజితరథ్యాప్రపూజనంబు
 కైలాసశైలసంకాశసౌధనివేశకౌముదీకవచితగగనతలము
 విస్తీర్ణవిపణివిన్యస్తచస్తువ్రజప్రకటితరత్నగర్భాజతరము

తే. విపులపవమానతాండవవేపమాన, లాంఛనధ్వజపట్టపల్లవలలామ

మాళి⁵చిత్రకళాకృత్యహేళిహయము, దీపితంబగు శ్రీకాళికాపురంబు. 103

టీక. శ్రీక...నంబు-శ్రీకరోదయ=సంపదనుగలిగించు నుదయము కల కళలనీయ; వధూలోకానన=స్త్రీలసమూహముయొక్క ముఖములయొక్క; ప్రభా = కాంతిచే; నాటిత = నాట్యముచేయబడిన; బహుచంద్రనాటనంబు = పెక్కురు చంద్రుల నటన కలది; అనటిస్త్రీల ముఖములు కళలఁజేలగుచు చంద్రులవలె నున్నవనియు, స్త్రీలిటునటు కదలుచుండఁగా పెక్కుమంది చంద్రులు నాట్యముచేయుచున్నట్టి ప్రకాశించుచున్నవనియును భావము.

సమర్థ...పూజనంబు-సమర్థ = జనుల ఇటుకటముచే; గళిత = జాతిన; భూషా = నగలయందలి; రత్నమంజరీ = రత్నములచేతను, ముత్యములచేతను, యోజిత = కూర్పబడిన; రథ్యాప్రపూజనంబు = రాజనీధియొక్క పూజకలది; జనుల యొరయికవలన నగలలోని రత్నములు, ముత్యములు రాలి, అవి రథ్యను పూజించుచున్నట్లున్నవని భావము. [మంజరీ = గుత్తులతోడ అని పూర్వటీక.]

కైలాస...తలము - కైలాసశైలసంకాశ = కైలాసపర్వతముతో సమానమైన - తెల్లనైన; సౌధనివేశకౌముదీ = మేడల (కాంతి యనెడు) వెన్నెలచే; కవచితగగనతలము = ఆక్రమింపబడిన (ఆవరింపబడిన) ఆకాశముగలది; ఆ యూరిమేడలు కైలాసములవలె తెల్లగా నున్నవనియు, వానికాంతి గగనమెల్లడల వ్యాపించిననియు భావము.

విస్తీర్ణ...జతరము - విస్తీర్ణవిపణివిన్యస్త = విశాలములైన అంగళ్లయందు ఉంచబడిన (పేర్పబడిన); వస్తువ్రజ = వస్తుసమదాయముచే; ప్రకటిత = వెల్లడిచేయబడిన; రత్నగర్భాజతరము = భూగర్భము కలది; కాళియందలి విశాలములైన యంగళ్లలో వివిధములగు రత్నములు అమృతమునకు పేర్పబడఁగా, అవి రత్నగర్భయగు భూమి లోపలిభాగ మిట్టిదని ప్రకటించుచున్నట్లున్నదని భావము.

విపుల...హయము - విపులపవమానతాండవ = ఎక్కువైన గాలియొక్క నాట్యము (కదలిక)చే; వేపమాన = కదలుచున్న; [వేపమాన = చలింపఁజేయబడుచున్న అని పూర్వటీక.] లాంఛనధ్వజ = చిహ్నమైన ధ్వజముయొక్క-జెండాయొక్క; పట్టపల్లవలలామమాళి = వలిపెపుబట్టువస్త్రముతోనైన టెక్కెపు జివటిభాగముచే; రచిత = చేయబడిన; కళాకృత్య = (కొరడాతో) త్రోలుట గల; హేళిహయము = సూర్యుని గుఱ్ఱములు కలది; ఆ పట్టణమునగల జెండాగుడ్డల చివటిభాగములు గాలి కెగురుచు, సూర్యుని గుఱ్ఱములను కొరడాతో కొట్టి త్రోలుచున్నట్లున్నవని భావము; ఆ జెండాలు సూర్యమండలమువఱకు వ్యాపించి యున్నవనుట. అలం. ఉదాత్తము, ఉత్పేక్ష, ఉపములు.

చ. జలజపరాగరాగరస సంగతమా పరిభాజలంబులో

పలఁ బ్రతిబింబితంబు లగు బంగరఃకోటకుఁ బెట్టివట్టి కొ

మ్మలచెలువంబునం బురిరమారమజ్జీమణి యొప్పు రావియా

కులమొలనూలు పెట్టెననఁ గోరి కనుంగొనువారు మెచ్చంగన్.

104

1. ట. బహురత్న. 2. క. నాటనంబు. చ. నాటకంబు. త. నాటికంబు. 3. చ. భూషణ. 4. త. యోజక. 5. త. కళా.

టీక. జలజ...సంగతమా = తామరపూవుల పుష్పాడి రంగు నీటితోఁగూడిన; పరిభాజలంబు లోపల = అగడ్తనీటిలో; కొమ్మలచెలువంబునకొ = కొటకొమ్మల చక్కదనముచే; పురిరమారమణీమణి = నరగశోభ యను స్త్రీ.

అగడ్తనీటిలో నందలి తామరపూవుల పుష్పాడి పడి నీరు పచ్చనయ్యెను; అందు బంగారు కొట కొమ్మలు ప్రతిఫలింపఁగా అవి రావియాకులవలె నున్నవి; వానిశోభను చూచువారికి 'నగరయనులక్షి' నాడుది రావియాకులమొలనూలు కట్టుకొన్నదేమో; అన్నట్లు తోచుచున్నదని భావము. అలం. ఉత్పేక్ష.

క. పెరిగిన త్రివిక్రమేశ్వరు, చరణతులాకోటి యతఁడు సంహృతదేహ
స్ఫురణుం డగునపు డూడిన, కరణిం బురికోట యొప్పుఁ గనకమయంబై. 105

టీక. త్రివిక్రమేశ్వరు = త్రివిక్రమనియొక్క; చరణతులాకోటి = కాలికీదొడిగిన బంగారు టందె; సంహృతదేహస్ఫురణుండు = తగ్గింపబడిన శరీర ప్రకాశముకలవాఁడు - తగ్గించుకొన్న దేహముకల వామనుఁడు; డొడిసకరణింకొ = జాతిపడినట్లుగా; కనకమయంబై = బంగారుమయమై.

త్రివిక్రముండు దేహమును పెంచి, ఒకపాదమును స్వర్గమునకుఁ బ్రసరింపజేసెను; అపుడా పాదమున బంగరుటందె యుండెను. అతఁడు పొట్టివాఁడుగా మాటి పాదమును పొట్టిదిగా జేయఁగా వదులయిన అందె జారి నేలపైఁ బడినదట! ఆ బంగరుటందెవలె కాళీపట్టణపుఁగోట కనకమయమయి యున్నదని భావము. అలం. కల్పితోపమ.

చ. పరిఖ నిజాశ్రయాంబుపరిపాటిఁ దలిర్పఁ బదాటువన్నెబం
గరువున నైన *రాజగృహకల్పన కర్ణికగాఁగ గంధసిం
ధుములు తేటులై మొరయఁ దోరపుఁగొమ్మలు తేకు లట్లుగా
ధరయను కొల్నిలో ^{రి}మొలచు తామరపూవనఁ గోట మీటగున్. 106

టీక. పరిఖ = అగడ్త; నిజాశ్రయాంబుపరిపాటికొ = తనకు ఆధారమగు నీటిక్రమమును; తలిర్పకొ = ప్రకాశింపఁగా; రాజగృహకల్పన = రాజగృహపుఁగూర్పు; కర్ణికగాఁగకొ = తామర పూవులోని దుద్దుకాఁగా; గంధసింధురములు = మదపుటేనుఁగులు; మొరయకొ = ధ్వనిచేయఁగా; తోరపుఁగొమ్మలు = చక్కనికొమ్మలు; కొల్నిలో = కొలనిలో; [కొలనిలో అనుటకు 'కొన్నిలో' అనునది స్వతంత్రప్రయోగము.] మీటగున్ = అతిశయించి యుండును.

'భూమి యను కొలనిలో కొటయను తామరపూవు మొలచినది; అగడ్త దానికి చుట్టునుగల నీటిమేరవలె నున్నది. కొటకొమ్మలు తేకులవలె నున్నవి. బంగారురాజగృహము పూవులోని దిమ్మవలె నున్నది. ఆ పుష్పమున ఏనుఁగులు తుమ్మెదలయి రొద చేయుచున్నవని భావము. అలం. ఉత్పేక్ష.

క. పురిరాకొమరుల కీర్త్యం, బరవాహిని భుజగపురికిఁ బలువిడిఁ జని యం
దిరవుకొన నెడము చాలమి, మరలినతటి బుగ్గలన నమరు సౌధంబుల్. 107

టీక. పురిరాకొమరుల = పట్టణములోని రాజపుత్రులయొక్క; కీర్త్యంబరవాహిని = కీర్తి యను నాకాశగంగ; భుజగపురికికొ = నాగలోకమునకు - పాతాళమునకు; బలువిడిఁజని = మిక్కిలి పరాక్రమము (ఆర్ఘ్యము)తో పోయి; ఇరవుకొనకొ = నిలుచుటకు - ఉండుటకు; ఎడము, చాలమికొ = స్థలము చాలనందున; మఱలినతటికొ, బుగ్గలు = మఱల వెనుకకుఁ దిరుగునపుడు పుట్టిన నీటిబుడగలు; సౌధంబుల్ = మేడలు; అమరుకొ = ఒప్పును. అలం. ఉత్పేక్ష.

ఉ. నాకనదీప్రదీప్తపులినంబుల నిచ్చలు నిల్చి సన్నుతుల్
నైకతలింగపూజనము ¹సల్పుతఱి తపించుచు తత్పతా
కాకలకింకిణీరవము ఘంటలు మ్రోగట ధూపధూమముల్
పైకొలుపు ²సమర్థగతి బర్వెడు గుగ్గులుధూపధోరణిన్.

108

టీక. నాక...నంబుల = గంగానదియొక్క ప్రకాశించు (స్వచ్ఛమైన, యిసుకలిశ్నెలయందు; నిచ్చలు = ఎల్లవేళల; సన్నుతుల్ = గొప్పబులు; నైకతలింగపూజనము = ఇసుకతో జేయబడిన శివలింగముల పూజ; సల్పుతఱి = చేయనపుడు; తత్పతాకాకలకింకిణీరవము = అచటి జేండాలుకు గట్టబడిన చిటుమువ్వల మధురధ్వని; ఘంటలు మ్రోగట = (పూజాసమయమునందలి) ఘంటానాద మును; తపించు = పోలుననుట. ధూపధూమముల్ = పొగలపలెవ్యాపించు నావిరి; సమర్థగతిబర్వెడు = తగినరీతిని, వ్యాపించు; గుగ్గులుధూపధోరణిన్ = గుగ్గిలపుధూపపురీతిని; పైకొలుపు = కలుగజేయును; [ఇచట 'తపించు = కలుగజేయునట్టి' అని పూర్వటీకలో 'తపించు' అనునది కింకిణీరవమునకు విశేషణముగా, జెప్పబడినది.] అలం. ఉపమ.

చ. చదువులపుట్టినొండ్లు శమసంపద ³యిక్కులు పుణ్యలక్ష్మికి
⁴మొదలి దివాణముల్ సురసమూహమునాకటపంట లంచితా
భ్యుదయనిసర్గబంధువులు ప్రోడతనంబుల ⁵తాణముల్ పురి
పొదలెడు ⁶భూసురోత్తముల భూరిపవిత్రశరీరవల్లరుల్.

109

టీక. శమసంపదయిక్కులు = శాంతిసంపదకు స్థానములు; మొదలిదివాణముల్ = ప్రధానములయిన కొలువుకూటములు - చోట్లు; సురసమూహమునాకటపంటలు = దేవతలయాకలికి పంటలయినవి - యాగాదులొనర్చునవి; అంచితా...బంధువులు = ఒప్పుచున్న శ్రేయస్సునకు దగ్గఱిచుట్టములు; ప్రోడతనంబులతాణముల్ = నైపుణ్యములకు స్థానములు; భూసురో...వల్లరుల్ = బ్రాహ్మణుల పరమపవిత్రములైన తీగలవంటి దేహములు; పురి, పొదలెడు = పృథ్విపొందును.

అచట బ్రాహ్మణులు విద్య, శాంతము, పుణ్యము, యాగాభిలాష శ్రేయస్సు, నైపుణ్యము, పవిత్రత కలిగి వర్ధిల్లుచున్నారని భావము. [ఈ పద్యము మొదలుకొని నాలుగు పద్యములలో వరుసగా బ్రాహ్మణ, క్షత్రియ, వైశ్య, శూద్రులను చాతుర్యర్థము విర్ణయించబడుచున్నది.]

ఉ. పుట్టిననాటినుండియును బుణ్యులు సత్ఫల ⁷మొందునంతకు
బట్టినకార్య మీశ్వరుడు పట్టిన నీని దృఢప్రతిజ్ఞ లే
పట్టున ⁸ధర్మముల్ విడని ప్రాజ్ఞులు తద్జ్ఞులపాలివేలుపుం
జెట్టులు పోర నైదుపదిసేయని శూరులు వీటిరాసుతుల్.

110

టీక. సత్ఫలము = తగినఫలము - శోరినశోరిక; పట్టినకార్యము = తలపెట్టిన పనిని; మీశ్వరుడు, పట్టిన = శివుడు వచ్చి, పట్టుదలపట్టి అడిగినను; ఈని = ఈయని - విడువని; దృఢప్రతిజ్ఞలు = గట్టి పట్టుదల కలవారు; ఏపట్టున = ఏయెడలను; ధర్మముల్, విడని = విండ్లను విడువని, న్యాయములను విడువని, ప్రాజ్ఞులు = సమర్థులు; తద్జ్ఞుల...జెట్టులు = తత్త్వజ్ఞులపాలిటి కల్పవృక్షములు - తత్త్వజ్ఞ లేమి యడిగినను వానినెల్ల ఇచ్చువారు; పోర = యుద్ధమున; ఐదుపదిసేయని = చేతులు జోడించుకొనని - శత్రువులకు లొంగని [ఐదుపదిసేయని = చేతులుజోడించుకొని పాటిపోని' అని పూర్వటీక.] వీటిరాసుతుల్ = పట్టణములోని రాజపుత్రులు.

1. చ. తలిన్. † తత్పతా.క. 2. చ. సమర్థగతి. 3. త. యిక్కులు. 4. చ. మొదటి.
5. చ. తాణముల్. 6. క. పొదలెడి. చ. పొదలెడు. 7. త. మందు. 8. ధర్మముడని. త.

గీ. ¹బలయు రత్నాకరములు సంచులుగఁజేసి, పొదిలినిధులెల్లఁగొనిసంచి మొదలుచేసి
బేరమాడెడుపాటి యుదారలక్ష్మి, బచ్చు లప్పరి నున్నారు పెచ్చుపెరిగి. 111

టీక. బలయు = (భూమిని) చుట్టుకొని యుండు - భూమినావరించిన; రత్నాకరములు = సముద్రములను; పొదివి = ఆక్రమించి; నిధులెల్లఁగొని = మహాపద్మము, పద్మము, శంఖము, మకరము, కచ్చపము, ముకుందము, కుందము, నీలము, వరము అను నవనిధులను గ్రహించి; సంచిమొదలుచేసి = మూలధనముగాఁజేసి-అసలుగా నుంచి; బేరమాడెడుపాటి = బేరమాడఁగల; ఉదారలక్ష్మి = గొప్ప సంపదలతో; బచ్చులు = వైశ్యులు.

క. హరమాళిహీర మచ్యుత, చరణాబ్జమందధార జాహ్నవి లోకే
శ్వరి తమసోదరి ²యగునట, పురివెలమల భాగ్యమహిమ ³బాగడఁగవశమే?

టీక. హరమాళిహీరము = శివునితలవైఁగల వజ్రమణి; అచ్యుత .. ధార = విష్ణువుపాద పద్మమునందలి మకరందపుధార; [గంగ విష్ణుపాదోద్భవ యని ప్రసిద్ధి] జాహ్నవి = గంగ; పురివెలమలభాగ్యమహిమ = పట్టణములోని వెలమలు అను ఒకశూద్రజాతివారి గొప్పభాగ్యము; శూద్రులు విష్ణుపాదోద్భవులగుట గంగానదికి సహోదరులగుదురని యభిప్రాయము. [పూర్వటీకలో 'వెలమల = శూద్రులయొక్క' అని యర్థము వ్రాయఁబడినది. వెలమపదము శూద్ర సామాన్యబోధకముకాదు; విశేషవాచకము.]

ఉ. భూమియు నాకసంబు తమపొంకమునన్ బిగియించు తత్పురీ
సామజకోటియున్నతెకి సర్వజగంబులఁ గల్గు నున్నతుల్
భూమము డింది వామనతఁ బూనఁగ దక్షిణదిక్కు నేనుఁగున్
వామన మంచు వాడఁదగవా? దగవాడరుగాక భూజనుల్. 113

టీక. పొంకమునన్ = పొందికచేత - ఆకారముచేత; బిగియించు = బిగిసికొనునట్లుచేయు - ఇటికించు; తత్పురీ...యున్నతెకిన్ = ఆపట్టణములోని ఏనుఁగుల ఎత్తునకు; భూమము, డింది=ఆధిక్యము, అణఁగి (పోయి); నామనతన్, పూనఁగన్ = పొట్టితనమును, పొందఁగా-పొట్టివి కాఁగా; అడఁదగవా? = పలుకుట న్యాయమా? భూజనుల్ = ప్రజలు; తగవాడరుగాక! = న్యాయము పలుకరుగదా !

“దక్షిణపుదిగ్గజమునకు వామనమని పేరు; అది పొట్టిదగుటచే ఆపేరు దానికి కలిగియుండ వలెను. కాని అది సరికాదు. ఏలయన - కాళిఁగొని ఏనుఁగులతో సరిపోల్చి చూచినచో తక్కిన యేనుఁగు లన్నియు వామనములే యగుచున్నవి; ప్రజల న్యాయముగ పాపము! దక్షిణదిగ్గజమునకు మాత్రము వామనమని పేరుపెట్టినారు” అని భావము. అలం. నిరుక్తి, అర్థాంతరన్యాసము.

చ. కెరలక క్రమ్మరింప ⁴నడుగెంటనె నిల్పు నొకింత నూకినన్
శరనిధు లేడుదాటు మెయి చాచి చివుక్కున నుక్కుమిారి సం
గరమున గాయమైన పతిఁ గాఁచుఁ జలింపక తత్పురీహారుల్
హరిహాయుమావు మున్ డిగిన యంబుధిరేవున వచ్చెనో సుమీ! 114

టీక. కెరలక = సంభ్రమింపక; క్రమ్మరింపన్ = మల్లింపఁగా; అడుగెంటన్ = అడుగుపడిన మాత్రముననే; [‘అడుగు+ఎండు’] ఒకింత = కొంచెము; నూకినన్ = త్రోవినను; శరనిధులు = సముద్రములు; మెయి = దేహము; చివుక్కునన్ = తటాలున; ఉక్కుమిరి = ఎక్కువ శౌర్యము పొంది; సంగరమునన్ = యుద్ధమునందు; గాయమైన; పతిన్ = గాయపడిన యజమానుని; తత్పురీహారుల్ =

1. చ. జలియు. ట. బలియు. 2. క. యాన. చ. యగుననుట. 3. క. పొగడఁగ. 4. చ. నడి. రీ. త. దాటి.

ఆ (కాశీ) పట్టణములోని గుఱ్ఱములు; హరిహరయమావు = ఇంద్రునివాహనమైనయ్యుచ్చైశ్చక్రము; మున్, డీగిన = పూర్వము దిగివచ్చిన; అంబుధిరేవునక = (పాల) సముద్రపురేవునుండి; వచ్చెనోసుమీ = వచ్చెనో యేమో! ఆయూరి గుఱ్ఱములు ఉచ్చైశ్చక్రమువలె పాలసముద్రమునఁ బుట్టి వచ్చెనో యన్నట్లు మేలిగుణములు కలిగి యున్నవని భావము. అలం. ఉత్పేక్ష.

ఉ. సారథి ఛాందసుండు బడి సాగదు చక్రయుగంబు ప్రాతపం
చారపుగుఱ్ఱముల్ రథియు శౌంధ్యమునం దరమాని సాత్తవి
స్తారము ¹ఖండఖండములు తానట మాసరి యంచుఁ దత్పురిం
దేరులు నవ్వు శంకరునిలేరిని గేతనకింకిణీధ్వనిక్.

115

టీక. ఛాందసుండు = వేదజడుండు - నేర్పులేనివాడు; బడిన్ = క్రమముగా; ప్రాతపంచారపు గుఱ్ఱముల్ = ప్రాతవ్యావసముగల - (మార్పులేని) ప్రాతరీతినడకగల గుఱ్ఱములు; అఱమానిసి = సగము వీరుండు అర్థనారీశ్వరుండు; (లేక) సగమాడుది; ఆత్తవిస్తారము = తనవిరివి-తన స్వరూపమంతయు; ఖండఖండములు = (అతుకులువేసిన) ముక్కముక్కలు- [శతాంగముకాన.] లేరులు = రథములు; శంకరునిలేరిని = (త్రిపురాసురసంహారమునకు బయలుపెడలినపుడు) శంకరునికి రథమైన భూమిని; కేతనకింకిణీధ్వనిన్ = తమజెండాకుఁ గల చిఱుగంటలధ్వనిచే, శివుండు త్రిపురాసురసంహారమునకు బయలు పడినపుడు భూమి యాతని రథమయ్యెను; బ్రహ్మ సారథిగను, సూర్యచంద్రులు చక్రములుగాను, వేదములు గుఱ్ఱములుగను మాతీనవని పురాణగాధ. బ్రహ్మ ఛాందసుడనఁగా వేదములు చదువుకొన్నవాడనియును, రథచక్రములు సూర్యచంద్రులగుటచే ఒకదానితఱువాత నింకొకటి నడుచునుగాని, రెండు చక్రములును ఒకసారిగా నడువవనియు, నాలుగు వేదములును గుఱ్ఱము లగుటచే అవి నాటినుండి, నేటివఱకును ఎట్టిమార్పును లేక వెనుకటిపద్ధతిలోనే యున్నవనియు, రథముయజమాని శివుడగుటచే అతడర్థనారీశ్వరుడగుట సగముమగతనము (పౌరుషము) కలవాడనియు, భూమి రథమగుటచే నది ఖండఖండములుగా నుండును (నడుమ నీరు, కొండలుమొదలగునవి యుండుట) గాని ఒకేచోట పూర్తిగ ఉండదనియు [ఖండములన భాగములనియు చెప్పవచ్చుచు] నర్థమును గ్రహింపవలయును.

సాధారణముగ రథము అతుకులులేక యుండును; సారథి నేర్పరి కావలెను; రెండు చక్రములు సరిగా సాగవలెను; గుఱ్ఱములు నూతనరీతుల నడకలను నేర్పవలెను; రథికుండు పూర్తిపౌరుషము కలిగి యుండవలెను. ఆయూరిలోని రథము లిట్లున్నవని భావము. 'ఈపథ్యమున 'అరమానిసాత్తవిస్తారము' అని ఇకారముమీఁద సంధి చేయఁబడినది; అది స్వతంత్రప్రయోగము.

[వెనుకటి టీకాకారులు 'ప్రాతపంచారపు = మిక్కిలి ప్రాతవైన - బహుకాలమునాటివైన = మిక్కిలి ముసలివైన -' అని అర్థమును వ్రాసియున్నారు. అందుల కాధారము మృగ్యము. ఇచట అన్నియును పయసుమీఱినవేకదా!] అలం. వ్యతిరేకము.

క. వేటాటుతునియలుగ నరి, పాటన ²మొనరించు బాహుపాటవగరిమక్

మేటు లగు పోటుమగ ల, వీట్ల విహరింతు రుగ్రవిక్రము లగుచున్. 116

టీక. వేటు, ఆటుతునియలుగక్ = ఒక్కవేటునకు ఆటు తునక లగునట్లుగా; అరిపాటనము, ఒనరించు = శత్రువులను నఱుకుట చేయు- శత్రువులను సంహరించునట్టి; బాహుపాటవగరిమక్ = గొప్ప భుజబలసామర్థ్యముచేత; మేటులగు = అధికులైన; పోటుమగలు = యుద్ధవీరులు; ఉగ్రవిక్రము లగుచున్ = భయముగొల్పు శౌర్యముకలవారై. మీఁది నాల్గు పద్యములలోను పరుసగా వీరుఁగులు, గుఱ్ఱములు, రథములు, క్షౌర్యము అను చతురుగబలము వర్ణింపఁబడినది.

8. చ. చూడఖండములు 9. క. మొనరించి, చ, మొనరించు.

సీ. మొలకచీకటి జలజలరాల్పగా రాదె నెలులు మించిన వీరికురులయందు
కెరలించి యమృతంబు ¹గిలకొట్టగా రాదె ముద్దు*చూపెడివీరి మోవులందు
పచ్చబంగారు కుప్పలు నేయఁగా రాదె గబ్బిమీఱిన వీరిగుబ్బలందు
పండువెన్నెలతేటఁ బరథవింపఁగ రాదె నగవు ²గుల్కెడి వీరి మొగములందు
తే. నార! కరవాడిచూపుల +యాఘశంబు, బాపురే! భూరికటితటిభారమహిమ
చాఁగు! మదమందగమనలక్షణము లనఁగ, నేరువుల మింతు రప్పరివారసతులు.

టీక. మొలకచీకటి = అకురించిన (దట్టమైన) చీకటి; రాల్పగారాదె! రాలునట్లు చేయ
వచ్చునుగదా! నెలులుమించిన = వంకరలుతిరిగిన; కెరలించి = రేపి; మోవులందు = పెదవులయందు;
గిలకొట్టగారాదె = వ్రేళ్లతోఁ జిలుకరాదా? కుప్పలు = ప్రాఁగులు; గబ్బిమీఱిన = మదించిన-నిక్కఁ
బాఱియున్న; గుబ్బలందున్ = స్తనములందు; పరిథవింపఁగరాదె! = ధరించునట్లు (కలుగునట్లు) చేయ
వచ్చునుగదా! ఔర! = ఆహా! (ఆశ్చర్యసూచకము). కర.....యాఘశంబు=మిక్కిలి వాడిచూపుల
ప్రసారము; బాపురే! = సెబాసు! భూరి...మహిమ = పెద్దపిరుదులగొప్పతనము; చాఁగు! = భళి!
మద...లక్షణములు=మదముచే మెల్లనైన నడకలు; అప్పరివారసతులు=అపట్టణములోని వెలయాండు.

వారస్త్రీల కురులు చీకట్లవలె నల్లనివనియు, మోవి యమృతపుగనియనియు, గుబ్బలు బంగారు
కుప్పలవలె నున్నవనియు, ముఖకాంతులు వెన్నెలరీతి నున్నవనియు, వారు సరస్సులపై వాడిచూపులను
ప్రసరింపజేయుచు, పెద్దవైన పిరుదులబరువున మెల్లమెల్ల నడచుచుందురనియును, వారు మిక్కిలి
నేర్పులుకలవారనియు భావము.

కురుల ముడి విప్పఁగా చీకట్లు జలజల రాలుననియు, మోవిని (పంట నొక్కి రేపఁగా)
నమృతము లభించుననియు, గుబ్బలను నొక్కి బంగారు కుప్పలుగా చేయవచ్చుననియు, మోమున
మోముఁజేర్చి యా తేటును పొందవచ్చుననియు గూఢమగు చమత్కారము.

సీ. మారుతాహతి రాలు నారికేళఫలాళి³నిడిసి⁴ జల్లించుపుండ్రేక్షురసము
చిలుకపోటులచేతఁ ⁵జిరిగిన సహకారఫలములఁ ⁶దొరుగెడి పచ్చితేనె
చిక్రోడ⁷దంష్ట్రలు చెక్కు సుగంధియనంటిపండ్లనుగాఱు నవ్యసుధయుఁ
బాకవేగారంభపరిపాటిఁ దమయంతఁ బగిలిన పనస*గొబ్బండ్లబేస

తే. ⁸మేకమై కాలువలుగట్టి యే⁹హేలఁ, బరఁగ నందలిక్రియ్యాట పసిమిళ్లేటఁ
బండు నవ్వీట ముక్కారుఁ బసిడిగారు, సరస ఖాన్యంబు మించి రాజనపు¹⁰జేల.

టీక. మారుతాహతిన్ = గాలిదెబ్బచే; రాలు = రాలి, క్రిందపడిన; నారికేళఫలాళిన్ =
కొబ్బరిబొండ్లములచే; ఇడిసి = చీలి; జల్లించు = కాఱు; పుండ్రేక్షురసము = (నామాల) ఎఱ్ఱచెఱుకుల
రసము; [అనఁగా కొబ్బరిచెట్ల బండిన బొండ్లములు గాలికి రాలి క్రిందనున్న చెఱుకుతోటపైఁ బడఁగా
ఆదెబ్బకు చెఱుకుగడలు చీలిరసమును ప్రవించుచున్నవనుట.]

చిరిగిన = తూట్టువడిన; సహకారఫలములన్ = తీయమామిడిపండ్లనుండి; దొరుగెడి = కారు
చున్న; పచ్చితేనె = క్రొత్తరసము; చిక్రోడదంష్ట్రలు = ఉడుతకోరలు; చెక్కు = గీరు; సుగంధి

1. చ. గిలుకొట్ట. *జూపెడి శ. ర. 2. చ. లీనెడు. + యవఘశంబు. శ. ర. 3. త
నిడిసిరి. 4. క. జల్లించు. చ. జల్కించు. 5. త. జిరిగిన. 6. దొరుగెడి. చ. 7. చ. దంష్ట్రలుచెక్కు. ట.
దంష్ట్రలు చెక్కుగొద్దినయ. *క్రింబండ్ల. క. గొబ్బండ్ల. శ. ర. నూ. 8. చ. యేకమై. 9. చ. హేళి.
10. త. జేలు.

యనంటిపండ్లను = కప్పరపుటనంటిపండ్లనుండి; నవ్యసుధ = క్రొత్త యమృతము; పాకవేగారంభపరి
పాటికొ = వేగముగాఁ బండఁ బ్రారంభించు శ్రమమున - వేగముగాఁ బండినదనుట; పనసగొబ్బండ్ల
పేసము = గొప్పపనసపండ్ల గుఱ్ఱ; ఏకమై = కలిసి; ఏకహేలకొ = ఒక్కమొగిని; పఱవన్ = ప్రప
హింపఁగా; క్రియ్యాటకొ = క్రిందియూటచేత; పసిమిలేటకొ = బంగారు (పచ్చని) కాంతితో;
ముక్కారుకొ = మూడు కాలములును - మూడు పంటలును; పసిడిగారు = బంగారమువంటి; రాజ
నవుఁజేలన్ = మేలురకపు పంటనేలలందు; పండున్.

ఆయూరి పంటపొలములకుఁ గల కాలువలందు చెఱుకురసము, మామిడిపండ్లరసము, అనంటిపండ్ల
గుఱ్ఱ, పనసపండ్లగుఱ్ఱ ప్రవహించి కేలను నిండి సారవంతముల చేయటచే నత్సరమునకు మూడు పంట
లును సమృద్ధిగాఁ బండునని భావము.

చ. తెలతెలవాఱ నొయ్య నరుదెంచి నితాంతరతాంతతాంతలె

చెలువల కింపుగా మెలఁగి చెక్కులఁగూరిన చూర్ణకుంతలా

వలీ సరళంబుగా జడిసి వాడిన సెజ్జలమిఁదిప్రావిరుల్

దొలఁగఁ బ్రభాతవాయువులు దోచుఁ బురిం బరిచారికాకృతిన్.

119

టీక. ఒయ్యకొ = తిన్నఁగా; నితాంతరతాంతతాంతలు = వేకువజామునందలి భోగమైన
వెనుక అలసిపోయినవారు; చెలువలకుకొ = స్త్రీలకు; ఇంపుగాన్ = ఆనందము కల్గునట్లు; మెలఁగి = సంచ
రించి; చెక్కులఁ గూరిన = చెక్కులను పొందిన - చెక్కులపై జాఱిన; చూర్ణకుంతలావళిన్ = ముంగురు
లను; జడిసి = మిఁదికి తొలఁగఁద్రోసి. వాడిన = వాడిపోయిన; సెజ్జలమిఁది ప్రావిరుల్ = పడుకల
మిఁది ప్రాతపువ్వులు; తొలఁగకొ = తొలఁగి క్రిందఁ బడిపోవునట్లుగా; పరిచారికాకృతికొ = సేవకు
రాండ్రవలె; ప్రభాతవాయువులు, తోచుకొ = (ప్రాతఃకాలవాయువులు) - పిల్లగాలులు, ఉండును.

ఉదయమున వీచు పిల్లవాయువులు రతాంతమున-మిగుల శ్రమఁజేసిన స్త్రీల యాయాసము
పోవునట్లు వీచును. చెక్కులపై జాఱిన ముంగురులను వెనుకకు ద్రోసి సరిచేయును; శయ్యలపై వాడి
యున్న పూవులను త్రోసివేసి, పడుకలను శుభ్రపఱచును; ఇట్లవి పరిచారికలవలె నాయువిదలను నేవించు
చును. అలం. ఉపమ.

— అగస్త్యమహర్షి సభార్యుడై సామిమలకు వెడలుట —

సీ. ఏవంవిధఖ్యాతి నెసఁగు 1 శ్రీవారాణసీపట్టణంబున సిద్ధతటిని

పొంత సిద్ధాశ్రమంబు ఘటించి యందఁలోపాముద్రయునుదానుఁ బ్రభయందరణి
యునుబోలె బాయనియనుకూలదాంపత్యమునఁ బొల్చి మునికోటి తను భజింపఁ
దారక బ్రహ్మవిద్యారహస్యజ్ఞాత చుభుకితాంభోరాశి కలశసూతి

తే. బ్రహ్మనిభమూర్తి వెక్కుకల్పంబు లుండి, విబుధయాథంబు ప్రార్థింప వింధ్యశిఖరి
విక్రమాటోప మడఁప నవ్వీడు వెడలె, బరవిపత్ప్రతికారతత్పరులు ఘనులు.

టీక. ఏవంవిధఖ్యాతికొ, ఎసఁగు = ఇట్టి గొప్పతనమున నలిశయించునట్టి; వారాణసీపట్టణ
మునకొ = (వరణ, అసి యను రెండు చిన్ననదుల నడుమఁగల) కాశీపట్టణమున; సిద్ధతటినిపొంతకొ =
గంగగట్టున, సిద్ధాశ్రమంబు = యోగులు వసించు స్థలము; ఘటించి = ఏర్పఱచి; ప్రభ = ప్రకా
శము - కాంతి; తరణి = సూర్యుడు; అనుకూలదాంపత్యమునకొ = భార్యాభర్తల పరస్పరము నచ్చిన
దంపతులధర్మములచే; పొల్చి = ఉండి; మునికోటి = మునులగుంపు; తను, భజింపకొ = తన్ను
నేవింపఁగా; తారక బ్రహ్మవిద్యారహస్యజ్ఞాత = (నరులను సంసారమునుండి) తరింపజేయు తత్త్వవిద్య

రహస్యము నెఱిగినవాఁడు, చుళికితాంభోరాశి = పుడిసిట నుంచబడిన సముద్రము కలవాఁడు; కలశ
సూతి = కలశమునఁ బుట్టిన అగస్త్యుఁడు; బ్రహ్మనిభసూర్తి = బ్రహ్మతో సమానుఁడు; పెక్కుకల్ప
ములనుండి = పెక్కువేల యుగములనుండి; విబుధయాధంబు = దేవతలసమూహము. [ఇచట విబుధ
యాధమనుట యప్రసిద్ధము; పశువులగుంపు 'యాధము' అనుట ప్రసిద్ధము.] విధ్య...పము = విధ్య
పర్వతముయొక్క విక్రమవిజృంభణమును; ఆడఁపన్ = అణచివేయుటకు అవ్వీడు, వెడలెన్ =
ఆ కాశీపట్టణమునుండి బయలుదేరెను. ఘనులు = గొప్పవారు; పర...రులు = ఇతరుల ఆపదలకు
ప్రతీకారముచేయుటయందు ఎక్కువ ఇష్టముకలవారుకదా!

[పూర్వము విధ్యపర్వతము మేరువుపై నహయపడి సూర్యచంద్రుల మార్గము నరిగిట్టుచు
రోజుకు రోజు ఎత్తుగా పెరుగుచుండెను; అపుడు దాని గర్వము నడఁపవలె నని దేవతలు సమర్థుడగు
నగస్త్యునిఁ గోరిరి. అతఁడు ఉత్తరపుచిక్కుననుండి దక్షిణమునకు వచ్చుచు దారిలో వింధ్యమును
ఁదాసెను; ఆ కొండలఁజేడు మునికి సాష్టాంగనమస్కార మొనరించెను: 'నేను మఱి వచ్చువఱకును నీ
విట్టే యుండవలెనని యగస్త్యుఁ డా కొండ నాజ్ఞాపించి దక్షిణమునకుఁ బోయెను; ఇది పురాణగాథ.]
అలం. ఉపమ.

తే. అబ్ధితోఁగూడ మును గ్రోల నౌర్వవహ్ని, యుదరబిలమున నొక చోట నుండియుండి
జటిలవరునకుఁ గద్రూజకటకకటక, విగహతాపమిషంబున వెడలె నపుడు. 121

టీక. అబ్ధితోఁగూడన్ = సముద్రముతోఁ గలిసి; మును గ్రోలునౌర్వవహ్ని = పూర్వము
గ్రహించిన బడబాగ్ని; ఉదరబిలమునన్ = పొట్టయందు; జటిలవరునకున్ = మునిశ్రేష్ఠునకు - అగస్త్యు
నకు; కద్రూజ...మిషంబునన్ = పాములు కడియములుగాఁ గల శివుని నెలవగు కాశిని విడుచుట
వలనఁ గల్గిన తాపమునెపమున; వెడలెన్ = బయలువెడలెను.

[అగస్త్యుఁడు సముద్రమునంతను పుడిసిటబట్టి త్రాగెనని పురాణగాథ.] అలం. అపహ్నుతి.

చ. పుడిసిట¹బట్టె నేతపసి పొంగు పయోనిధి నిల్వలానుజున్
కడుపున వ్రేల్చె నేతపసి గాఢతపోనిధి నయ్యగస్త్యునిన్
బొడఁగని వింధ్యభూధరము పొంకము బింకము దక్కి² నేలలో
నడఁగె³ బిలాంతరస్థలి భయాహతి⁴ జొచ్చు కుశీరమో యనన్. 122

టీక. ఇల్వలానుజున్ = ఇల్వలుని తమ్ముడగు వాతాపి యను రాక్షసుని, వ్రేల్చెను = ఆహు
తిగాఁ జేసెను; గాఢతపోనిధిన్ = గొప్ప తపస్వి యగువానిని, బొడఁగని = చూచి; వింధ్యభూధరము =
వింధ్యపర్వతము, పొంకముబింకము, దక్కి = గరువపు బిగువును విడిచి; బిలాంతరస్థలిన్ = రంధ్రపు
లోపలిభాగమును; భయాహతిన్ = ఎక్కువభయమున; చొచ్చు = ప్రవేశించు - దూరు; కుశీర
మో యనన్ = ఎండ్రయో యనునట్లు.

అగస్త్యునిఁజూచి వింధ్యాద్రి గర్వముడిగి, భయపడి నేలలో లీనమైనదని భావము. అలం. ఉత్పేక్ష

శా. ఆ వింధ్యాచల మట్లు వంధ్యనిజగర్వారంభమై యుండ న
గ్గోవిందాభుఁ డభంగురోదయనిధిం గొల్లాపురీలక్ష్మీ ర
క్షోవిద్వేషిభుజాంత రాశపదవీ శుద్ధాంతసైరంధ్రికన్
నేవించె న్ను తియించె నాగమకళాసిద్ధాంతశుద్ధోక్తులన్. 123

టీక. వంధ్యనిజగర్వారంభమై = వ్యర్థమైన తన గర్వపు పడిగలచై; అగ్గోవిందాభుఁడు =
ఆ గోవిందుని దీప్తిపాటి దీప్తికలవాఁడు - అగస్త్యుఁడు; అభంగురోదయనిధిన్ = గొప్ప అభ్యుదయ

మునకు ఉనికిపట్టయినదానిని, కొల్లాపురిలత్తీ = కొల్లాపురమందలి లత్తీదేవిని; రక్షో...నైరంధ్రకణ్ = రాక్షసులకు శత్రువైన విష్ణుదేవుని వక్షస్థలమునెడి యాత్రపురమునకు రక్షురాలగుదానిని, అగమ..... క్తులన్ = వేదసత్తిపానిత సిద్ధాంతముల పరిశుద్ధవాక్యములచే, నులియుంచెన్ = స్తోత్రముచేసెను; అలా. ఉపమ, రూపకము.

క. ఆపరమేశ్వరి తను నా, జ్ఞాపింపంగ సామిమలకు షణ్ముఖపదనే

వాపరతః జనియే నమ్మని, లోపాముద్రయును శిష్యులును నేవింపన్. . 124

టీక. ఆపరమేశ్వరి = ఆ (లత్తీ)దేవి; సామిమలకున్ = (కుమారస్వామి యుండు) స్వామి శైలమునకు; షణ్ముఖపదనేవాపరతః = కుమారస్వామి పాదనేవయందలి యాసక్తిచే; లోపాముద్ర = అగస్త్యనిభార్య.

వ. అట్లు చనువవసరంబున.

125

టీక. చనువవసరంబునన్ = వెళ్ళునప్పుడు.

సీ. కొనలఁ జుట్టినతీగె పెనచే¹జమరవాలపరికరంబుల² జుట్టు పట్టి తిగిచి
కమ్మ సంపంగి మొగ్గల నిరుగడ రాయు⁴జేగురు దిరికలఁ జెంపఁబెట్టి
⁵లేడికి నొడియు శీలముఁ బ్రేణిచే మేలిపూ⁶గుత్తుల ⁷రాల రువ్వి
⁸కబళనత్వరమాణకరటి⁹తుండములచేగగలికాతరువులఁ గాళ్లఁ దాచి

తే. నెటికురులుఁ జారునాసలు నిబ్బరంపు, గుబ్బచన్నులుఁ దొడల పెక్కువయుంగలుగు
మృగవధాజీసశుద్ధాతమీనననున, లర్చనలుచేసి కొలిచి ¹⁰రయ్యాలుమగల.

టీక. ఆటవికస్త్రీలను వర్ణించు నీ సీసపద్యపు నాలుగు పాదములందును వరుసగా వారి కురు లకు, ముక్కులకు, గుబ్బలకు, దొడలకు గల యుపమానములు చూపఁబడి, సరికావని తిరస్కరింపఁ బడినవి. కొనలఁజుట్టినతీగెపెనచే = చివఱులందుఁ బెనవైచిన తీగలవలన; చమర.....జుట్టుపట్టి = చమరమృగముల తోకలయందున్న జుట్టును (మెడ్రుకలను) పట్టి (కట్టి); తిగిచి = ఆకర్షించి- లాగి; ఇచట తీగలును, చమరమృగములతోకమెడ్రుకలును చెంచెతల కురులకు ఉపమానములు; ఆ కురులతోడి సామ్యమునకు ఆ రెండును పెనగులాడుచుండఁగా అందొకదానిచే నింకొకదానిని బాధింపఁ జేసి, (తుదకు ఆరెండిటిని) అవమానించుట యిందు వర్ణితము; ఈ పద్ధతి యిందలి నాల్గుపాదములందును కనఁబడుచున్నది. [చమరవాలములమెడ్రుకలకు తీగలను జుట్టి, లాగి వానిని బాధించెనని భావము.]

ఇక నీ నాల్గు పాదములందును సహార్థమున 'తోడ'కు బదులుగ 'చేన్' వాడఁబడినదని గ్రహించిన యెడల 'తీగలపెంతో'గూడ చమరమృగ వాలచికురములను లాగి బాధించి యవమానించెనని చెప్పవచ్చును.

[ఘంచమృగమునను, సహార్థమునను 'చే'వాడుట రామకృష్ణనికవితయందుఁ బెక్కుచోట్లఁ గలదు.]
తీగలను మెడ్రుకలను లాగుట ప్రసిద్ధమేకదా!

కమ్మసంపంగి మొగ్గలన్ = కమ్మనైన సంపంగి మొగ్గలవలన; ఇరుగడరాయు = ముక్కునకు రెండు ప్రక్కలను - రెండుచెంపల నొరవీకొను; జేగురు దిరికలన్ = ఎఱ్ఱనిచిగుళ్లను; చెంపఁబెట్టి = చెంపపై నొక్క పెట్టు పెట్టి;

1. చ. పెనచేజమర. 2. చ. జూచు. 3. జుట్టు 4. క. సంపంగల. చ. సంపంగి. 5. క. జేగురుదిరికలు. చ. జిగురుటారికలచే. 6. జిగురుబేరికలచే. 7. చ. లేడెనకో. 8. లేననెలోడియు. త. వెరనెలోడియు. 9. క. గుత్తులు. చ. గుత్తుల. 10. చ. రాలురువ్వి. 8. త. కబళన. 9. మండలము. త. 10. రయ్యాలి మగని. చ.

సంపంగిమొగ్గలును, జేగురుదిరికలును నాసిక కుపమానములు; నాసికాసామ్యమునకయి పరస్పరము పెనఁగులాడు నారెంటిలో సంపంగిమొగ్గలచే తిరికలకుఁ జెంపపెట్టు పెట్టించెనని యర్థము. ఆ రెండును అవమానింపఁబడిన వనుట గతార్థము. “మొగ్గలన్” అనుచో సహార్థమును గ్రహించి వెనుకటిరీతిని ‘సంపంగిమొగ్గలతోఁగూడ జేగురుదిరికలకు చెంపపెట్టు లభించెనని చెప్పవచ్చును.

లేడికి నొడియు = జింక నాకర్నించు - జింకలను కొట్టు; శిలీముఖశ్రేణిచేత్ = మిట్టకోలలవలన; మేలిపూగుత్తులక్; రాల, రువ్వి = రాలి పడిపోవునట్లు కొట్టి, రాళ్లతోకొట్టి;

బంతివలె గుండ్రముగా నుండు మిట్టకోలల చివటిభాగములును, పూలగుత్తులును స్తనముల కుపమానములు; స్తనసామ్యము నాకాంక్షించిన యారెంటిలో-మిట్టకోలలచేత పూలగుత్తులు రాలినట్లు కొట్టి కొంచెపఱచెనని యర్థము. ‘శిలీముఖశ్రేణిచే’ అను తృతీయాంతమునకు సహార్థమును గ్రహించినపుడు మిట్టకోలలతోఁబాటు పూలగుత్తులను రాలిపడునట్లు చేసెనని చెప్పవచ్చును. మిట్టకోలలయగ్రభాగములు బంతులవలె నుండుటవలన వానిని ప్రయోగించినయెడల లక్ష్యము దెబ్బతినునుగాని; దానికిఁగ్రచ్చుకొని పోదు. కావుననే తోళ్లఁగోరినవారు జింకలఁ జంపుట కిట్టి బాణములనే యుపయోగింతురు. మిట్టకోలలు (తిరిగి) క్రిందఁబడుటయు, పూగుత్తులు రాలి పడుటయు స్వాభావికములు.

కబళన...చేత్ = కబళించుటయందు వేగిరపాటు కల ఏనుఁగులతోండములవలన; కదళి కాతరువులక్ = అరటిబోదెలను; కాళ్లఁదాఁచి = మొదలంట పడఁద్రోసి; ఏనుఁగుతోండములు, అరటిబోదెలును తొడలకు ఉపమానములు; తొడల సామ్యమును గోరు నా రెంటిలో ఏనుఁగుతోండములచేత అరటిచెట్లమొదళ్లను కట్టించి పీకించెనని భావము. ఇచటి ‘తుండములచే’ అను తృతీయాంతమునకు సహార్థమునంగీకరించినచో ‘ఏనుఁగుతోండములతోఁబాటు(వానిని తన్నినట్లే) అరటిబోదెలను తన్ని’ అని యర్థమును చెప్పవచ్చును.

నెఱికురులు=అందమైన కేశములు; చారునాసలు=చక్కనిముక్కులు; నిబ్బరంపు గుబ్బచన్నులు=నడలని - గట్టివైన గుండ్రని చన్నులు; తొడలపెక్కువయ్యుక్ = తొడల అతిశయమును; మృగ... నయనలు = మృగములను చంపి జీవించు బోయవాండ్రయాడువారు; అర్చనలుచేసి = పూజించి; అయ్యాలుమగలక్ = భార్యాభర్తలైన యా లోపాముద్రాగస్తుల నిరువురను; కొలిచిరి = సేవించిరి.

ఆబోయతల కురులు తీగలవలెను, చమరవాలపువెండుకలవలెను గలవనియు, వారినాసికలు సంపెంగమొగ్గలవలెను, ఎఱునిచిగుళ్లవలెను ఉన్నవనియు, స్తనములు మిట్టకోలలచివరిభాగములను, పూలగుత్తులను బోలుచున్నవనియు, తొడలు ఏనుఁగుతోండములకును, అరటికంబములకును సరియనియు భావము.

ఆస్త్రీలు తమకేశములందు సవరములను కూడఁ బెట్టుకొన్నారనియు, జేగురుదిరికలను చెంపలకు అలంకారములుగ పెట్టుకొన్నారనియు, మేలిపూగుత్తులను పడుములపై నదిమి అలంకరించుకొన్నారనియు, వారు కదళికాండములను కాళ్లతోఁదన్నుచు, చమత్కారముగా నడచి పచ్చుచుండిరనియు చమత్కారము స్ఫురించుచున్నది. అలం. వ్యతిరేకము, క్రమము.

వ. ¹ఇట్లు ప్రతిదినప్రయాణంబుల నమ్మిథునంబు కుంతలదేశప్రాంతంబు గదిసిన. 127

127. ప్రతిదినప్రయాణంబులక్ = రోజు, రోజుమెల్లగా చేయు ప్రయాణములచేత; అమ్మిథునంబు = ఆ దంపతులు; ప్రాంతంబు = చేరువ; కదిసిన = సమీపింపఁగా.

క. యంపాతరంగరింఖణ, యంపాసం²పాద్యమానజలకణరేఖా

సంపాతశీతలాసిల, సంపద ³వొడలింఁచె బరమశైవోత్తమస్.

128. యంపా.....సంపద-యంపాతరంగ = యంపానదిలోని యలలయొక్క; రింఖణ = పొరలికలతోడి; యంపా = దూకుళ్లచేత; సంపాద్యమాన = పుట్టింపఁబడుచున్న; జలకణరేఖా = నీటి

తుంపరలగుంపుయొక్క; సంపాత = పాటువలన; శీతల = చల్లనైన; అనిల = వాయువుయొక్క;
సంపద = కలిమి; పరమశైవోత్తంసున్ = పరమశివభక్తులలో శ్రేష్ఠుడగు నగస్త్యుని; పాదలింఛెన్ =
సంతోషపెట్టెను.

పంపానదిలోని ప్రవాహవేగమున అలలనుండి నీటితుంపరలు పుట్టగా, వానిపైనుండి వీచు చల్లని
గాలి అగస్త్యమహామునికి హాయిని కల్పించెనని భావము.

సీ. నఖరాగ్రలూనాననస్వేదకోరకం బర్ధకషాయదృగంచలంబు
ప్రబలనిశ్శ్వాససౌరభతర్పితమదాళి శోషితశ్రవణశిరీషయుతము
దర్శితమధ్యవృత్తస్త్రమృదునీవి¹యప్రమత్తపయోధరాంబరంబు
సంతప్తశర్కరాసహపదన్యాసంబు నచలరజోధూమలాలకంబు

తే. సరణితరుణతరుచ్ఛాయ శమితభేదమలసమృద్ధిలాంగకంబు నై యరుగుదెంచు
నన్నిజపరిగ్రహముగూర్చి నాదరించి, పలుకు వింధ్యాద్రినిర్బంధబాంధవుండు.

టీక. [ప్రతిదినప్రయాణంబుల నలనటఁ జెందిన లోపాముద్రాదేవి యిందు వర్ణింపబడు
చున్నది.]

నఖరా.....కోరకంబు = కొనగోటిచే మీటుబడిన మొగమునందలి చిటుచెమటలు కలది;
అర్ధ...లంబు = సగమెఱ్ఱవాటిన కనుగొలుకులు కలది; ప్రబల...మదాళి = దట్టమైన నిట్టూర్పుగాలి
పరిమళముచే దృష్టి పొందింపబడిన గండుతుమ్మెదలు కలది. శోషిత...యుతము = వాడిపోయిన చెవి
యందలి తిరిసెనపూవుతోఁ గూడినది; దర్శిత...నీవి = చూపబడిన (ప్రకటింపబడిన) బొడ్డుననుండి
జారిన వదులైన పోకముడి గలది; [ఇచట పూర్వటీకలో 'వృత్త = వట్టువైన -' అని అర్థము వ్రాయఁ
బడినది; అది సరికాదు: మధ్యవృత్త మనఁగా నాభి.] అప్రమత్తపయోధరాంబరంబు = అజాగ్రత
లేకుండఁ సవరించు స్తనములపై వస్త్రము కలది - జాటు వైట కలది; సంతప్త...న్యాసంబు = కాలిన
గులకరాళ్లకు నోర్వని పాదవిన్యాసము - (నడక) కలది; అచల...లకంబు = కొండయందలి దుమ్ము
చేత ఎరుపుకలిసిన బూడిదరంగు కల ముంగురులు కలది; సరణి...భేదము = బాటయందలి మొక్కల
నీడలచే శాంతి పొందింపబడిన బడలిక కలది; అలసమృదులాంగకంబునై = బడలిన మృదువగు దేహము
కలదియనయి; ఆరుగుదెంచు = (తనవెంట) వచ్చుచున్న; అన్నిజపరిగ్రహమున్ = తన ధర్మపత్నియగు
నా లోపాద్రను, వింధ్యాద్రి...వుండు = వింధ్యపర్వతముయొక్క నిర్బంధమునను బంధువైన యగ
స్త్యుడు; పలుకున్.

ఎడతెగని ప్రయాణములచే లోపాముద్రాదేవి మిగుల శ్రమపడెను; ఆమె ముఖమునుండి
కాటు చెమటబిందువులను కొనగోళ్లతో మీటుకొనుచుండెను; కనుగొలుకులు సగమెఱ్ఱబారెను;
నిట్టూర్పులను విడుచుచుండెను; ఆమె కర్ణావతంసమైన శిరీషపుష్పము వాడిపోయెను; ఆమె వదులుగా
పోకముడి వేయుటచే కట్టువస్త్రము కొంత జాతి బొడ్డు కన్పించుచుండెను; ఆమె ప్రయత్నించి జారిన
వైటను సరిచేసికొనుచుండెను. కాలిన గులకరాళ్లపై వేయలేక, వేయలేక అడుగులు వేయుచు నామె
నడుచుచుండెను; కొండనుండి ఎగిరిపడు దుమ్ముచే నామెముంగురులు ధూమ్రవర్ణమును పొందెను;
దారిలో నున్న చిన్నచిన్న వృక్షములనీడఁ గూరుచుండి యామె బడలికను తీర్చుకొనుచుండెను; ఆమె
మృదుశరీరము మిగుల అలసిపోయెను; అట్టి భర్మకు మంచి మాటలతో శ్రమను పోగొట్టి - యామెను
గౌరవించుచు నగస్త్యుఁ డిట్లు పలుకుచున్నాడని భావము అలం. స్వభావోక్తి.

మ. 'వనితా! చూచితే మాల్వవంతము ప్రభావంతంబు నానామణి

జనకోదంచితసానుకాంతము మరుత్సంపూర్ణచంద్రాననా

జనకేళీపదచంద్రకాంతము నభస్సంబాధకృత్కూటవ

ర్ధనదుద్ధాంతము సర్వపర్వతకథాప్రాగ్వర్ణితోదంతమున్.

130

టీక. ప్రభావంతంబునన్ = కాంతికలదానిని; నానా.....కాంతమున్ = అనేకవిధములగు మణులగుంపుయొక్క పుట్టుచోట్లయి యొప్పునట్టి చరియలచే జక్కనగుదానిని; మరుత్.....కాంతమున్ - మరుత్సంపూర్ణచంద్రాననాజన = నిండుచంద్రునివంటి ముఖము కల దేవతాస్త్రీలకు; కేళీపద = క్రీడాస్థానమయిన; చంద్రకాంతమున్ = చంద్రకాంతపురాభృ కలదానిని నభస్.....దుద్ధాంతమున్ - నభస్సంబాధకృత్ = ఆకాశమును ఒరయుచున్న; కూటవర్ధన = శిఖరముల పెరుగుదలచే; దుద్ధాంతమున్ = అణఁపరానదానిని; సర్వ.....దంతమున్ - సర్వపర్వతకథా = (తక్కిన, పర్వతముల ప్రస్తావనముకంటె, ప్రాక్ = ముందుగా; వర్ణిత = వర్ణింపబడిన; ఉదంతమున్ = వృత్తాంతము కలదానిని; - పర్వతములగూర్చి ప్రసంగించునపుడు అన్నింటికంటెను ముందుగ ఎన్నఁబడు వృత్తాంతము కలదానిని, చూచితే = చూచితివా?

మాల్వవంత మను పర్వతము ప్రకాశము కలది దాని చరియలయందు విలువగల మణు లనే కములు కలవు; అచటి చంద్రకాంతశిలలపము దేవతాస్త్రీలు ఆడుకొనుచుందురు; దానిశిఖరములు ఆకాశము నొఱయుచుండును; అది పర్వతము లన్నింటను పేరెన్నికఁ గన్నది అని భావము. అలం. అనుప్రాసము, ఉదాత్తము.

సీ. ఇవె యూపవృత శాఖ లివె లూనము ఖదర్బరందర్బ వేశంతనై కతంబు

లివె శబ్దసహమృగయువయుగంబులు వీరె చలకాకపక్షమస్తకులు బ్రహ్మ

చారులు నిజహోమసౌర భేయితల్లకముల నీడల నిల్చి కాచియున్న

వారు; సామోదితస్వరసంశయమునొంది చిలుక కోయిల నిదె ¹తెలియ నడిగె

తే. భసలకలభకులాకృష్టకుసుమవిసర, మసృణమకరందమయమైన మావిమోక

కిసలయచ్చవిపునరుక్తి ²ససలుమసలు, ఋషుల చెంగావివలువందు నిందువదన.

టీక. యూపవృతశాఖలు = యూప స్తంభములకయి వేఱుగా నుంచబడిన కొమ్మలు; [యూపవృత శాఖలు = యూప స్తంభములచేత ఆవరింపబడిన వృక్షములు - అని పూర్వటీక.] లూన...నె కతంబులు = కోయఁబడిన దర్బల కూడికకల (కోసిన దర్బలమొదట్లు కల) బురదగుంటలతోఁ గూడిన ఇసుకదిబ్బలు, శబ్ద...యుగంబులు = శబ్దమును సహించునట్టి - బెదరని-జంకల జింపతులు; చలకాకపక్షమస్తకులు = చలించుచున్న పిల్లజాట్లు - జునిపాలు తలపై కలవారు; నిజ.....కములన్ = తమహోమధేనువుల దూడలను; సామో.....యమున్ = సామగానమునందలి స్వరముయొక్క సందేహమును, భసల...మయమైన - భసలకలభకుల = కొదమతుమ్మెదల సమూహముచేత. ఆస్పృష్ట = బాగుగా తాళఁబడిన; కుసుమవిసర = పుష్పసముదాయమువలని; మసృణ = చిక్కని; మకరందమయమైన = తేనెతోఁగూడివి మావిమోక = గున్నమామిడి; కిసలయచ్చవిపునరుక్తి = చిగుళ్లకాంతిరెట్టింపును; ఋషులచెంగావి వలువందున్ = మునుల కావివస్త్రములందు; ఆసలుమసలున్ = ఒప్పెను. [అసలుమసలున్ = బుదద గొనును - అతిశయించును - అని పూర్వటీక.]

మాల్వవంతప్రాంతాశ్రమభూము లిందు వర్ణింపబడుచున్నవి. అట్ల యూపములకొఱకు చెట్టు కొమ్మలు కొట్టి భద్రపఱుపబడినవి; ఇసుకదిబ్బలయందుఁ గల బురదగుంటలయొడ్డునఁగల దర్బలు కోయఁ

బడుటచే మొదట్లమాత్రము కనబడుచున్నది; ధ్వని కలవాటుపడిన లేళ్లు బెదరక నిలిచియున్నవి; పిల్ల జాట్లుకల బ్రహ్మచారులు చెట్లనీడల నిలిచి యావుదూడలను కాచుచున్నారు; సామానమున తనకుగలిగిన స్వరసంశయమును చిలుక కోకిల నడుచుచున్నది; [అచటి పక్షులును వేదము నభ్యసించినవరుట.] గండు తుమ్మెదల గట్టితాకుడువలన మావిపూగుత్తులనుండి కారిన తేనె చెట్లకు ఆరగట్టిన కావిగుడ్డలపయి పడి, మామిడిచిగుళ్ల కాంతిని ఆ నస్త్రములకు గలిగించుచున్నది.

[వలువయందుకు బదులు 'వలువందు' అన్న స్త్రీసమముమీడి అకారసంధితోఁగూడిన రూపము.] అలం. స్వభావోక్తి.

క. నిర్ధూతపాతకములు హా, నిర్ధూమలతాగ్రలాస్యవిలసనశిక్షా

ధూర్ధములు నిజభజనవి, వర్ధితసుకృతంబు లిచటివాయువు లబలా! 132

టీక. నిర్ధూతపాతకములు = పూర్తిగాఁ దుడిచివేయఁబడిన పాపములు కలవి; హావి.....ధరములు - హావిర్ధూమలతాగ్ర = లతలవంటి హోమధూమములకొనలయొక్క; లాస్యవిలసనశిక్షా = విలాసపునాట్యముయొక్క యభ్యాసముయొక్క; ధూర్ధరములు = భారమును వహించునవి - అనఁగా హోమాగ్నినుండి వెలువడిన పొగల చివటిభాగములు తీగలవలె మీఁదికి, ప్రక్కను వ్యాపించుచుండఁగా, అవి నాట్యము నభ్యసించుచున్నట్లుండెనని భావము. [హావిర్ధూమ = హోమపుపొగ యనెడి; లాస్యవిలసన = నాట్యపుచతురత్వమును, ధూర్ధరములు = భారమువహించునవి అని పూర్వటీక.] నిజ..... సుకృతంబులు = తమ్ము సేవించుటవలన వృద్ధిపొందింపఁబడిన పుణ్యము కలవి.

ఉ. ఓలలితాంగి! యందు సుఖ ముండు మృకండుకణాదగాధివా

ధూలముఖాతిరిక్తచరితుండు మతంగమహాతపస్వి ని

స్కాలగళుండు నిర్మలవతిగాత్రుడు నిర్మిటలేక్షణుండు ని

ర్వాశశవిభూషణుండు నగు నంబరకేశుఁ డనంగఁ 1 బెంపునన్. 133

టీక. లలితాంగి! = మనోజ్ఞములగు నకయవములకల లోపాముద్రా! మృకండు..... చరితుండు = మృకండువు, కణాదుండు, గాధి, వాధూలుండు మొదలగు మనుల నడవడిని మించిన నడవడి కలవాడు; మతంగమహాతపస్వి = మతంగుడను పేరి గొప్ప మని; నిష్కాలగళుండు = నల్లఁదనములేని మెడ కలవాడు; నిర్మలవతిగాత్రుడు = ఆడరూపు (నగము) శరీరమున లేనివాడు; నిర్మిటలేక్షణుండు = నొసట (మూడవ) కన్న లేనివాడు; నిర్వాశశవిభూషణుండు = పాములు నగలుగా లేనివాడు; అంబరకేశుఁడనంగఁ = వ్యోమకేశుఁడగు శివుడో యనునట్లు; పెంపునన్ = గొప్పతనమున; ఇందున్; సుఖముండున్ = సుఖముగా నివసించుచుండును. అలం. వ్యతిరేకము, ఉత్పేక్ష.

తే. హోమధూమాసితప్రభ నీమహాత్మ, నాశ్రమం బొప్పు నీయద్రియంతికమున

వలుదయై మించు నప్పంటవలతివెలది, చంటికడ నంటు మృగనాభిచర్చవోలె.

టీక. హోమధూమాసితప్రభన్ = హోమముయొక్క పొగచే నైన నల్లని కాంతివలన; ఈయద్రియంతికమునన్ = ఈ కొండచేరువను; వలుదయై మించు = వలుదయై ప్రకాశించు; అప్పంట..... కడన్ = పంటలు పండించు గేర్పు కల - భూమియను స్త్రీయొక్క చంటిదగ్గఱ; మృగనాభిచర్చవోలెన్ = కస్తూరిపూతవలె.

మాల్యవంశము భూమియను స్త్రీయొక్క స్తనమువలె ప్రకాశించుచున్నది; ఆపర్వతముచేరువఁ గల మతంగాశ్రమము హోమధూమములచే నల్లనికాంతి గల్గి యా స్తనముకడ నంటిన (నల్లని) కస్తూరి పూతవలె ప్రకాశించుచున్నదని భావము. అలం. ఉపమ.

ఉ. భూరితరాభ్రవిభ్రమము పుష్కరరమ్యకరంబు దానల
క్షీరుచిరంబు సత్వగుణకీర్తితమూర్తియు ¹వాలిసాలసం
హారవిహారకారణము నౌ రఘుకుంజరభర్త మున్ను సం
చార మొనర్చె నీయచలసానుతలంబున నంబుజాననా!

135

టీక. మాల్యవత్సానుతలమున శ్రీరాముడును, ఏనుగులరాయడును సంచార మొనర్చిరని యీ పద్యమున శ్లేషమూలమునఁ జెప్పఁబడుచున్నది.

శ్రీరామునిపక్షమున - భూరితరాభ్రవిభ్రమము = దట్టమైన మేఘమువంటి చక్కఁదనముకలది-
నీలమేఘశ్యామమైనది; పుష్కరరమ్యకరంబు = తామరపూవువలె చక్కనైన హస్తముకలది; దానలక్షీ
రుచిరంబు = ఈవికలిమిచేఁ బ్రకాశించునది; సత్వగుణకీర్తితమూర్తియు = మహాపరాక్రమముచేఁ
గొనియాడబడిన దేహము కలది; - వాలిసాలసంహారవిహారకారణము = వాలియను కోఁతియొక్క
నాశన మను విహారమునకుఁ గారణమైనది; రఘుకుంజరభర్త = రఘువంశశ్రేష్ఠుడైన శ్రీరాముడు.
[ఇచట 'కుంజరభర్త - 'అనుటచే తదనుగుణముగ విశేషణములు చివఱ 'ము'వర్ణకము చేర్చబడినది.] గజ
పక్షమున - భూరి.....మము = దట్టమైన మేఘముయొక్క కాంతివంటి కాంతికలది. నల్లనిది;
పుష్కర...రంబు = (తొండముయొక్క)కొన (అంగము) చే చక్కనైన తొండముకలది; దాన.....
రంబు = మదసంపదచేఁ బ్రకాశించునది. సత్వ.....మూర్తియు = బలముచేఁ బొగడఁ
బడినదియు; వాలి, సాలసంహారవిహారకారణము = మ్రొగి - పూని, వృక్షములను విరిచి నాశ
నముచేయునట్టి యాటకు కారణమైనది; రఘుకుంజరభర్త = రఘువువంటి (గొప్ప) ఏనుగులరాజు;
[రఘువంశశ్రేష్ఠుడైన ఏనుగులరాజుని పూర్వవర్ణిక.] ఈ యచలసానుతలంబున = ఈ కొండచటయ
లందు; అంబుజాననా! = పద్మమును బోలిన ముఖముకల లోపాముద్రా! అలం. శ్లేష, ఉదాత్తము.

సీ. పద్మినీపద్మాతపత్రంబు శిథిలపత్రాగ్రమై రాయంచ ²యాశ్రయించె
దాలుస్రవత్సేనజాలంబుతో ఘోణి పంచలరొంపిఁగలంచి యాడె
దూరోద్గమద్దావధూమంబు ఘనబుద్ధి నెమ్మి లోపొదరింట నిక్కిచూచె
జఠరస్థజలము నాసానాశమునఁ బీల్చి సామజం బిరుప్రక్క ⁴జల్లుకొనియె

తే. సరసిపై నీరు సలసల తెరలె విపిన, సకలవీధులు నిర్భ్రగోచ్ఛయములయ్యె
మట్టమధ్యాహ్న మిదిసుధామధురవాణి, యర్హమిచ్చోటఁబథశ్రమ ⁵మపనయింప.

టీక. మధ్యాహ్నసమయవర్ణన మీ పద్యమునఁ గలదు. పద్మినీపద్మాతపత్రంబు = తామర
తీగయందలి గొడుగువంటి తామరపూవును; శిథిలపత్రాగ్రమై = నడలిన రెక్కలకొనలుగలదై;
[తూట్లుపడిన] టెక్కకొనలుగలది అని పూర్వవర్ణిక] తాలుస్రవత్సేనజాలంబుతో = దవుడలచుండి
కాటు నురుగు తెట్టెలతో; ఘోణి = పంది; పంచలరొంపిఁగలంచి = ప్రక్కలనున్న బురదను కెలికి;
దూరోద్గమద్దావధూమంబు = దూరమున నెగసిన కార్చిచ్చుపొగను; ఘనబుద్ధి = మేఘమును భ్రాంతిచే;
నెమ్మి = నెమలి; లోపొదనుండి = పొదయొక్క లోపలిభాగమునుండి; జఠరస్థజలము = చెఱువులోపలి
నీటిని; నాసానాశమున = గొట్టమువంటి తొండముతో; సామజంబు = ఏనుగు; ఇరుప్రక్క =
రెండువైపులను; సరసిపై నీరు = సరస్సుపైనున్న నీరు; సలసల తెరలె = సలసల ఉడుకు (కాగు)
చుండెను; విపిన, సకలవీధులు = అడవిలోని ప్రదేశము లన్నియు; నిర్భ్రగోచ్ఛయములు = మృగముల
విజృంభణ - సంచారము లేనివి; [మృగసమూహములు లేనివి అని పూర్వవర్ణిక.]

1. చ. నైనవాలిసం. 2. చ. యాశ్రమించె. 3. క. ధూమమంబుద-చ. ధూమంబును-4. చ. జల్లి. 5. చ. శ. ర. శ్రమంబు.

సుధామధురవాణి! = అమృతమువలె మధురములైన మాటలు కలదానా! ప్రశస్తము = దారి బడలిక: అపనయింపక = పోగొట్టుటకు. అలం. స్వభావోక్తి.

వ. అనుచు సభార్యుండై వింధ్యాహార్యస్తంభయితోసంతాపరోగంబున నిగిడి చని.

టీక. సభార్యుండై = భార్యతో కూడుకొని; వింధ్యాహార్యస్తంభయిత = అడ్డులేకుండ వింధ్యము నరికట్టినవాడు - అగస్త్యుడు; సంతాపరోగంబున = విచారవృత్తితో; నిగిడి = వేగిరపడి.

క. నటనోద్భటుఁ డైనమహానటుని జటాజూటమురిలినం దొరంగు మరు

త్కటకనది యిది యనుచుఁ జని, యట గనియెన్ దుంగభద్ర¹ నఘముఖముద్రన్.

టీక. నటనోద్భటుడైన = నాట్యమొనర్చుటయును గొప్పవాడైన; మహానటుని = మహా నటుడైన శివుని; జటాజూటము = కవర్దము; ఉరిలినన్ = వీడఁగా; తొరంగు = స్రవించునట్టి; మరుత్కటకనది = ఆకాశగంగ; అఘముఖముద్రన్ = పాపములనోటికి ముద్ర-తాళమైనదానిని - పాప ములను నశింపఁ జేయుదానిని; తుంగభద్రన్, కనియెన్.

శా. గంగాసంగమ మిచ్చగించునె మదిన్ గావేరి దేవేరిగా

నంగీకార మొనర్చునే యమునతో నానందముం బొందునే!

రంగత్తుంగతరంగహస్తముల నా రత్నాకరేంద్రుండు నీ

యంగం బంటి సుఖించునేని గుణభద్రా! తుంగభద్రానదీ!

139

టీక. గంగాసంగమమున్ = గంగానదిపొందును; దేవేరిగాన్ = పుట్టుచుదేరిగా - భార్యగా; రంగత్

క. ఓపు భూపరిధిం గల, యాపగ లవి బాహ్యతాప మాపగ; నీవే

యోపుదుగా యంతర్గత, తాపత్రయ మడఁప నోయుగన్వస్త హిళా!

140

టీక. ఓపున్ = సహించును; భూపరిధిం, గల = భూమండలమందున్న; ఆపగలు = నదులు; బాహ్యతాపము = బయటికిఁ దెలియు వేడిమిని; అంతర్గత తాపత్రయము = లోపలి తాపములగు ఆధ్యాత్మిక - ఆధిదైవిక - ఆధిభౌతికము లను మూఁడింటిని; ఓ యుగన్వస్త హిళా! = సముద్ర నకు భార్యవగు నో తుంగభద్రా!

చ. అని కొనియాడి యన్నది మహావినయంబునఁ దీర్థమాడి బో

రన భవరోగజాడ్యములు గ్రాగఁ దదుజ్జ్వలకస్పృశాబ్జగం

ధసీచితమా రసోషధముఁ ద్రావి తటస్థితపూజ్యపూజనం

బు నడపెఁ గాళికావిరహభూరివిషాదము సాద మొందఁగన్.

141

టీక. అన్నదిన్ = అయేటియందు; మహానియమంబునన్ = గొప్పనియమముతో; తీర్థమాడి = స్నానముచేసి; బోరనన్ = వేగముగా; భవరోగజాడ్యములు = పుట్టుక యను రోగమువలని మాంద్యములు; గ్రాగన్ = కాలిపోగా - నశింపఁగా; తదుజ్జ్వల...నిచితమా = ఆ నదియందలి బంగారు తామరపూల పరిమళముతోఁ గూడిన; రసోషధముఁ ద్రావి = జలరూపమైన మందు త్రాగి; తటస్థితపూజ్యపూజనంబు = ఒడ్డుననున్న పూజింపఁదగినవారి పూజను; నడపెన్ = జరిపెను; కాళికా... విషాదము = కాళీనగరమును విడుచుటవలనఁ గల్గిన గొప్ప విచారము; సాదమొందఁగన్ = నశించిపోగా.

1. క. సంభృతానురాగంబున. చ. సంతాపరోగంబున. 2. చ. సఖ. లి. క. ఓపును. చ. ఓపున్.

రోగముచే బాధపడువారికి ఔషధముట్లే జన్మదుఃఖముచే బాధపడువారికి ఈ నదీజలము దుఃఖమును పోగొట్టి యానందమును కల్పించునని భావము అలం. రూపకము.

వ. ఇవ్విధంబునఁ ద్రిభువనపవిత్రీకరణసమర్థచరిత్రం బగు సమ్యుదధికళ త్రంబున¹ససతీ ఛాత్రుండై యుచితకృత్యంబు లాచరించి యా²నీవారముష్టింపచుండు తద్వారి పూరంబు వినిర్గమించి మించుబోడియుం దానును బంచాక్షరీగుహాహర్యక్షం బగు విరూపాక్షు నుక్షధ్వజు దాక్షాయణీవిభు వళక్షమయూఖరేఖామకుటు భ్రుకుటిమాత్ర విద్రానితత్రిపురనిశాటు హేమకూటనివాసు వాసుకివలయు వలయు తెఱుంగునఁ బ్రస్తుతించి సమస్తకలుషనిరసన లలితమూర్తియై చనిచని ముందట నమందమణికందళసంహాదంతురంబయి మహీమందగమనకేళీకంఠ కంబునుంబోలె నుత్తాలంబగు స్వామిశైలంబు నధిరోహణంబుచేసి ³యక్కుధర మునందు.

142

టీక. త్రిభువన...చరిత్రంబు = మూడు లోకములను పవిత్రములుగఁ జేయఁదగిన ప్రవర్తన కలది; [స్వర్గ, మర్త్య, పాతాళము లని లోకములు మూడు] ఉదధికళత్రంబున¹ = సముద్రునకు భార్యయగు నా నదియందు, ససతీఛాత్రుండై = భార్యతోను, శిష్యులతోను కూడుకొన్నవాడైః ఉచితకృత్యంబులు = స్నాన, సుధ్యాద్యనుష్ఠానంబులు; ఆచరించి = చేసి; ఆ నీవారముష్టింపచుండు = పిడికెడు నెవ్వరిధాన్యమును మాత్రము మాడి తినువాడు - ఋషి - అగస్త్యుడు; [ఇచట ముద్రిత ప్రతిలో 'నీవారముష్టిం బంచవారంబులుండి' అనియున్నది; దాని టీక 'నీవారముష్టి' = పిడికెడు నివ్వరిధాన్యము నాహారముగాఁ జేసికొనుటచేత; పంచవారంబులు = ఐదు వారములు - నలువది దినములు' అని యున్నది.] తద్వారిపూరంబు = ఆ నీటిప్రవాహమును; వినిర్గమించి = దాటి (అయేటిని దాటి; మించుబోడియు² = పనితయు - భార్యయు; పంచాక్షరీగుహాహర్యక్షంబు = 'ఓం నమ శ్శివాయ' అను పంచాక్షరీమంత్ర మను గుహకు సింహమైనవాడు; విరూపాక్షు³ = మూడు కన్నులు కలవానిని; ఉక్షధ్వజు⁴ = వృషభము కేతనముగాఁ గలవానిని; దాక్షాయణీవిభు⁵ = దక్షుని పుత్రికయగు సతీదేవికి భర్త యైనవానిని; వళక్షమయూఖరేఖామకుటు⁶ = చంద్రరేఖ కిరీటముగాఁ గలవానిని; భ్రుకుటి...నిశాటు⁷ = బొమముడిమాత్రముచేతనే ఓడింపఁబడిన త్రిపురరాక్షసులు కలవానిని; హేమకూటనివాసు⁸ = హేమకూటపర్వతమున నివసించువానిని; వాసుకివలయు⁹ = సర్పరాజు కంకణముగాఁ గలవానిని; వలయు తెఱుంగుల¹⁰ = తగినరీతుల; సమస్త...మూర్తియై = ఎల్ల పాపములను తొలగించుకొనుటచేత ఇంపైన ఆకారము కలవాడై; ముందట = ఎదుట, అమంద... దంతురంబు = ఎక్కువైన మణుల యంకురముల సమూహముచే ఎచ్చుతగ్గులు కలిగినది (మిట్టపల్లములు కలది); మహీ...కంబునుంబోలె¹¹ = భూమియను స్త్రీయొక్క ఆటబంటివలె; ఉత్తాలంబగు = ఉన్నతమైన; స్వామిశైలంబును = కుమారస్వామియన్న కొండను; అధిరోణంబుచేసి = ఎక్కి; అక్కు ధరమునందు¹² = ఆ కొండయందు.

క. పద్మంబు శిఖిసంతప్తహిరణ్మయనిభవర్ణః కేకిరాడ్ధ్వజుః గౌలిచెన్

పాణ్డాతురుఁ దపసి తురా, పాణ్దుఖసుఖదప్రభావు సతీయుం దాసున్.

143

టీక. పద్మంబు¹ = ఆఱు ముఖములు కల కుమారస్వామిని; శిఖిసంతప్తహిరణ్మయనిభవర్ణ² = అగ్నియందు వుటముపెట్టఁబడిన బంగారుయొక్క కాంతివంటి చాయ కలవానిని; కేకిరాడ్ధ్వజు³ =

1. చ. సచ్చాత్రుండై. 2. క. నీవారముష్టింబంచ వారంబులుండి. చ. నీవారముష్టింపచవారంబు. 3. చ. కుధరంబునందు.

నెమిలిరాజు టెక్కెమునందుఁ గలవానిని; పాణ్డాతురుక్ = ఆర్దురు తల్లులు కలవానిని; తపసి = అగస్త్యుఁడు; తురాహ... ప్రభావుక్ = ఇందునికి సుఖమును కలిగించు మహిమ కలవానిని; కొలిచెక్ = నేనించెను. [ఇచట 'తపసి తురా... ప్రభావుక్ = మునులు, దేవేంద్రుఁడు మొదలగువారికి ముఖము నిచ్చునట్టి మహిమకలవానిని - అని పూర్వటీకలో కర్తయైన తపసిశబ్దము తురాహణ్ణుఖ - అనుసమస్త పదముతోఁ జేర్పబడి, తదనుకూలముగ నర్థము వ్రాయబడినది.]

క. కొలిచి నుతించెం గ్రంచా, చలవిదళననిపుణ బాహుసారఁ గుమారుక్

గలశసుతుండుం బలుకుల, మొలకలు పుష్పా¹హారములచెలు వొసఁగన్. 144

టీక. గ్రంచా.....సారుక్ = గ్రంచపర్వతమును భేదించుచుండు సమర్థమైన బాహు బలము కలవానిని; కలశసుతుండుక్ = అగస్త్యుఁడు; పలుకుల మొలకలు = మృదువులగు మాటలు; పుష్పాహారముల చెలువు = పూవులకానుకల యందమును; ఒసఁగన్ = కలిగిపఁగా; నుతించెక్ = స్తోత్రముచేసెను అలం. ఉపమ.

సీ. కావు కా వనుట రక్కసులమూక నెకాని ననిచె నీయొడ సింహనాదవిహృతి
పొత్తులు తొలువేలుపులగంటులనెకాని హత్తై నీమేన వజ్రాంగిబోడు
వసవల్పు దైత్యులప్రయ్యగుండెనెకాని నినుఁ గప్పె వీరచందనపుఁదావి
యంగుళీచర్మణం బసురులందునెకాని గెలుపుచిందము మోవి నిలిచె నీకు

తే. నీవు తలమావి వీడని నిసువునయను, నాడె జేజేల దళవాయి నాయకరపుఁ

బట్టమున గట్టి తారకుఁ గట్టి ప్రాధ, తరగణక్రీడ యొనరించు¹కి మహాత్త! 145

టీక. ఈ పద్యమున అగస్త్యుఁడు సుబ్రహ్మణ్యస్వామిని నుతించుచున్నాఁడు. మహాత్త! కావు, కావనుట = కావు, కావుమని యఱచుట, రక్షింపుము, రక్షింపుమని వేడుకొనుట; [కావు కావుమనుట కిది స్వతంత్రప్రయోగము. అది శ్లేషకును అనుగుణము.] రక్కసుల మూకనె కాని = రాక్షసుల గుంపునందే కాని; సింహనాదవిహృతి = సింహనాదముయొక్క విహారము. ననిచెక్ = అతిశయించెను. రక్కసుల నీచత్వము, కుమారునిమహాత్వము ఇందు వ్యక్తము. వారు కావుకావని శిశువుల వలె యేడ్చుదురు కాని, నీవు సింహనాదమును జేయుదువని భావము. ఈ వ్యతిరేకము నాల్గుపాదము లందును గమనింపఁదగినది.

పొత్తులు = బిడ్డల ప్రక్కల వేయు మెత్తనిగుడ్డలు; తొలువేలుపుల = రాక్షసులయొక్క; గంటులనెకాని = గాయపుఁదూఱ్ఱయందే కాని నీమేనక్ = నీదేహమున; వజ్రాంగిబోడు = వజ్రమయకవచము; హత్తై = అంటెను. వసవల్పు = వసవలపు - వసకంపు; దైత్యులప్రయ్యగుండెనె కాని = చీలిన రాక్షసులవక్షస్థలములందే కాని; వీరచందనపుఁదావి = వీరులు పూసికొను ఎఱ్ఱచందనపుఁ బరిమళము; నినుక్, కప్పెక్ = నీయందు వ్యాపించెను; అంగుళీచర్మణంబు = వ్రేళ్లను చీకుట; అసురులందునెకాని = రాక్షసులందే కాని; నీకుక్, మోవిక్ = పెదవిపై; గెలుపుచిందము = జయశంఖము; నిలిచెక్; తల...నాడె = తలను కప్పియున్న మావి కూడ ఊడని శిశుప్రాయమునందే - పుట్టిన వెంటనే; జేజేల = దేవతలయొక్క; దళవాయి నాయకరపుఁబట్టమునక్ = సేనాధిపతులకు నాయకుఁడగు పట్టమును గట్టుకొను నధికారమున; కట్టి = సమీపించి, ప్రాధ.....క్రీడ = మిక్కిలి నేర్పుగల యుద్ధమునెడు నాట.

కుమారస్వామి శిశువై యున్నపుడు 'కావు కావు' మని యఱచుచు, పొత్తిగుడ్డలపైఁ బరుంచుచు, వసవనన కొట్టుచు, వ్రేళ్లు చీకుచు, ఆటలాడుకొనుచు నుండవలసియున్నది. వీలయన-ఇట్లుండుట శిశువులకు సహజము. కాని యితఁడట్లుండక, ఆడుటకు బదులు తారకాసురునితో యుద్ధముచేసి, తనకు

ఉండవలసినవాని నన్నిటిని ఓడిపోయిన పగతుర కొనఁగెను. కాఁగా వారు 'రక్షింపు'మని అఱచుచు, గాయములకు గుడ్డలు కట్టుకొని, వసకంపు (మెదడుకంపు) కొట్టుకొనుచు, వ్రేళ్లుకఱచుకొనుచు నుండిరి. కుమారస్వామి సింహనాదమొనర్చుచు, వజ్రకవచము ధరించి, చందనపుఁబరిమళము గుబులుకొనఁగా జయశంఖమును పూరించెను; దేవసేనకు సర్వాధికారపదవి నొందెను. అలం. పరిసంఖ్య, వ్యతిరేకము.

ఆ. అహితగోత్రహృద్వ్యథారోపకృతి నీదు, శక్తి కుగ్రబాహుశక్తికి దగు

¹ఘనవివృద్ధి బేర్చి గర్వించుటలు నీదు, శిఖికి సత్ప్రతాపశిఖికి నమరు. 146

టీక. అహిత.....కృతి = శత్రువులవంశమునకు మనోవ్యధను కలుగఁజేయునట్టి కవి; శత్రువైన (క్రౌంచ) పర్వతమునకు మనోవ్యధను కలిగించు బాణవ్యాపారము; నీదుశక్తికి = నీయా యుధమగు శక్తికి; కుగ్రబాహుశక్తికి = భయముగొల్పు భుజబలమునకు; తగు = తగియుండును. ఘనవివృద్ధి = మేఘములయొక్క సమృద్ధిచేత, అధికముగా విజృంభించుటచేతను; పేర్చి = అతి శయించి; నీదుశిఖికి = నీ (వాహనమైన) నెమలికిని; సత్ప్రతాపశిఖికి = గొప్పప్రతాపమునెడి యగ్నికిని, ఆమరు = తగును.

కుమారుని యాయుధము శత్రువులను నశింపఁజేయఁగా భుజబలము క్రౌంచమును భేదించెను; అతని వాహనము మేఘములఁజూచి అతిశయింపఁగా, ప్రతాపము ఇతరుల విజృంభణమును చూచి అతి శయించును. అలం. శ్లేషము, తుల్యయోగిత.

వ. అని యమ్మునికులచక్రవర్తి వెంశీయుం గార్తికేయఃం డాశ్రితార్తిహరుం డని యును, శిరవణభవుండు పరమపుష్కపృథ్వణుం డనియును, మహాసేనుండు దీనజనమందారుం డని యును, శశ్వద్బాలుండు కృపావిశాలుం డనియును, షడా ననుండు కీడుపలసఁ బాచి ²ప్రోచు ప్రోడ యనియును, నీలదంష్ట్రుండు జయశ్రీ లాభంబులకు మూలం బనియును, గాంగేయుండు శిముంగిటివెన్నిధానం బని యును, కుక్కుటధ్వజుండు మ్రొక్కుటకుం దగిన వేల్పునియును, బ్రహ్మగర్భుండు నిర్భరబ్రహ్మవిద్యోపదేశదేశికుం డనియును, విశాఖుండు కుశాగ్రనిధి యని యును, సుబ్రహ్మణ్యుం డదభ్రగుణరత్న ⁴ఖిని యనియును, శిఖివాహనుండు సాధు సఖుం డనియును, పార్వతీనందనుండు సచ్చిదానందుం డనియును, బాహు లేయుండు మోహమహీధరవ్రాహ్మ మేఘ ⁵వాహుం డనియును, తారకారాతి యకారణసుకృతి యనియును, శక్తిధరుండు భుక్తిముక్తికరుం డనియును, స్వామి యోగక్షేమభూమి యనియును, స్కందుండు జగత్సందోహావనపరిస్పందుం డనియును, క్రౌంచదారణుండు పంచాననాపరావతానుం డనియును, గుహుండు నిరవగ్రహశుభావహుం డనియును, గుమారుం డమరచమూసముద్ధరణ నిర్వి కారుం డనియును, షాన్తాతురుండు తురాషాణ్ణుఖసుఖప్రదుం డనియును, బ్రమ దరసనిమగ్న ⁷మనస్కుండై యగ్నిభవుం బ్రణుతించి, యసాదంబగు తదీయ ప్రసాదంబు వడసి, కతిపయదినంబు లుచితగతిం గడపి తద్విరచిత మహాస్కాంద గ్రంథసందర్భాబునం బూర్వభాగంబు విని తదాశయావబోధసుధాధునీవిని మజ్జనంబునం గాశీవియోగజనితశ్లేశంబుఁ దీసివైచి యందలి యుత్తరభాగంబున.

1. చ. ఘనకవృద్ధి. 2. చ. ప్రోచుటకు. 3. చ. (ముంగిటి - లేదు.) 4. చ. నిధి. 5. చ. నందంబు. 6. చ. వాహనుండు. 7. చ. మనస్కుండు.

టీక. అమ్మనికులచక్రవర్తి = గొప్పముని-అగస్త్యుడు; కాన్తిచేయుండు = కృత్తికలగుమారుడు; ఆశ్రితార్తిహారుండు = ఆశ్రయించినవారి బాధలను పోగొట్టువాడు; శరణభవుండు = రెల్లుఅడవియందు పుట్టినవాడు; పవనుపురుషార్థప్రవణుండు = మోక్షసత్తుడు; మహాసేనుండు = గొప్ప సైన్యము కలవాడు; దీన...రుండు = దీనులకు కల్పనృత్తుమగువాడు; శశ్వద్బాలుండు = ఎల్లపుడూ బాలుడుగ నుండువాడు; షడాననుండు = అటు ముఖములు కలవాడు; పాచి = తప్పించి; ప్రోడ = నేర్పరి; నీలదంష్ట్రుండు = నల్లని దంతములు కలవాడు; జయశ్రీలాభంబులకు = జయమునకు, సంపదకును; గాంగేయుండు = గంగకొడుకు; ముంగిటిపెన్నిధానము = ఇంటిముంగిటనున్న పెద్దనిధి; కుక్కుటధ్వజుండు = సెమలి ధ్వజముగాఁ గలవాడు; బ్రహ్మగర్భుండు = శివపుత్రుడు, సిగ్గుర..... దేశికుండు = మేలైన బ్రహ్మవిద్య నుపదేశించుగురువు; విశాఖుండు = విశాఖానక్షత్రమున పుట్టినవాడు; సుబ్రహ్మణ్యుండు = గొప్ప బ్రహ్మభావము కలవాడు; అదభ్యుగణరత్నఖని = గొప్పరత్నములవంటిగుణములకు గని; శిఖివాహనుండు = సెమలి వాహనముగాఁ గలవాడు; సాధుసఖుండు = మంచివారికి మిత్రుడు; బాహులేయుండు = బహుమాతలకు పుత్రుడు; మోహ...చ హుండు = ఆజానమనెడి కొండలసమూహమునకు ఇంద్రుడు; తారకారాతి = తారకపైగి, అకారణసుగృహి = కారణము లేకయే సత్కార్యములుచేయువాడు; శక్తిధరుండు = శక్తి యను నాయుధమును ధరించినవాడు; భుక్తిముక్తి కరుండు = భోగ, మోక్షములను కలుగఁజేయువాడు స్వామి = కుమారస్వామి; గూగక్షేమభూమి = ఆపూర్వవస్తువులకును, మేలికిని స్థానము; స్కందుండు = శత్రువులను పోషింపఁజేయువాడు జగ... స్పందుండు = లోకములను రక్షించుటయందు స్థిరుడు; ప్రాచ దారణుండు = ప్రాచవర్వతమును భేదించినవాడు; పంచ.....తారుండు = శివుని నూలురూపు గుహుండు = స్వసేనారక్షకుడు; నిరవగ్రహశుభావహుండు = కఠినులేని - కొఠినులేని శుభముల నిచ్చువాడు; కుమారుండు = ఎల్లపుడూ శిశువుగా నుండువాడు; అమర.....నిర్వికారుండు = దేవసేనల నాధ్ధరించుటయందు వికారము పొందనివాడు; షాన్తాతురుండు = ఆర్దురు తల్లులు కలవాడు; తురాషాణ్ణుఖసుఖప్రదుండు = ఇంద్రుడు మొదలగువారికి సుఖమును కలుగఁజేయువాడు; ప్రనుదరసనిమగ్నమనస్కుండ్రై = సూత్రోపమున మునిగిన మనస్సు కలవాడయి; అగ్నిభవుఁ = అగ్నిపుత్రుడైన [అగ్నిభార్యలగు షట్కృత్తికలును కుమారస్వామికిఁ దల్లులు కాన అగ్ని తండ్రి యగును.] కుమారస్వామిని; ప్రణలించి = స్తుతించి; అసాదంబు = నాశము లేనిది; తదీయప్రసాదంబు = అతని (కుమారుని) యనుగ్రహమును; కలిషయదివ సంబులు = కొన్నిరోజులు; తద్రచిత.....ర్థంబునఁ = అతనిచే కూర్పబడిన గొప్ప స్కాందపురాణ గ్రంథమునందు; పూర్వభాగంబు = మొదటిభాగమును; తదాశ.....నంబునఁ = దాని యర్థమును తెలిసికొనుట యను అమృతప్రవాహమున మునుగుటచే-ఇంపైన యా కథను వినుటవలన; కాశీ..... క్షేత్రంబును = కాశిని విడుచుటవలనఁ గలిగిన దుఃఖమును; ఉత్తరభాగంబునఁ = అపై (రెండవ) భాగమందు.

సీ. మిన్నేటిపాటియుఁ బెన్నయున్నతియు విపాశవాసియుఁ జగద్రభాగచేగ

యును శరాసతిభూతియును వేత్రవతిచరిత్రము బాహుదయుదారతయును గృష్ణ

వేణి యగణ్యాభివృద్ధియుఁ గావేరీవియుఁ గపిశలీలావిభవము

వంజీమంజువారై వ్యభవంబును భవనాశనిక్షేపనిర్నామకృతియుఁ

తే. దుంగభద్రప్రసంగముత్తుంగభద్ర, రాజి రాజిల్లు గౌతమియోజ మఱియు

వార్త కెక్కిన తీర్థప్రవర్తనములు, స్వామి వినిపించె వింధ్యసంస్తంభయితకు. 148

టీక. మిన్నేటిపాటియుఁ = గంగానది ప్రమాణమును; పెన్నయున్నతి = పెన్నగౌరవము; విపాశవాసియుఁ = విపాశానదిమేలిమియు; చేగయును = సత్తయు-శ్రేష్ఠత్వమును; భూతియును = సంపదయును; చరిత్రము = నడవడి; ఉదారతయును = ఘనతయును; కృష్ణ...వృద్ధియును = కృష్ణానది యొక్క లెక్కలేని పెంపును; తీవి = బాగు(దర్శన); లీలాభవము = విలాససంపద; మంజువారై వ్యభ

వరబును = మధురమైన జలసమృద్ధిని; క్లేశనిర్నామకృతియుక్ = క్లేశములపేరు లేకుండఁ జేయుట యును; ప్రసంగము = ప్రస్తావము; ఉత్తుంగభద్రరాజిక్, రాజిల్లు = అధికమైన శుభముల పరంపరచేఁ బ్రకాశించు; గౌతమియోజక్ = గోదావరివిధమును; వార్తకెక్కిన = ప్రసిద్ధికెక్కిన; తీర్థప్రవర్తనములు = తీర్థముల చరిత్రములు; స్వామి = కుమారుడు; వింధ్యసంస్తంభయుతకుక్ = వింధ్యపర్వతము నణఁచినయగస్త్యునికి; వినిపించెన్.

క. ఆశుంభజుతో మఱియుం, గేకిధ్వజుఁ డనియె మానికేసరి! విను మిం
కే కథ వినియెదు సకలము, నీ¹ కేటిఁగించితినెకా ధునీచరితంబుల్. 149

టీక. శుంభజుతోక్ = అగస్త్యునితో; ¹ కేకిధ్వజుఁడు = కుమారస్వామి; మానికేసరి! = ముని శ్రేష్ఠుఁడా! ధునీచరితంబుల్ = నదులచరిత్రములను.

క. ఈగంగా²దికతీర్థము, లీఁగంగా నీవు తమ సమిద్ధాంబువులక్
దోఁగెడువారల గనగఁగ, గ్రా. గెడు సంగాంసింధుకల్లోలములన్. 150

టీక. ఈ గంగాదికతీర్థములు = గంగ మొదలైన మీఁది తీర్థములు; తమ సమిద్ధాంబువులక్ = మిక్కిలి పవిత్రములైన తమ జలములయందు; దోఁగెడివారలక్ = మునుగువారిని; గనగనగ్రా. గెడు = గనగనమండుచున్న; అంగారిసింధుకల్లోలములక్ = నిప్పుబేటియలలయందు; ఈగంగానీవు = మునుగ నీయవు - అనఁగా గంగాది తీర్థములందు మునుగువారికి నరకలోకములోని నిప్పుబేళ్లలో మునిగి బాధ పడవలసిన యసరము లేదని భావము. ఈ మీఁది తీర్థములందు మునుగువారికి పుణ్యము కల్గును. అలం. పర్యాయోక్తము.

క. వివిధక్షేత్రచరిత్రలు, వివిధ³సుపర్వాగుభావవిలాసనములుఁ దీ
ర్థవిశేషశ్రవణముతటిఁ, జెవికిం జవి యొసఁగెనే విశిష్టచారా! 151

టీక. వివిధ.....నములు = పెక్కు విధములైన దేవతాప్రభావవిలాసములు; చవి=రుచి; విశిష్టాచారా! = ఉత్తమాచారము కల మునీ!

చ. అనుడు నగస్త్వ⁴ఁ డిట్లనియె హైమవతీసుతుతోడఁ దోడి స
న్దును లలరంగ నోయనఘమూర్తి! సమస్తముఁ గ్రిందుచేసి మిం
చిన బలువేల్పుఁ దీర్థమును క్షేత్రము నొక్కెడఁ గూడియుండెనే
ని నిరుప⁴మాదృతిం దెలిపి నీవు మముం గరుణింపఁగాఁదగున్. 152

టీక. హైమవతీసుతుతోడక్ = హిమవంతుని పుత్రికయగు పార్వతి యొక్క పుత్రునితో; తోడిసన్దులు = తనతోఁగూడ వచ్చిన గొప్పమునులు; అలరంగక్ = సంతోషింపఁగా; క్రిందుచేసి = తక్కువచేసి - అతిక్రమించి; బలువేల్పు = గొప్పదేవత; ఒక్కెడక్ = ఒక్కచోట; నిరుపమాదృతిక్ = సాటిలేని యాదరముతో.

క. అని పలుకు కలశభవముఖ, మునిజనముల ప్రశ్న వాక్యములు విని పురభి
త్తనయుఁడు తత్త్రివిధము నొక్క⁵ నెలం గుమికూడి యునికిఁ గనజాలమికిన్. 153

టీక. కలశ.....ముల = అగస్త్యుఁడు మొదలుగాఁగల మునులయొక్క, పురభిత్తనయుఁడు = త్రిపురసంహరియగు శివునికి పుత్రుఁడు; ఒక్కనెలక్ = ఒక్కచోటనే; గుమికూడి = చేరి, ఉనికిక్ = ఉండుటను.

వ. మహారాష్ట్రమాత్ర విచారదోలారూఢనిజస్వాంతుండై 'యా యాశ్రమవిశ్రాంతులంగూర్చి యిట్లచియ్యె. 154

టీక. మహారాష్ట్ర.....స్వాంతుండై = ఓణకాలము ఆహారమున యనెడి యుయ్యాలము దూగుచున్న మనస్సు కలవాడై - ఆహారవలన నిలుగడలేని మనస్సు కలవాడై; ఆయాశ్రమ విశ్రాంతులంగూర్చి = ఆ మహర్షులతో.

క. ఏతత్త్రితయము నొకచో, భూతలమున మేళవించి పొగడొందుట మచ్చేతోగతిఁ దోపదు సము, పేణాస్మతి ముగురకుత్తి నిభమునుబోలెన్. 155

టీక. ఏతత్త్రితయము = ఈ మూటిని; మేళవించి, పొగడొందుట = కలిసి, పేరుపడి యుండుట; మచ్చేతోగతి = నామనోమార్గమందు - మనస్సున; సముపి.....కుత్తి = అవరణ (కప్పు); తోఁ గూడిన యద్దమందు; ఇభమునుబోలెన్ = ఏరుగునలె, తోఁపకు.

అద్దమునకు మూత లేనపు డెంత చిన్నవస్తువైన నాదు ప్రతిఫలించును; మూత యున్నపుడు ఏరుగంత పెద్ద జంతువైన నందు కనబడదు. అలా. ఉపమ.

తే. చిత్త మాశ్చర్యరసమున బొత్తిలంగఁ జేయు నీప్రశ్న ముత్తికొన్నేయుచేత నిందుధరుచేత హరుచేత నెఱుంగవలయు, గండు పోదమని మునులూ! రజతగిరికి.

టీక. చిత్తము = మనస్సును; ఆశ్చర్యరసమున = ఆశ్చర్యమును ద్రవమున; బొత్తిలంగఁ జేయు = తడియునట్లు చేయు - మనస్సును హత్తుకొనఁజేయు; అత్తికొన్నేయుచేత = (మూడవ) కన్ను ఆయుధముగాఁ గల శివునివలన; ఇందుధరుచేత = చంద్రుని ధరించినవానిచేత - శివునివలన; (పంచమ్యర్థమున తృతీయ) రజతగిరికి = కైలాసపర్వతమునకు, బోదము; గండు.

క. పొడమిన సందేహంబుల, బడిసిన మందేహులం బ్రసన్నులఁ జేయన్ మృదునకుఁ బని గావున మన, మడిగిన యర్థంబు నతఁడ యాదేశించున. 157

టీక. పొడమిన = కలిగిన; సందేహంబుల = సందేహములచేత; బడిసిన = చలించిన; మందేహుల = నిదానము చెడినవారిని; ప్రసన్నుల = వికారమునొందినవారినిగా; మృదునకు = శివునకు; ఆదేశించున్ = ఉపదేశించును - తెలియఁజేయును.

క. అని కృతనిశ్చయమతి న, మునులం గొని రజతశైలమున కేగఁదలం చిన గుహుఁ బొగడెడుక్రియ బోరన మ్రొసె బ్రయాణభేరి ప్రసభారభటిన్.

టీక. కృతనిశ్చయమతి = నిశ్చయించబడిన మనస్సుతో; బోరన = వేగముగా; ప్రసభారభటిన్ = ఎక్కువ ధ్వనితో. అలం. ఉత్పేక్ష.

ఉ. ఆసమయంబునన్ ధృతనిజాయుధు లాదృతభూషణుల్ మహా
ల్లాసలసన్ముఖుల్ వివిధలాంఛనలక్షితు లాసురాన్వయ
త్రాసకరుల్ విమానగులు దైవతవీరులు తారకారిపె
న్ద్రోసలమ్రొల నిల్చి రొకముప్పదికోటులు మూడుకోటులున్. 159

టీక. ధృతనిజాయుధులు = ధరింపబడిన తమతమ ఆయుధములు కలవారు; ఆదృతభూషణుల్ = ఆదరింపబడిన - ధరింపబడిన నగలు కలవారు; మహాల్లాసముఖుల్ = గొప్ప సంతోషముతోఁగూడిన (వికసించిన) ముఖములు కలవారు; వివిధలాంఛనలక్షితులు = పెక్కు విధముల చిహ్నములతోఁ గూడినవారు; అసురాన్వయత్రాసకరుల్ = రాక్షసుల వంశమునకు భయముగొల్పు

వారు; విమానగులు = విమానములపై నున్నవారు; దైవతవీరులు = దేవతవీరులు; తారకారిపెచ్చోసల మ్రోలక్ = కుమారస్వామిమొగసాలయెదుటను; నిల్పిరి.

మ. పనితప్రక్రియ నల్లెఱంగు లెసంగన్ బ్రస్తాననైపథ్యశో
భనముం నైకొని బ్రహ్మగర్భుడు వహత్పల్యాణకల్యాణమై
ఘనగర్జన్ ¹సకిలించువాపురము నెక్కంబోవుచోఁ బర్యే సం
జనితాశాకరికర్ణసంజ్వరభరాంచత్కంచుకీధ్వానముల్.

160

టీక. పనితప్రక్రియ = పొగడబడిన (గొప్ప) విధము; నల్లెఱంగులు, ఎసంగన్ = నాల్గు దిక్కులను వ్యాపింపఁగా; ప్రస్తాననైపథ్యశోభనమున్ = ప్రచూణమునకుఁ దగిన వస్త్రాభరణాదులను; బ్రహ్మగర్భుడు = శివునిపుత్రుడు - కుమారస్వామి; వహత్పల్యాణకల్యాణమై = మోయుచున్న జీనిచేత మేలయినదై; ఘనగర్జన్ = మేఘగర్జనతో - గొప్పధ్వనితో; వాపురమున్ - వారువమును - వాహనమును; సంజని.....ధ్వానముల్ = పుట్టిన - దిగ్గజముల కర్ణములను బాధించు (బ్రద్దలుచేయు) కంచుకులయొక్క అఱపులు; పర్యే = వ్యాపించినవి.

సీ. ఆటకు మెచ్చి బలారి యీ గొను మరుత్ఫల మిది యన బర్హభార మమర
హరుఁ గుత్తుకనకాక శిరసునఁ బోలఁ దాల్చిన జటాచ్ఛటలీల శిఖ వెలుంగ
క్షీతి శిరోభూషావిశేషనిర్మితికిఁ బాల్పడు పడియచ్చుల ట్లడుగులు దగ
ధాతృవాహనభుక్తి దా నభ్యసింప బిసము మ్రొగుభంగి దప్తఫణి గ్రాలఁ
తే. గంఠగంభీరనినదంబు ఖచరయువతి, గానవిద్యకు షడ్జసంధాన మొసంగ
నెసంగు దెలికన్ను గోనల యెక్కిరింత, నెక్కె బలుకొండఁ దూటువోనేయుమేటి.

టీక. బలారి = ఇంద్రుడు; ఈగొను = ఈయఁగా, గ్రహించు; మరుత్ఫలము = వాయుఫలము- ఇంద్రధనుస్సు; [మరుత్ఫలము = దేవతలవలని లాభము అని పూర్వటీక. అది తప్పు.] బర్హభారము, అమరన్ = పంచము ప్రకాశింపఁగా; హరున్ = శివుని; కుత్తుకనకాక = కంఠముచేతచే కాక; శిరసున్ = శిరస్సుచేతనుగూడ; తాల్చిన = ధరించిన; జటాచ్ఛటలీలన్ = జడలగుంపువలె; శిఖ, వెలుంగన్ = జుట్టు, ప్రకాశింపఁగా; [శివుడు నీలకంఠుడు, నెమలియు నీలకంఠము-ఆ నీలకంఠము మే కాక జటిలత్వము కూడ శివ, మయూరములకు సామాన్యధర్మమని యర్థము.] క్షీతి... నిర్మితికిన్ = భూమియొక్క శిరోభూషణవిశేషములను నిర్మించుటకు; పాల్పడు = పూనుకొనునట్టి-విర్రుఱుపఁబడునట్టి; పడియచ్చులట్లు = కరువులవలె - ముద్రసాధనములవలె; తగన్ = ఒప్పి యుండఁగా; ధాతృవాహన భుక్తిన్ = బ్రహ్మవాహనమైన హంసముయొక్క ఆహారవద్ధిని-తామరతూండ్లను దినుటను; బిసము మ్రొగు భంగిన్ = తామరతూడుతినునట్లు; దప్తఫణి = (నోట) గఱచిన పాము; గ్రాలన్ = ప్రకాశింపఁగా; కంఠగంభీరనినదంబు = గంభీరమైన కేకాధ్వని; ఖచరయువతిగానవిద్యకున్ = గంధర్వస్త్రీలయొక్క సంగీతమునకు; షడ్జసంధానము = షడ్జస్వరపు కూర్పును; [నెమలియఱపు షడ్జస్వరము కలదని సంగీత శాస్త్రము.] ఒసంగన్ = కలుగఁజేయఁగా; ఎసంగు = ప్రకాశించునట్టి; తెలియకన్నుగోనల యెక్కిరింతన్ = తెల్లని కనుగొలుకులు కల వాహనమైన నెమలిని; బలుకొండఁదూటువోనేయుమేటి = గొప్ప కొండను (క్రొంచమును) చిల్లులుపడునట్లు కొట్టిన వీరుడు - కుమారస్వామి; ఎక్కెన్.

కుమారుని వాహనమైన నెమలి యొక్క పంచము దానియాటకు మెచ్చి యింద్రుడిచ్చిన యింద్రధనుస్సువలె రంగురంగులు కలిగి యున్నదనియు, జుట్టు శివునిజడలవలెను, అడుగులు భూమియను స్త్రీ తలపై ధరించు నగలు కరువుబోయు నచ్చులవలెను, నోటితో పట్టుకొన్న పాము బిసమువలెను ఉన్న వనియు, దాని కనుగొలుకులు తెల్లనివనియు, కేక షడ్జస్వరయుక్తమనియు తాత్పర్యము. అలం. ఉత్పేక్ష.

క, అది సజ్జన్యందనమై, మదకరియై తత్తదుచితమార్గంబుల నే
 ర్పొదవ నొకకొంత చని పా,రద నిభశుభమూర్తి నశ్వరత్నం బగుడున్. 152

టీక. అది = ఆ నెమలి; సజ్జన్యందనమై = సిద్ధముచేయఁబడిన రసమై; మదకరియై = మదపు
 బేరుగై; తత్తదుచితమార్గంబులన్ = ఆ యా రీతులకుఁ దగినట్లు; పారదనిభశుభమూర్తిన్ = పాద
 రసముతో సమానమగు స్వచ్ఛమైన దేహముతో; అగుడున్ = కాఁగా-మాఱుగా ననుట.

ఆనెమలి కొంతదనుక రథమువలెను, ఏనుగువలెను నడిచి, తుదకు అశ్వమువలె పరుగిడెనని భావము.

క, శిలికంతసుతుఁడు ఖచర, స్తుతుఁడై ¹యాయుచ్చరూపుఁతురికి నాస్కం
 దిత ధౌరితకన్యతరే, చితవల్లితగతులఁ ద టుచేసిన నదియున్. 163

టీక. శిలికంతసుతుఁడు = శివపుత్రుఁడు - కుమారస్వామి; ఖచరస్తుతుఁడై = దేవతలచే
 గొనియాడఁబడినవాఁడై; ఆ యిచ్చరూపుతురికిని = కోరినరూపముధరించు నావాహనమును; ఆస్కందిత
గతులన్ = ఆస్కందితావి గమనములచేత; [ఆస్కందితము = మిక్కిలివేగమును, మిక్కిలి
 మందమును గాని గమనము; ధౌరితకము = మీఁది గమనముకంటెఁ గొంచెము వడిగల నడక; కన్యతము =
 అతివేగముగా దాఁటుచు పోవుట; రేచితము = వంకరగాఁ దిరుగక వడిగాఁబోవు గమనము; వల్లితము =
 మీఁదికి క్లాఱైతి కదలించుచు వడిగాఁ బోవు గమనము.] తరటుసేయఁగాన్ = కొరడాతోఁగొట్టి
 నడిపింపఁగా.

క. మురళి గొనియు రవణమునన్, బరువడి గోమూత్రికాది భంజళులఁ గడన్
 కెరలి చతుర్విధధావిత, పరిపాటీపాటవమునఁ బతి మెప్పించెన్. 164

టీక. మురళి, రవణము, పరువడి, భంజళి అను నాలుగును గుఱ్ఱము దొడుతీయుటయరదలి
 భేదములు; అందు మిక్కిలి వడిగాఁ బరుగెత్తుట (పరుగు+వడి) పరువడి; పామువలె వంకర, వంకరగా
 నడుచుట భంజళి; గోమూత్రికము భంజళిలో నొక విశేషము; ఇట్లు పూర్వటీక. కెరలి = రేగి;
 చతు.....పాటవమునన్ = నాల్గవిధముల ధావనపద్ధతుల నేర్పుచే; పతిన్ = యజమానుని; మెప్పించెన్.

సీ. బలుపాపతలచుట్టు లలవరించినవారు లేత²చందరులఁ దాలించినవారు

పునుకతవ్వంటులఁ బొలుచు వీనులవారు నొసలి మిక్కిలిచూపు లెసఁగువారు

⁴బూదూపాఱగ మేన బూది బూసినవారు త్రిముఖాస్త్రములు కేలఁ ద్రిప్పువారు

పులితోలుహొంబట్టుపుట్టముల్ గలవారు కొమ్ములేజాల నెక్కి గునియువారు

తే. ఘోరతపముల హరుఁ దక్కఁగొన్నవారు, కరటిదై తేయకుంభముక్తాలలామ

హరిభుజమధ్యములవా రుదారయశులు, ప్రమథవీరులు *గొలిచిరా బాహులేయు.

టీక. శివుని రూపములతో నున్న ప్రమథగణములు ఇందు వర్ణింపఁబడెను బలు
 పాపతలచుట్టులు = పెద్దపాముల తలపాగలు; అలవరించినవారు = ధరించినవారు; పును.....
 వారు = తలపుఱ్ఱలచే జేయఁబడిన కుండలములచే ప్రకాశించువారు; నొసలి...వారు =
 నొసట మూడవ కన్న కలవారు; బూదూపాఱగన్ = బూజుపట్టినట్లు; బూది = భస్మము;
 త్రిముఖాస్త్రములు = త్రిశూలములు; హొంబట్టుపుట్టముల్ = బంగారు పట్టువస్త్రములు; కొమ్ములేజా
 లన్ = వృషభవాహనములను; గునియువారు = కులికెడివారు; హరున్ = శివుని; తక్కఁగొన్న
 వారు = స్వాధీనముచేసికొన్నవారు; కరటి.....మధ్యములవారు = (శివునిచే జంపఁబడిన) గజా
 నురునియొక్క కుంభస్థలమునందలి మంచి ముత్యములచే సొగసైన వక్షములు కలవారు; ఉదారయశులు =

1. క. యచ్చరూపు. † తురికిని. శ. ర. 2. చ. చంద్రులను. 3. క. నొసలి. చ. నొసలి.

4. ట. బూజు. క. బూదు. బూదు. శ. ర. * గొల్చి. సూర్య.

గొప్ప కీర్తికలవారు; ఆ బాహులేయుక్ = పెక్కుమంది తల్లులు గల అకుమారస్వామిని; గొలిచిరి = సేవించిరి.

శా. ఊణీరేణుకృతంబు లంజన రజోగుచ్ఛాసితంబుల్ తమ

శ్రేణుల్ దూషితపూష¹భూషణగతిఁ జృంభించియున్ దూలె న

క్షీణోత్తంభితశక్తి భృద్భటశిరస్సీమాకిరీటస్ఫుర

న్మాణిక్యాతపపల్లవస్తబకసామగ్రీహృతాగ్రంబులై .

166

టీక. ఊణీరేణుకృతంబులు = నేలనుండి లేచిన దుమ్ముచే ఏర్పడినవి; అంజన...తంబుల్ = కాటుకపొడికుప్పలవలె నల్లనైనవి; తమశ్రేణుల్ = చీకట్లు; దూషిత.....గతిఁ = దూషింపబడిన (కొఱతచేయబడిన) సూర్యునికి భయము కల్గినట్లుగా; (సూర్యునితిరస్కరించి, అతనికి భయము కల్గినట్లుగా.) జృంభించియున్ = విజృంభించియు - వ్యాపించినను; అక్షీణో.....గ్రంబులై - అక్షీణ = తక్కువవి కానివియు; ఉత్తంభిత = మీదికి వ్యాపించినవియు నగు; శక్తిభృద్భటశిరస్సీమాకిరీట = కుమారస్వామి భటుల తలలపై నున్న కిరీటములందు; స్ఫురత్ = ప్రకాశించుచున్న; మాణిక్యాతపపల్లవస్తబకసామగ్రీ = కెంపులవెలుగుల గుంపుల సామగ్రిచే; హృతాగ్రంబులై = పోగొట్టబడిన కొనలుగలవై; తూలెన్ = చెదరిపోయినవి.

నేనల రాపిడివలన నేలనుండి నల్లనిదుమ్ము వ్యాపించి లోకమును చీకట్లలో ముంచినను, వీరుల కిరీటములందలి మాణిక్యముల కాంతిచే ఆ చీకట్లు నశించినవని భావము.

క. స్తరశశితటిదజపవమా,నరవిసుధాసలిలమునిజనత్కారిష్టా

సురమృత్యుజ్వలనజ లగు,సురవేశ్యలు గొలిచి రపుడు సుబ్రహ్మణ్యన్. 167

టీక. స్తర.....జ్వలనజలు = (క్రమముగా) మన్తధుండు, చంద్రుండు, మెఱుఘు, బ్రహ్మ, వాయువు, సూర్యుండు, అమృతము, నీరు, మహర్షులు, భూమి, (దక్షపుత్రికయగు) అరిష్ట, దేవతలు, మృత్యువు, అగ్ని - అనువారివలనఁ బుట్టినవారు - పదునాల్గు తెగలవారు; సురవేశ్యలు = అప్వరసలు.

క. దైవతభటభుజశిఖర,వ్యావల్లన్నచ కృపాణవల్లిక లలరెన్

దైవపథవారినిధిసలి,లావిష్కృతవిషమపీమహోర్చులుపోలెన్. 168

టీక. దైవత.....వల్లికలు = దేవవీరుల మూఁపులయందు తళతళలాడుచు చలించుచున్న తీగలవంటి సానపట్టిన కత్తులు; దైవ.....హోర్చులుపోలెన్ = ఆకాశ మను సముద్రపు నీటినుండి వెడలిన ఓషముయొక్క నల్లని మంటలవలె; అలరెన్ = ప్రకాశించెను. అలం. రూపకము, ఉపమ.

క. నయన త్రిభాగ²వృతహా,నయతంబుగ సాధ్యసతులు చల్లిన లాజల్

నయనాయుధ తనయాహుధ,చయలతికావళుల కుసుమసమత వహించెన్. 169

టీక. నయన.....తంబుగన్ = కనుకొలుకులయం దావరించిన నవ్వుతోఁగూడునట్లు; లాజలు = ఆచారార్థము చల్లిన పేలాలు; నయనా.....వళుల = శివుని పుత్రుఁడగు కుమారస్వామి యొక్క ఆయుధచయములను లతలయందలి; కుసుమసమతన్ = పూవులతోడి సామ్యమును; వహించెన్ = పొందెను. అలం. ఉత్పేక్ష.

తే. వివిధదివిషద్వధూము క్తదివిజవిటపి, కుసుమకేసరలసోదంసకూటుః డగుచు

వేల్పు బడవాలు కడువాలు విరియఁబడిన, కండమునఁ బొల్పు దుర్గకంఘాళ మనఁగ.

టీక. వివిధ.....కూటుఁడు = దేవతాస్త్రీలచేత విడువబడిన పెక్కు విధములగు కల్పవృక్ష పుష్పకేసరములచేఁ బ్రకాశించు శిఖరములవంటి మూఁపురములు కలవాఁడు; వేల్పుబడవాలు = దేవతల

సేనాధిపతి - కుమారస్వామి; విరియబడిన కందమునకొ = వికాసముచు వహించిన మూపురముచేత;
పొల్చు = ప్రకాశించునట్టి; దుర్గకంఠాణమనగొ = దుర్గకు నాహనమైన సింహమోయచునట్లు;
కడుకొ = మిక్కిలి; వాల్కొ = అతిశయించెను. అలం. ఉత్పేక్ష.

తే. విబుధమధురాధరాభజావీజ్యమాన

విమలచామరబహుసహస్రములు వొలిచె

స్వామియిరుగడఁ బుష్పవర్షములఁ దలఁకి

సురవిమానమరాళముల్ దెరలె ననఁగ.

171

టీక. విబుధ.....సహస్రములు = దేవతాస్త్రీలచేతులచే వీచబడుచు చక్కనై వేల
కొలదిగనుండు వింజామరలు; స్వామియిరుగడకొ = స్వామికి రెండు వైపులను; పుష్పవర్షములకొ =
పుష్పవర్షములవలన; తలఁకి = భయపడి; సురవిమానమరాళముల్ = దేవతల విమానములైన హంసలు;
తెరలెననగొ = తొలగిపోయెనో యచునట్లు; పొలిచెకొ = ప్రకాశించెను. వర్షముచు జూచి
హంసలు పాఞిపోవుట సహజము; కాన పుష్పవర్షములకుఁ దలఁ విమానమరాళములు తెరలెనని
వర్ణితము. అలం. రూపకము, ఉత్పేక్ష.

తే. సామిమలనుండి రాజతాచలముదాఁక, సేతు వెత్తినగతి మహాసేనసేన

రోదసీరంధ్రసీరంధ్రరూప మగుచు, నడచె గిరిసింధువన¹సృష్టి పుడమి నడఁగ.

టీక. సామిమలనుండి = (కుమార)స్వామి పర్వతమునుండి; రాజతాచలముదాఁకకొ = కైలా
సమువఱకును; సేతువు, ఎత్తినగతికొ = వారధి కట్టినట్లు; మహాసేనసేన = కుమారస్వామినైనయ్యము;
రోదసీరంధ్రసీరంధ్రరూపము, అగుచుకొ = భూమ్యాకాశముల మధ్యభాగమున నందులేనిదై - (క్రిక్కి
రిసి); పుడమికొ = భూమిపై; గిరిసింధువనసృష్టి = కొండలయు, నదులయు, అడవులయు సృష్టి;
అడఁగకొ = అణగిపోవునట్లు; నడచెన్. దక్షిణముననున్న స్వామిమలమొదలుకొని ఉత్తరమున నున్న
కైలాసమువఱకును వ్యాపించి కుమారస్వామినైనయ్యము నడచుచుండఁగా కొండలు పిండియై, నదులు
(దుమ్ముతోఁగలసి) నిర్జలములయి, అడవులు నేలమట్టమై పేరులేకుండఁ బోవుచున్నవని భావము.
అలం. ఉపమ.

ఉ. పుట్టినమోములై శిఖరముల్ వెలుగొంద, నితంబమండలిం

గట్టిన కృత్తియై నిబిడకాననరేఖ దలిర్ప, లోనఁ జూ

పట్టిన విశ్వమై వెలుగుప్రాణికులం బలరక, గిరిశుం డ

పృట్టికిఁ గానిపించినప్రభం గలధౌతనగంబు తోచినన్.

173

టీక. కైలాసపర్వతము తనతండ్రియగు శివునివలెఁ గుమారస్వామికిఁ గానిపించెనని యీపద్యమున
వర్ణింపఁబడుచున్నది. శిఖరముల్ = కొండకొనలు; పుట్టిన మోములై = సద్యోజాత, వామదేవ, అఘోర,
తత్పురుష, ఈశానములను (శివుని) పంచ ముఖములయి; వెలుగొందకొ = ప్రకాశింపఁగా; నిబిడకానన
రేఖ = దట్టమైన అడవులవరుస; నితంబమండలికొ = నడుమున; కట్టిన = ధరించిన; కృత్తియై = తోలై;
తలిర్పకొ = ప్రకాశింపఁగా; లోనకొ = కుడిలో; చూపట్టిన = కనఁబడిన - ఉన్న; విశ్వమై =
ప్రపంచమై; వెలుగు = ప్రకాశించు; ప్రాణికులంబు, = జీవజాలము; అలరకొ గిరిశుండు =
శివుడు; అపృట్టికికొ = ఆ కుమారునికి; కానిపించిన ప్రభకొ = కనిపించునట్లుచేసిన రీతిని; కలధౌతన
గంబు = కైలాసము; తోచినకొ = కనఁబడఁగా.

క. జైవాతృకబింబము నిజ, జీవాతువుఁ గాంచి ప్రాప్తజీవము లగుచున్

జీవంజీవము లలరెడు, భావంబున బాహులేయుబలములు పొదలెన్. 174

టీక. నిజజీవాతువున్ = తమ జీవనాషధమగు; జైవాతృకబింబమున్, కాంచి = చంద్రబింబమును చూచి; ప్రాప్తజీవములు, అగుచున్ = (పోనున్న) ప్రాణములు వచ్చినవై; జీవంజీవములు = చకోరములు; అలరెడు భావంబునన్ = సంతోషించునట్లు; బాహులేయుబలములు = కుమారునిసేనలు; పొదలెన్ = సంతోషించెను. అలం. ఉపమ.

తే. పద్మరాగమణిమయపాదలబ్ధి, స్ఫురితగైరికశిఖరచంచూసమృద్ధి [బోలి.

గంధవతి ¹యను నొక్కపంకజమునడుమ, మించు నొక్కొండ కొదమరాయంచఁ

టీక. పద్మ.....లబ్ధిన్ = పద్మరాగమణులను పొందుటచేతను - (కాళ్లను పొందుటచేతను, దగ్గఱనుండు చిన్న కొండలను పొందుటచేతను); స్ఫురిత.....సమృద్ధిన్ = ప్రకాశించుచు, గైరికాది ధాతువు(రంగు)లతోఁగూడిన శిఖరములను ముక్కుల సమృద్ధిచేతను; గంధవతియను = భూమి యనునట్టి; పంకజమునడుమన్ = తామరపూవు మధ్యయందు; కొదమరాయంచబోలి = జవ్వనముగల రాజ హంసమువలె; అక్కొండ; మించెన్ = ప్రకాశించెను.

భూమి యొక తామరపూవువలెను, అందున్న కైలాసము (తెల్లనికొండ) ఒక రాజహంసవలె నున్నది. పద్మరాగమణులుగల (ఎఱ్ఱని) కైలాసప్రత్యంతపర్వతములు హంస కాళ్లవలెను, గైరికాది ధాతువులచే నెఱుఁగైన కైలాసశిఖరములు హంసముక్కవలెను ఉన్నవని భావము. అలం. రూపకము, ఉపమ.

తే. నీలగళవాహరింఖాఖనిత్రనిహతి, నింగి కెగసిన వెండిరానేలదుమ్ము

ప్రాంతవర్తిష్టు సప్తర్షిఁపరివృథులకు, ²నొసఁగు నిర్యత్నభసితవిలసిత మచట. 176

టీక. నీల.....నిహతిన్ = శివునివాహనమగు వృషభముయొక్క గిట్టలను గొడ్డళ్లదెబ్బల వలన; నింగికి = ఆకాశముపైకి; ఎగసిన = ఎగరిన; వెండిరానేలదుమ్ము = వెండిరాళ్ల తెల్లదుమ్ము; ప్రాంత...పరివృథులకున్ = దగ్గఱనున్న సప్తర్షిమండలమునకు; [కశ్యపుఁడు, అత్రి, భరద్వాజుఁడు, విశ్వామిత్రుఁడు, గౌతముఁడు, షణ్మఘుఁడు, జమదగ్ని ఆను నేడగురును సప్తర్షులు.] నిర్యత్నభసితవిలసితము = ప్రయత్నమక్కఱలేని భస్మధారణమును; అచటన్; ఒసఁగున్.

నందీశ్వరుఁడగుఁగొట్టిన తెల్లని వెండిదుమ్ము సప్తర్షులదేహములపైఁ బడి, వారు వేఱే శ్రమఁడి బూడిద పూసికొననక్కఱలేకుండ చేయుచున్నదని భావము.

వ. కట్లు నిజబలగిఖిలగిరీతఱనిస్తంద్రచంద్రికా³ధీనం బగు నగ్గట్టుతేని వైమానికసే నాని మానధనుం డగు నధికుండు నిజపురుషకారంబునుంబోలె నధిరోహించి. 177

టీక. నిజ.....ధీనంబు = తన సేనల చూపులకు (దృష్టికి) తక్కువకాని వెన్నెలకు లొంగి నది - సేత్రములకు వెన్నెలవలె చల్లదనము కలిగించునది - ఆనందకరమైనది; (ఇచట 'చంద్రికాధీనంబు' అను నమహత్తు మహద్విశేషణముగా వాడబడినది.) గమ్యస్థానముచేరినందులకుమార్గాయాసపరిశ్రాంతము లగుసేనలు మిగుల సంతసించిన వనుట. వైమానికసేనాని = దేవసేనాపతి - కుమారస్వామి; నిజపురుష కారంబునుంబోలెన్ = తనప్రయత్నమువలె; అధిరోహించి = ఎక్కి. అలం. ఉపమ.

క. వాహనము డిగి గగనచర, వాహినిఁ దత్కుధరసవిధవనవిహరణకాం

క్షౌహితహృదయ నట యట, యోహో నిలు మనుచు నీలిపి యుల్లం బలరన్.

టీక. గగనచరవాహిని = దేవసేనను; తత్కుఢర...హృదయ = ఆకొండచుట్టుప్రక్కల; గల వనములందు విహరించు వేడుకలతోడి మనస్సులు కలదానిని; ఉల్లంబు = మనస్సు; అలర = సంతోషించుగా.

ఉ. ఆ రవి వాలఖిల్యయుతుడై విధుగర్భము దూతెనో యనన్
దారకవైరి సంయమికదంబయుతంబుగ నేగుదెంచి ము

1 క్తారుచిరుంద్రమైన వసుధారథుగేహముఁ జొచ్చునపు మా
రారియు నిష్కుటాంతరవిహార ముమాన్వితుడై యొనగ్నగన్.

179

టీక. రవి = సూర్యుడు; వాలఖిల్యయుతుడై = వాలఖిల్యులను మునులతోఁ గూడి; విధుగర్భము = చంద్రునిగర్భమును; దారకవైరి = కుమారస్వామి; సంయమికదంబయుతంబుగ = మునులసమూహముతోఁగూడ; ముక్తారుచిరుంద్రమైన = స్వచ్ఛమైన ముత్యములకంటితో (అతిశయించిన; వసుధారథగేహము = శివుని యిల్లయిన కైలాసమును; మారారియు = శివుడును; ఉమాన్వితుడై = పార్వతితోఁ గూడి; నిష్కుటాంతరవిహారము = ఇంటినుటియన్న తోట (గృహారామ) మధ్యమున విహరించుటను; ఒనగ్నగన్.

తే. మందిరోద్ధ్యానభేలనానందవిభవ, 2 మనధరించెడు తారావిటార్థమాళిఁ

3 జివురుగుత్తులవిరులఁ బూజించుటకునొ, యాఱుఱుతువులు సన్నిధి యుగైవ్యసచట.

టీక. మంది.....విభవము = ఇంటిపూజోటా విహరించుటవలని ఎక్కువ ఆనందమును; ఆనందధరించెడు = చిత్తగించునట్టి - పొందునట్టి; తారావిటార్థమాళి = అర్థచంద్రుని దలపై ధరించిన శివుని; విరుల = పూవులతో; పూజించుటకునొ = పూజించుటకో యనునట్లు. అలం. ఉత్పేక్ష.

సీ. మరువంపువలపుఁ బల్లఱుక్రొలిక్రొలి కన్ 4 మ్రాన్చి యూరక మేనుమఱచుఁ గొన్ని
యరవిచ్చు తెలిమొల్లవిరులమూతులు సాచి పొదిగూడితెక్కలఁ బొదువుఁ గొన్ని
గురువిందపూఁదేనె 5 పెరలకై తమలోనఁ బొత్తువోవక సారెఁ బోరుఁ గొన్ని
పక్వంబు లగుదాకఁ బాటించి మల్లికా కలికానికాయంబుఁ గాచుఁ గొన్ని

తే. భోగివశమైన గేదంగిపూవునకును, వగచు మదిఁ గొన్ని బంధుజీవకలతాంత
గుచ్చములలోన నొకకొన్ని కొలువునేయుఁ, దే టులఖిలర్తుమయవనీవాటి గమించి.

టీక. తేటలు; (1) మరువంపువలపు = మరువముయొక్క పరిమళమును; క్రొలి = క్రొలి-అనుభవించి, కన్ మ్రాన్చి = కన్నులఱుమాసి, [ఇందు వసంతర్తువు గోచరము.] (2) అరవిచ్చు = సగము వికసించిన; తెలిమొల్లవిరుల = తెల్లనిమల్లిపువ్వులను; పొదిగూడి = గుమికూడి; తెక్కల, పొదువు = తెక్కలతో కప్పను. [ఇందు శిశిరర్తువు వ్యక్తము] (3) గురు.....పెరలకై = గురు విందపూల తేనె తెట్టెకయి; పొత్తువోవక = వంతు కుదురక; సారె = మాటిమాటికి; [ఇందు హేమంత ఋతువు సూచితము.] (4) పాటించి = ప్రతీక్షించి - ఎదురుచూచి - కనిపెట్టియుండి; [పాటించి = పొంది - చేరియుండి అని పూర్వటీక.] మల్లికా.....నికాయంబు = మల్లెమొగ్గలగుంపును; కాచు = కాపాడును. [ఇందు గ్రీష్మర్తువు సూచితము.] (5) భోగివశమైన = పామునకు స్వాధీనమైన-అనుభవించు వేరొకనికి స్వాధీనమైన; గేదంగిపూవునకును = మొగలిపువ్వునకయి; వగచు = విచారించును; [ఇందు వర్షర్తువు గ్రాహ్యము] (6) బంధు.....గుచ్చములలోన = మంకెనపూవు గుత్తులలో; అఖిల.....వాటి = సమస్తర్తువులతోఁగూడిన వనమును; [ఇందు శరదృతువు జ్యోతి తము.] కమించి = ఆక్రమించి.

1. చ. రుద్ర. 2. చ. వనధరింగగ. 3. చ. జిగురు. 4. చ. మ్రొల్చి. 5. చ. తెరల.

తే. పూవుఁదేనియఁ ¹దడిసిన మావిచిగురు

మీఁద నంటి చరించు తుమ్మెద తలిర్చు

సమయ ²మగుటయు ³నసినెయ్యి సమరి మరుఁడు

త్రుప్పువోఁ దోము ⁴నీలంపుఁదునుక యనఁగ.

182

టీక. పూవుఁదేనియఁ = పూఁదేనెతో; అంటి = అనుసరించి; అసిక్ = కత్తిపయి; నేయిచమరి = నేయిరాచి; త్రుప్పువోఁ = త్రుప్పు - ఇరుముమీఁది ముఱికి (పింపిరి) పోవునట్లు; నీలంపుఁదునుక యనఁగఁ = నల్లతాతిముక్కయో యనునట్లు; తలిర్చుక్ = ప్రకాశించును.

మామిడిచిగురు మన్నఁగునికి ఆయుధము (కత్తి) వంటిది. అది పూవుఁదేనెతో తడియఁగా, తేనెపై నానగల తుమ్మెద ఆకుమీఁదితేనెను గ్రహింపలేకను, దానిని విడువను మనసురాకను ఆ చిగురు పై నే యిటునటు తిరుగుచుండెను; అప్పుడు ఆ మన్నఁగుఁడు విరహులపై దాడివెడలఁదలఁచి, తన కత్తికి నేయిరాచి, నల్లతాతిముక్కతో దానికి పదునుపట్టుచున్నట్లుగా వర్జింపఁబడినది. ఇచట చిగురు కత్తితోను, తేనె నేతితోను, తుమ్మెద సానతాతిముక్కతోను పోల్పఁబడినవి. అలం. ఉత్పేక్ష.

తే. గంధవిరహిత మను బుద్ధిఁ గనక తేఱి, మూతి విచ్చిన మోదుగు మొగ్గఁ దగిలి

సౌరభాకాంక్షఁ ⁵జొచ్చి చెన్నా రెఁ గీర, తుండవశమైన నేరేడుపండుపోలె.

టీక. గంధవిరహితము = పరిమళము లేనిది; అను బుద్ధిఁ గనక = అను జ్ఞానమును పొందక - అను జ్ఞానము లేక; తేఱి = తుమ్మెద; మూతి, విచ్చిన = చివటిభాగము విడిచి; తగిలి = లగ్నమయి; సౌరభాకాంక్షఁ జొచ్చి = పరిమళము నాస్వాదించు కోరికను పొంది; కీరతుండవశమైన = చిలుక ముక్కునకు స్వాధీనమయిన.

కొంచెము వికసించిన మోదుగుపూవు చిలుకవలె నున్నదనియు, దానిచివటి నంటి నిలిచిన తుమ్మెద నేరేడుపండువలె నున్నదనియును భావము. అలం. ఉపమ.

క. ఖరకరకరహతి సలసలఁ, దెరలెడు ⁶మల్లీమరందదీర్ఘి కచుట్టుక్

దిరుగు నళి యనుభవమునకుఁ, జొర ⁷దతిలోభాంధబుద్ధి సొమ్మరయు క్రియన్. 184

టీక. ఖరకరకరహతిక్ = వేడికిరణములు గల సూర్యుని కిరణములు సోకుటవలన; సలసలఁ దెరలెడు = సలసల క్రాగుచున్న; మల్లీమరందదీర్ఘి కచుట్టుక్ = మల్లెపూఁదేనె గల దిగుడుబావిచుట్టును; తిరుగునళి = తిరుగుచున్న తుమ్మెద; అతిలోభాంధబుద్ధి = గొప్ప పినిగొట్టు; సొమ్మ, ఆరయుక్రియక్ = (తన) ధనము చూచుకొనునట్లు; అనుభవమునకుఁ, చొరదు = అనుభవించుటకు సిద్ధపడదు - సాహసింపదు. అలం. ఉపమ.

క. ⁸నలువదితోమ్మిదిరూపంబులు గొనియుం బుష్పగంధములు మోవఁగ లే

కలసియుఁ ⁹దెమ్మెరలానుం, బలుమఱు యువజనము మేని పలుచనిచెమటల్. 185

టీక. తెమ్మెరలు = గాలులు; నలువదితోమ్మిది రూపములు, గొనియున్ = 49 రూపములు ధరించినను; [ఆవహము - ప్రవహము - సంవహము - ఉద్వహము - వివహము - పరివహము - పరావహము అని వాయువులు ఏడు; ప్రళయకాలమున నీ యొక్కొక్కటియు ఏడేసి విధము లగుచున్నవి.] పుష్పగంధములు = పూలవాసనలను; ఆనున్ = త్రాగును.

1. వడిసిన. శ. ర. 2. మగుటను. శ. ర. క. మాటయు. చ. మగుటయు. 3. క. మసి. చ. నసి. శ. ర. నసి. 4. ఖడ్గంబుతునుక. 5. చ. బొంచి. 6. చ. మల్లి. మకరంద. 7. దళి. 8. చ. నలువది. 9. చ. తుమ్మెద.

పుష్పపరిమళములు మోవఁగలేనంత అధికములగుటచే, నలువది తొమ్మిది విధములుగా నున్న వాయువులును వానిని మోయలేక అలసి - డప్పిగొని, యువజనులమేని పలుచని చెమటలను త్రాగుచున్న వని భావము.

చ. విమలమయూఖరేఖయు నవీనతరోత్పలపత్రమున్ బ్రవా
శమణియు నొక్క¹తీవ²యబలాప్రతిఁ దాల్చెనటన్న వించు వి
భ్రమశిథిలాంగియయ్యుఁ గుచభారనితృబకపోలగోపన
క్రమకలనాకులాత్తయయి కన్నుల నీశు నదల్చె గౌరియున్.

166

టీక. విమలమయూఖరేఖయున్ = చంద్రవంకయును; అర్ధచంద్రమను పేరుగల నఖిక్షతమును; నవీనతరోత్పలపత్రమున్ = త్రొత్తదగు నల్లకలువతోకును, కుముదపత్రమను నఖిక్షతమును; ప్రవాశమణియున్ = పగడమును, ప్రవాశమణి యను దంతక్షతభేదమును; ఒక్క¹తీవ² = ఒక్కతీగ - (ఇవన్నియునుచేరి) ఆబలాప్రతిఁదాల్చెనటన్నన్ = ఒక్క స్త్రీయొక్క సామ్యము ధరించెనని పలుకఁగా; విభ్రమశిథిలాంగి, యయ్యున్ = విలాసముగా శిథిలములగు లవయవములు కలదైనను; గౌరియున్ = పార్వతియు; కుచ.....లాత్తయయి = స్తనములను, పిరుదులను, చెక్కిళ్ళను కప్పిపుచ్చుటయందు తొందర పాటుగల మనస్సుకలదయి; ఈశున్ = భర్తయైన శివుని; అదల్చెన్ = బెదరించెను.

ఉద్యానవిహారమున నుండుటచేతను, తన మగఁడు తప్ప వేయివ్యర్థులచట లేకుండుటను పార్వతి విలాసముగ - తన యవయవములను అఱచాటుగఁ జేసి తీవిగ కూర్చుండి యుండెను. అపుడు శివుఁడు ఆమె కపోలములందలి ప్రవాశమణి దంతక్షతమును, స్తనమువైగల అర్ధచంద్రనఖిక్షతమును, నితంబమునగల కుముదపత్రనఖిక్షతమును జూచి యన్యాసదేశముగ (లత యొకటి ప్రవాశమణిని, చంద్రరేఖను, ఉత్పలపత్రమును ధరించి స్త్రీవలె నున్నదని) పలుకగా విని, పార్వతి సంగతి గ్రహించి, వెంటనే తనచెక్కిళ్ళను, ఉరమును, పిరుదులను దాచుచు, వానిని చూచినందులకు శివుని వాడిచూపులతో బెదరించెనని భావము. అలం. ప్రస్తుతాంకురము.

తే. ప్రావృషేణ్యపయోధరపటలిచేత, గాడ్పు నీహారకరరేఖఁ గప్పకరణి

ధరణిధరకార్తుకుండులై లతనయఁ బొదివె, బచ్చడంబునఁబొల్చు పూఁబచ్చడమున.

టీక. గాడ్పు = గాలి; ప్రావృషేణ్యపయోధరపటలిచేతన్ = వర్షాకాలపు మబ్బుల గుంపుచేత; నీహారకరరేఖన్ = చంద్రవంకను; కప్పకరణిన్ = కప్పినరీతి; ధరణిధరకార్తుకుండు = కొండ (మేరు పర్వతము) విల్లుగాఁగల శివుఁడు; పచ్చడంబునన్ = పచ్చని కాంతిచే; పొల్చు = ప్రకాశించు; పూఁబచ్చడమునన్ = పూవుల పచ్చడముచేత; లైలతనయన్ = పార్వతిని; పొదివెన్ = కప్పెను. అలం. ఉపమ.

చ. పొదుపు పరాగఘృష్టిమొగమున్, శ్రమవారిని మేచు, భానుదీ

ప్తి దవులహెచ్చు చన్దడలు, దేజము దాల్చెనెకాని యొప్పుగుం

దదు నగపుత్రి కప్పు భసితంబున వర్షముచేత నగ్నివైఁ

గదురుట నద్దమున్ లతయుఁ గాంచనకుంభములున్ బెడంగునే?

168

టీక. పొదుపు = ఆక్రమించిన; పరాగఘృష్టిన్ = పుష్పాడికాంతిచేత; శ్రమవారిని = చెమట నీటిచే; భానుదీప్తి, దవులన్ = సూర్యుని కాంతి తగులఁగా; హెచ్చుచన్దడలన్ = ఉన్నతస్తనసన్నివేశములును; దేజముదాల్చెనె, కాని = ప్రకాశించెనే కాని; ఒప్పు = బాగు; కుందదు = తగ్గదు; నగపుత్రికన్ = పార్వతికి; భసితంబునన్ = భస్మముచే; అగ్ని; వైగదురుటన్ = వ్యాపించుటచేత; బెడంగునే = చలించునా?

1. క. తీవి. చ. తీవ. 2. క. యబలాదృతి. చ. యబలాప్రబలాధృతిదాల్చెనన్న. 3. యబలాప్రబలాధృతిదాల్చెనన్న. 4. చ. దాల్చెన. 5. చ. బెడంగుటై.

' ఇందు పార్వతీదేవి ముఖము, శరీరము, స్తనములు ఉపమేయములు; అద్దము, లత, బంగారుకూడలు నుపమానములు. బూడిదవంటి పుప్పొడి పార్వతి ముఖమునఁ బడినది; విహారమువలని స్వేదజలము శరీరమున వ్యాపించినది; వేడియైన సూర్యకాంతి యామె స్తనములపయిఁ బడినది; అట్లయినను ఆమె చక్కదనము హెచ్చినే కాని తగ్గలేదు. ఏలయున అద్దముపై బూడిద పూసిన (పూసి, తోమిన) అది తళుకెక్కును; వర్షమున మేచు తడిసిన పశుభ్రమయి అది రాజించును; కాంచనకుంభముల నన్నియు నుంచి (మెరుగుపెట్టి)న నవి తళతళమని ప్రకాశించును. అలా. క్రమము, రూపకము.

మ. బొమ లెక్కించిన విల్లు వంచు నునుఁజూపుల్ చంచలాచంచల

క్రమరేఖ నిగిడింప శాతవిశిఖౌఘంబుల్ మెయిన్నించు నె

య్యములం బల్కఁగ నల్కమీటి చటులజ్యాఘోషముఁజేయు న

య్యమప్రాపొంది రతీశ్వరుండు హరు బిట్టోడింప నుట్టాడుచున్.

189

టీక. రతీశ్వరుండు = మన్మథుండు; హరుక్ = శివుని; బిట్టు = శీఘ్రముగా; ఓడింప నుట్టాడుచున్ = ఓడింప సంభ్రమించుచు; ఉమప్రాపు, ఒంది = పార్వతి నాశ్రయించి; బొమ, లెక్కించినన్ = ఆమె కనుబొమలను వైకి ఎత్తఁగా-నిక్కించఁగా; విల్లువంచున్ = తన చెఱకువింటిని వంచును; నునుఁజూపుల్ = కటాక్షములను; చంచలాచంచలక్రమరేఖన్ = మెఱుపు మెఱసినట్లు; నిగిడింపన్ = వ్యాపింపఁజేయఁగా; శాతవిశిఖౌఘంబుల్ = వాడిబాణముల మొత్తములను; మెయిన్, నించున్ = శివుని దేహముపై పడునట్లు చేయును; నెయ్యములం బల్కఁగన్ = ఆమె స్తనపుఁబల్కులను పలుకఁగా; అల్కమీటి = (తాను) శివునిపైఁ గోపించి; చటులజ్యాఘోషమున్, చేయున్ = చలించుచున్న అల్లెత్రాటిధ్వనిని చేయును.

పార్వతి తనపక్షమున కనుకూల యయి, శివునిపై వలపులను ప్రసరింపఁజేయుటచేత మన్మథుండు ధైర్యమును పొంది తన వెనుకటి పగ సాధించి, శివు నోడించుటకు మన్మథుండు తొందరపడుచున్నాడని భావము. పార్వతి కనుబొమలు మన్మథుని విండ్లవలెను, ఆమెచూపులు బాణములవలెను, పలుకులు శింజినీధ్వనివలెను ఉన్నవని గ్రహింపఁదగును. అలం. వ్యంగ్యోపమ.

చ. చిగురులు దేరఁజేసి విరిచిక్కనిచక్కనిపువ్వుగుత్తులన్

బిగువుచనుంగవం బొదివి వ్రేలెడుచిల్కలఁ జోపి తేనియన్

బొగవిన పల్కులం బొగడి భూతపతిన్ బతి మెచ్చఁజేసె న

య్యగజ తదుద్యమార్హ వినయానునయాభినయానుకూలతన్.

190

టీక. తేరఁజేసి = కలుగఁజేసి - తెచ్చి; విరిచిక్కనిచిక్కనిపువ్వుగుత్తులన్ = పూలు దట్టముగాఁ గల చక్కని పూగుత్తులను; పొదివి = కప్పి; వ్రేలెడు = వ్రేలాడు - అంటిపెట్టుకొని యున్న; చోపి = తఱిమి; తేనియంబొగవిన = తేనెతో పక్వముచేసిన; తేనెవంటి మధురములైన; పల్కులన్ = మాటలతోను, గింజలలోని విత్తులతోను; అయ్యగజ = ఆపార్వతి; తదుద్యకూలతన్ = ఆయన ప్రయత్నమునకుఁ [కోరికకు] దగిన వినయము, ఉచితము, అభినయము లనుకూలపడునట్లు; భూతపతిన్ = ప్రాణులకు ప్రభువైనవానిని, భూతములకు ప్రభువైనవానిని; పతిన్ = భర్తయైన శివుని; మెచ్చఁజేసెన్ = మెప్పించెను.

పార్వతి చిగుళ్లను, పూగుత్తులను కోసి తెచ్చి అలంకరించుకొని, చిలుకలవలె తేనెలూలుకు పలుకులు పలుకుచు, వినయానునయాదులఁ జూపుచు తన భర్తను మెప్పించెను. భూతములవలని చెడుగు రాకుండుటకయి భూతపతికి బలియన్నముల నిచ్చుట సంప్రదాయము; ఇచట పూగుత్తులు ఆన్నము,

చిగుట్ట వ్యంజనములు, చిలుకలను తఱిమి తెచ్చిన-తేనియం బొగపిన పలుకులు మధురపదార్థములు అని తాత్పర్యము.

క. ఈరీతి ప్రమదవివినవి, హారం బొనరించి హిమనగాత్మజయుం గం

జారిరవిశిఖనయనుఁ డుప, చారంబులు సమదయువతిజన మొనరింపన్. 191

టీక. ప్రమదవివినవిహారంబు = ఉద్యానవనవిహారమును; కంజారిరవిశిఖనయనుఁడు = చంద్ర కూర్యాగ్నులు కన్నులుగాఁ గల శివుఁడును; [ఇచట సముచ్చయముండవలెను; అది మూలమునలేదు.] సమదయువతిజనము = యశావనముతోఁ గూడిన యువతులు; ఉపచారంబులు; ఒనరింపన్ = సేవింపఁగా.

ఉ. నాకవిభూపలోత్కరకనచ్చిఖరావృతమైన యొక్కప

ద్వారతీరకేళికనకాద్రిసుఖస్థితి నుండునంతఁ బుం

జీకృతతారహారముగ శేషవిభూషణు నంఘ్రికీ నమో

వాక మొనర్చి యిట్లు శివాకలకంఠి సమంజసోక్తులన్. 192

టీక. నాక.....వృత్తము = ఇంద్రనీలమాణిక్యసముదాయముచేఁ బ్రకాశించు నగ్ర (శిఖర) ములతోఁ (గూడినది) నావరింపఁబడినది; [‘నాక.....వృత్తము = ఇంద్రనీలమణుల సముదాయము చేత ఆవరింపఁబడినది’ అని పూర్వటీక] పద్మాకరతీరకేళికనకాద్రి = సరస్సుయొక్క యొడ్డున నున్న బంగారు క్రీడాపర్వతమువైని; సుఖస్థితి = సుఖముగా; శివాకలకంఠి = పార్వతి; పుంజీకృతతార హారముగ = రాశిగాఁ జేయుబడిన ముత్యాలపేరులు కలుగునట్లుగా; [పార్వతి పరమేశ్వరుని పాద ములకు వంగి నమస్కారము చేయునపుడు ఆమెమెడలో నున్న ముత్యాలహారములు ముత్యాలపోక పోసినట్లు రాశిగాఁ నేలఁబడినవని భావము.] శేషవిభూషణు నంఘ్రికీ = శివునిపాదములకు; నమో వాకము = నమస్కారమును; ఒనర్చి = చేసి; సమంజసోక్తులన్ = ఉచితములైన మాటలతో; ఇట్లున్.

సీ. విజ్ఞానమయ! మహాప్రాజ్ఞ! యో సర్వజ్ఞ! స్థాఠితు 1ని న్నొక్కయర్థమేను

నిర్వాణఫలదమై నీ కున్కిపట్టెనక్షేత్రంబు దేవతాసింధుముఖ్య

తీర్థంబుల జయించు తీర్థంబు నత్యుత్కటప్రభావంబుల దీప్తమైన

దైవతంబునుగూడి దర్శనస్నానపూజనములఁ గలుషభంజన మొనర్పఁ

తే. జాలునిమ్మాఁడు నొకచోట మేళవించి, యుండునోకాక *వేర్పడియుండునొక్కొ!

దీనిచందంబు సకలంబుఁ దేటపడఁగ, హృదయగమ్యంబుచేసి న న్నేలుమనుడు.

టీక. విజ్ఞానమయ! = విశేషమగు జ్ఞానము స్వరూపముగాఁ గలవాఁడా! మహాప్రాజ్ఞ! = గొప్పపండితుఁడా! సర్వజ్ఞ! = అన్నియు నెఱిగినవాఁడా! ఏను = నేను; అర్థము = విషయమును; నిర్వాణఫలదమై = మోక్షఫలము నిచ్చునదయి; నీకు, ఉన్కిపట్టెన = నీకు నివాసమైన; క్షేత్రంబు = పుణ్యస్థలము; దేవతా.....తీర్థంబులన్ = గంగానది మొదలగు పవిత్ర తీర్థములను; జయించు = అతి క్రమించునట్టి; అత్యుత్కటప్రభావంబులన్ = మిక్కిలిగొప్ప మాహాత్మ్యములచేత; దీప్తము = ప్రకాశించునది; దర్శన, స్నాన, పూజనములన్ = (క్షేత్రముయొక్క) దర్శనమునను, (తీర్థమున) స్నానముచేతను, (దేవతయొక్క) పూజచేతను; కలుషభంజనము = పాపములను నశింపఁజేయుటను; మేళవించి = కలిసి; వేర్పడి = వేర్వేరుగా; దీనిచందంబు = దీనిరీతి; హృదయగమ్యంబు = మనస్సున కెఱుకపడునది.

మ. లవలీపల్లవపాండురంబు లగు గల్లతోణులం జంద్రికా
 లవలీలం దరహాస వింపెసంగఁ 1 నేల వైశ మగ్గోలఁ బే
 లవలీలం గొనితెచ్చి యంకకదళాలంకారముంజేసి బా
 లవిధూత్తంసుండు యల్లు మాధవకథాశ్లాఘాసుఖాసక్తుడై .

194

టీక. లవలీపల్లవపాండురంబులగు = వెన్నెలతీగల చిగుళ్లవలె చెల్లనివైన; గల్లతోణులం = చెక్కిలిప్రదేశములందు - చెక్కిళ్లపయి; చంద్రికాలవలీలం = లేతవెన్నెలరీతిని; దరహాసము = చిఱు నవ్వు; ఇంపెసంగం = సొగసుఁగూర్పఁగా; అగ్గోలం = ముగ్ధురాలైన ఆపార్వతిని; [అగ్గోలం=ఆముగ్ధ స్త్రీయొక్క అని పూర్వటీక.] కేలం = చేతితో (పట్టుకొని); వైశము = శీఘ్రముగా; పేలవరీతిం = మృదువుగా; [లవరీతిం = లేశమువిధమున అని పూర్వటీక.] గొనితెచ్చి=తీసికొనివచ్చి; అంకకదళాలంకారముంజేసి = అరటిబోదెమటి తొడవైఁ గూర్చుండఁబెట్టుకొని; బాలవిధూత్తంసుండు = లేత చంద్రుండు తలమానికముగాఁగల శివుండు (కర్త); మాధవ.....సక్తుడై = విష్ణుదేవునియొక్క కథలను కొనియాడుటవలనఁ గలుగు సుఖమునం దిష్టముకలవాడై - విష్ణుకథలఁజెప్పుటయం దిష్టము కల వాడై; పల్కున్.

శివుండు చిఱునవ్వు నవ్వుచు పార్వతిని మెల్లగాఁ దన తొడవైఁ గూర్చుండఁబెట్టుకొని యామె కోరిన సంగతిని చెప్పఁదలచెనని భావము. [గల్లశబ్దము గ్రామ్యమని ఆలంకారికులు. 'కదళీ'శబ్ద మకారాంత ముగా ఇందు ప్రయోగింపఁబడినది. ఇది కవి సమృతము.]

క. కించిద్వలగ్న! మిక్కిలి, మంచిది నీప్రశ్న మిది సమర్థముగా వి
 న్నించెద నను నాలోనన, కంచుకు లరుదెంచి ఘటితకరకిసలయులై .

195

టీక. కించిద్వలగ్న! = సన్నిని నడుము కల పార్వతీ! మంచిది = బాగున్నది; సమర్థముగాన్ = రహస్యములతోఁగూడ; విన్నించెదన్ = చెప్పెదను; అను నాలోనన = అనునంతలోనే; కంచుకులు = నేవకులైన బెత్తాల్మీరు - అంతఃపురసేవకులు; అరుదెంచి = వచ్చి; ఘటితకరకిసలయులై = జోడించిన చిగుళ్లవంటి చేతులు కలవారై - నమస్కరించి.

క. దేవ! యగస్త్యాదికముని, నేవితుడై వచ్చినాడు సేనాని భవ
 త్వేవార్థి యగుచు నతఁ డిట, రావచ్చునో యనుడు రాగరసభరితమతిన్ .

196

టీక. సేనాని = దేవసేనాధిపతి - కుమారస్వామి; భవత్వేవార్థి = మీసేవను కోరినవాడు; రాగరసభరితమతిన్ = (శివుండు) ఎక్కవ ప్రేమతో నిండిన మనస్సుతో.

వ. దేవీసహితంజై యద్దేవదేవుండు తదాగమనం బనుమతించుటయు వల్లె యని
 3 సౌవిదల్లనికరంబు నిజకరంబులఁ బుత్తడిబెత్తంబు లంబురుహచుంబిత⁴తరుణతరణి
 కిరణంబులం బురణింప మరల పఱచి శరవణప్రభవునకు భవానీపతి⁵యను గ్రహిం
 చుట తెలియ విన్నవించుటయు నతండు.

197

టీక. అనుమతించుటయున్ = అంగీకరింపఁగా; వల్లె = సరియే; సౌవిదల్లనికరంబు = కంచు కుల గుంపు; పుత్తడిబెత్తంబులు = బంగారుబెత్తములు. అంబు.....కిరణంబులన్ = పద్మములను ముద్దుగొనుచున్న (తాకుచున్న) లేతసూర్యుని కిరణములను; పురణింపన్ = అనుకరింపఁగా; [అనఁగా కంచుకుల కరములు పద్మములవలెను, చేతులందున్న బెత్తములు లేతసూర్యునికిరణములవలెను ఉన్న వనుట.] పఱచి = పరుగెత్తి; శరవణప్రభవునకున్ = కుమారస్వామికి; భవానీపతి = శివుండు.

1. నేలన్ వేళ. చ. 2. క. గోలచే. చ. గోలచే. 3. చ. సౌవదల్ల. 4. చ. (తరుణ, లేదు)

5. చ. యనుగ్రహంబెఱిగించుటయు.
 పాండురంగ—రి

సీ. వీడియం బెడలించి విధురత్న కనకాలుకాంచి తాంబూవు పుక్కిలించి యుమిసి
యుదిరిబంగరువ్రాత హొంబట్టుచలెవాటు సడలించి వెసఁ గట్టిస్థలిని జుట్టి
యనుయాయి పృథుకహస్తాంతరన్యస్తోపదోచితార్థము తానె యుద్వహించి
యంగుళీసంజ్ఞ సంయములఁ బ్రత్యేకంబు మునుమున్ను లోనికిఁ జన నొనర్చి

తే. ద్వారపార్శ్వస్థవేదికావలుల జరత, రక్షిచర్ణంబు టంక్రియారభటి¹వరల
వలయమకుటాదికంబుగ నిలిచి మ్రొక్క, నగవుఁ జూపులఁ జూచుచు నగరుసొచ్చి.

టీక. వీడియంబు ఎడలించి = నోటనున్న తాంబూలము నుమ్మివైచి; విధు.....బువు = చంద్రకాంతమణులతోఁజేయబడిన గిండియందలి నీటిని; ఉదిరిచలెవాటు = మేలిమి బంగారు పనితనముగల పచ్చపట్టు వైవస్థమును; సడలించి = తీసి; 'వెసఁ' = వేగముగా, కట్టిస్థలిని; జుట్టి = మొలను బిగించి; అనుయాయితార్థము = తన్నునునరించి పనుక పచ్చుచున్న పిల్లవానిచేలి యందున్న బహుమానోచితవస్తువును; ఉద్వహించి = పట్టుకొని; అంగుళీసంజ్ఞఁ = చేతిప్రేలి నైఁగచే; ప్రత్యేకంబు = వేఱుగా; మునుమున్ను = మొట్టమొదట; లోనికిఁ జననొనర్చి = లోనికి పంపి; ద్వార పార్శ్వస్థవేదికావలులఁ = ద్వారములకు రెండుప్రక్కల నుండు తిన్నెలయందు; జరతరక్షిచర్ణంబు = ముసలికావలివాండ్రగుంపు; టంక్రియారభటిన్, వఱలు = ధనుష్టంకారధ్వనిరీతిని, ఒప్పునట్టి; వలయ మకుటాదికంబుగఁ = కడియములు; కిరీటములు (తలపాగలు) కలుగునట్లు, [తాను లోనికి వెళ్లనపుడు ద్వారములకు ప్రక్కనున్న ముసలిసిపాయాలు అరుగులనుండి తొందరగా లేవఁగా, వారిచేలి కడియ ములు, నమస్కరించునపుడు కిరీటములకుఁ దగిలి ధ్వనించినవనుట.] నగవుఁజూపులఁ = నవ్వులొలుకు చూపులతో.

[పెద్దల దర్శనమునకుఁ బోవునపుడు అవలంబింపవలసిన సద్ధతు లిందు పట్టింపబడినవి.] కుమార స్వామి అంతవఱకు నోటనున్న తాంబూలము నుమ్మివేసి. పుక్కిలించి యుమ్మివైచెను; పైమోదివస్థమును తీసి, మొలకు చుట్టుకొనెను; తాను తండ్రికీయఁదలఁచిన బహుమానము నింతవఱకు మోసికొనివచ్చుచున్న పిల్లవాని చేతినుండి తీసికొని, తానే పట్టుకొనెను. ముందుగా పెద్దలగు మునులను లోనికిఁ బంపి, తాను వారివెనుక నేఁగెను తన్నుజూచి ద్వారములప్రక్కనున్న వేదికలనుండి లేచి నిలిచిన, ముసలి పారావాండ్రు నవ్వుగుల్కు చూపులతో గౌరవించి నగరికిఁ బోయెను. అలం. స్వభావోక్తి.

ఉ. పచ్చి పయోజపత్రముల న్రాలెడు తుమ్మెదదొమ్మిమాఁకలఁ

దచ్చెన సేయుచుఁ బితృపదంబులఁ గూఁకటు లంట దర్శనం

బిచ్చుట మున్నుగాఁగ నుతియించుచు మ్రొక్కుడుఁ గేలుసాచి పే

గుచ్చి కవుంగలించి వలిగుబ్బలిపట్టియు *వాఁకదాల్పుడున్.

199

టీక. పయోజ...కలఁ = తామరపూవుతేకులవయి, సందడిచేయు తుమ్మెదగుంపులను; తచ్చెనసేయుచుఁ = ఎగతాళిచేయుచు; పితృపదంబులఁ = తండ్రిగారిపాదములవయి; కూఁకటులు, అంటఁ = పిల్లజుట్టు తాకునట్లు; దర్శనంబిచ్చుట = కన్పించుట - (చూడననుమతించుట); మున్ను గాగఁ = మొదలుకొని; [దర్శనంబు = కానుక అని పూర్వటీక.] మ్రొక్కుడుఁ = నమస్కరింపఁగా; కేలుసాచి = చేయిచాచి; వలిగుబ్బలిపట్టియుఁ = హిమవత్పర్వతము కూతురు - పార్వతి యను; వాఁకదాల్పుడుఁ = గంగానదిని (తలపై) ధరించిన శివుఁడును; గుచ్చి = గట్టిగా అదిమి; శివునిపాదములు తామరపూవుతేకులవలెను, కుమారుని పిల్లజుట్టు తుమ్మెదలవలెను ఉన్నవని భావము. అలం. ఉపమ.

తే. సమ్మదాశ్రులు కనుగవఁ గమ్ముదేర, నాఱుమోములబాలు నిజాంతరమున
నిలువ నతఁడొప్పె రోహిణీజలజనితుత, మధ్యముననున్న తారాకుమారుఁ¹బోలి.

టీక. సమ్మదాశ్రులు = ఆనందబాష్పములు; కనుగవఁ = రెండు కన్నులయందును; క్రమ్ముదేరఁ = వ్యాపింపఁగా; నాఱుమోములసామిక్ = కుమారస్వామిని; నిజాంతరమునఁ; నిలువఁ = తమయిరువుర మధ్యను నిలువఁగా; రోహిణీ; జలజనితమధ్యమునఁ = రోహిణీ, చంద్రుల నడుమ; తారాకుమారుఁబోలి = బుధునివలె; ఒప్పెఁ = ప్రకాశించెను. అలం. ఉపమ.

క. నిటలాక్షువలన నప్పుడు, ఘటసంభవముఖ్యమునులు గని రెంతయు ము
చ్చటఁ బిలిచి పీట యిడి యు, త్కటకృపతో నొసఁగు పరమగౌరవ ²మంతన్.

టీక. ఘటసంభవముఖ్యమునులు = అగస్త్యుఁడాదిగాఁగల మహర్షులు; నిటలాక్షువలనఁ = శివునివలన; ముచ్చటఁ = మక్కువతో; ఉత్కటకృపతోఁ = ఎక్కువ దయతో; ఒసఁగు = ఇచ్చునట్టి; పరమగౌరవము = గొప్పమర్యాదను; కనిరి = పొందిరి; అంతఁ = అపిదప; [ముందుపద్యమున కన్వయము.]

సీ. ఆలవోకఁ కనకాద్రి సెలయుచో విరిగిన హరివరాహము దంష్ట్ర నవతరించె
నెద్ది మున్నవరంజి యిసుక రాసేలలఁ జరియించు గంధర్వపరివృధునకుఁ
జిత్రాశ్వునకు నెద్ది చేకూరె నెద్ది తచ్చుద్ధాంతకామినీసురతభేద
మపనయింపఁగఁజాలెఁ దపవాసరంబుల నంచయై గరుదంచలానిలముల

తే. నెద్ది ప్రాపించె నాభేచరేంద్రుగెలుపు, గొన్న తారకునకు వాని గుహుఁడు దునిమి
తెచ్చెఁ దా నెద్ది ⁴యమ్ముత్య మిచ్చె నచల, సుతకు శితికంధరునకు నిచ్చుటయు నలరి.

టీక. ఆలవోకఁ = అవలీలగా; కనకాద్రిఁ = మేరుపర్వతమును; సెలయుచోఁ = (ఎగఁ) చిమ్మునపుడు; హరివరాహము దంష్ట్రఁ = వరాహవతారమూర్తియొక్క కోరనుండి; ఎద్ది; యవతరించెఁ = ఏది పుట్టెనో; మున్ను = పూర్వము; అపరంజియిసుకరాసేలలఁ = బంగారపుటిసుక తాతిసేలలయందు; గంధర్వపరివృధునకుఁ = గంధర్వరాజైనవానికి; తచ్చుద్ధాంతకామినీ సురతభేదము = ఆ చిత్రాశ్వుని యంతఃపురస్త్రీయొక్క సురత క్రీడయందలి యాయాసమును; అపనయింపఁగఁజాలెఁ = పోగొట్టఁగలిగెనో; తపవాసరంబులఁ = వేసవిదినములందు; అంచయై = హంసయయి; గరుదంచలానిలములఁ = రెక్కలచివఱలవలన పుట్టిన వాయువులచే; అపనయింపఁగఁజాలెఁ = పోగొట్టఁగలిగెనో; ప్రాపించెఁ = లభించెనో; భేచరేంద్రుఁ = గంధర్వుని; గెలుపుగొన్న = గెలిచిన; గుహుఁడు = కుమారస్వామి; దునిమి = చంపి; అమ్ముత్యము = అముత్యమును; అచలసుతకుఁ = పార్వతీదేవికిని; శితికంధరునకుఁ = శివునికిని; [వీరిరువురికిని]. అలరి = సంతోషించి.

చ. హరుఁడు శిరంబునం జెవిఁ గరాంబురుహంబునఁ దాల్పఁ జంద్రికాం
కురపరభాగమై యురగకుండలమై స్ఫటికాక్షసూత్రమై
గిరిజకరాళిఁ గర్ణమునఁ గేల వహింపఁ బసూనమాలికా
కరిరదపత్రవిభ్రమశుకంబులు నై మణి యుల్లసిల్లుచున్.

203

టీక. కరాంబురుహంబునఁ = పద్మమువంటి చేతియందును; తాల్పఁ = ధరింపఁగా; చంద్రికాంకురపరభాగమై = వెన్నెలయంకురమువలె ఉత్కృష్టగుణములు కలదై; ఉరగకుండలమై = పాముచేజేయఁబడిన కుండలమువలె నున్నదై; స్ఫటికాక్షసూత్రమై = స్ఫటికజపమాలికయయి; గిరిజ

కచాళిక్ = పార్వతికొప్పువయి; ప్రసూన.....శుకంబునై = పూలమాలిక, దంతపత్రము, పిసా
సార్థమయిన చిలుకయు నయి; మణి; ఉల్లసిల్లుచుక్ = ప్రకాశించుచు.

శివుఁ డామణిని తలపై ధరింపఁగా చంద్రవంకవలెను, చెవిని పెట్టుకొనఁగా కుండలమువలెను,
చేతిలో నుంచుకొనఁగా జవమాలవలెను ప్రకాశించెను; పార్వతి దానిని తలపై ధరింపఁగా పూలమాల
వలెను, చెవిని పెట్టుకొనఁగా చెవికమ్మవలెను, చేతిపై నుంచుకొనఁగా చిలుకవలెను ప్రకాశించెను. అలం.
క్రమము, ఉపమ.

వ. వెండియు నగ్గొండరాచూలియు ఖండపరశుండునుం డెందంబుల నెద్ది యభి
లపించి రయ్యైరూపంబు లాపరమరత్నంబు ధరియించి ¹తదాదరణచరితార్థం
బయ్యై సంత. 204

టీక. గొండరాచూలి = హిమవంతునికూతురు - పార్వతి; ఖండపరశుండు = శివుఁడు; అయ్యై
రూపంబులు = ఆయారూపములను; ధరియించి = పొంది; తదాదరణచరితార్థంబు = వారు (తన్ను)
గౌరవించుటచే సార్థమైన పుట్టుక కలది.

క. మత్సామీప్యమునకు నీ, సత్సయమివరులు నీవుఁ జనుదెంచుటకో

వత్సా! యెయ్యది కత మని, వాత్సల్యము గదురఁ బంచవదనుఁడు పలుకన్. 205

టీక. మత్సామీప్యమునకుక్ = నావద్దకు, నీవు; సత్సయమివరులుక్ = గోపు
మహర్షులును; చనుదెంచుటకు = వచ్చుటకు; ఓవత్సా! = ఓహూహూ! కతము = కారణము; వాత్స
ల్యము కదురక్ = ప్రీతికలుగునట్లుగా; పంచవదనుఁడు = విదు ముఖములుకల శివుఁడు. [శివుని పంచ
వదనములును ౧౭౩-వ పద్యవివృతిలోఁ జెప్పబడి యున్నవి.]

నీ. తనతండ్రి బలుకుఁ క్రొంచనిషాదనుఁడు చంద్రపరిపన్నిరద్ధనీరరుహముకుళ

భాతి మోడుపుఁగేలు ఫాలాగ్రవీధికి విలసిల్లి యలర నోవృషభగమన!

నాపేర స్కాందంబునాదగు నొక పురాణము ²నీదు కరుణకలిమి రచించి

యిమ్మునీంద్రులకెల్ల నెఱిగింప నందు వీరలు సురక్షే త్రతీర్థములకథలు

తే. చాల విని విని సర్వాతిశాయి యైన, దేవుఁ డేనియు నటువంటి తీర్థమేని

నట్టిసుక్షేత్రమేని భోగాపవర్గదాయి కలదేని యెఱిగింపు తడయ కనిన. 206

టీక. క్రొంచనిషాదనుఁడు = కుమారస్వామి; చంద్ర...భాతిక్ = చంద్రులసమూహ
ముచే అరికట్టబడిన (ఆక్రమింపబడిన) తామరమొగ్గలవిధమున; [అతఁడు రెండు చేతులను జోడించి
నమస్కరింపఁగా - ఆమోడ్పుఁజేతులు తామరమొగ్గవలెను, వ్రేళ్ళగోళ్లు (౧౦) చంద్రులగుంపువలెను
ఉన్నవనట, తామర చంద్రునికి దాయ యగుటవలన అది వికసింపకుండ చంద్రులరికట్టినట్లున్నదని
భావము.] మోడుపుఁగేలు = ముకుళించిన హస్తములు, ఫాలాగ్రవీధికి విలసిల్లి; యలరక్ = నొసటిపై
నుండి ప్రకాశింపఁగా; తనతండ్రిక్ = తనతండ్రినిగుఱించి; పలుకుక్; ఓ వృషభగమన! = ఓ నంది
వాహనుడా! స్కాందంబునాదగు = స్కాందమును పేరుకల; సర్వాతిశాయియైన = అన్నింటిని మించిన;
దేవుఁడేనియొక్ = దేవుఁడును; [ఇచట 'వని' సముచ్చయార్థకముగా ప్రయోగింపబడినది.] తీర్థమేని =
తీర్థమును; సుక్షేత్రమేని = గోపుక్షేత్రమును; భోగాపవర్గదాయి = భుక్తిముక్తులను రెండింటిని ఒకఁగు
నది; కలదేని = ఉన్నయెడల; తడయక = ఆలస్యముచేయక; ఎఱిగింపు = తెలుపుము. అలం. ఉపమ.

వ. సర్వోత్కృష్టంబు లగు తీర్థక్షేత్రదైవతంబుల మహాప్రభావంబు మదీయభావ
దర్పణంబునం బ్రతిఫలింపమింజేసి. 207

టీక. సర్వోత్కృష్టంబులు = అన్నింటిని మించినవి; మదీయభావదర్పణంబునన్ = నామనస్స నెడి యద్దమునందు; ప్రతిఫలింపమిం జేసి = తోచకపోవుటచేత.

క. నీవలన¹ నకడముట్టిన, దైవతమహిమయును తేత్రతత్త్వము తీర్థ శ్రీనిభవము శ్రుతిమార్గసు, ధావిష్కృతిగాఁగ వినుటకై ముదమొదవన్. 20

టీక. నీవలనన కడముట్టిన = నీవలననిద్దించిన; దైవతమహిమయును = దేవతామాహాత్మ్యమును; తేత్రతత్త్వము = ప్రధానతేత్రస్వరూపము; తీర్థశ్రీనిభవము = పుణ్యతీర్థసంపద; శ్రుతి...విష్కృతి గాఁగన్ = చెవియందమృతముపోయువిధమున - కర్ణపేయముగా; ముదమొదవన్ = వేడుక పుట్టఁగా.

ఉ. ఈ కలశోద్భవప్రముఖు లేనును వచ్చితి మీహితార్థల
క్షీకర! దీని మాకు నెఱిగింపు మనంబున నున్న సంశయో
త్యేకము మానిసింపు కృపదేలెడుచూపులఁ జూడుచున్నఁ దా
రాకమనార్థమాళి మధురంబుఁ బ్రియంబునుగాఁగ నిట్లనున్. 209

టీక. ఈ కలశోద్భవప్రముఖులు = అగస్త్యుఁడు మొదలుగాఁగల యీ ముఱులును; ఈహితార్థ లక్షీకర! = కోరినవానిని పొందఁజేయువాఁడా! - కోరికలను నెరవేర్చు నో తండ్రి! సంశయోత్యేకమున్ = గొప్ప సందేహమును; మానిసింపు = పోగొట్టుము; కృపదేలెడు = కృపారసమొలుకునట్టి; రాకాకమనార్థమాళి = అర్థచంద్రుఁడు తలవై గల శివుఁడు. ఇట్లనున్.

మ. మము నీయర్థమ వేడుచున్నయది యుష్మన్తాత యోపుత్ర! యీ
యుమకు న్నీకు నెఱుంగఁ జెప్పెన వినుం డూహించి యేతచ్చరి
త్రము సర్వంబు కరోదరస్ఫటికరత్నశ్రీఁ బ్రకాశింప గో
ప్యము సేయందగు దీని విన్నపిదపన్ బ్రాణంబుగా దాచుచున్. 210

టీక. ఈయర్థమ = ఈసంగతినే; యుష్మన్తాత = మీతల్లి - పార్వతి; డూహించి = ఆలోచించి; కరోదరస్ఫటికరత్నశ్రీన్ = ఆఱచేతియందలి స్ఫటికముశోభను - స్పష్టముగా; చెప్పెదన్, గోప్యము, చేయందగున్ = రహస్యముగా (దీనిని) ఉంచవలెను.

తే. శతమతికి నాస్తికునకుఁ బాపండునకును
గర్తముగుఱించి యాచించు గర్హితునకు
నీపరమగోప్యమోపుత్ర! యోపురంధ్ర!
తప్పిదారియు నెఱిగింపఁ దగవు కాదు. 211

టీక. శతమతికిన్ = మూర్ఖునకును; నాస్తికునకున్ = వేదప్రామాణ్యములేనివానికిని; [దేవుఁడు లేడు అనువానికిని - అని పూర్వవ్యాఖ్య.] పాపండునకును = వేదవిరుద్ధాచారములు కలవానికిని; గర్హితునకున్ = నిందితునకును - హేతువాదికిని; పురంధ్ర = స్త్రీ; తప్పిదారియున్ = పొరపడియైనను; తగవు = న్యాయము - ధర్మము.

క. అని నిజతనూభవునకును, దనమగువకుఁ దీర్థదైవతతేత్రము లొ
క్కనెలపు నన భువనత్రయ, వినుతిఁ గనుటఁ దెలుపఁగడఁగి విధుమాళి మదిన్.

టీక. భువనత్రయిన్ = ముల్లోకములను, విధుమాళి = చంద్రమాళి - శివుఁడు.

నీ. వెడఁదకన్నులవాని వెయినామములవాని వ్రేతల వలపించు వెరవువానిఁ
జిప్పకూఁకటివానిఁ జిన్నినవ్వులవానిఁ జెరివిన మంచి పించియమువానిఁ

బులుగుతత్తడివాని బొడవులతుదవాని బొక్కిట వెలిదమ్మిపూవువాని
మినుకుటూర్పులవాని మిసిమిమేతలవాని మెఱుంగుఁజామనిచాయమేనివాని

తే. దిస్స మొలవాని బని గాన దిస్సవాని
మురళి¹గలవాని మువ్వంకమురువువాని
విట్టలాధీశుఁ దలచి తద్విపులమహిమ
²నొడువుఁ బ్రామఱ్ఱి క్రీసీడ విడిదిప్రోడ.

213

టీక. వెడదకన్నులవాని = విశాలలోచనములు కలవానిని; పెయి = పేయి-సహస్రము;
ప్రేతల కలపించు వెఱువువాని = గొల్లపడుచ్చులు తన్ను ప్రేమించునట్లు చేయును సాయము ఎఱిగిన
వానిని; చిప్పకూకటివాని = పిల్లజుట్టుకలవానిని; చిన్నినవ్వులవాని = ఇంపైననవ్వులుకలవానిని;
చెరివిన = దోషిన; మంచిపించియమువాని = చక్కని (నెఱుంగు) పింఛము కలవానిని; పులుగుతత్తడి
వాని = పక్షి వాహనముగాఁ గలవానిని; పొడవులతుదవాని = ఉన్నతమైనవాని చివఱనుండు
వానిని - ఉన్నతములకంటెను ఉన్నతుడైనవానిని; పొక్కిట = నాభియందు; వెలిదమ్మిపూవు
వాని = తెల్లతామరపూవు కలవానిని; మినుకుటూర్పులవాని = వేదములు నిశ్శాన్వసములుగాఁ గల
వానిని, మిసిమిమేతలవాని = వెన్నలినువానిని; మెఱుంగుఁజామనచాయమేనివాని = మెఱుంగు
నల్లనిచాయ గల దేహము కలవానిని; దిస్స మొలవాని = దిగంబరుని; హసి = ఆవులగుంపును;
కాన = అడవియందు (మేతకయి); మురళి = పిల్లనగ్రీవి; మువ్వంకమురువువాని = మూడు
వంక లేర్పడునట్లు నిలుచుటచే అందముగూర్చువానిని; [మువ్వంక = త్రిభంగి అని ప్రసిద్ధము] తద్విపుల
మహిమ = ఆ విట్టలునిగొప్పమహిమను; ప్రామఱ్ఱిక్రీసీడ = ప్రాతమఱ్ఱిచెట్టుక్రింది నీడ; విడిదిప్రోడ =
విడిది (నివాసము) గాగల శివుఁడు; నొడువు = చెప్పుచు.

శా. సారాచారవిచార! చారణపథాసంస్తాయమానప్రథా
ధారోదారవిహార! హరసుషమాధన్యస్ఫుర్తికీర్తిక
ర్పూరాలంకృతదిక్క! దిక్కరికరాభోగస్ఫురద్బాహుశా
ఖారారజ్యదశేషభూభరణదత్త! దక్షజిద్వైభవా!

214

టీక. సారాచారవిచార! = ఆచారముల సారమును విచారించువాఁడా! చారణ.....
విహార!! = చారణులను దేవజాతిస్త్రీలచేఁ గొనియాడఁబడుచున్న ప్రఖ్యాతికి ఆధారమగు ఔదార్యము
యొక్క విహారముకలవాఁడా! (వేదాద్రిమంత్రి గారి దానమహిమను చారణస్త్రీలు పాటలుకట్టి పాడు
చున్నారని భావము.) హర.....దిక్క! - హరసుషమా = మత్స్యాలపేరులయొక్క ప్రకాశము
వంటి కాంతిచే; ధన్య = ధన్యమయి; స్ఫురత్ = ప్రకాశించునట్టి; కీర్తికర్పూరాలంకృతదిక్క! =
కర్పూరమువలె తెల్లనయిన కీర్తిచే ఆలంకరింపఁబడిన దిక్కులు కలవాఁడా! [ఇతనికీర్తి హరములవలెను
కర్పూరమువలెను తెల్లనయి నలుగడలను వ్యాపించినదని యర్థము.] దిక్కరి.....దత్త! దిక్కరికరా
భోగ = దిగ్గజముల తుండమువలె పరిపూర్ణమయి; స్ఫురత్ = ప్రకాశించుచున్న; బాహుశాఖా =
శాఖలవంటి భుజములచే; రారజ్యత్ = మిక్కిలిప్రకాశింపఁ (సంతోషింప)జేయు; అశేష = సమస్త
మైన; భూ = భూమిని; భరణ = భరించుటయందు, దత్త! = సమర్థుడగువాఁడా! [ఇతనిబాహువులు
ఏనుగుతుండములవలెను, శాఖలవలెను ఉండి; సమస్తభూమిని భరించుటకుఁజాలి యున్నవని భావము.]
దక్షజిద్వైభవా! = విశ్వర్యమునందు దక్షశత్రువగు శివుడైనవాఁడా! ఇది ముక్తపదగ్రస్తము. అలం.
అనుప్రాసము, ఉపమ.

* చామనచాయ. శ. ర. 1. చ. గలివాని. 2. చ. నొడవు. 3. చ. దిగైవభవా!

క. నారాయణపదసేవా, పారాయణ! బంధులోకపాలనదీక్షా

ప్రారంభకల్పభూమహా!, భారతరామాయణాదిపరమాధిజ్ఞా!.

215

టీక. నారాయణ...పారాయణ! = విష్ణునిపాదసేవయందు ఆసక్తికలవాడా! బంధు
.....భూమహా! = బంధుసమూహమును పాలించు డిక్షయొక్క ప్రారంభమునకు కల్పవృక్షమైన
వాడా! [వేదాద్రిమూర్తి బంధుసముద్రుడయి వారిని సదా ప్రోత్సహించునని భావము.] భారత...
జ్ఞా! = భారత, రామాయణాదులగు పురాణముల తత్త్వమును ఎఱిగినవాడా! అలం. అనుప్రాసము.

మాలిని. సకలసుజనవర్యా! శాంభవాహార్యధైర్యా!

సుకవివినుతకీర్తి! శుద్ధతత్త్వప్రవర్తి!

ముకురనిభకపోలా! ముగ్ధలక్ష్మీవిశాలా!

కకుబధిపసమానా! గౌరవశ్రీనిధానా!

216

టీక. సకలసుజనవర్యా! = సుజనులందఱిలోను శ్రేష్ఠుడగువాడా! శాంభవాహార్యధైర్యా! =
శివసంబంధముగ కైలాసగిరివలె చలించని ధైర్యముకలవాడా! [అహార్యము = పర్వతము] శుద్ధతత్త్వ
ప్రవర్తి! = పరిశుద్ధ స్వభావమున వర్తించువాడా! ముకురనిభకపోలా! = అద్దములవంటి చెక్కిళ్లు
కలవాడా! ముగ్ధలక్ష్మీవిశాలా! = మనోజ్ఞుడుగు గొప్ప సంపద కలవాడా! కకుబధిపసమానా! = దిక్పా
లురతో సమానుడగువాడా! గౌరవశ్రీనిధానా! = గౌరవసంపదకు నిధి యగువాడా! అలం.
అనుప్రాసము.

గద్యము. ఇది శ్రీమత్పరమపదనాథనిరవధికకృపాపరిపాకపరిచిత సరసకవితాసనాథ

రామకృష్ణకవినాథప్రణీతం బైన పాండురంగమాహాత్మ్యం బను పరమభాగవత

చరిత్రమునందుఁ బ్రథమాశ్వాసము.

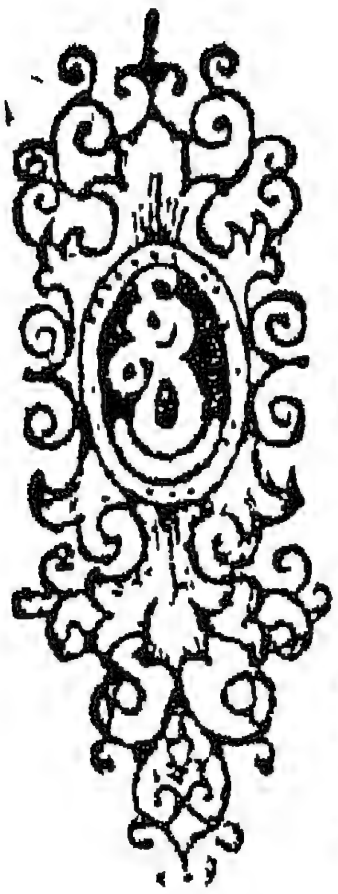
217

టీక. పరమ.....ప్రణీతంబు - పరమపదనాథ = మోక్షాధిపతియగు విష్ణువుయొక్క; నిర
వధికకృపా = అంతములేని దయయొక్క; పరిపాక = పంటకు; పరిచిత = వాడుకపడిన; సరసకవితాస
నాథ = సరసకవిత్వముతోఁ గూడిన; [భగవంతుని నిరవధికకరుణకు ఫలముగా ఈకవికి సరసకవిత
యబ్బిన దనుట.] రామకృష్ణ కవినాథ = రామకృష్ణకవిశ్రేష్ఠునిచే; విరచితంబు = కూర్చబడినది; పాండు
రంగమాహాత్మ్యంబు = పాండురంగ విట్టలదేవుని గొప్పతనము (అను నర్థమిచ్చుపేరుగల ప్రబంధము)
పరమభాగవతచరిత్రము = పేరుపడిన భగవద్భక్తుల చరిత్రము.

ఇది శ్రీ గౌతమసగోత్రపవిత్ర బులుసూపనామక సీతారామస్వామ్యపథానిసుపుత్ర, సకల
విద్యజ్ఞసవిధేయ వేంకటరమణనామధేయగ్రధితంబైన పాండురంగమాహాత్మ్య టీకయందుఁ బ్రథమా
శ్వాసము.

శ్రీ రస్తు పాండురంగమాహాత్యము

ద్వితీయాశ్వాసము

దయితచరణసేవా

ప్రాదుర్భవదఖిలవిభవభాసుర! సరసా

హ్లాదక! వితరణవిద్యా

వేదీ! రామాను ¹జేంద్రవేదాద్రీశా!

1

టీక. శ్రీదయితభాసుర! = విష్ణునిపాదసేవవలనఁ గలిగిన సమస్తైశ్వర్యములతోఁ బ్రకాశించువాఁడా! సరసా.....వేదీ! = రసకులను సంతోషింపఁజేసెడి త్యాగ(దాన) విద్య నెఱిగినవాఁడా! వ. ఆకర్ణింపు మాగోకర్ణకుండలుండు సకుమారంబుగాఁ గొండ రాచూలిం గనుంగొని.

టీక. గోకర్ణకుండలుండు = పాములు కర్ణాభరణములుగాఁగల శివుఁడు; సకుమారంబుగాఁ = కుమారస్వామితోపాటు; కొండరాచూలి = పార్వతి.

❖ శివుండు పార్వతీకుమారులకుఁ బొందరీకక్షేత్రమాహాత్యంబుఁ జెల్పుట ❖

సీ. శైలజ! విను విను షట్కంఠ! కరవీరకుశపల్లచంబులఁ గొమరుమిగులు
ఘర్తవీరానది కలసె నెచ్చట నట్టి భైమిదక్షిణతీరభాగమునకు
యోజనంబున సమస్తోన్నతం బగు తీర్థమును క్షేత్రమును జాలఁబొగడువడయుఁ
బొందరీకము లన భాసిల్లు నచట నద్దేవతోత్తముఁడు లక్ష్మీ²విభుండు
తే. భక్తరక్షణదాక్షిణ్యసక్తబుద్ధి, యఖిలనిగమకాఘగిరిగుహాహరిపృథుకము
³పాండురంగండు సాకృతిబ్రహ్మలీల, నిలిచియున్నాఁడు భువనశర్ణితవిభూతి. 3

టీక. షట్కంఠ! = ఆఱుమెడలుకల కుమారుఁడా! సమస్తోన్నతంబు = అన్నింటను గొప్పది; దాక్షిణ్యసక్తబుద్ధి = దయాళుఁడు; అఖిల.....పృథుకము = వేదములను కొండగుహయందుండు సింహపుఁబిల్లి, సాకృతిబ్రహ్మలీల⁴ = దేహముదాల్చిన పరతత్త్వమువలె; వేదములు గిరిగుహగాను, పాండురంగండు సింహపుఁబిల్లిగను వర్ణింపఁబడుటచే నిందు అలంకారము రూపకము.

వ. ఆదికల్పంబునందలి పదునెనిమిదవ ద్వాపరంబు కడకందువ శతానందాది బృందారక సందోహ ⁴శిరశ్శేఖరశిఖర మణిగణమయూఖచ్ఛటాటోపారోప మహా నీయచరణనఖరశిఖరుం డగు పుండరీకాక్షుండు పాండురంగాహ్వాయమునం బుండ రీకుం డను నొక్క భూసురపుండరీకునకుఁ బ్రత్యక్షంబై భక్తపక్షపాతంబునఁ

1. క. జేంద్ర. చ. జేంద్ర. 2. క. వరుండు. ట. విభుండు. 3. చ. పాండురాంగుండు. 4. క. శిరశ్శిఖర. చ. శిరశ్శేఖరశిఖర.

దత్తేత్రతీర్థంబులకుఁ బొండరీకంబు ¹లను నామకల్పనం బాచరించి యా చతుర్భుజుండు నేడు నచ్చోటన యున్నవాడు. అవ్వెన్ననిచరిత్రంబు మీకు శ్రోత్రసాయనంబు చేసెద వినుండు. ఇది మీ యిద్దరిప్రశ్నంబులకు నుత్తరంబయ్యెడు నని మృదుండు మునిసన్నిధానంబునఁ గుమారుండు వినుకొన గిరి కుమారిం గటాక్షించి ద్రాక్షారస ²సపక్షంబు లగు నక్షరవిక్షేపంబు లొలయ నిట్లనియె.

4

టీక. కడకందువ = చివటికాలము; శతానందాది = బ్రహ్మమొదలగు; శిరశ్శేఖరశిఖర=కిరీటాగ్రములయందలి; మయాఖచ్చటాటోపారోప = గొప్పకాంతిసమూహము వ్యాపించుటచే; మహనీయ = పూజ్యుడు; చరణశిఖరశిఖరుండు = పాదముల కొనగోట్ల కలవాడు; భూసురపుండరీకునకుఁ = బ్రహ్మణశ్రేష్ఠునకు; నామకల్పనం బాచరించి = పేరు పెట్టి; శ్రోత్రసాయనంబు చేసెదన్ = వీనులవిదొనర్చెదను; ఉత్తరంబు = సమాధానము; వినుకొనన్ = జాగ్రత్తో వినఁగా, కటాక్షించి = చూచి; ద్రాక్షారస సపక్షంబులు = ద్రాక్షారసమునకు సమానమైనవి; అక్షరవిక్షేపంబులు = పలుకులు.

— పుండరీకమహామునిచరిత్రము ౧ —

చ. ఆలికులవేణి! విన్తు రచితాఖిలపుణ్యుఁ డశేషగణ్యుఁ డత్యలఘువివేకపాకఖని యార్యజనస్తవనీయ³చర్యుఁ డుజ్జ్వలగుణ రత్నరత్ననిధి సత్యదయార్జవశాంతిదాంతిమాంసలగతి పుండరీకుఁ డను సన్తుని పొల్పు నొకండు పెంపునన్.

5

టీక. అత్యలఘువివేకపాకఖని=ఆటిలేటిన తెలివికి నిధియైనవాడు; ఉజ్జ్వలగుణరత్నరత్ననిధి = ప్రకాశించుగుణములనెడి రత్నములకు సముద్రమగువాడు; (ఆలం. రూపకము.) సత్య.....గతి = సత్యము, దయ, తిన్నదనము, శాంతి, దాంతి - అనువానిచే పెంపొందిన వర్తనముకలవాడు.

సీ. చలిచీమనేనియుఁ జాంద్రోక్కు శంకించుఁ బలుకఁ డెన్నఁడు మృషాభాషణములు కలుషవర్తను లున్నపొలముపొంతఁ జనండు కలిమికుబ్బుడు లేమి⁴గలఁగ డాత్మకదలయెత్తి చూడఁ డెవ్వలనఁ బరస్త్రీల ధైర్యంబు విడఁ డెట్టి⁵దర్దలుటల నొరులసంపదకునై యుపతపింపఁడు లోన నిందింపఁ డెంతటి⁶నీచునైన

తే. మిన్నకయ చూడఁ ⁷డాకలిగొన్నకడుపు సర్వభూతదయోదయోత్సవ మొనర్చు నిగమఘంటాపథై కాధ్వ⁸సీనబుద్ధి బ్రహ్మవిద్యానవద్యుండు బ్రహ్మణుండు.

6

టీక. చాంద్రోక్కు = చావంద్రొక్కుటకు; పొలముపొంతన్ = చోటిపొలిమేరకు; కలఁగఁడు = కలతపడఁడు; ఎవ్వలనన్ = ఏవంకను; దర్దలులులన్ = ఒడుదొడుకు సమయంబులయందును; సంపదకునై = సొత్తుకొఱకు; విడఁడు = వీడఁడు - విడువఁడు; ఉపతపింపఁడు = అసూయపడఁడు; ఆకలిఁ గొన్నకడుపున్ = ఆకలిచే బాధపడువానిని; నిగమ.....బుద్ధి = వేదమార్గము ననుసరించి నడుచు వారిలో ప్రధానుండు; బ్రహ్మ.....వద్యుండు = వేదాంతశాస్త్రవేత్త; ఇందు పుండరీకుని గొప్పతనము వర్ణింపఁబడినది;

1. క. లన. 2. క. పక్షంబులగు. చ. సపక్షంబులగు. 3. చ. ధైర్యుండు. 4. క. కలఁగ. 5. తత్తముల. 6. ర. చ. దర్ధరముల. 6. ట. నీచునేని. 7. క. కన్న. చ. గొన్న. 8. చ. నినదవృత్తి. పాండురంగ—9

చ. హరిహాయదేశికాభుః డగు నమ్మహిదైవతమాళియందు బు
గరువునకు మృగీమదసుగంధము సంధిలుభాతి నంబుజో
దరచరణారవిందసతతస్పృతిలోలుప యైత బుద్ధియున్
బరిణతిః గాంచె సంపదలపై మఱియుం జనియందు సంపదల్.

7

టీక. హరిహాయదేశికాభుః డగు = ఇంద్రునిగురువగు బృహస్పతితో సమానుడైన; బుగరు...
భాతిన్ = బంగారమునకు కస్తూరిపరిమళ మబ్బినట్లు; అంబుజో.....లోలుప = విష్ణుదేవుని పాద
పద్మముల నెల్లపుడును స్పృశించుటయందలి వ్యసనము కలది; పరిణతిన్ = పరిపాకమును. అలం.
అర్థాంతరన్యాసము.

సీ. మొదలఁ గామక్రోధములు బరాబరిచేసి సత్యవాఙ్మయమంబు ¹సంఘటించి
సాత్త్వికస్వల్పభోజనలబ్ధిఁ గ్రొవ్వొగి యష్టాంగకాసక్తి హవణుపఱచి
²తరిచి ముప్పదిరెండు తత్త్వంబు లూహించి మది ³సత్త్వసంపద ము స్థరించి
తెలిసి ముద్రాసనంబు ⁴మేని పనిగొని పటాపంచుచేసి

తే. యతఁడు మూలాలవాల గహ్వరకరండ, కుండలీస్థానగోకగ్ధకులకలాప

తత్త్వదర్శనవర్ణాధిదైవతనళ, నిర్ణయం బెంత యంతయు నిజము గాంచి. 8

టీక. బరాబరిచేసి = చెదరిపోగొట్టి-అణచి; సత్యవాఙ్మయమంబున్ = యధార్థమును మితము
నగురీతి ప్రసంగమును; క్రొవ్వొగి = క్రొవ్వొనడ్డగించి - అడి; అష్టాంగకాసక్తి = యమ, నియ, ప్రాణా
యామ, ప్రత్యాహార, ధ్యాన, ధారణ, మనన, సమాధులను యోగములందు ఆభరించి; హవణుపఱచి =
సమకూర్చి; ముప్పదిరెండుతత్త్వంబులు = ప్రకృతి, మహత్తు, అహంకారము, 11 ఇంద్రియములు, పంచ
భూతములు, పంచ విషయములు, జీవుఁడు, పరమాత్మ, షట్చక్రములు అనునవి. ముస్థరించి = స్వాధీన
పఱచుకొని; మేనిపనిగొని = శరీరమును శ్రమపెట్టి; పటాపంచుచేసి = తఱిమి నళింపజేసి; మూలాల
వాల.....నిర్ణయంబు = మూలాధారమగు గుహారూపమగు బరిణేయగు కుండలీస్థానమందలి శేషుని
తత్త్వమును; విష్ణుతత్త్వమునకు మూలములగు బీజాక్షరములు, అధిదేవతలు, దళములు అనువాని తత్త్వ
మును బాగుగ నెఱిగెనని భావము.

చ. మనుహతరాజయోగములమర్త మెఱింగి తదర్థసిద్ధి నె

మృతముదలిర్ప హృజ్జలజమాసరసౌరభషట్పదంబు న

ర్జునరథభూషణంబు వెలిఁ జూడనిసిద్ధపునిట్టచూపునన్

⁷మునుకొని చొక్కు లోన నిజమూర్ధగళత్పుధనేకదేర్పగన్.

9

టీక. మను. మంత్రములయొక్కయు, హతరాజయోగములఁ హతయోగముయొక్కయు, రాజ
యోగముయొక్కయు; మర్తము = రహస్యము; తదర్థసిద్ధిన్ = అవి నెఱవేఱుటచే; హృజ్జలజమాసరసౌరభ
షట్పదంబు = హృదయకమలమున దట్టముగా వ్యాపించియుండు పరిమళమునకు తుష్టైదయైవాఁడు; అర్జున
రథభూషణంబు = అర్జునునకు సౌరభియైనవాఁడు; వెలిఁజూడని = బాహ్యప్రపంచమును చూడని;
సిద్ధపునిట్టచూపునన్ = చలించని ప్రేమమయదృష్టిచేత; మునుకొని = పొంగిపొరలి; చొక్కున్ =
పరవశమగును; నిజమూర్ధగళత్పుధ = తనశిరస్సునుండి జాటుచున్న అమృతము; నేకదేర్పగన్ =
శ్రమనుపోగొట్టఁగా. అలం. రూపకము.

1. క. సంక్రపించు. చ. సంఘటించు. 2. చ. తరిసి. 3. చ. తత్త్వసంపద. 4. క. పటా
పంచ. చ. పటాపంచు. 5. క. తలిర్చి. చ. తలిల్చి. 6. క. హృజ్జలజమానన. చ. తజ్జలజమానర,
7. క. మునుకొని. చ. మును, గని.

మ. శతపత్రాక్షము శిశ్యసఖ్యభృతిచంచన్ద్రాళిసన్నాహ ము
 న్నతనాసాముకుళంబు పూర్ణతరచంద్రస్నిగ్ధముగ్ధాననం
 బతసీసూనసవర్ణవర్ణ మతిసౌమ్యం బబ్జనాభంబు శ్రీ
 శ్రితవక్షంబు మహామహం బొకఁడు పర్వెం దన్తనఃపేటికన్.

10

టీక. శతపత్రాక్షము = పద్మమువంటికన్నులుకలది; శిశ్య.....సన్నాహము = తలమీఁద
 చిక్కముకలది; ఉన్నతనాసాముకుళంబు = పొడవై మొగ్గవలెనున్న ముక్కుకలది; అతసీసూనసవర్ణవర్ణము =
 నల్ల అవిసెపూవుతో సరియగు దేహకాంతికలది; మహామహం బొకఁడు = ఒక గొప్పతేజస్సు; తన్తనః
 పేటికన్ = పెట్టెవలె దిట్టమగు నతని (పుండరీకుని) మనస్సునందు; పర్వెన్ = వ్యాపించెను. ఇచట
 విష్ణుని లోకోత్తరస్వరూపము పుండరీకుని మనస్సున ప్రకాశించెనని గౌణముగ చెప్పబడుటచే
 ఉదాత్తాలంకారము.

సీ. సనకసనందనాదినిఖిలాంతర్వాణిహృల్లీలభావంబు సల్లపెట్టి
 విశ్వంభరాభోగ వివిధమూర్త్యంతరస్ఫురితానుభావంబు బుజలువైచి
 శింశుమారాకృతి స్వీకృతి వైకుంఠపట్కవిహారంబు జారవిడిచి
 తీరోదమధ్యస్థలీరత్ననగగుహ గర్భనివాసంబు కచ్చు వదలి

తే. పుండరీకేక్షణుండు శిఖండిబర్హ, మండితశిఖండకుండు నతాఖండలుండు
 పుండరీకునిమానసాంభోజపీఠి, మిండతుమ్మెదయై యుండు నిండుకొలువు.

11

టీక. సనకసనంద.....భావంబు = సనకుండు, సనందనుండు మొదలగు విద్వాంసుల మనస్సుల
 యం దణగియుండు (నివసించియుండు)టను; సల్లపెట్టి = విడిచి; విశ్వంభరా.....నుభావంబు =
 లోకోద్ధారకములు, గొప్పవియు నగు అవతారములు ఎత్తు మహిమను; బుజలువైచి = సున్నలుపెట్టి -
 విడిచిపెట్టి; శింశుమారాకృతిస్వీకృతి = మినరూప-(జలచరరూప)మును ధరించుటచేత; వైకుంఠపట్క-
 విహారంబున్ = జ్ఞాన, శక్తి, బల విశ్వరూప, వీర్య, లేజోరూపములగు నాటువైకుంఠములందును విహరిం-
 చుటను; తీరోద.....కచ్చు- తీరోదమధ్యస్థలీ = పాలసముద్రము మధ్యమునందలి; రత్ననగగుహ
 గర్భనివాసంబుకచ్చు = రత్నాద్రిగుహయందు నివసించు కోరికను; శిఖండిబర్హమండితశిఖండకుండు =
 నెమిలి పింఛముచే అలంకరింపబడిన జుట్టు కలవాఁడు; నతాఖండలుండు = (తనకు) నమ్ముడైన
 ఇంద్రుండు కలవాఁడు; మిండతుమ్మెదయై = గండుతుమ్మెదయై. (అలం. రూపకము)నిండుకొలువు. ఉండున్.

ఉ. అన్వహముక్ ¹ప్రవృద్ధ మగు నంబుజనాభపదారవిందభ
 క్తి స్వహి కెక్కుచు ²వసుమతీసురవంశవతఃస మెల్లవా
 రు న్వినుతింపఁ బెంపెసఁగు ³ప్రోది యొనర్చుచుఁ దల్లిఁ దండ్రి ⁴నే
 దు న్వివిధానురూపతనుదోహదభోజనపూజనాదులన్.

12

టీక. అన్వహముక్ = ప్రతిదినమును; ప్రవృద్ధమగు = వృద్ధిపొందు; వహికెక్కుచున్ =
 ప్రసిద్ధికెక్కుచు; వసుమతీసురవంశవతఃసము = బ్రాహ్మశ్రేష్ఠుండు; పెంపెసఁగున్ = గొప్పతనమును
 పొందును; ప్రోదియొనర్చుచున్ = పోషించుచు-కాపాడుచును; అనురూప.....నాదులన్ =
 తగినట్లు దేహమును కాపాడుట కనుకూలములగు భోజనము, పూజనము మొదలగువానిచే, ఏదున్ =
 పోషించును.

క. హరిభక్తియు గురుభక్తియు, నురుభక్తియుఁ బుటముగాఁగ యోగీంద్రశిఖా
 భరణము ముక్తామయతా, స్ఫురణము భువనప్రశస్తముగ జిగి మీఠెన్.

13

టీక. గురుభక్తి = పెద్దలయందుభక్తి; ఉరుభక్తి = ఎక్కువైనప్రేమ పుటముగాఁగ్ = అధికముకాఁగా; యోగీంద్రశిఖాభరణము = యోగులకు తలమానికనుగుఁడు-మిగులశ్రేష్ఠుఁడు; ముక్తామయతాస్ఫురణము = ముత్యములచే అలంకరింపఁబడుట-లావణ్యము, విడుచుబడినరోగభావము; భువనప్రశస్తముగ్ = ప్రసిద్ధముగా; జిగి = కాంతి; మితైః = శిష్యులచే.

సీ. మును మీనగుటఁ బట్ట మునులువైచిన బత్తి వలుబోలె జిక్క మౌదలఁ దలిర్ప
వెలితిగాఁ జవిగొన్న వెన్న ముద్దయుబోలె శంఖంబు వామహస్తమునఁ దనర
జగదండవహకాలచక్ర భ్రమణహేతుదండమై నిజధేనుదండ మమర
సంచిబట్టిన పద్మజాతాండములలీల వలకేల గ్రచ్చకాయలు ఘటిల్ల

తే. కలయఁ బూచిన కల్పవృక్షంబుచాయ, సరసనపుష్పమాలికాభరణమగ్ర
విగ్రహముతోడ విలసిల్లు విప్రు నెదుట, మందప్రోయాండ్రకూరిమి ప్రానిపండు.

టీక. మీనగుట = మత్స్యరూపమును ధరించుటచే; పట్ట = పట్టుకొనుటకు; బక్తివల = భక్తి యనువల; చిక్కము = చలిదిచిక్కము; ఔదలఁ దలిర్ప = తలపై ప్రకాశింపఁగా; వెలితిగాఁ జవిగొన్న = కొంతకొఱికిన; జగదండ.....దండమై = బ్రహ్మాండభాండమును మోయు కాలచక్రము తిరుగుటకు కారణమగు కణ్ణయై; నిజధేనుదండము = తన వసువుతోలేడికణ్ణ; వలకేల = గుడిచేతియందు; కలయఁబూచిన = బాగుగాఁబూచిన; మందప్రోయాండ్రకూరిమి ప్రానిపండు = గొల్లపడుచులప్రేమ ఫలము = శ్రీకృష్ణుఁడు. ఆలం. ఉదాత్తము. స్వభావోక్తి, ఉపమ.

క. నియమాంతంబున సత్యాప్రియరూపముతోడఁ గూడఁ బెనచిన యంత

ర్నయనము సడలిచి పితృపాదయుగార్చాధీనబుద్ధిఁ దహతహ వెలుగన్. 1

టీక. నియమాంతంబున = సమాధి ముగిసినపిదప; సత్యాప్రియరూపముతోడ = (సాక్షాత్కరించిన) శ్రీకృష్ణుని స్వరూపముతోఁగూడ; అంతర్నయనము = లోపలిచూపు - యోగదృష్టి; సడలించి = విడుచునట్లుచేసి; పితృ...బుద్ధి = తలిదండ్రుల పాదసేవకు లొంగిన బుద్ధిలో; తహతహ = తమకము.

ఉ. పావనదృగ్విలాసములు బాహ్యగతిం బచరించి చంద్రికా

శ్రీవిభవంబులం బలుచనేయు ముఖప్రభ లుల్లసిల్లఁగా

మై వదలించి పూర్వమగుమట్టును గాడ్పును సాగనిచ్చి పైఁ

గావలియిడ్డ శక్తుల సగౌరవదృష్టిఁ బరిగ్రహించుచున్. 16

టీక. పావనదృగ్విలాసములు = పవిత్రములగు తళికుఁజూపులను; బాహ్యగతి, పచరించి = బాహ్యప్రపంచమున వ్యాపింపజేసి; చంద్రికాశ్రీవిభవంబుల = నిండువెన్నెలసొబగును; పలుచనేయు = తేలికచేయు - తిరస్కరించునట్టి; ముఖప్రభలు = ముఖకాంతులు; మై, వదలించి = దేహమును ఆసనబంధమునుండి తప్పించి; పూర్వమగుమట్టును = (సమాధికి) పూర్వపు సంకోచమును; కావలియిడ్డ శక్తుల = లోనికి రాకుండ ఆటంకపఱచి యుంచిన యిచ్చాని శక్తులను; సగౌరవదృష్టి = మర్యాదతో; పరిగ్రహించుచున్ = తిరిగి తీసికొనుచు. ముందునకన్వయము.

సీ. తనువుతోఁ జరియించు ధర్మ దేవతబోలె మెలఁపున వనవాటిఁ గలయఁ దిరిగి

గణనమీఱిన శార్దూలాములు హృదయసంపుటి నించుక్రియ విరుల్ బుట్టిఁబెట్టి

తనకుఁ బవిత్రవర్ధనమే కృత్యం బనుకరణి నూతనకుశోత్కరముఁగూర్చి
యపవర్గఫలసిద్ధి హదనై నఁజేఱుటకై నడి బహుఫలోత్కరము ¹లొడిసి

తే. యోగయాగంబు సలుపుచో నూర్తిపశువి
శసన మొనరించుటకు యూపసమితిఁ దెచ్చు
భాతి ²సమిధలఁ గొని మహాప్రాజ్ఞుఁ డతఁడు
వచ్చు లేబగటికి నిజావాసమునకు.

17

టీక. మెలపునఁ = మెలకువతో; గణనమిఱిస = లెక్కకు మిక్కిలియైన; హృదయసంపు
టికఁ = మనస్సనెడి పెట్టెయందు; బుట్టికఁ = బుట్టయందు; కుశోత్కరముకఁ = దర్భలసమూహమును;
ఒడిసి = తోసి; అపవర్గఫలసిద్ధి = మోక్షప్రాప్తి; హదను = అదను - తఱి; ఊర్తి పశువిశసనము = షడూ
ర్వులు అను పశువులను చంపుట; [స్థూలశరీరము నాశ్రయించిన జరామరణములును, సూక్ష్మశరీరము
నంటియున్న త్సుత్విపాసలును, కారణశరీరము నాశ్రయించిన శోకమోహములును ఆఱు ఊర్వులు,]
[పూర్వటికలో ఇచట “ఊర్తి పశువిశసనము = శ్వాసమనెడి పశువును చంపుటను” అని యున్నది.
అది తప్పు.] యూపసమితికఁ = యజ్ఞపశువులను కట్టెడి స్తంభములగుంపును; లేబగటికిన్ = తెల్లవాఱి
ఎక్కువకాలము కాకమునుపే; నిజావాసమునకుకఁ = తనయింటికి. అలం. ఉపమ, రూపకము.

క. విహితమతిం బరిచారక, సహస్రమయి పితృయుగంబు సంభావించుక

గృహమేధివతంసము నిజ, మహిళామణి యప్రతీపమతిఁ దోడ్పడఁగన్. 18

టీక. విహితమతికఁ = అనుకూలించుబుద్ధితో; పరిచారకసహస్రమయి = తానొక్కడే వేయి
మందిసేవకులపెట్టయి; పితృయుగంబుకఁ = తలిదండ్రులిద్దఱిని; గృహమేధివతంసము = గృహస్థులలో
ఉత్తముఁడు; నిజమహిళామణి = తనభార్య; ఆప్రతీపమతికఁ = ఎదురుతిరుగనిబుద్ధితో.

సీ. ఆపాదమస్తంబు నంటు నూనియగాచి శ్వయముగా నుద్వర్తనం బొనర్చు
జలకమార్చు నఖంపచస్వచ్ఛజలములఁ దడియొత్తుఁ గడుమెదుగుడులఁ బొదివి
లఘుధౌతవసనపల్లవములు గట్టించు శిరసార్చు మృదులీల సురటి వీసరి
చేయూత యొసఁగి వేంచేయించు లోనికి ద్వారావతి ⁴గలంతిఁ దానె యొసఁగుఁ

తే. దెలుపు సంధ్యాసమాధివిధిప్రయుక్తి, నగ్ని వేల్పించు విష్ణుసహస్రనామ

పాఠ మొనరించుతఱిఁదోడుపడుగురునకు, ⁵కవలువోకుండఁబుత్రుఁడోకలువకంటి.

టీక. ఆపాదమస్తంబు = ౯ఖశిఖాపర్యంతము - దేహమంతయు; నయముగాకఁ = ఒడ్దికతో;
ఉద్వర్తనంబొనర్చుకఁ = నలుగుపెట్టును; జలకమార్చుకఁ = స్నానముచేయించును; నఖంపచస్వచ్ఛ
జలములకఁ = గోరువెచ్చని తేటనీటితో; మెదుగుడులకఁ = మెత్తనిగుడ్డలతో; పొదివి = కప్పి; లఘు
.....వములు = తేలికయై నిగనిగలాడు మడతవస్త్రములు; సురటి = వీవన; ద్వారావతి గలంతికఁ = జారీ
చేంబును; కవలువోకుండకఁ = క్రమముతప్పకుండునట్లు; కలువకంటి! = కలువలవంటికన్నులుగల పార్వతీ!

తే. చూపు చాలమి వివిధరూపోపకరణ, వితతిఁ దడవాడు జనకునానతి శిరమునఁ

దాల్చి నిద్దంపుబుద్ధిఁ దద్దారకుండు, చక్రహస్తార్చనమున కుపక్రమించు. 20

టీక. వివిధరూపోపకరణవితతికఁ = పెక్కువిధములగువస్త్రపులసమూహమును; తడవాడు =
తడవుకొను, - వెదకు; నిద్దంపుబుద్ధికఁ = ప్రేమతో; తద్దారకుండు = అతనికొడుకు; చక్రహస్తార్చనకుకఁ =
విష్ణుని పూజించుటకు; ఉపక్రమించుకఁ = ప్రారంభించును.

సీ. అభిషేక మొనరించు నాకాశవాహి¹ నీజననకారణపాదజలరుహునకు
వైచు² దో³మాలియ వైజయంతీకాంతివలయితపక్షఃకవాటునకును
గౌశేయ మర్పించు⁴ గాంచనమచు⁵పటి పల్లవారుణాకటిబంధురునకు
జందనం బలందు నీశేందిరాకుచకుంభసంగికుంకుమపంకిలాంగునకును

తే. రత్నహారంబు సాతు నిర్యత్న⁶సిద్ధికౌస్తుభోదర్శిరభిరామ⁷ంధరునకు
ధూపకల్పన మున్నుగా దీప మిచ్చు⁸, తెఱవ! యాత డు త్రైలోక్య⁹దీపకునకు. 21

టీక. ఆకాశ.....జలరుహునకు = గంగపుట్టుటకుఁ గారణమగు పాదపద్మములు కలవానికి;
తోమాలియ = వనమాల; వైజ.....వాటునకును = వైజయంతి యను పూలమాలయొక్క కాంతిచే
నావరింపబడిన, తలుపువంటి తొమ్ము కలవానికి; గౌశేయము = పట్టున స్త్రము; గాంచన.....రున
కు = చిగురువంటి బంగరువస్త్రముచే నెఱుఱైన మొలచే చక్కనగు నానికి; అలందు = పూయును;
నీశేందిరా.....నకును = నీశాలత్తీదేవులకుచములయందలి కులకుమ మంటిన దేహము కలవానికి,
చాతు = సమర్పించును; నిర్యత్న.....రునకు = అప్రయత్నముగా లభించిన కౌస్తుభమణియొక్క
కాంతి పుంజముచే ఇంపైన మెడ కలవానికి; మున్నుగా = మొదలుచేసి - అనగా - మొదట ధూప
మిచ్చి; తెఱవ! = పార్వతీ!

క. నిడుదచిగురనఁటియాకున, నిడి వివిధాన్నములు భూసురేశ్వరుఁ డొసఁగెన్
బడి ఘంట మొరయఁజేయుచు, జడనిధితల్పునకుఁ బూజసంకల్పునకున్. 22

టీక. నిడుదచిగురనఁటియాకున = పొడవైన లేతయరఁటియాకులో; బడి = వరుసగా -
వెంబడిసి; మొఱవఁచేయును = వాయించును; జడనిధితల్పునకు = సముద్రముపడుకగాఁ గలవానికి -
విష్ణునకు.

క. భూమిసురసూతి సాల, గ్రామశిలావారి కంబుగర్భస్థము ది
వ్యామోదశ్రీతులనీ, కోమలదళసురభితంబు గురునకు నొసఁగున్. 23

టీక. కంబుగర్భస్థము = శంఖములో పోయఁబడినదానిని; గురునకు = తండ్రికి.

మ. తిరువారాధన మిట్లొనర్చి ధరణీదేవాన్వయశ్రేష్ఠుఁ డా
హరి కర్పించుటఁ బావనంబు లగు శాల్యన్నంబులు న్నేతులున్
వరుగుల్⁷ చారులు పప్పులప్పుడములన్ దాలింపులుం⁸ బూపముల్
పరమాన్నంబులుఁ బెట్టు నెట్టన భుజింపం దల్లికిం దండ్రికిన్. 24

టీక. తిరువారాధనము = దేవతార్చన; ధరణీ.....శ్రేష్ఠుఁడు = ఉత్తమబ్రాహ్మణుఁడు; అర్పించు
చుట = నైవేద్యము పెట్టుటవలన; పావనంబులు = పవిత్రములు; తాలింపులున్ = తాలింపుచేసినకూర
లను; పూపముల్ = అప్పములు - పిండివంటలు; నెట్టన = సమృద్ధిగా.

వ. ఇట్లభివృద్ధులు శిథిలబుద్ధులు నగు జనయిత్రీజనకులం గని మని నడరుచు నడుగు
లకు మడుగు⁹ లొడ్డుచు నడుగునెడఁ బులిజొన్నేనియుం దెచ్చి యిచ్చుచు నిచ్చు
గ్రొత్తయగు మచ్చికం గచ్చు వదలక గోము మెఱసి యోమనగాయలంగా
నోముచుఁ గాలో¹⁰చితంబులగు నోములు నోమించుచు నద్ధరామరనందనుండు
జగదభినందితుండై యుండి వెండియు. 25

1. ట. మాలిక. 2. క. పట. చ. పటి. 3. కటి. 4. చ. సిద్ధి. 5. ట. దీపమునకు. 6. చ. పిడి.
7. క. చేరులు. ట. చారులు. 8. చ. లాపూపముల్. 9. చ. లొత్తుచు. 10. చ. చితంబులుగా.

టీక. శిథిలబుద్ధులు = బుద్ధివతుత్వము తగ్గినవారు; మనినడచుచు = వసించుచు; అడుగు.....
 లొడ్డుచు = ఉత్తనేలపై నడిపింపక - గౌరవముగా; మచ్చిక = ప్రేమచేత; కచ్చు, వదలక =
 ప్రీతివిడువక; ఓమనగాయలంగా = ఓమనగుంటలాడుగింజలచుగా - చేతులమీదనే తిరుగునట్లుగా; ఓము
 చు = పోషించుచు; ధరామరనందనుండు = బ్రహ్మణపుత్రుండు; జగదభినందితుడై = లోకుల
 మెప్పునుపొంది.

క. పరలోకావాససుఖా, దరపరతం జనిన తల్లిదండ్రుల కొసఁగెన్
 గురుభక్తి నిగుడు కొడు కతి, కరుణామతి గంగ నస్థి గయఁ బిండంబున్. 26

టీక. పరలోకావాససుఖాదరపరతంజనిన = లోకాంతరమునకేగిన - మరణించిన; ఒసఁగున్ =
 అర్పించును.

క. ప్రేయసివలనఁ బ్రబోధవి, ధేయ¹మతుల సుతులఁ గాంచి తీర్చెఁ బితృణాం
 బాయయ్య తదీయం బగు, ప్రాచుపుబ్రౌన్దంతఁ గొంత పడమర దిరిగెన్. 27

టీక. ప్రేయసివలన = ధర్మపత్నివలన; ప్రబోధవిధేయమతుల = విశేషజ్ఞానము, అడఁకువ కల
 హరిని; పితృణాం = పితృదేవతలముణమున; “జీవతోర్వాక్యకరణాత్పుత్రసంపాదనేన చ, గయాయాం
 పిండదానేన త్రిభిః పుత్రస్యపుత్రతా.” అనుపెద్దలమాటను పుండరీకుండు సార్థకపఱచినాడని భావము.

క. భాషావిభునిభుఁ డమ్ముచి, ²యాషణదూషణ మొరర్చి యిలు మఱచి మదిన్
 శేషఫణిశయనుఁ గను నభి, లాషోన్నతిఁ జేయుఁ దప మిలాధరతనయా! 28

టీక. భాషావిభునిభుండు = బ్రహ్మతోసమానుండు; ఈషణదూషణమొరర్చి = భార్యాపుత్రుల
 యందును, ధనమునకుగల వ్యామోహమును విడిచి; ఇలాధరతనయా! = పార్వతీ!

సీ. మిసిమింతు డునుగాక పసియించుఁ గుత్తుకబంటినీరను బుండువంటి చలిని
 మోముదమ్మికిఁ దేటిమొత్తమై పొగ పర్వ ప్రేలుఁ గ్రిందలగాఁగ వృక్షశాఖ
 వేరువెల్లెఁకి కాయగూర పండని కోరకుదరాగ్ని గాడ్చుచే నుజ్జగించు
 నేచి యీచెవిగాడు పాచెవి ³బోవంగ నుబ్బి లింగమువోలె నుండు నెండ
 తే. నంత రాయాంధ కారంబు లలమిఁకొనిన, నడఁచు నిజధైర్యసూర్యోదయంబుచేత
 దానవారిని ⁴గుఱిచేసి తనకుఁ బోదు, నాకుఁ బోదని నమ్మి సుశ్లోకుఁ డగుచు. 29

టీక. మిసిమింతుండునుగాక = అలసిపోక; పుండువంటి = శరీరమునుబాధించునట్టి క్రిందల
 గాఁగన్ = తలక్రిందుగ; ఉదరాగ్ని = ఆకలిని; గాడ్చుచే = వాయువుచే; ఉజ్జగించున్ =
 పోఁగొట్టును - అణచివేయును; ఏచి = బంధించి; లింగమువోలెన్ = స్థాణువువలె; అంతరాయాంధ
 కారంబులు = విఘ్నములనెడి చీకట్లు; తనకుబోదు, నాకుబోదు, అని = తపము చేయక తనకుఁ
 దప్పుదు, వర మీయక దేవునికిని తప్పదని; నమ్మి = ఆ విష్ణువునే నమ్మి. [పయిది లోకోక్తి.] సుశ్లోకుండు =
 సత్కీర్తికలవాడు.

ఉ. ఓగజరాజగామిని! మహాగ్రపునోములు నోచుచున్న య
 యోగివరేణ్యునేమమున నుల్లము వెన్నవలెం *గరంగె హృ
 ద్రాగసమగ్ర⁵గోపవసితాఙనతాపరిఁంభసంభ్రమో
 ద్యోగకళాప్రవర్తికిఁ జతుర్ముఖవంచితధూర్తకీర్తికిన్. 30

1. చ. సుతుల. 2. చ. యాషడ్దూషణ. 3. చ. బోయంగ. 4. చ. న, గరుచేసి. 5. చ. న, గురి
 చేసి. *గరంగి. శ. ర. రీ. చ. కోఘ.

టీక. మహోగ్రపు=మిక్కిలిదుస్సాధ్యములగు; నోమలు నోచుచున్న=ప్రతములుచేయుచున్న; నేమమునన్ = నియమమువలన; ఉల్లము = మనస్సు; హృద్రాగ.....ప్రవర్తికన్ = మించిన ప్రేమతో గోపకన్యకలను కొఁగిలించుటలొ నేర్పుకలవానికి; చతుర్ముఖవంచితధూర్తకీర్తికన్ = బ్రహ్మను వంచించిన కీర్తికలవానికి, [ఇట - 'వంచితచతుర్ముఖ - 'అనుటకు మామిగా 'చతుర్ముఖవంచిత - ' అను నమాసము - ఆహితాన్ని వంటిది.] వత్సాహరణనమయమున బ్రహ్మ కృష్ణుడు వచ్చించుట ప్రసిద్ధము నీ. యతి మనోగృహదీపికాంకూర మగులీల గోవర్ధనాచలగుహ మెలగుచు గిరికూటతటరట తేక్కిరాజమురీతి రాధ చన్దనమీద ప్రాలి నగుచుఁ జత్రాభముల నేలు సుత్రాముకై వడి బలువన్నెయాలమందల మెలపుచు కమలకాననమధ్యకల¹ హంసవిభుభాతిఁ గూర్చి నెచ్చెలిపిండు గొని చెలఁగుచుఁ తే. జంద్రబింబంబునకు మృదుస్వనము గఱపు, రచనసంజ్ఞార్థ శంఖ మూడొచ్చు నొనర్పు నాట లన్నియుఁ జాలించి యరిగెఁ దపసి, సర్వ శాలకు దేవగీతర్ణకంబు. 31

టీక. యతిమనోగృహదీపికాంకూరము = యతుల మనస్సులను గృహములందలి దీపకళికలు; గిరి...రీతికన్ = కొండచరియ ప్రదేశములందు కేకలుపేయు నెమిలిరాజువలె; ప్రాలి = ఒలుఁగి; [ఇట రాధచన్దన కొండలతోఁ బోల్పబడినది.] చిత్రాభములనేలు = రంగురంగుల మేఘములను పాలించు; సుత్రాముకై వడికన్ = ఇంద్రునివలె; కూర్చి నెచ్చెలిపిండుకన్ = తోడి మిత్రులనపమానమును; మృదు స్వనముకన్ = మధురధ్వనిని; కఱపురచనకన్ = నేర్పురీతిని; సంజ్ఞార్థ శంఖము = తత్త్వార్థశేతమును బోధచేయు శంఖము; [ఇచట కృష్ణునిముఖము చంద్రబింబమువలెనున్నదనియు, నతఁడు శంఖమును పూరింపగా చంద్రబింబమునకు మధురధ్వని యబ్బినట్లున్నదనియు పోలిక.] దేవగీతర్ణకంబు = దేవగీత దేవిబిడ్డ - శ్రీకృష్ణుడు; అలం. ఉపమ.

చ. లలితశిరీషపుష్పమృదులంబులు నీచరణంబు లక్కటా!

యిల యిది రూక్ష మిట్టు లలయించుట²గా దని ప్రార్థనామృదూ
క్తులు నెలగంగ³ వెళ్ పొదివి తొల్చుదువుల్ తగు నిన్న పంబులం
బలుమఱుఁజేయుచందమున బంగరుటందయ లుగ్గడింపగన్.

32

టీక. లలిత.....లంబులు = చక్కనితిరిసెనపూవువలె మెత్తనివి; నీచరణంబులు = నీపాదములు; ఇల = నేల; రూక్షము = కఠినము; ఇట్టు లలయించుట కాదు = (ఆ పాదములను) ఇట్లు కష్టపెట్టుట తగదు; అని; ప్రార్థనామృదూక్తులు = ప్రార్థించు నొప్పిదపుమాటలు; చెలఁగంగన్ = ప్రకాశింపగా; వెళ్ పొదివి = వెంటనంటి, తొల్చుదువుల్ = పేదములు; పలుమఱు = పెక్కుసార్లు; ఉగ్గడింపగన్ = మ్రోగఁగా; శ్రీకృష్ణుడు పరుగిడి పుండరీకుని యొద్దకుఁ బోవునపుడు కాలియందెలు మధురముగ ధ్వని చేయుచుండెను; ఆ చప్పుడు 'కఠినమైన నేలమీద మెత్తని నీయడుగు లిడుట న్యాయము కాదని పేదములు వెంటబడి మొఱపెట్టుచున్నట్లున్నదని ఉల్లేపిండు.

క. మెత్తగ నూటిన⁴ చుట్టుం, గత్తిక మధుకై టభోరుకంఠము లలనాఁ

డొత్తిన హత్తిన చెన్నుం, దిత్తులక్రియఁ దొడలయడ్డతిత్తులు వ్రేలన్.

33

టీక. మెత్తగనూటిన = చక్కఁగా సానబట్టిన; చుట్టుంగత్తికన్ = చక్ర మను నాయుధముచే; మధు.....ములు = మధుకై టభు లను రాక్షసుల గొప్ప కంఠములను; అలనాడు = పూర్వము; ఒత్తినన్ = ఖండింపగా; హత్తిన = అంటుకొన్న; చెన్నుందిత్తులక్రియన్ = సొగసైన సంచులవలె నున్న; తొడలయడ్డతిత్తులు = తొడల ప్రక్కలనున్న గ్రచ్చకాయల సంచులు, [చక్రముచే మధుకై ట

భుల కంతములను తెగవ్రేయునపుడు ఆ భాగములందున్న తిత్తులు చక్రమున కంటుకొని రాగా, వానినే కృష్ణుడు గ్రచ్చకాయల సంచులగాఁ జేసికొన్నాడని వర్ణింపబడినది.] అలం. ఉపమ.

క. మాయావృతుఁ డగు శాత్తుని, సోయగమునఁ ¹ దెగడి తీగసోగలు ముచ్చు
త్తైయునికి సంగరహితం, ² బయ్యెన్; గాకున్న జఘన దుభిరామ మగున్. 34

టీక. మాయావృతుఁడగు = మాయచే ఆవరింపబడిన; సోయగమునన్ = చక్కదనముచేత; తెగడి = తిరస్కరించి; ముచ్చుత్తై = మూడుచుట్టులుకలదై; ఆత్మ మాయచే ఆవరింపబడియుండును;

శ్రీకృష్ణునికటిని మాయచుబోలిన వసనము ఆవరిచియుండలేదు, [అతఁడు దిగంబరుఁడు.] అది ఈ కటిని ఆవరింపకుండునట్లు మూడు చుట్టుగా తీగ కట్టబడియున్నది. కాన మాయావృతాత్మను శ్రీకృష్ణుకటి మీఱియున్నదని వర్ణితము. అలం. వ్యతిరేకము.

క. ఇటు నభ మిటు భూవలయంబు, బిటు బలినర్తంబు నుండు నిరవు లని యనన్
బటువు లగు వభులచెలువునఁ, బుటపుటనై యున్నచిన్నిబొజ్జ గదలఁగన్. 35

టీక. భూవలయంబు = భూగోళము; బలినర్తంబు = పాతాళము; ఇరవులు = చోటులు; బటువులగు = గుండ్రని; వభులచెలువునన్ = ముడుతల (త్రివభుల) యందముచేత; పుటపుటనై యున్న = వృద్ధిపొందియున్న. అలం. ఉత్పేక్ష.

చ. తులసికీఁ బచ్చరాకుదురు తోయదవాహనరత్న వేది య
క్కఱేమిమెఱుంగుఁజోడికిని గొస్తుభఘర్తగభస్తికీఁ నభ
* స్థలముననంగఁబొల్చి నిరతంబు కృపావిభవంబు⁴నింటి బో
ర్తలుపుఁ దలంపునేయుచు నురంబు గరంబు పరిస్ఫురింపఁగన్. 36

టీక. పచ్చరాకుదురు = పచ్చలు తాచిన కుదురు; తోయదవాహనరత్న వేది = ఇంద్రనీలముల తిన్నె; కాస్తుభఘర్తగభస్తికీ = కాస్తుభ మను వేడివెలుగు (సూర్యు)నట్టి, సభస్థలము = ఆకాశ ప్రదేశము; పొల్చి = ప్రకాశించి; నిరతంబున్ = ఎల్లపుడును; కృపా.....లుపున్ = దయాసంపద యను నింటియొక్కపీఠి (పెద్ద)తలుపును; తలంపునేయుచున్ = సరిపోలుచు; కరంబు = మిక్కిలి; పరిస్ఫురింపఁగన్ = ప్రకాశింపఁగా. అలం. రూపకము.

క. కలుషఖోగవధవిధానా, కలితఘటికలనఁగ గ్రచ్చకాయలు వలచే
నెలకొను నల జిలిబిలి వ, న్నెల వన్నెలసంచి నిండి యింపలరారన్. 37

టీక. కలుష.....ఘటికలు = పాపము లను పిట్టలనుచంపుటకుసంగ్రహించినగుండ్లు; జిలిబిలి వన్నెల = ముద్దుముద్దురంగులుగల; వన్నెలసంచి = అందమైనసంచి. అలం. ఉత్పేక్ష.

క. లలిత నిజోవామకరతల, కలిత⁷కనత్కంబుకాంతి కలకల నవ్వన్
గలువలచెలిగిలిగింతల, నలువగు తాలన్ బిసాళినలువగుతాలన్. 38

టీక. లలిత.....కాంతి = అందమైన తన యెడమచేతియందుండి ప్రకాశించు శంఖముయొక్క కాంతి; కలువల.....తాలన్ = చంద్రకాంతిప్రసారమున ఒప్పిదములగు చంద్రకాంతములను; బిసాళి, నలువ గుతాలన్ = ప్రకాశించునట్టి హంసలను; కలకలనవ్వన్ = తిరస్కరింపఁగా. అలం. ఉపమ. యమకము.

క. నిజధైర్యాదార్యములను, గజములకుం బొడము నిడుదకరములుఁ బోలెన్

1. చ. దెగడి. 2. చ. బయ్యెన్. 3. చ. గాన్. * స్థలము. 4. చ. నిట్టిచో. 5. చ. జగ. 6. చ. ధామ. సూర్య. 7. చ. కరత్కం. పాండురంగ—10

భుజములు పోషితభక్త, వ్రజములు కరవిజితపుష్కరజములు పొదలన్. 39

టీక. పొడము = పుట్టిన; నిడుదకరములబోలెన్ = పొడవైన తొండములవలె; పోషిత.....ములు = భక్తులసమూహమును పోషించు (రక్షించు)నది; కరవిజితపుష్కరజములు = తామరపూవులను జయించు (తామరపూలను మించు) అతిచేతులు కలవి. అలం. ఉపమ.

క. వదనైకస్తంభకనక, సదనము ¹సిరికొఱ కొనర్చు ప్రప్త నీలుపు న
మొదలింటి శంఖశంకువొయిది యనఁగాఁ గంబుకంత మింపు సహింపన్. 40

టీక. వదనైకస్తంభకనకసదనముసిరికొఱకున్ = ముఖమును నొంటికంటపు బంగారుమేడకోభకయి; ప్రప్త = సృష్టిచేయువాడు - బ్రహ్మ; మొదలింటిశంఖశంకువొ = మొదటి శంకుస్థాపనచేయుట కొఱకగు శంఖమువంటిమేకో; కంబుకంతము = శంఖమువలెయన్నమెడ. అలం. ఉత్పేక్ష.

క. బింకపువ్రేతల వాలెఱు, మంకెనపూదేనెతేట మానక వై ³బై
నింకఁగ నింకఁగఁ *బల్లలు, బంకించుటబోలె మోవి బచ్చెన హెచ్చెన్. 41

టీక. బింకపు - తేట = బింకమైన గొల్లతల ఎఱ్ఱనిపెసవులందలి మంకెనపూదేనెనంటి అమృతము; బంకించుటబోలెన్ = పూయుటచేతనో యనునట్లు; బచ్చెన = రుగు - ఎఱుపురుగు. అలం. ఉత్పేక్ష.

క. తళుకు మొగము నెలవదకము, నెలవున నిడుతీరుగాఁగ నిలిపిన యాఖం
డలనీలకళిక క్రియ నిట్టలమై స్ఫుటనాసికాపుటము దీపింపన్. 42

టీక. తళుకు...నెలవులన్ = ప్రకాశించు ముఖమును నెలవదకమునందు; నిడుతీరుగాఁగన్ = నెలకొల్పువద్దతిగా; నిలిపిన = ఉంచిన; ఆఖండలనీలకళిక క్రియన్ = ఆ ధ్రువీలపుమొగ్గవలె; నిట్టలమై = హెచ్చుగానుండి; నాసికాపుటము = ముక్కు. అలం. ఉపమ.

తే. తళుకుఁజెక్కుల మకరకుండలకలాప, మరకతద్యుతిరింఘోళి హరిణోలత్తు
మండలంబుల లాంఛనమంజిమములు, గానిపించుచిధంబుగఁ గలయఁ బ్రాక. 43

టీక. మకర...రింఘోళి = చెవులయందలి మకరకుండలములందలి మరకతమణుల కాంతిసమూహము; హరిణమండలములన్ = చంద్రబింబములందు; లాంఛనమంజిమములు = చిహ్నములమనోజ్ఞతలు; కలయఁప్రాకన్ = అంతటను వ్యాపింపఁగా. చెక్కిల్ల చంద్రబింబములవలెను, వానిపై ప్రేలాడు మకరకుండలములలోని మరకతమణులు చంద్రునిలోని మచ్చలవలెను ఉన్నవని భావము. అలం. ఉపమ.

చ. తరళమసారసారనిభతారకముల్ సితపద్మపత్రబం
ధురములు రాధికాహృదయతోయజకోరకబోధన క్రియా
తరుణతరార్కరుగ్విలసితస్ఫుటరక్తిమ సక్తకోణభా
స్వరములు సూక్ష్మపక్ష్యములు వాలికకన్నులు చెన్నుమీఱఁగన్. 44

టీక. తరళ.....కముల్ = చలించు నింద్రనీలములవంటి కనుపాపలు కలవి; సిత.....ధురములు = తెల్లతామరతేకులవలె ఒప్పిదమైనవి; రాధికా.....భాస్వరములు = రాధయొక్క హృదయమనెడి తామరమొగ్గను వికసింపఁజేయుటకైన లేతయెండయొక్క ప్రకాశమువలె స్ఫుటమైన ఎఱ్ఱని కాంతితోఁ గూడిన కనుగొలుకులచేఁ బ్రకాశించునవి; వాలికకన్నులు = వెడఁద లగు కన్నులు; చెన్నుమీఱఁగన్ = ప్రకాశింపఁగా. అలం. ఉపమ, రూపకము.

1. చ. కిరీర. 2. వ్రాతల. క. వ్రేతల. శ. ర. 3. వైవై. క. * బలుమఱు. శ. ర. 4. క. క్కులు. 5. క. లక్ష్మి. చ. లక్ష్మ.

తే. అలకతిమిరంబు తనుగప్పునను భయమున
ముఖసుధాసూతి నునువెల్లు ములికిఁ గూర్చి
సవదరించిన సింగిణిచాయ నొసలి
వంకచూపునఁ ¹దగఁ గటివంకబొమలు.

45

టీక. అలకతిమిరంబు = ముంగురులనెడి చీకటి; ముఖసుధాసూతి = ముఖచంద్రుడు; నును వెల్లుములికిఁ, కూర్చి = లేతవెన్నెల యను బాణమును సందించి; సవదరించిన = పట్టిన; సింగిణిచాయఁ = వింటివలె; వంకచూపునఁ = పీఠచూపున; కటివంకబొమలు = నల్లనై, వంకరగనున్న కనుబొమలు; తగఁ = ప్రకాశించెను. అలం. రూపకము, ఉపమ.

క. బలభిదుపలాద్రిమాళిఁ, బలపలగాఁ బొడవు ముదిరపటలముపగిదిఁ
లలితోత్తమాంగతలమున, జిలుగుం ²దెలిక్రొత్తచలిదిచిక్కము దనరన్.

46

టీక. బలభిదుపలాద్రిమాళిఁ = ఇంద్రసీలములకొండకొమ్మన; పలపలగాఁ = విరళముగా; పొడవు = వ్యాపించు; ముదిరిపటలముపగిదిఁ = మేఘములగుంపువలె; లలితోత్తమాంగతలమునఁ = మనోజ్ఞమగుతలమైన; ఉపమ.

శా. దిగ్వాసుం డురుపింఛలాంఛితశిఖోద్దీర్ఘండు వర్షాపయో
ముగ్ధర్ఘండు నవాంబుజాహితలతాముక్తాంగదుండుఁ సుధా
రుగ్విస్తేరముఖుం డనంగ శతజిద్రూపాధికుం డగ్రభూ
³వాగ్ధ్వరోద్భవాభూమి శ్రీవిభుండు శ్రీచత్వాంకవత్సుండునై.

47

టీక. దిగ్వాసుండు = దిగంబరుడు; వర్షాపయోముగ్ధర్ఘండు = వానకాలపుమేఘమువలె (నల్లని) రంగు కలవాడు. నవాంబు.....గదుండుఁ = లేతకెలవంకవంటిముత్యాలభుజకీర్తికలవాడు; సుధా రుగ్విస్తేరముఖుండు = చంద్రునివలె వికాసముకలముఖము కలవాడు; అనంగ శతజిద్రూపాధికుండు = వందఃకొలదిగ నుండు మంత్రధులను మించిన చక్కదనము కలవాడు; అగ్ర.....భూమి = తొలి పలుకులగు వేదములు పుట్టుటకు కారణమైనవాడు; [పూర్వటీకలో “అగ్రభూవాగ్ధ్వరోద్భవాభూమి = బ్రహ్మణుల మాటగర్వమునకుఁ బుట్టినచోటు” అని కలదు. ఆ మూలము, వ్యాఖ్యానము అయ్యుక్తములు.] అలం. ఉపమ.

క. *నొడువుల పడఁతుక మగనికిఁ, పొడచూపని తనదురూపు పొడగనిపించెఁ
జడనిధిశయనుండు కొంగున, ⁴ముడిచినమణి గాదె భక్తముఖ్యుల కెల్లన్.

48

టీక. నొడువుల.....మగనికిఁ = సరస్వతికి భర్తయగు బ్రహ్మకు; పొడచూపని = చూపని; పొడగనిపించెఁ = కనుపడునట్లు చేసెను - చూపెను; జడనిధిశయనుండు = సముద్రమున నిద్రించు విష్ణువు; అలం. కావ్యలింగము.

క. నిగనిగని విదళకదళి, యుగళిన్నగి జిగిదొలంకు నూరులఁ గని చొ
క్కు గదురఁజేయు జగత్పతిఁ, దగిలి కనుంగొనుచు మునిమదావళ మెలమిన్.

టీక. నిగనిగని = తళతళలాడు; విదళకదళియుగళిఁ = ఆకులు లేని రెండుదనటి బోచెలను; నగి = నవ్వి - తిరస్కరించి; జిగి, దొలంకు = కాంతులనీను; చొక్కుఁ = పరవశతను; కదురఁజేయుఁ = కల్పించును; మునిమదావళము = మునిశ్రేష్ఠుడు; ఎలమిఁ = ప్రీతితో; [“చొక్కుగదురఁ = పరవశ త్వము కలుగగా” అని పూర్వటీక. అది యనుచితము.]

1. క. దగ. చ. దగె. 2. క. దళుక్రొత్త. చ. దొలుక్రొత్త. దెలిక్రొత్త. శ. ర. పి. క. వాగ్ధ్వ. చ. వాగ్ధ్వరో. *నుడువు. శ. ర. 4. చ. ముడి.

తే. విపులవీక్షణశక్తిచే ¹వెండి కుండ, లింగతలివగాంగరుచిసుధ గొత్తి గ్రోలి
సంతతవ్రతకల్పనాజాయమాన, దుష్టరక్షశకుంతయుఁ దొలంగఁద్రోచి. 50

టీక. వెండి = మజల; కుండలింగతలివగాంగరుచి సుధ = శేషశాయియగు విష్ణుని దేహకాంతి
యను నమృతమును. పుండరీకుఁడు తనివితీరి శ్రీకృష్ణుని దివ్యతేజమును తిలకించెనని భావము.

ఉ. ఆవు నదల్పు పచ్చవెదు రంఘ్రియఁ గాంతరనీధి నూఁది యి
గ్రావనిఁ దేజరిల్లు కటిహస్తసమన్వితఁ గొస్తుభాంకు నిం
దీవిభు నింద్రనీలనిభదేహుఁ గనుంగొని హర్షవర్షధా
రావిలమానసుం డగుచు నమ్ముని కృత్యవిమూఢబుద్ధిగై. 51

టీక. పచ్చవెదురు = ఆరుపచ్చని పచ్చివెదురుకల్లు; అంఘ్రియఁగాంతరనీధి = రెండు
కాళ్లకును నడుమను; ఊఁది = గట్టిగా ఇరికించి; అగ్రావని = ఎదుటిభాగమున; ఇందీవిభు = లక్ష్మీ
దేవికి భర్తయైనవానిని - విష్ణుని; హర్ష మానసుండుగుఁడు = సంతోష ము వర్షధారచే దడుపఁ
బడి ఉక్కిరిబిక్కిరియైన మనస్సుకలవాడై; కృత్యవిమూఢబుద్ధిగై = స్తూభించినవాడై. అలం.
స్వభావోక్తి.

చ. విలిఖితమో శిలాకృతియొ విస్తృతి రూపువహించెనో యనన్
జలనవిదూరుఁడయ్యుఁ దొలసావిపయోధరధారఁ దోఁగు న
య్యిలఁదలయెత్తుకొత్తపులుసేపున వే పులకల్ తనూలతన్
మొలవఁగ నున్న నన్వి యదుముఖ్యుఁడు తాళసముఖ్యు నిట్లనున్. 52

టీక. విలిఖితమో = వ్రాయఁబడినదో - చిత్తరువో; శిలాకృతియొ = గొలిపిగ్రహమో;
విస్తృతి, రూపువహించెనో = మూర్తీభవించిన మజుటో; చలనవిదూరుఁడయ్యున్ = కదిలికలేనివా
డైనను; తొలసావిపయోధరధారన్ = తొలుకరి వర్షధారలచేత; తోఁగు = తడియు; ఇలన్ = భూమిపై;
తలయెత్తు = మొలచు; కొత్తపులుసేపునన్ = చిగురుగడ్డిసారున; పులకల్ = గగుర్పాటు; అలం.
ఉత్పేక్ష, ఉపమ.

ఉ. నిచ్చలు నిచ్చలోఁ బొదలు నీపితృభక్తికి జ్ఞానశక్తికి
మెచ్చితి నిచ్చితిం గరము నీయెడ నీయెడ యేల? వేడుకొ
మ్మిచ్చెదఁ జెచ్చెన్ వలయునీప్సితముల్ శతమేని దీననే
పొచ్చెము నొచ్చెముం జొరదు భూసురకేసరి! నమ్ము నావుడున్. 53

టీక. నిచ్చలు = ఎల్లపుడు; ఇచ్చలో = మనస్సునందు; కరము = ఆభయహస్తము; ఎడ =
ఎడము-జాలము, భేదము; శతమేని = నూతనను; పొచ్చెము = లాపము; ఒచ్చెము = అనుమానము. అలం.
అనుప్రాసము.

శా. భస్మోద్ధూలనపాండురాంగము రమాప్రాణేశుపాదద్వయిన్
విస్తేరాంబుజగామిహంస మిది నాచే వ్రాల్చుచున్ లేచి 'దే
వాస్తాకం శరణం త్వమేవ; గతి రన్యో నాస్తి; దుర్వాసనా
పస్తారం హర' యంచుఁ బల్కి మఱియున్ భక్తుండు భక్తిస్పృహన్. 54

టీక. భస్మో.....గము = బూడిదపూసికొనుటచే తెల్లనైన దేహము; విస్తేరాంబుజగామి,
హంసము = వికసించువద్దమునుగూర్చిపోవు హంస; నాన్ = అనునట్లు; వే = వేగముగ; వ్రాల్చు

1. ట. కేడు. క. వెండి. * క. తక్షణాత్తు. క. ర. తలయెత్తు. † నియ్యెడ నియ్యెడ. శ. ర. -

చుక్ = పడవేయుచు; దేవాస్తాకం శరణం త్వమేవ = దేవా! మాకు నీవే దిక్కు; గతి రన్యోనాస్తి = వేఱుగతి లేదు; దుర్వాసనాపస్తారం హర = చెడ్డవిషయములయందలి కోరికయను పిచ్చిని పోగొట్టుము; భక్తిస్పృహక్ = భక్తియందలి ఇచ్చచేత - భక్తికమకముచేత; ['దేవాస్తాకం' అని సంబుద్ధిపయి సంధి.]

సీ. పాదలు నీపొక్కిటిపువ్వుకాన్పునఁ గదా పెనుమాయ పిల్లలఁ బెట్టుపెల్లఁ
బొడము నీమొదలియూర్పులనేపులనకదా చదువుసంధ్యలు గల్గి జగము మనుట
కెరలు నీయడుగుఁబాగురలతేనియఁగదా పాపంపుఁబెనురొంపి ¹పలుచనగుట
పొసఁగు నీతెలిచూపుపసఁగదా యిది రాత్రి యిది పగలనుమేర లెఱుఁగఁబడుట
తే. భవనఘటనకు మొదలికంబమునుబోలె, భవనములకెల్ల నీ వాది²భూతుఁ డగుట
నిట్టనిలుచున్మిచేఁగాదె నెట్టుకొనియె, గె. టుగుఁటును లేక లక్ష్మీకళత్ర! 55

టీక. పాదలు = పద్మిల్లు; కాన్పునక్ = ప్రసవముచేత; ఊర్పులు = నిశ్శ్వాసములు; కెరలు = అతిశయించు; తెలిచూపు = తేటతెల్లమగు దృష్టి; భవనఘటనకుక్ = ఇల్లుకట్టుటకు; ఆదిభూతుఁడు = మొదటివాడవు - ప్రధానుడవు; నిట్టనిలుచున్మిచేక్ = నిటారుగా నిలుచుండుటచేత; నెట్టుకొని యెక్ = అతిశయించెను - తేటపడియెను; గెంటు, గుంటును, లేక = కదలిక, తగ్గులేక - నిరాటంక ముగ. [ఇచట 'నీవాదిభూతుఁడవగుట' అనుటకు బదులు 'నీవాదిభూతుఁడగుట' అని ప్రయోగింపఁ బడినది.]

విష్ణుని నాభికమలమునఁ బుట్టిన బ్రహ్మ సృష్టిజేయఁబూనెననియు, విష్ణుని తొలియూర్పులే వేదములయి జనుల విద్యాబుద్ధుల కవకాశము కలిగించెననియు, విష్ణువుపాదములనుండి గంగానది యుద్భవిల్లి ప్రజలపాపములను వటాపంచలుచేసి, వారికి పుణ్యస్థలను కలిగించుచున్నదనియు, విష్ణుని కన్నులగు సూర్యచంద్రులవలననే యహర్నిశలను విభజింప వీలగుచున్నదనియు, విష్ణువు భువనములకెల్ల మూలమనియు నభిప్రాయము. అలం. ఉపమ.

చ. ముదమున సోమకాసురుఁడు మ్రుచ్చిలి అచ్చలమారఁగొన్న ప్రా
జదువులు తెచ్చి తజ్జతరసాంద్రతరాంత్రము లంట నంటు బల్
⁴గదురు దొలంగఁ గీర్తియను గంగఁ దొలంచి విధాతృవిస్ఫుర
ద్వదనసరోజగంధలలితంబులు చేసితిగా జగన్నిధీ! 56

టీక. మ్రుచ్చిలి = దొంగిలించి; అచ్చలమారక్, కొన్న = పూనికతో అపహరించిన; ప్రాజదువులు = వేదములను; తెచ్చి; తజ్జతరసాంద్రతరాంత్రములు = ఆతనిపొట్టలో ఎక్కువగనుండు ప్రేవులు; అంటక్ = అట్టకట్టఁగా - అంటుకొనఁగా; అంటు బల్గదురు = వ్యాపించిన ఎక్కువైన కంపును; తొలంచి = కడిగి; విధాతృ.....తంబులు = వికసించిన కమలములవంటి బ్రహ్మముఖములందలి పరిమళముచే సువాసనగలవి. అలం. రూపకము. (ఇది మత్స్యవతారవర్ణనము)

ఉ. కోపనశాపనవ్యశిఖి⁵గోల్తసఁగం గోసుగంది మ్రుంది త
త్తాపము నాఁచలేక తిమిథామజలభ్రమిఁగూలి తూలు జం
భాపహరాజ్యలక్ష్మి పెరవాఱగఁ దెల్పవె యీతకాయదూ
వై పృథుకర్పరం బమర నాశితరక్షణదక్షిణేక్షణా! 57

1. చ. కలచన. 2. చ. భూతివగుచు. 3. చ. గాత్రము. రాంత్రములంటికట్టు. 4. చ. రి. 5. చ. గదిరు. 6. క. గోర్తన చ. గోల్తస. సూర్య. గోల్తస. 6. చ. సుగంధ.

టీక. కోపన శాపనవ్యశిఖాన్ = కోపస్వభావముకల దుర్వాసునిశాపమునెడి కనకనలాడు నిప్పుచే; కోల్తనగన్ = వెన్నుకాలునట్లుగా [గోర్తనగన్ = మిక్కిలిరేగగగా అని పూర్వటీక.] కనుగంది = మిక్కిలి తపించి; మ్రంది = సోలి; తిమి...భ్రమన్ = జలచరములగు నివాసమగు సముద్రపు సుడులలో; కూలు = పడు; జుభావహారాబ్యలత్తీన్ = జంభునిజంబిన యందుని రాబ్యసంపదను; వెఱువు; ఆరగన్ = ఉపాయమున; శతకాయరూపై = గోరుటకు అనుమలమగు సారకాయరూపు కలదయిన; పృథుకర్పరంబు = గొప్పనీపుచిప్ప; అమరన్ = అమరములము గాగా; తేల్పవె = తేలునట్లు చేయలేదా? ఆశ్రిత.....క్షణ! = ఆశ్రితులను రక్షించుటలో పయతోడి చూపుకలవాడా! [ఇది కూర్తావతారవర్ణన] అలం. ఉపమ.

ఉ. ఆపెనువెల్లిఁ ద్రైల్లమకరాకరమేఖల నీవు దేర్చి య

ప్రాపదటంకవిభ్రమవిడంబినియా నిజదంష్ట్రు గూర్చు త

ద్రూపము దీపితం బగు సరోరుహలోచన! సప్తజిహ్వజి

హ్వోపరిభాగధూమకలయోపమమై నిజయోపలబ్ధులన్.

58

టీక. ఆ పెనువెల్లిన్ = ఆప్రళకాయకాలపు పెద్దప్రళాహమున; ద్రైల్ల = పడిన; మకరాకర మేఖలన్ = సముద్రముమొలనూలుగాగల భూమిని; ఆప్రాపదటంకవిభ్రమవిడంబినియా = బంగారు పిడి యొక్కవిలాసము ననుకరించునట్టి [ఇచట 'బంగారును నొకదనట్టి యులియుక్క విలాసమును పోలినది' అని పూర్వటీకయందు కలదు. అది సరికాదు.] నిజదంష్ట్రున్ = నీటితీరముందు; తద్రూపము = అప్పటి భూమిరూపము; విలయోపలబ్ధులన్ = ప్రళయకాలములందు; సప్త...పమమై = అగ్నిజ్వాలల చివఱలందు వలయాకారమున నుండు పొగలగుంపులు పోలినట్టి; దీపితంబగున్ = ప్రకాశించును. (ఇది వరాహావతార వర్ణనము) అలం ఉపమ.

చ. అలఘు జగద్ద్విషద్ద్విషఘటాంకుశ శాతనఖాంకురాగ్రలాం

గలముల మున్ను నీవసురఘస్సర! వైరి భుజాంతరశజాం

గలమహిః చాలుపట్టి పయిఁ గ్రమ్మెడునెత్తురు నీరుపెట్టి యం

దలుకవె కీర్తిపూర్తికలమాంకుర మింద్రరమాఫలార్థివై.

59

టీక. అలఘు.....లాంగలములన్ = అలఘు = గోవు; జగద్ద్విషద్ద్విషఘటాంకుశ = లోకశత్రువులగు రాక్షసులనెడి ఏనుగుల గుంపునకు; అంకుశ = అంకుశములైన; శాతనఖాంకురాగ్రలాంగలములన్ = వాడిగోళ్లకొనలనెడి నాగళ్లచేత; అసురఘస్సర! = రాక్షసులను నశింపజేయువాడా! వైరి.....మహిన్ = శత్రువుల తొమ్ములనెడి ఆడవినేలను; చాలుపట్టి = చాళ్లు ఏర్పడునట్లు దున్ని; కీర్తిపూర్తికలమాంకురము = గొప్పకీర్తి యను పరిమొలకను; ఇంద్రరమాఫలార్థివై = ఇందుని సంపదను నిలువదలంచి; అలుకవె = నాటవా. అలం. రూపకము.

నాగేళ్లతో తొలుత పొలముదున్ని, చాలుపట్టి, నీరుపెట్టి, విత్తనములు చల్లుట, అది ఫలించుట లోకపరిపాటి. ఇందు నృసింహావతారము వర్ణితము.

క. దండితబలివై జగములు, నిండఁ బెరుగుచున్నవేళ నీయడుగున భూ

మండల మతిసూక్ష్మాకృతి, గొండికమచ్చయనబోలెఁ గొమరొందు హరి! 60

టీక. దండితబలివై = బలిని దండించి; గొండికమచ్చయనబోలెన్ = చిన్నమచ్చవలె; గొమరొందున్ = ప్రకాశించును. అలం. ఆధికము, ఉపమ. ఇది వామనావతారవర్ణనము.

ఉ. మాతృకతోరకంతబిలమార్గగళద్రుధిరారుణాననం

బై తళుకొత్తు దోపరశుహంసికి మేత యొసంగవే రిపు

త్వౌతలనాథ మేచకక చాకుచహారమృణాళనాళ సం
ఘాతము నూతనైణమదకర్దమ వర్ధనసంప్రభూతమున్.

61

టీక. మాతృ...ననంబై = తల్లియొక్క గట్టికంఠమునుండి కాలుచున్న నెత్తుటిచే ఎఱ్ఱనైన ముఖముకలదై; (అంచుకలదము యని పరశునిషయమున గ్రహించునది.) తఱుకొత్తు = ప్రకాశించు; దోఃపరశుహంసికిఁ = చేతిలోని గండ్రగొడ్డలియను నాడుహంసకు; [హంసముఖము ఎఱ్ఱగానుండునని కవిసమయము] రిపుసంఘాతమున్ - రిపుత్వౌతలనాథ = శత్రురాజులయొక్క; మేచకకచా = నల్లనిజుట్టుగల స్త్రీలయొక్క - వారి భార్యలయొక్క; కుచహార = కుచములపై ప్రేలాడు హారములనెడు; మృణాళనాళసంఘాతమున్ = తామరతూండ్లగుంపులు; నూతనైణమద...భూతమున్ = క్రొత్త కస్తురియను బురదయందు పుట్టి పెరిగినదానిని; [పరశురాముండు తృడియాజ్ఞచొప్పున తల్లికుత్తుకను నతికెననియు, తనతండ్రిని రాజు చంపిన కారణమున రాజుల నందఱిని ఇరువదియొక్కరారి సంహరించెననియు పురాణగాథ.] ఇది పరశురామావతారవర్ణనము.

శత్రురాజులు సంహరింపఁబడఁగా వారిభార్యలు కస్తురి నలఁచుట మానిరనియు, మెడలలో హారములను దాల్చుటయు విడిచిరనియు భావము. [హంసలు తామరతూండ్లను తిరుచని కవి సమయము.] అలం. రూపకము.

ఉ. దారుణబాణపాతమదధారలు గాఱఁగఁ గ్రాలు దోర్ధను
ర్వారణరాజుఁ గొల్చి దశవక్త్రముఖాంబుజవాటిఁ గొల్చి బృం
దారకహృత్సరోజములు దాననచేసి వికాసమాసరా
కారత నొందఁజేసిన ప్రగల్భత నీక తగున్ దగున్ హరీ!

62

టీక. దారుణ....ధారలు = క్రూరములగు (వాడి) బాణములుపడుటయు నెడి మదజలధారలు, గాఱఁగఁ = ప్రవహింపఁగా; గ్రాలు = ప్రకాశించు; దోర్ధనుర్వారణరాజున్ = హస్తచుందలి ధనుస్సును గజరాజును; కొల్చి = పురికొల్పి; దశవక్త్రముఖాంబుజవాటిఁ = రావణుని ముఖములను పద్మములను; దాననచేసి = ఆ కారణముననే - రావణుని ముఖములను పద్మములను కూల్చుటచేతనే; బృందారకహృత్సరోజములు = దేవతల హృదయము లను పద్మములను; వికాసమాసరాకారతన్ = వికాసముయొక్క సారమైన ఆకారము కల్గుటను; ప్రగల్భత=నేర్పు; హరీ! = విష్ణుదేవుడా! - (సింహమా) నీక = నీకే; తగున్, తగున్. అలం. రూపకము. ఇది రామావతారవర్ణనము.

మ. వికటో త్తంభితసీరభోగపటలీ విస్ఫూర్తిమన్తూర్తి కం
చుక నిర్దోకభయానకంబు వికృతాశుజ్వేళ మగ్నిచ్చటా
వికిరక్తరనిరీక్షణంబు నగు నీవేషంబు శేషానుకా
రికళన్ గ్రాలదె క్రొలదె సమదవైరిప్రాణహతూలముల్.

63

టీక. ఇందు బలరామావతారము వర్ణింపఁబడుచున్నది.గా అతఁ డిందు శేషుండు వర్ణింపఁబడెను. వికట.....మూర్తి = వంకరగా ఎత్తఁబడిన నాఁగే శ్లను పడగలగమిచే ప్రకాశించు దేహముకలదని బలరామునిపక్షమున అర్థము; వంకరగా ఎత్తఁబడిన నాఁగే శ్లవంటి పడగలగుంపుచే ప్రకాశించు దేహము కలదని శేషునిపక్షమున అర్థము. కంచుకనిర్దోకభయానకంబు = కంచుకము విడుచుటచే భయంకరమైనదని బలరామపక్షమునను, చొక్కావంటి కుబుసమువిడుచుటచే భయంకరమైనదని పాముపక్షమునను అర్థము.

[కంచుకనిర్దోకభయానకంబు = కుబుసమువిడుచుటచేత భయంకరమైనది - అని పూర్వటీక. ఈ టీకలో పాముపక్షముననే గాని; బలరామునిపక్షమున అర్థము కుదురదు. కాన నిది అగ్రాన్యము.] వికృతాశుజ్వేళము = వికారమై పడిగల సింహనాదము కలదని బల-పక్షమునను, వికారమై, వేగము

గల విషము కలదని పాముచక్షుమునకు అర్థము; అగ్ని.....నిరీక్షణాలు = నిప్పులకు వెదచల్లు వాడి చూపులు కలది; (రెండుచక్షుములందును ఒకే యర్థము) అగు, నీవేమియు; శేషానుకారికళన్ = శేషుని అనుకరించురీతిని; క్రాలదె! = ప్రకాశింపదా? సమప.....వాహులమున్ = క్రొవ్విస శత్రువుల ప్రాణవాయువును; క్రాలదె! = క్రాలదా? [పాము వాయువును భక్షించునని గ్రాహ్యము.] అలం. ఉపమ. రూపకము, స్లేషము.

చ. ప్రతిదినకేశ¹లుంచనపు²రాయిడి నెట్టిన బట్టకట్టి పైఁ
బుతపుత మంచు నున్న కుటుబోడతలన్ ధరియింప నోడియున్
సత మగుసొమ్ముగాన విడ జాలవుగా విఖింఛవల్ల సౌ
గతమతధుర్య! దానిఁ గటిఁ గట్టుము పుట్టము మిన్న కేటికిన్. 64

టీక. ప్రతిదినకేశలుంచనపురాయిడిన్ = ప్రతిదినము పెద్దద్రుగలను పీడివేయుటచేనైన యువ ద్రవమున; నెట్టినన్ = మిక్కిలి; పుతపుతమాచున్ = పుతపుతగాడుచు - బాధవలన దిష్టెక్కి; కుటుబోడతలన్ = కురుచయైన బోడితలపైని; ధరియింపనోడియున్ = ధరింపసాగ్యము కాదన్నను; సతమగు, సొమ్ముగానన్ = (నీకు) శాశ్వతమగు నగ యగుటచే; విఖింఛవల్లన్ = నెమిలిపురిని; విడజాలవుగా! = విడువలేవుగదా! సౌగతమతధుర్య! = బుద్ధుడా! దానిన్ = ఆపింఛముచు; కటిఁగట్టుము = (వస్త్రమునకు బదులుగా) మొలకు ధరింపుము; మిన్నక = అనానశ్యముగ; పుట్టము, ఏటికిన్? = వస్త్రమేలే! [వస్త్రముకట్టుకొనుట మాని, పింఛమునే కట్టుకొనుమని భావము. తల బట్టకట్టుటచే మొల బట్ట అక్కఱ లేదని స్లేషరూపమున చతుత్కారము.] ఇందు బౌద్ధావతారనర్జితము.

చ. కలి హిమవేళ శోభనపుగమ్మనిరుల్ సకలంబు డుల్చి భూ
వలయవనంబుఁ గప్పికొని వర్తిలు జాడ్యపుటీఁద వర్ణంగా
నలరులకారులీల భవదాగమనం బటంగల్ రోషపా
టల మగు నీకనుంగడలడాలు నగున్ జిగురాకు నాకృతిన్. 65

టీక. కలిహిమవేళన్ = కలికాలమును చలికాలమున; శోభనపుగమ్మనిరుల్ = చక్కదనము (శోభ) అను పరిమళయుతపుష్పములు; [‘శోభనపుగమ్మనిరులు = మేలుల నెడి సువాసనతోడి పువ్వులు’ అని పూర్వపుటిక.] సకలంబున్ = అన్నిటిని; డుల్చి = రాల్చి; భూవలయవనంబున్ = భూమండల మను అడవిని; కప్పికొని = ఆవరించి; జాడ్యపుటీఁద = మందత్వమునెడి గాలి; వర్ణంగా = వ్యాపింపఁగా - పీవఁగా; అలరులకారులీలన్ = వసంతకాలమువలె; భవదాగమనంబు = నీ (కల్పియొక్క) యొక్కరాక; అటంగల్ = అంతటంగల్లఁగా; రోషపాటలమగు = కోపముచే నెఱునయిన; నీకనుంగడలడాలు = నీకడకన్నులకాంతి; చిగురాకునాకృతిన్ = చిగుళ్ళయొక్క (ఎఱునయిన) ఆకారమును; నగున్ = పోహసించును—పోలును. అలం. రూపకము; ఉపమ.

సీ. నీటిలోఁ జివుకక నిలిచి ¹క్రమ్మరుపూన్ని ²కఠినకర్పరపు. ³జుక్కాను బిగువు
దంష్ట్ర నెత్తిన మహితలపుగాడుపుజీర యురుదారుకలనయం దుదయ మగుట
పరులకుఁ దనకట్టబలిమి చూపువిధంబు పులిమిన నెత్తుగ్గుగిలపునూనె
ద్వీపాంతరమునకుఁ దెగువమై జను⁴పెంపు చేముట్టునాగంటి ⁵జీనితగులు

1. క. లుంఛన. 2. చ. రాయణి. 3. క. ముగ. చ. మగు. 4. క. నిడ. త. విడ. 5. క. క్రమ్మరు. 6. ర. చ. క్రమ్మరు, 6. క. గఠిన. 7. చ. జుక్కాను. 8. చ. తెంపు. 9. క. జీను. చ. జీని.

తే. సాగతాగమమూలిమి శాస్త్రసరణి, వల్లువల్లన చిత్రధావనము గల్లు

నిన్నుఁ దరిచేసి భవవాద్ధి ని స్థరించి, దరిఁ దఱియకున్న గలదె మోదము మురారి!

టీక. ఈ పద్యము దశావతారముల సంగ్రహవర్ణనరూపము; ఇందు విష్ణుమూర్తి యొక పడవ వలె వర్ణింపబడినాడు; సంసారజలధిని దాటి మోక్షమును పొందుటకు ఆ తరియే యాధారమని వర్ణింపబడియున్నది. ఇందు విష్ణుని దశావతారములు పడవపరికరములుగా వర్ణింపబడియున్నవి. చివుకక = తడిసిపోవుటచే సారహీనముగాక; క్రుచ్చులు పూన్కి = తిరుగుచుండు పట్టుదలయు - ప్రయత్నము. [ఇటు మత్స్యవతారము సూచితము. చేప నీటిలో ఎంతకాల మున్నను చివుకక స్వేచ్ఛగా తిరుగును.] కఠిన.....దిగువు = మోటైన నీపుంజిప్పయనెడి చుక్కాను బలము. [ఇందు కూర్మావతారము వ్యక్తము.] దంష్ట్రనెత్తిన = కోతితో నీటినుండి బయటకు తీయఁబడిన; మహి.....జీర = భూమియను తెఱచాప; [ఇందు వరాహవతారము గ్రాహ్యము. వరాహమూర్తి ముట్టెతో నముద్రమునుండి వైకి ఎత్తఁబడిన భూమి తెఱచాపవలె నున్నదని భావము.] ఉరుదారుకలనయందున్ = గొప్పమ్రాని కూర్చునందు; ఉదయమగుట = పుట్టుట; [ఇందు నృసింహవతారమును గ్రహించునది. పడవ దారువు లచే జేయఁబడినది; విష్ణువు దారు స్తంభమునందు పుట్టెను.] పరులకున్ = శత్రువులకు, ఇతరులకు; తన కట్లబలిమి మాపునిధంబు = తన్ను (పలకలు దగ్గఱదగ్గఱగాఁజేర్చి) కట్టిన బలమును చూపుపద్ధతి - అని పడవపక్షమున అర్థము. (ఇందు వామనావతారము సూచింపబడుటచే) పగవారియెడ తాను వారిని (బలిచక్రవర్తి సూచింపబడెను) నిర్బంధించు శక్తిని చూపు విధము అను నర్థాంతరము గ్రాహ్యము. పుల మిన.....నూనె = (పడవలో నీరు చొరకుండ, కట్లకు) రాచిన గుగ్గిలపునూనె - అనియు, (పరశు రామావతారపక్షమున) శత్రువులను సంహరించి గుగ్గిలపునూనెవలె చిక్కనయిన నెత్తురు భూమివయి పులుముట అనియు నర్థము. ద్వీపాంతరమునకున్ = (పడవపక్షమున) వేటొకదీవికి; రామావతారపక్షమున) లంకకు; తెగువమై = సాహసమున; చను, పెంపు = పోవునట్టి గొప్పతనము; చేముట్టు.....తగులు = పని ముట్టుయిన నాఁగటివంటి లంగరు తగుల్చుటయని పడవ పక్షమునను, ఆయుధమయిన లంగరువంటి నాఁగటి యందలి ఆసక్తి యని బలరామునిపక్షమునను అర్థములు. సాగతా...సరణి = బౌద్ధాగమమనెడి పడవ న డపుకాస్త్రపద్ధతి; [ఇటు బౌద్ధావతారము సూచితము.] వల్లువల్లనచిత్రధావనము = చక్కనైనవల్లితమనెడి విచిత్రమగు శిఖ)గమనము. [ఇటు కల్కిమూర్తియవతారము సూచితము.] తరి = పడవ; దరి = దిడ్డు; తఱియకున్నన్ = చేరనియెడల; మోదము కలదె! = సంతోషము లేదు. అలం. ఉపమ, రూపకము.

చ. లలితకళావతీ మృదుపలాశపరీతసుధామరందపి

చ్చిలసుషమాప్రబోధగుణ జృంభితపూర్ణసుధాంశు బింబపు

ష్కలసితపుష్కరాయతన! పట్పురణేంద్ర¹నవేంద్రనీల క

జ్జలజలజాప్తజాజల నిజద్యుతిచంచక కాంతి²కంచుకా!

67

టీక. లలిత.....రాయతన! - లలితకళావతీ = చక్కని కళలసమూహమనెడి; మృదుపలాశ = మెత్తనిదళములచే (జేకులతో); పరీత = కూడుకొని; సుధామరందపిచ్చిల = అమృతమనెడి పూఁదేనె చిక్కఁదనముకలిగి; సుషమా = కాంతియను; ప్రబోధగుణజృంభిత = పరిమళముతో వికసించిన; పూర్ణ సుధాంశుబింబ = నిండుచంద్రుడను; పుష్కలసితపుష్కర = ప్రకాశించు తెల్లతామరపువ్వు; ఆయ తన! = నివాసముగాఁ గలవాఁడా!

ఇందు పద్మము చంద్రునిగా రూపింపబడినది. చంద్రకళలకును, తామరపూవుజేకులకును రూపకము; అట్లే అమృతమునకును పూఁదేనెకును, కాంతికిని, వికాసమునకును రూపకము.

1. చ. మహేంద్ర. 2. పంచకా!

పాండురంగ-11

[లలిత.....అయతన = దిప్పియైన గళలపయ్యాయనెడిమెల్లని గూతులచేతచుట్టబడి, యమృతమనెడి పూజేనెమిగడయొక్కమేలిన పొలియిడిమును లోనిచెడిగుణముచేత రేగిన నిందుచంద్రునిబింబముయొక్క కొఱుకలేని తెల్లనైన బలప్రదేశమును (పాంసముద్రము)ఇట్లుగా కలవాడా! అని పూర్వటీక. ఇందు కొలపనయినను రూపము చూపబడి పదవ విడువబడినది.]

పట్టర..... కంచుకా! - పట్టరభోద్ర = గండునొప్పుచు; మహేంద్రనీల = ఇంద్రనీల మణిని; కజ్జల = కాటుకను; జలజాప్తజాబల = సూత్రపుత్రినిగూర్చి యమునానదిబలమును; నిజద్యుతి = స్వకీయమైన కాంతిచే; వంచక = తక్కువపఱచుచున్న; దేహి = దేహినికొనితీసి; కంచుక! = కప చముగాఁ గలవాడా! అలం. రూపకము, ఉపమ.

క. ఉత్పత్తిస్థితివిలయా,ర్థోత్పాదక! విట్టలాహ్వయోన్నత! సత్రా
జిత్సుత్రీకాసతృష్ణగృగుత్పిబసుఖదపఘనపయోధరశాలీ!

68

టీక. ఉత్పత్తి.....త్పాదక! = ఉత్పత్తి, స్థితి, వాశనములను కలిగించువాడా! - ఉత్పత్త్యాదులకు కారణమైనవాడా!; విట్టలాహ్వయోన్నత! = విట్టలుండలు చేరిచే గొప్పవాడైనవాడా! సత్రాజి.....శాలీ! సత్రాజిత్సుత్రీకా = సత్యభామయొక్క; సతృష్ణ = సన్నిహిత (అశతో)గూడి; దృగుత్పిబ = చూపు లను చాతకవత్తులను; సుఖద = సుఖమును కల్గించు; పఘనపయోధరశాలీ! = దేహమును మేళుముచేత దిప్పినవాడా! [ఉత్పిబశబ్దమునకు ఇచ్చట పూర్వటీకలో 'సన్నిహితముచేయుట వలన' అనునర్థ మియ్యబడినది. అది పొరపాటు. ఉత్పిబము = (సీతని త్రాగి జీవించునది) చాతకము అని యర్థము.] అలం. రూపకము.

స్రగ్వణి. అండజాధీశవాహ! జగద్దేహ! దోర్దండచందారినిద్ధిరి తారీ! నతా

ఖండలా! గండరింఖన్తణీకుండలా! పుండరీకేక్షణా! ప్రోవు నక్ష సుక్షణా! 69

టీక. అండజాధీశవాహ! = గరుడుఁడు వాహనముగాఁ గలవాడా!; జగద్దేహ! = ప్రపంచమే గృహముగాఁ గలవాడా!; దోర్దండ.....తారీ! = పీఠియందలి పొడిగైన చక్రాయుధముచే నఱుకబడిన శత్రువులు కలవాడా!; నతాఖండలా! = విధ్వంసఁడగు ఇంద్రుఁడు కలవాడా!; గండరింఖన్తణీకుండలా! = చెక్కిళ్లయందు నటించుచున్న రత్నసింహదలములు కలవాడా!; పుండరీకేక్షణా! = తెల్లతామరలవంటి కన్నులు కలవాడా!; సుక్షణా! = మంచి యుత్సవము కలవాడా!

చ. అశికులభాగకుంతలము ¹లద్దపుముద్దుమొగంబుఁ జేరెన్

గొలువఁగవచ్చు కన్నులుఁ జిగుర్నగుమోవి మెఱుంగుఁజెక్కులన్

వలమరియట్లు లేమొసలివాగఁడపోగులు లోతుపొక్కిటన్

మొలచిన తెల్లదమ్మి బలుమూపులు నీలవినీలదేహమున్.

70

టీక. అశికులభాగ కుంతలములు = తుమ్మెదలయొక్కకాంతిని పొందిన - సామ్యమును పొందిన ముంగురులు; అద్దపుముద్దుమొగంబున్ = అద్దమువలె సొగసైన ముఖమును; చిగుర్నగుమోవి = చిగురును నవ్వుచున్న - చిగురుతో సమానమైన పెదవి; మెఱుంగుఁజెక్కులన్ = తళిగుచెక్కిళ్లు; వలమరియట్లు = దక్షిణావర్తశంఖమువంటి మెడ; లేమొసలివాగఁడపోగులు = సరిత్రోత్తమకరకుండలములు; లోతుపొక్కిటన్ = గంభీరనాభియందు; బలుమూపులు = గొప్పభుజములు; నీలవినీలదేహమున్ = ఇంద్రనీలమువలె నల్లనైన శరీరమును - అని ముందుపద్యమున కన్వయము. అలం. ఉపమ.

చ. కలిగినవాని ²బ్రాబలుకు కమ్మనియూర్పులవాసి ³నెందు నే

వెలుగునుగాని వెన్వెలుగు వెంబడిని ⁴జనువాని నంతటా

1. క. లందపు. చ. లద్దపు. 2. క. నిప్రాబ. 3. క. యెందు. 4. చ. నిమ్మగు.

వెలసినవాని నిగ్గనని వెంబరపుట్టువు రాలిపుట్టువు
బలె గతిఁ గానలేడు యతిమానసహంసక! కంసహింసకా!

71

టీక. ప్రాబలుకు.....వానిక్ = వేదములు పరిమళించు నిట్టూర్పులుగాఁ గలవానిని; వెన్వెలుగు = గొప్పతేజస్సు; వెంబడినిం జనువానిక్ = తనవెనుకనుండువానిని; [విష్ణువెచట నున్నను, అతనివెంట గొప్ప తేజస్సు ఉండునని భావము.] నిగ్గనని = నిన్నుచూడని - ఎఱుంగలేని; వెంబర పుట్టువు = దుర్మార్గుఁడు [వెంబర = దుష్టునియొక్క అని పూర్వటీక. దానినంగీకరించినచోఁ 'కానలేడు' అనునది కుదురుట దుర్ఘటము.] యతిమానసహంసక! = యతులమనస్సు అనెడు మానససరోవరమునకు హంసయగువాఁడా! (శ్లిష్టపరంపరితరూపకము) ['యతులయొక్క మనస్సునకు హంసయైనవాఁడా!'] అని పూర్వటీక.] అలం. ఉపమ, రూపకము.

ఉ. ఛత్రితశేష! నాయెడఁ బ్రసన్నుడ వయ్యెదవే గృతోగ్రశ
తుత్రప మైన యీ లలితరూపముతో నిచటన్ వసింపు మే

క్షేత్రము నెట్టితీర్థమును జెందని యున్నతిఁ బొందుఁగాక యీ

క్షేత్రము తీర్థముగ్గడుప్రసిద్ధి మదాహ్వాయలభిఁ పొందుచున్.

72

టీక. ఛత్రితశేష! = గొడుగుగాఁ జేయఁబడిన శేషుఁడు కలవాఁడా! [శేషుఁడు విష్ణునితల్పము కాఁగా, అతని పడగలు విష్ణునికి గొడుగుయినవని భావము.] ప్రసన్నుడవు, అయ్యెదవే = అను గ్రహముకలవాడ వైనయెడల; గృతోగ్రశతుత్రపమైన = శివునికి విరోధియగు మన్మథునికి సిగ్గు కలిగించెడు - మన్మథునతిక్రమించెడు; [గృతోగ్రశతుత్రపము = చేయఁబడిన కూరశతువుల భయము కలది - కూరులైన శతువులకు భయము కలుగఁజేయునది] అని పూర్వటీక. అది పొరపాటు.] ఈ లలితరూపముతోన్ = ఈ చక్కనిరూపుతో; చెందని = పొందనట్టి; ఉన్నతిక్ = గొప్పతనమును; మదాహ్వాయలభిక్, కడుప్రసిద్ధి, పొందుచున్ = నాపేరఁ బ్రసిద్ధమగుచు, అలం. ఉపమ.

తే. క్షేత్రకులరాజమైన యీక్షేత్రమునకుఁ

దీర్ఘకులరాజమైన యీ తీర్థమునకు

నిఖిలసురనాథ! కర్తృత్వనియతిఁ బొదవి

యీవిట వసించుటయ వరం బిచ్చుటనుడు.

73

టీక. క్షేత్రకులరాజము = అన్నిక్షేత్రములలోను ప్రధానమైనది; నిఖిలసురనాథ! = దేవతా గణమునకు ప్రభువైన భగవంతుఁడా!; కర్తృత్వనియతిక్, పొదవి = యాజమాన్యతను పొంది; ఈవు = నీవు; ఇచ్చుటనుడు - అనుచో స్త్రీసమముపయి అకారసంధి.

సీ. అనుకంప పెనుమోపుగను సొంపునకు వింత చెలువంబు మొలపింపఁ జిగురుమోవి
పవడంపుగొన దంతపక్తిప్రభలు పుష్పితముగాఁగ హరిపల్కు ధరణిదివిజ
నివహవరేణ్యు నోనిఖిలధర్మధురీణ! యగు నట్లు భవదాహ్వాయము వహించు
నితీర్థమున వసియించెద నడుచక్కి నీకుఁ 1జేతఃప్రీతి నెలకొనంగ

తే. భీమఖుర్తాంబుసంభూతభైమి నీదు, క్షేత్రమును దీర్ఘమును నిజోత్కృష్టసలిల

వేణి సంస్థావిశితములు గావింపఁగలదు, నాకు నెంతయు నిష్ట మొనర్పఁ గడఁగి.

టీక. అనుకంపపెనుమోపు = పెద్దమోపుగా - ఎక్కువగా నుండు దయ; కనుసొంపునకుక్ = కన్నులచక్కఁదనమునకు; వింతచెలువంబుక్ = క్రొత్తయందమును; మొలపింపక్ = కలుగఁజేయఁగా;

చిగురు మోవిపడంపుఁగొనక = లేతపెసవియును వగడఁబ్రాచిబల; దుగధుఁగ్నిప్రభలు = పలువరుస
కాంతులు; పుష్పితముగాఁగక = పుష్పములవలె ప్రకాశించుగా - ముసించుగా; [ఎల్లనిపెదవులు
విష్పఁగా వెదలిన దంతకాంతి ప్రవాళముచిఁత పూవు పూచిన ట్లఱముగా నున్నదని భావము.] ధరణి
దివిజనివహవరేణ్యుక = బ్రహ్మణులతో శ్రేష్ఠుడగు పుండరీకునిని; హరి, పల్కుక = దేవుఁ
డిట్లు పల్కును; ఓనిఖిలధర్మధురీణ! = అన్నిధర్మములందును అతితీతనవాఁడా! భవదాహ్వయము =
నీపేరు; నడుచక్కిక = మధ్యభాగమున; చేతఃప్రీతి, నెలకొనంగక = మనస్సంతోషము కలుగు
నట్లుగా; భీమభూర్తాంబుసంభూత = శివుని చెమటనీటిసలన పుట్టినవైన; నిజోత్కృష్టసలిలవేణిక = తన
గొప్పనీటిప్రవాహముచే; సంప్లావితములక = బాగుగా ఉడునుబడినవానినిగా; [ఇటు పూర్వటీకలో
'నిజోత్కృష్టసలిలవేణిసంప్లావితమ్మ' అని సనుష్టపదము గ్రహించబడినది.] ఇష్టము, ఉనర్పఁగడగి =
ఇష్టమును కలిగించబ్రయత్నించి. అలం. ఉపమ.

వ. ప్రకట¹గుప్తాకారంబునం బశ్చిమాభిముఖుండనై సర్వోత్తమత్వంబు నిర్వహిం
పుచు నే నిచ్చట ముచ్చటం దవిలి పట్టించెద. సకలశ్రేష్ఠీగ్రోత్తమంబులగు
నీశ్రేష్ఠతీర్థంబులం బొండరీకంబులై పాండురంగాహ్వయంబుండ సగు నాకు నెక్కా
లంబును శ్వేతద్వీపసుధాసాగరంబులకంటె: ప్రియంబులై నిత్యనివాసంబులై
యత్యంతవిభవంబుల సభిరామంబు లయ్యెడు; సికోరిసయట్లు యిచ్చిలి నని యచ్చ
తుర్బుజుండు పుండరీకునిఁ జేకొనియె. 75

టీక. ప్రకటగుప్తాకారంబునక = ప్రసిద్ధమైనగుప్తమగుటచేత; [ఇచట'సుప్త = నిద్ర
పోయినవాని'అని పూర్వటీక.] పొండరీకంబులై = పుండరీకసంబంధముకలవయి; అభిరామంబులు =
మనోహరంబులు; చేకొనియెక = ఆదరించెను.

శా. శీతాహార్యకుమారి! విన్తిటులు లక్ష్మీజాని వాచంయమి
వ్రాతశ్రేష్ఠునకుక వరం బొసఁగి సాంద్రప్రీతి సచ్చోసమ
ధ్యేతీర్థంబున నున్నవాఁ డిపుడు భుక్తి ముక్తి నీ జాలు వి
ఖ్యాతిం దాల్చి విచిత్రరత్నచయరమ్యస్వస్థహస్త్యంబునన్. 76

టీక. శీతాహార్యకుమారి! = హిమాచలపుత్రికవగు పార్వతీ!; లక్ష్మీజాని = విష్ణువు; వాచంయమి
వ్రాతశ్రేష్ఠునకుక = మునులసమూహమున శ్రేష్ఠుడగు పుండరీకునకు; సాంద్రప్రీతిక = ఎక్కువైన
ప్రేమతో; మధ్యేతీర్థంబునక = తీర్థమునకు నడుమ; భుక్తి = ఇహలోకసుఖమును; ముక్తి =
మోక్షమును; ఈజాలు = ఈయఁదగిన; విచిత్ర.....హస్త్యంబునక = విచిత్రములగు మణులు
తాపబడిన బంగరుమేడలోపల; ఉన్నవాఁడు.

చ. నలువ మొగంబు లెట్లు సృజనప్రథమాహమునం దలిక్కు న
న్నలువున సిద్ధసాధ్యనరనాగదురుద్వరయోగిమండలీ
కలకలగుంభితంబులయి కాంచనచారువులైన నాల్గువా
కిభుల వెలుంగు నున్నతనికేతనరాజమునం బ్రసన్నుడై. 77

టీక. ఎట్లు = ఏరీతిని; నలువ మొగంబులు = బ్రహ్మయొక్కముఖములు; సృజనప్రథమాహమునక =
సృష్టియొక్క మొదటిదినమున; తలిర్చుక = ప్రకాశించునో; అన్నలువునక = ఆవిధమున; సిద్ధ.....
తంబులయి = సిద్ధులు, సాధ్యులు, నరులు, నాగులు, దేవతలు, యోగులు - అనువారి సమూహమే
యొక్క కలకలధ్వనితోఁ గూడినవయి; కాంచనచారువులైన = బంగారుతోఁజేయఁబడి చక్కఁగానున్న;

వెలుంగు=ప్రకాశించునట్టి; ఉన్నతనికేతనరాజమునకు = సౌధమునందు; - తరువాతిపద్యముతో సమన్వయము. విష్ణువునివసించు సౌధమునకు నాల్గుబంగరువాకిళ్లు కలవనియు, నవి బ్రహ్మయొక్క నాల్గుముఖములవలె నున్నవనియు బ్రహ్మముఖములు వేదఘోషతో నిండినట్లు ఈ ద్వారము లెల్లపుడును సేవార్థమరుచెంచిన సిద్ధసాధ్యాదుల కలకలధ్వనితో నిండియుండుననియును బావము. అలం. ఉపమ.

తే పుండరీకుండు తేత్రపాలుండు గొలిచి

¹యుండ నవ్యక్షముఖ్యసంయుక్తుః డగుచు:

బాండు²రంగండు భక్తకల్పద్రులీల

విష్ణుఫలసిద్ధిఁ దోరహత్తించు సంతి !

78

టీక. తేత్రపాలుండు=తేత్రమును కాపాడువాడు - అధికారి యగువాడు; అవ్యక్త... ..యుక్తుః డగుచు = అవ్యక్తస్వరూపాదులతోఁ గూడినవాడై; పాండురంగండు = విష్ణువు(కర్త; భక్తకల్పద్రులీల = భక్తులకు కోరినకోరికల నొసఁగు కల్పవృక్షమువలె; విష్ణుఫలసిద్ధి = కోరిన కార్యములు సిద్ధించుటను; తోరహత్తించు = వృద్ధిపొందజేయును. అలం. ఉపమ.

క. ఆ కంబులలితకరు బుధ, కోకంబులపాలిహేళిఁ గొలుతు రబల ! ము

ల్లోకంబులవారలుఁ బరి, పాకంబుల నాత్మ సుకృతపరికర మొప్పున్.

79

టీక. ఆ, కంబులలితకరు = శంఖముచేత సొగసైన కరముగల ఆ విష్ణుని; బుధకోకంబులపాలి, హేళి = విద్వాంసుల నెడి చక్రవాకపక్షులకు సూర్యుడైన వానిని; ముల్లోకంబులవారలు = ఆత్మ సుకృతపరికరము = తాము చేసికొన్న పుణ్యోపకరణము; పరిపాకంబుల, ఒప్పు = ఫలింపఁగా; కొలుతురు; అలం. రూపకము.

వ. అర్థయోజనస్తారంబును, దదర్శాయామసంయుతంబుచునై కంబుకంధరునకు నాకుం బ్రియజనకంబై సనకసనందశాదిసజ్జనచింతితార్థప్రదంబై సర్వోత్తమంబై యవ్వహతేత్రరాజంబు పుష్కరంబునకంటెఁ ద్రిగుణంబును, కేశరంబునకంటెను షడ్గుణంబును, వారణాసికంటె దశగుణంబును, శ్రీశైలంబునకంటె ననంతంబును నై పుండరీకునివేరం బొండరీకంబన మహీమండలమణికుండలం బగుచు నుండు నప్పరమధామంబు నేనధిష్ఠించి.

80

టీక. అర్థయోజనస్తారంబును = రెండుశ్రోతముల పొడవుగలదియు [యోజనమనఁగా నాల్గు శ్రోతములు.] కదర్శాయామసంయుతంబును = అందునగము [ఒకశ్రోతు] వెడల్పుగలదియు; కంబుకంధరునకు = శంఖమువంటి మెడగల విష్ణునకు; నాకు (శివునకు); పుష్కరంబునకంటె = పుష్కర తేత్రముకంటె; త్రిగుణంబును = మూడురెట్లును; షడ్గుణంబును = ఆఱింతలును; వారణాసికంటె = కాశీతేత్రముకంటె; దశగుణంబును = పదింతలును; అనంతంబును = హద్దులేనిదియు; మహీ..... కుండలంబు = భూమండలము [అనుష్ఠీ] కర్ణకుండలము; పరమధామంబు = గొప్పస్థలమును; అధిష్ఠించి = ఆశ్రయముగాఁ జేసికొని.

ఉ ఆ యగుభర్త నాహలధరానుజు నానవనీతచోరు నేఁ

బాయనిభక్తితోఁ గొలుతుఁ బ్రత్యహముఁ గృహదైవతంబుగా

నో యరవిందకోరకసహోదరచారుపయోధరాధ్య ! ని

శ్రేయసకాంక్షుఁ దక్కిరులు చేరి భజింతు రనంగ నేటికిన్.

81

టీక. ఓయరవింద.....రాధ్య! = తామగమొగలతో ననుచునైన చక్కని స్తనములు కల పార్వతీ!; ఆ యదుభర్త = యాదవులు; ప్రభువుగు నా దేవునిని; హలధరానుజా = బలరాముని తమ్మునిని; నవనీలచోరు = వెన్నదొంగను; ప్రశ్నమాన = ప్రతినిధిమును; గృహపతంబుగా = ఇలుజేల్చుగా; నిశ్చేయసకాంక్ష = శుభాకాంక్షతో; పాయనిభక్తితో = విడువనిభక్తితో; కొలుతు = సేవించును; తక్కురులు = మిగిలినవారు. అల. క. వ్యాధాపత్తి.

క. ఇతరక్షేత్రస్థితదైవతపూజలఁ గలుగు ఫల మనశ్యము గలుగున్
శతదశకగుణితమై యూర్జితమతి దక్షక్షేత్రపూజ జేయు నరునగున్. 82

టీక. ఇతర.....పూజల = మిగిలిన క్షేత్రములందున్న దేవతలయొక్క పూజలవలన; ఆవశ్యము = తప్పక; శతదశకగుణితమై = పేయిరట్లయి; యూర్జితమతి = స్థిరబుద్ధితో.

క. నరుఁ డరువదివేలేడు లి,తరదైవతదర్శనమునఁ దాఁ గను ఫలమున్
పొరయు నలవోకవలె శాంకరి! యాక్షేత్రముంబుఁ గనుగొన్నంతన్. 83

టీక. కను ఫలమున్ = పొందు, మేలిని; అలవోకవలె = అనాయాసముగా; పొరయున్ = పొందును; శాంకరి! = పార్వతీ!

క. సకలక్షేత్రవాసమునకంటె నం దునికి యొప్పు నరునకు మృగడిం
భకనయన! యేకదినవా,సకృతికి వే మోగునఁ గాన సాముజ్యంబున్. 84

టీక. మృగడింభకనయన! = జింకపిల్లకన్నులవంటి కన్నులుగలదానా!-పార్వతీ!; ఏకదినవాసకృతికి = ఒక్కదినము నివసించిన నేర్పరికి; సాయుజ్యంబున్ = మోక్షముకూడ, నరునకున్; అందునికి = ఆక్షేత్రమున నివసించుట; ఒప్పున్ = తగినది.

సీ. దొరకుజన్తమునకుఁ బరమభైషజ్యమా మాతృశుశ్రావసమాధి యొకటి
ఓలువాయనపువేల్పుఁగొలముఁ గొల్వక వాసుదేవు నారాధి.చు తెలివి యొకటి
దుర్వాసనలఁబెట్టు దొసగులు ¹విడదన్ని యధ్యాత్మవాసన సలరు టొకటి
యుర్విజీవులకెల్ల నుదయించి యుదయించి తుది మర్త్యుడై పుట్టు పదవి యొకటి
తే. కాలమున వచ్చునర్థలకాంక్ష యెఱిగి
తృప్తి నొందింపఁగలుగంగఁ దిరుగు టొకటి
దుర్లభం బెట్టు లట్లదిదర్లభంబు
మగువ! తత్తేత్రవాసంబు మానవులకు. 85

టీక. దొరకుజన్తమునకున్ = కలుగఁజోవు పుట్టుటకు; పరమభైషజ్యమా = గొప్పమందైన; మాతృశుశ్రావసమాధి = తల్లిసేవయందలి యాసక్తి; [ఈ జన్తమున తల్లిని సేవించినయెడల తిరిగి జన్మించుటయను దుఃఖము కలుగదని భావము.] చిలు.....గొలమున్ = చిల్లర (తుద) దేవతల గుంపును; ఆరాధించు తెలివి = పూజించు జ్ఞానము; దుర్వాసనల, పెట్టు = చెడ్డవయిన విషయాపేక్షలకు లాగు; దొసగులు = ఆపదలను; విడదన్ని = తప్పించుకొని - త్రోసి; అధ్యాత్మవాసన = తత్త్వ విచారాపేక్షచేత; అలరుట = ఆనందించుట; ఉర్విజీవులకెల్లన్ = భూమియందలి ప్రాణులకన్నిటికిని; ఉదయించి = పుట్టి; తుది = చివరి; మర్త్యుడై = మనుష్యుడై; పదవి = గొప్పభాగ్యము; కాలమునన్ = యుక్తసమయమందు; అర్థలకాంక్ష = యాచకులకోరికను; ఎఱిగి = తెలిసికొని; దుర్లభంబు; ఎట్టులు = ఏరీతి కష్టమో.

పునర్జన్మము లేకుండజేయు తల్లిసేవ యొనర్చు బుద్ధిపుట్టుట కష్టము; చిల్లరదేవతలను విడిచి విష్ణుని సేవించు బుద్ధియు పుట్టుట అసాధ్యము; విషయసుఖములనుగూర్చిన విచారమును విడిచి పరమాత్మతత్త్వమును విచారించుటయు దుర్లభము; ఎన్నో సేవజన్మము లెత్తియెత్తి తుదకు మనుష్యుడుగా పుట్టుటయు కష్టము; వేశకు వచ్చిన అతిథిని గౌరవించి అతని కోరిక యీడేర్చుట కష్టము; మీడివానివలెను - అంత కంటె ఎక్కువగను దుర్లభమైనది పాండురంగక్షేత్రనివాసము; ఎంతో అదృష్టము చేసినొనినగాని అది లభింపదు.

చ. వినవె ¹యజస్రమున్ గుతపవేశ తుధార్తులకోటిఁ గూర్చి నే
త నెసరు వెట్టి వండు కలధౌతపుగూడు పసిండిపప్పు భో
జన మిడి యొందుచోఁ బడయఁజాలెడు పుణ్య మగణ్యమై ఘటి
ల్లు నెలఁత! పాండరీకమహిలో మెదు కొక్కటి పెట్టువానికిన్. 86

టీక. అజస్రమున్ = ఎల్లప్పుడును; గుతపవేశన్ = అపరాహ్ణాసమయమున - ప్రాద్దు రెండు జాములు తిరిగినపెరుక; తుధార్తులకోటిఁగూర్చి = ఆకలిచే బాధపడువారినిగూర్చి - (వారికొకయి అయట); నేతన్ = నేతితో; కలధౌతపుఁగూడు = పెండియన్నము; [తెల్లనియన్నము]; పసిండిపప్పు = బాగారు (పచ్చని) పప్పు; [అనఁగా మిక్కిలి విలువగు భోజనమనియు భావము.] ఒందుచోన్ = వేటొక చోట; పడయఁజాలెడు = పొందఁగలిగిన; అగణ్యమై = లెక్కలేనంత; ఘటిల్లున్ = కలుగును.

మ నియతిం బాతికయెత్తు కాంచనముగానీ వెండిగానీ జగ

త్రయపూజ్యం బగు పాండురంగవసతిన్ దానంబు గావించు పు
ణ్యయుతుం డుండు నఖండలీలఁ గలధౌతాహార్యవర్యాత్మక
ప్రియగేహంబులలో భవాంతరమునన్ బృథ్వీధరేంద్రాత్మజా! 87

టీక. నియతిన్ = నియమముతో; పాతికయెత్తు; కాంచనముగానీ = (ఇచట 'ఇమ్ము'నకు 'ఈ' అదేశము.) బాగారమైనను; జగత్రయపూజ్యంబగు = మూడు లోకములకును పూజింపఁదగిన; పాండురంగవసతిన్ = పాండురంగని నివాసముగు పాండరీకక్షేత్రమున; అఖండలీలన్ = గొప్పనిలా సముతో; భవాంతరమునన్ = మలిజన్మమున; కలధౌత...గేహంబులలోన్ = పెండియండలవలె శ్రేష్ఠములయిన తమ యిండ్లయందు; ఉండున్; పృథ్వీధరేంద్రాత్మజా! = పర్వతరాజపుత్రికవగు పార్వతీ! అలం. ఉపమ.

శా. ప్రావారాజినరాజిఁ గంబళతతిన్ పట్టాంబరాళిన్ దయా
ష్టావస్థిగ్ధమతిన్ చలిన్ కృపణవిప్రశ్రేణిపైఁ గప్పుఁబో
నేవాడేనియుఁ బాండరీకమహి వాఁ డిందుప్రభాకందళ
శ్రీనిభ్రాజియశంబులం బొదువు ధాత్రీదిజ్నుభస్మీమలన్. 88

టీక. ఏవాడేనియున్ = ఎవ్వఁడయినను; ప్రావారాజినరాజిన్ = వైమోదివస్త్రముల యొక్కయు, జింకమొదలగువానితోళ్లయొక్కయు గుంపును; ["తోలుఉత్తరీయపుసమూహమును" అని పూర్వటీక.] కంబళతతిన్ = ఉన్నికంబళ్లను; పట్టాంబరాళిన్ = పట్టువస్త్రముల సమూహమును; దయాష్టావస్థిగ్ధమతిన్ = మిక్కిలి దయతోఁగూడిన స్నేహబుద్ధితో; చలిన్ = చలికాలమునందు; కృపణవిప్రశ్రేణిపైన్ = దరిద్రులయిన బ్రాహ్మణులపయి; కప్పుఁబోన్ = కప్పనో; వాడు; ధాత్రీదిజ్నుభస్మీమలన్ = భూమ్యాకాశదిగ్భాగములందు; ఇందు.....యశంబులన్ = వెన్నెలమొల కల కలిమివలెఁ బ్రకాశించు కీర్తులను; బొదువున్ = కలిగించును. ['ఇందు ప్రభాకందళశ్రీనిభ్రాజియశంబులన్ = వెన్నెలమొలకలకలిమిచేత వెలుగునట్టి కీర్తులచేత' అని పూర్వటీక] అలం. ఉపమ.

ఉ. వృత్రవిరోధిముఖ్యులగు వేల్పులు బుట్టదలంతు రోలతా

గాత్రి! త్రివిష్టసస్థితి సుఖంబులు గావని కర్తభూమిపైఁ

బత్తరథాధినాథురథుఁ 1 బాండవతత్సలుఁ బొండరికను

క్షేత్రపతిఁ భజించి తమ2 చెన్నటిపుట్టువు నీగుకోరికన్.

89

టీక. పీలతాగాత్రి! = తీగవంటి దేహముగల యో పార్వతీ! వృత్రవిరోధిముఖ్యులగు = ఇంద్రుఁడు మొదలయిన; వేల్పులు = దేవతలు; త్రివిష్టసస్థితిఁ = స్వర్గమునందలియునికిచేత; సుఖంబులు గావని = సుఖంబులు కలుగవని; తమచెన్నటిపుట్టువుఁ = నిందింపఁదగిన - నీచమైన - తమ జన్మమును [చెన్నటి = వ్యర్థమైన అని పూర్వోక్త.]; నీగుకోరికన్ = విడుచుకోరికతో; వత్తరథాధినాథురథుఁ = గరుత్మంతుఁడు వాహనముగాఁ గలనాసిని; పాండవతత్సలుఁ = పాండవులపయి ప్రేమకలవానిని - శ్రీకృష్ణుని; భజించి = నేనించి; కర్తభూమిపైఁ = కర్తలగు స్థానమగు భరతఖండము మీద; పుట్టదలంతురు.

సీ. పితరు లుబ్బుదురు హృద్గతుల నాత్మకులోద్భ

వుం డెవ్వఁడేనియుఁ బొండరిక

మునకు నే గకయున్నె యని, యందు గొనఁగు హ

వ్యముఁ గవ్యము నమేయమై ఫలించు

సవదరించ.గలేరు సాత్త్వికం బగు భావ

మేనొక్కఁడునుదక్క నివల నవల

భక్తు లెవ్వరు రజఃప్రకృతిఁ దాల్తురె కాని

పొండరికేశు శాంబరికతమునఁ

తే. దలఁప మానసమునఁ గల్గు కలుష మడఁగుఁ

3 పొగడ మాటల నగు దోషములు తొలంగుఁ

4 గనుఁగొనఁగఁ జేతఁబుట్టు 5 సఖుంబు లుడుగు

నమ్మహాక్షేత్రమునకు నెయ్యది సమగలు ?

90

టీక. పితరులు = పితృదేవతలు; హృద్గతులఁ = మనస్సులందు; అత్మకులోద్భవుండు = తమ వంశమునఁ బుట్టినవాఁడు; ఏగకయున్నె = వెళ్లకపోవునా? అందుఁ = ఆ క్షేత్రమునందు; ఒనఁగు = ఇచ్చునట్టి; హవ్యముఁ = దేవతలకిచ్చు నన్నమును; కవ్యముఁ = పితృదేవతల నుద్దేశించి చేయు పిండ ప్రదానమును; అమేయమై = ఇంత యనిచెప్ప వీలుకానివయి; సవదరించగలేరు = పొందలేరు; ఇవల నవలఁ = ఇటువైపు, నటువైపును - ఇప్పుడు, నప్పుడు; పొండరికేశు = క్షేత్రపతియగు విష్ణుని యొక్క; శాంబరికతమున = మాయవలన; రజఃప్రకృతిఁ = రజోగుణభావమును; తలఁచుఁ = ఆ క్షేత్రమును తలఁచిన; మానసమునఁ = మనస్సున; కలుషము = చెడ్డ తలఁపు; అడఁగుఁ = నశిం చును; పొగడఁ = కొనియాడఁగా; కనుఁగొనఁగఁ = చూడఁగా; చేతఁబుట్టు = చేతివలనఁగల్గు - కాయమువలనఁగల్గు; అఘంబులు = పాపములు; ఉడుగుఁ = నశించును. [ఇచట మనోవాక్కాయములవలనఁగల్గు పాపములు - త్రికరణజన్యములు - నశించునని భావము.]

సీ. కుటుచలై గుమురులై 6 గొనఁబులై లేఁబాఁపకొమ్మఁబుట్టిన జడల్ గుమురుగొనఁగ

మెఱిపులై మిట్టలై మిక్కిలి బటువులై గ్రాలుకన్నులచెన్ను గబ్బుదేరఁ

1. క. బాంధవ. చ. బాండవ. 2. చ. చన్నది. 3. క. పొగడ 4. క. కనుగొనఁగ. 5. చ. నఖంబు. 6. చ. గొమరులై.

జిక్కనై చెలువమై ¹చిక్కరియై యొప్పు మోము దంష్ట్రాటంకములఁ దలిర్ప
 నీలమై నిబిడమై నిద్దమై నింగిక్రిందుగ నున్న బలుమేని²పొగరు మెఱయఁ
 తే. బత్రిపతి కేతనునిపుగఃక్షేత్రమూఁది, యున్నశ్రీక్షేత్రపాలకు యోగిలోక
 రమణు ముప్పుదిరెండక్షరములమంత్ర, రాజము జపించి కొల్వ దొరకు శుభములు.

టీక. కుఱుచలై = పొట్టివై; గుమురులై = గుమురుగానున్నవై; గొనఁబులై = అందమైనవై; లేఁబాప
 కొమ్మకొ = చిన్నయాఁడుపాముచే; గుమురుగొనఁగకొ = దట్టమైయుండఁగా; మెఱపులై = ప్రకాశించు
 నవై; మిట్టలై = ఎత్తయినవై - ఉబికినవయి; మిక్కిలిబటువులై = మిక్కిలిగుండ్రనివయి; క్రాలు = ప్రకా
 శించు; కన్నులచెన్ను = కన్నులకాంతి; గబ్బుదేఱకొ = మదించియుండఁగా-ఎక్కువైయుండఁగా; చిక్కనై =
 నల్లలేనిదై; చెలువమై = అందమైనదై; దంష్ట్రాటంకములకొ = ఉలులపాటి కొఱలచేత; తలిర్పకొ =
 ప్రకాశింపఁగా; నీలమై = నల్లనిదై; నిబిడమై = దట్టమైనదై; నిద్దమై = నునువైనదై - నిగనిగలాడు
 నదై; బలుమేనిపొగరు = గొప్పదేహముయొక్క ఉద్ధతి; మెఱయకొ = ప్రకాశింపఁగా; పత్రిపతి
 కేతనుని = గరుడధ్వజుడగు విష్ణునియొక్క; పుగఃక్షేత్రము = ఎదుటిప్రదేశమును; డోఁది = ఆసుకొని;
 శ్రీక్షేత్రపాలకుకొ = క్షేత్రపాలకుడగు పుండరీకుని; యోగిలోకరమణుకొ = యోగులలో శ్రేష్ఠుని;
 దొరకు = లభించును.

ఉ. చేరి చతుశ్శృంగుల్ చిలుకచేఁ జదివించుచు నక్షమాలికా
 ధారిణియై తనుప్రభలు దట్టపు⁴వెన్నెలపంట పండఁగాఁ
 దూరువువాకిటకొ వెలయు తోయజగర్భునిరాణి వాణి నీ
 హారమయూఖజిన్తుఖ దళాక్షరమంత్రమయిం గనందగున్.

92

టీక. చేరి = సమీపించి; చతుశ్శృంగుల్ = నాలుగు వేదములను; అక్షమాలికాధారిణియై =
 జపమాలను ధరించినదయి; తనుప్రభలు = తనదేహకాంతులు; తోయజగర్భునిరాణికొ = బ్రహ్మదేవుని
 భార్యయగు; వాణికొ = సరస్వతిని; నీహారమయూఖజిన్తుఖకొ = వెన్నెలను జయించినముఖముకల-చంద్రుని
 వంటి చక్కని ముఖము కలదానిని; దళాక్షరమంత్రమయింకొ = పదియక్షరముల మంత్రము కలదానిని;
 తూరువువాకిటకొ, కనందగున్. అలం. ఉపమ.

ఉ. శ్రీరమణీమనోరమణుచేతఁ బ్రతిష్ఠితుఁ డౌట దక్షిణ
 ద్వారమునందు లింగతనువై భవ మొప్పు పడక్షరీవిధుల్
 గోరి భజించువారలకుఁ గొంగుధనంబయి వేణుముద్రతో
 నారదుఁ డున్నవాఁడు రదనచ్చదభర్తితవిద్రుమద్రుమా !

93

టీక. శ్రీరమణీమనోరమణుచేతకొ = లక్ష్మీదేవికి భర్తయగు విష్ణునిచే; డౌటకొ = అగుటచేత;
 లింగతనువై భవము = విగ్రహరూపవై భవము; దిప్పకొ = ప్రకాశింపఁగా [విగ్రహరూపుడగుచు నని
 భావము.] పడక్షరీవిధుల్ = 'ఓం నమోనారదాయ' అను తన పడక్షరమంత్రపద్ధతులను; గోరి; భజించు
 వారలకుకొ = నేవించువారికి; కొంగుధనంబయి = కొంగునగట్టిన బంగారమై; రదన.....ద్రుమా! =
 పెదవికాంతిచే తిరస్కరించఁబడిన పగడపుచెట్టు కలదానా! - పార్వతీ! నారదుఁడు; ఉన్నవాఁడు;
 అలం. ఉపమ.

1. క. చిన్నది. చ. చిన్నిరి. 2. చ. పొగను. 3. చ. చదివింపుచు. 4. క. వెన్నెలపండు.
 ట. వెన్నెలపంట.

ఉ శౌరి భజించుచు భుజగసద్గమున విహరించు ¹తన్వనో
హరిణు లై దుకోటులు మహామహిమా ²న్విత ³లర్థి దక్షిణ
ద్వారమహి విహారరతి వర్తిలి యవ్విభుఁ జేరి యెన్నఁడో
యారతు లిచ్చినారట! తదాయతధూపము నేడుఁ బర్యేడున్. 94

టీక. శౌరిభజించుచు = విష్ణుని సేవించుచు; భుజగసద్గమున = పాతాళ (నాగ) లోకమున; విహరించు = తిరుగుచున్న; వాజ్ఞనోహరిణులు = చమత్కారముగ మాటలాడు నాగ కన్యలు; మహామహిమాన్వితలు = గొప్ప ప్రభవముతో కూడియున్నవారు; అర్థి = కోరికతో; దక్షిణద్వారమహి = దక్షిణద్వారప్రదేశమునందు; విహారరతి, వర్తిలి = విహారపుటాసక్తిచే ఉండి; తదాయతధూపము = వారిచ్చిన యారతుల గొప్పభాగ; నేడున్, పర్యేడున్ = ఇప్పటికిని వ్యాపించుచునే యున్నది.

నాగకన్యకలు ఎప్పుడో వచ్చి దక్షిణద్వారముననిల్చి పాండురంగనియెడఁ గల భక్తిప్రేమలతో హరితులిచ్చినారట! ఆధూపము ఇప్పటికిని వ్యాపించుచున్నదని భావము అలం. భావికము.

క. చేడియ! యాద్వారమె యదు, చూడమణి శ్రీడలాడుచో టన్దుహితా
శ్రీడనకస్థలి హరిఁ గూ, డాడుఁ జొమి యమరవల్లభావళి నేడున్. 95

టీక. చేడియ! = వనితా! - పార్వతీ! ఆ ద్వారమె = దక్షిణభాగద్వారమే; యదుచూడామణి = శ్రీకృష్ణుడు; శ్రీడలాడుచోటు = ఆటలాడు స్థలము; అన్దుహితాశ్రీడనకస్థలి = ఆ గొప్ప ఆటస్థలమున; [అన్దుహితాశ్రీడనభూస్థలి = లెస్సగా గ్రీడించుటగుండెనని ఆ పూజ్యమయిన ప్రదేశమునందు' అని పూర్వటీక.] హరిఁగూడి = విష్ణువుతోఁగలిసి; అమరవల్లభావళి = దేవతాస్త్రీల సమూహము; నేడున్; ఆడుఁజొమి! 'హరిఁగూడియాడుఁజొమి' 'అనుటకు' హరిఁగూడాడుఁజొమి' అని క్వాధేకారసంధి; అలం. భావికము.

ఉ. సేచనముఖ్యకర్తముల సేతకు నూతన మైన యచ్చటన్

శ్రీచరణంబు లున్నయవి సింగమువెన్నున నంటి; వానికిన్

వే చని మ్రొక్కి పూజనము నేమముతో రచియించెనేని శీ

తాచలపుత్రి! పూరుషుఁ డిహంబుఁ బరంబుఁ గరంబునం గొనున్. 96

టీక. సేచన.....సేతకున్ = తడుపుట మున్నగు పను లొనర్చుటచే; నూతనమైన = కొత్త దయిన - శుభ్రమైన - [అది పాండురంగనిశ్రీడనకస్థలమగుటచే దానిని పరిశుభ్రముగా నొనరింతు రని భావము.] సింగమువెన్నునగంటి = సింహమువీపువయిని; శ్రీచరణంబులు = శ్రీ(విష్ణుని) పాదములు; వే = వేగముగా; చని = వెళ్లి; నేమముతో = నియమముతో; శీతాచలపుత్రి! = పార్వతీ! కరంబునం గొనున్ = చేతియందు (సులభముగా) గ్రహించును.

చ. మరలఁగఁ బట్టఁగట్టఁగ సమస్తమరుత్కరిఁ దన్నుఁగూర్చి యె

చ్చరిక ధరింపఁబోలునన శాతముఖాంకుశపాశముల్ విక

స్వరరుచిఁ దాల్చి పశ్చిమపు వాకిట ప్రాంకృతిమంత్రరూపభా

స్వర భువనాధినాయిక లసద్దస్⁷నాయిక ⁸యొప్పు నెప్పుడున్. 97

టీక. మరలఁగఁబట్టన్ = తిరిగి పట్టుకొనుటకు; కట్టఁగన్ = (తన్ను) కట్టుటకును; సమస్తమరుత్కరిన్ = సమస్తదేవతలతోను ఏనుఁగైన - ప్రధానదేవతయైన; తన్నుఁగూర్చి = పాండురంగనిఁగూర్చి

1. క. వాజ్ఞనో. ట. దన్వనో. 2. క. నివృతు. ట. నివృత. 3. చ. లట్టి. 4. క. సభూస్థలి. చ నకస్థలి. 5. ట. గోడాడు. 6. మరుద్దని నన్ను. 7. ర. 7. చ. సాయక. 8. ట. మొప్పు.

ఎచ్చరిక, ధరింపబోలుననక = జాగరూకతతో గమనించ సిద్ధముగ నున్నదో యనునట్లు; శాతముఖాం కుశముల్ = వాడిమొనలుగల యంకుశమును, పాశమాను; వికస్వరదుచిక్ = స్ఫుటరీతిని; హీంకృతి... భాస్వర = హ్రీంకారమంత్రమున ప్రకాశించుచున్న; భువనాధినాయక = భువనేశ్వరి; లసద్రసనా యిక! = ప్రకాశించు, శృంగార. నాయికా! పార్వతీ! పాండురంగని దుండగములనుండి మరలించుటకు బెద రించునట్లు అచట భువనేశ్వరీదేవి యున్నదని భావము. [లసద్రసనాయిక = ఒప్పిదములైన రసములకు నాయకురాలు - సరస్వతి - అని పూర్వటీక; కాని సరస్వతీదేవి యిదివఱకే తూర్పువాకిట నున్నట్లు వర్ణింపబడినది ఆమె విష్ణుని బెదరించుటయు అసంభవము.]

ఉ. ¹హారపదాధిరూఢమహిషాసురకీకసవర్గ దుర్గ నా
గారిమహోపవాహ్యా సదశాక్షరమంత్రవిశేష యుత్తర
ద్వారమునందు నుండు నిరతంబును ²దా ఫలపూపపాయసా
హారములం దనుం ³దెలఁచు ⁴నయ్యలదొడ్డికి వేల్పుగిడ్డియై.

98

టీక. హార.....వర్గ = హరిస్థానమున నుంచబడిన మహిషాసురుని ఎముకలగుంపు కలది - మహిషాసురుని ఎముకలను హరిముగా ధరించినది; [పూర్వటీకలో 'హరిపదాధిరూఢ' అను పాతము ననుసరించి 'హరి = మనోహరమయిన' అని అర్థము వ్రాయబడినది.] నాగారిమహోపవాహ్యా = గొప్ప సింహవాహనము కలది; సుదశాక్షరమంత్రవిశేష = పదియక్షరముల మంత్రము కలది; దుర్గ = కాళి; నిరతంబును = ఎల్లప్పుడును; తాక్ = తాను; ఫలపూపపాయసాహారములక్ = పండ్లు, పిండివంటలు, పాయసములు మొదలగు నాహారముచే; తెలఁచు = తృప్తిపొందించు; నయ్యలదొడ్డికిక్ = ఉత్తముల పసులకొట్టమునకు; ['ఉత్తమజనులసమూహమునకు' అని పూర్వటీక.] వేల్పుగిడ్డియై = కామధేనువై - కోరినకోరికలనిచ్చునదయి; ఉండున్. అలం. రూపకము, ఉపమ.

క. ఇవి నాలుగు ద్వారంబులు, భవశేషణ! ద్వారదేవతలు నల్వరు వీ
రవధానబుద్ధి నేత, త్సవిశేషార్చన మొనర్ప సంపద లొదవున్.

99

టీక. ద్వారదేవతలు నల్వరు = తూర్పున సరస్వతి, దక్షిణమున శారదుండు, పశ్చిమమున భువనేశ్వరి, ఉత్తరమున దుర్గ యనువారు; అవధానబుద్ధిక్ = హెచ్చరిక కల్గునట్లు; ఏతత్సవిశేషార్చనము = నియమముతో వీరిని పూజించుటను; ఒదవున్ = కల్గును.

తే. సమరసన్నద్ధరక్షోనిశాతహేతి, పాతజాతక్షత వ్రాతభూతిః దనరు

పరమోపదనాథు నెమ్మేనఁ బరఁగు వర్ణ, రాజి యఖిలంబు శ్రీమంత్ర రాజ మబల!

టీక. సమర.....భూతిక్ = యుద్ధమునకు సిద్ధపడిన రాక్షసులయొక్క వాడియైన యా యుధముల పాటువలన కలిగిన గాయములసమూహమయొక్క కలిమివలన; తనరు = ఒప్పునట్టి; పరమ పదనాథునెమ్మేనక్ = శ్రీవిష్ణునిశరీరమున; పరఁగు = ప్రకాశించు; వర్ణరాజి = అక్షరములపంక్తి; అఖిలంబు = సమస్తము; శ్రీమంత్రరాజము = శ్రీమదష్టాక్షరీమంత్రము.

మ. అహారారంభమునందు రక్తుడయి మధ్యాహ్నంబునక శుభ్రుడై

గ్రహరాడ స్తమయంబునం దసితుడై గాయత్రియుంబోలి య

య్యహిపర్యంకుడు మూడమూర్తులకు నిమ్రై యొప్పు బూజితు ర

న్యహముం గోమలి! మూడుమంత్రముల నిత్యానందకాంతక్ మునుల్.

101

టీక. అహారంభమునందున్ = ప్రాతఃకాలమున; రస్తుడయి; ఎఱ్ఱనివాడయి; శుభ్రుడై = తెల్లనివాడయి; గ్రహరాడస్తమయంబునందున్ = సూర్యాస్తమయకాలమున; అసితుడై = నల్లనివాడై; గాయత్రియుంబోలి = గాయత్రిదేవివలె [ఆమెయు త్రిసంధ్యలగు మువ్విధముగా నుండును] అయ్యహి పర్యంకుడు = శేషకాయ నుగు నా విష్ణువు; ఇష్టై = ఉనికిపట్టయి; ఒప్పన్ = ప్రకాశింపగా; అన్వ హమున్ = ప్రతిదినమును; మునుల్; నిత్యానందకాంక్షన్ = శాశ్వతానందమును పొందు తలఁచున; పూజింతురు. అలం. ఉపమ.

క. మూర్తిత్రితయమయత్వస్ఫూర్తిక్ వర్తించు చిహ్నములు మంత్రము శ్రీ
భర్తృకృప నే నెఱుంగుదుఁ, గార్తికరాకాసుధాశుకమనీనుముఖి ! 102

టీక. మూర్తి.....స్ఫూర్తిక్ = మువ్విధములగు మూర్తుల తోషికచేత; చిహ్నములు = లక్షణములు; శ్రీభర్తృకృపన్ = విష్ణునిదయవలన; కార్తిక.....ముఖి! = శరత్కాలమునందలి నిండు చంద్రునివలె చక్కని ముఖముకల పార్వతీ! అలం. ఉపమ.

మ. గద సారించి త్రిదంష్ట్రనాముడగు రక్షఃపాలుఁడొక్కండు బి
ట్టదరుల్ వాఱి మురారియెడ్డబరివ్రేయన్ దాన నద్దిక్కు నొ
చ్చె దళింపంబడియెన్ దదుగ్రహతిగాసిన్ తుల్లకాశిక్యమున్
మృదుసంగంభముతోడ నవ్వుచును దున్నెన్ వాని నద్దేవుఁడున్. 103

టీక. త్రిదంష్ట్రనాముడగు = త్రిదంష్ట్రుడగు పేరు కల; రక్షఃపాలుఁడు = రాక్షసరాజు; గద, సారించి = గదను చాచి-ఎత్తి; బిట్టు = అధికముగా; అదరుల్ వాఱిన్ = నిష్పరవలు రాలగా; మురారియెడ్డబరిన్ = విష్ణుని యెడమప్రక్కను; [ఎడమ-కు 'ఎడ్డ' స్వతంత్రప్రయోగము.] వ్రేయన్ = కొట్టగా; దానన్ = ఆదెబ్బవలన; అద్దిక్కు = అఎడమప్రక్క; తదుగ్రహతిగాసిన్ = ఆదెబ్బవలని బాధచేత; తుల్లకాశిక్యమున్ = చిన్నచిక్కము - జాలెనంచి (గచ్చకాయలసంచి) యును; దళింపం బడియెన్ = కొట్టబడెను - చించబడెను; వానిన్ = ఆరాక్షసుని; అద్దేవుఁడున్ = ఆవిష్ణువును; నవ్వుచును; మృదుసంగంభముతోడన్ = సులభమైన ప్రారంభమున - సులభప్రయత్నమున - అనా యాసముగ; తున్నెన్ = చంపెను.

సీ. ధాత్రీధరాత్మజ! తేత్రాత్మ యనంగఁ దీర్థాత్మయనంగ మూర్త్యాత్మ యనంగఁ
ద్రివిధమూర్తులుదాల్చిదీపించునతఁడు¹ మూన్నెలవులయెడఁబూజనీయఁ²డగుటఁ
గంబళకాశేయకలధౌతకాంచన గంధసింధురతురంగమశతాంగ
కర్ణికాగ్రవేయ కటకకన్యాగంధ కాశ్చీరకస్తూరికాగవాజ్య

తే. ధాన్య⁴వాసాదిబహుషదార్థంబు లచటఁ, బేదలకు వేదవిదలకుఁ బ్రీతి నొసంగ
తేత్రమయమూర్తి యగుదేవకీసుతునకుఁ, బాండురంగాధిపతి కతిప్రమద మొదవు.

104. ధాత్రీధరాత్మజ! = పార్వతీ! మూన్నెలవులయెడన్ = మూడుస్థానములందును - తేత్ర, తీర్థ, మూర్తులుండుచోట్ల; కంబళ.....పదార్థంబులు - కంబళ = కంబళ్లు; కాశేయ = పట్టు వస్త్రములు; కలధౌత = వెండి; కాంచన = బంగారము; గంధసింధుర = మదపుటేసుఁగులు; తురంగమ = గుఱ్ఱములు; శతాంగ = రథములు; కర్ణికా = చెవిపోగులు; గ్రావేయ = హారములు; కటక = కడియ ములు; కన్యా = కన్యకలు; గంధ = చందనము; కాశ్చీర = కుంకుమపువ్వు; కస్తూరికా = కస్తూరి; గవాజ్య = ఆవునీయి; ధాన్య = ధాన్యము; వాసాదిబహుషదార్థములు = గృహము మొదలగు అనేక కస్తువులను; వేదవిదలకున్ = వేదముల నెఱిగినవారికిని; ప్రమదము = సంతోషము; ఒదవున్ = కలుగును.

1. చ. మూన్నెలవుల. 2. చ. డగఁడు. 3. చ. గరాజ. 4. చ. దాసాది.

ఉ. చేడియ ! తీర్థమూర్తికడఁ జేయఁదగున్ మనుజుండు నేచనా

క్రీ డనముల్ మహీదివిజకేసరులన్ బరమాన్న శర్కరా

మాడబగోఘృతేతురస శాకములన్ ఫలపానకాదులన్

వీడెములన్ బ్రమోదపదవీమదలిప్పఁ జెలంగఁజేయుచున్.

105

టీక. చేడియ! = పార్వతీ! తీర్థమూర్తియగు పాండురంగనియొద్ద - ధైమియను తీర్థముదగ్గఱ; మనుజుండు = మనుష్యుడు; మహీదివిజకేసరులన్ బ్రహ్మణశ్రేష్ఠులను; పరమాన్న.....శాకములన్ = ఊరాన్నము, చక్కెఱ, పులుసులు, అవునేయి, చెఱకురసము, కూరలు - అనువానితోను; ఫలపానకాదులన్ = ఫలములు, పానకములు మొదలగువానితోను; వీడెములన్ = తాంబూలములతోను; ప్రమోదపదవీమదలిప్పన్ = సంతోషమార్గమున కైపు ఎక్కిన కోరికను; చెలంగఁజేయుచున్ = పొందఁజేయుచు; [అనఁగా - వారిని మీఁదివానిచే కై వెక్కునట్లుచేయుచు] నేచనాక్రీడనముల్, చేయఁదగున్ = స్నానవిధులు ఒనర్పవలయును.

క. ప్రణతమతి నర్హపూజార్పణమునఁ ద తీర్థమూర్తి భజియించు సుధీ

మణులకు నభిముఖమతి బర్హిణబర్హాకల్పుఁ డొసఁగు నిహముం బరమున్. 106

టీక. ప్రణతమతిన్ = ఉత్తమబుద్ధితో; త తీర్థమూర్తిన్ = తీర్థస్వరూపుడగు విష్ణుని; అర్హపూజార్పణమునన్ = తగినపూజ అర్పించుటచే; భజియించు = నేమించునట్టి; సుధీమణులకున్ = బుద్ధిమంతులకు - విద్వాంసులకు; బర్హి బర్హాకల్పుడు = నెమిలిపించుము ఆభరణముగాఁగల కృష్ణుడు; అభిముఖమతిన్ = అనుకూలబుద్ధితో; ఇహమున్ = భుక్తిని; పరమున్ = ముక్తిని; ఒనఁగున్ = ఇచ్చును.

వ. అని మూర్త్యర్చనవిధానకథనోన్ముఖుడై పంచముఖుండు శిఖరిచందనతో నిట్లనియె.

టీక. పంచముఖుండు = ఐదుముఖములు (1-173) కల శివుడు; శిఖరిచందనతోన్ = పార్వతితో.

నీ. మంత్రపూతముగాఁగ మజ్జనం బొనరించి ప్రన్నని శుభ్రాంబరములుగట్టి

ఘనసారమిశ్రితగంధసారమలంది పరిమళం బుడివోని విరులు ముడిచి

1సిగరలతోడ గోక్షీరపూరముతోడ బహువిధంబగు ఫలప్రతతితోడ

పిండిపంటలతోడఁ 2గండచక్కెఱతోడ నేతులతోడఁ దేనియలతోడ

తే. దధులతోఁగూడఁదగునివేద్యములఁజూపి, వనధివనధాముఁబీతాంబరునిరమాకు

4చరజవినిలిపు శిఖిబర్హధరు మఖాంశభోక్తఁ బూజింపఁదగుఁడై త్రమున శుభ్రాంగి!

టీక. మంత్రపూతముగాఁగన్ = మంత్రములచేబిత్తమగునట్లుగా - సమంత్రకముగ; మజ్జనం బొనరించి = స్నానముచేసి; ప్రన్నని = మనోజ్ఞమైన; శుభ్రాంబరములు = తెల్లనివస్త్రములను; ఘన.....సారము = కర్పూరముకలిపిన మంచిగంధమును; అలంది = పూసికొని; పరిమళంబుడివోని = సువాసన తగ్గని - మంచి పరిమళము కల; విరులు = పూవులను; సిగరలతోడన్ = తాలింపుచేసిన తియ్యమజ్జిగలతోను; ఫలప్రతతితోడన్ = పండ్లసమూహముతోను; దధులతోఁగూడన్ = పెరుగులతోఁగూడ; నివేద్యములన్ = ఆరగింపుపస్తువులను; చూపి = ఇచ్చి; చైత్రమునన్ = వసంతర్తుసంబద్ధమగుచైత్రమాసమునందు; [ఈ పద్యము మొదలు క్రమముగా ఆఱు పద్యములందును ఆ యా ఋతువులందు పాండురంగని మూర్త్యర్చనము చేయు విధానము చెప్పబడుచున్నది.] వనధివనధామున్ = సముద్రమందలి . జలము నివాస

1. చ. శిఖర; 2. క. ఖండశర్కర. చ. కండచక్కెర. 3. చ. తొడ. 4. చ. ములు.

5. చ. చరని.

ముగా: గలవానిని; పీతాంబరుని¹ = పచ్చపట్టుబట్ట ధరించువానిని; రమా.....వినిలిపు² = లక్ష్మీదేవి
స్తనములమీదిగందపురేణువులచేత పూయబడినవానిని; [ఇచట 'రజన్' శబ్దమునకు 'రజ' అని స్వతంత్ర
ప్రయోగము.] శిఖిబర్హధరు³ = నెమిలిపించెము ధరించువానిని; మఖాంశభోక్త⁴ = యజ్ఞభాగ
మును భుజించువానిని - విష్ణువును; పూజింపబడు⁵;

సీ. గంగఁ గాటుకొండఁ గప్పు నొప్పిద¹ ద²లొక్కత్త నావులపాల నోలలార్చి
బలితంపునురువుజొంపము ధార్తరాష్ట్రగుణు జుట్టివక్రియ³: దెల్లపట్టుగట్టి
ముదురువెన్నెలయొప్పు మున్నీటి⁴ గమిచి పట్టినలీల⁵ గ్రాలఁ జందనముఁ బూసి
వడగండ్లుపొదువు శాద్వలమహి⁶ పొల్పు పొల్పుగ మల్లెపువ్వులఁ బూజచేసి
తే. మండువేసవి వాసవి మనుపుకాపు, విబుధతతిపాలి వీడర తెల్లమా⁷కు
భక్తసులభుని⁸ దెలచి పూర్వోక్తభూరి, భక్త్యభోజ్యాదు లర్పింప భద్ర మొదవు.

టీక. గంగ¹ = గంగచే; కాటుకొండ² = అంజనాద్రిని; గప్పు నొప్పిదము = కప్పిన
రీతి; తలొక్కత్త³ = ప్రకాశింపఁగా; ఓలలార్చి = అభిషేకముచేసి; నల్లని శీ కృష్ణునికి, తెల్లని అవుల
పాలతో అభిషేకము చేయఁగా - స్వచ్ఛమైన గంగాప్రవాహముచే నల్లని యంజనాద్రిని కప్పినట్లున్న
దని భావము. బలితంపునురువుజొంపము = పెద్దనురుగుమొత్తము; ధార్తరాష్ట్రగుణుజుట్టివక్రియ⁴ =
నల్లని కాలు, ముక్కులుగల హంసను చుట్టుకొన్నట్లు; [కృష్ణుఁడు ధార్తరాష్ట్రమువలెను, అతనికిగట్టిన
తెల్లపట్టువస్త్రము నురుగుజొంపమువలెను ఉన్నవచట:] ముదురువెన్నెలయొప్పు = పండువెన్నెలతేట;
మున్నీటి⁵ = సముద్రమును; గమిచి = ఆక్రమించి; చందనము⁶ = మంచిగంధమును. [పాండు
రంగఁడు సముద్రమువలె నల్లఁగను, అతనికిఁ బూసిన చందనము సముద్రముపై వ్యాపించిన పండు
వెన్నెలవలెను ఉన్నవని భావము.] వడగండ్లు పొదువు = వడగండ్లు వ్యాపించిన - పడిన; శాద్వల
మహి⁷ = పచ్చికనేలను; పొల్పుపొల్పుగ⁸ = అనుకరించురీతిని; [కృష్ణుఁడు పచ్చికబయటివలెను,
మల్లెపూలు వడగండ్లువలెను ఉన్నవని భావము.] వాసవిమనుపుకాపు⁹ = అర్జున రక్షణము సేయువానిని-
అర్జునునికాపాడువానిని; విబుధతతిపాలి వీడర తెల్లమా¹⁰కు = దేవతల పాలిటి ముంగిటికల్పవృక్షమును;
తెలచి = తృప్తిపొందించి; పూర్వోక్తభూరిభక్త్యభోజ్యాదులు = వెనుక జేప్పబడిన అరగింపులను;
అర్పింప¹¹ = ఈయఁగా - నివేదనచేయఁగా; భద్రము = శుభము; ఒదవు¹² = కల్గును. అలం. ఉపమ.

సీ. వృష్టిగా శుద్ధాంబువేణి మజ్జనమార్చి శిఖరిమేఘముగ¹ మంజి² ఘటించి
కరకపాతంబుగ విరిగొజ్జెగలఁ బూన్చి తమపంకిలతగ³ గుంకుమముఁ బూసి
మేఘవగోపములుగా మణిహార మర్పించి పలుమెఱుంగులుగ⁴ దీపమ్ము లెత్తి
గర్జితంబులుగ శంఖక్వాణములు చూపి పచ్చికగా ధూపపటలి⁵ బెనిచి

తే. యుల్పిబంబులు భుక్తిగా నుష్ణతైల, క్వగుడమి శ్రపిష్టసూపపరమాన్న
రాసు లొసంగంగదగుఁగారురాకహరికి, నట్టి ఋతుధర్తములుచూపునంద మొంద.

టీక. వృష్టిగా¹ = వర్షముగా; శుద్ధాంబువేణి² = లేటనీటిధారచే; మజ్జనమార్చి = స్నానము
చేయించి; శిఖరిమేఘముగ³ = కొండపైనున్న మేఘముగ - మేఘమట్లు; మంజి⁴, ఘటించి = నీల
వస్త్రమును కట్టి; [ఇచట 'మంజిడి' = పీతాంబరము' అని పూర్వటీకయందు అర్థమీయబడినది; ఈ
యర్థము నిఘంటువులలో లేదు; ప్రకృతమునకును సరిపడదు.] కరకపాతంబుగ⁵ = వడగండ్లుపడు
టగా; విరిగొజ్జెగల⁶, పూన్చి = వికసించిన పన్నీటిపువ్వులను ధరింపజేసి; తమపంకిలత⁷ = నేల

0. చ. కొక్కత్త .2. చ. గాంగ. 3. చ. వీడర. 4. క. మంజిడి. చ. మంజిటి. 5. చ. మఖాం.

6. చ. దీపకము.

బురదగా; మఘవగోపములుగా = ఇంద్రగోపములుగా - ఆరుద్రపురుగులుగా; [ఇచట 'వట్టుపురుగులు' అని పూర్వటీక.] పలుమెఱుంగులుగ = పెక్కుమెఱుపులుగా; దీపమ్ములు, ఎత్తి = దీపము లుంచి; గర్జితంబులుగ = ఉడుములుగా; శంఖక్వాణములు, చూపి = శంఖములచు ధ్వనింపజేసి - పూరించి; ధూపపటలి = ధూపములగుంపును; పెనిచి = వృద్ధిపొందించి; ఉత్పిబంబులభుక్తిగా = చాతక ములకాహారముగు వాననీటిగా; ఉష్ణ.....రాసులు = కాచినచూనెయందు వండబడిన బెల్లము కలిపిన పిండివంటలు, పప్పు, పరమాన్నములసమూహములను; హరికి = విష్ణువునకు, కారురాక = వర్షా కాలమువచ్చునపుడు; చూపునందము, ఒండ = కన్నులుపండువు కలిగింపగా; ఒనగంగదగు = ఈయదగును. అలం. రూపకము.

సీ. మహి నాలపాడి ముమ్మరముగాఁ బ్రభవింప నవనవోజ్జ్వలదధిస్నానవిధియు
శుభ్రాభ్రపటలంబు లభ్రంబువైఁ బర్వ లఘుధౌతవిమలచేలములకప్పు
1 సీతకు శేషయకాశ2 సీతకరద్యుతి హెచ్చ దొరకిన యుచితంపువిరులపూజ
శాలిపాకస్ఫూర్తి 3 క్రాల గోరోచనాసమ్మిశ్రచక్చిక్యసంఘటనము

తే. ప్రజ భుజాభోజనములు క్రొంబంటవంట, కములు గావింప గోధూమఖండఖండ
శర్కరాధ్యసుపక్వభోజ్యములు నెరపి, విష్ణుఁ బూజింపదగుశరద్వేళయందు. 111

టీక. ముమ్మరముగా = సమృద్ధిగా; ప్రభవింప = కలుగఁగా; నవ.....విధియు = మిక్కిలిక్రొత్తదై (అప్పుడే చేసి) ప్రకాశించు పెరుగుతో స్నానముచేయుచుటయు; శుభ్రాభ్రపట లంబులు = తెల్లనిమేఘములగుంపులు; అభ్రంబువై = ఆకాశమువయిని; పర్వ = వ్యాపింపఁగా; లఘు.....కప్పు = తేలికయై తెల్లనైన మడుగుబట్టలచేఁ గప్పుటయు; సీత.....ద్యుతి = తెల్ల తామరపూవు, రెల్లు, చంద్రులయొక్క కాంతివంటి కాంతి; హెచ్చ = ఎక్కువకాఁగా; దొరకిన = లభించిన; ఉచితంపువిరులపూజ = తగినపూవులతో పూజించుటయు; శాలిపాకస్ఫూర్తి = పరిపంట యొక్క ప్రకాశము; క్రాల = ప్రకాశింపఁగా; గోరోచనా.....సంఘటనము = గోరోచన ముతోఁగూడిన మైపూతపూయుటయు; ప్రజ = జనము; భుజాభోజనములు = మృష్టాన్నభోజన ములు - బువ్వపుబంతిభోజనములు; క్రొంబంటవంటకములు = క్రొత్తగా వండిన వంటలతోఁ దయారు చేసిన వంటలు; కావింప = చేయఁగా; గోధూమభోజ్యములు = గోధూమనూక, కండచక్కె ఱులు కలిపి బాగుగా వండిన పిండివంటలు; నెరపి = అధికముగా అర్పించి; శరద్వేళయందు = శర దృతువున; విష్ణుఁ బూజింపదగున్.

సీ. పాథోధివిహృతసంభవతనూజాడ్యంబు సంతప్తగోఘృతస్సపనరచన
దులసి దండయకాని కలుగనితక్కుచమరువకకుందకుట్టలసమృద్ధి
కతినకచ్చర1 పీతకౌశేయనిర్బంధ మభిరామచిత్రాంబరార్పణమున
ముదురువెన్నెలఁజేయు నుదరపోషణవృత్తి నవ్యదివ్యాన్నపానప్రశస్తి

తే. నుజ్జగింపించి డెందాన కుబ్బొనర్చి, నిశలఁ గుంకుమమగులు మైచిండ నలఁది
గేహమునధూపధూమమెక్కించికుధర, ధరుని హేమంతమునఁగొల్వదొరకుముక్తి.

టీక. పాథోధి.....జాడ్యంబు = సముద్రమున విహరించుటవలన పుట్టిన దేహము యొక్క మందత్వమును, నీటిస్వభావమును (శైత్యమును); సంతప్తరచన = కాచిన ఆవు నేతితో స్నానముచేయుచుటచేతను; కలుగని = ఎక్కువదొరకని; తక్కువ = లేమి; మరువక... ..సమృద్ధి = మరువము, మల్లెమొగ్గలు అనువానిసంపదచేతను; కతిన.....నిర్బంధము = ముదుకయై

ముఱికియైన పచ్చపట్టుబట్టకట్టుటను; అభిరామచిత్తాంబరార్పణమునకు = మనోహరమైన చిత్రవర్ణ
వస్త్రముల నిచ్చుటచేతను; ముసురువెన్నెలకు = ముదిరిన వెన్నెలతో - అమృతముతో; ఉదరపోషణ
వృత్తి = పొట్టనింపుకొనుట; నవ్య.....ప్రశస్తి = ప్రశస్తినైమరొడ్డిములైన అన్నపానముల
అర్పణమునకు; ఉజ్జగింపించి = విడుచుకట్టుచేసి; దౌదానకు = మరస్సునకు; ఉబ్బు = సంతోషమును;
ఒకర్చి = కల్పించి; నిశలకు = రాత్రులను; అగలు = అగరుగంధమును; మైనిడకు = శరీరముత
టను; అలఁది = పూసి; గేహమునకు = దేవాలయమునకు; ఎక్కించి = వ్యాపింపజేసి; కుభరధరునికి =
గోవర్ధనపర్వతమునెత్తిన విష్ణుని; ముక్తి = మోక్షము; దొరకుకు = లభించును.

క. శిశిరాగమవాసరముల, యశోద గా గాబుపట్టి నర్చింపడగున్

శశిముఖ! తత్కాలోచిత, కుశకుసుమపటాంగ రాగరూర్పాసాదిన్. 113

టీక. శిశిరా.....రములకు = శిశిరర్తునైనములందు; తత్కాల.....సాదిన్ = ఆకాలము
నకు తగిన కుశలు, పూలు, వస్త్రములు, గంధము, చొక్కాయి మొదలగువానిచే.

క. ఋతువుల నాటిట నీక్రియ, బ్రతిదినము భజింపఁ బరమపదనాథుఁడు వాం
ఛితశతము లొసఁగి భక్తప్రతతుల మన్నించు భక్తవరతంతుండై. 114

టీక. ఈక్రియకు = ఈరీతిని; పరమపదనాథుఁడు = విష్ణువు; వాంఛితశతములు = నూరుల
కొలది శోరికలను; ఒసఁగి = నెరవేర్చి; భక్తవరతంతుండై = భక్తులయెడ ప్రేమకలవాడయి; భక్త
ప్రతతులకు = భక్తులసమూహములను; మన్నించుకు = గౌరవించును.

తే. మురవిభంజను శ్రీక్షేత్రమూర్తి తీర్థమూర్తి మూర్తులకడ నేనుమున నొనర్చు
నర్చభాగవిశేషంబు లానుపూర్వి, వినుము వినిపింతుఁ బరమాణువిభవమధ్య!

టీక. మురవిభంజను = మురాసురుని సంహరించిన శ్రీవిష్ణునియొక్క; శ్రీక్షేత్ర.....
కడకు = శ్రీక్షేత్ర, తీర్థ, మూర్తిరూపములయొద్ద; నేనుమునకు = నియమముతో; ఒనర్చు = చేయునట్టి;
అర్చభాగవిశేషంబులు = పూజాభాగవిశేషములను; [అర్చా - అకుటకు అర్చయకునది స్వతంత్రప్రయో
గము; ఆనుపూర్వి = క్రమముగా; పరమాణువిభవమధ్య! = పరమాణువుపాటి నడుము - సన్నని
నడుముగల పార్వతీ!

తే. పరమపదనాథుఁ దిరిగిరా నిరువదేను, చేతుల ప్రమాణమునఁ గల్లు¹భూతలంబు
ముక్తి కరియైన శ్రీక్షేత్రమూర్తియందు, నర్చభాగమ్ము సుమ్ము చంద్రార్థనిటల!

టీక. చంద్రార్థనిటల! = అర్థచంద్రునివంటి నుదురుకల పార్వతీ! పరమపదనాథుఁ = విష్ణుని;
తిరిగిరాకు = చుట్టితిరిగి - ప్రదక్షిణముచేసి వచ్చుటకయిన; ఇరువదేనుచేతుల = ఇరువదియైదుమూరల;
ప్రమాణమునఁగల్లు = వెడల్పుగల; భూతలంబు = ప్రదేశము..... అనఁగా విష్ణువునకుఁ బ్రదక్షిణము
చేయుటకనువైన యిరువదియైదు మూరలవెడల్పుగలస్థలము అంతయును; ముక్తికరి = మోక్షమిచ్చునది;
అర్చభాగంబునుమ్మ! = పూజింపఁదగిన భాగమగునుమీ! పాండురంగని యాలయముచుట్టునుగల అగి
మూరలప్రదేశమున నెచట పూజించినను అది అతనిశ్రీక్షేత్రమూర్తిని పూజించినట్లే యగును.

క. సకలోత్కృష్టోన్నతిః బా,యక యైయ్యది కీర్తివడయు నత్తీర్థము పా
ల్తుక! యర్చాభాగంబై, యకుటిలమతిఁ దీర్థమూర్తియందు వెలుంగున్. 117

టీక. సకలోత్కృష్టోన్నతికు = తీర్థములన్నిటియందును మిక్కిలిగొప్పతనమును; పా,యక =
విడువక; కీర్తివడయుకు = పేరుపొందునో; అకుటిలగతికు = వక్రముకాని - ఋజువైనపద్ధతిని;
పాల్తుక! = పార్వతీ! [పాలఁతుకయనుట కిది స్వేచ్ఛాప్రయోగము.]

క. ఏ నేల మూర్తియంద, రానియమవిభాగమునఁ బ్రశస్తంబగు నా
స్థానము నర్చింపక యె, వ్యానికీఁ దాఁ జేయు పూజ వస్తుగుఁజువ్వి! 118

టీక. ఏనేల = ఏచోటు; మూర్తియందుకొ = పాండురంగనిస్వరూపమున; ఆ స్థానముకొ = ఆ ప్రదేశమును—పాండురంగనినివాసస్థలమును; వస్తు = వ్యర్థము.

వ. కావున తేత్రమూర్తి, తీర్థమూర్తి, మూర్తిమూర్తులయందలి యర్చాభాగంబు
లెఱింగి ¹యర్చించుచు ననుచితా²చరణంబులకు విముఖుండగు పూజనిధికి సుము
ఖుడై ³పాండురంగం జఖిండానంగం బాపాదించు నని యా పరమేశ్వరుండు
పార్వతితో వెండియు నిట్లొయె. 119

టీక. అనుచితాచారములకుకొ, విముఖుండగు = తగని - దురాచారములపొంత పోని; పూజ
నిధికికొ = పూజ్యాత్మనకు సుముఖుడై = అనుకూలుడై; ఆపాదించుచు = కలుగఁజేయును.

మ. హరివశ్చాద్విశ నూఱువిండుల ప్రమాణానక్తికల్పితో శుభో
⁴త్కరసద్దంబగు పద్మతీర్థ మను తీర్థం బొప్పు నచ్చోన సు
స్థిరతకొ శంఖము పద్మమన్నిధులు నర్తించుం దపోదీక్షితుల్
నరనారాయణు లున్నవా గలట బాలా! పిప్పలాకారులై, 120

టీక. హరివశ్చాద్విశ = పాండురంగనికి పడమటిదిక్కున; నూఱువిండుల ప్రమాణానక్తి
కల్పితొ = నూఱువిండ్లలోతుకలిగి శుభోత్కరసద్దంబగు = శుభములకు స్థానమైన; [శుభోత్కర
పద్దంబు = శుభసమూహములనెడి పద్మములుకలది] అని పూర్వటీక;] సుస్థిరతకొ = స్థిర
ముగా; శంఖము, పద్మముకొ, నిధులు = నవనిధులలోనివైన శంఖము, పద్మము అనునవి. [మహా
పద్మము, మకరము, కచ్ఛపము, ముకుందము, కుందము, నీలము, వరము అనునవి తక్కిన నిధులు.] తపో
దీక్షితుల్ = తపస్సుచే ప్రకాశించుచున్నవారై; పిప్పలాకారులై = రావిచెట్టురూపు ధరించినవారై.

సీ. సమధికజ్ఞాన విభ్రమముతోఁ గూడంగ హరిమేన నవతార మైనవారు
మదము ⁵మోపని నిండుమనసుతోఁ గూడంగ బ్రహ్మవర్ణము చిక్కబట్టువారు
పరపురుషార్థసంపదతోడఁ గూడంగ ధనురాదిశస్త్రముల్ దాల్చువారు
దుష్టనిగ్రహవిధాధురతోడఁ గూడంగ బుధరక్ష ⁶తిన్నగాఁ బూనువారు
తే మహితగాంభీర్యధైర్యసామగ్రితోడఁ, గూడ సౌజన్యరమఁగూడి యాడువారు
ఘుప్రవతిబింబవిభులు సహస్రరసచక్రవచనిర్భేదములు పొందు ధవళనయన! 121

టీక. నర, నారాయణులను మునీశ్వరు లీ పద్యమున వర్ణించబడుచున్నారు. సమధికజ్ఞాన
విభ్రమముతోకొ = మిక్కిలి యెక్కువైన జ్ఞానముయొక్క బాసముతో; హరిమేనకొ = విష్ణువు
దేహమునుండి; అవతారమైనవారు = అవతారపురుషులుగా వచ్చినవారు; [నరనారాయణులు కృష్ణా
ర్జునులనియు, వారు భగవంతుని అవతారములనియు పురాణగాధ] చిక్కబట్టువారు = పూర్తిగా పరి
గ్రహించినవారు; పరపురుషార్థసంపదతోడకొ = ఉత్తమపురుషార్థమగు మోక్షపుసంపదతో దుష్ట...
...తోడకొ = దుష్టులను శిక్షించుటయను (బాధ్యత) బరువుతో; గూడంగకొ = కలిసి; బుధరక్ష;
తిన్నగాకొ = యుక్తముగా; పూనువారు = వహించువారు; సౌజన్యరమకొ = మంచితనపుకలిమిని ఘుప్ర

1. చ. యర్చింపుచు. 2. క. చరణవిముఖుండగు. చ. చరణంబునకు విముఖుండగు. 3. పాండు
రాంగుం. 4. క. తర్కపద్దం చ. త్కరసద్దం. 5. క. వోవగ. చ. బోవగ. ట. మోపని. 6.
తిన్నగా. శ. ర. సూర్య. బోన్నతి. క.

పతిమిబనిభులు = సూర్యబింబమును బోలినవారు; సహస్రగవచకవచనిర్భవములు = కర్ణునికవచమును భేదించినవారు - కర్ణునికి శత్రువులు; అలం. సహోద్భి, ఉపమ.

క. ఏపట్టునఁ జూపట్టుదురు, రాపట్టున మూడుకోటు లమరాంగనల

ప్రాపదసాత్రనిహితమణి, నీపకళిక లగుచు శ్రీహరి భజించుటకై. 122

టీక. ఆపట్టున = అక్కడ; ఏపట్టున = ఏప్రభునాచినను; అమరాంగనలు = దేవతాస్త్రీలు; అప్రాపద.....కళికలు = బంగారుపల్లెరములయగు దూచుబడిన మణిదీపములు కలవారు; చూపట్టుదురు = కన్పించుదురు.

ఉ. దోశ్యమితాది శౌరి తనతోడ్డికనుండముల్ జక్షమాం

తశ్శిలలోన దామఁ బ్రమదా! యొత్తీర్థము గుండలబింబమై

దుశ్శకునాదినఁ జనితదోషశతంబు సఁతలబు నేరము శం

భశ్శుచితక బ్రసిద్ధమగుఁ బన్నగశాయికి శుభిక్కునన్. 123

టీక. ప్రమదా! = పార్వతీ! దోశ్యమితారి = భుజశక్తిచే నశింపజేయబడిన శత్రువులు కలవాడైన; తనతోడ్డిన = తాను ధరించిన; [గొడవన - అనుటకు 'తోడ్డిన' స్వతంత్రప్రయోగము.] నిజ.....లోనక = తన నివాసభూమిలోని రాలినడును; గుండలబింబమై = గుండలతీర్థమును పేరు కలదై; దుశ్శకు.....శతంబు = చెడ్డశకునము మొదలగుకానివలన గలుగు నూరులకొలది దోషములను; అంభశ్శుచితక = తీర్థజలపరిశుద్ధిచేత; శుభిక్కునన్ = శుభాన్యభాగమున.

క. వరసింహమధ్య! యచ్చో, నరసింహుఁడు కుంజరాశనతఁ దాల్చుట¹య

చ్చెరు వద్దేవుఁడు నిజమగు, త్రాజపూజై తానతాఁడుతు బ్రోచున్. 124

టీక. వరసింహమధ్య! = సింహరాజముయొక్కమధ్యమువంటి మధ్యముకల పార్వతీ! కుంజరాశనతఁ దాల్చుట = రావిచెట్టురూపుధరించుటయు, ఏరుగురు భుక్తి గ్రహించురూపమును (సింహరూపమును) ధరించుటయు; [ఇచట 'కుంజరాశనతక' = అశ్వత్థముచేత' అని పూర్వటీక; అది సరికాదు.] అచ్చెరువు = ఆశ్చర్యము. నరసింహుఁడు సింహస్వరూపుఁడగుటచే గజభోక్తృత్వమును పొందుట సహజమేకాని యాశ్చర్యము కాదు; ఇచట విరోధము; అయినను 'కుంజరాశనతఁ దాల్చుట = రావిచెట్టురూపుదాల్చుట' అను స్లేషమూలకార్థాంతరమును గ్రహించుటవలన ఆ విరోధము పోవును. అద్దేవుఁడు = ఆనరసింహుఁడు; నిజ.....తాయుతున్ = తన మంత్రమును పూజించుటయందు ఏకాగ్రత(పట్టుదల) కలవానిని; బ్రోచున్ = కాపాడును. అలం. విరోధాభాసము.

క. ఓరాజవదన! యచటన, నీరాజన * ముబ్బనాభునికి నీచున్నా

రేరాళము హరివల్లభ; లారామబుఁ గొల్పవలయు నయకాములకున్. 125

టీక. ఓరాజవదన! = చంద్రనిఃబోలు ముఖము కల పార్వతీ! నీరాజనలు = హారతులు; ఏరాళము = లెక్కకుమిక్కిలిగా; హరివల్లభలు = విష్ణుస్త్రియలు; ముబ్బనారు = ఈయ సిద్ధముగనున్నారు. ఆ రాములక = ఆస్త్రీలకు; అయకాములకున్ = శుభములుకోరువారికి; [కోరువారని యభిప్రాయము.] కొల్పవలయున్.

కా. అంశేందూద్వహదేవి! ప్రాంతిధ్రునంబై గున్న²యచ్చోటికి

ద్రింశచ్చాపమితోర్వి ను త్తరమునం దీపించు తీర్థము మున్

1. క. నచ్చేరువ. చ. యచ్చెరువద్దే. * శ. ర. మబ్బ. క. లబ్బ. 2. క. నచ్చో. ట. యచ్చో. 3. ట. యతోర్వి.

భ్రంశం బొందక వెన్నెం దత్సలిలధారకా గూడెం బుష్పవలీ
సంశుద్ధాంబున; లాయెడల దగు జపస్నానార్హదానక్రియల్.

116

టీక. అంశేదూద్వహదేవి! = చంద్రకళను పహించిన శివునికి (నాకు) భార్యవైన పార్వతీ!
హీంకృతిధ్రువంతై = హీంకారబీజముతో స్థిరమై; త్రింశచ్ఛాసమితోర్విన్ = ముప్పదివిండ్లదూర
మున; తీర్థంబు = ఒకానొకతీర్థము; దీపించున్ = ప్రకాశించును; భ్రంశంబు, బందక = పాడైపోక;
వెన్నెన్ = పిదప; తత్సలిలధారకన్ = ఆ తీర్థపుసేటిప్రవాహముతో; పుష్పవలీసంశుద్ధాంబులు =
పూలతో పవిత్రమైన జలములు; ఆ యెడన్ = అచోట; జపస్నానార్హదానక్రియల్ = జపము,
స్నానము, తగినదానములు మొదలగు పనులు; తగున్ = చేయదగును.

సీ. భరమానుతఃః దోదుపడ వచ్చుగతెఁ గేఁతోఁ గరమూలజద్యోతులు సాఁగ
నెలకులంబులచల్వ నేర్పు ననారాశులను గపాలముల దీపాంశు లంటఁ
గొడిఁబుట్టుకాళిమాంకురపు మేఘములకు మెఱుంగులై చూపు గ్రొమ్మించు లలర
న్నేహంబు పాత్రనిట్టి ప్తమాటకు కుబ్బుపగిది బాల్మిడ్లు నిబ్బరమునిక్క
తే. హరికి: బలువంకలను దగ నగ్రవీధి, నిలిచి శతకోటిసంఖ్యల నియమపరత
నారతు లొసంగు దివ్యకళకలు ధన్యమతులు క్రీడితు రయ్యుక్తేమస్థలమున.

టీక. భరము, అనుతఃః = ఆరతిపల్లెరముల బరువును మోయునప్పుడు; కేలితోన్ =
విలాసముతో; కరమూలజద్యోతులు = చంకల నిగ నిగని వెలుగులు; సాఁగన్ = వ్యాపింపఁగా; నెల
కులంబులచల్వన్ = చంద్రసమూహముల చల్లదనమును; నేర్పు = ఆభ్యసించు; ననారాశులనన్ =
క్రోత్త (ఉదయ కాలపు) సూర్యకిరణముతో యుచునట్లు; కపాలములన్ = చెక్కిళ్లపయి; దీపాంశులు =
ఆరతిచ్చు దీపములకాంతులు; అంటన్ = అంటుకొనఁగా; కొడిఁబుట్టు = దీపపు చివటిభాగమున పుట్టు;
కాళిమాంకురపు మేఘములకున్ = నల్లదనపు మొలకలనెడి మేఘములకు; మెఱుంగులై = మెఱుపులై;
చూపు గ్రొమ్మించులు = చూపు లను క్రొత్తమెఱుపులు; అలరన్ = ప్రకాశింపఁగా; న్నేహంబు = నూనె,
మైత్రియు; పాత్రనిట్టి ప్తమాటకున్ = తగిన ప్రమిదయందుంచుటకును, తగినవారియెడ నుంచుటకును;
కుబ్బుపగిదిన్ = పొంగునట్లు; నిబ్బరమునిక్కన్ = మిక్కిలియుబ్బఁగా; హరికి: = విష్ణువునకు; పలు
వంకలను = అన్నివైపులను; అగ్రవీధిన్ = ఎదుటకు; నియమపరతన్ = నియమమందలి ఆసక్తితో;
అలం. ఉపమ.

ఉ. గోవిక యోర్తు తొల్లి హరిఁ గూర్చి తపం బొనరిప దాని ని
స్థాపరతన్ మదిం గరఁగి శార్దూలుఁ డోచిన జూచి వేడ్కతో
నా పసిగాఁపుపూపవయసాకె త్రిలోకవిమోహనక్రియా
రోపనిరూపణం బగు సరోరుహలోచనురూపుఁ జూచుచున్.

117

టీక. ఓర్తు = ఒకతె; తొల్లి = పూర్వము; దానినిస్థాపరతన్ = ఆమెనియమమునందలి
ఆసక్తివలన; మదిన్, కరఁగి = మనస్సున జాలిపొంది; తోచినన్ = ప్రశ్నతము కాఁగా; ఆ, పసి
గాఁపుపూపవయసాకె = పసులనుగాచు చిన్ని పయసాడి - గొల్లపడుచు; త్రిలోక.....నిరూపణంబగు =
మూడులోకములను మోపింపజేయుటకు రూపించు; సరోరుహలోచనురూపున్ = విష్ణునిస్వరూప
మును; చూచుచున్; తరువాతిపద్యముతో సమన్వయము.

1. చ. బుట్ట. 2. క. మాటకునబ్బు. 3. చ. నిక్క. 4. చ. హరినెలవంకబలువంక. 5. హరికి
నెలవంక. 6. చ. గోవిని.

తే. వైషమేషవవిషమేషుశోషణమున, వేష మొకరికిగా నిన్న మేషనయన
యగుచు నెరగొంటుండలనిపొగడవనాను, దోయింబావట్టు సుప్తిసింధువునుబోలె.

టీక. వైషమే.....శోషణమునకే = బేసియు బాణములుగల మన్తగాని బాధను కలిగించు బాణములవల్ల చిక్కిపోవుటచేత; [విష సేషు = బేసిబాణములవలన అని పూర్వబీక;] వేషము = (తన, రూపు, ఒకరిని, కాక = వేటుగా మాటిపోకగా; నిన్న మేషమున, అగుచు = తొమ్మిదింటిని కన్నులు కలదనచు; ఎర, గొంటక = ఆహారము తీసికొనుటచే; నిలువ = నిలువడగల; పొగడవనానుబోయింబావట్టు = మత్తుగొన్న రెండుచేదలతో; చూపట్టు = కన్నులు; సుప్తిసింధువునుబోలె = కన్నులలోని నదివలె.

ఆ గొల్లపడుచు విష్ణునిజూచి, మోహపరమకము దుష్టబాల్పుక చూచుచు నట్టి యుండిపోయెను; అప్పుడామె కన్నులు కనలికలేని రెండు చేదలవలెను, ఆమె చలనములేని నాచలము ఉండెనని భావము. (ముందుపద్యముతో అన్వయము.) అలం. ఉపమ.

తే. క్లేశపాశంబుతోఁగూడక గేళపాశ, ముందు బట్టుక పుండు నిలువ నిచ్చు
నీవి యెఱుంగక యొక్కింత నీవి జాతి, తచ్చరణములు మది నొడు ముచ్చరింపి.

టీక. క్లేశపాశంబుతోఁగూడక = కష్టములనెడి త్రాళ్లతోఁగూడక; గేళపాశము = వెండుకల ముడి; ఉరలక = వీడగా; [ఉరులక = బాణంగా అని పూర్వబీక;] మచ్చెకంటి = చేదలవంటి కన్నులు కల యా గోపిక; బర్హవతుండు = నెమిరిపింఠము ఆపతంసముగాఁ గల కృష్ణుడు; కరుణక = దయతో; ఇచ్చు, గావి, యెఱుంగక = ఇచ్చు బాసము (పరము)ను తెలిసికొన లేక; ఒక్కింత = కొంచెము; నీవి, జాతిక = ఏకముడి జాతిపోకగా; తచ్చరణములు = శ్రీకృష్ణుని పాదములు; మది నంటక = మనసునందు నిలువఁగా; ముందుపద్యమున నన్వయము.]

ఆ గొల్లపడుచు శ్రీకృష్ణునిజూచి పరవశయగుటచే ఆమె జుట్టుముడి వీడిపోయెను; కట్టువస్త్రము పోకముడి కొంత జాతిపోయెను. ఆమె కృష్ణుని పాదములను మనమున ధ్యానించుచు నట్టి నిలిచిపోయెను. అలం. సహోక్తి, అనుప్రాసము.

నీ. ఉరకుండినఁ జూచి యొక్కింత నగి కృష్ణుఁ డిదియేమి నీవున్న నిండుపదన
కుంచితాపయవభంగురవృత్తిఁ బతాదబిస నహంబులు కేల విగియబట్టి
మచ్చి త్రహారము లో మధువైరి! నీపాదవనరుహంబులు వీని నదలఁజాల
వీనిలావణ్య మీవేషభూషణముగా నస్తత్కర్ణాద్ధితం బోటు నదియగు

తే. గవ యిది సలాంఛనం బగుఁ గాత యనుము, నట్లు గుంగుఁగా! నవ్వంబు నతిం! నీవ
నంబరపు ముక్తకేశివి నఖిలభూషణాంచితాంగివి నై యుండు ముసియె శౌరి! 181

టీక. ఒక్కింత, నగి = కొంచెము నవ్వి - చిరువత్సనవ్వి; ఇదియేమి నీవు?, అన్నక = నీవిట్లూరకుండి యుంటివేమి? అనిపల్కి; ఇందుపదన = చంద్రునిమఱి ముఖముకలగోపిక; కుంచితా... వృత్తిక = ముడుచుకొనిన అవయవములతో వంగు పద్ధతిని; [వంపఁబడిన అవయవములయొక్క వంకర తోడివ్యాపారముతో అని పూర్వబీక.] తత్పాదబిసరుహంబులు = శ్రీకృష్ణునిపాదపద్మములను; కేలక, విగియబట్టి = చేతులతో గట్టిగా పట్టుకొని; ఓ మధువైరి! = ఓ శ్రీకృష్ణా! నీపాదవనరుహంబులు = నీ పాదపద్మములు; మచ్చి త్రహారములు = నామనస్సును ఆకర్షించునవి; వీనిలావణ్యము = ఈపాదముల చక్కదనము; ఈవేషభూషణముగాక = ఈవేషమే అలంకార మగునట్లు; అస్తత్కర్ణాద్ధితంబగుటక = నాచేతులతో వీడింపఁబడుటచేత; అడుగుగవ, యిది = ఈ నీ పాదద్వయము; సలాంఛనంబు = చిహ్నములతోఁగూడినది; అనంబరపుక = వస్త్రములేనిదానవును; ముక్తకేశివి = జుట్టు విరియఁబోసికొన్న

దానవు; అఖిల.....తాంగివిన్దై = నగలన్నింటితో నలకరింపబడిన దేహము కలదానవును అయి; ఉండుము.

తే. అదియు నట్ల యగుచు నభిరామమూర్తియై, తనపసిండిజడలు దలగఁ ద్రోచి
యానతార్థ¹మూర్తియై తేత్రమునకు నీ, శాన్యమున వసించుఁ ²జంద్రవదన !

టీక. అదియున్ = ఆ గోపకన్యయును; అభిరామమూర్తియై = మనోహరమైన దేహముకల
దయి; తనపసిండిజడలు = తనజడగంటలు (జడవేసికొనునప్పుడు ఉపయోగించునవి) తలగఁద్రోచి =
విడిచిపెట్టి; ఆనతార్థమూర్తియై = సగముశరీరమును వంచినదై - వంగి యున్నదై.

క. ఆమహాసీయతేత్రశిఖామణివైః బివళః బర్వైః గామిని! నానా
భూములను నిగిడి మదగజ, భైమి బహుళలహరిగహనభయదాకృతియై. 133

టీక. ఆ, మహ.....మణివైః = తేత్రరాజమగు నా పాండురుగతేత్రమువై; నానా
భూములను = అన్నిభూముల (ప్రదేశముల) యందు; నిగిడి = చొచ్చి; మదగజభైమి = ముదించిన
ఏనుగులకును భయముకొల్పునది - భైమినది; బహుళలహరి గహనభయదాకృతియై = ఎక్కువైన
ప్రవాహములను నడవించే భయమును కల్గించు నాకారముకలదయి; పర్వైః = వ్యాపించెను.

సీ. జడధి చల్లిన గందవాడి నేత్రములః బద్ధగతిః ³దామరల పరాగంబు గ్రమ్మః
⁴దదితరతేత్రముల్ తమయందు నిలుమన్న నొడ్డించుటలువోలె ⁵నూర్పు లెసఁగఁ
బంకదంభమునఁ బాపముల మ్రింగిన నీటి పెద్దనవ్వులలీల ⁶ఫేన ⁷మలరఁ
బెఱవాహినులమీఁదఁ బెరిగిన మత్సరావేశంబు లన గ్రాహవికృతు లడర

తే. ⁸భానుభూమైక జనిభూమి భైమి నడచి, యన్తుహతేత్రముట డాసి యధికభీతిః
జొరక గిరిరుద్ధగతి యైనకరణి ఘూర్ణనంబు నొందుడు శ్రీజగన్నాథుఁ డెఱిగి.

టీక. జడధి=జలధి-సముద్రము; పరాగంబు=పుష్పాడి; తమయందున్, నిలుమన్నన్=తామున్న
చోట్లయందు నిలువవలెనని బలిమాలఁగా. ఒడ్డించుటలువోలెన్ = దాటిపోవుటలువలె, [ఒడ్డించుటలు=
చాఁగించుటలు అని పూర్వటీక.] డొర్పులు = అలలు; ఎసఁగన్ = ప్రకాశింపఁగా, పంకదంభమునన్=
బురదయొక్క బౌద్ధత్యమున; నీటిపెద్దనవ్వులలీలన్ = నీటియొక్క అట్టహాసములవలె; ఫేనము, అల
రన్ = నురుగు ప్రకాశింపఁగా; మత్సరావేశంబులు = ఈర్ష్యయొక్క ఆక్రమణములు - ఈసు
కలుగుటలు; గ్రాహవికృతులు = జలచరముల వికారములు; అడరన్ = వ్యాపింపఁగా; భాను.....
భూమి = శివుని స్థానము జన్మస్థలముగాఁగలది - శివునివలన ఏర్పడినది. [‘నూర్పునియొక్క (లేక)
ప్రకాశములయొక్క అధిక్యమునకు ముఖ్యమయిన జన్మస్థానము’ అని పూర్వటీక.] నడచి = కదలి -
ప్రయాణముచేసి; అధికభీతిన్ = మిక్కిలి భయముతో; చొరక = (తేత్రమును) ప్రవేశింపక; గిరి
రుద్ధగతియైనకరణిన్ = కొండచే అడ్డుకొనబడినదానిరీతిని; ఘూర్ణనంబున్, ఒందుడున్ = తిరిగుడుఁ
బాటును (వెనుకకు మళ్లుటను) పొందఁగా; శ్రీజగన్నాథుఁడు=విష్ణువు; ఎఱిగి=తెలిసికొని; అలం.ఉపమ.

ఉ. ఏటిఁ గుఱించి పల్కు విను మేటికి నీభయ మో శుభాంగి! యె
ప్పాట భవత్సమాన మగుపాటి సరిన్నిరంబు లేదు; వాః
పాటన మొప్ప మత్పదమువైః బ్రవహింపు మదాజ్ఞనన్న న
చోప్పట సపాటమై కడలిజోటియఁ గొల్పె నిజప్రవాహమున్. 135

1. చ. ట. ధాత్రి. 2. చంద్రవదన. 3. చ. దామర. 4. క. తదిత. 5. చ. నూరుగు. 6. చ.
ములు. 7. క. మమర. చ. మలర. 8. చ. భామ.

టీక. ఎప్పటన్ = ఏవిధమునను; భవత్సమానమగుపాటి = నీతోసరియగు ప్రమాణముగల; సరిన్నికరంబు = నదీసమూహము; లేదు; మదాజ్ఞన్ = నా ఆజ్ఞవలన; మత్పదమువైన్ = నా అడుగు పయి; వాకిపాటవము, ఒప్పన్ = జలసమృద్ధి ప్రకాశింపఁగా; సపాటమై = మట్టచుయి. కడలిజోటి యున్ = సముద్రమునకుభార్యయగు భైమినదిగిను; నిజప్రవాహమున్ = తనపారుదలను, అచ్చోటన్ = ఆవిష్టుపాదమున; కొల్పెన్ = వ్యాపింపజేసెను.

తే. తే. త్రమున భైమి నల్పి పొల్పిన ప్రదేశ, మున జనాభీష్ట¹దము నాస్యమును జతుర్ముఖాది సేవ్యంబు నగు నృసింహాఖ్యభీష్ట, మమూర్తి² త్రింశద్ధను³ ప్రమాణమున మెఱసి.

టీక. జనాభీష్టదము = జనులకోరికలను నెఱవేర్చునది; ఆద్యమును = మొదటిదియు - ప్రధానమైనదియు; చతు.....సేవ్యంబున్ = బ్రహ్మాదులచే సేవింపబడునదియు; త్రింశ..... ప్రమాణమునన్ = ముప్పదివిండ్లలోతున; మెఱసి = ప్రకాశించి; అమరున్ = వెలయును.

నీ ఉక్కుగంబము⁴ ప్రచ్చి యుదయించె నేదేవుడగణి నుద్భవ⁵ మొందు నగ్నికరణి వాలారుగోరు⁶ పెన్ గాలాముచేసె నే జేజే*హిరణ్యాసుశిశుకమునను భక్తివృద్ధుడుగాగ⁷ బాటించె నేవేల్పు ప్రహ్లాదు⁸ గడుఁ బాలపండ్లనాడ నిజసింహతకు⁹ దగ సుజనహృద్గుహలందు¹⁰ గ్రీడించె నే త్రిలోకీ నియంత

తే. యా నృహర్యక్షవర్యుండు యక్షపక్షి, ఖచరగంధర్వకిన్నరు గ్రామణీశి రోమణి నిఘృష్టచరణసరోజా¹¹ డందు, నుండు ముస్సనిరెండు¹² బాహువులు గలిగి.

టీక. ఉక్కుగంబము = ఉక్కుతోఁజేయబడిన - లేదా - ఉక్కు వలెగట్టిదగు స్తంభమును; ప్రచ్చి = చీల్చుకొని; ఏదేవుడు = ఏనృసింహుడు; ఆరణిన్ = నిష్పకల్పించుకట్టెనుండి; ఉద్భవ మొందు = పుట్టునట్టి; అగ్నికరణిన్ = అగ్నివలె; ఉదయించెన్ = పుట్టెనో; వాలారుగోరు = వాడి మొనగల గోరిని; ఏజేజే = ఏదేవుడు; హిర.....మునకున్ = హిరణ్యకశిపుని ప్రాణ మను చేచ పిల్లకు; పెన్ గాలాము, చేసెన్ = పెద్దగాలాముగా నొనరించెనో; ఏవేల్పు = ఏదేవుడు; కడున్, పాలపండ్లనాడ = మిక్కిలి పాలదంతముల పిన్నవయస్సుననే; ప్రహ్లాదు⁸; భక్తివృద్ధుడుగాగ⁷ = భక్తిచే ముసలివాడగునట్లు; పాటించెన్ = కలిగించెనో - కూర్చెనో; నిజసింహతకున్ = తన సింహ త్వమునకు; తగన్ = తగునట్లు; సుజనహృద్గుహలందున్ = సుజనులహృదయము లను గుహలందు; ఏ, త్రిలోకీనియంత=మూడులోకములను ఆజ్ఞాపించు ఏవిష్టువు; గ్రీడించెన్ = ఆటలాడెనో; అనృహర్యక్ష వర్యుండు = అనృసింహదేవుడు; యక్ష.....సరోజాడు = యక్షులు, పక్షులు, ఖచరులు, గంధర్వులు, కిన్నరులు మొదలగువారిచే శ్రేష్ఠుల శిరస్సులందలి మణులచేత ఒఱయబడిన పాదపద్మములు కలవాడు. [‘ఘృష్టి = వెలుగులు గల’ అని పూర్వటీక.] అలం. ఉపమ, రూపకము.

శా. ఆకుంభప్రభవుం డొకానొక తపం బత్కుగ్రతం జేసి ము

న్నో కుంభస్తని! యాజలాంతరమునం దున్నంగ నే దివ్యలిం

గాకారంబున¹³ నిల్చు; నట్టిదె యగస్త్యాశిఖ్యాకతీర్థంబు త

ద్వ్యాకోచాకృతి సప్తసప్తతిక రాయామావృతిం జెన్నగున్.

138

టీక. ఆ కుంభప్రభవుండు = ఆ యగస్త్యుడు; ఓకుంభస్తని! = కడవలవంటి స్తనములుకల ఓ పార్వతీ! ఆ జలాంతరమునందున్ = ఆ నృసింహతీర్థజలమధ్యమున; ఉన్నంగన్ = ఉంచఁగా;

1. క. దమునా. చ. దమునా. 2. క. త్రింశద్ధను. 3. చ. నందు. 4. చ. మందు. 5. చ. మున్. 6. హిరణ్యాక్ష. 7. ర. 6. క. మణిఘృష్టిచరణ. చ. మణినిఘృష్టచరణ. 8. ఘృణిఘృష్టచరణ. 9. క. బాహువులు. బా. చ. 6. క. నిల్చు. చ. నిల్చు. 9. చ. ఖ్యాంక.

ఏక్ = నేను; తాల్తుక్ = ధరింతును; అగస్త్యఖ్యాకీర్తంబు = అగస్త్యతీర్థమును పేరుగల తీర్థము; తద్వ్యాఖ్యోచాకృతి = దాని విస్తరించిన యాకారము; సప్త.....వృత్తిక్ = డెబ్బదియేడు చేతుల విరివిగల యావణముచేత; చెన్నగుక్ = ప్రకాశించును.

మ. నవనీతప్రియుఁ గొల్చి విఘ్నపతి తన్తంత్రాంగతం దాల్చి యే
యవధింబోని గణాధిపత్యపదవిం బ్రాపించి యద్దానిచెం
త వసింపంగఁ దదాహ్వాయంబునన గాణాపత్య మానట్టి తీ
ర్థవతంసంబు నగస్త్యతీర్థమున కాద్యం బండు విద్యాధికుల్.

133

టీక. విఘ్నపతి = గణాధిపతి; నవనీతప్రియుక్ = శ్రీకృష్ణుని; తన్తంత్రాంగతక్, తాల్చి = అతని మంత్రమున కంగమగుటను పొంది; అవధిం బోని = అంతము(హద్దు)లేని; గణాధిపత్యపదవిక్ = గణములకు అధిపతియగుటకు; ప్రాపించి = పొంది; అద్దానిచెతక్ = ఆ తీర్థమునమీపమున; తదాహ్వా యంబునన = అతని పేరితో; ఆద్యంబు = మొదటిది - ప్రధానమైనది.

సీ. నగపుత్రి! యట్టి గాణాపత్యతీర్థంబునకుఁ బూర్వమై మజ్జనం బొనర్చు
వారికి మఱి వారివారికిని నపవర్గవర్గంబు నీజాలు వారి గలిగి
యచట సుకర్షణాహ్వాయతీర్థరాజంబు వెలయు; నచో మున్ను హలధరుండు
తీర్థయాత్ర యొనర్చు¹ త్రిమృతమై వచ్చి యవగాహవేళఁ బ్రత్యక్షమైన
తే. పాండురంగాధిపతికృపఁ బడసి తద్వరాస్తి నిజనామ మతీర్థ మధిగమింపఁ
జేసి కార్తార్థ్యమును బొందె; శ్రీసఖుండు, నంద యంతర్ని తుండయ్యె నద్భుతముగ.

టీక. నగపుత్రి! = పార్వతీ! పూర్వమై = తూర్పుననున్నదై; వారివారికిక్ = వారిబాధువు లకును; అపవర్గవర్గంబుక్ = మోక్షసమూహమును; వారి, గలిగి = నీరు కలిగి; హలధరుండు = బల రాముండు; త్రిమృతమైక్ = శ్రమతో; అవగాహవేళక్ = స్నానసమయమున; తద్వరాస్తిక్ = అతని వలని వరమును పొందుటవలన - అతనిదయవలన; నిజనామము = సుకర్షణమును తన పేరు; అధిగమింప జేసి; పొందఁజేసి; కార్తార్థ్యముబొందెక్ = కృతార్థతను పొందెను; శ్రీసఖుండుక్ = విష్ణువును; అంద = అక్కడనే.

శా. ఆ సుకర్షణతీర్థరాజమున కాద్యంబై నమద్వేదని
శ్వాసంబై తనదైర్ఘ్యమంతయును బంచాశద్ధనుర్తేయమై
భాసిల్లెక్ నిజవారి మజ్జదఖిలప్రాణిప్సితత్యాగదీ
హౌసన్నద్ధ మనం బ్రసిద్ధి వడయుఁ జాబాలితీర్థం బిలన్.

141

టీక. ఆ సుకర్షణతీర్థరాజమునకుక్ = ఆ, బలరామునితీర్థమునకు; ఆద్యంబై = మొదటిదయి - తరువాతదయి; నమద్వేదనిశ్వాసంబై = నమస్కరించు బ్రహ్మకలదయి; తన దైర్ఘ్యము, అంతయుక్ = తన పొడవంతయును; పంచాశద్ధనుర్తేయమై = ఏబదివిడ్డ కొలత గలదయి; భాసిల్లెక్ = ప్రకాశింపఁగా; నిజ.....సన్నద్ధము = తన నీటియందు మునుగుచుండు సమస్తజీవులకోరికలకు నెఱవేర్చు నియమమునకు సిద్ధపడునది - తనలో మునుగువారి కోరికలకు నెఱవేర్చునది; అనక్ = అనఁగా; ఇలక్ = భూమిపై.

క. అ తీర్థము నంతరమున, వృత్తస్తని! బ్రహ్మతీర్థ⁴విభు వభినుతिसం
పత్తి విలసిల్లు శతదో,ర్వృత్తాకృతి⁵ వ్రొత్త దానివృత్తం బెల్లన్.

142

1. చ. త్రిమృత. 2. క. వడసి. చ. బడసి. 3. చ. తద్వద్వ. 4. చ. విభవభి. 5. క. కాంత. చ. వ్రొత్త;

టీక. పృతస్తని! = గుండ్రని స్తనములు కల పార్వతీ! అతీర్థమునంతఃమునన్ = ఆ కాశ్యప తీర్థమునకు చేరువను; [అంతరమునన్ = నడుమ - అని పూర్వటీక. అది సరికాదు.] బ్రహ్మతీర్థవిభువు = తీర్థరాజమైన బ్రహ్మతీర్థము; శతదోర్వృత్తాకృతి = నూలుచేతులవై వారము కలది; దానివృత్తంబెల్లన్ = దాని చరిత్రమంతయును; క్రొత్త = వింతయైనది. [‘పృతము = ఉసిరి’ అని పూర్వపుటీక; అది సరికాదు.] క. అందు వసియించు యడుకుల, నందన సేవావిధాన నందిస్తల్యయై

కుందవిశదరదన! శతానందుడు¹ వాణీవధూసనాథుం డగుచున్. 143

టీక. కుందవిశదరదన! = మల్లెలవలె చక్కని దంతములుకల పార్వతీ! శతానందుడు = బ్రహ్మ; వాణీవధూసనాథుండగుచున్ = సరస్వతీదేవితో కలిసినవాడగుచు; యదు.....స్తల్యయై = శ్రీకృష్ణునిసేవవలన సంతోషించు మనస్సుకలవాడై. అలం. అనుప్రాసము.

తే. బ్రహ్మతీర్థంబునకు దండపాణియాశ, కులశిఖిపుత్రి! దీపించు గలశతీర్థ
మేనుబారల నిడుపున² దీను మిగిలి, యదియ యమృతామహాదేవి కాస్పదంబు.

టీక. కులశిఖిపుత్రి! = పార్వతీ! దండపాణియాశన్ = యమునిదిక్కున - దక్షిణమున; వీనుబారలనిడుపునన్ = అయిదుబారలపొడవున; దీనుమిగిలి = చక్కదనముకల్గి; ఆస్పదంబు = నివాసము

తే. బ్రహ్మతీర్థంబు, గలశతీర్థంబు బొగడ, నేర రెవ్వగు చంద్రికాగౌరమయ్యుఁ
తత్పయోధార ముక్తినిధానము³కు, సంజనచ్ఛాయయై తోచు టద్భుతంబు.

టీక. చంద్రికాగౌరమయ్యున్ = వెన్నెలవలె తెల్లనిదయి యున్నను; తత్పయోధార = ఆతీర్థముల నీటిధార; ముక్తినిధానమునకున్ = ముక్తి యను నిధికి; సంజనచ్ఛాయయై = కాటుక వంటి నల్లనికాంతికలదయి - కాటుకయైనదయి; తోచుట = కనబడుట; అద్భుతంబు = ఆశ్చర్యము. తెల్లగానుండు పయోధార సంజనచ్ఛాయ గలిగి నల్లగా నుండుట అద్భుతము; ఇట్లుండుట విరుద్ధము; అయినను అది ముక్తియను నిధిని కనిపెట్టుటకు కాటుక యగునని రూపింపబడుటచే మీఁది విరోధము అపాస్తమగుచున్నది. అలం. విరోధాభాసము.

ఉ. తామరసాక్షి! యందునకు దక్షిణదిక్కున సప్తదోర్తి తా
యామ మయాతయామగుణమై యెసగున్ బిత్వతీర్థ మచ్చటన్
దా మొనరించు దానములుఁ దానములుం⁴ గయఁ జేయు సత్క్రియా
స్తోమములై పితృప్రియముఁ జొన్న సుఖపుదు రెల్లవారలున్. 146

టీక. తామరసాక్షి! = తామరపువ్వులవంటి కన్నులు కల పార్వతీ! అందునకున్ = దానికి- ఆ కలశతీర్థమునకు; సప్తదోర్తి తాయామము = ఏడు చేతుల పొడవుగలది; అయాతయామగుణమై = ఆభుక్తములగు - ఆభినవములైన గుణములు కలది; పితృతీర్థము; ఎసగున్ = ప్రకాశించును - ఉండును; తానములున్ = స్నానములును; సత్క్రియాస్తోమములై = ఉత్తమకార్యముల గుంపులుగా అయి; పితృప్రియమున్ = పితృదేవతలకు ప్రీతిని; చొన్నన్ = కలిగింపగా.

ఉ. దానికి దక్షిణాశ వసుధాధరసందన! యొప్పు బ్రహ్మవి
ద్యానిధిసేవితంబు ననహస్తమితం బగు చక్రతీర్థ మ
చో నలవోకయుంబలె విశుద్ధజలంబులఁ గ్రుంకి మాధవ
ధ్యానముసేయు మానులకు నబ్రములే యపవర్గదుర్గముల్. 147

టీక. వసుధాధిపనందన ! = పార్వతీ ! దక్షిణాశక్ = దక్షిణపుదిక్కున; బ్రహ్మవిద్యానిధిశేవి
తంబు = బ్రహ్మవిద్య (వేదాంతవిద్య) యం దాటిలేతిన పండితులచే నేవింపబడినది; నవహస్త
మితంబు = తొమ్మిదిచేతుల నిడివి కలది; అచోచ్ఛక్ = అక్కడ; ఆలవోకయుంబలెక్ = అశ్రమముగ-
నేచ్చగా; క్రుంకి = స్నానముచేసి; మాధవధ్యానము = శ్రీకృష్ణుని ధ్యానమును; ఆపవర్గదుర్గముల్ =
ప్రవేశింపసాధ్యముకాని మోక్షములు; అబ్రములే! = వింతలుకావు; మోక్షములు నుగమములని భావము.

క. చక్రస్తని! తజ్జలములఁ జక్రాలంకృత శిలానిచయ ముదయించుక

శక్రముఖాఖిల¹మఖిభు, క్షక్రము కొనియాడుఁ దత్ప్రశస్తగుణంబుల్. 148

టీక. చక్రస్తని! = జక్కవలఁబోలు చప్పులు కల పార్వతీ! చక్రాలంకృతశిలానిచయము =
చక్రముల చిహ్నములు కల రాళ్ల సమూహము; ఉదయించుక = పుట్టును; శక్ర.....చక్రము =
ఇంద్రుఁడు మొదలుగాఁగల దేవతల సమూహము; తత్ప్రశస్తగుణంబుల్ = చక్రతీర్థపు గొప్పగుణములను;
కొనియాడున్.

శా. ఆ తీర్థంబునకుం గృతాంతదిశ నాద్యం బార్తివైద్యంబు ల

క్షీతీర్థంబన నొక్కతీర్థము ప్రకాశించుక రమాదేవి వీ

తాతంకస్థితి నచ్చటం దపమునేయక నేర్చికా తొల్లి యా

దై తేయారిభుజాంతరాళమణిసౌధం బెక్కె బెన్చుక్కువన్. 149

టీక. కృతాంతదిశక్ = దక్షిణదిక్కున; ఆద్యంబు = తరువాతిది; ఆర్తివైద్యంబు = మనో
రోగమునకు మందైనది; రమాదేవి = లక్ష్మీదేవి; వీతాతంకస్థితిక్ = పోయిన సందేహము కలుగునట్లు =
సందేహము పోవునట్లు; నేర్చికా = నేర్చియేకదా - నేర్చుకొనుటచేతనేగదా! పెన్చుక్కువన్ =
మిక్కిలి ప్రేమతో; దై తేయా.....సౌధంబు = రాక్షసవిరోధియగు విష్ణుని వక్షఃస్థలమును మణులు
తాచిన మేడను; ఎక్కెన్. అలం. రూపకము.

సీ. ²ధూతాఘమైన లక్ష్మీతీర్థమునకు దక్షిణమునఁ గొమోదకియును బద్ధ

మును శంఖమును జక్రమును నిజనామచిహ్నములుగా వెలయుతీర్థములు పొలుచు

మెఁత! యానాల్లు లక్ష్మీతీర్థమునుగూడి శక్తిపంచకనామసంప్రయుక్తి

దళుకొత్తు వీనివిస్తారంబు పట్టిహస్తప్రమాణంబునఁ జాలియుండుఁ

ఆ. బహుపావనంబు పాతకనిర్మూల, నైకకర్తకంబు లోకనుతము

తత్ప్రభావ మనురదమనున కీ యేను, ప్రాణధనము లగుచుఁ బ్రణుతి వడయు.

టీక. ధూతాఘమైన = పాపములను నశింపఁజేయునట్టి; నిజనామచిహ్నములుగాక్ = తమ
పేళ్లతోఁ గూడినవిగా; వెలయు = ప్రకాశించు; పొలుచుక్ = ఉండును; శక్తి.....యుక్తిక్ =
శక్తిపంచకము అను పేరుకలిగి; తళుకొత్తుక్ = సొగసుమీఱును; విస్తారంబు = నిడివి; పట్టి.....
ణంబునక్ = అటువదిచేతుల ప్రమాణమున; పరమపావనంబు = మిక్కిలి పవిత్రమైనది; పాతక
నిర్మూలనైకకర్తకంబు = పాపములను నశింపఁజేయు ప్రధానమగు పని కలది; లోకనుతము = లోకులచే
కొనియాడఁబడునది; అనురదమనునకుక్ = రాక్షసులను మద్దించు విష్ణువునకు; ఈ యేను = లక్ష్మీ,
కొమోదకీ, పద్మ, శంఖ, చక్రతీర్థము లను ఐదు తీర్థములును; ప్రణుతివడయుక్ = కొనియాడఁబడును.

ఉ. ఆ మధువైరిదిశ్యతచువై సఃలోన్నతమూర్తియై దశ

వ్యామవిశాలమై పరమమై భువనత్రితయాభిగమ్యమై

1. క. మఖు. చ. మఖ. 2. చ. భూతా. 3. క. మున. చ. మును. 4. క. ణంబున. చ
ణంబున.

యీ మును విన్నతీర్థముల కెక్కువ చూపుచుఁ బొండరిక మ
తొమగుణాభిరామ మనఁగా వినఁగా గనఁగాఁ దగుం¹దగున్.

151

టీక. ఆసుధు.....తనువై = ఆ విష్ణుని తీర్థస్వరూపము; సకలోన్నతమూర్తియై=అన్నింటను గొప్పస్వరూపము కలదై; దశవ్యామవికాలమై=పదిబారల నిడివికలదై; భువనత్రితయాభిగమ్యమై=మూడు లోకములను పొందఁదగినదయి; ఈ మును విన్నతీర్థములకు = ముందు నీవు విన్న యీ తీర్థములన్నింటికంటెను; ఎక్కువ = గొప్పతనమును; అతొమగుణాభిరామము = తక్కువకాని గుణములచే ఇంపైనది.

సీ. నిడువాలుగనుచూపు నిగిడినచో నెల్ల బీరెండ రేయెండఁ పెండ్లియాడ
నిశ్వాసపవనంబు నెలకొన్నచో నెల్ల ప్రామిస్కునెత్తావు లాముకవియఁ
బొక్కిటితమ్మిపుప్పొడి యొల్కుచో నెల్ల బ్రహ్మాంకురంబులు పాదుకొనఁగ
నడుగులేజిగురాకు లంటినచో నెల్ల వివిధతీర్థశ్రేణి వెల్లివొడువ

తే. బర్హమణిబంధ మావెల్పు పచ్చవెదురు, గ్రచ్చగాములతిత్తియుఁ గంబుశక్తి
గలిగి విహరించుఁ బొండరికంబునందు, నందులేబట్టి ప్రాలేయనగముపట్టి ! 152

టీక. నిడువాలుగనుచూపు = మిక్కిలి వాడియైన చూపు; నిగిడినచో, ఎల్లఁ = వ్యాపించిన ప్రతిస్థలమునందును; బీరెండ = తీక్షణుగునెండ; రేయెండఁ = వెన్నెలయ; పెండ్లియాడఁ = కలిసికొనఁగా; [విష్ణువు సూర్యచంద్రనేత్రుడగుటవలన అతని చూడ్కులు ప్రసరించినచో ఎల్లఁబెండయు, వెన్నెలయు కలిసికొనినవని భావము.] నిశ్వాసపవనంబు = నిట్టూర్పువాయువు; నెలకొన్నచోటు, ఎల్లఁ = నిలిచిన - వ్యాపించిన ప్రదేశమంతయును; ప్రామిస్కునెత్తావులు = వేదవాసనలు; అముకవియఁ = ఎక్కువగా ఆవరించుకొనఁగా; [విష్ణువునకు వేదములే నిట్టూర్పువాయువు లగుటవలన వాని వాసన నలు గడలను వ్యాపించినదని భావము.] బొక్కిటి.....చోటు, ఎల్లఁ = బొడ్డుతామరయొక్క పుప్పొడి పడిన ప్రదేశ మంతయును; బ్రహ్మాంకురంబులు = బ్రహ్మయొక్క మొలకలు - పెక్కుమంది పిల్ల బ్రహ్మలను; వెల్లివొడువఁ = వ్యాపింపఁజేయఁగా. [‘ప్రవహింపఁగా’ అని శ. ర. అనుసరించి పూర్వటీక.]

[విష్ణువునాభికమలమున బ్రహ్మపుట్టెను; కావున నాభికమలపుపుప్పొడి పడిచినచోట్లను పెక్కురు బ్రహ్మలసృష్టి జరుగుచున్నదని భావము.]

బర్హమణిబంధము = నెమిలిపురి యను మణులుతాపిన నగ; ఆవెల్పు = ఆలనుత్రోలు; పచ్చవెదురు = ఆకుపచ్చని (పచ్చి) వెదురుకట్టి; కంబు, శక్తి = శంఖరూపమగు ఆయుధవిశేషము; నందులేబట్టి = నందుని ముద్దుకుమారుడగు కృష్ణుడు; ప్రాలేయనగముపట్టి! = పార్వతీ!

ప. అఖిలతీర్థరాజంబగు నమ్మహాతీర్థంబునకు జముదిక్కు ⁴నధిక్కృతావిముక్తంబగు ముక్తకేశితీర్థం బఖిలార్థప్రదంబైయుండు. మున్నట్లు వెన్నునినలను ⁵దీర్థాధిపత్యంబును ముక్తిదాయిత్యంబును గాంచిన యమ్ముక్తకేశయు నచ్చోట నచ్చు వెన్నెలఁ ⁶దొచ్చెంబుచేసి యెసఁగునిసుకడిన్నెలపై నున్నయది యట్లగుటంజేసి.

టీక. జముదిక్కునఁ = దక్షిణదిశను; ధిక్కృతావిముక్తంబు = (గొప్పతనమున) అవిముక్త శ్రేత్రమును తిరస్కరించునది; అఖిలార్థప్రదంబై = కోరిన కోరికల నన్నింటిని నెఱవేర్చునదయి; వెన్నునినలనఁ = విష్ణువువలన; తీర్థాధిపత్యంబును = తీర్థములకన్నింటికిని యాజమాన్యంబులు; ముక్తి

1. ట. మహిన్. 2. చ. బీరెండ. 3. క. వేల్పు. 4. చ. నాధిక్కృతా. 5. క. దీర్థాపత్యం. చ. తీర్థాధిపత్యం. 6. చ. దుచ్చంబు.

దాయిశ్చంబును = మోక్షమునొసంగుటయు; కాంచిన = పొందిన; అచ్చవెన్నెలన్ = వండువెన్నెలను;
తొచ్చెంబుచేసి = తిరస్కరించి;

క. పులినోపరితలగత నా, తలదరిని శిథిలవననధమ్మిల్ల మహో

జ్వలభూషణభూషిత శిశ్నః పదవీప్రద భజింపఁజను గుహజననీ ! 154

టీక. పులినోపరితలగతన్ = ఇసుకతిన్నెపయి నున్నదానిని; తలదరిన్ = సూక్ష్మమధ్యయగు
స్త్రీని; శిథిలవననధమ్మిల్లన్ = వీడిపోయిన కేశబంధము, పోకముడియు కలదానిని; మహోజ్వలభూషణ
భూషితన్ = మిక్కిలి ప్రకాశించు నగల నలంకరించుకొన్నదానిని; శిశ్నఃపదవీప్రదన్ = మోక్షపదవి
నిచ్చుదానిని - ముక్తకేశిని; గుహజననీ! = కుమారస్వామికి తల్లివగు పార్వతీ!

శా. భక్తుం డెవ్వఁడు ముక్తకై శిక¹బయఃపానంబు గావించి ని

ర్ముక్తకేశకు ముక్తకేశిక² కరంబుల్ మోడ్చి సత్యామన

స్సక్తు గన్దొను, వాఁడు గన్నయదివో జన్మంబు మైదాల్చియున్

ముక్తుం డాతఁడు భావికాలజననంబుల్ వానికిం బూజ్యముల్. 155

టీక. ముక్తకేశికన్ = ముక్తకేశితీర్థమున, పయఃపానంబు; గావించి = నీరు గ్రోలి; నిర్ముక్త
కేశకున్ = క్లేశములను నశింపఁజేయునట్టిదానికి; కరంబుల్ మోడ్చి = చేతులుజోడించి - నమస్క
రించి; సత్యామనస్సక్తున్ = సత్యభావము ప్రియుడగు శ్రీకృష్ణుని, కన్దొనున్ = చూచునో; వాఁడు;
కన్నయదివో = ఎత్తినదేకదా! మైదాల్చియున్ = శరీరమును ధరించియున్నను; ఆతఁడు, ముక్తుండు =
ఆతఁడు మోక్షమును పొందినవాడేయగును; వానికిన్ = అట్టివానికి, భావికాలజననంబుల్ = పునర్జన్మ
ములు; పూజ్యముల్ = శూన్యములు - కలుగవని యర్థము.

చ. హరి మును సంగమాహ్వయ⁴ మహాసురు నాసువృత్తిఁ ద్రోచి పే

రురవడి వానిపై నడుగు లూఁదఁ దదంకము లెట్టిచోట గో

చరమగుచూడ్కి కా స్థలముసన్నిధి⁵ పెన్నిధి; వానిపేరిటం

బరఁగెడు⁷ తీర్థ మొప్పుఁ గలభాషిణి! యీషణశోషణస్థితిన్. 156

టీక. హరి = కృష్ణుఁడు; మును = పూర్వము; సంగమాహ్వయమహాసురున్ = సంగముడను పేరి
గొప్ప రాక్షసుని; ఆసురవృత్తిన్, ద్రోచి = క్రూరముగా పడఁద్రోసి; పేరురవడిన్ = మిక్కిలి
వేగముగా; అడుగులు, ఊఁదన్ = పాదములను మోపగా; చూడ్కిన్ = చూపునకు; తదంకములు =
ఆ పాదముల చిహ్నములు; ఎట్టిచోటన్, గోచరమగున్ = కనఁబడునో; ఆ స్థలముసన్నిధి = ఆస్థలము
యొక్క సాన్నిధ్యమే; పెన్నిధి = పెద్దనిధియైనది; వానిపేరిటన్, బరఁగెడు = ఆ సంగమాసురుని పేరిట
నున్న; ఈషణశోషణస్థితిన్ = దారేషణ, ధనేషణ, పుత్రేషణ యను మూఁడు ఈషణ(కోరిక)లను
నశింపఁజేయునట్టిరీతిని; ఒప్పున్ = ప్రకాశించును.

క. స్థావితభూతల యగు/పుష్పావతి యను నేలు⁸ గలియఁ బావనమై యో

దేవీ! సంగమతీర్థం, బావిర్భూతాఖిలాదృతార్థత వెలయున్. 157

టీక. స్థావితభూతల = ఆవరింపఁబడిన భూప్రదేశము కలది - భూమియందు వ్యాపించినది;
కలియన్ = తనతోఁజేరఁగా; పావనమై = పవిత్రమై; ఆవి.....ర్థతన్ = సమస్తములగు నద్భుతము
లను పుట్టించురీతిని; వెలయున్ = ప్రకాశించును.

1. క. పయః. చ. బయః. 2. క. కిగరం. 3. క. మేఁ. ట. మై. 4. చ. సమరాసుర. 5. చ.
రురవడి. 6. చ. సన్నిధి. 7. చ. గినతీ. 8. క. గలియ.

సీ. ఆ తీర్థమునకు నాద్యము సోమతీర్థంబు సోమలోకావాసముఖకరంబు
దానికి దేవతీర్థము పూర్వమై ముందు దేవతాభోగోపదేష్ట¹మగుచు
నందున కలుమున్న యవతరించిన సూర్యతీర్థంబు సౌర²సిద్ధిప్రదంబు
తత్తీర్థమునకుఁ బ్రాక్తనము సామ్యతీర్థంబు వాఙ్మయోద్దీపకంబు

తే. వీన నాల్గింట నాడిన వీనిమహిమఁ

బ్రస్తుతించిన వీనిపై భవముఁ గొన్నఁ

ప్రాజ్యసాయుజ్య సామ్రాజ్యపూజ్యభూతి

భోగములు పంచజఃపలకుఁ బొదలుఁ గొల్లె

158

టీక. అద్యము = మొదటిది - తరువాతిది; సోమ.....కరంబు = చంద్రలోకమునందు
ముఖనివాసమును కలుగఁజేయునది; పూర్వమై = ముందున్నదై; దేవతాభోగోపదేష్టము = దేవభోగములను
కలుగఁజేయునది; సౌరసిద్ధిప్రదంబు = సూర్యలోకనివాససిద్ధి నిచ్చునది; ప్రాక్తనము = పురాతనము;
వాఙ్మయోద్దీపకంబు = వాక్సిద్ధిని కలిగించునది; ['వాక్ప్రపమై ప్రకాశించునది - 'అని పూర్వటీక.]
అడినఁ = స్నానము చేసినను; బ్రస్తుతించినఁ = కొనియాడినను; కన్నఁ = చూచినను; పంచజఃప
లకుఁ = మనుష్యులకు; ప్రాజ్య.....భోగములు = గొప్పదైన భగవంతునితోడి కలుముక యనెడి రాజ్యము
వలని పవిత్రమైన అధికభోగములు; కొల్లె = నమృద్ధిగా; పొదలుఁ = కలుగును.

స్రగ్ధర. పూర్వద్వాఃస్థః సితాంగిః భువనవినుత సంభోరుహభూజురాణిః

బర్వేందుస్పర్ధవక్త్ర భగవతి నఖిలప్రాణిధీమూర్తి వాణిః

*దూర్వాశ్రీపత్రమల్లితులసిదళ శమీధూపదీపాక్షతౌఘా

గుర్వాజ్యక్షీరధారల్ గొని కొలిచినచోఁ గోరు కోర్కల్ ఫలించున్. 159

టీక. పూర్వద్వాఃస్థః = తూర్పువాకిట నున్నదానిని; సితాంగిః = తెల్లని దేహముకల
దానిని; భువనవినుతః = లోకముచేఁ గొనియాడఁబడుదానిని; అంభోరుహభూజురాణిః = బ్రహ్మకు
భార్యయైనదానిని; బర్వేందుస్పర్ధవక్త్రః = పున్నమనాటి చంద్రునితో సమమగు ముఖము కల
దానిని; భగవతిః = పూజ్యురాలను; అఖిలప్రాణిధీమూర్తిః = సమస్తప్రాణులకు బుద్ధి యగుదానిని;
వాణిః = సరస్వతిని; దూర్వా.....ధారల్ = దూర్వలు, శ్రీపత్రములు, మల్లెలు, తులసిదళములు,
శమీదళములు, ధూపములు, దీపములు, అక్షతలు, అగురు, నేయి, పాలు; గొని = గ్రహించి; కొలిచిన
చోఁ = నేవించినయెడల.

పృథ్వి. తరణ్యయుతజిత్ప్రభాధగధగాయితాశాంతకుం

డరణ్యమృగభూమికావ్యధితదానవస్వాంతుఁ డా

హిరణ్యకశిపు¹ద్రువంబుం డెపుడు నుండు నచ్చో నమ

చ్చరణ్యపదపద్మండ్రై చలదళాకృతి స్వీకృతిన్.

160

టీక. తర.....తరుండు = పదివేపురు సూర్యులను మించిన గొప్పకాంతిచే ప్రకాశింపఁ
జేయుటచేసిన దిక్కులమధ్యభాగము కలవాడు; అరణ్య.....స్వాంతుఁడు = అరణ్యమృగమగు సింహము
వేషమున పీడింపఁబడిన రాక్షసుడు - (హిరణ్యకశిపుఁడు) కలవాడు; హిరణ్యకశిపుద్రువంబుండు =
హిరణ్యకశిపునకు శత్రువగు నరసింహుండు; నమ.....పద్మండ్రై = నమస్కరించువారికి రక్షణ

1. క. యగుచు. 2. చ. సిద్ధ. 3. చ. బొదిలె. 4. బొసగు. 5. చ. దూర్వశ్రీపత్రమల్లి. 6. ఇది
మొదలు 161 చివరవఱకు 'చ' ప్రతిపాదించును.

మొనఁగు పాదపద్మములు కలవాడై; చలదళాకృతిస్వీకృతిఁ = అశ్వత్థవృక్షాకారముయొక్క స్వీకారమున - రావిచెట్టుగా మాటి; అచోఁ = అచ్చట; ఎపుడు, ఉండు. అలం. ఉపమ.

క. నీ వడిగినఁ జెప్పితి నో, దేవి! చతుర్ముఖముఖులకుఁ దెలియఁగరా దీ
దైవతతీర్థక్షేత్రము, హావిర్భావములు చింతితార్థప్రదముల్. 161

టీక. చతుర్ముఖముఖులకుఁ = బ్రహ్మమొదలగువారికిని; చింతితార్థప్రదముల్ = కోరిన కోరికల నొసఁగునట్టివి.

ఉ. ఈచరితంబు విన్నఁ బరియించిన వ్రాసిఁ బుత్రపౌత్రుల
క్షీచతురాంగనాదికవిశేషము లిమ్మెయిఁ గాంచి మీఁదటఁ
జూచు నరుండు ప్రాముసులు చూడని చక్కని యిక్క నిక్క¹మో
మేచక మేఘసంపదసమేయశిరోజ! సరోజదృక్కృపన్. 162

టీక. పుత్ర.....విశేషములు = పుత్రులు, పౌత్రులు, సుపదలు, చతురలగు స్త్రీలు మొదలగు భోగవిశేషములను; ఇమ్మెయిఁ = ఈదేహమున - ఈజన్మమునందు; కాంచి = పొంది; మీఁదటఁ = తరువాత; ప్రాముసులు, చూడని, చక్కనియిక్కఁ = తొల్లిటి మునుముకూడ చూడనట్టి గొప్పస్థానమును - ముక్తిని; సరోజదృక్కృపన్ = శ్రీకృష్ణునిదయవలన; నరుండు, చూచు; మేచక.....శిరోజ! = నల్లనిమేఘముల సంపదతో పోల్పఁదగిన కేశములు కల పార్వతీ! అలం. ఉపమ.

క. అని శివుఁడు కుధరకన్యకు, వినిపించినయట్టిసరణి వినిపించె మహా
మునులకు ననుపమితతపో, ధనులకుఁ గథకుండు తత్త్రివిధమేళనమున్. 163

టీక. కుధరకన్యకుఁ = పార్వతికి; సరణిఁ = పద్ధతిని; అనుపమితతపోధనులకుఁ = సాటి లేని తపస్వీ ధనముగాఁ గలవారికి; కథకుండు = కథలు చెప్పు సూతుఁడు; తత్త్రితయమేళనమున్ = తీర్థ దేవతాక్షేత్రముల మూడిటి కలయికను; వినిపించెఁ = తెలిపెను.

క. వినిపించిన విని శౌనక, మునిప్రముఖనిఖిలమును లమోఘానందం
బును ²మనములఁ దాల్చిరి నెల, కొను నిజతనుఫలకపులకకులకలనమునన్. 164

టీక. వినిపించినఁ = తెలుపఁగా; శౌనక.....మునులు = శౌనకుఁడు మొదలగు సమస్త ఋషులును; అమోఘానందమును = అధికమగు సంతోషమును; నెలకొను = కలుగునట్టి; నిజ..... కలనమునఁ = కలకలపంటి తమదేహములయందు గగుర్పాటుకూటమితోడి కూడికతో.

క. ఆశౌనకుండు మఱియు బి, లేశయతలిమోపధాన లీలాలోల
స్వాతిశయుఁడు పరమపదబద్ధాశుఁడునై రోమహర్షణాత్తజ్ఞఁ బలికెన్. 165

టీక. బిలేశయ.....స్వాతిశయుఁడు = పాము పానుపు, దిండుగాఁగల విష్ణుని విలాసములందు ఆసక్తమగు మనస్సు కలవాఁడు; పరమపదబద్ధాశుఁడునై = మోక్షమునందును ఆసక్తికలవాడయి; రోమహర్షణాత్తజ్ఞఁ = సూతునిఁగూర్చి.

చ. దమనిధి! విట్టలేశ్వరుఁడు దైవతరత్నము; భైమి తీర్థర
త్నము నల పొండరికవసుధాతలమన్నది క్షేత్రరత్నమీ
త్రిమణులు సూక్తిసూక్తవితతిం గుది గ్రుచ్చితి మచ్చివో విధే
య మగుచు నున్ని నక్షవలయాకృతి నీకృతి యొప్పు నెప్పుడున్. 166

టీక. దమనిధి! = ఓమునీ! దైవశరత్నము = దేవతలలా శ్రేష్ఠుడు; పాండరీకవసుధాతలము, అన్నది = పాండరీకమను పేరుగల భూమి; త్రిమణులు = మూడురత్నములును; సూక్తిసూత్ర విశతి = మాటలను దాగమాలయందు; గుదిగుచ్చితి = గుత్తిగాఁగూర్చితివి; మచ్చివోవిధేయము, అగుచున్కి = మఱచెవులను పొందినది - (నచ్చినది) అగుచుండుటచేత; ఈ కృతి = ఈచరిత్రము; అక్షవలయాకృతి, ఒప్పు = జపమాలయొక్క ఆకారమును వహించుచున్నది. [జపమాలమును లకు ముఖ్యము; అది శ్రవణాలంకారము కూడను.]

క. చతురభవదు క్తిముకుర, ప్రతిఫలదఖిలేశగుణావగంప కలుషో

జ్ఞిత¹ మగు నంతర్దృష్టి, సతతము వీక్షింపఁ దనివి సనదు మహాత్మా! 167

టీక. చతుర.....సంపద = నేర్పుగల నీమాట యను నద్దమున ప్రతిఫలించు సర్వేశ్వరుని గుణములసంపద; కలుషోజ్ఞితమగు = పాపహితమైన; అంతర్దృష్టి = లోపలిదాపుతో; సతతము = ఎల్లప్పుడు; వీక్షింప = చూచినను; తనివి, సనదు = తృప్తిచేరదు. అల., రూపకము.

ఉ. హరి, యాద్యం డఖిలాండనాయకుడు నందాపత్య మేలయ్యె! ద

చ్చరితం బెయ్యది? రాధ యెవ్వలె? తదిచ్చావృత్తి యేరితి? శం

కరుదేహంబున భైమి యెట్లొదవె? శ్రీ, కాంతాంగజాతాక్షరో

త్కరమే²మంత్రరహస్య? మింతయును నక్కాణింపు మాకింపు³గన్. 163

టీక. హరి = విష్ణువు; ఆద్యండు = (అందఱికంటెను ముఖ్యుడు) మొదటివాడు; అఖిలాండనాయకుడు = సమస్తలోకములకును అధిపతి; నందాపత్యము = నందునిబిడ్డ - శ్రీకృష్ణుడు; తదిచ్చావృత్తి = ఆరాధయొక్క కోరిక; ఏరితి? = ఎట్టిది? ఒదవె = కలిగెను? శ్రీ...తర్కము = శ్రీవిష్ణుని యంగమునుండి పుట్టిన యక్షరములపంక్తి; పక్కాణింపు = చెప్పుము.

ఉ. నావుడు సూతుఁ డిట్లనియె నారదమకానికి మున్ను మేచక

గ్రీవుడు పుండరీకునిచరిత్రము చెల్వె, దదర్శవైభవం

బే వినిపింతు మీరు వినుఁ డిందలు సందియమెల్ల డిందల

క్షీవిభుదివ్యలీల లఱచేతఁ గనందగు దీన దీను⁴గన్. 169

టీక. మేచకగ్రీవుడు = నీలకంఠుడు - శివుడు; సందియమెల్ల = సందేహమంతయును; డింద = నశింపఁగా; దీన = ఈ నా తెలియఁజేయుచరిత్రమును వినుటవలన; దీనుగ = చక్కఁగా.

క. అని సూతు డు వెండియు న, ధ్వజసూతు విహారములు నిరూఢోక్తుల వి

న్నను నొప్పజెప్పదొడఁగె, మును వేదోవ్యాసు పచనమున వినియునికిన్.

టీక. అర్జునసూతువిహారములు = అర్జునునకు సారథియైన శ్రీకృష్ణుని లీలలు; నిరూఢోక్తుల = ప్రాథమికములతో; విన్ననువు, ఒప్పు = నేర్పు ఏర్పడఁగా; వినియునికి = వినియుండుటవల్ల.

చ. ధనపతిమిత్రుఁ డట్లు ప్రమదాప్రమదార్థముగా నుపన్యసిం

చిన వచనామృతంబు శ్రుతిసీమలగా ిడిగి బోధభూజనే

చన మొనరించుటన్ సఫలసంభ్రములై సమయూరరాజవా

హనముగ మౌను లభిజల మాను ఘనంబులలీల నేగఁగన్. 171

టీక. ధనపతిమిత్రుడు = కుబేరునికి మిత్రుడగు శివుడు; ప్రమదాప్రమదార్థముగా = తనభార్యకు (పార్వతికి) సంతోషము కలుగునట్లు; ఉపన్యసించిన = వివరించిచెప్పఁగా; శ్రుతిసీమల =

1. క. జ్ఞిత. చ. చ్చిత. 2. చ. యంత్ర. 3. చ. గాన్. 4. గాన్. 5. చ. వ్యాస. 6. కడిగి. చ. డిగి.

గాఁ, డిగి=కర్ణప్రదేశమార్గమున లోనికి దిగి; బోధభూజనేచనము, ఒనరించుట=జ్ఞానమును వృక్షమును తడుపుటచేత; సఫలసంభ్రములై = తీరిన సందేహము కలవారయి; సమయూరరాజవాహనమునగఁ = నెమలి వాహనముగాఁ గల కుమారస్వామితో కూడుకొన్నట్లుగా - కుమారస్వామితోఁ గూడ; అభి జలము, అను = సముద్రపునీటిని త్రాగు; ఘనంబులలీలఁ = మేఘములవలె; అలం. ఉపమ.

సీ. జాలపాదము నంఘ్రిఁ గీలితంబగు సితాబ్జముభాతిఁ గుంచె హస్తమునఁ ¹ గ్రాల
బిరుదంబుఁ బొగడుశ్రీశ్వరుశంఖ మనఁజాలి తన్నామముఖరతం ధర దనర్ప
రజతాద్రికూటగర్జత్కాలికాకృతి బృహదంసమున నిడ్డ మహతి పలుక
నిగిడి సుషుమ్న యీనిన పిల్లవెలుగులవడువున నెఱసంజజడలు నిక్కఁ
తే. దెగినచుక్క ధరణికి నేలెంచుకరణి, దరణిజిత్ప్రభతో మేఘసరణి డిగి
నందనీట శతానందనందనుండు, మజ్జనంబాడి బాలేందుమాళిఁబాడి. 172

టీక. జాలపాదమునంఘ్రిఁ = హంసపాదమునందు; కీలితంబగు = లగ్నమై యున్న; కుంచె= చామరము; సితాబ్జముభాతిఁ = తెల్లతామరవలె; గ్రాలఁ = ప్రకాశింపఁగా; [నారదుని యెఱ్ఱనిచేతి యందు తెల్లని చామరము కలదనియు, అది హంసపాదమున చిక్కుకొనియున్న తెల్లతామరపూవువలె ప్రకాశించుచున్నదనియు భావము.] బిరుదంబుఁ, పొగడు = సామర్థ్యమును, కొనియాడు; శ్రీశ్వరు శంఖము, అనఁజాలి = విష్ణుని పాంచజన్యమనఁదగి; తన్నామముఖరకంధర = అవిష్ణునామస్తరణచేఁ బ్రతి ధ్వనించు కంఠము; [నారదుండు విష్ణునామస్తరణ చేయుచుండఁగా అతనికంఠము పూరింపఁబడిన పాంచ జన్యమువలె ప్రకాశించుచున్నదని భావము.] రజతాద్రికూటగర్జత్కాలికాకృతిఁ = కైలాసపర్వతము చరియయందు ఉఱుముచున్న కాఱుమబ్బువలె; బృహదంసమునఁ = గొప్పమూఁపుపయిని; నిడ్డ=ఉంచిన; మహతి, పలుకఁ = మహతియను పీఠ ధ్వనిచేయఁగా; [నారదుండు కైలాసమువలెను, అతనిమూఁపు చరియవలెను, మేళవించిన పీఠ, ఉఱుముచున్న కాఱుమబ్బువలెను ఉన్నవని భావము.] నిగిడి = విజృం భించి; సుషుమ్న = సుషుమ్న యను నాడి [నాడులు మూఁడు - అవి ఇడ, పింగళ, సుషుమ్న అను నవి. సుషుమ్న యిడా, పింగళల నడుమనుండునది.] ఈనిన = ప్రసవించిన; పిల్లవెలుగులవడువునఁ = చిన్న కాంతులవలె; నెఱసంజజడలు = సంధ్యాకాలమువలె ఎఱ్ఱనైన జడలు; నిక్కఁ = వ్యాపించఁగా; [నారదుని దేహముపై కలనుండి వ్రేలాడు జడలు సుషుమ్ననాడి పిల్లలను పెట్టినట్లు ఎఱ్ఱని కాంతులతో ప్రకాశించుచున్నవని యర్థము.] తరణిజిత్ప్రభతోఁ = సూర్యుని మించు కాంతితో; మేఘసరణిఁ = మేఘమండలపుదారినుండి; శతానందనందనుండు = బ్రహ్మకుమారుడైన నారదుండు; నందనీటఁ = కనందావదిజలమున; మజ్జనంబాడి = స్నానముచేసి - బాలేందుమాళిఁ = చంద్రశేఖరుండగు శివుని; పొగడి = కొనియాడి. అలం. ఉపమ.

చ. తటపుటబిల్వభూరుహావితానలతానవపుష్పనిష్పత
జ్జటిలమధూళిధూళిభవసౌభమార ! భ్రమింపఁజొచ్చె ని
చ్చట వనదేవతోద్ధతకుచద్వితయశ్రితయక్షార్దమ
చ్చటలఁ ²దటాలున ³వెడలు సారపుఁ ⁴దావుల త్రోవ లాగుచున్. 173

టీక. తట.....సౌరభము = ఒడ్డులయందు (ప్రక్కలయందు) న్న మారేడుచెట్లగుంపు యొక్క తీగలనున్న పూవులనుండి రాలుచు, ధారారూపమగు తేనెతుంపులపరిమళము; వన..... చ్చటలఁ = వనదేవతల నిక్కిన చనుగవలయందలి యక్షకర్ణమముఁబోలిన కాంతులతో; [కర్పూరము, అగరు, కస్తూరి, తక్కిలములు కలిపి నూరిన అంగరాగము యక్షకర్ణమము.] ¹తటాలునఁ, వెడలు =

1. శ. ర. వ్రేల. 2. ట. దట్టిలనన్. చ. దటాలనన్. 3. క. దావులు ద్రో. చ. దావులతో.

అకస్మాత్తుగా వ్యాపించునట్టి; సారపుతావులత్రోవలు = గాఢమైన పరిమళములతోఁ గూడిన దారులందు; ఆగుచున్ = నిలుచుచు; భ్రమియింపజొచ్చెన్ = తిరుగఁజొచ్చినవి! - ఔర! = ఎంతఆశ్చర్యము! (అని నారదుఁ డనుకొనుచున్నాఁడు. ముందు అయిదు పద్యములును నారదకృతవర్ణనరూపములే.) అలం. ఉపమ.

తే. ఉచితనేపథ్యయుతలయ్య నురగసతులు, నిఘ్ననిజమాళిమణిఘ్నణివిఘ్నలబ్ధి
నభికసంకేతములకు రే లరిగి యరిగి. తిరుగుమొగమైన చిక్కులతెరువు వివిర!

టీక. ఉరగసతులు = నాగయువతులు; ఉచితనేపథ్యయుతలయ్యన్ = (అభినరణమునకు) అనుకూలమగు వేషముతోఁ గూడినవారియనను; రేలు = రాత్రులు; అభికసంకేతములకున్ = తమ స్త్రీయు లేర్పఱచిన రహస్యస్థలమునకు; అరిగి, యరిగి = పోయి, పోయి; నిఘ్న.....లబ్ధిన్ = (తమ్ము) తెలియఁజేయు శిరోమాణిక్యముల కాంతులవలన; ఆటంకము కలుగుటచే; తిరుగుమొగమైన = వెనుకకు తిరిగిపోయిన; చిక్కులతెరువులు = చిక్కయినదారులు; ఇవిర! = ఇవికదా! [ఇచట నిఘ్న = స్వాధీనములైయుండెడి] అని పూర్వటీక, అది సరికాదు.] అలం. విషాదనము.

ఉ. వ్యాళకరాళకుంభములు వ్రచ్చుట¹ గ్రచ్చుటఁబోలె బచ్చిము

త్యాలు నఖాగ్రధారలకు నాభరణాచరణం బొనర్ప నీ

శైలగుహగృహస్థులఁ జల్పెడు నిద్దురలౌర! గట్టురా

చూలి వయాళివాపురము సూడుకుఁబట్టు మహాగ్రసింహముల్.

175

టీక. గట్టు.....వాపురమున్ = పార్వతీదేవికి వాహనమగు సింహమును; సూడుకుఁబట్టు = విశోధించు; మహాగ్రసింహముల్ = మిక్కిలి భయంకరములగు సింహములు; వ్యాళకరాళకుంభములు = దుష్టగజములయొక్క విశాలములగు కుంభస్థలములను; వ్రచ్చుట = చీల్చుట; గ్రచ్చుటఁబోలెన్ = గ్రచ్చుకొన్నట్లుగా; నఖాగ్రధారలకున్ = గోటికొనలమొదలకు; అభరణాచరణంబు, ఒనర్పన్ = నగ యగుటను బొందింపఁగా; శైల.....స్థులన్ = మంచుకొండగుహలనెడు ఇండ్లయందు; నిద్దురలు, సల్పెడున్ = నిద్దురపోవుచున్నవి! ఔర! = ఎంతయాశ్చర్యము! అలం. ఉపమ.

సీ. కాఁబోలు నివి గణగ్రామణి కల్పితానల్పవిహారగేహంగణములు

కాఁబోలు నివి చరత్తచరచారుస్తనీ సమృద్ధగళితభూషాస్త్రజములు

కాఁబోలు నివి దక్షకన్యాంఘ్రివిన్యాస ధన్యాసకృత్కేళిమాన్యగుహలు

కాఁబోలు నివి మోదకప్రియప్రబలదంతవ్రాతనిర్భిన్నధాతుఖనులు

తే. తెలియఁ గాఁబోలు నివి వహ్నితిలకచలక, పర్దనిర్దోషసురసరిద్భహుళహరి

గహనకుసుమాయమానశీకరసిహత, శీతలక్ష్మతలోన్మద్రుపోతకములు. 176

టీక. గణహంగణములు = ప్రమథగణశ్రేష్ఠులు ఎక్కువగా విహరించు నిండ్లముంగిట్లు; చరత్స్త్రజములు = తిరుగుచున్న గంధర్వస్త్రీలరాయిడినల్ల రాలిన అలంకారములగు హారములు; దక్ష.....గుహలు = పార్వతీదేవి అడుగులుపెట్టుటచేత కృతార్థములును, వెక్కుసారులు క్రీడించుటచే గౌరవింపఁబడినవియు నగు గుహలు. [ఇచట పూర్వటీకలో 'ధన్యాసకృత్కేళి' అను నెడ సకృత్కేళి అని విడదీసి 'ఒకానొకప్పుడు క్రీడించెడి క్షామ్యమయిన గుహలు' అని అర్థము వ్రాయఁబడినది.] మోదక.....ఖనులు = వినాయకుని బలిష్ఠములగు దంతము లను నీఁటెలచే పొడువఁబడిన జేగురు మొదలగు వాని గనులు; [పూర్వటీకలో ఈపద్యము తొలిపాదమున 'గణగ్రామణి = గణాధిపతి' అని అర్థము వ్రాయఁబడినది; ఈ యర్థమునట గ్రహించిన నీ పాదము పునరుక్తప్రాచుమగును.] వహ్ని.....పోత

కములు-వహ్నిలిక = అగ్ని లిలకముగాఁ గల శివునియొక్క; చల = కదలుచున్న; కశర్ద = జటా జూటమునందలి; నిర్దోష = దోషములేని - పవిత్రమైన; సురసరిత్ = గంగానదియొక్క; బహుళ = ఎక్కువైన; లహరి = ప్రవాహములనెడి; గహన = అడవియందు. [ఇట ప్రాతటికలో 'ప్రవాహము నందలి అడవిలోని' అని కలదు.] కుసుమాయమాన = పూవులుగా చేయబడిన; శీకర = తుంపరల యొక్క; నిపాత = పడుటచే; శీతల = చల్లనైన; త్వాతల = భూమియందు; ఉత్త = పుట్టిన; ద్రుపో తకములు = మొక్కలు. [శివుని జడలలోని గంగయొక్క తుంపరలు పూలవలె నేలరాలగా, అచ్చటి భూమి చల్లబడెననియు, అచట చిన్నచిన్న మొక్కలు లేచినవనియు నభిప్రాయము.] అలా. ఉపమ.

తే. రాజతాహార్యగోరాజ రాజమునకుఁ జంద్ర శేఖరవరకకుచ్చారువునకు

నీ మహాసింధు వుపకంఠసీమ నిగిడి, డాలు దీపించె నిదె గంగడోలుబోలె. 177

టీక. రాజితా .. రాజమునకుఁ = కైలాసపర్వతము అను వృషభమునకు; చంద్ర.....చ్చారు వునకుఁ = శివుడను మూపుచే చక్కనగుదానికి; ఈ మహాసింధువు = గొప్పనదియైన యీ గంగ; ఉపకంఠసీమ = కంఠసమీప ప్రదేశమున; నిగిడి = వ్యాపించి; గంగడోలుబోలె, డాలుదీపించె = ప్రకాశించెను. అలా. రూపకము, ఉపమ.

ఉ. ఈ పృథివీధరంబున నిభేంద్రతటో¹ట్కటదానధారలై

ద్వీపవతీతరంగతట విస్ఫుటశైవలకందశంబులై

తాపసబాలికాశ్రవణ దత్తయవాంకురభూషణంబులై

రేపు దమంబుసేయు శబరీ కబరీ నిబరీసనీలిమల్.

178

టీక. ఈ పృథివీధరంబునకుఁ = ఈపర్వతమందు; శబరీ.....నీలిమల్ = బోయఁపడుచుల జుట్టుయందలి దట్టమగు నలుపులు; ఇభేంద్ర.....ధారలై = గొప్పయేనుగుల చెక్కిల్లయందలి గొప్ప- మదధారలగుచు; ద్వీపవతీ.....కందశంబులై = గంగానదియొద్దన ప్రకాశించు నాచుమొలకలగు చును; తాపస.....భూషణంబులై = మునికన్యలచేతలకుఁ బెట్టబడిన గడ్డిమొలకలనగలగుచును; రేపు = పగలు; తమంబుసేయు = చీకటిని కల్గించును. అలా. ఉల్లేఖము.

క. ఇటు లనుచుఁ ద్రోచి చని ముం

దట ముచి గనుఁగొనియె వేల్పుదళములు గొలువన్

ఘటపటుకప్రముఖమహా

జటిలులతో వచ్చు నాభుజగభుగ్వాహున్.

179

టీక. త్రోచి = ముందుగా సాగి; వేల్పుదళములు = దేవసేనలు; గొలువన్ = సేవింపఁగా; ఘట.....జటిలులతో = అగస్త్యుఁడు మొదలగు గొప్ప మునులతోఁగూడ; ఆ భుజగభుగ్వాహున్ = పాము లాహరముగాఁగల నెమలిని ఎక్కిన కుమారస్వామిని.

మ. కని యేకారణ మేగుదెంచిరోకొ యొకాసూధరుం డీమునుల్

కనఁ జిత్రంబగుఁ గంటి⁴గంటి; స్వకృతస్కాందో²క్తియం దావహి

ల్లిన సందేహముఁ దండ్రిచే దెలియ హాళి³ వీరిఁ దోకొంచుఁ గ్రం

చనగోద్యేదియు వచ్చె నిట్లుగుటకున్ శంకింప నింకేటికిన్.

180

టీక. ఏకారణము = ఎందులకు; కాసూధరుండు = కుమారస్వామి - శక్తిని ధరించినవాఁడు; ['కాసు' కుమారుని యాముధము పేరు] కంటిగంటి = చూచితి, చూచితిని - ఎఱిగితిని;

1. క. దిత. చ. త్కట. 2. ట. తండము నిలువన్. 3. క. కామాధరుం. ట. తారాసూదనుం.

4. క. కంటి.

స్వకృతస్కాందోక్తిమందుక్ = తాను రచించిన స్కాందపురాణమునందు; ఆవహిల్లిన = కలిగిన;
తండ్రిచేక్ = తండ్రివలన; తెలియునశిక్ = తెలిసికొనునాసక్తిచేత; వీరిక్ = ఈమునులను;
తోకొంచుక్ = తోడుతెచ్చుకొనుచు; క్రొంచనగోద్యేనిముక్ = క్రొంచవిదారకుండగు కుమార
స్వామియును.

క. శరవణభవయుతు లగు నీ, ¹పరమమునులు శ్రోతలట! యపారప్రజ్ఞా
కరుడు నిశాకరశిశు శేఖరుడు హరుడు వక్తయట! యగమ్యము గలదే? 181

టీక. శరవణభవయుతులగు = కుమారస్వామితోఁ గూడియున్న; అపారప్రజ్ఞాకరుడు =
అంతులేనిప్రతిభకు నిధి; నిశా.....శేఖరుడు = బాలచంద్రుడు తలమానికముగాఁ గలవాడు =
హరుడు; వక్త = చెప్పవాడు; అగమ్యము = తెలియరానిది.

తే. అతిగహస్యంబు శుద్ధంబు నాజవంజ, వార్తిహరణంబు నగు నెద్ది యడిగెనొక్కొ?
కొడుకు సర్వజ్ఞవిజ్ఞానకుశలు ధర్మమర్త్యనిష్ఠయవాజ్ఞయమహితుఁ దండ్రి. 182

టీక. ఆజవంజవార్తిహరణంబు = సంసారదుఃఖమును హరించునది; ధర్మ...మహితుఁ =
ధర్మరహస్యములను నిర్ణయించు జ్ఞానమున గొప్పవానిని; తండ్రి = శివుని.

మ. మును పుట్టెం బ్రశ్నలించుమంబును రజంబుక్ సత్త్వము స్నాఁగ; నం
దునిలింపారులు తామసాత్మకులు; మర్త్యుల్ రాజసుల్; సాత్త్వికుల్
దనుజద్వేషణు; లందుఁ బూజ్యులు నితాంతఖ్యాతి నా*నిర్జగల్
ఘనుఁ డందిందుఁ డితిందుఁ డీశుఁ డమరుల్ గా రెవ్వరు దత్సముల్. 183

టీక మును = తోలుత; నిలింపారులు = దేవశత్రువులు - రాక్షసులు; తామసాత్మకులు =
తమోగుణప్రధానులు; మర్త్యుల్ = మనుష్యులు; రాజసుల్ = రజోగుణముకలవారు; సాత్త్వికుల్ =
సత్త్వగుణప్రధానులు; దనుజద్వేషణులు = రాక్షసులను ద్వేషించు దేవతలు; అందుక్ = మువ్వధముల
వారియందు; నితాంతఖ్యాతిక్ = గొప్పకీర్తియందు; నిర్జగల్ = దేవతలు; ఘనుడు = గొప్పవాడు;
అతీందుడు = ఇందుని మించినవాడు; ఈశుడు = శివుడు; తత్సముల్ = అతనితో సమాన
మైనవారు.

ఉ. డక్కిన విష్ణుభక్తియు దృఢంపునిగక్తియుఁ గల్గు నమ్మగు
దృక్కుటకుక్ భజించు మతి పుట్టక కంపలబద్ధ కాకినై
యక్కట! మోసపోయితిగదా! పెనుత్రిమ్మట నెంతవారికి
దక్కునె! ముఖ్యసౌఖ్యము విశిష్టజనంబుల⁴సఖ్య మందమిన్. 184

టీక. డక్కిన = డక్కిన - లభించిన; దృఢంపు విరక్తియుక్ = దృఢమైన వైరాగ్యమును;
అమ్మరుదృక్కుటకుక్ = గాలి ఆహారముగాఁగల పాములు కడియములుగా కల శివుని; భజించు, మతి =
సేవించుబుద్ధి; కంపలబద్ధ కాకినై = అనావశ్యముగ త్రిమ్మరువాడనయి; పెనుత్రిమ్మటక్ = పెద్ద
త్రిప్పటవలన - శ్రమవలన; ముఖ్యసౌఖ్యము = ప్రధానమగు సుఖము - భగవత్సేవ; విశిష్టజనంబుల⁴
సఖ్యము = గొప్పవారితోడి చెలిమి; ఒందమిక్ = పొందకుండగ; అలం. అర్థాంతరన్యాసము. లలితము.

సగ్ధర. ఐనం గానిమ్ము నన్నీయలిగురుడు విడం డాప్తభృత్యుండుగా న
న్యానాధీనుండుగా వైష్ణవసుఖిదుండుగా మత్కృపాపాత్రభూతుం

1. చ. పరమ. 2. క. నిలింపారులుదా. చ. నిలింపారులు. *నాజానుజాల్. క. కి. క. దుపేం
దు. చ. డితిందు. 4. ట. సఖ్యమున్ మహిన్.

డౌ నంచుం బ్రోచి గోవ్యం బగునది తెలుపుక బ్రార్థితుండై మురారి
ధ్యానానూనాశయుల్ తుల్యదృశులు దమశిష్యాల్ భావించు రెందున్. 185

టీక. యతిగురుడు = యతు (యోగులకు గురువైనవాడు - శివుడు; విడండు = విడువడు; ఆప్తభృత్యుండుగా = ఆప్తుడగు నేవతునిగాను; సన్తానాధీశుండుగా = గౌరవపాత్రునిగాను; వైష్ణవసుఖిండుగా = విష్ణుభక్తులకు సుఖమును కలిగించువానిగా; మత్స్య-పాపాత్ర భూతుండు = నేను దయతలపడగినవాడు; గోవ్యంబగునది = రహస్యమైనదానిని; మురారిధ్యానానూనాశయుల్ = విష్ణుధ్యానముచే గొప్ప మనసుకలవారు; తుల్యదృశులు = పక్షపాతములేక, సమదృష్టికలవారు; భావించురు = ఆదరించురు. అలం. అర్థాంతరన్యాసము.

క. కావున శరణము వేడెద, నావైష్ణవసార్వభౌము నడిగెద నాకున్
గావలసిన యగ్ధము లా, దేవుండును దెలుపు: ¹దేట తెల్లముగాగన్. 186

టీక. వైష్ణవసార్వభౌము = విష్ణుభక్తులలో శ్రేష్ఠుని; దేట తెల్లముగాగన్ = స్పష్టముగా.

క. అని నిశ్చలతరనిశ్చయమున నారదుఁ డరిగె సురసమూహోవాసం
బునకుం గైలాసమునకు, ననుబింబితశాంభవాట్టహాసంబునకున్. 187

టీక. నిశ్చలతరనిశ్చయమునన్ = చలనములేని అభిప్రాయముతో; సురసమూహోవాసంబునకున్ = దేవతలగుంపునకు నివాసముగదానింగూర్చి; అనుబింబిత.....హాసంబునకున్ = శివుని అట్టహాసము (పెద్దనవ్వు)ను బోలినదానింగూర్చి - తెల్లనైన దానింగూర్చి యనుట. అలం. ఉపమ.

సీ. నగధన్వివాహనం బగు గోవృషము అంకెలనఁ బొల్చు ఘంటామహాకృణములు
హరశిరశ్శశిరేఖయపరావతారంబు లనఁబొల్చు సేవాగతాబ్జముఖులు
కాద్రవేయాకల్పకంఠమూలచ్ఛాయ లన బొల్చు నగరుధూపా²యతంబు
లీశానభూషణాహిస్ఫటామణికాంతు లనఁబొల్చు రత్నదీపాంకురములు

తే. ఖండపరశుతను ప్రభాఖండదుగ్ధ, జలధిజలశీ³రము లనఁబొలుచు వేల్పు
శీటేలికలు చల్లుపూవుదోయిల్లుగల్లు, ⁴నగముమునిముఖుల్లనకుదృగానంద⁵ మొసఁగె.

టీక. నగధన్వివాహనంబగు = కొండ (మేరుపర్వతము) విట్టుగాఁ గల శివుని వాహనమైన; ఘంటామహాకృణములు = ఘంటానాదములును; హర.....తారంబులు = శివునికలమానికమగు చంద్రకళయొక్క రూపాంతరములు; సేవాగతాబ్జముఖులు = శివునిసేవింపవచ్చిన స్త్రీలును; కాద్రవేయా.....చ్ఛాయలు = పాములు ఆభరణములుగాఁ గల శివుని కంఠకాంతులు; అగరుధూపాయతంబులు = ఎక్కువైన ధూపములును; ఈశాన...కాంతులు = శివునినగలగు పాములపడగలయందలి మణుల కాంతులు; ఖండపరశు.....శీకరములు = శివునిదేహకాంతి యను అఖండమగు పాలసముద్రపు నీటితుంపరలు; వేల్పుటేలికలు = దేవతాప్రభువులు; పూవుదోయిల్లు = పుష్పాంజలులును; నగము = కైలాసపర్వతము; దృగానందము = కన్నులపండువును; ఒనఁగెన్ = కలిగించెను. అలం. ఉత్పేక్ష.

సీ. ఆకొండ నెత్తాన హైమసాలావళివేల్లితంబగు ⁶బలంబీడు గాంచె
*నావీటి నడుచక్కి నభిరామశుభవిభాధగధగాయిత మొక్కనగరు గాంచె
నామహాప్రాసాద మల్లనల్లన డాసి వాకిట నొక ⁷కపివదనుఁ గాంచె
నాకపి⁸లపనుచే ననుమతుండై చొచ్చి చని యొక్కముత్యాలచవికఁ గాంచె

1. క. తేట. చ. దేట. 2. చ. యుతంబు. 3. ట. టేరికలు. 4. చ. నగరు. 5. చ. మొదపె.

6. చ. బల్లి. * శ. ర. నవ్విటి. 7. క. కీ. చ. కపి రి. ట. లవదనుచే.

తే. నందు విధుకాంతవేదికాభ్యంతరమున, ద్వీపిచర్తోపాస్థాదీపితార్క

కోటినిభమైన యొక నిరాఘాటనిఘ, నిరుకమప్రభః గాంచె నిర్నిమిషదృష్టి. 189

టీక. ఆఘాండనెత్తానక్ = అకై తానమందలి విశాలమగు సమప్రదేశమున; నైమసాలావళి
వేల్లితంబగు = బంగారుప్రాకారములచే చుట్టుకొనబడిన; [వేల్లితంబు = ప్రకాశించునది] అని పూర్వ
టీక.] బలవీడు = గొప్పపట్టణమును; ఆవీటినడుచక్కిన్ = అకట్టణపుమధ్యస్థలమున; అభిరామశుభ
విభాధగధగాయితము = ఇంపై మేలయి తళతళమనిప్రకాశించు; నగరు = సౌధము; ఆ మహాప్రాసాద
ముక్ = అగొప్పసౌధమును; అల్లనల్లనక్ = మెల్లమెల్లఁగా; డాసి = సమీపించి; కపివదనుక్ =
గజాన్యుని; కపిలవనుచేక్ = వినాయకనిచే; ముత్యాలచవికక్ = ముత్యాలమండపమునను విధు.....
.....తరమునక్ = చలువరాలితిన్నెనడుమను; ద్వీపిసిభము = పులితోలిపై కోటిసూర్య
ప్రభలతో ప్రకాశించునది; నిరాఘాట.....ప్రభక్ = మిరఁజాలనిదియు, దోషములేనిదియు, సాటి
లేనిదియు నగు కాంతిని; నిర్నిమిషదృష్టిక్ = ఐప్పుపాటులేని చూపుతో; కాంచెక్ = చూచెను.

ఉ. కాంచి విరించినందనుఁడు కన్నులు బిమ్మిటినొంద డింది యొ

క్కించుక కొంకుదేటి కనియెన్ దదుదగ్రమహోగ్రదీప్తిలోఁ

బంచముఖుక్ శిఖీక్షణవిభాసీలలాటు మరుజ్ఞరీధరుక్

సంచితసత్కృపారసవశంవదు నాదికపిక్ వృషాకపిన్.

190

టీక. విరించినందనుఁడు = బ్రహ్మకొడుకు - నారదుఁడు; బిమ్మిటినొందక్ = సంకోచము
పొందగా - జిగేలుమనఁగా; డింది = తొట్టుపడినవాడై; కొంకుదేటి = సంకోచము వీడి; తదుదగ్ర
మహోగ్రదీప్తిలోఁ = మిక్కిలి భయంకరమగు నా తేజస్సులో; పంచముఖుక్ = ఐదుముఖములు
కలవానిని; శిఖీ.....లలాటుక్ = నిప్పుకంటిచేఁ బ్రకాశించు నుదురు కలవానిని; మరుజ్ఞరీధరుక్ =
అకాశగంగను దాల్చినవానిని; సంచిత - వశంవదుక్ = కూడఁబెట్టిన కర్తము (పుణ్యము) నకు దయచే
వశమగువానిని; అదికపిక్ = ప్రధానచైతన్యమైనవానిని; వృషాకపిక్ = శివుని; కనియెన్. అలం.
పరికరము.

చ. విడువని వైరవృత్తిఁ దటివేచి రతీకుఁడు చేతికత్తి నె

క్కుడురభసంబునక్ శిరసు గ్రుద్దిన నయ్యలుఁ గెల్లఁబోయి లో

నడఁగ బహిఃస్థతత్ త్వరు¹పదార్పితసూకరదంష్ట్రకై వడిక్

జడముడిఁ జంద్రరేఖ వెదచల్లఁగఁ జల్లని చిన్ని వెన్నెల్.

191

టీక. వైరవృత్తిక్ = పగచే; తటి = సమయము; రతీకుఁడు = మన్మథుఁడు; ఎక్కుడు,
రభసంబునక్ = ఎక్కువతోందరతో; అయ్యలుఁగెల్లక్ = ఆ యాయుధము (కత్తి) అంతయును
(పూర్తిగా); పోయి = లోనికి చొచ్చి; లోక్, అడఁగక్ = శిరస్సులో అణగిపోఁగా; బహిః.....
కైవడిక్ = బయట కానవచ్చుచున్న దాని పిడిగా, పందికోరవలెనున్న; వెదచల్లఁగక్ = వ్యాపింపు
తేయఁగా, అలం. ఉపమ.

ఉ. కుంకుమపంకశోణ యగు కొండలమండలనాథుపట్టి వా

మాంకము దాకొనక్ ఘుణఘణారవభూరికపాలమాలికా

లంకృతు లోంకృతుల్ నొడువులా గడరక్ దటనిద్రుమద్రుమ

క్రేంకృతికారి సారసపరితసుధానిధిరీతిఁ గ్రాలుచున్.

192

టీక. కుంకుమపంకశోభి, యగు = కుంకుమకర్ణమముచే బ్రకాశించు; కొండలమండలనాథు
పట్టి = పార్వతి; వామాంకము, దాకొనన్ = ఎడమతొడను; చేరఁగా; ఘణ.....లం
కృతులు = ఘణఘణమని ధ్వనిచేయు పురుకలనగలు; ఓంకృతుల్ = ఓంకారములను; నొడువులాగు,
అడరన్ = పలుకునట్లు ప్రకాశింపఁగా; తట.....సుధానిధిరీతిన్ = ఒడ్డుననున్న పగడపుచెట్లపై
క్రేంకారములు చేయుచున్న చాతకపక్షులుగల పాలసముద్రమువలె; క్రాలుచున్ = ప్రకాశించుచు.
[ఇచట పూర్వటీకలో “సారసపరీత = తామరచేత చుట్టఁబడిన; సుధానిధిరీతిన్ = చంద్రునివిధమున”
అనియున్నది. అది సుగతముగా లేదు.] శివుఁడు పాలసముద్రమువలెను, పార్వతి కుంకుమశోభి యగు
టచే పగడపుమ్రానివలెను, పురుకలధ్వని చాతకములక్రేంకారములవలెను ఉన్నవని అర్థము అలం. ఉపమ.

చ. ఉమ¹ పసుపాడి మోముతడి యొత్తిన హత్తిన తన్నిశాంకద్య

క్రమలద² శాంజనాంకకలకంబుగ కినింబగుచేలఁ గేలి వి

భ్రమగతిఁ గప్పివాఁడనఁగఁ బచ్చనినల్లనిచారలన్ మనో

రమ మగు ద్వీపిరాడజినరత్నము యత్నము మీఱఁ బాలుచున్.

193

టీక. ఉమ = పార్వతీదేవి; పసుపాడి = పసుపుపూసికొని, స్నానముచేసి; మేనితడి యొత్తి
నన్ = దేహముపైనుండు తడిని ఒత్తగా; హత్తిన = అంటుకొనిన; తన్నిశాంక.....కంబుగన్ =
ఆ పసుపుగుఱుకులతోడి తామరలవంటి కన్నులయందలి కాటుకగుఱుకులకు మేలిమిగా; ఇంబగు =
ఇంపైన; చేలన్ = వస్త్రమును; కేలివిభ్రమగతిన్ = ఆటయందలివిలాసపుకోరికచేత; మనోరమమగు =
మనోహరమైన; ద్వీపిరాడజినరత్నమున్ = మేలయిన పులిచర్మమును; అలం. ఉపమ, ఉత్పేక్ష.

ఉ. దండనమస్క్రియాభిరతిఁ దండములై బలభిన్నఖామరుల్

తండుసుచర్ణదండముఖతాడనభిన్నకిరీటులయ్యుఁ బెన్

జండితనంబునన్ మిగుల సందడినేయుచుఁ జొచ్చిరాఁ గృపం

బండిన నిండుఁజూపుసయిఁ బర్వఁగ వారల గౌరవించుచున్.

194

టీక. దండనమస్క్రియాభిరతిన్ = దండప్రణామము నాచరించుకోరికతో; తండములై =
గుంపుగాఁ గూడినవారై; బలభిన్నఖామరుల్ = ఇంద్రుఁడాదిగాఁగల దేవతలు; తండు.....లయ్యున్ =
శివకింకరుఁడగు నందియొక్క బంగారుబెత్తముచే; కొట్టుటవలన పడిన కిరీటుములు కలవారైనను; పెన్,
చండితనంబునన్ = పెద్ద మూర్ఖతచేత; కృపన్, పండిననిండుఁజూపు = దయ కలచూపు; పయిన్,
పర్వఁగన్ = వారిపై, వ్యాపింపఁగా; గౌరవించుచున్ = గౌరవించుచు.

లే. చరణపీఠోపకంఠనిషణ్ణవృషభ, రాజకకుదర్పితాంఘ్రిసరోజాఁ డగుచు

నిండుకొలుపున్న దేవతామండలేశు, నీశు డగ్గటి మ్రొక్కి యోగీశ్వరుండు. 195

టీక. చరణ.....సరోజాఁడు = పాదముల సమీపమునఁ గూర్చున్న నందీశ్వరునిమూఁపుపై
కుంచేబడిన పద్మములఁబోలు పాదములు కలవాఁడు; దేవతామండలేశున్ = దేవతలకు ప్రభువగు
వానిని; డగ్గటి = సమీపించి.

క. కనదధరకాంతిపల్లవ, మును దశనద్యుతి లతాంతమునుగా వాక్పూ

జన మొనరించె బురారికి, దనివిసనక రమానికులవతంసుఁడు వేడ్కన్. 196

1. చ. ట. పసుపాడి. 2. చ. శాంజ. 3. క. నిమ్మగు. చ. నింబగు. 4. గట్టినా. ట. గట్టినా.

5. ట. సనకమానితమ్ముఁడు

టీక. కనదధరకాంతి = ప్రకాశించుపెదవికాంతి; పల్లవమును = చిగురును; దశనద్యుత = దంతకాంతి; లతాంతమునుగాక = పుష్పమును కాకగా; వాక్పూజనము = స్తుతించుటయనుపూజను; తనివి, చనక = తృప్తితీతక; ఒనరించెక = చేసెను. అలం. రూపకము.

తే. కాళరాత్రిశుం డగు నీకుఁ గడిదితమము

పుండరీకాభుం డగు నీకు భూరిరజము

సత్కృపాంభోధి యగు నీకు సత్త్వభృతియు

¹ననుగుణంబులు మూర్తిత్రయైకనిలయ !

197

టీక. మూర్తిత్రయైకనిలయ! = సత్త్వరజస్తమోగుణాత్మకములగు మూడుమూర్తులకును నిలయమవగు నో పరమేశ్వరుడా!; కాళరాత్రిశుండుగు = దుర్గాదేవికిభర్తవగు; కడిదితమము = అసాధ్యమగు - దట్టమైన, తమోగుణము; (రాత్రి పక్షమున చీకటి). పుండరీకాభుండుగు = తామరపూవుతోసమానమగు కాంతి గల; భూరిరజము = ఎక్కువైన రజోగుణము = (పూవుపక్షమున పుష్పాడి); సత్కృపాంభోధియగు = గొప్పదయాసముద్రుడవగు; సత్త్వభృతియైక = సత్త్వగుణము(సముద్ర పక్షమున జలచరములు) కలిగియుండుటయు; అనుగుణంబులు = యుక్తములు. అలం. శ్లేష, కావ్యలింగము.

ఉ వేదవివాదగోష్ఠిబడి వృద్ధుల బుద్ధులఁ ²గొల్వవచ్చు శ్రీ
గాదిలియై ³మెలంగఁ గలకాలము గ్రాలఁగవచ్చు నిచ్చ⁴కుం
ప్రోదిడు నవ్యభవ్యసుఖముల్ మఖమూల్యము లొందవచ్చుఁగా
కే దొరకేటికిం దొరకు నీవు విషాగుల్ ⁵నాజ్ఞఁబెట్టుటల్.

198

టీక. వేదవివాదగోష్ఠి, పడి = వేదచర్చలయందు మునిగి; వృద్ధులక = పెద్దలను; బుద్ధులక = మనస్సులందు; కొల్వవచ్చుక = సేవింపవచ్చును; [బ్రహ్మవేదచర్చలందు మునిగి - కష్టములేక యున్నాడని ధ్వని.] శ్రీ = సంపద; గాదిలియై = ప్రేమగలదై; మెలంగక = చరింపఁగా; కలకాలము = కాశ్వతముగా; గ్రాలఁగవచ్చుక = ప్రకాశింపవచ్చును. [విష్ణువు కష్టమెఱుంగక కలకాలము శ్రీదేవితోఁగూడి యున్నాడని ధ్వని.] ఇచ్చకుక, ప్రోదిడు = కోరికలను వృద్ధిపొందించి నెఱవేర్చు; [ప్రోది+యిడు = ప్రోదిడు - ఇకారసంధి.] నవ్యభవ్యసుఖముల్ = శ్రొత్తవైన మేలిసుఖములను; మఖమూల్యములు = యజ్ఞములకు వెలలైనవానిని; [ఇందుడు ఏకష్టములులేక యజ్ఞముల నొనర్చి సమస్తభోగములను అనుభవించుచున్నాడని ధ్వని.] విషాగులక = కాలకూటవిషశ్వాలలను; ఆనఁబెట్టుటల్ = విజృంభింపకుండ ఆటంకపఱచుటలు. [కాలకూటాన్నిని అడఁచి యాజ్ఞపెట్టుట శివునకేగాని వేటొకరికి సాధ్యపడలేదని భావము.]

క. అని పలుకు సిద్ధసంయమి, గనుఁగొని కృపమీఱి నీలకఁతుఁడు రా ర

మృని కూర్చుండుటకుం దగ, ననుజ్ఞఁ గావించె హాససార్థాధరుడై.

199

టీక. సిద్ధసంయమిక = సిద్ధముని యగు నారదుని; హాససార్థాధరుడై = చిఱునవ్వుతోడి పెదవికలవాడై.

క. కలహాశనముని చెన్నగు, నలికేక్షణు సవిధవసుధ నాసీనుండై

వలిమలపురోధరిత్రిక, మొలచినప్రత్యంతకుధరమునకుఁ దరంబై.

200

1. క. నలు. చ. ట. నను. 2. క. గొల్వవచ్చు. చ. ట. గొల్వవచ్చు. 3. చ. ట. మెలంగు.

4. క. యి. చ. ట. కుం. 5. క. నానఁ. చ. ట. నాజ్ఞ. 6. క. సాంద్ర. చ. సార్థ.

టీక. కలహాశనముని = నారదుడు; అలికేక్షణుసవిధవసుధక్ = నొసటఁ గన్నుగల శివుని సమీపప్రదేశమున; పలిమలపురోధరిత్రిక్ = హిమాలయపుటెడటిభూమియందు; ప్రత్యంతకుధరము నకుక్ = దగ్గఱిచిన్నకొండకు; తరంబై = సమానమై; చెన్నగుక్ = ప్రకాశించెను. అలం. ఉషమ.

చ. హరుకృప నిట్లు కన్గొని తదాననద త్తనిరీక్షణాబ్జుడై
సురముని పల్కు నో పురనిషాదన! నీయనుజీవి నేను మీఁ
దరయక మోసపోయితి గుహాన్వితులై మును లర్థి వేడ సు
స్థిరమతి మీరు తత్త్వమును దెల్పెడుచో నిట నుండఁగల్గమిన్. 201

టీక. హరుకృపక్ = శివునిదయను; కన్గొని = పొంది; తదాననద త్తనిరీక్షణాబ్జుడై = ఆ శివునిముఖముపై నుంచిన పద్మములవంటి చూపులు కలవాడై; పురనిషాదన! = త్రిపురములను నశింపజేసిన యో హరుడా! మీయనుజీవిక్ = మీసేవకుడైనవాడను; మీఁదు, అరయక = ముందుగానక; గుహాన్వితులై = కుమారస్వామితో కలిసి వచ్చినవారై.

ఆ. సాధుజనులతోడి సంసర్గమురివిన, హాని భయము క్లేశ మావహిల్లు
నెంతవారికైన నిది నిక్క మనుమాట, నన్ను మోచివచ్చె నాగహార! 202

టీక. సంసర్గము = కూడియుండుటను; ఉరివినక్ = విడిచినచో; ['విడిచినను' అని పూర్వటీక.] ఆవహిల్లుక్ = కలుగును; నన్ను మోచి = నన్ను వహించి - నేను తార్కాణముగ; నాగహార! = పాములు హారములుగాఁగల హరుడా!

తే. దండితానంగ! నీదండ నుండియుండి, యిపుడు నేఁ జన్నయంతలో ఋషులువచ్చి
యొద్ది ప్రార్థించిరో మీర లేవిధమున, నుత్తరం బిచ్చితిరో వారియుక్తులమను.

టీక. దండితానంగ! = శిక్షింపబడిన చున్నభుండు కల శివుడా! నీదండక్ = నీసమీపముందు.

క. కాలీచవడఁ జరింపుదు, నీలోకమునందు నెల్ల నీహితబోధ
శ్రీలాభబుద్ధి నెవ్వరు, బోలరు తత్త్వంబు దెలుపు పొలుపున నిన్నున్. 204

టీక. కాలు; ఈఁ చవడక్ = నిస్సత్త్వముకాఁగా - శక్తిలేనివికాఁగా; నీహితబోధశ్రీలాభ బుద్ధిని = హితముఁదెలిసి, మేలుపొందఁజేయునట్టి నీ గొప్పమేధయందును; పొలుపునక్ = పద్ధతియందును.

ఉ. కావునఁ గ్రొంచభేదియు నగస్త్యుఁడు డక్కుమునుల్ త్రిలోకర
తౌషితబుద్ధి ని వ్నడిగి కాంచిన యర్థము లానతిచ్చి న
బ్రోవఁగఁ బాడి; యట్లగుటఁ బోష్యులు శిష్యులు నైనవారలక్
దేవరవంటివా రలతదీర్చి కృపారసదృష్టి దేల్పరే ? 205

టీక. గ్రొంచభేదియుక్ = కుమారస్వామియును; అర్థములు = విషయములను; పాడి = న్యాయము. అలతక్, తీర్చి = శ్రమను పోగొట్టి.

క. అని పలికి యూరకుండిన, మునిముఖ్యునివినయ వాక్యముల కలరి మనం
బునఁ గృష్ణు నిలిపి పురమర్ధనుఁ డిట్లనుఁ దత్కథాకథనలాలనుడై. 206

టీక. అలరి = సంతోషించి; పురమర్ధనుఁడు = శివుడు; తత్కథాకథనలాలనుడై = ఆ విష్ణుని కథలను చెప్పుటయందు ఆసక్తికలవాడై.

1. చ. యుండ. 2. చ ట. ముడివిన. 3. ట. కేని. 4. క. నింత. ట. యంత. 5. ట. కాలిచ్చ. 6. చ. రలుత.

చ. విను మునినాథ! నన్ బుషులు వేడిన యథమబోధతీర్థ ము
త్యనఘ మనంతపుణ్యాఫలదాననిదాన మనశ్వరంబు వి
శ్వనుతము దీనిపెంపు గనజాలరు తక్కినవార లెన్నరున్
దనుజరిపుప్రసాదజనితప్రతిభానిధి నేన¹దక్కగన్.

207

టీక. ఆబోధతీర్థము = ఎఱుకలేని మాహాత్మ్యముకలది; అత్యనఘము = మిక్కిలి పుణ్యమైనది; అనంత.....నిదానము = సాటిలేని పుణ్యాఫలములనిచ్చుటకు మూలకారణము; అనశ్వరంబు = నశింపనిది - చెడనిది; విశ్వనుతము = లోకముచే కొనియాడబడినది; దనుజ.....నిధిని = విష్ణువు యొక్క దయవలనఁ గలిగిన ప్రతిభకు నిధి నైనవాడను.

సీ తరిద్రాడు*సీద్రంపుబొరలంటి గాలిచే జడియుచందమున నంచలు భ్రమింప
సురలు బంతులుసాగిసుధమిధఃస్పృహ²ద్రాగు తీండ్ర³దేటులుపూవుదేనె లాన
నా మహావిషనూను నామూర్తులన జంబుఫలములం³దెల్ల చిల్కలు భుజింప
నాశ్రితాభ్రము లభ్రమతిని గూఁకలు వెట్టుక్రియ మయూరంబులు కెరలి పలుక
తే. నబ్ధి మధియింప నొక్కట నవతరిల్లు, నాఁకిసిరి వొల్చుచాడ్చున నవనవర్తు
లక్ష్య⁴దిలకింప మదికి నుల్లసన మొసఁగు, మందరంబున మున్నే నుమయునుగూడి.

టీక. తరిద్రాడుసీద్రంపుబొరలు = కవ్వపుత్రాడయిన నాగరాజుయొక్క పొరలు; జడియుచందమునన్ = చలించురీతిని; అంచలు = హంసలు; సురలు = దేవతలు; బంతులుసాగి = వరుసలు తీర్చి; సుధన్ = అమృతము; మిధఃస్పృహన్ = ఆన్యోన్యసత్తితో; తీండ్రన్ = తీవ్రవాచతో; [తేంట్లు ఒకదానికంటె నింకొక్కటి ముందుగాఁదేనెలానుచున్నవి; అట్లుండుట - ఒకరికంటె వేటొకరు ముందుగ నమృతపానముగోరు దేవతలచొరవపాటుతో సమానముగనున్నదనుట.] ఆను = త్రాగు; జంబుఫలములన్ = నేరేడుపండ్లను; ఆశ్రితాభ్రములు = మేఘములనాశ్రయించిన; అభ్రమతిని = వేతే మబ్బులనుబుద్ధి; గూఁకలువెట్టుక్రియన్ = ఊఱుమురీతిని; కెరలి=విజృంభించి; పలుకన్ = కేకలు వేయఁగా; అభ్యిక్ = సముద్రమును; ఒక్కటన్ = ఒక్కసారిగా; అవతరిల్లు = పుట్టు; నవనవర్తులక్ష్యన్ = కొంగ్రొత్తబుతుతోభను; ఉల్లసనము, ఒసఁగు = ఉల్లాసమును కలిగించు.

ఇందు మొదటిపాదమున శరత్కాలమును, ద్వితీయపాదమున వసంతమును, తృతీయ, చతుర్థ పాదములందు వర్షర్తువును సూచింపబడుచున్నవి. అలం. ఉపమ.

ఉ. లాలితలీల నైందవళిలాస్థలి నాస్థలిగుర్పఁ గ్రాలుచో
నా లలితాంగిఁ జూచి విను ముద్రిజ! నామదిఁ గూలముద్రుజం
బై లలి నీల్చె నీదగువిహారము తోరముగాఁగ; వేడు మి
వ్వేళ వరంబు లిత్తు నిదె వేళమ⁴ నావిని దేవి యిట్లనున్.

209

టీక. లాలితలీలన్ = ఒప్పిదమైన విలాసముతో; విందవళిలాస్థలిన్ = చంద్రకాంతవేదికపయి; అస్థలిగుర్పన్ = కోరికతీరికలేత్తఁగా; కూలముద్రుజంబై = గట్టులనొరయునదై - అధికమైనదయి; నీదగు విహారము = నీవు నాతో విహరించురీతి; లలిన్ = ఇంపుగా; తోరముగాఁగన్ = అధికము అగునట్లు; వేళమ = త్వరితముగా.

1. క. నేను. చ. నేన. * శ. ర. సీద్రంబుపొర. 2. చ. త్రావు. 3. చ. (లేదు). ట. నెల్ల. 4. చ. వేళయ

ఉ. నేవకకల్పభూరు¹హము శిష్టసుధాంబుధి భక్త²రోహణ
గ్రావము దేవముఖ్యుఁ డనఁగాఁ దగు³వేల్పు! యనల్పరక్తి నీ
నేవకురాలి కిట్లు దయచేసిన యావర మిప్పు డొల్ల నే
గావలె నన్ననాఁ డొసఁగఁగాఁ దగు నాదగు విన్నపంబునన్. 210

టీక. నేవకకల్పభూరుహము = నేవించువారిపాలిటి కల్పవృక్షము; శిష్టసుధాంబుధి = శిష్టుల
పాలి పాలసముద్రము; భక్తరోహణగ్రావము = భక్తులపాలి రోహణ (రత్న)పర్వతము; 'దేవముఖ్యుఁడు' =
ప్రధానదేవత; వేల్పు! = ఓదేవుడా! అనల్పరక్తి = ఎక్కువప్రేమతో; అలం. రూపకము.

క. అని పలికి కొంతకాలము, చన నే డుపవనవిహారసమయమునందున్
మును నాకడ నున్నవరమ, కొని వేఁడెఁ గుమారజనని గురుతత్త్వనిధి! 211

టీక. కుమారజనని = కుమారస్వామితల్లి - పార్వతి; గురుతత్త్వనిధి = గొప్పతత్త్వములకు
నిధియగు నారదుడా!

సీ. కాశి గుహాటవి గయ కురుక్షేత్రంబు నైంధవంబును నైమిశంబు పుష్క
రంబును దండకారణ్యంబు ⁴చంపకారణ్యంబు గాంచనారణ్యకంబు
కేదార⁵మను మహాక్షేత్రంబు గంగ యమున సరస్వతి గూడి ⁶మొనసి మెలఁగు
నెలవురు మొదలుగాఁగలక్షేత్రములు వేనవే లుర్విఁ బొగడొందు; వీనిలోనఁ
తే. గాఁపురమునేయఁ గొన్నింటఁ గలుగు మేలు
మహిమఁ గొన్నింటఁ జేకులు మై దొఱంగ
నిట్టి క్షేత్రంబులకు నెక్కు డెన్ని యెన్ని
మును పరం బిచ్చు నేక్షేత్రమునికి నీకు? 212

టీక. మొనసి = కలసి; మెలఁగునెలవు = ఉండు స్థానమును - త్రివేణీసంగమమును - ప్రయాగ
యును; వేనవేలు = వేలకొలదిగ; మై, దొఱంగ = దేహమును విడువఁగా - మరణింపఁగా; పరంబు =
మోక్షమును; నీకు = ఉనికి = నీకు, నివాసమై యుండునది.

సీ. నీరజగర్భండు నీవు నింద్రుండు భాస్కరుండు చంద్రుండు బృహస్పతియు దక్ష
ముఖ్యప్రజేశసమూహంబు మన్వాదిచక్రవర్తులు మునుల్ సాధ్యసిద్ధ
మనుజుమహారగదనుజ సరీసృప పశుకీట ⁷మృగపక్షి పరికరంబు
స్థావరజంగమాత్మక మగు భౌతికం బెవ్వనిచే బుట్టు నెవ్వనికృప
తే. నిలుచు నెవ్వని కినుకచే విలయ మొందు, నమ్మహాశక్తిసంపన్నుఁ డమ్మహాత్ముఁ
డమ్మహానందుఁ డెచ్చోట నధిపసింతు, నెట్టివాఁ డమ్మహావిష్ణుఁ డిందుమకుట! 213

టీక. నీరజగర్భండు = బ్రహ్మ; దక్ష.....సమూహంబు = దక్షుండుమొదలగు ప్రజా
పతుల గుంపు; మహారగ = నాగులు; సరీసృప = పాములు; ఎవ్వనిచే = ఎవ్వనివలన; ఎవ్వని
కినుకచే = ఎవ్వనికోపమువలన; విలయమొందు = నశించునో; ఇందుమకుట! = చంద్రుండు కిరీ
టముగాఁగల ప్రభూ!

1. చ. హవిశి. 2. క. రోహిణి. 3. క. వేల్పువ. చ. వేల్పుయ. 4. చ. చన్నకా. 5. చ.
మును. 6. చ. యెనసి. 7. క. గన. ట. మును. 8. చ. పితృమాతృ.
పాండురంగ—16

క. గంగాదితీర్థమహిమ మహిం గాదను తీర్థ మెద్ది? యిచ్చూడు ¹మిథః

సంగతి నెచ్చో నుండు న,నంగాహిత! దీని నెఱిగి యానతియివే? 214

టీక. గంగాదితీర్థమహిమ = గంగాదికములగు పుణ్యతీర్థముల మాహాత్మ్యమును; కాదను = తిరస్కరించు - అతిశయించు; ఇచ్చూడు = తేత్ర వైవత తీర్థములు మూడును; మిథఃసంగతి = ఒకదానితో నింకొకటి కలసి; అనంగాహిత! = మన్తఘనిత శత్రుడవగు నీశ్వరుడా!

మ. అని దాక్షాయణి వేడ నుత్తరము నెయ్యం బొప్ప నీ నున్నయం

త నగస్త్యాదులు గొల్వ వచ్చె శిఖిమీదం బొల్చి నేనాని; యే

ననుపక్ సుందపురాణ మమ్మునులకు ²వ్యాఖ్యాతముండేయ ము

³జని వారల్ ⁴శ్రుతతీర్థలై యదియ గాంక్ష ⁵వేడఁ దాఁ గానమిన్. 215

టీక. దాక్షాయణి = పార్వతి; శిఖిమీదంబొల్చి = నెమిలిపై నెక్కి ప్రకాశించి; శ్రుతతీర్థలై = వినబడిన తీర్థములు కలవారై; అదియ = మీది తీర్థ, వైవత, తేత్రము లొక్కచోనుండు విషయ మునే; కాంక్ష = ఆసక్తితో; తా, కానమిన్ = తాను, చూడనందున - తనకు దెలియనందున.

తే. వచ్చి శ్రీతేత్రతీర్థదైవతచరిత్ర, మన్ముఖంబున మానిసమన్వితముగ

నెఱిగి వారలు దా నిప్పు ⁶డిట్టె యరిగె, నంత నీ వేగుదెంచితి వజతనూజ!

టీక. మన్ముఖంబున = నావలన; మానిసమన్వితముగ = ముసులతోఁగూడ; అజతనూజ! = నారదా!

ఉ. నావిని శంకరుం బలుకు నారదుఁ డో మదనారి! భూరికా

ర్యావహబుద్ధిబోలె భువనాళిని హాళిఁ జరింతు భ్రాంతియన్

కావిరివావిరిం దగిలి కాళుల దోవతి యగ్న్యై తేత్రమున్

దేవుండు తీర్థ మొక్కకడఁ దీవ్రతరప్రభ నిల్చు లేఁ గనన్. 217

టీక. మదనారి! = మన్మథుని శత్రువగు హరుడా! భూరి వోలెన్ = ఎక్కువ కనిసి నెఱవేర్చుబుద్ధికలవానివలె; భువనాళిని = లోకములను; హాళి = ఆసక్తితో; చరింతున్ = తిరుగుదును; భ్రాంతియన్ కావిరి = భ్రాంతియను నలుపుచీకటి - అబ్బినము; వావిరిన్ = క్రమముతో; కాళులన్ = కాళ్లయందు; దోవతియయ్యెన్ = అడ్డముగా పంచ అయ్యెను. కాళ్లలో కట్టుబట్ట పడి నట్టయ్యెను. నిప్పుయోజనముగాఁ దిరిగితి ననుట. అలం. లలితము.

తే. తేత్రదైవతీర్థచారిత్ర మెపుడు

గరళకంధర! యొకచోటఁ గలసి యునికి

యానతి యొసంగి నన్నుఁ గృతార్థుండేయు

మనుడుఁ గలహాళిఁ బలుకు నమ్మనసీజారి. 218

టీక. గరళకంధర! = శివుడా! మనసీజారి = శివుడు; కలహాళిన్ = నారదునిఁగూర్చి; పలుకున్.

చ. తనమది ⁷వల్చు భామినికి. దక్కిన నిక్కపుమోహిబోలె నే

మనుజుండు బుద్ధి నిల్చు మురమర్దనదివ్యకథానుభూతిపై

ననిశము మత్స్యియుం డతడ యట్లగుట వినిపింతు నీకు నే

గని విని యున్న గోప్యము నగమ్యమునైన ⁸యదఃప్రపంచమున్. 219

1. క. సదా. చ. ట. మిథ. 2. క. వ్యాఖ్యాన. చ. ట. వ్యాఖ్యాత. 3. క. చని. 4. చ. శ్రుతి. 5. క. డిట్టు. చ. డిట్టె. 6. క. భావతి. చ. దోవతి. 7. చ. గల్చు. ట. గెల్చు. 8. క. యధః ట. చ. యద

టీక. తనమది = తనమనస్సు; వల్పు = వలచు - ప్రేమించు; భామినికే = స్త్రీకి; నిక్కవు
మోహిబోలె = నిజముగాఁ మోహించువానినిబోలె; మురమర్దను దివ్యకథానుభూతివై =
శ్రీకృష్ణుని దివ్యకథలను వినుటయందు; బుద్ధి; అనిశము = ఎల్లపుడు; నిల్పు = నిల్పునో; గోప్యము =
రహస్యమును; అగమ్యము = దుర్లభమైనదియు; అదఃప్రపంచము = ఈ వృత్తాంతమును; [అధః
ప్రపంచము = కడచిన సమాచారమును] అని పూర్వటీక.]

ఉ. ఈ సముద్రతత్త్వపద మే నొకరుండ నెఱుంగుదున్ సరో
జాసనుఁ డొక్కరుం డెఱుంగు నభితనూజ యొక రెఱుంగు న
వాసవుఁ డొక్కరుం డెఱుంగు వాఙ్మనుభోగిపతార్త్యులాత్తఁ బ్రా
గ్వాసనమై నెఱుంగుదురుగాని తదన్య లెఱుంగ రెవ్వరున్. 220

టీక. సరోజాసనుడు = బ్రహ్మ; అభితనూజ = లక్ష్మీదేవి; వాసవుడు = ఇంద్రుడు;
వాఙ్మను, భోగి, తార్త్యులు = సరస్వతి, మనువు, ఆదిశేషుడు, గరుత్మంతుడును; ప్రాగ్వా
సనమై = తమ పూర్వజన్మవాసనచేత; ఎఱుంగుదురు.

తే. దాచుదగువాని మిక్కిలి దాచుగలిగి, త్రైతములకెల్లఁ బరమమై కీర్తివడయు
నిష్ఠుహాత్రైతరాజంబు నెఱుంగఁజాలు, ప్రాజ్ఞుడగువాఁడు మునుగఁడు పాపజలధి.

టీక. పరమమై = ఉత్తమమై.

క. పుడమికి విత స్తిమాత్రపుఁబొడువున నా త్రైతరాజము విరాజిల్లున్
నడుమన బోయితిర్యానము, వడువునఁ దేజోమయాభివర్తితమూర్తిన్. 222

టీక. విత స్తిమాత్రపుఁబొడువునన్ = పండ్రెండంగుళముల ఎత్తున - జ్యోతిర్యాగము వడు
వునన్ = విమానమువలె; తేజోమయాభివర్తితమూర్తిన్ = ప్రకాశించుచున్న రూపముతో.

క. ఆత్రైతమునకు సురస, ద్భక్షితి పాతాళముల సమంబై బుధలో
కక్షేమంకర మగునది, యేత్రైతము గాకయుండు నిధవిభూతిన్. 223

టీక. సురస, ద్భక్షితి, పాతాళములన్ = స్వర్గ, భూ, పాతాళలోకములలో; సమంబై =
సమానమైనదై; నిధవిభూతిన్ = ప్రకాశించు నైశ్వర్యమునందు; బుధలోకక్షేమంకరము = పండితసమూ
హమునకు మేలు కూర్చునది.

క. ఏవంవిధబహుమహిమై, కావాసంబైన యష్టహాత్రైతమునం
దే వసియింపుదు విను వసు, దేవసుతార్చా విధేయధీయోగమునన్. 224

టీక. ఏవం.....వాసంబు = ఇట్టి పెక్కుమహిమలకు ముఖ్యమగు నునికిపట్టు; ఏన్ =
నేను; వసుదేవ.....యోగమునన్ = శ్రీకృష్ణుని పూజించు బుద్ధితో;

సీ. సహ్యాపాదోద్భూతసరిదన్వయమునకు నేను ధాతయును లక్ష్మీశ్వరుండు
నభిమానులముగాన నందుఁ గృష్ణుఁడు కృష్ణ బ్రహ్మ గౌతమి నేను భైమి³గాఁచి
యధివసించుము దండకాటవి మొదలు పంపతుదగాఁగల త్రైతపటలమెల్ల
నజానకు హరికి నాకాయత్తమై హత్తు భైమి విష్ణుత్రైతభూమిఁ బఱచి

తే. వైష్ణవి యనంగఁడగు నందువలన నాదు
త్రైతమున నిల్చి శైవినా ధాత్రి వెలయుఁ

దామరససంభవక్షేత్రతలము¹నందు

బ్రాహ్మియై యొప్పు నిప్పాట బ్రహ్మపుత్ర !

225

టీక. సహ్య.....యమునకు = సహ్యపర్వతముదగ్గర చిన్నకొండలందుఁ బుట్టిన నదుల సముదాయమునకు; ఆయ త్తమై = స్వాధీనమై; హత్తు = చేరును; పఱచి = పాటి; తామరస..... నందు = బ్రహ్మ యందు షేత్రమున; ఇప్పాట = శరీరిని;

తే. పుణ్యగుణగణ్య పాతకారణ్యహేతి, బహుళపుణ్యద్విజన్త జపిహితకూల

దీపితాకృతి బుధలోకదీపకళిక, యఖిలలోకవిపచ్చాంతి యాస్రవంతి. 226

టీక. పాతకారణ్యహేతి = పాపములను నడచి (భండించు) ఆయుధము - గొడ్డలి; ['పాపములను అడవికి కొఱచి' అని పూర్వటీక.] బహుళ.....కూల = ఎక్కువగా నుండు పుణ్యాత్ములగు బ్రాహ్మణులచేతను, ఉత్తమములగు పక్షులచేతను కప్పబడిన [వ్యాపింపబడిన] ఒడ్డులు కలది; దీపితాకృతి = ప్రకాశించు నాకారము కలది; బుధబోధదీపకళిక = పండితులతెలివికి గీపజ్వాల యైనది; ఆస్రవంతి = ఆయెఱు ఖైమినది; అఖిలలోకవిపచ్చాంతి = ఒనులందఱి పాపములను పోగొట్టునది; అలం. రూపకము;

తే. నడచి భగవంతుక్షేత్రంబు²నడుము జొచ్చి

విరజ యనుసింధు వెచ్చోట విడిసియుండు

నృహరి ప్రత్యక్షమై యుండు నెట్టిచోట

³నెట్టిచోటను వైష్ణవి యనంగఁ బరంగు. 227

టీక. సింధువు = నది; విడిసియుండు = ప్రవహించియుండునో; నృహరి = నరసింహ స్వామి.

తే. కృష్ణవేణి ప్రకాశించు నెంతమేర

నెంతమేర మదీయయై యతిశయిల్లు

భైమి; యట మున్న జలజసంభవునియదియ

కాన మూర్తిత్రయమయాకారయయ్యె. 228

టీక. కృష్ణవేణి = ఒకనది. కృష్ణనది; ['నల్లనినీటిపాయ' అని పూర్వటీక.]

సీ. చలిదిచిక్కపుజిల్లోసాలుముల్కాసువై నొయ్యారముగఁ బింఛ మొయ్యఁ జెరివి

భాస్కరాంశులు దూఱి పాటు వ్రేల్వీనుల వెలలేని మకరకుండలము లునిచి

మోచేతివంపుగా ముడిచి పట్టినకేల వరదాభయంబు లావటముచేసి

పొరలేని యరటుల నిరసించు మృదులోరుయమశమధ్యమున గోయష్టి నిలిపి

తే. నిగమనూపురములు మ్రోయ నిరుకుళముగ, సిగ్గువాసిన కటి ప్రకాశింప నురము

కెంపు లేయిండఁ గ్రక్కఁ జెక్కిల్ల నగవు, మొలప న త్తీర్థమున నిల్చి పొల్పుఁ జక్రి.

టీక. చలిది.....కాసువై = నగిపీ, పట్టుపనితనముకల చలిదిచిక్కపుటల్లికవయి; ఒయ్యారముగ = సొగసుగా; ఒయ్య = బాగుగా; చెరివి = దోపి; భాస్కరాంశులు = సూర్యకిరణములు; దూఱిపాటు = (కన్నములద్వారమున) ప్రవేశించు-వ్యాపించు; వ్రేల్వీను = వ్రేలాడుచున్నచేవుల యందు; ముడిచి = వంచి; అవటముచేసి = పొందుపఱచి; పొరలేని - పొరలేవక నున్నగా నున్న; నిర

1. క. నంటి. చ. నందు. 2. చ. నడుము. 3. చ. ట. నంత. 4. చ. చొకింత. 5. చ. మయ్యె. 6. చ. సాకుముసాకువై.

సించు = తిరస్కరించు; మృదులారయమశమధ్యమునకొ = శుకుమారమైన రెండు తొడలనడుమను; గోయప్టికొ = పశువులఁగాచు చేతికఱ్ఱను; నిగమనూపురములు = వేదము లను కాలియందెలు; ఇరు కుళముగకొ = అడ్డములేక; సిగ్గువాసినకటి = దిస్సమొల; ఉరముకెంపు = వక్షస్థలముపై వ్రేలాడు మాణిక్యము; లేయెండకొ = ఉదయభాసునికాంతిని; చక్రి = విష్ణువు; బొల్చుకొ = ప్రకాశించును. అలం. స్వభావోక్తి, ఉపమ.

తే. తీర్థహారంబునకు వాసు¹దేవుమూర్తి, నీలతరళాకృతిసూర్తి నెలవుకొనఁగ
నత్తోడవునకు సంగమాఖ్యాకతీర్థతలము దళుకొత్తు హత్తిన²కొలికిబోలె. 230

టీక. తీర్థహారంబునకుకొ = తీర్థమనెడి హారమునకు; వాసుదేవుమూర్తి = శ్రీకృష్ణుని విగ్రహము; నీలతరళాకృతిసూర్తికొ = నాయకమణియగు నీలముయొక్కప్రకాశముతో; నెలవు కొనఁగకొ = ఉండఁగా; అత్తోడవునకుకొ = హారరూపముగు ఆ నగకు; సంగమాఖ్యాకతీర్థతలము = సంగమమును తీర్థము; హత్తిన = చేరిన; కొలికిబోలెకొ, తళుకొత్తుకొ = ప్రకాశించును. అలం. రూపకము, ఉపమ.

చ. ఖరనఖరాగ్రనిర్దళిత కర్బురరాజభుజాంతరుండు శ్రీ
నరహరి యుండు సంగమమునం జలమాడి నృసింహు నం మ్రపం
కరుహాయుగంబు గాంచి తనకల్గినమాత్రము దాన మిచ్చు నే
నరుఁ డొకపూట వాఁడును గనంగలఁ దాదిమవిష్ణుధివ్యమున్. 231

టీక. ఖర.....రుండు = వాడిగోళ్లకొనలచే భేదింపబడిన హిరణ్యకశిపునిరొమ్ముకలవాడు; శ్రీనరహరి = నృసింహస్వామి; ఉండు = నెలకొనియున్నట్టి; ఆదిమవిష్ణుధివ్యముకొ = విరాట్పురుషుని స్థానమును - వైకుంఠమును; కనంగలఁడు.

క. కలుష³వనస్లోషదవా, నలకీలావలయమైన నరహరిక్షేత్ర
స్థలపుణ్యమహిమ లెన్నినఁ, గలుగుఁ గురుక్షేత్రముఖ్యగమనఫలంబుల్. 232

టీక. కలుష.....వలయమైన = పాపములను అడవిని కాల్చునట్టి కార్చిచ్చుమంటల ఆవ రణము కలదైన; ఎన్నినకొ = కొనియాడినచో; కురు.....ఫలంబుల్ = కురుక్షేత్రము మొదలగు ప్రధానక్షేత్రములకు వెళ్లఁగాఁ గలుగు పుణ్యములు; కలుగున్.

తే. అపువరావృత్తి శాశ్వతవిపులసౌఖ్య
సిద్ధి ప్రహ్లాదునికి దయచేసినట్టి
యానృహర్యక్షవిభుక్షేత్ర మధిగమించు
జనుఁడు పాపంబువలన మోచనముఁ గాంచు. 233

టీక. అపున.....సిద్ధి = పునర్జన్మలేని శాశ్వతమోక్షసిద్ధిని; నృహర్యక్షవిభుక్షేత్రము = నరసింహక్షేత్రమును; అధిగమించు, జనుఁడు = చేరిన మనుష్యుఁడు; మోచనముఁగాంచుకొ = విడుదలను పొందును - ముక్తుఁడనుగు.

శా. ఆక్షేత్రస్థలి శ్రోశపంచకమితంబై యుండుఁ దత్రత్యులకొ
వీక్షించుం దివినుండి వేల్పుగమి దిగ్వేదండశుండా⁴కృతా
రక్షుద్రేతరదోశ్చతుష్టయులఁగా రాజీవరాజీవ స
చ్చక్షూరములఁగా హిరణ్యయోపతీసక్తోరులంగా మహిన్. 234

1. క. దేవ. చ. దేవు. 2. చ. కలికి. 3. చ. దవస్లోష. ట. వనదోషదావా. 4. క. గుకొను
క్షేత్ర. ట. గుఁగురుక్షేత్ర. 5. శ్రుతో. చ. 6. చ. పటా.

టీక. ఆ శ్లేత్రస్థలి = ఆ నృసింహశ్లేత్రపువైశాల్యము; శ్రోశపంచకమితంబై = ఐదు శ్రోశములు కలదై; తత్రత్యులక్ = అచ్చటనుండువారిన; దివినుండి = స్వర్గమునుండి; వేల్పుగమి = దేవతలసమూహము; దిగ్దేంద్ర...యలఁగా = దిగ్దజముల తొండములవలెనుండి,, తొందర పాటును, గొప్పతనమును గల నాల్గుచేతులుకలవారినిగాను; [దిగ్దజముల తొండములకుఁ గలుగఁజేయఁ బడిన వడిగల విశాలములయిన నాలుగుచేతులు కలవారినిగాను' అని పూర్వపుటిక.] రాజేవ...రమ్ములఁగా = తామరపూలవలెను, మత్స్యములవలెను సొగసైన చక్కని కన్నులు కలవారినిగాను; [తామరలపంక్తికి ఊనికపట్టులగు కన్నులచేత అందగించువారినిగను' అని పూర్వపుటిక.] పిరణ్ణయపటి సక్తోరులంఁగా = బంగారు(పచ్చని)వస్త్రమును తొడలపై దాల్చినవారినిగను; అనఁగా - విష్ణుస్వరూపులనుగా నని అర్థము. మహిక్ = భూమియందు (ఉన్నవారిని); వీక్షించున్.

ఉ. పంచన యంతలేక బహువారము లెంతయుఁ గూరచిత్తుడై
పంచజనుండు పంచవిధపాతకముల్ మును చేసెనేనియఁ
బంచత శ్రీనృసింహకుడిభాగమునం గను పుణ్య మొక్కడున్
గాంచినఁ జాలు విష్ణుపదగామి యగున్ గులకోటితోడుతన్.

235

టీక. పంచన = అరమర; ఇంత = కొంచెమైనను; బహువారములు = పెక్కుసార్లు; పంచ జనుండు = మనుష్యుఁడు; పంచవిధపాతకముల్ = బ్రహ్మహత్య, సురాపానము, స్వర్ణస్తేయము, గురు తల్పగమనము, మీఁదివానిని చేసినవారితోడి సహవాసము అను నైదు ఘోరపాపములను; పంచతక్ = మరణమును; కను=బొందు; ఒక్కడున్ = ఒక్కటియును; విష్ణుపదగామి = వైకుంఠమును పొందినవాఁడు.

ఉ. దేవునివామభాగమున దేహము నూడ్చిన సార్వభౌముడై
దేవునివెన్క 1 మేల్కొనని త్రేనుపు గైకొన నాకవాసియా
దేవుని మ్రొల దక్షిణపుదిక్కున నీల్గినయేని ముక్తుడై
గావున మానవుం డెపుడుఁ గాపుర మాయెడఁ జేయఁగాఁదగున్.

236

టీక. వామభాగమునన్ = ఎడమవైపు; ఊడ్చినన్ = విడువఁగా; సార్వభౌముఁడు = చక్రవర్తి; మేల్కొననిత్రేనుపు = తిరిగి తెలివిరానిత్రేపు - మరణము; కైకొనన్ = గ్రహింపఁగా - పొందఁగా; నాకవాసియాన్ = స్వర్గనివాసి యగును; నీల్గినయేనిన్ = మరణించినయెడల; ముక్తుఁడు = మోక్షమును పొందినవాఁడు.

క. యతిపతి! యేతత్ శ్లేత్రోర్జితచరితం బ్రకటనంబు సేయఁగఁదగు న
య్యతిహాస మొకటిగల దది, శ్రుతి²పేయంబు విను మనుచు రుద్రుఁడు పల్కున్.

టీక. యతిపతి! = గొప్పమునీ! ఏతత్...చరితన్ = ఈ నృసింహశ్లేత్రముయొక్క గొప్పచరితమును - మాహాత్మ్యమును; ప్రకటనంబు = వెల్లడి; ఇతిహాసము = ఉదంతము - కథ; శ్రుతి పేయము = కర్ణామృతము.

శా. అంభోరాశిగభీర! భీరహితచిత్తాఽభోగ! భోగావలీ
సంభారామరరాజ! రాజకృతపూజాయోగ్య! యోగ్యర్థిమి
త్రాంభోజాహిమధామ! థామహితనిత్యావాసలక్ష్మీసము
జ్జ్వంభాలంకృతవక్త్ర! వక్త్రభిముఖశ్రీమద్గణప్రాభవా!

238

1. క. మేల్కొనని. చే. మేల్కొనని. త్రేనుట. ట. మేల్కొనని. త్రే. 2. క. పేయముచేయు. చ. పేయంబుచేయు. ట. ప్రియముచేయు.

టీక. ఇదిముక్తపదగ్రస్తము. అంభోరాశిగభీర! = సముద్రవలె లోతైన(మనసు)వాడా! భీరహితచిత్తాఽఽభోగ! = భయములేని పరిపూర్ణమైన మనస్సుకలవాడా! భోగావళీసంభారామరరాజ! = భోగముల ననుభవించుటలో నిండ్రుడైనవాడా; [ఈ పద్యము ముక్తపదగ్రస్తమని గమనింపకయో, యేమో టీకాకారులు 'భీరహితచిత్తా!' అనియు 'అంభోగభోగావళీసంభారామరరాజ' అనియు పదచ్ఛేదముచేసి 'భీరహితచిత్తా! = భయములేని మనస్సుకలవాడా! అంభోగ.....రాజ=విశేషములయిన భోగములను అనుభవించుటయందు ఇంద్రుడా!' అని యర్థమిచ్చియున్నారు.] రాజ.....యోగ్య! = రాజులు చేయుగౌరవమునకు తగినవాడా! యోగ్య....ధామ! = యోగులు, యాచకులు, మిత్రులు ననెడి తామరలకు సూర్యుడా! ధామ.....వక్త్ర! = ఇంటికి మేలయి యెల్లప్పుడును వసించునట్టి లక్ష్మీయొక్క విజృంభణముచే అలంకరింపబడిన ముఖము కలవాడా! వక్త్రభి...ప్రాధనా! = వక్త్రలకు అనుకూలమగు సంపద్ధనములతోడి అధికారము కలవాడా!

క. శతమతన¹వంశవర్ధన!, కఠినకుతారాగ్రదళితగర్వితవిద్వి
ద్జ్వలరమునితుల్య! వితరణ, పతనకళాభ్యాసవిభవపారీణమతీ ! 239

టీక. కఠిన.....వితరణ! = కఠోరమైన గండ్రగొడ్డలిమొనచేత భేదింపబడిన గర్వించిన శత్రువుల కడుపులు గల మునియైన పరశురామునితోఁ బోల్పడగిన వాడా! వితరణ.....మతీ = త్యాగము పఠించుటయను కళ నభ్యసించుటకగు సంపదయం దాటి తేటిన బుద్ధికలవాడా!

మాలిని. కవిశుకసహకారా! కల్పవృక్షౌవతారా!

సవినయనిజమూర్తి! సర్వదిగ్గాహి²కీర్తి!

భువనహితచరిత్రా! పుణ్యదాక్షిణ్యమిత్రా!

నవరసికవతంసా! నవ్యసూక్తిప్రశంసా! 240

టీక. కవి.....సహకారా! కవులనెడి చిలుకలకు తీయమామిడిచెట్టయినవాడా! సవినయ నిజమూర్తి! = వినయముతోఁగూడినవాడా! సర్వ.....కీర్తి! = అన్నిదిక్కులందును వ్యాపించినకీర్తి కలవాడా! ['సర్వదిగ్గాహి²కీర్తి! = ఎల్లదిక్కులను గ్రహించునట్టి కీర్తి కలవాడా!' అని పూర్వటిక.] భువనహితచరిత్రా! = లోకమునకు హితవైన చరిత్రముకలవాడా! పుణ్యదాక్షిణ్యమిత్రా! = ['ధర్మము, మోమోటమి యనెడి మిత్రులు కలవాడా!' అని పూర్వటిక.] న్యాయము, దయ అను మిత్రులు కలవాడా! నవ.....వతంసా! (తోమ్మిది రసములను గ్రహించు) నూతనరసికులలో శ్రేష్ఠుడగు వాడా; నవ్యసూక్తిప్రశంసా! = శ్లాఘ్యమైన మంచిమాటలపొగడ్తకలవాడా!

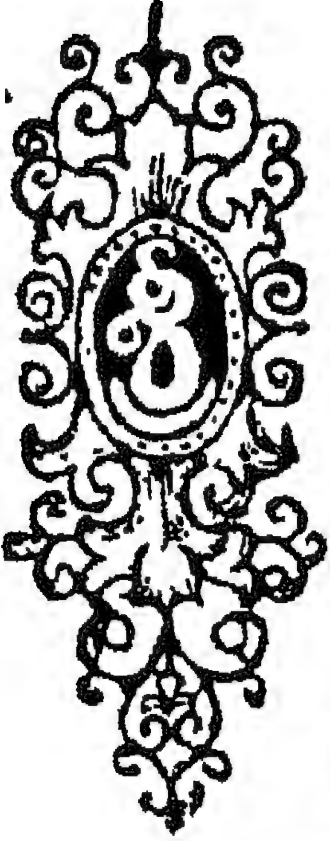
గద్యము. ఇది శ్రీసరమ³వదసనాథనిరవధికకృపాపరిపాకపరిచిత సరసకవితాసనాథ రామకృష్ణకవినాథ ప్రణీతంబైన పాండురంగమాహాత్మ్యంబను పరమభాగవత చరిత్రంబునందు ద్వితీయాశ్వాసము.

టీక. ప్రథమాశ్వాసగద్యమునకువలెనే గ్రహించునది.

ఇది శ్రీగౌతమసగోత్రపవిత్ర ఋలుసూపనామక సీతారామస్వామ్యవధానిసుపుత్ర సకలవిద్వజ్జనవిధేయ వేంకటరమణనామధేయగ్రధితంబైన. పాండురంగమాహాత్మ్య టీకయందు ద్వితీయాశ్వాసము.

శ్రీ ర స్తు
పాండురంగమాహాత్యము

తృ తీ యా శ్వా స ము

రమ్యచరణతలలా

ఘోరసరాగాభిరమ్యశంకావహద్య

గ్ధార! సమారాధితరఘు

వీరా! రామానుజయ్యవేదాద్రీశా !

1

టీక. శ్రీరమ్య.....గ్ధార! = లక్ష్మీదేవియొక్క రమ్యములగు పాదములందలి లత్తుకయొక్క యెఱుపుయొక్క చక్కదన మను శంకను పొందు కన్నులలోని ఎఱుజీరలుకలవాడా! సమారాధితరఘు వీరా! = పూజింపబడిన శ్రీరాముడు కలవాడా! - శ్రీరాముని పూజించువాడా!

వ. ఆకర్ణింపు మా యర్ణవతూణీరుండు వీణామునిం గనుంగొని యిట్లనియె. 2

టీక. అర్ణవతూణీరుండు = సముద్రము అప్పులపొదిగాఁగల శివుడు; వీణామునిన్ = నారదుని.

ఉ. 1 ప్రానుగువిత్తువంటి నెఱపాటుకొలంబునఁబుట్టి వేదముల్

వోసినగాదె శాస్త్రములు పుట్టిన యిల్లు కళాకలాపముల్

డాసిన రచ్చ యంచు శిఖలంబుఁ దనుం గొనియాడ నొప్పు ను

ద్యాసితభాసితద్యుతి సభాపతినా నొకఁ డాహితాగ్నియై.

3

టీక. ప్రానుగువిత్తువంటి = రాజనపువరివిత్తుబోలిన; నెఱ, పాటుకొలంబునన్ = ఉత్తమబ్రాహ్మణ వంశమునందు; కళాకలాపముల్ = కళలసమూహములు; డాసిన = సమీపించిన - చేరిన; కచ్చ = సభ; అఖలంబున్ = అందఱును; ఉద్యాసిత, భాసితద్యుతి = విజృంభించు (ప్రకాశించు) కాంతికి చంద్రుఁడైనవాడు - చంద్రునికాంతివంటి కాంతికలవాడు; ఆహితాగ్నియై = ఎల్లపుడును అగ్నిహోత్రములఁజేయువాడై. అలం. ఉపమ, రూపకము.

వ. అతండు కలింగదేశాభరణంబగు వీతికాపుగం బధిష్ఠించి సకలమహీసుపర్వశ్రేష్ఠుండై వెలయునంత. 4

టీక. వీతికాపురంబు, అధిష్ఠించి = వీతిపురమున నివసించి; సకల.....శ్రేష్ఠుండై = బ్రహ్మణులందరిలోను ఉత్తముండై.

తే. ఆ మహీసురులేమకు నతులనిష్ఠ

నింగివేల్పుల నేలకు, నేలవేల్పు

కొలము నింగికి దెచ్చుచుఁ గొలువఁ బుత్తుఁ

డొక్కఁ డుదయించె దత్కృతాభ్యుదయమహిమ.

5

టీక. అతులనిష్ఠఁ = గొప్పనియమముతో; నింగివేల్పులఁ = దేవతలను; నేలకుఁ = భూమికిని; నేలవేల్పుకొలముఁ = బ్రహ్మజులగుంపును; నింగికిఁ = (సంతోషపెట్టి) ఆకాశమునకును; కొలువఁ = నేవింపఁగా. [సభాపతిగారిభార్య గొప్పపూజలను చేసి, దేవతలు భూమికి వచ్చునట్లు చేయును; బ్రహ్మజులను సంతోషపెట్టి, వారు ఆనందమున నాకాశము నందుకొనునట్లు చేయునని భావము.] ఆమహీసురు లేమకుఁ = ఆ బ్రహ్మజుని భార్యకు; తత్కృపాభ్యుదయచుహిమఁ = ఆ నింగి, నేలవేల్పుల గొప్ప దయవలన.

నిగమశర్తాభిధానము

మ. వనితామానససూనసాయకుఁడు జీవత్తాతపాదుండు భూ
జనసంతానవిశుద్ధవర్తనుఁ డుదంచిత్ర్యాగశీలుండు చం
ద్రునిపెన్నుద్ది సమగ్రకాంతిమహిమఁ నూనూఁగుమీసాలలే
గొనబుం బ్రాయపుఁదేజుకూన యతః డుత్కృచుండు వాచాలతన్. 6

టీక. వనితా.....కుఁడు = యువతుల మనస్సులకు (వాని నాకర్షించుటలో) మన్మథుడైన వాఁడు; జీవత్తాతపాదుండు = జీవించియున్న తండ్రికలవాఁడు; భూజన.....కుఁడు = ప్రజలచే గౌరవింపఁబడిన పరిశుద్ధస్వభావము కలవాఁడు; ఉదంచిత్ర్యాగశీలుండు = గొప్ప వితరణబుద్ధికలవాఁడు; సమగ్రకాంతిమహిమఁ = పరిపూర్ణమైన కాంతియందు; చంద్రునిపెన్నుద్ది = చంద్రునికి సమానమైన వాఁడు; కొమరుబ్రాయపుఁదేజుకూన = యావనపులేజునకుల చిన్నవాఁడు; వాచాలతన్ = అధిక ప్రసంగమున; ఉత్కృచుండు = దిట్ట; [ఉత్కృచుండు = అధికుఁడు అని పూర్వటీక].

వ. అజ్జగతీసుపర్వసంభవునకుం బితృదత్తంబగు నిగమశర్తాభిధానంబు ప్రసిద్ధంబై యుండు వెండియు. 7

టీక. అజ్జ.....నకుఁ = ఆ బ్రహ్మణపుత్రునకు; పితృదత్తంబగు = తండ్రిపెట్టిన; నిగమ శర్తాభిధానంబు = నిగమశర్తయను పేరు.

తే. అతఁ డనూచానసంతతి నవతరిలియు, సగలనిగమశిఖారహస్యములు గనియు
మనసుఁ దార్తీయపురుషార్థము¹నకె తార్చె, దైవఘటనావశంబున²నోవశీంద్ర !

టీక. అనూచానసంతతిఁ = వేదాధ్యయనసంపన్నుల శిష్టవంశమున; అవతరిలియుఁ = పుట్టినను; సకల.....ములు = సమస్త వేదాంతరహస్యములను; కనియుఁ = గ్రహించినను; దైవ.....నఁ = తనవిధికి లొంగియుండుటవలన; తార్తీయపురుషార్థమునకె = మూఁడవపురుషార్థమగు కామమునకే; మనసుఁ, తార్చెఁ = చేర్చెను. ఓ వశీంద్ర ! ఇంద్రియనిగ్రహము కల ఓ నారదమునీ !

చ. తలగడు గంగమర్దనము ధౌతపటావరణంబు సంస్కృతో
జ్వలకలమాన్నభోజనము చంచనచర్చ ప్రసూనదామకం
క్తిబులు కపురంపు*వీడ్యమును భూషణపక్ష్మలుకల్గి నిచ్చలుఁ
వులుగడుగంగఁబడ్డ⁴నునుముత్యముఁబోలుచు వాలుచుం బురిన్. 9

టీక. తలగడుగు = అభ్యంగస్నానము; అంగమర్దనము = శరీరమును మర్దించుకొనుట - శరీర సంవాహనము; ధౌతపటావరణంబు = మడుగువస్త్రముకట్టుకొనుట; సంస్కృత.....భోజనము = పక్వము చేయఁబడి మిలమిలలాడు పరియన్నము; చందనచర్చ = గంధపుఁబూత; ప్రసూనదామకంబులు = పూల మాలలు; కపురంపువీడ్యమును = కర్పూరపుతాంబూలమును; భూషణపంక్తులు = నగలగుంపులు; పులు గడుగంగఁబడ్డ = (ముత్యములవైచుండు) ముఱికి కడుగఁబడిన; నునుముత్యముఁబోలుచుఁ = స్వచ్ఛమైన

మృత్యుమువలెనుండి; పురిక్ = పట్టణమునందు; వాలుచుక్ = మోటుచు - అతిశయించుచు; [మండు పద్యమున కన్వయము.]

సీ. కలదు లేకనువాదమున కోర్చి మీనుమీ, సమునంటి యెంటిజందెము మొటనఁగ
బహుసంకుపదపంకపాణింధమంబైన, తాళిగోణపుజొంగు నేల జీరఁ
గడలేని*వీడ్వంపుఁ గప్పఁజందురుకావి, మోవి పల్లొత్తుల ముసుగుదన్న
సానతాకులుగల్గు సూనాస్త్రిశంఖంబుగతి నఖరేఖాంకగళము దనర

తే. సఖులు పరిహాసకులు వెంటఁజనఁగ యువతి, భుక్తనిర్దుక్తపరిధానయుక్తుఁడగుచు
నగరఘంటాపథంబున నగుచు: దిరుగు, నొఱపుగల¹తీని జాతిమాత్రో²జీవి. 10

టీక. బహు.....మంబైన = ఎక్కువైన జవాదిబురదచే దట్టమైన; తాళిగోణపుజొంగు = ప్రక్కగోచియొక్క చెంగు; నేలక్, జీరక్ = నేలపై రాయుచుండఁగా; గడలేని = హద్దుమీఱిన; వీడ్వంపు = తాంబూలమువల్లకలిగిన; కప్ప = గారగల; చందురుకావిమోవి = సిందూరపురంగుల పెదవి; పల్లొత్తుల = దంతక్షతములచేత; ముసుగుదన్నక్ = ఆవరింపబడఁగా; సూనాస్త్రిశంఖంబుగతిక్ = మన్మథునిశంఖమువలెనున్న; నఖరేఖాంకగళము = నఖక్షతములతోఁగూడిన మెడ; తనరక్ = ప్రకాశింపఁగా; యువతి.....యుక్తుడు = యువతులను అనుభవించుటచే మలినమైన కట్టుపస్త్రము కలవాడగుచు; జాతిమాత్రోజీవి = బ్రాహ్మణుడనని చెప్పి³ని జీవించువాడు - నిగమశర్త; ఒఱపుగల తీవిక్ = చక్కదనముతోడి దర్జాతో; నగుచుక్; నగరఘంటాపథంబులక్ = ఆ పట్టణములోని రాచబాట లందు; తిరుగున్. అలం. స్వభావోక్తి.

తే. భార్యపాలిండ్లు రిక్తకుంభములు; రోయి
వెలఁదిచనుదోయి నిండుకుండలు; కులంబు
తరుణిఫాలంబు చవితిచందురుడు; వేశ్య
నుదురు వానికిఁ బ్రతిపదిందుండు నయ్యె. 11

టీక. రోయివెలఁదిచనుదోయి = బోగముపడతచనుగవ; కులంబుతరుణిఫాలంబు = భార్యనుదురు; చవితిచందురుడు = చూడఁదగనిది; ప్రతిపదిందుండు = పరిశీలించి చూడఁదగినది. అలం. రూపకము.

సీ. ఉవ్వాని హోమాగ్నియూడ నొల్లఁడుగాని విరహజ్వరా²ర్తితో వెచ్చనూచ్చు
సంధ్యకుఁ బ్రార్థనాంజలి ఘటింపఁడుగాని³యెరఁగు నీర్వాకహాయితల కర్థి
లాగమవాదంబు లొగదనఁడుగాని విటవాదములు తీర్చు వేగి లేచి
కంబుభృత్పాదోదకంబు గ్రోలఁడుగాని యావతాధరశీధువాని చొక్కు
తే. బుణ్యచిహ్నంబు లపఘనంబున ఘటింప, సిగ్గుపడుఁగాని కరనఖశిఖర⁴లసిత
జాతనూత్నక్షతాంకముల్ సమృతించు, నారజము మీరి యా దుర్విహారహారి.

టీక. విరహజ్వరా²ర్తితోన్ = విరహవ్యధవలనఁగలిగిన జ్వరముచే; ప్రార్థనాంజలిక్ = నమస్కార మును; ఘటింపఁడు = కూర్పఁడు; అర్థిక్ = మక్కువతో; ఈర్వాకహాయితలకుక్ = (ఇతరవనితా సాంగత్యమును) పీర్వలేక కన్నులెఱుఁచేసిన స్త్రీలకు; ఎఱుగుక్ = నమస్కరించును; అగమవాదంబులు = వేదచర్చలు; వేగి, లేచి = తెల్లవాటి, లేవఁగానే; విటవాదములు = గతరాత్రిని విటులకును, విటీ జనమునకును కలిగిన కలహములను; కంబు...కంబుక్ = శంఖమునఁ బోయఁబడిన విష్ణుపాదతీర్థమును;

* వీడ్వంబు. 1. చ. రంబున. 2. చ. దీవి. 3. ట. ర్తితో. క. దుండై. 4. ర. ర్తితో. 5. ట. యరుగు. 6. చ. లిఖన. కలిఖత. 7. ర. లసిత.

క్రొలఁడు = క్రాగఁడు; యకావతాధరశీధువు = యువతీసమూహముయొక్క మోవిలేనెను; ఆని = క్రాగి; చొక్కు = పరవశుడగును; అపఘనంబున = దేహమున; పుణ్యచిహ్నములు = తిరుమణి, తిరుచూర్ణము మొదలగునవి; ఘటింప = ధరించుటకు; కర.....ముల్ = (యవతుల) చేతిగోళ్ల వాడిమొనలు గ్రుచ్చుటవలనఁగలిగిన క్రొత్తగాయముల గుఱుతులను; ఆరజముమీఱ = ఎక్కువ దుర్విలాసమున; ఆ దుర్విహారహారి = చెడ్డనడతకల ఆ పోరికి; సమ్మతించు = అంగీకరించును.

తే. నిగమశర్తాభిధానంబు నేతిబీర, కాయమునుబోలె నయథార్థగాధఁ దాల్పు
వైదికాచారదూరప్రవర్తనముల, వీట విహరించుచుండు నవ్వీటిప్రోగు. 13

టీక. నిగమశర్తాభిధానంబు = నిగమశర్త [వేదవేత్త] యను పేరు; అయథార్థగాధ, తాల్పు = అబద్ధపుకథకాఁగా; వీటిప్రోగు = కొల్లలరాశి - మిక్కిలి దుర్వ్యసనము కలవాఁడు; వైదికా.....నముల = వేదవిరుద్ధములగు నడతలతో; వీట = నగరమున; విహరించు = తిరుగు చుండును. అలం. ఉపమ.

క. వెడవెడ దుర్వ్యవహారపు, నడవడి గడిదేఱి గురుజనము శిక్షింప
గడుసువడి విప్రతనయుఁడు, సడి శోరిచి¹ వంకపొరక చాటు² మానెన్. 14

టీక. వెడవెడ = మందముగా - కొంచెము కొంచెముగా; దుర్వ్యవహారపునడవడి = చెడ్డ నడతయందు; గడిదేఱి = ఆఱితేఱి; గురుజనము = పెద్దలు; గడుసువడి = అసాధ్యుఁడయి - ధీరుడై - గడుసుమీఱి; విప్రతనయుఁడు = ఆ బ్రాహ్మణపుత్రుఁడు - నిగమశర్త; వంకపొరకచాటు = వంకర గడ్డిపోచచాటునుకూడ.

తే. తాతముత్రాతతండు లతరతరంబు, చీమవలె: గూడఁబెట్టి యూర్జితముసేయు
విత్త ముడివోయెఁ దత్కరాయత్త మగుచు, నురగదప్టునిమేని నెత్తురునుబోలె.

టీక. తరతరంబు = క్రమక్రమముగా; ఊర్జితముసేయు = భద్రపఱచఁబడినట్టి; విత్తము = ధనము; తత్కరాయత్తమగుచు = ఆతనిచేతికి చిక్కినదయి; ఉడివోయె = నశించెను. అలం. ఉపమ.

సీ. దినవెచ్చమునకునై తనమేనఁగలసొమ్ము కొదుకక బచ్చింటఁ గుదువ వైచు
నీదు గీచినరీతి నించుకించుకచేరిగిలుబాడుఁ దల్లిపైఁగల పసిఁడి
తండ్రికి నిడ్డ పత్రములు దొంగిలిపోయి పోయినంతకు నిచ్చి పొరయుఁ² గొంత
³మిండవడ్డికి నోర్చి మృత్యురూపములైన సాహులచే ఋణగ్రాహి యగుచు

తే. ⁴గుడ్డవృత్తులు, వృత్తులుఁ గొలుచు గుత్త, చేలు గ్రామాంశములు ⁵గాదినేలలెల్లఁ
జనవరుల కమ్మఁజూపు నిచ్చావిహార, నర్తి వాఁడేమి కానున్న వాఁడో మీఁద. 15

టీక. దినవెచ్చమునకునై = ప్రతిదినమును చేయు చిల్లరకర్చునకుగాను; ('దినవెచ్చము' అనునది అనింద్యగ్రామ్యము) సొమ్ము = నగను; కొదుకక = సంకోచింపక; బచ్చింట = కోమటింట; ['బచ్చునింట' అనుదానికి బదులు స్వతంత్రప్రయోగము.] కుదువవైచు = తాకట్టుపెట్టును; ఇంచుకించుకచేరి = మెల్లమెల్లగా (తల్లిని) సమీపించి; కసిండి = (నగలరూపముననున్న) బంగారమును; ఈదుగీచినరీతి = ఈతచెట్టును (మధ్యమునకై) గీచినట్లు - [ఈతచెట్టును కల్లుకయి గీచినయెడల పెక్కురోజులవఱకును కొంచెము కొంచెముగా నది పచ్చుననిభావము.] గిలుబాడు = ఆపహరించును; [ఇచట 'ఇందుగీసిన రీతి' అను ముద్రితప్రతిపాతమును, 'చిల్లరింజరాచినవిధమున' అను దానిటీకయు అననుగతములు.] పోయి

1. క. వంకపరక. చ. వంగపొరక. వంగ. శ. ర. 2. ట. విత్త ముద్రితప్రతి అథస్సూచిక. కొంత. 3. క. మిడ్డ. చ. ట. మిండ. 4. చ. గుడ్డపుత్తులుపుత్తులు. 5. క. నాధి. చ. ట. గాది.

నంతకు = చెలామణి అగునంతసొమ్మునకు; పొరయు = పొందును; మిండవడ్డికి = ఎక్కువవడ్డికి - చక్ర
వృద్ధికి; ఓర్చి = సహించి - అంగీకరించి; సాహులచే = సాహుకారులవలన; ఋణగ్రాహి యగుచు =
అప్పుతీసికొనినవాడయి; గుడ్డవృత్తులు = వృత్తिसంజ్ఞలుగల పంటచేలు; వృత్తులు = వృత్తिसంజ్ఞలుగల
పొలములు; కొలుచు = ధాన్యము; గుత్తచేలు = గుత్తకు తీసికొనిన పంటచేలు; గ్రామాంశములు = గ్రామము
మొత్తముగా నిచ్చిన మాన్యములు; గాదినేలలు = పాతజిల్లు, ఎల్ల = అన్నియును; ఇచ్చావిహార
వర్తి = స్వేచ్ఛగా విహరించువాడు - నిగమశర్త; చనవరులకు = పరిచితులకు - మిత్రులకు; [ఈ
పద్యమున 'గుడ్డవృత్తులు = చేనిసేద్యపుబయలు' అనియు, 'చనవరులకు = అధికారులకు' అనియు
ప్రాతీకాయందు అర్థము లీయబడియున్నవి; అవి సరికావు.]

క. అతడు కళింగోద్భవుడగు, కతముననో వ్రేలుజూప గనుగందక యో
గ్యతమస్వీకారమునకు, నితరుండై యుండె ముచికులేశ్వర! వింటు.

17

టీక. అతడు = నిగమశర్త; కళింగోద్భవుడు = కళింగదేశమున పుట్టినవాడు; వ్రేలు, చూప = తన్నుదలుసు వ్రేలుపెట్టి చూపుచుండగా; కనుగందక = కొంచెమైనను జంకక; యోగ్య
తమస్వీకారమునకు = గొప్పయోగ్యుల అంగీకారమునకు - యోగ్యులచుర్యానకు; ఇతరుండై =
అన్యుడై - తగనివాడై. కళింగదేశము లనాచారవరులని ప్రాచీనులయోశయము.

ఇచట అర్థాంతరమును గ్రహింపవలసినది. కళింగము (పుచ్చతీర్థంబు బుట్టినకాయ - పుచ్చ
కాయ - వ్రేలితోజూపిన ముఱిగిపోదు; [తక్కినకాయలు తీగను ప్రేలాడుచుండగా; దానిని చూపిన
యెడల ముఱిగిపోవును.] మఱియు పుచ్చకాయ నిషిద్ధవస్తువుకాన శిష్టులెవ్వరును దానిని ఆహారముగా
గ్రహింపరు. ఈపద్యమున నీ యర్థము ధ్వనితము.

తే. పొందుబట్టుల నప్పులు పొడిచి పొడిచి, దొరతనంబుఁ జొట్టాలఁ దిరిసి తిరిసి

నలఁగి శిశ్నోదరపరాయణత్వమునకుఁ బార మెటుఁగక తిరుగు నాబ్రాహ్మణుండు.

టీక. పొందుబట్టుల = దొరకినచోట్ల; పొడిచి పొడిచి = తీసితీసి; దొరతనంబున =
దివాణమునందును; చుట్టాల = బంధువులదగ్గఱను; తిరిసి తిరిసి = బిచ్చమెత్తియెత్తి - యాచించి;
నలఁగి = బాధపడి; శిశ్నోదరపరాయణత్వమునకు = కూడు, హుటములయెడఁగల ఆసక్తికి; పారము =
హద్దును.

చ. తనచెలులిండ్లయం దదవత్రావుడు త్రావుచు నింటి కెన్నఁడు

జనక దురోదరార్జితముఁ జౌర్యహృతం బనృతోపపన్నము

జెనఁటి పిసాళివెచ్చములఁ జేర్చుచు దొల్లిటివై భవంబు లె

ల్ల నడఁగ నవ్వెడంగు కడు లాఘవవృత్తికిఁ జొచ్చి నిచ్చలున్.

19

టీక. తనచెలులిండ్లయందు = తనమిత్రులయిండ్లలో ['చెలులయిండ్లయందు' అని యుండ
వలెను; ఇది స్వతంత్రప్రయోగము.] అదవత్రావుడు = చెడ్డత్రాగుడు - సురాదికము; త్రావుచు;
చనక = వెళ్లక; దురోదరార్జితము = జూదమున నార్జింపబడినదియు; చౌర్యహృతంబు =
దొంగతనమువలన సంపాదించబడినదియు; అనృతోపపన్నము = అబద్ధములాడి సంపాదించినదియు
నగు భవంబు; జెనఁటి పిసాళివెచ్చముల, చేర్చుచు = వ్యర్థముగా, దొంగయెత్తులువేయుచు
చేయు కర్వుల కుపయోగించుచు; అడఁగ = నశింపఁగా; అవ్వెడంగు = వివేకములేని యా నిగమ
శర్త; నిచ్చలున్ = ఎల్లపుడును; లాఘవవృత్తికి; చొచ్చెన్ = చులకదనమును (అవమానమును)
పొందెను. ఇందు 'అదవత్రావుడు = స్థిరములేనిత్రాగుట' అనియు, 'లాఘవవృత్తికి = తక్కువవ్యాపా
రమునకు' అనియు పూర్వటీకయం దర్థములు ఈయబడినవి.

* భార. సూర్య. ఉ. చ. ట. చెలికారునిండ్లనవ.

క. మితి † గడచిన ఋణాదాతలు, వెతపెట్టంగ నూరుచొరక వెలివెలిదిరుగున్
దతిఁ గూడులేక యాఁకటఁ, కుతిలపడు నతండు † గువ్వకుత్తుకతోడన్. 20

టీక. మితిగడచిన = పెట్టినగడువు తప్పిపోగా; వెతపెట్టంగ = బాధింపగా; చొరక = ప్రవేశింపక; వెలివెలిదిరుగున్ = వైపైచోట్లనే తిరుగును; తతి = సమయమునందు; అతండు; గువ్వకుత్తుకతోడకతోడన్ = గువ్వగొంతువంటిహీనస్వరముతో; కుతిలపడున్ = బాధపడును. అలం. ఉపమ.

క. వలువకు: గూటికినై నీచుల వేడం బోడచొరవఁజొచ్చు నతండు పూ
వులు ముడిచిన యంగళ్లనె, కలకల వీడెల్ల నవ్వఁ గట్టెలు మోసెన్. 21

టీక. వలువకు = వస్త్రమునకు; బోడచొరవ = ముడిచొరవను; వీడెల్ల = పట్టణ మంతయు; కలకల, నవ్వన్. అలం. లలితము.

తే. పదను ‡ దివిసిన కస్తూరి ప్రాచి యలరు, పాయబాటినకూడు నీర్వట్టు మడుగు
గళితమణి యగు సొమ్మునై కానఁబడియె, దుర్విదగ్ధండు గౌరవదూరుఁ డగుచు.

టీక. పదనుదివిసిన = తడి యారిపోయిన - వాసనపోయిన; ప్రాచియలరు = వాడిపోయిన పూవు; పాయబాటిన = పాసిపోయినట్టి; కూడు = ఆన్నము; నీర్వట్టు = నీరువట్టిపోయిన - నీరులేని; మడుగు = చెఱువు; గళితమణి = రవలుజాతిపోయిన; సొమ్ము = నగ; దుర్విదగ్ధండు = పోకిరి; గౌరవదూరుఁడగుచున్ = మర్యాదకు దూరమై - మర్యాద లేనివాడై; కానఁబడియె. అలం. రూపకము.

క. ఆలో నొకనాఁ డాదు, శ్రీలరతునియక్క యోర్తు శిక్షించెద నీ
బాలిశు నని తనమగనిక, బాలురఁ గొనివచ్చె మాతృభవనంబునకున్. 22

టీక. దుశ్శీలరతుని = చెడ్డనడతయం దిష్టముకల నిగమశర్తయొక్క; బాలిశున్ = మూర్ఖుని; మాతృభవనంబునకున్ = పుట్టినింటికి;

వ. ఇట్లు † పంచష యోజనమాత్రదూరంబగు తనయూరినుండి వచ్చి పితృభవనంబు
చొచ్చి యచ్చటం గొన్నిప్రాద్దులు గడపి, కొడుకుచెడునడవడికి నడలుకడలిం
బడి సుడివడియెడు తల్లిదండ్రులఁ దీండ్రగల వచనరచనాచమత్కారంబుల
నుదారముదారోపణకరణోపచారంబులఁ గొంతకొంత వంతకుం దొలంగించుచు,
మందిరముకుందారాధనాతిథిసంతర్పణంబులు నేర్పుకం బచరింపించుచు జన
యిత్రీదర్శితంబగు మూలవిత్రంబు నష్టావశిష్టం బగునది గుప్తంబునేయుచుఁ
బశుశిశుదాసదాసీజనంబులఁ దనవారింగా మెలఁగించి నలంకువలకుం దొలం
గించుచు: బుస్తకభాండాగారంబు నిజభర్తృహస్తాంతరంబున నాశుశుక్షణి
శిథిలబంధనయాచక ప్రముఖోపద్రవంబులవలనం బాచి ప్రోచుచు, విగళిత
సన్నాహం బగు గేహంబు యథాపూర్వనిష్కాణమనోహరంబుగా నను
సంధించి చదువు, సంధ్య సాగించి నడవించుచు నిజానుజా దుర్వ్యసనంబువలన
గాసిబొందని రాజానుగ్రహలబ్ధంబులగు ‡ నేకభోగ గ్రామంబు † లాత్తాధీనంబు

† కడచిన. శ. ర. 1. క. గు. 2. ట. దివిచిన. 3. చ. వాటిన. 4. క. పంచయో. చ. పంచ
షయో. 5. చ. (ంచి. లేదు.) 6. క. సంధిపించి. చ. సంధించి. 7. క. సంత. చ. సంధ్య. 8. ట.
ననేక. 9. చ. లనాత్తా.

లుగా నొనరించుచు *దప్పిదారి మడిమట్ర చేమచెట్లున్న పట్టరసి తనపట్టులం
గాఁపువెట్టుచు, గుట్టిక నలంగియు నత్తమామలచి త్తంబువచ్చునట్లు భక్తిశక్తులు
మెఱసి పాటులంబడు మఱందలి సౌందర్యంబు ననివార్యజ్యృఙ్భణంబగు యశావ
నారంభంబును, నవచంద్రకావైభవంబును, ¹వనకేళీపలాశదోహదంబు నగుటకు
వగచి వగచి, తెగచి కడుపు చుమ్ములు²చుట్టఁ గన్నీరుట్టిపడం బొట్టుపొర లగు
చుండునంతం జొక్క తెగిపడిన³డువున నెక్కడనుండియో యాకస్తికంబుగ
నింటికీ జలిదివంటకంబుఁ గుడుపం జనుదెంచి తన్నుఁ గాంచి డెందంబునం గొంచి
యుం బోరాక ఛేరి నమస్కరించి తలవంచికొనియున్న తమ్మునిం గని కిదిసి
కొదమనెలవంకల వంకలాత్తుచు నెత్తురులు చిలుకుచుం గుకవిపదబంధంబునుం
బోలె నసకల ప్రవృత్తంబులయి మదోన్నతమ త్తకాశీనీద త్తంబులగు ⁴సఖాంకంబుల
కతనఁ గర్కశంబగు నతనిశరీరంబుఁ ⁵గొగిలించ నగ్గలించి శంకించి యాపీమంతిని
యొక్కింత ⁶భుజస్వాంతయై యాదుర్విదగ్ధవిదగ్ధాలాపంబు లొలయ నీరుంతపుం
బెడ్డికొడుకవు గమ్మని హేతుగర్భితంబుగా నాశీర్వదించి యతండు తనుకంబు
గమకంబునం బోవ ⁷నుంకించిన వానిసోకోర్వమి యెఱింగి తరంగితవినయసౌహార్ద
మార్దవమధురంబులగు మాటలతేటలం బందిరివెట్టి యింద బింబంబునుంబోని
నిజనందనుం జిటుతవాని మేనల్లుని నిందమని చంక కిచ్చి యెచ్చటి కేఁగెదవు
మీ బావబంతి నారగింతువు⁸గాక శాకపాకంబులు నిమిషంబులోనం గావింతు
నని నిలిపి వెనుకదెస నెడగలసియున్న తత్కళత్రంబునకు నేత్రసాక్షి యొపంగుట
యును,

24

టీక. పంచ.....దూరంబు = విదారు యోజనములు మాత్రము దూరము కలది; (యోజన
మనఁగా ఎనిమిదిమైళ్లు - అమడ.) ప్రాద్దులు = రోజులు; అడలుకడలికొ = విచారసముద్రమునందు;
నుడివడియెడు = తిరుగుడుపడుచున్న - కలఁతవడు; తీండ్ర = చొరవ - ధైర్యము; ఉదార.....
చారంబులకొ = మిక్కిలి సంతోషమును కలిగించు నుపచారములచేత; వంతకుకొ = విచారమునుండి;
తొలగించుచుకొ = తప్పించుచు; మందిర.....ణంబులు = ఇలవేల్పుగు విష్ణునిపూజనము, అతిథి
పూజలు; పచరింపించుచుకొ = చేయించుచు; జనయిత్రీదర్శితంబు = తల్లిచే చూపబడినది; మూల
విత్తము = (కర్పచేయక) నిలువగా ఉంచినసొమ్ము; నష్టావశిష్టంబు = పోగా మిగిలినది; గుప్తంబు
చేయుచుకొ = భద్రపఱచుచు; మెలగించి = సంచరించునట్లుచేసి - తనవైపు త్రిప్పుకొని; నలంకువల
కుకొ = కష్టములనుండి; పుస్తకభాండాగారంబుకొ = గ్రంథాలయమును; ['భాండాగారంబు = బొక్క
సము'అని పూర్వటీక.] నిజ.....రంబునకొ = తనభర్తస్వాధీనమున; ఆశు.....వలనకొ = అగ్ని,
చినిగిపోవుట, యాచకులు మొదలగు నుపద్రవములనుండి; పాంచి = తప్పించి; పోచుచుకొ =
కాపాడుచు. ['శ్లో. అగ్నే రక్ష, జరాద్రక్ష, రక్ష మాం శ్లభబంధనాత్; పునశ్చయాచకాద్రక్ష యాచ
సాంతం హి పుస్తక'మని పుస్తకప్రార్థన.]

*క. తప్పిదారి. తప్పిదారి శ. ర. 1. చ. నవకేసికలాశి. 2. క. చుట్టి. చ. చుట్ట. 3. చ.
తొలెడు. 4. చ. సఖాంకురంబు. 5. చ. గొగిలించుచు. 6. చ. భుజస్వాంత. 7. చ. నూకించిన.
8. ట. గాని.

విగళితసన్నాహంబగు = జాతీపోయిన - పోయినవస్తువులు కలిగిన; ['విగళితసన్నాహంబు=తోలఁ
గిన ప్రయత్నముకలది - చక్కఁబఱుపఁబడినది'అని పూర్వటీక; ఇది పొసఁగదు.] గేహంబుకొ = ఇంటిని;
యథాపూర్వ.....రంబుగాకొ = పూర్వపురీతిని శోభావంతమైనట్లు; అనుసంధించి = కూర్చి-చక్కఁ
బఱచి; గాసింబొందని = పాడుకాని; ఏకభోగగ్రామంబులకొ = వేఱు వంతుదారులులేక పూర్తిహక్కు
గల గ్రామములను; తప్పి, దారి = పొరపాటున (తమస్థలములనుండి) తప్పిపోయి; ఉన్నపట్టు = ఉన్న
చోట్లను; అరసి = తెలిసికొని - అవి యితరులకు చెవకుండునట్లుచేసి; తనపట్టులకొ = తనబిడ్డలను;
కాపువెట్టుచుకొ = కావలియుంచుచు; గుట్టు+ఈక = రహస్యమును బయటపెట్టక; నలంగియుకొ =
శ్రమపొందియును; మెఱసి = ప్రకాశింపజేసి; పాటులాబడు = కష్టములుపడుచున్న; అనివార్య
జ్ఞంభణంబగు = అడ్డంపరాని పొంగుగలదైన; యకావనారంభంబును = కొత్తయకావనమును; వనచం
ద్రికావైభవంబును = అడవిగాచిన వెన్నెలశోభయగుదానిని; వన.....దోహదంబును = అడవి
మొక్కలకు చేసిన దోహదక్రియయు; [కాలముకానికాలమున చెట్లు చిగిర్చి, పుష్పించి, ఫలించుటకుఁ
జేయు చికిత్సలకు దోహదములని పేరు.] వగచివగచి = మిక్కిలి విచారించి; తెగచి = కలఁతపడి;
['తెగించి'అని పూర్వటీక.] కడుపు చుమ్ముచుట్టకొ = కడుపు, కలియపెట్టగా; ఉట్టిపడకొ = కాఱక;
పొట్టపొరలు, ఆగుచుండునంతకొ = సుకటపడుచుండఁగా; పడినపడువునకొ = పడినరీతిగా; ఆకస్తికం
బుగకొ = తటాలున; కొంచెయుకొ = సందేహించినను - జంకియు; పోరాక = పోవుటకు సాధ్యపడక;
కొదమ.....లాత్తుచుకొ = లేతచంద్రవంకలకు తప్పులుదిద్దుచు - లేతచంద్రవంకలతో సమానము
లయి; కుకవిపదబంధంబునుంబోలకొ = చెడ్డ కవుల పదములకూర్పులరీతి; అసకలప్రవృత్తంబులయి =
అంతటను ప్రచారము పొందనివై - అదరమును పొందనివయి; (నఖక్షతములపక్షమున - పూర్తిగా
గుండ్రదనమును పొందనివి - అనఁగా వంకరైనవి) మదోన్మత్త.....ధత్తంబులు = కొన్నిన స్త్రీలచే
కూర్పఁ(కలిగింప)బడినవి; నఖాంకంబులకతనకొ = నఖక్షతములమూలమున; కర్కశంబగు = కఠినమైన;
అగ్గలించి = ప్రయత్నించి; సీమంతిని = ముత్తయునువ; ఋజుస్వాంతయై = సరిచేసికొన్న మనస్సు
కలదై; దుర్విదగ్ధకొ = పోకిరిని; విదగ్ధాలాపంబులు = నేర్పుమాటలు; ఒలయకొ = ప్రకాశింపఁగా;
హేతుగర్భితంబుగాకొ = అభిప్రాయముతోఁ గూడియుండునట్లు; తమకంబుగమకంబునకొ = మోహము
యొక్క తొందరపాటువలన; ఉంకించినకొ = ప్రయత్నింపఁగా; వానిపోఁకొర్వమి = వాని అనిష్ట
తను; తరంగిత.....మధురంబులు = పొంగుచున్న వినయ, స్నేహములతో; మృదుమధురములు;
పందిరిపెట్టి = అట్టి; ఇందుబింబంబునుంబోలి = చంద్రునివలె చక్కఁగా నున్న; నిజనందనుకొ = తన
పుత్రుని; ఎడ, గలసియున్న = దూరముగ నున్న; తత్కళత్రంబునకుకొ = అతనిభార్యకు; నేత్రసంజ్ఞ =
కనునైఁగ; ఒసంగుటయొకొ = చేయఁగా.

క. ఆవైదలి ప్రాణేశ్వరు, శ్రీపాదద్వయముఁ గడిగె శీతలవారికొ

వ్యాపృత నిజనిశ్శ్వాసజ,తాపంబునఁ గొంతకొంత తప్తముగాఁగన్. 25

టీక. ఆవైదలి = ఆ యిల్లాలు; శీతలవారికొ = చల్లనినీటితో; ప్రాణేశ్వరు శ్రీపాదద్వయ
ముకొ = భర్తయొక్క రెండుపాదములను; వ్యాపృత.....తాపంబునకొ = వ్యాపింపజేయఁబడిన
తన నిట్టూర్పుగాలులవలని వేడిమిచేత; తప్తముకాఁగకొ = వేడియైనది కాఁగా.

క. విను వేల్పునకును మెచ్చొల, యని బలువిందునకుఁజోలె నఖలాన్నంబుల్

కనుగీతినంతలోననె, యనుజునకుఁ దదగ్రజాత యమరించి తగన్. 26

టీక. విను=వినుము; వేల్పునకును = దేవునకును; మెచ్చొలయని = మెప్పులేని - దేవునికంటెను
గౌరవింపఁదగిన; బలువిందునకుకొ, పోలెకొ = గొప్పచుట్టమునకువలె; అనుజునకుకొ = తమ్మునికి; తదగ్ర
జాత = అతనియక్క.

చ. తల గడిగించి ధౌతపరిధానము గట్టగ నిచ్చి లెస్సగా
నలకలయందుఁ గల్లు తడి యాటిచి క్రొవ్విరులానటించి మై
మలయజచర్చచేసి గృహమాధవద త్తమనోజ్ఞభోజనం
బు లొసఁగెఁ దల్లి తండ్రి నిజపుత్రులు భర్తయుఁ దో భుజింపఁగన్. 27

టీక. తల గడిగించి = అభ్యంజనముచేయించి; ధౌతపరిధానము = మడుగుతోవతిని; అలకల
యందు = తలవెండుకలయందు; క్రొవ్విరులు = అప్పుడు పూచినపూలు; ఆవటించి = ధరింపఁ
జేసి; మలయజచర్చచేసి = చందనపుఃఖూత పూసి; గృహ.....భోజనములు = ఇలవేల్పుగు విష్ణువు
నకు నివేదించిన మృష్టాన్నములను; తో = నిగమశర్మతోఁగూడ;

ఉ. ఇష్టములైన పంటకము లిట్లు భుజించి యతండు వార్చి సం
తుష్టమనస్కుడై తనదు తొయ్యలి వీడ్కముచుట్టి యీ మహా
శిష్టుఁడుఁబోలెఁ దిన్నెపయి చిర్నగ వొప్పఁగఁ గూరుచున్నచోఁ
బుష్టి సమస్తముం గదపిపుచ్చి తదగ్రజ పూర్ణచిత్తయై. 28

టీక. వార్చి = (భోజనానంతరము చేయు) నాచమనము చేసి; తనదుతొయ్యలి = తనభార్య;
పుష్టి = ఉత్సాహముతో; ['నిండుకొన్నతనముచేత' అని పూర్వటీక.] పూర్ణచిత్తయై = నిండు
మనస్సుకలదయి. అలం. స్వభావోక్తి.

క. ఇంతలు సంతలు నగు తన,సంతానము చంట వెంట సందడినేయన్
ప్రాంతమున నిలిచి తమ్ముని, కుంతలబంధంబు విడిచి కుశలాశయయై. 29

టీక. ప్రాంతమున = సమీపమున - చేరువఁగా; కుంతలబంధంబు = జాట్టుముడిసి; విడిచి =
విప్పి; కుశలాశయయై = సదభిప్రాయము - మంచిమనస్సు కలదయి. అలం. స్వభావోక్తి.

తే. ఎలయు సీతార్ములతోడ నీళ్లు క్రుక్కి
* అంటునంటులు పరికించి అంట్లుఁ బొడిచి
గోరుముక్కుల † దిగదువ్వి తూరు పెత్తి
నెఱులఁ గలగిన పేల నన్నింటిఁ ‡ దిగిచి. 30

టీక. ఎలయు = కలుగుచున్న; సీతార్ములతోడ = 'ఇన్' అను అనుకరణధ్వనులతో;
ఈళ్లు = ఈళ్లును, - పేలపిల్లల; క్రుక్కి = నొక్కి; అంటునంటులు = అంటుకొనిపోయిన జాట్టుపాయ
లను; పరికించి = శోధించి; అంట్ల = అంటుపేలను; గోరుముక్కుల = కొనగోళ్లతో; దిగదువ్వి =
క్రిందికి దువ్వి; తూరు పెత్తి = మీదికి ఎత్తిపట్టి-దులిపి; నెఱుల = తలవెండుకలయందు; తిగిచె =
తీసివేసెను. అలం. స్వభావోక్తి.

క. మెడమన్ను నలచి యలకలు, ముడిగొని నిజపాణిపద్మములు గరగరగాఁ
గడిగికొని తనకు మరదలు,విడె మొసఁగుచుఁ బసిమి పసిడివీవన వీవన్. 31

టీక. అలకలు = జాట్లు; ముడిగొని = ముడివేసి; నిజపాణిపద్మములు = పద్మములనుబోలిన తన
చేతులను; గరగరగా = పరిశుభ్రముగా; పసిమిపసిడివీవన = పచ్చని బంగారువిసనకట్టితో; అలం.
స్వభావోక్తి.

1. చ. కుష్టి. ట. దృష్టి. 2. చ. వచ్చి. * క. ర. అంట్లుసంట్లును. సూర్య. అంటుసొంటులు
3. క. బొడిచె. క. ర. చి. † దిగ. క. ర. ‡ దిగిచి. క. ర. క. దిగిచె.

తే. చేటికానీత పీఠికానీన యగుచు, బద్ధకర్ణిక గొలువున్న పద్దవోలె
గుడివలన నింత ¹యోరంగా గొమరు మెఱసి, బిడ్డ చనుద్రావ నిట్లును బిసరుహాక్షి.

టీక. చేటికా.....నీన = దాసి తెచ్చిన పీటపయి కూర్చున్నది; పద్ధకర్ణిక = తామరపూ
దుద్దుపయి; పద్దవోలె = లక్ష్మీదేవివలె; కుడివలన = కుడివైపు; బిసరుహాక్షి = తామరలవంటి
కన్నులుకల ఆమె; గొమరుమెఱసి = ఇంపుగులుకుచు; అలం. స్వభావోక్తి. ఉపమ.

శా. ప్రారంభించిన వేదపాఠమునకు బ్రత్యూహ మానంచునో
యేరా తమ్ముడ! నన్నుజూడఁ జనుదే వెన్నాళ్లనోయుండి చ
క్షూరాజీవయుగంబు వాచె నినుఁ గన్గోకున్ని మీబావయు
నీరాకల్ మదిఁ గోరుఁ ²జంద్రుపొడుపున్ నీరాకరంబుంబలెన్. 33

టీక. ప్రత్యూహము = విఘ్నము - ఆటంకము; చక్షూరాజీవయుగంబు = పద్మములబోలు
కనుగవ; నీరాకల్ = నీవు వచ్చుటలకు; చంద్రుపొడుపున్ = చంద్రోదయమును; నీరాకరంబుంబలెన్ =
నముద్రమువలె. (ఏరాతమ్ముడ! ఎన్నాళ్లనోయుండి' అనున విచట జాతీయములు.) అలం. ఉపమ.

శా. శ్రీలాలిత్యము నిత్యశుద్ధియు గుణోత్సేకంబునుం గల్గి యు
ద్వేలస్ఫూర్తిఁ దలిర్చు తండ్రి యను నభిం జంద్రుడై తోచినన్
బోలుంగాక; భవాదృశుం డితరుడై పుణ్యంబులం బాసినన్
సాలగ్రామఖనిం జనించునెకదా జాత్యల్పపాషాణముల్. 34

టీక. శ్రీలాలిత్యము = చక్కని సౌభాగ్యము; గుణోత్సేకంబు = గుణములసమృద్ధి; ఉద్వేల
స్ఫూర్తి = ఎక్కువప్రకాశముతో - ఒడ్డులను అతిక్రమించునో యనునట్లుగా; తలిర్చు = అతిశ
యంచునట్టి; భవాదృశుండు = నీవంటివాడు; ఇతరుడై = మీదివానికంటె విభిన్నపద్ధతులు కలవాడై;
అక్రమప్రవృత్తి కలవాడై; సాలగ్రామఖనిన్ = సాలగ్రామములుండు గనియందు; జాత్యల్ప
పాషాణముల్ = తక్కువజాతులవైన రాళ్ళు. అలం. నిదర్శన.

క. ఏ నమ్ముడు గడవఁగఁ ³దత్సానులు కనుగందు లగ్రజాండవు నీ వి
ఘ్ననతటి నెంత దుఃఖమొ, యీనీప్రోపాసపడెడు ⁴నీగురువులకున్. 35

టీక. అమ్ముడుగడవఁగన్ = ఇతరులసొత్తు కాఁగా; తత్సానులు = వారిబిడ్డలు; లగ్రజాండవు =
పెద్దవాడవు; ఈ నీప్రోపు = నీ రక్షణమును; ఆసపడెడు = కోరునట్టి; ఈగురువులకున్ = ఈ నీ
గురువులయిన తల్లిదండ్రులకు; ఎంత దుఃఖమొ = ఎంత దుఃఖము కలుగునో ఆలోచింపుము.

నీ. పరమేష్ఠినుండి నీతరముదాక విశుద్ధతరమైన వంశంబుఁ దలఁపవైతి
తఱి ⁵దక్కియున్న యీ తల్లిదండ్రులఁ జాల పఱచవై సంతోషపఱచవైతి
⁶నగ్నిసాక్షిగఁ బెండ్లియాడిన యిల్లాలి నిల్లాలితాకార నొల్లవైతి
భర్త శాస్త్రార్థ విత్తముల విత్తములచే నలరించి విఖ్యాతి నందవైతి

తే. శీల మఖలంబు నిది పిల్లిశీల మనుచు, జడువు లినియెల్లఁ జిల్కలచదువు లనుచు
దోడివారలు నవ్వ నాతోడ! యేల, బేల వైతి? యీగుణం బేల నీకు ? 36

టీక. పరమేష్ఠినుండి = బ్రహ్మమొదలుకొని; నీతరముదాకన్ = నీవురుషాంతరమువఱకును;
తఱి, దక్కియున్న = (మరణ)సమయమునకు వశమైయున్న; పఱచవై = అల్పుడవై - నీచుఁ

1. చ. వారగా. 2. క. చంద్రు. 3. చ. భవ. 4. క. నిరు. చ. నీ. 5. చ. దొక్కి.

6. చ. పప్పి.

డవై; ఇల్లాలిక్ = భార్యను; ఇల్లాలితాకారక్ = మనోజ్ఞుమగు ఆకారముగల యీమెను; ఒల్లవైతి = గ్రహింపవైతివి; ధర్మ.....త్తములక్ = ధర్మశాస్త్రముల యర్థమును వివరించు పండితులను; విత్తములచేక్ = ధనములచే; అలరించి = సంతోషపెట్టి; చిల్కలచదువులు = అర్థజ్ఞానములేని చదువులు; పిల్లిశీలము = కపటమైన నడత; నాతోడ! = నాతమ్ముడా! బేలవు = మూఢుడవు.

వ. అని తదీయదురాచరణస్తరణసంతప్తస్వాంతయై యక్కంతీరవమధ్య యమర్షోత్కంఠ కలకంఠకులకంఠపాకలీలా¹పహంబగు నెలుంగు చెలంగం గలంగి కుంతితప్రబోధుండగు నా²శుంతుం గెరలి పలికియు నలుక మగిడించి యుదంచిత ప్రయోజనఘటనాపారవశ్యంబున సామరస్యంబు మీఱ నిట్లనియె. 37

టీక. తదీయ.....స్వాంతయై = అతని చెడ్డనడతలను తలచుటవలన సంతాపమును పొందిన మనస్సు కలదయి; అక్కంతీరవమధ్య = సింహమునడుమువంటి నడుము గల యీమె; అమర్షో..... పహంబగు = కోపమున గట్టిగా నఱచుటచే, కోకిలకాకలీధ్వని నలె క్రమించియున్న; ఎలుంగు = కంఠ స్వరము; కలంగి = కలతపడి; కుంతితప్రబోధుండగు = వ్యర్థమైన యుపదేశముకల; ['కుంతితప్రబోధుండు = మొక్కపోయిన తెలివిగలవాడు' అని పూర్వటీక.] శుంతునిక్ = మూఢుని; కెరలిబో కోపించి; పలికియుక్ = పలికినను; అలుక, మగిడించి = కోపమును; శాంతింపజేసి; ఉదంచిత..... వశ్యంబునక్ = మేలైన ప్రయోజనమును కూర్చు పరవశత్వమున; సామరస్యంబు, మీఱక్ = అను కూల్యము ప్రకాశింపగా.

చ. పడఁబడఁబాటుచుక్ వడుకుపట్టిన తల్లిని దండ్రి నేలలో వెడలని తమ్ముఁగుఱ్ఱుల నవీనకులాంగన నోరులేని యీ తొడుకుల బంటుఁబైద విడఁద్రోవక ప్రోవఁగ నెందు నీక పాల్పడినది; కర్ణు నొడలనె భారతసంహిత నిల్చు చాడ్చునన్. 38

టీక. పడఁబడఁబాటుచుక్ = మిక్కిలి శ్రమలను పొందుచు; నేలలోక్, వెడలని = భూమిపై నడుగుపెట్టి తిరుగని - మిక్కిలి పసివాండ్రయిన; నవీనకులాంగనక్ = శ్రొత్తగాఁ గాఁపురమునకు వచ్చిన భార్యను, తొడుకులక్ = ఆవులను; బంటుక్ = నేవకుని; వైడక్ = పసులకుఱ్ఱవానిని; విడఁద్రోవక = త్రోసివేయక - విడువక; కర్ణునొడలనె = కర్ణునితలపైనే. అలం. ఉపమ.

ఉ. నాదుసహోదరుండు సుజన స్తవనీయనయప్రసక్తి బ్రహ్మదుల మెచ్చుఁడే నతని యజ్ఞమునం గడుఁ బూజ్యురాలనై వేది యలంకరింతు నని ⁴వేపురిముందర నాడుకొందు నీ వేదియులేక సర్వగుణహీనుడ వొంట యెటుంగఁ దమ్ముడా! 39

టీక. నాదుసహోదరుండు = నాసోదరుడు; సుజన.....ప్రసక్తిక్ = సత్పురుషులచే గొనియాడబడు నీతివద్ధలియందు; వేదిక్ = యజ్ఞ వేదికను; ఆడుకొందుక్ = చెప్పకొనుచున్నాను;

శా. వీరావేశము దాల్చి సర్వధనముల్ వెచ్చింతుగాకేమి ముక్కూరుం బండు నఖండనేతువృతముల్ కాశీరఖండంపుఁగే దారంబుల్ తెగనమ్మఁగాఁజనునె నిర్దారుండవే ⁵వెన్న నెవ్వారు లేరె సహోదరాదులు? కులధ్వంసంబు నీ కర్మమే? 40

1. చ. ట. సహంబగు. 2. క. శుంతుని. చ. శుంతం. 3. చ. నేలలో. 4. క. వేపురిలోపల. చ. వేపురిముందర. 5. చ. యెన్న (డెన్న)

టీక. వీరావేశమున్ = ఎక్కువపొరుషమును - [నేనే యెక్కువగా వెచ్చచేయుదునను గొప్ప తనమును, పేరునుపొందు నహంకారమును] వెచ్చింతుగాకేమి = వెచ్చముచేసినది యటుండనిమ్ము; [చరాస్త్రాని ఖర్చుచేసినఁ జేయుదువుగాక!] ముక్కారున్, పండు = మూడు పంటలు పండుచున్న; అఖండనేతువృతముల్ = ఎడతెగకపాటు పంటకాలువలు కలవి; కాశ్చీరఖండంపుగేదారంబుల్ = కాశ్చీరదేశపుపొలములు-బాగుగా ఫలించు మేలిరకపుపొలములు; నిర్దారుండవే! = భార్యలేనివాడవా? - బ్రహ్మచారివా? అర్హమే! = తగునా?

ఉ. కామవికార మాత్త నవగాఢత దాల్చినయేని నిర్భర
శ్రీమెఱయంగ రూపగుణశీలకులోన్నతి గల్గు విప్రక
న్యాయములన్ సహస్రమయినన్ వరియించి రమింపరాదె యే
మీ ¹మునులే గృహస్థులు? రమించుట యెగ్గె కులాంగనాతతిన్. 41

టీక. ఆత్మన్ = మనస్సులో; నవగాఢతన్ = కొత్తదగు అతిశయమును; నిర్భరశ్రీ = గొప్ప శోభ. ("నిండినసంపద" అని పూర్వటీక.) రూప.....న్నతి = గొప్పచక్కదనము, గుణము కులము, శీలము; ఏమీ గృహస్థులు మునులే? = సంసారులు మునులు కారనుట; కులాంగనాతతిన్ = ధర్మ పత్నులసమూహమును; రమించుట = కూడుట; ఎగ్గె = తప్పుకాదు.

శా. లోలత్వంబున మత్తకాశినుల కిల్లుం బొల్లునుం జెల్లుంగా
నేలా? వెచ్చమునేయ నెవ్వలన మన్నీలాధ్యులుం జాలరే!
²కోలాభో²జనియంచు ³వేడ నిను వీడ్కోలాభమో తండ్రి! దు
శ్శీలాగారము వారయావతము నిస్సీ! మేటి పాటించునే! 42

టీక. లోలత్వంబునన్ = చాపల్యమువలన; మత్తకాశినులకున్ = (భోగపు) స్త్రీలకు; ఇల్లున్ = స్థిరాస్తియు; పొల్లునున్ = చరాస్తియును; చెల్లుంగానేలా? = ఎందులకు నాశముకావలెను? ఎవ్వలనన్ = ఎచ్చోనయినను; మన్నీలు = రాజులు - జమిందారులు; ఆధ్యులున్ = ధనవంతు లును; చాలరే! = తగరే! (వారును వెలయాండ్ర కీరితిని ఖర్చుచేయ సాధ్యముకాదే!) 'కోలాభో' ²జనియంచున్ = [ఇట్లు ఖర్చుపెట్టుటవలన నీకేమిలాభము కల్గినది? అనిపల్కుచు; వేడన్, నినున్ = నిన్ను, ప్రార్థింపఁగా; వీడ్కో, లాభము = వారిని విడిచిపెట్టఁగా లాభమగును; దుశ్శీలా గారమున్ = చెడునడతకు నిలయమైనదానిని; వారయావతమున్ = వారవనితలగుంపును; మేటి = ఉత్తముడు; పాటించునే? = లెక్కింపఁడు.

[ఇందు 'కోలంబో, జనియించు' అను పాఠము గ్రహింపబడి ప్రాతటికలో 'కోలంబు = ఆట' అను నర్థము వ్రాయబడినది; అది ఉచితము కాదు.]

సీ. నర్తగరోభీక్తులు నక్కటక్కులు వింత నయగారములు బహుసాటకములు
పిలుపిచ్చవిద్యలు పీఠ వన్నియలును బెలుచఁదనంబులు ప్రేలడములు
వక్రభావంబులు వలకారిబాగులు వలసి ⁴యొల్లములును వట్టిపసలు
కేరడంబులు సాశగింపులు కిల్బిషాక్రీడనంబులు నడకించువగలు

తే. బాసపోసనములు విడంబములు భ్రమలు, లేని మచ్చిక లివి యాదియైన వివిధ
దుర్గుణంబుల ప్రోవులు ద్రోహమతులు, వారకాంతలఁ దడవిన వచ్చు గీడు. 43

1. క. మునులే. చ. ట. మునులే. 2. క. కోలంబోజనియించు. చ. కోలాభోజనియంచు. 3. క. వేడినను. చ. వెండినిను. 4. చ. ట. యొల్లంబులు.

టీక. నర్తగర్భోత్తులు = అర్ధాంతరములతోఁగూడిన చమత్కారపుమాటలు; నక్కటక్కులు = అతివినయములు; వింతనయగారములు = వింతలైన కవటపుమెత్తదనములు; బహునాటకములు = వివిధములగు నటనలు; పిలుపిచ్చవిద్యలు = నీచపుషనులు; పీఠపన్నియలు = వైమెఱుఁగులును; మెలుచదనంబులు = కఠినత్వములు; - మొఱిటుదనములు; ప్రేలడములు = ప్రేలుటలు; వక్రభావంబులు = వంకరతలపులు; వలకారిబాగులు = వలపించునేర్పులు; చలసియెల్లములు = అంగీకారములేని అపేక్షలు; కేరడంబులు = పరిహాసములు; సాళిగింపులు = కలగుపుడనములు; కిల్బిమక్రీడనంబులు = తప్పుడుఆటలు; అడకించు, వగలు = వంచించుకులుకులు; బాసపోసనములు = పొందికగల (వైమెఱుఁగు)మాటలు; విడంబములు = మోసములు, బ్రనులు = భ్రాంతులు; లేని మచ్చికలు = కవటపు ప్రేమలు; ఇవి, యాదియైన = ఈమొదలయిన; తడవిన = తాఁకినను; కీడు; పచ్చు = కలుగును.

చ. ¹విడు వింకనైన నిట్టి యవివేకము, మామకబుద్ధిపద్ధతి
నడువుము; నీకుఁ గావలసెనా హరికౌస్తుభమైన దెచ్చెద
గడుసరి యచ్చమాళ పలుగాకుల నీడుము చేయి మీఁదుగా
నడచినపూర్ణ కాముడవు నాయనుజన్తుడ విట్లు నేయుడే!

44

టీక. అవివేకము = తెలివిలేమి; మామకబుద్ధిపద్ధతి = నా హితముగనుసరించి; హరికౌస్తుభమైన = విష్ణువు ధరించిన కౌస్తుభమణినైనను - అసాధ్యమగువస్తువునైనను; గడుసరి = అసాధ్యులయి; అచ్చమాళపలుగాకుల = అచ్చపుఁగుచ్చితముగల దుష్టులకు; చేయి మీఁదుగా = (వైచేయియందు) నట్లు గొప్పగా; పూర్ణకాముడవు = కోరికలు నెఱవేఱినవాడవు; నాయనుజన్తుడవు = నాతమ్ముడవు.

తే. అక్క యీరీతి నయము ప్రియంబుఁ గలుగ, నానతిచ్చిన సద్బుద్ధి యాదరించె
జాలదినములనుండియు మైనపడిన, బడుగు గావున వాఁడన్నపానకాంక్ష. 45

టీక. మైనపడిన = ఆశుచిగా నున్న; బడుగు = చిక్కినవాడు; అన్నపానకాంక్ష = కూడు మైని, నీటిమైనిగల ఆశచే.

సీ. రాజాలయమునకు రాకపోకలునేయు మాసినచదువులు మరలఁ జదువు
నిన్నాళ్ల నెచ్చెలు లెదురైన దలవంచుఁ ²కులవధూరత్నంబుఁ గుస్తరించు
నాచార్యజనముఁ ³ప్రత్యహము సంభావించు నర్పావళికి నుపహార మిచ్చు
నర్పించుఁ ⁴కుతపవేళాగతాతిథికోటిఁ బసినేదు దర్శించు బైరుపచ్చు.

తే. దండ్రి యుద్గమనీయంబుఁ దానె యుడుకు, నత్తికాభర్తతో నవ్వు నల్పసరణి
గ్రామకార్యంబుఁ దీర్చు నంగడికివచ్చి, తేనెపూసినకత్తి ఖాత్రీ సురుండు. 46

టీక. రాజాలయమునకు = దివాణమునకు; మాసిన = మఱచిన; కులవధూరత్నంబు = ధర్మపత్నిని; కుస్తరించు = ఊఱడించును; ఆచార్యజనము = గురుజనులను; ప్రత్యహము = ప్రతిదినమును; సంభావించు = గౌరవించును; అర్పావళికి = దేవతావిగ్రహములకు; ఉపహారము = నైవేద్యమును; కుతపవేళాగతాతిథికోటి = అపరాష్ట్రసమయమున వచ్చిన యతిథిబృందమును; పసి = పసులమందను; ఏదు = కాపాడును; దర్శించు = గమనించును; ఉద్గమనీయంబు = దోవతిని; అత్తికాభర్తతో = అక్కపెనిమిటితో; అల్పసరణి = మెల్లఁగా; అంగడికి = రచ్చపట్టునకు; గ్రామకార్యంబు = తీర్పుచెప్పటమొదలగు పనిని; తేనెపూసినకత్తి = మేకపన్నెపులి - కవటనటనా నటుడు; ఖాత్రీ సురుండు = బ్రాహ్మణుడు. ఆలం. స్వభావోక్తి. రూపకము.

వ; అతం డొక్కనాడు.

47

సీ. గోమేధికోపలాంకుర మానితంబులు ⁴పుష్పరాగచ్చటాపుంఖతములు
వైడూర్యసః ధానవర్ణనీయంబులు హరిసీలకీలనాభ్యంచితములు
కురువింద సందర్భగురుతరంబులు చతుర్విధవజ్రదళసమావేల్లితములు
మహానీయతరహరిన్త నిపరీతంబులు నకలుషస్థూలమకాక్తికయతములు
తే. పద్మరాగపరీంభభాస్వరములు, దంతవిద్రుమకృతసముద్గకభృతములు
మాతృభూషలు నత్తికామండనములు, నిజయుతతిదాల్చుసొమ్ములన్నియుహరించి.

టీక. గోమేధి.....తంబులు = గోమేధికమాణిక్యముల పొళ్ళు కూర్పబడినవియు; పుష్ప...
...తములు = పుష్పరాగముల సమాహమచే పొదుగబడినవియు; వైడూర్య.....నంబులు =
వైడూర్యములకూర్చుచే బాగయినవి; హరి.....తములు = ఇంద్రసీలములు చెక్కబడుటచే మిక్కిలి
యొప్పిదమయినవియు; కురువింద.....బులు = కెంపులకూరుపుచే గొప్పవైనవియు; చతు.....
తములు = నాల్గు రకముల వజ్రదళములచే బాగుగా ప్రకాశించునవియు; మహా.....తంబులు =
గొప్పచచ్చలచే పొదుగబడినవియు; అకలుష.....యతములు = దోషములేని మంచిముత్యములతో
కూడినవియు; పద్మరాగ.....ములు = పద్మరాగములు పొదుగుటచే ప్రకాశించునవియు; దంత...
ములు = దంతముతోను, పగడములతోను తయారుచేయబడిన బరణులందుంచబడినవి; అత్తికామండన
ములు = అక్కనగలు; (ఈపద్యమున నవ రత్నములవర్ణనయుఁ గలదు.)

క. ఒకనాటిరాత్రి పడు పడు, కకుఁ జెప్పక యిల్లుపెడలి గాఢతరతమో
నికరము తన ¹తగుతోడుగ, నొకరుఁడుఁ బేరడవిత్తోవ నూడనిబాడెన్. 49

టీక. పడు = పండుకొన్న; గాఢతమోనికరమ = కాలుగ్రమ్మినచీకటియే; తనతగుతోడుగన్ =
తనకుఁదగిన సాయము కాఁగా; పేడరవిత్తోవన్ = కాఱడవిదారిని; ఊడనిబాడెన్ = పరుగెత్తి
పోయెను.

సీ. ²కోకించు వృద్ధభూసురుఁ డాత్మపితృదత్త దర్శముద్రికకుఁ జిత్తంబుగలఁగి
నత్తగా రిచ్చిన హరిసువర్చనపుఁ బేరునకు ముత్తయిదువ వనటఁబొందుఁ
గ్రొత్తగాఁ జేయించుకొన్న ముక్కరకు⁴నైయడలు దుర్వారయై యాడుబిడ్డ
జామాత వెతఁబొందు వ్యామోహియై నవగ్రహకర్ణ వేప్తనభ్రంశమునకు

తే. నెంత దుర్బుద్ధి యెంత దుర్భాగింతి యహహ!
సర్వధనములు నద్దురాచారశీలుఁ
దూచ ముట్టుగ నిలుదొంచి యుటికి చనుట
యెఱుంగఁగోగాక ⁵యవ్వేళ యెఱుకగలదె! 50

టీక. వృద్ధభూసురుఁడు = ముసలిబ్రాహ్మణుఁడు - తండ్రి; ఆత్మ.....ముద్రికకున్ = తన
తండ్రిగారివలన ఈయఁబడిన దర్శముడియంగరమునకు; కలఁగి = కలఁతపడి; ముత్తయిదువ = తల్లి;
వనటన్ = దుఃఖమును! దుర్వారయై = ఇతరులచే నూదార్పరానిదయి; ఆడుబిడ్డ = పుత్రిక;
అడలున్ = విచారించును. జామాత = ఆల్లుఁడు; వ్యామోహియై = (ఆ నగమైన) మమతకలనాడై;
నవ...మునకున్ = నవగ్రహముల చెవిపోగు పోవుటకయి; వెతఁబొందున్ = విచారమును పొందును;
దుర్భాగింతి = చెడ్డభాగింతి; దురాచారశీలుఁడు = చెడ్డనడతకు ఆలవాటుపడినవారు; ఊచముట్టుగన్ =
కొంచెమైనను మిగులకుండ - పూర్తిగా; అవ్వేళ = పోయేకాలము; ఎఱుకగలదె! = తెలియఁగలదా?

1. చ. ట. పుష్పరాగ. 2. క. దగు. చ. శ. ర. కి. చ. కోకించ. 3. క. గలగ. ట. శ. ర.
గలగి. 4. క. గ. శ. ర. కొనిన. 5. ర. 6. క. యెవ్వేళ. చ. యెవ్వేళ.

ఉ. మోవఁ దరంబుకాని ధనమున్ బెనుమోపుగ వాఁడమర్చి యే
 శ్రోవయుఁ¹గాని పేరడవి దూటి 'హటాహుటి' నొక్కరుండు లోఁ.
 జావున ²కంగవించి పెలుచం జనుచుండఁగ నొక్కనాఁటి సం
 ధ్యావసరంబునం దొక పురాంతికఘోరవనాంతరస్థలిన్. 51

టీక. మోవఁదరంబుకాని = మోయుటకు సాధ్యపడని; పెనుమోపుగ = పెద్దమూటగా; అమర్చి = కూర్చి - కట్టి; ఏ శ్రోవయున్, కాని = దారియు, తెన్నునులేని; పేరడవిన్ = పెద్ద యడవిని; హటాహుటిన్ = మిక్కిలివేగముగా; లోఁ = మనస్సులో; అంగవించి = సిద్ధపడి; సాహ సించి - పెలుచున్ = అతిశయముతో; పురాంతిక.....స్థలిన్ = పట్టణమునకు సమీపముననున్న కాణడవిలో. [మోదిపద్యమున సమన్వయము.]

ఉ. కరుణాదూరులు చోరు లంధతమసాకారుల్ పదార్థాహృతి
 త్వరితాంతఃకరణుల్ దురాసదులు విశ్వద్రోహులు లుద్బాహులై
 తెరువాక్కుమ్మడిఁ గ్రమ్మి ³తొమ్మగల సందీప్తాశుగ శ్రేణి నే
 సిరి ధాత్రీసురసూనుఁ గార్తుక⁴రవాశ్లిష్టాశులై యీసునన్. 52

టీక. కరుణాదూరులు = దయలేనివారు; చోరులు = దొంగలు, అంధతమసాకారుల్ = కాణు బీకటివలె నల్లనైనవారు; పదార్థా.....కరణుల్ = వస్తువులను అపహరించుటయందు తొందరపడు మనస్సుకలవారు; దురాసదులు = అసాధ్యులు; విశ్వద్రోహులు = ప్రపంచమునకు ద్రోహముచేయు వారు; ఉద్బాహులై = చేతులెత్తినవారై; ఒక్కుమ్మడిన్ = ఒక్కపెట్టున; తెరువు = మార్గమును; క్రమ్మి = ఆక్రమించి; తొమ్మగల = తొమ్మిది పగులునట్లుగా - గుండెబద్దలగునట్లు; సందీప్తాశుగ శ్రేణిన్ = ప్రకాశించు బాణముల సమూహముచే; ఈసునన్ = కోపముతో; కార్తుకరవాశ్లిష్టాశులై = ధనుష్టంకారముచే కూడిన (మార్తో)గిన) దిక్కులు కలవారై; ధాత్రీసురసూనున్ = బ్రహ్మజుని; ఏసిరి = కొట్టిరి.

క. కాయంబునఁ బెదపెదపలు, గాయంబులు నేనెఁగాని కడువాడిమి⁵మై
 నాయమ్ము లమ్మహీసురు, నాయమ్ములు దాఁకవయ్యె నాయుర్తహిమన్. 53

టీక. కాయంబునన్ = దేహముపైని; పెద.....గాయంబులు = చాల పెద్దపెద్దగాయములు; ఆ, యమ్ములు = ఆబాణములు; ఆయుర్తహిమన్ = ఆయుస్సొందుటవలన; ఆయమ్ములు = మర్మ స్థానములను; తాఁకవయ్యెన్.

క. ఒకనెత్తురుబొట్టున కూరక యసురులు వేపు రొడియు క్రమమున దొంగల్
 బకనిభు లా పతితుని దోఁచి⁶కొని రయం బడరఁ జనిరి ⁷చెట్టకొకరుండై. 54

టీక. కూరక = విడువక; అసురులు = రాక్షసులు; వేపురు = వేయుమంది; ఒడియుక్రమ మునన్ = క్రమ్ముకొనెడిరీతిని; బకనిభులు = బకాసురునివంటివారు; పతితున్ = భ్రష్టుని; రయంబు, అడరన్ = గముగా; చెట్టకొకరుండై = చెట్టున కొక పిట్టగా-చెట్లాచెదరై; చనిరి = పోయిరి. అలం. ఉపమ.

క. కాపుకొడు కొక్కరుం డా, కాపురుషం దెచ్చె నింటికడ కనుకంపా
 టోపోద్దీపితబుద్ధిఁ ద, దాపద్వినివారణ క్రియాభిముఖుండై. 55

టీక. కాపుకొడుకు = కూడుకూడు; కాపురుషన్ = చెడ్డవానిని - నీచుని; అనుకంపా..... బుద్ధిన్ = ఎక్కువ దయచే ప్రకాశించు బుద్ధితో; తదాప.....ముఖుండై = అతని (బ్రహ్మజుని) యాపదను తొలగించునట్టి సనియం దాసత్తుడయి.

1. చ. గాచి. 2. క. ర. కంగవించి. చ. కగ్గవించి. 3. తొమ్మిది. 4. చ. రహశ్లిష్టాశులై. 5. చ. మయన్. 6. చ. ట. చెట్టకరుండై.

సీ. పితృపరిత్యాగవర్ధితకిల్బిషమునోవ¹ నొత్తుకై వడి వేళ్ల నెత్తురొత్తి

‘కూర్కుప్రాణముల మేల్కొలుపుచాడ్పున గంట్ల శాకినీకాండంబు సణపి చూచి
సమయంబుగా దని శమనుదూతలఁ ద్రోయుజాడ² మైనాటు నస్త్రములు పెఱికి
పతయాళువగు బొంది పడకుండుటకు³ గండ్రపురు లిచ్చుగతిఁ జాల పొత్తు లునిచి
తే. వట్టికూడును⁴ వేన్నీళ్లు పెట్టి యొట్టి, గలుగు వీడ్యంబు లిప్పించి⁵ వలఁతియైన
వెజ్జు నెచరించి⁶ యరయించె విప్రసుతునిఁ, ⁷గంట వత్తిడుకొని నైరిక ప్రభుండు.

టీక. పితృ.....కిల్బిషము = తండ్రిని విడుచుటవలన వృద్ధిపొందిన పాపము; కూర్కుప్రాణ
ములఁ = నిందించుచున్న (పోషనున్న) జీవములను; శాకినీకాండంబుఁ = పెరుగుతోటహారకాడ
లను; [‘వత్తుల సమూహమును’ పూర్వటీక.] సణపి = చొప్పించి; సమయంబు = ప్రాణములను గొని
పోవుటకుఁ దగిన యదను; శమనుదూతలఁ = యమకింకరులను; మైనాటు = దేహమున నాటుకొని
యొన్న; అస్త్రములు = బాణములను; పెఱికి = ఊడఁదీసి; పతయాళువు = పడుటకు సిద్ధమయినది;
బొంది = శరీరము; గండ్రపురులు = ఊఁతకోలలు; గాయపడినవారికిఁ జేయునొక ఉపచారము;
పొత్తులు = పొత్తిగుడ్డలు; వట్టి కూడును = వ్యంజనములు లేని యన్నమును; ఒట్టుగలుగు = కారమైన;
వలఁతి = సమర్థుఁడు; వెజ్జుఁ = వైద్యుని; ఎచరించి = హెచ్చరించి; నైరిక ప్రభుండు = కాపు
పెద్ద; గంట, వత్తిడుకొని = మిక్కిలి జాగరూకతతో; విప్రసుతునిఁ = బ్రహ్మణకుమారుని;
అరయించెఁ = చూచునట్లుచేసెను.

క. నిరనిలసంచారస్థల, మరయిక సున్నేహపూరమాయుఃస్థితి యా

యిటుదెఱగు బలిమి దుర్దశఁ, బొరయక¹ దీపమ్ముపగిది భూసురుఁ డెసఁగెన్. 57

టీక. నిరనిలసంచారస్థలము = గాలిలేనిచోటు; అరయిక = భద్రముగాఁ జూచుట; సున్నేహ
పూరము = పూర్తియగుమక్కువ, మంచిచూసె నిండుగా నుండుట; అయస్థిస్థితి = ఆయుర్దాయపుటునికి,
నిలిచియుండుట; ఇటుదెఱగుబలిమిఁ = రెండువిధములగు బలములచే; - అనఁగా వైవ, పౌరుష
ప్రయత్నములు రెండింటిచేతను; [ఇటు నిరనిలసంచారస్థలము, నాయుఃస్థితియు వైవబలములు; అరయి
కయు, సున్నేహపూరమును మానుషబలములు.] దుర్దశఁ = చెడ్డస్థితిని; బొరయక = పొందక;
భూసురుఁడు = బ్రహ్మణుఁడు; ఎసఁగెన్ = ప్రకాశించెను.

[ఇచట ప్రాతఃటీకలో ‘సున్నేహపూరము = (మెదటియందలి) మంచిచమురుయొక్క
సమృద్ధి’ అని వ్రాయఁబడినది. అది యుక్తముగాఁ గానరాదు.] అలం. శ్లేష, ఉపమ.

ఉ. తాన ప్రసంగముల్ దిగిచి తత్సరణి¹ దనపెంపుపెద్దగాఁ

బూని వచించు నక్కపటపూరుషు నిక్కమ నమ్మె నెమ్మది²

జానపదాగ్ర గామి తనజాతియు నాతియుఁ గూడి దేవునిం

గా నిజదేశికోత్తమునిఁగాఁ బరమాపునిగాఁ దలంచుచున్. 58

టీక. జానపదాగ్ర గామి = పల్లెపట్టులం దుండువారిలో ముఖ్యుఁడు - కాపుపెద్ద; తానప్రసంగ
ముల్ = అధిక ప్రసంగము; దిగిచి = విడిచిపెట్టి - అనఁగా తా నా బ్రహ్మణునితో ఎక్కువ మాటలాడక;
తత్సరణిఁ = అధిక ప్రసంగపద్ధతిని; తనపెంపు = తా నాతనిని రక్షించి, పెంచుట; పెద్దగాఁ, పూని =
గొప్పగా గ్రహించి; వచించు = మాటాడునట్టి; అక్కపటపూరుషుఁ = ఆ కుచ్చితపువానిని;

1. క. నెత్తుకైవడి. చ. నొత్తుకైవడి. 2. చ. జాట రి క. మైనాటుశస్త్రములు. చ. మైనాటు
నస్త్రములు. ట. మైనానునస్త్రములు. 3. చ. ఖండ. 4. చ. వేనీరు. 5. చ. వలఁతులైన. 6. క. కంట,
రి. దీపకము. చ. 9. చ. పరమాత్మునిగా.

నెన్నుదిక్ = నిండుమనమున; తనజాతియుక్ = తనకూద్రకులమును; నాతియుక్ = భార్యయును; నిజదేశోత్తమునిగాక్ = తమ గురువువలెను; పరమాపునిగాక్ ప్రాణమిత్రునివలెను; నమ్మెక్.

క. తలలోపల నాలుక పూసలలో దారంబు పాలుజల్లిన నీరుం

బలె వెలి యెఱుగక మనసులు, గలసి యభేదమునఁ గాపుకడ నలఁ దుండెన్.

టీక. పాలక్, చల్లిన = పాలతోఁగలిపిన; వెలి, యెఱుగక = ఎరుసులేక; అలం. మాలోపము.

క. కల దా శూద్రవసతి శశికల దా ననఁజాలు నొకవికారపుఁగోడల్

చలదాలోలకటాక్షం, చలదామనిబద్ధతరుణజనఖంజనయై.

60

టీక. ఆ, శూద్రవసతిక్ = ఆకాపుటింటియందు; తాక్ = తాను; శశికలయనఁగఁజాలు = చంద్రకళయనఁదగిన; చల జనయై = చలించుచు, అంతటను తిరుగుచున్న కడకంటిచూపులనెడి యురిత్రాళ్లచే గట్టివేయఁబడిన యువకులనెడి కాటుకపిట్టలు కలదై; అలం. రూపకము.

ఉ. ²ఇంటను నడ్డమాఁక యొక యంతయులేక చరించువానిని జే

నంటినఁ గందుకెందఱుకు లంగమునఁ గలవాని మిక్కిలిం

గంటికి నించువానిఁ దెలికన్నులవానిఁ బసాళిబాపనిం

బంటది ⁴గోరుఁ జారుకుచపంజరకీరము⁵గా రచింపఁగన్.

61

టీక. అడ్డము = ఎదురు; అఁక = అటకము; చేనంటినక్ = చేతితోఁ దాఁకినను; కందు = ఎఱ్ఱబడిపోవు; కెందఱుకులు = ఎఱ్ఱని (చక్కని) కాంతులు; కంటికిక్, ఇంచువానిక్ = నచ్చిన వానిని; తెలికన్నులవానిక్ = అందమై, విప్పారిన కన్నులు కలవానిని; పసాళిబాపనిక్ = పంచకుఁ డగు బ్రాహ్మణుని; బంటది = కాపువడఁది; చారుకుచపంజరముగాక్ = చక్కని చన్నులను పంజరమునకుఁ జిలుకయైనవానినిగా; రచింపఁగన్ = చేయుటకు; గోరుక్; [⁵కీరముక్ = చిలుకను' అని పూర్వటీక.] అలం. రూపకము.

సీ. పలువికారంబుల కలగల్పు⁷చూపుల రాకపోకలు బయల్ ప్రాకఁజేయుఁ

దమకంబు గమకంబుఁ దత్తరంబును హత్తి మనసు సాఁగిన పజ్జఁ జొనుపుఁ గోర్కి

కుదురుపాలిండ్లవైఁ గొంగుజాఱఁగఁ గొప్పవీడ నూఱక నవ్వు వెఱ్ఱినవ్వు

నేరాలిపట్టి బిట్టెత్తి చెక్కిలి నొవ్వఁ గఱచి వాఁ డేఁప్పినఁ గొంగిలించు

తే. ¹దండసకిమెడఁ బుంజాలదండఁ బెట్టు, దిట్టు మెట్టెలు బిగువంచుఁ దెగి కళాదు

వనిత చిన్నారిపొన్నారి వయసువాని, విప్రనందనుఁ గన్నంత వెకలి యగుచు.²

టీక. పలు పోకలు = ఎక్కువ వికారములకలుపుగోలుతనము గలిగిన చూపులయొక్క రాకపోకలను - [ప్రసారోపసంహారములను]. బయల్ = బయట; ప్రాకఁజేయుక్ = వ్యాపింపఁ జేయును - అనఁగా వికారపుఁజూపులను ప్రసరింపఁజేయుచును, చూపులను మరలించుకొనుచుండును; తమకంబుగమకంబు = మోహముయొక్క ఆధిక్యమును; తత్తరంబును = తొందరపాటును; హత్తి = పొంది; సాఁగినపజ్జక్ = వెళ్లినవైపున; చొనుపుక్ = వ్యాపింపఁజేయును; ఏరాలిపట్టిక్ = తోడి కోడలిబిడ్డను; బిట్టు = మిక్కిలిగా; ఎత్తి = మీఁదికెత్తి; చెక్కిలి నొవ్వక్ = వాని బుగ్గనొచ్చునట్లు; దండసకిమెడక్ = దగ్గఱనుండు తెలికత్తెమెడలో; పుంజాలదండక్, పెట్టుక్ = ఒకవిధమగు కంఠమాల నుంచును - తెగి = సాహసించి; కళాదుక్ = కమసాలిని; చిన్నారిపొన్నారివయసువానిక్ = మంచి వయసుకలవానిని; విప్రనందనుక్ = బ్రాహ్మణపుత్రుని; వెకలి = ఆసక్తురాలు - మదనవికారముకలది.

1. క. ఇంటికి. చ. ఇంట(ను) 2. క. నిచే. 3. క. గోరుచారు. 4. క. గారచింపఁగన్. 5. క. రంబులగల. 6. చ. చూపులు. 7. చ. ట. దండసఖ.

క. దుర్లలితాతమవిలసన ¹నిర్లజ్జస్వాంతకాంత నేరుపు మెఱయన్

జెర్లాటమాడు మోహము, లేర్లయి వర్తిల్ల నమ్మహిసురుతోడన్.

63

టీక. దుర్లలితా.....స్వాంత = దుష్టమయిన ఒయ్యారముతోడి మన్తభోద్రేకముచేత సిగ్గు లేని మనస్సుగలది; మోహములు = వలపులు; ఏర్లయి, వర్తిల్ల = ఏర్లగా ప్రవహింపఁగా; జెర్లాట మాడున్ = ఎక్కువ పరిహాసపుటాట లాడును.

తే. దృష్టిపాతంబు నొడివి మైః దెరలఁ ²బెట్టు, ఫాలపట్టిక గనుపట్టు బాల చేల

నిఱియః దలఁగట్టి యొకమూల నొఱగు నేల, గుడ్డనీరుట్టఁబఱచినకొంగుమీఁద.

టీక. దృష్టిపాతంబు, నొడివి = దృష్టికొట్టినదని చెప్పి; మై = దేహమును; తెరలఁబెట్టు = క్రాగఁజేయునట్టి; ఫాలపట్టిక = నుదుటిభాగము; కనుపట్టు = కనబడఁగా; చేలన్ = వస్త్రముతో; ఇఱియన్ = బొకముగా; గుడ్డనీరు = కన్నీరు; ఉట్టన్ = కాఱఁగా; నేలన్; ఒఱగున్ = పండు కొనును.

ఉ. తేలెఁడు కన్నదోయి వడదేఱెడు ముద్దుమొగంబు సారెఁ గై

వ్రాలెడు గొప్పకొప్ప వసివాడెడు నన్నువకొను కాకలం

దూలెడు లేతమేను నయి తొట్రి నమ్మగనాలి నాలిబా

గా లఘు వర్తనుం డరసి యంగజబాధితగాఁ దలంచుచున్.

65

టీక. ఆ, లఘువర్తనుఁడు = ఆ, చెడునడకగల నిగమశర్త; తేలెడుకన్నదోయి = తేలిపోవు రెండు కన్నలును; వడదేఱెడు = బడలికపడుచున్న; సారెన్ = మాటిమాటికిని; కైవ్రాలెడు = చేతికి వ్రాలిపోవుచున్న - విడిపోవుచున్న; వసివాడెడునన్నువకొను = మిక్కిలివాడిపోయిన నన్నని నడుము; కాకలన్ = తాపములచేత; అమ్మగనాలి, నాలిబాగు = జీవచ్ఛర్మక యగు (మగఁడు జీవించియున్న) ఆ కాకపువడఁలియొక్క కుచ్చితపుబాగును; అరసి = చూచి; అంగజబాధితగాన్ = మన్తధవికారమును పొందినదానినిగా; తలంచుచున్ = ఊహించును.

క. ఎవ్వనికి ³పలచెచొకొ యీ, జవ్వని యని రవ్వ మీఱు సరసోక్తులు లే

నవ్వలు ముడిచిన పువ్వల, ⁴రువ్వలుఁ దనయందె సమధిరూఢము లగుటన్.

66

టీక. ఎవ్వనికిన్ = ఎవ్వనిఁగూర్చి; రవ్వమీఱు = పోకిరితనముగల; ముడిచినపువ్వల రువ్వలు = (తలలో) ముడుచుకొన్న పువ్వలను వినరుటలు; తనయందె = విషయముననే; సమధిరూఢములు, అగు టన్ = బాగుగా ఎక్కినవి - అన్వయించునవి అగుటవలన; [ముందుపద్యముతో అన్వయము.]

మ. బళిరా! తేరకుఁ దేర *చక్కె నిటు లీ బంగారుకుం డంచుఁ జం

కలు దాటించుచుఁ గెంపుమోవి దొడుకంగా గుబ్బపాలిండ్లు బి

ట్టలమంగా ముఖగంధపారణము సేయంగాఁ గటిసీమ ను

⁵త్పలపత్రాలి ఘటంపఁగాఁ దివురు మిత్రద్రోహి మోహాంధతన్.

67

టీక. తేరకుతేరదక్కెన్ = మిక్కిలి సులభముగా (కష్టములేక) చిక్కినది; తాటించుచున్ = (ఆనందమున); ఎగురవేయుచు, కెంపుమోవిన్ = ఎఱ్ఱనిపెదవిని; దొడుకంగాన్ = (దంతములతో) ఒడిసి పట్టుటకును; బిట్టు = ఎక్కువగా - గాఢముగా; అలమంగాన్ = క్రొంగిలించుటకును; [ఆక్ర మింపను - పట్టును' అని పూర్వటీక.] ముఖ.....ణము, చేయంగాన్ = ముఖమునుండి వెలువడు సువాసనను, వాసనచూచుటకును; కటిసీమన్ = పిరుదులపైని; ఉత్పలపత్రాలిన్ = నితంబసీమయందుంచు

1. క. నిర్లజ్జ. చ. శ. ర. నిర్లజ్జ. 2. చ. బెట్టు. క. బట్టు శ. ర. మెడఁబుజాలదండవెట్టు
3. చ. గలచె. 4. చ. రవ్వలు. *చిక్కె శ. ర. రీ. ట. పత్రంబు
పాండురంగ-19

కుముదపత్రము¹లను పేరిటి నభిక్షతములను; ఘటింపఁగా² = కూర్చుటకు - ఉంచుటకు; తివురు³ యన్నించును - ఉబలాటపడును.

సీ. తలపుండ్లు గడిగించి తను బ్రతికించెఁగా యడవిఁ బోరాహతుండైన దెచ్చి
కన్నబిడ్డలకన్న గారవంబునఁ జనవిచ్చెఁగా నిచ్చలు నింటిలోన
గ్రాసవాసఃక్లేశ కశ్యలత్య మడంచి యనురక్తి⁴ బెనిచెఁగా యను దినంబు
గురువుగా వేల్పుగాఁ గూర్చుచుట్టంబుగా భావించి కొలిచెగా భక్తియుక్తి

తే. నెవ్వఁ డా¹రెడ్డియింటికి నెగ్గు చాలఁ, జేయు గుడినుండి గుడి²తాళ్లు దీయుకరణిఁ
గపటనటనానటుఁడు త్రాటిగట్టుబోయ, కాయజా³మేయసాయ శాఘాతభీతి. 68

టీక. చోరాహతుండు = దొంగలచేఁగొట్టబడినవాఁడు; గారవంబున⁴ = (ఎక్కువ) గౌరవముతో; చనవు = పరిచయమును; గ్రాస.....త్వము = అన్న, వస్త్రములకయిన కష్టమనెడి నీచత్వమును; అడంచి = పోఁగొట్టి - కూడు, గుడ్డలిచ్చి; అనురక్తి⁴ = ప్రేమతో; కూర్చుచుట్టంబుగా⁵ = ప్రీయమైన బంధువుగా; భావించి; భక్తియుక్తి⁶ = భక్తితోఁగూడుకొనునట్లు; ఎగ్గు = హాని - ఆపకారమును; కపటననానటుఁడు = కపటములను నటించుటయందు నేర్పరి; త్రాటిగట్టుబోయ = చెడ్డబ్రాహ్మణుఁడు (త్రాటిగట్టు = యజ్ఞోపవీతధారి - పాటుఁడు) కాయ.....భీతి⁷ = మన్తధుని ఎదురులేని బాణములు పడుటయను భయమువలన; అలం. ఉపమ, లలితము.

చ. కరఁగిన డెందముల్ విసువు గానని కోర్కులు పారవశ్యముకా
జొరసిన నిట్టచూపులు గుముర్కొను ముత్పులకాంకురావళుల్
చిరిగిన సిగ్గులుం గలిగి చీకటి¹వేకటిరేలఁ జాల²వ్రా
లిరి తలిరాకుబోడియు నలీకవిశిష్టుఁడు దుష్టచేష్టలన్. 69

టీక. కరఁగిన = ద్రవించిన - మెత్తపడిన; డెందముల్ = మనస్సులు; విడుపు, గానని = హద్దులేని - ఎడతెగని; పొరసిన = పొందిన; నిట్టచూపులు = కదలికలేని చూపులు - ఒకరినొకరు చూచుకొనుటలు; గుముర్కొను = దట్టమైన; ముత్పులకాంకురావళుల్ = ఆనందమువలనఁగలుగు గగురుపాటు మొలకలగుంపులు; - సంతోషపుజలదంపులు; చిరిగిన = పోయిన; చీకటివేకటిరేల³ = చీకటితోనిండిన రాత్రులయందు; తలిరాకుబోడియు⁴ = చిగురుబోడియు - నుందరియు; అలీకవిశిష్టుఁడు⁵ = కపటపు యోగ్యతకలవాఁడును - నిగమశర్తయు; దుష్టచేష్టలన్ = చెడునడతలతో - కూడికలతో; వ్రాలిరి = ఒరిగిరి - పరవశతఁ జొందిరి.

క. మతిఁ బాప మనక ప్రాణ,చ్యుతికరమగు తెగువ కతఁడు చొరఁబడె నరకే
సతి కో దోషో మరణే,సతికిం భయ¹ మన్న చదువు చదువంబోలున్. 70

టీక. మతి² = మనసులో; ప్రాణచ్యుతికరము = ప్రాణాపాయమును కలిగించునది; తెగువకు³ = సో హాసమునకు; చొరఁబడెను = సిద్ధపడెను; నరకే సతి కో దోషో = నరకమునకు సిద్ధపడఁగా - అంతకుఁగాని తప్పేమున్నది? మరణే సతి కిం భయ⁴ = చావునకుఁదెలింపఁగా అంతకంటె భయమేమున్నది? చదువంబోలున్ = చదివి యుండవచ్చును.

ఉ. అద్దమరేయిదాక పొల మారసి మారశిలీముఖాహతి¹
నిద్దురఁ గాచియున్న మగని² జగిసీలిపిసాలిజంత య

1. చ. చెప్తి 2. చ. త్రాళ్లుగోయు 3. త్రాళ్ళదీయు. 4. ట. మయ. 5. చ. ట. వ్రేకటిరేల.
6. చ. వ్రాలిరి. 7. చ. వారి.

స్తుద్దియ నేననేయ దొక ముచ్చట యాడదు మూగబోలె నే
సుద్దియు లేక కన్నొగిచి చూచు మనోగతిఁ దోచు చెల్వనిన్.

71

టీక. అద్దమరేయిదాఁకన్ = సగమురాశ్రివఱకను; పొలము, ఆరసి = పొలముపనులు చూచి
కొని; మారళిలీముఖాహతిన్ = మన్తధునిబాణములవలని దెబ్బలవలన - కామోద్రేకమువలన; మగ
నిన్ = భర్తనుగూర్చి - అతనికొఱకయి; జిగసీలిపిసాళిజంత = మాయలాడి యగు ధూర్తురాలు; (అగు)
ఏనుద్దియున్ = ఏమంచిమాటయును; కన్నొగిచి = కన్నులుమాసి; మనోగతిన్, తోచు = మనస్సులో
కన్పించు; చెల్వనిన్ = ప్రియుని - నిగమశర్తను; చూచున్.

సీ. పొన్నాకు¹పైఁ దేనె సన్న²చెంద్రికమోవి మాధుర్య³ మనక వేమాటుఁ బొగడి
యామని బుగబుగ లంగచంపకదామగంధం⁴ బనక పెక్కుగతుల నెన్ని
పడనున్న పండ్లసంపదపెంపు పాలిండ్లబీరం బనక సారె సారె దలచి
తెలియ నభ్రచ్చాయ వలమానకచభరప్రకటనం బనక మాటికిని మెచ్చి
తే. దినదినంబును గసికాటు⁵ చెనకువలన, దప్పితిఱిని తమకంబు దెప్పరంబుఁ
బాప సమకట్టి జారు⁶ డక్కాపుసతిని, నెత్తుకొనిపోవ నిందందు నెడరువేచె.⁷

టీక. సన్న...మాధుర్యము = సన్ననై యెఱ్ఱగున్న పెదవియందలి తీపి; పొన్నాకుపయిపడినతేనె
వంటిది అస్థిరమైనది; అనక = అని తలఁపక; వేమాటు = వెక్కుసారులు; అంగచంపకదామగంధంబు =
శరీరమును సంపంగిపూలదండయొక్క సువాసన; ఆమనిబుగబుగ, యనక = వసంతర్తువుయొక్క మఱి
మళముయొక్క ప్యాపనమని తలంపక - అస్థిరమనుకొనక; పెక్కుగతులన్ = అనేకవిధముల; ఎన్ని =
కొనియాడి; పాలిండ్లబీరంబు = స్తనముల బీగువు; పడనున్న...పెంపు = పడిపోవుటకు సిద్ధముగా
నున్న పండ్లయొక్క సౌందర్యము - అనిత్యము; సారెసారెన్ = మాటిమాటికిని; తలచి = కొనియాడి;
వలమాన కచభరప్రకటనంబు = గుండ్రముగా చుట్టబడుచున్న - సీగచుట్టబడుచున్న కొప్పును ప్రకా
శింపజేయుట; తెలియన్ = ఆలోచింపఁగా; అభ్రచ్చాయ = మేఘకాంతి - కొలఁదికాలముండునది;
కసికాటుచెనకువలనన్ = తగిలీతగలనికాటువలన - తృప్తితీరనిరతివలన; దప్పితిఱిని = దాహముతీఱిని -
తనివితీరని; తమకంబు = మోహమును; దెప్పరంబున్, పాపన్ = శక్యమగునట్లుగా - తృప్తితీఱు
నట్లుగా; సమకట్టి = సిద్ధపడి; జారుడు = అకులూడు - నిగమశర్త; ఎడరున్ = యుక్తసమయమును;
వేచెన్ = ఎదురుచూచెను. ఈ పద్యమునందు మోదితేనెకును-మకరందమునకును, దేహమునకును-సంపంగి
పూవునకును; పాలిండ్లకును - పండ్లకును, కేశభారమునకు - మేఘమునకును సామ్యములు చూపబడినవి.
ఉపమ వ్యంగ్యము.

క. ఆ తటి నన్నగరీపతి, జాతర * సాటించె బళువిసర మనితరసా

ధ్యాతతవాతామయనిర్ఘాతాహతిఁ దూల గాలిగంగల కెల్లన్.

73

టీక. తన్నగరీపతి = ఆపట్టణపు రాజు; పళువిసరము = పళువులగుంపు; అనితర...హతిన్ =
ఇతరమార్గములచే సాధింపరాని ఎక్కువైన, గాలిసోతుడు రోగము అను పిడుగుదెబ్బచే; తూలన్ =
ఎగిరిపోఁగా - నశింపఁగా; గాలిగంగలకున్, ఎల్లన్ = గాలిరూపున నున్న తుద్రదేవతల కన్నింటి
కిని; జాతర, చాటించెన్ = పండుగను చాటించెను.

సీ. గోర్వచ్చ¹ చమురంటుకొనిరి మస్తకముల జలకమాడిరి నిశామిళితవారిఁ

గట్టిరి చిలుతచౌకముల క్రొంబుట్టముల్ కాటుకదీర్చిరి కన్నుగవల

1. క. పైతేనె. 2. క. చంద్రిక. 3. చ. మునక. 4. చ. బనక. 5. చ. చెనుకు. 6. ర. కాటుఁ
జెనకు. 7. క. పాటుడఁది. చ. క్కాపుసతిని. * 8. ర. చాటించె. 7. చ. ట. తెలియంటి.

దిద్దిరి సీందూరజలకంబు బటువుగా నిక్కుగొప్పల విరుల్ గ్రుక్కి రర్థి
నింబప్రసూనమాల్యంబులు వైచిరి చిట్టిబొట్టు ధరించి టిట్టునట్టు
తే. తరుణధావనధగధగద్దశనములు, హత్తుకొలిపిరి లేతనీడ్యముల డాలు
పర్వదినములఁ బామగప్రమదలుదిత, నియమసంభావనాగంభనిభృతబుద్ధి. 74

టీక. పర్వదినములఁ = ఆ పండుగురోజులలో; పామగప్రమదలు = పట్టెటూరి కాపుపడతులు;
ఉదిత.....బుద్ధిఁ = ఆ యా నియమములను ఆదరించు ప్రయత్నమునఁగల శ్రద్ధతో; గోర్వెచ్చ
చమురు = గోరువెచ్చనినూనెను; మస్తకములఁ, అంటుకొనిరి = తలయంటుకొనిరి; నిశామిళితవారిఁ =
పసుపుకలిపిన నీటిలో; జలకమాడిరి = స్నానముచేసిరి; టిట్టునట్టు = చిన్నచిన్న
గడులు గల క్రొత్తకోకలను; బటువుగాఁ = గుండ్రముగా; దిద్దిరి = తీర్చిరి; అర్థిఁ - పీఠితో;
గ్రుక్కిరి = ముడిచిరి; నింబప్రవాళమాల్యంబులు = వేసచిగుళ్ల మాలిలను; వైచిరి = వేసికొనిరి -
ధరించిరి; టిట్టునట్టుఁ = వ్యత్యస్తముగా - అసాదరముగా; చిట్టిబొట్టు = చిన్న మంగళసూత్రపు
సొమ్మును; [ఇచట పూర్వటీకాకారులు 'చిట్టిపొట్టి' అను పాఠమును గ్రహించి 'చిన్నచిన్నసొమ్ములను'
అని అర్థమును వ్రాసిరి.] తరుణ.....మణులఁ = క్రొత్తగా (అప్పుడే) తోముటచే దగదగలాడు
ముత్యాలవంటి పలువరుసను; [ఇచట 'సమయమునందుఁ దోముకోబడిన దగదగ ప్రకాశించెడి రత్న
ములవంటి పండ్లయందు' అని పూర్వటీకాకారులు అర్థమును వ్రాసిరి. అది సరికాదు.] లేతనీడ్యముల
డాలుఁ = లేత తాంబూలపురాగమును; హత్తుకొలిపిరి = కూర్చిరి. అలం. స్వభావోక్తి.

క. ఎడ్డెతనపుఁ గయినే తల, రడ్డులు నడచిరి పురస్సరద్భార్యముగా
గుడ్డంబుచక్కిఁ గట్టం, బడ్డ మహాశక్తివిద్యభవనంబునకున్. 75

టీక. ఎడ్డెతనపుఁగయినేతలఁ = మోటుతనపుటలంకారములతో; పురస్సరద్భార్యముగాఁ =
ముందు నడచుచున్న భార్యలు కలుగునట్లుగా - తమ భార్యలు ముందుగా నడువఁగా వారివెంట ననుట;
గుడ్డంబుచక్కిఁ = (ఊరిపొలిమేరను) - ఊరిపొలమువైపు; కట్టంబడ్డ = కట్టబడిన; మహా.....
నకుఁ = గ్రామదేవతగుడికి; రడ్డులు = రెడ్డు; నడచిరి.

ప. అష్టహోతృన మజప్రధాన మగుట విబుధసభంబోలియు మహాసురోద్ధారం
బును, తమోవికృతివిధేయం బగుట విధుబింబంబునుంబోలియుఁ దారావియోగ
ముదితంబును, బహుళధ్వనిపరితం బగుట సత్కవిత్వంబునుంబోలియు నసాధు
వర్ణసంబాధబంధురంబు నయ్యె నయ్యెడ. 76

టీక. అష్టహోతృనంబు = ఆ గ్రామదేవత పండుగు; అజప్రధానంబగుటఁ = మేక(వేట)
ప్రధానముగాఁ గల దగుటచే - అని ఉత్సవక్షమనను; అష్టప్రధానముగాఁ గల దగుటచే నని
విబుధసభక్షమనను అర్థము. విబుధసభంబోలియుఁ = దేవసభవలె నున్నను; మహాసురోద్ధారంబును =
గొప్ప మద్యములనుద్ధరించుదని యుత్సవక్షమన సర్థము; దేవసభక్షమన 'గొప్ప రాక్షసుల నుద్ధ
రించున'దని విరోధము; ఏలయన దేవసభ రాక్షసుల నుద్ధరించుట ఆసంభవము. 'మహాసుర+ఉద్ధారం
బును' అను పదవిభాగమువలన 'గొప్పదేవతల నుద్ధరించునది' అని యర్థమును గ్రహించిన మీఁది విరో
ధము ఆపాస్తమగను. ఇచట 'అజప్రధానంబు, మహాసురోద్ధారంబు' అను రెండు పదములును ఉత్సవ,
దేవసభలు రెండిటికిని సామ్యమును కల్గించుచున్నవి. ఇందు మొదటిది కేవల శ్లేషమూలకము; రెండవ
విశేషణము విరోధముతోఁ గూడినది; ఇట్లే తక్కిన విశేషణములయెడను విరోధ, తదాభాసములను
తెలియునది.

1. ట. బొట్టు. క. పొట్టి. † క. ర. నీడ్యము. 2. చ. గడిచిరి. 3. క. సభయుం. చ. ట. సభం
4. క. కారం ట. ధారం 5. క. బయ్యె. చ. ట. బుడయ్యె.

[ఇచట పూర్వటీకలో 'మహాసురోదారంబు = అధికమైన కల్లుచేత పాచినది, గొప్ప యను రులచేత దొడ్డది' అని మాత్రము తెలుపబడినది.] తమోవికృతివిధేయంబగుట = తమోగుణవికారమున కునికిపట్టగుటచేతను - అని మహాత్సవపక్షమునను, చీకటిమాటిపోవుటకు లొంగినదగుటచేత - (చీకటిని నశింపజేయున దగుటచేత)నని విధుబింబపక్షమునను అర్థము. విధుబింబంబునుంబోలియుం = చంద్రబింబమువలె నుండియు; తారావియోగముదితంబును = కన్దుగ్రుడ్లయెడఁబాటుచేత సంతోషించు నది - అనఁగా (మద్యపానమున)కన్నులు తేలవేయుటచేత సంతోషించునదని మహాత్సవపక్షమున నర్థము; చంద్రబింబపక్షమున 'తారయొక్క వియోగముచేత సంతసించునదని విరోధము; ఏలయన చంద్రుఁడు తారయొక్క కూడికవలన సంతసించుచుగాని, వియోగమువలన సంతసించుడు; 'తారా+ అవియోగముదితంబును' అను పదవిభాగమువలన 'తారయొక్క అవియోగము(కూడిక)వలన సంతసించు నది' అని యర్థమును గ్రహించిన మీఁది విరోధము నశించును. ఇచటను వెనుకటివలెనే 'తమోవికృతి విధేయంబు, తారావియోగముదితంబు' అను రెండు సాధారణధర్మబోధక విశేషణములందును మొదటిది శ్లేషమూలకము; రెండవది విరోధవిశిష్టశ్లేషమూలకము.

[ఇచట పూర్వటీకలో 'తమోవికృతివిధేయంబు = తమోగుణవికారమునకు కునికిపట్టునది; చీకటివికారముచేత లోకువైనది; తారావియోగముదితంబు = కంటిగ్రుడ్లయెడఁబాటుచేత సంతోషించినది - అనఁగా కన్నులు తేలవేయుటచేత సంతోషించినది; తారయెడఁబాటుచేత సంతోషించినది' అని కలదు. ఇది అసంపూర్ణము.]

బహుళధ్వనివరీతంబగుట = గొప్ప ధ్వనిచేత ఆవరింపబడినదగుటచేత నని మహాత్సవపక్షము నను, పెక్కుధ్వనిరూప (ఉత్తమ)కావ్యములతోఁగూడినదగుటచేతనని సత్కవిత్వంబుపక్షమునను అర్థము. సత్కవిత్వంబునుంబోలియుం = సత్కవిత్వమును పోలియున్నట్టుటికిని; అసాధువర్ణనంబాధబంధురంబును = నీచజాతుల ప్రజల యొఱపిడిచేత ఒప్పిదమైనదని మహాత్సవపక్షమున నర్థము. సత్కవిత్వ పక్షమున 'తప్పటక్కరములు ఇఱుకుకొనుటచే (చేరుటచే) చక్కనిదని విరోధము; ఏలయన మంచి కవిత్వమునందు తప్పటక్కరము లుండనేఱవు; తప్పటక్షరములను బాధించుటచే - చేరకుండఁజేయుటచే చక్కనిదని యర్థమును చెప్పినచో మీఁది విరోధము పోవును. సంబంధశబ్దమునకు మీఁది రెండర్థములును కలవు. [ఇచట వెనుకటి టీకలో సత్కవిత్వపక్షమున అసాధువర్ణనంబాధబంధురంబునదానికి 'తప్పు అక్షరముల నింపుచేత ఒప్పిదమైనది' అని మాత్ర మర్థము చెప్పబడియున్నది.] అలం. శ్లేష, విరోధా భాసము.

సీ. అంభోధరముక్రింద నసీయాడు నై రావతియుఁబోలె సిడి వ్రేలెః దెఱవయోర్తు
చెందమ్మిఁకొలన రంజిల్లునంచయు బోలె నీప్పుటేట ¹నటించె నెలతయోర్తు
తొలుసంజయెండ వర్తిలు జగ్గవయుఁబోలె నీఁగె బందిరి ²గుండమింతి యోర్తు
జలనీలిపై ³నిక్కుకలువ మొగ్గయుఁబోలె ననఁటాకు ⁴నర్తించె నతివ యోర్తు

తే. కాంత యొక్కర్తు మూపునఁ గండ ⁵లిచ్చె
మాటుగా ⁶లిచ్చె నొక సుధామధురవాణి
లలన యొక్కర్తు నోరి తాళంబు లిచ్చె
శక్తిజాతరఁ ⁷దమభక్తిశక్తు లెసఁగ.

77

రీ. క. జరించె. చ. నటించె. రీ. చ. కొండనెల్ల. 7. క. నెక్కు చ. ట. నిక్కు. రే. చ. ట. వల్లించె. 1. చ. గండవించె. 2. చ. ట. మాటుగావించె. రీ. క. నద్భక్తి. *చ. ట. తమభక్తి. క. ఘోర. క. ర. దార.

టీక. అంభోధదరముక్తింద్ర = మబ్బుక్తింద్ర; అసియాదు = చలించుచున్న; ఐరావతి యునుబోలె = మెలుపువలె; తెఱవ, యోర్తు = ఒక స్త్రీ; సిడివేలె = సిడిమానియందు వేలాడెను; చెదమ్మికోలన = ఎఱ్ఱతామరల చెఱువున; రంజిల్లు = ప్రకాశించునట్టి; అంచయుబోలె = హంసవలె; నిప్పుటేట = నిప్పుల యేటి(ప్రవాహమున)యందు; నెలక, యోర్తు = ఒక యాడుది; నటిచె = నాట్యముచేసెను; తొలుసంజయెండ్ర = ప్రాతఃకాలపు లేతయెండయందు; వర్తిలు = ఉండు; జక్కవయునుబోలె = చక్రవాకపక్షివలె; పందిరిగుండము = పందిరిలోని నిప్పుగుండమును; ఇంతి; యోర్తు; ఈగ = ప్రవేశించెను.

జలసీల్వై = పాచిపయి; నిక్కు = విజృంభించి నిలుచు; అనటాకు = అరటియాకు పయి; నర్తించె = నాట్యమాడెను. మూపురం గండలు = (తన మొక్కుబడి ననుసరించి) భుజము మీదిభాగములోని కండలను; సుధామధురవాణి = అమృతము వలె మధురములగు మాటలు కల స్త్రీ; మారుగాలు = (నాట్యమున) ఇంకొకరి కాలికి బదులు కాలు ఇచ్చుట; లలన = స్త్రీ; శక్తిజాతర = గ్రామదేవతపండుగున; ఎనగ = ప్రకాశింపగా - వానికి తగినట్లు. అలం. ఉపమ.

క. బత్తులు నునువాకత్తుల, మొత్తిరి పశుసమజముండములు చండములౌ

నెత్తురు ధారలు*దారవి, పత్తిమిరనవారుణప్రభలు ప్రబలం¹గాన్.

78

టీక. బత్తులు = భక్తులు; [శ. ర. లో కమసాలులని అర్థమియ్యబడినది.] చండములౌ = భయంకరములగు; ధార...ప్రభలు = భయంకరములగు ఆపవలను చీకట్లకు కొత్తసూర్యకాంతులైనవి; [ఇట పూర్వటీకలో 'భయంకరమయిన యాపత్కాలమునందలి కొత్తవియగు ఎఱ్ఱనికాంతులు' అని అర్థమియ్యబడినది. ఇది సరికాదు] నెత్తురుధారలు, ప్రబలం = వ్యాపింపగా; పశుసమజముండములు = పశువులగుంపుల కలలను; నునువాకత్తుల = మిక్కిలివాడియైనకత్తులతో; మొత్తిరి = నటికిరి. అలం. రూపకము.

తే. పెలుచగలుచొక్కు చెలువలతలకు నెక్క

దోన దిక్కులతల కెక్కదొడగె దమము

దేవిగుడిలోన నొక్కొక్కదివియ దోప

దోన నొక్కొక్కచుక్కయు దోచె మింట.

79

టీక. పెలుచ = అధికముగా; కలుచొక్కు = కల్లుత్రాగుటవలనిమత్తు; చెలువలతలకు = స్త్రీలతలకు; దోన = దానితోఁగూడ-వెంటనే; తమము = చీకటి; దిక్కులతలకు, ఎక్కె = దిక్కుల వ్యాపించెను; దివియ = దీపము; మింట = ఆకాశమున; దోచె = కన్పించెను. అలం. సహోక్తి.

క. ఎడ రగుట దెలిసి పాటుం, బొడవండు గొని చనియె మాలుభూమికి నట సం
దడి బొమ్మ*ను పెండ్లాడెడు, వడుపున గసుగావు పూచ వయసుమిటారిన్.80

టీక. ఎడరు = మంచినమయము - తరుణము; పాటుంబొడవండు = దుష్టబ్రాహ్మణుండు - నిగమశర్ప; అట = అచ్చట; సందడి = సమృద్ధమునందు; కసుగావుబూపవయసుమిటారిన్ = పసిదియు, పూవువలె మనోజ్ఞమైన వయసుకలదియు నైన కాపుపడుచును; బొమ్మను; పెండ్లాడెడివడుపున = బెండ్లియాడినరీతిని - అనాయాసముగా - అతిమరలేక; గొని = తీసికొని; మాలుభూమికి = దేశాంతరమునకు; ఏగ =.

[ఇచట పూర్వటీకలో 'పాటుంబొడవండు = దుష్టబ్రాహ్మణుండు' అని అర్థము ఈయబడినది; మఱు 'బొమ్మండు = బ్రాహ్మణుండు' అను సర్థమును అందు కలదు; ఈరీతి టీకయందు పాసరుక్మ దోషము కలుగుట స్పష్టము.]

తే. కాఁపుఁగోడలు కంచంత కాఁపురంబుఁ

బాలవంటి¹కులంబుఁ *గాడ్పఱచి ²యుటికె

మగని నటువెట్టి రెండవమగనివెంట;

నువిదలకు బుద్ధి ³పెడతల నుండుఁగాదె!

టీక. కాఁపుఁగోడలు = కాఁపుటింటిగోడలు - కాఁపుపడుచు; కంచంతకాపురంబును 'కంచి' అనుపట్టణమంత(పెద్ద)సంసారమును; [కంచి+అంత = కంచంత; ఇత్వసంధి] పాలవంటికులంబుఁ = పాలవలె స్వచ్ఛమైన జాతిని; గాడ్పఱచి = చెఱచి; అటువెట్టి = త్రోసి; రెండవమగనివెంటఁ = ఉపపతి(అంకుమగని)వెంట; ఉటికెఁ = పాటిపోయెను. ఉవిదలకుఁ = స్త్రీలకు; పెడతలఁ = తల వెనుకప్రక్కను - తల్లకిందుగ; అలం. అర్థాంతరస్యాసము.

ఉ. ఆకుమఱుంగు ⁴పించె ⁵యటు లంతిపురంబునఁబోలె యున్నరా

కాకుము దప్రియాస్య భయగాఢతరత్వర నేగుఁగాని లో

నాఁకలి దప్పియున్ రవికరా ర్తియు నెన్నదు; మన్తథాస్త్రకీ

లాకులత ప్తచిత్తలకు లక్ష్యమె తక్కిననొప్పు లెన్నియున్.

82

టీక. ఆకుమఱుంగుపించెయయి = ఆకుమఱుంగుననున్న పించెవలె పెద్దలచే సంరక్షింపబడి; అంతిపురంబునఁబోలెఁ = అంతఃపురమునందున్నరీతిని; రాకాకుముదప్రియాస్య = పున్నచునాటిచంద్రుని వలె చక్కనైన ముఖముకలస్త్రీ; భయగాఢతరత్వరఁ = (తమవారు వెదకి పట్టుకొందురేమో యను) భయముచేత మిక్కిలి హెచ్చయిన వేగిరపాటుచేత; ఏగున్ = పోవుచు; లోన్ = మనసులో; రవికరా ర్తియున్ = ఎడతాకువలనిబాధచు; ఎన్నదు = లెక్కింపదు; మన్తథా.....లకున్ = మన్తధుని బాణములవలని మంటలచేత కలతపడి, తపించునట్టి మనస్సు కలవారికి; లక్ష్యమె=లెక్కకురావు. అలం. అర్థాంతరస్యాసము, ఉపమ.

సీ. కఠినకంఠీః వాక్షతనఖక్షతజర త్కరిశిరశ్శుక్తిశార్కరిలతలము

⁷లాచాంతజంతుకంతాస్యగుగ్రవ్యాఘ్ర ముఖగుహాభాంకారముఖరితంబు

లశ్వద్విషద్విషాణాగ్రనిగ్రహ వహత్ప్రస్తర ప్రసవసౌరభమయంబు

లజ్జాతరవికరవ్యాపారభూరుహాచ్ఛాయానపాయాతిశైత్యఖనులు

తే. గహనఘంటాపథంబులు గడచి నడచి,యొక్కపక్కణ మీక్షించి యూరడిల్లి

యచరవర్ణస్నుషయు బ్రాహ్మణాధముండు,బోయకులమునఁ గలసిరి పాలుపుదక్కి.

టీక. కఠిన.....తలములు - కఠిన = వాడియైన; కంఠీరవాక్షతనఖ = సింహములయొక్క మొక్కవోని గోళ్లవలని; క్షత = గాయములు కల - దెబ్బతినిన; జరత్కరి = ముసలియైనగులయొక్క; శిరశ్శుక్తి = కపాలభాగములచేత; శార్కరిలతలములు = గులకరాళ్లుగలవైనట్లు చేయబడిన చోటులు గలవియు; [ఈ పద్యమున ఎత్తుగీతములోగల 'గగనఘంటాపథంబులు' అనుదానికి ఇది విశేషణము. తక్కిన సీసపాదములు మూడును ఇట్లే యని గ్రహింపదగినది.] [పూర్వటీకలో ఇచ్చట "శిరః = తలల యందలి శుక్తి = ముత్యపుఁజిప్పలచేత; శార్కరిల = గులకగలవియయిన' అని యర్థము వ్రాయఁ బడినది. గజములకుంభస్థలములందు ముత్యములుండుట కవిసమయసిద్ధము.....అందుకొఱకు ముత్యపుఁ జిప్పలుకూడ ఉండఁబనిలేదు ఉండవు కూడ.]

1. చ. కులము గాడు. * శ. ర. గీడ్పఱచి. 2. చ. నుటికె. 3. చ. తట. 4. చ. టండ. 5. చ.

ట. యటు. 6. క. యయి. 7. క. బును. చట. బునఁ. 7. చ. లాశాంత.

సింహములు ఏనుగుల కుంభస్థలములను బద్దలుకొట్టగా వాని తలయెముకలభాగములు నేలపైబడి కంకరజాళ్లవలె కాలికి గ్రుచ్చుకొనుచున్నవని భావము.

ఆచాంత.....ముఖతంబులు-ఆచాంత = పీల్చబడిన; జాతుకంతాస్యక్ = జాతువుల కంతము లందలిరక్తము కలవైన; ఉగ్ర = భయంకరములైన; వ్యాఘ్ర = పులులయొక్క; ముఖగుహ = గుహ వంటి ముఖమువలని ['ముఖగుహ = నోళ్ళవలన వెడలెడి'] అని పూర్వటీక.] భాంకార = బొబ్బరింతల చేత; ముఖరితంబులు = ప్రతిధ్వనించునట్లు చేయబడినవియును; అశ్వ.....మయంబులు - అశ్వ ద్విషత్ = అడవిదున్నలయొక్క; విషాణాగ్ర = కొమ్మలమొనలచేత; నిగ్రహ = పొడుచుటచేత; వహత్ = వహించుచున్న - పొందుచున్న; ప్రస్తరప్రసవసౌరభమయంబులు = తాతిపువ్వులపరిమళ ముతోఁగూడినవియును; అజ్ఞాత.....భులు - అజ్ఞాత = తెలియబడని; రవికరవ్యాపార = సూర్య కిరణములపని (ఎండ) కల - ఎండ చొచ్చుటకు సాధ్యపడని; భూరుహ = చెట్లయొక్క; ఘాయా = నీడచేత; అనపాయ, అతిశైత్యభులు = అపాయములేని ఎక్కువచల్లదనమునకు గనులైనవియు; [అగు నట్టి] గగనఘటాపభంబులు = అడవిమార్గములను; కడచి = దాటి; ఒక్క పక్కణమునకే = ఒక్క బోయపల్లెను; ఈక్షించి = చూచి; ఊరడిల్లి = శాంతిని బొంది; అవరవృష్ణస్పృషయన్ = కాపుకోడ లును; పాలుపుదక్కి = ఒప్పిదమును విడిచి అలం. ఉదాత్తము.

తే. ఎన్ని జన్మంబులేనియుఁ జన్నపిదపఁగాని ప్రాసింపరాని ధరానిలింప

జాతి¹ గడెలోన నప్పాపజాతి తొఱిగి, కల్లు² పెల్లాను; వేటాడు; కఱచు నెఱచి.

టీక. చన్నపిదపఁగాని = ఎత్తినతరువాతఁగాని; ప్రాసింపరాని = పొందరాని; ధరానిలింప జాతి¹ = బ్రాహ్మణకులమును; అప్పాపజాతి = పాపాత్ముడగు నిగమశర్మ; గడెలోనకే = గడియలోనిముసములో; తొఱిగి = విడిచి; పెల్లు, అనుక = అధికముగా త్రాగును; కఱచుక, ఎఱచి³ = మాంసము కొఱుకును - తినును. ['గరుసు = మేర' అని పూర్వటీక.]

క. స్వఘ్రాణానిలసౌరభ, మాఘ్రాణింపఁగ మదాకులాభేటగతి

⁴వ్యాఘ్రాధికభయదాటవి, శీఘ్రగతి మెలగు నసతి చెలువుఁడుఁ దానున్.

టీక. అసతి = దుగ్విసీతురాలైన కాపుపడుచు; స్వఘ్రాణానిలసౌరభము = (చెలువుఁడు) తన యూర్పుగాలిపరిమళమును; ఆఘ్రాణింపఁగ = వాసనచూడఁగా - అనుభవింపఁగా; మదాకులాభేట రతి⁵ = మత్తుచేఁ గూడిన వేటతమకముచే; శీఘ్రగతి⁶ = వేగముగ; చెలువుఁడుక, తానుక, వ్యాఘ్రాధికభయదాటక⁷ = పెద్దపులులు మున్నగువానిచే మిక్కిలి భయంకరమగు నడవియందు; మెలగుక = తిరుగును.

మ. గతి దుధ్యస్తన కుంతల స్తబకవీక్షోగర్వదుర్వార యీ

సతిచే మానమె యూనమయ్యె నిక⁸ నిస్సారంపుఁ బ్రాణంబు దా

ల్పు తగుల్ గాదని రోసి యా వృషలివాలుందూపుఁ గొక్కుంట కా

కాహుతియా బర్హిమృగేంద్రకుంభిచమరీయూథంబు నేణంబులున్.

86

టీక. గతి.....దుర్వార = నడక, నడుము, కుచములు, జుట్టు, చూపులు అనువాని (చక్కదనము)చే నగు గర్వమువలన అడ్డరానిది - (ఎక్కువ గర్వించునది) అగు; ఈ సతిచే = ఈ స్త్రీవలన; మానమె = మనమర్యాదయే; ఊనమయ్యె⁹ = తగ్గిపోయినది - నశించినది; నిస్సారంపుఁ బ్రాణంబు¹⁰ = సౌరములేని జీవమును; తాల్పు తగుల్ = ధరించుకోరిక; కాదు = తగదు; రోసి = ఏవగించి; బర్హి... యూథంబు¹¹ = నెమలి, సింహము, ఏనుగు (కుంభస్థలముకలది), చమరీమృగములగుంపును; ఏణంబు

1. చ. నడ. 2. క. పెల్లాను. 3. క. గరుసునొరసి. చ. ట. కలచునెఱచి. 4. క. దిక. చ.

ధిక. 5. క. స్సారంబు. చ. ట. స్సారంపు.

లుక్ = జింకలును; ఆ వృషలివారుందూపుఁగ్రమ్మంటకుక్ = ఆశూద్రస్త్రీయొక్క వాడియైన బాణములవలని అగ్నిజ్వాలలకు; ఆహుతి యశాక్ = కాలిపోవును - చనిపోవును.

‘ఆ శూద్రస్త్రీయొక్క యవయవము లిదివఱకే తమ మానమును హరించినవి; ఇంకస్వర్థములగు ప్రాణములుండిమాత్ర మేమి ప్రయోజనమని తలచి యడవిమృగములు ఆమెబాణముల కెఱి యగుచున్నవని భావము. ఆమెనడక నెమలినడకను, నడుము సింహమునడుమును, స్తనములు కరికుంఠములను, కేశపాశము చమరీమృగవాలమును, మాపులు లేడిచూపులను బోలి యున్నవని కవి వర్ణనము. ఆమె వానిని వేటాడుచున్నదనియు నర్థము. అలం. ఉపమ, క్రమము.

సీ. జళుకులువార లెస్సగ దంచి వెదురుబియ్యమును బువ్వులవలె నలఁతిలోవి
వార్చి డించిన క్రొత్త వంటకం బతిమాత్ర ధౌతశరావపాత్రమునఁ జాల
వడ్డించి పలువన్నె వన్యామిషంబులు చుట్టువారంగ నుంచి చొక్కటముగఁ
గాచిన గురునెయ్యి చేఱాఁచఁజాలినంతయుఁ గుమ్మరించి తత్తక్రపూర

తే. మొక యలాబుశలాటుఖండోదరమున, బూన్చి యటు డించి తానును పొత్తుగలసి
సామిదప్పాన్న కబళముల్ సామి¹కొసఁగు, నగుచుఁ జవు లెచ్చరించుచు నిగురుఁబోడి.

టీక. జళుకులువాఱక్ = మెఱుఁగులు కల్లునట్లు - తెల్లనగునట్లుగా; [‘జళుకులు = పొట్టు’ అని పూర్వటీక. ఈ టీకకు ‘సీ. జళుకులువాఱక్....వార్చి. ఇక్కడ జళుకులు అనఁగా పొట్టు అని తోచెడి పాండు. పి. ఆ.’ అను శబ్దరత్నాకరము ఆధారమై యుండవలెను.] అలఁతిలోవిక్ = చిన్నవంట కుండయందు; వార్చి=వండి, గంజివార్చి; డించిన = దింపిన - సిద్ధముచేసిన; అతిమాత్ర ధౌతశరావపాత్రమునక్ = బాగుగా తోమబడిన మూఁకుటియందు; పలువన్నె వన్యామిషంబులు = పెక్కువిధముల అడవిమృగముల మాంసములను; చుట్టువాఱగక్ = చుట్టును ఉండునట్లు; చొక్కటముగక్ = స్వచ్ఛముగ - బాగుగ; గురునెయ్యి = గవయమృగసంబంధమగు నేయి; [ఆవును బోలియున్న యడవిమృగము గవయము.] కుమ్మరించి = పోసి; తత్తక్రపూరము = ఆగవయమృగముమజ్జిగను; అలాబుశలాటు ఖండోదరమునక్ = వెఱ్ఱిసారకాయచిప్పలో; పూన్చి = సింహారబోసి; ఆటు డించి = ఒకప్రక్క నుంచి; పొత్తుగలసి = బంతిబోఁగూర్చుండి; ఇగురుఁబోడి = చిగురువంటి దేహము కల కాపువడఁతి; నగుచుక్ = నవ్వుచును; చవులు, ఎచ్చరించుచుక్ = ఆయా రుచులను తెలియఁజెప్పుచు - లేక ప్రశ్నించుచు; సామిదప్పాన్న కబళముల్ = సగముకొఱికిన యన్నపుఁ బిడుచలను; సామికిక్ = భర్తను నిగమశర్మకు; ఒసఁగుక్ = ఇచ్చుచు. అలం. స్వభావోక్తి.

శా. కాపుంగెంజిగురాకుఁబోడి పరలోకం బంత ప్రాప్తింపుడుక్
వ్యాపాదంబున నాతఁ డొండుగడ రూపాజీవరాజాననం
దాపింఛచ్చదగుచ్చసచ్చవి మదాంధక్ బంధురశ్రోణి వీ
ణాపాణింధమపాణి నొక్క ప్లవకన్యంగూడి కీడింపఁగన్.

83

టీక. అంతక్ = పిదప; కాపుంగెంజిగురాకుఁబోడి = కాపువడఁతి; పరలోకంబు, ప్రాప్తింపుడుక్ = మరణింపఁగా; వ్యాపాదంబునక్ = ద్రోహచింతతో - మోసముచేత; అతఁడు = ఆ నిగమ శర్మ; ఒండుగడక్ = వేటొకచోట; రూపాజీవక్ = బోగముదానిని; రాజాననక్ = చంద్రముఖిని; [పూర్వటీకలో ‘రూపాజీవరాజాననక్ = బోగముదానిని’ అని యున్నది. ఆ యర్థము ‘రూపాజీవ’ పదమునకే చెప్పఁదగియున్నది; ‘రాజాననక్’ అనునది విశేషణము.] తాపింఛచ్చదగుచ్చసచ్చవిక్ = చీకటిమ్రానియాకుల గుత్తులతో సమానమగు (నల్లని) కాంతి కలదానిని; మదాంధన్ = క్రొవ్వి

దానిని; బంధురశ్రోణి = చక్కని పిరుదులు గలదానిని; వీణాసానిధమ = వీణను వాయించు దానిని; ప్లవకన్య = మాలవడుచును; క్రీడింపగ = రమింపగా.

వ. అపవిత్రంబగు పుత్రలాభంబు దత్తశత్రుంబు¹నందు సంభవించె నిట్లా నప్తపూర్వ
*ద్విజన్తుండు² కష్టమార్గంబున³ నెలసి నెలతయుం⁴ దానును బాలుమాలి
మృణాళనాళపేళలంబగు⁵ ఫణాధరపరివృథ⁶ ఫణాఫలకతలిమంబున నంటసిలంబడ
నెడనెడం పెక్కు పాతకంబు లుపార్జించుచు నర్జించి⁷ నర్జించి యొక్కనాఁ డొక్క
రుండును గుర్కురకుమారయుగళంబు, గుపితశరభనిభం బగుదాని గళగళాయ
మాన గళనిగళనియమితంబుగఁ గేలం గీలించి యొంటిపాటున వేటవైఁ గల
తివుట నూటాడుచు సమీపాటవీమధ్యంబు జొచ్చి యాసోఫీటించి పిక్క
నెడరక⁸ దిక్కులు పరిభ్రమించి⁹ అదభ్రమదవిభ్రమభూయిష్టంబులగుమృగంబులం
దెగఁజూచి యేచి కన్నిచ్చుకు¹⁰ వచ్చు పెక్కు నజాతులు¹¹ చేవడించక¹² కావడించి
ప్రాద్ధస్తమించునంతకు నిజనిశాంతంబునకు బటతెంచునప్పుడు. 89

టీక. తత్కశత్రుంబునందు = ఆ భార్యయందు - మాలవడుచునందు; సంభవించె = కలి
గెను; నప్తపూర్వద్విజన్తుండు = ఇదివఱకే నశించిపోయిన బ్రాహ్మణుండు; కష్టమార్గంబున = ఎలసి =
చెడునడతఁ బ్రవేశించి; నెలతయు = భార్యయు; పాలుమాలి = లెక్కనేయక; మృణాళనాళపేళ
లంబు, అగు = తామరతూటెలోనిదారమువలె సుకుమారమైన; ఫణాధరపరివృథ = నాగరాజుయొక్క;
ఫణాఫలకతలిమంబున = బల్లపరుపుగానుండు పడగయను తల్పమున; అంటసిలంబడ = అంటుకొను
నట్లు పడురీతిని - తమ్ము అధఃపాతాళమునకు అణచివేయుటకుఁ జాలునట్లుగా; ఎడనెడ = నడుమ
నడుమ; పాతకంబులు = ఘోరపాపములను; ఉపార్జించుచు = సంపాదించుచు; గుర్కురకుమార
యుగళంబు = కుక్కపిల్లలజంటను; గుపితశరభనిభంబు = కోపించిన శరభమృగముల కీడైనదానిని;
గళ.....తంబుగ = గళగళమని ధ్వనిచేయు మెడగొలుసులచేఁ గట్టబడినదానినిగా; కేలం గీలించి =
చేతిలో పట్టుకొని; ఒంటిపాటున = ఏకాంతముగా - రహస్యముగా; తివుట = పట్టుదలతో;
ఉంటాడుచు = సంచరించుచు; సమీపాటవీమధ్యంబున = దగ్గఱనున్న అడవి నడుమను; చొచ్చి =
ప్రవేశించి; ఆసోఫీటించి = భుజములు చఱచి; పిక్కనెడరక = పిక్కలబలము తగ్గకుండగా; పరి
భ్రమించి = తిరిగి; అదభ్రమదవిభ్రమభూయిష్టంబులగు = ఎక్కువ మదనిభ్రాంతి కలవైన - మిక్కిలి
మదించిన. [మిక్కుటమయిన త్రిప్పుటచే నిడుకొన్నవి - మిక్కిలి త్రిప్పుటచేత అలసినవి] అని పూర్వ
టీక.] తెగఁజూచి = చంపి; ఏచి = విజృంభించి; కన్నిచ్చుకు, వచ్చు = కంటికి నచ్చిన; పెక్కు
నంజుడులు = చాల మాంసములను; చేవడించక = తగ్గించక - ఎక్కువగాఁదీసి; కావడించి = కావడి
వేసి - కావడిలోనుంచి, మోసికొనుచు; ప్రాద్ధు, అస్తమించునంతకు = సూర్యాస్తమయమగుసరికి;
నిజనిశాంతంబునకు = తనయింటికి; పరతెంచునప్పుడు = రాగా.

మాలిని కుపితశమన చతుఃక్రూరదుర్వారకీలా

స్థపుటిత మగు వహ్నిన్ దద్ధివాకీర్తియిల్ మ

గ్నిపడియె మధుపానక్షీబజాయాతనూజా

తపరిజనయుతంబై దైవదుర్భావదృష్టిన్.

90

1. క. నందును. చ. ట. నందు. *ద్విజుండు. శ. ర. 2. చ. నప్త. 3. చ. నెలయ. 4. చ.
దానును మోవం. ట. నెలయందును మోవంజాలు. 5. చ. ఫణి. 6. క. గేల. చ. గేలం. 7. చ.
(శిథిలము) 8. చ. రిక్కక. ట. పెక్కునిక్కలు. 9. ట. పచ్చి. † శ. ర. బ్రావడించక.

టీక. కుపిత.....స్థపుటితము, అగు = కోపించిన యమునికన్నులవలని (కన్నులనుండి పుట్టి) తీక్ష్ణమై, అడ్డులేనివగు మంటలచే ఆక్రమింపబడినదైన; తద్దివాకీర్తియిల్ = ఆ మాలవానియిల్లు; దైవ దుర్భావదృష్టి = దైవముయొక్కచెడ్డచూపుచే; మధు.....యతంతబై = కల్లుత్రాగుటచే మత్తు గొన్న భార్య, పుత్రులు, సేవకులతోఁగూడ; మగ్ని, పడియె = కాలి, పడిపోయెను - నశించెను.

చ. తనగృహ మిష్టవత్సవశుదారధనాదులతోడ¹ మగ్నఁగాఁ
గని వెఱగంది కంది కనుఁగ్రంతల² ముంతలబోసి³నట్లు బో
రనఁ గడుఁబాష్పపూరములు గ్రమ్మఁగ నేడ్చుచు మూర్ఛవోయి య
ల్లనఁ దెలిసెన్ వినిందితకులవ్యవహార మనోబలంబునన్. 91

టీక. తనగృహము = తనయిల్లు; ఇట్లు = ఈరీతిని; అపత్యవశుదార ధనాదులతోడ = బిడ్డలు, పశువులు, భార్య, ధనము మొదలగువానితోఁగూడ; మగ్నఁగా = కాలిపోఁగా; కని = చూచి; వెఱగు, అంది = ఆశ్చర్యపడి; కంది = పరితపించి; వినిందితకులవ్యవహార = నిందింపబడిన కులాచారములు కలవాడు - చెడిపోయినవాడు - నిగమశర్త; కనుగ్రంతల = కన్నులరంధ్రముల (కన్నుల)నుండి; ముంతల, పోసినట్లు = ముంతలతోఁ గుమ్మరించినట్లు; బోరన = శీఘ్రముగ; కడు = ఎక్కువగా; బాష్పపూరములు = కన్నీటిధారలు; గ్రమ్మఁగ = వ్యాపింపఁగా; మనో బలంబున = ధైర్యముకలిమిని; అల్లన = మెల్లగా; తెలిసెన్ = తెలివొందెను.

ఓ. ఇలఁ జదికిలఁబడి పలుమఱు, తలదోర్చుచు వికృతమగు వదనమున లాలా
జలములు తీగెలుసాఁగఁగఁ, బలుకు నతం డాలిగుఱిచి పరిచితరక్తిన్. 92

టీక. ఇల = భూమిపయి; పలుమఱు = పెక్కుసార్లు; తల, దోర్చుచు = తల వ్రేల వేయుచు; వికృతమగు = వికారముగనున్న; వదనమున = నోటినుండి; లాలాజలములు = చొంగ నీళ్లు; అతండు = నిగమశర్త; పరిచితరక్తి = ఎక్కువప్రేమతో; ఆలిగుఱిచి = భార్యనుగుఱిచి - భార్యను దలచి; పలుకున్.

ఉ. ఎల్లరు నెల్లచో ధనము లిచ్చి మృగాక్షులఁ గొండుగాని యో
పల్లవపాణి! యే బరమపావనవంశము నిచ్చి కొంటి నీ
నల్లనిరూపు నిక్కమని నమ్మి; ధృవం బదిగాక నేడు వి
ద్యుల్లతికాధికాభినయభార్యహమాట యెఱుంగ నింతయున్. 93

టీక. ఎల్లరు = అందఱును; మృగాక్షుల = స్త్రీలను; కొండుగాని = కొందురుగాని - గ్రహింతురుగాని; ఓ పల్లవపాణి! = చిగురువంటి (సున్నితమగు) చేయిగల ఓ స్త్రీయైరాలా! పరమపావన వంశము = మిక్కిలి పవిత్రమగు బ్రాహ్మణజాతిని; ఇచ్చి; నిక్కమని, నమ్మి = నిజమని (కాశ్వతమని) నమ్మి; కొంటి; అది = ఆరూపు; ధృవంబుగాక = కాశ్వతమైనదికాక; విద్యు.....వహము, టెట = మెఱుపుతీగకంటె ఎక్కువైన అభినయభారమును వహించినది - మెఱుపు మెఱిసినంతలో నశించునది యగుననుటను; ఇంతయున్ = కొంచెమైనను; ఎఱుంగన్.

ఉ. సన్నపుసిబ్బెముల్ గలుగు చన్నులఁ బయ్యెదకొంగు⁴వాలఁగాఁ
గిన్నెరవీణె మోసి శ్రుతి గీల్కొన సారెలు చక్క నొత్తి యు
ద్యన్నఖరప్రభూణములఁ దంతులు మీటుచు నాలపించు * నీ
తిన్ననియెల్లు నాచెవులఁ దేనియలొల్కుచవుల్ దలంచెదన్. 94

టీక. సన్నపుసిబ్బెముత్ = చిన్న (నల్లని) మన్నలు - (చూచుకములు) కల; చన్నులన్ = స్తనములదయి; వాలంగన్ = జాతంగ; కిన్నెరసీజన్ = (మేలుజాతి వీణను) - ఒకవిధమైన వీణను; శ్రుతి, గీతానన్ = స్వరము కూడగా; సారెలు, చక్కన్; ఒత్తి = వీణమెట్లు బాగుగా నొక్కి; ఉద్యన్నభరప్రమాణములన్ = ఎత్తబడినకొనగోళ్ల చేత; తంతులు = వీణతీగలను; ఆలపించు = ఆలాపన చేయు; నీ తిన్ననియెల్లు = నీ మధుగమైన కంఠధ్వని; తేనియలొల్కు చవుల్ = తేనెలుకారు రుచులను; తలంచెదన్. అలం. స్వభావోక్తి.

ఉ. ఈకడజాలినాతి కిహిహి! మహిదేవుడు చిక్కె సంచు నన్

రాకకుఁ బోకకున్ జనపరంపర కెంపగు చూడ్కిఁ జూచి యం

బూకృత మాచరించుటకు బుద్ధిఁ దలంకఁ గలంకమున్ దపం

ద్రాకృతిఁ బొల్పు నీ ముఖమునం దహృతస్థితిఁ గాంచి మించుటన్. 95

టీక. ఈ కడజాలినాతికిన్ = ఈ మాలపడుచునను; మహిదేవుడు = బ్రహ్మణుడు; చిక్కెన్ = దొఱకెను; రాకకున్, పోకకున్ = నా రాకపోకలను; జనపరంపర = జనులగుంపు; కెంపగుచూడ్కిన్ = ఎఱుగైన చూపుతో - కోపముతో; అంబూకృతము, ఆచరించుటకున్ = ఉమ్మిపేయుటకు; కలంకమున్ చంద్రాకృతిన్ = మచ్చలేని చంద్రునిరూపున; పొల్పు = ప్రకాశించు; అమృతస్థితిన్ = అమృత ముండుటను; కాంచి = చూచి; మించుటన్ = అతిశయించుటచే; బుద్ధిన్, తలంకన్ = నానమ్మిక నుండి చలంపను. [నీయందుగల మోహముచే నన్నెవ్వరేమి నిందించినను, నన్ను జూచి యుమ్మివైచినను గూడ తెక్కచేయనైతినని నిగమశర్మ మాలపడఁతెందలచి దురపిల్లించున్నాడు.]

ఉ. పుత్రులులేరె యెవ్వరికి భూమి మదన్వయవర్ధకుల్ భవ

త్పుత్రులవంటివారు మును పుట్టరుగాక తదాస్యకాంతి త

ద్ధాత్రవివృద్ధి తద్భుజయుగస్ఫురణంబు తదుక్తిలక్ష్మీ త

న్నేత్రసరోజపత్రరమణీయత చూపఱ్ఱ బొక్కజేయవే! 96

టీక. భూమిన్ = ప్రపంచమున; ఎవ్వరికిఁ, పుత్రులు లేరే? మదన్వయవర్ధకుల్ = నావంశమును వృద్ధిపొందించువారు - నావంశమును నిలుపువారు; భవత్పుత్రులవంటివారు = నీపుత్రులబోలినవారు; తదాస్యకాంతి = వారి ముఖకాంతి; తద్ధాత్రవివృద్ధి = వారి దేహముల పుష్టి; తద్భుజయుగస్ఫురణంబు = రెండు భుజములయొక్క విజృంభణము; తదుక్తిలక్ష్మీ = వారిమాటలసొంపు; తన్నేత్రసరోజపత్రరమణీయత = తామరపూవులవంటి వారి కన్నుల చక్కదనము; చూపఱ్ఱ = చూచువారిని; బొక్కజేయవే! = పరవశులనుగాఁజేయవా?

క. అని తనయాల్నిని దనయాల్నిని గని మఱికాని కుడవలే గూడు జలం,

బును ద్రావలే ననుచు నన, శనమున నతఁ డేగఁజొచ్చె జనరహితమహిన్. 97

టీక. అని = ఇట్లు విచారించి; తన, యాల్నిన్ = తనభార్యను; తనయాల్నిని = తనయుల సమాహమును; కని, మఱికాని = చూచిన తరువాతఁ గాని; గూడు, కుడవలేన్ = తిండి తినలేను; అనశనమునన్ = తిండిలేకయే; ఆతఁడు = నిగమశర్మ; జనరహితమహిన్ = మనుష్యులులేని భూమి యందు; ఏగఁజొచ్చెన్ = పోసాగెను.

క. కాగలపుణ్యుడు దుఃఖపు, వ్రేగు వహించుట నెహోలె విషమాటవిలోఁ

దూగుచుఁ దూలుచు నీరము, లీగుచుఁ దలవాంచి యురక యేగుచునుండెన్.

* క. ర. సూర్య. నా. 1. క. కలంక. 2. క. వర్ధకుల్. చ. వర్ధకుల్. 3. చ. చేయదే
4. క. తనయా. 5. చ. దూరుచు. 6. చ. బడు.

టీక. కాంగలపుణ్యండు = ముందు పుణ్యాత్మండు కాబోవువాడు; దుఃఖపువ్రేగున్ = దుఃఖముయొక్కబరువును; సహించుటవోలెన్ = సహించియుండురీతని; [నిగమశర్త] విషమాటవి లోన్ = కాఱవిడలో; తూగుచున్ = డోగులాడుచు; తూలుచున్ = తూలిపడుచు; కరములు, ఈగుచున్ = పొదలలోదూరుచును; తలవంచి = తలను వంచుకొని, ఉరక = డోరకయే - పని లేకయే; ఏగుచునుండెన్ = పోవుచుండెను. అలం. ఉపమ, స్వభావోక్తి.

తే. నీచమగుమేను పాఱంగవైచుకరణి, బడి సరోరుహనేత్రు నపారకరుణ

నధమలోకంబువిడిచియన్యమరపథము, జూచుటకు బోలెదనుతానలేచునతండు.

టీక. పాఱంగవైచుకరణిన్ = పారవేయునట్లుగా; అతండు = నిగమశర్త; బడి = నేలపైబడి; సరోరుహనేత్రునపారకరుణన్ = అంతములేనిదైన విష్ణునిదయచే; అధమలోకంబున్ = నరకలోక మును; విడిచి; అన్యమరపథమున్ = ఆ శ్రీవైకుంఠమును; చూచుటకుబోలెన్ = చూచుటకొ యనునట్లుగా; తనుతాన, లేచున్ = తనంతట తానే మఱిల లేచుచు.

నిగమశర్త నేలపై బడుట - అతండు నీచదేహమును నేలపై పాఱవేయునట్లును, అతండు తిరిగి లేచుట విష్ణునిదయవలన అధమలోకమును విడిచి, వైకుంఠమును జేరజూడదలచినట్లును ఉత్పేక్షింపబడినవి. అలం. ఉత్పేక్ష.

వ. ఇట్లనుద్దిష్టప్రయోజనండు బహుయోజనంబులు నిర్భోజనుండు నిరంబు¹భజనుండునై యాకుజనుండు పెక్కుదినంబు లాక్రాంతమహాగహనవిహరణుండై²యె చోట్ట నిశాటపతి వక్షకివాటపుటవిఘటనపటుచటులఘటనఖరముఖరత్నాభరణాయమాన త్రిభువనభరణుండగు నృసింహం దుపసంహృతవైకుంఠనగరనివాసుండై విజయంచేసియుండు నప్పణ్యప్రదేశంబుం బ్రవేశించి. 100

టీక. అనుద్దిష్టప్రయోజనండు = ఎట్టి ప్రయోజనమును ఉద్దేశించనివాడై; నిర్భోజనుండున్ = తిండిలేనివాడును; నిరంబుభజనుండునై = నీరుత్రాగనివాడునయి; ఆ, కుజనుండు = ఆ దురాత్మండు; ఆక్రాంతమహాగహనవిహరణుండై = పొందిన గొప్పయడవుల విహారముల కలవాడై - పెక్కు కాఱడవులను తిరిగినవాడై; ఎచోట్టన్ = ఏక్షేత్రమునందు; నిశాట.....భరణుండు - నిశాటపతి = రాక్షసుని (హిరణ్యకశిపుని) యొక్క; వక్షకివాటపుట = తలుపువంటి అొమ్మయొక్క; విఘటన = భేదించుటయందు; పటు = సమర్థమైన; చటుల = మనోహరముగా; ఘట = కూర్చుటయందు (తగిన); నఖరముఖ = కొనగోళ్లే; రత్నాభరణాయమాన = రత్నములయలంకారములుగాఁ గల; త్రిభువన భరణుండు = మల్లోకములను రక్షించువాడు; అగు = అయియున్న; ఉప...ండై = వైకుంఠమును విడిచినవాడై; విజయంచేసియుండున్ = వేంచేసియున్నాడో; అప్పణ్యప్రదేశంబున్ = ఆనరసింహ శ్చేత్రమును.

ఉ. చేరువ చేరువై కడుఁ బచేళిమమై తనుడాయు పూర్వసం

స్కారతపఃఫలంబున భజద్వృజనావళినాశకృత్తుకం

తీరవదేవ నిత్యసదసీకృతసంగమతీర్థరాజవా

ర్ధారల నాడి తత్పరమధామపతిక బలుమాఱుఁ జూచుచున్.

101

టీక. చేరువచేరువై = మిక్కిలి సమీపించినదై; కడున్ = మిక్కిలి; పచేళిమమై = పరివక్షమైనదై; తను, డాయు = తన్ను చేరుచున్న; పూర్వసంస్కారతపఃఫలంబునన్ = వెనుకటి జన్మమునజేసికొన్న తపస్సుయొక్క ఫలముచేత; భజత్వార్ధారలన్ - భజత్ = నేమించువారియొక్క;

వృజినావళినాశకృత్ = పాపసమూహములను నశింపజేయునట్టి; నృకంతీరవదేవ = శ్రీనృసింహ స్వామికి; నిత్యసదసీకృత = స్థిరనివాసముగాఁ జేయఁబడిన; సంగమతీర్థరాజవార్ధారణ్ = సంగమతీర్థ జలములందు; ఆడి = సన్ననముచేసి; [కర్త నిగమశర్మ] తత్పరమధామపతిన్ = ఆ వైకుంఠప్రభువును నరసింహస్వామిని; పలుమాలు = పెక్కుసార్లు; చూచుచున్.

సీ. ఒకయింత తెప్పవేయక చూచుఁ బెరివారిఁ దలకొట్టుకొని దుఃఖజలధిమునుఁగు
 బిలము తెలుపుమంచు బృథివిలోఁ జొరఁబాటుసమధిక స్తంభోద్భవముగమించుఁ
 దిరియువాఁడునుబోలే దెసలకుఁ జెయిచూచుఁ దొరఁగున స్రాంబుధి దొప్పదోఁగు
 హా! పోయితే యనియఁటచు భార్యగుఱిఁచి బహువిధై రాసక్తి భ్రాంతిఁబొందుఁ
 తే. జేరఁగారాని దర్శనస్థితి వహించు, బాడబస్సూర్తి లోఁగొన్నపగిదినుండు
 దానవారాతి కాఁబూని తదవతార,దశకమును మున్నె తాలెప్పనా ధరణిసురుఁడు.

టీక. ఈ పద్యమునందు నిగమశర్మచేష్టలు భగవంతుని పది యవతారములతోఁ బోల్పఁబడినవి. ధరణిసురుఁడు = బ్రహ్మణుఁడు - నిగమశర్మ; దానవారాతి, కాఁబూని = (తాను) విష్ణువు కాదలఁచి. తాను విష్ణుసారూప్యమును పొందఁదలఁచి; మున్నె = ముందుగానే; తదవతారదశకమును = ఆ దేవుని పది యవతారములను; తాలెప్పనా = ధరించెనో యనునట్లు; పెరివారిన్ = ఇతరులను; ఒకయింత = కొంచె మైనను; తెప్పవేయకచూచున్ = తెప్పవ్రాల్పక చూచుచుండుచు; [ఇట మత్స్యావతారము సూచి తము; చేప తెప్పవేయక చూచుట సహజము.] తలకొట్టుకొని, దుఃఖజలధిన్ = దుఃఖసముద్రము నందు; మునుఁగున్; [ఇందు కూర్మావతారము కాననగు. ఆదికూర్మము సముద్రమున మునిగియుండుట సాజము.]

బిలము = రంధ్రమును; తెలుపుము = తెలుచుకొనుము; అంచున్ = అని పల్కుచు; వృథి విలోన్ = భూమిలో; చొఱఁబాటున్ = ప్రవేశింపఁబూనును; [వరాహావతార మిచట ఊహ్యము; వరాహము భూమిలోఁచొచ్చుట ప్రసిద్ధము.] సమధిక స్తంభోద్భవమున్ = మిక్కిలియెక్కువైన కొయ్య బాటినస్థితిని; గమించున్ = పొందును. [ఇచట నరసింహావతారము సూచితము. నరసింహస్వామి స్తంభమునుండి పుట్టుట ప్రసిద్ధము.] తిరియువాఁడునుబోలే = బిచ్చమెత్తువానిరీతిని; దెసలకున్ = నలుప్రక్కలకును; చెయిచూచున్ = చేతులుచూచును. [ఇట వామనావతార మూహ్యము, వామనుఁడు తిరిపమెత్తుట ప్రసిద్ధము.] తొరఁగు న స్రాంబుధిన్ = కాలుచున్న కన్నీటిసముద్రమున; తొప్పదోఁగున్ = ఎక్కువగా మునుఁగును; [వరశురామావతారపక్షమున నిచట 'ప్రవహించుచున్న రక్త సముద్రమున బాగుగ మునుఁగునని యర్థము; అస్రమునకు రక్తమనియు నర్థము.]

(నిగమశర్మ) భార్యగుఱిఁచి హా! పోయితే! అని యఱచును; విష్ణువు శ్రీరామావతారకాల మునను సీతనుగూర్చి యట్లే యఱచెను.

బహువిధై రాసక్తిన్ = పెక్కువిధములుగ దప్పిచే; భ్రాంతినిందున్ = విభ్రాంతిని పొందును; [బలరామావతారపక్షమున 'పెక్కురకముల మద్యములం దాసక్తి కలుగుటచే మత్తుపొందు'నని యర్థము.] [ఇర = కల్లు, జలము.] చేరఁగారాని = సమీపింపఁగా లేని; దర్శనస్థితిన్ = చూపుయొక్క యునికిని చూపు చెడిపోవుటను; వహించున్ = పొందును. [బౌద్ధావతారపక్షమున 'దగ్గఱకుఁ జేరఁగారాని మతముయొక్క (బౌద్ధమతముయొక్క) స్థితిని పొందునని యర్థము. దర్శనము = చూపు, కాస్త్రము.] బాడబస్సూర్తిన్ = బడబాగ్నియొక్క తోచికను; లోన్ = ఉదరములో; కొన్నపగిదిన్ = గ్రహించినరీతిని; ఉండున్ = బడబాగ్ని కడుపులోఁ ప్రవేశించినరీతిని అందోళనపడును. [కల్కిపక్షమున 'గుఱ్ఱముయొక్క స్వరూపమును వహించెనుట. బాడబము = బడబాగ్ని, గుఱ్ఱము.] అలం. రత్నావళి, శివేంద్ర.

క. ఉడుగని పస్తులఁ జెవులను, గడియలుపడ మేను వడఁకఁ గాలము గడవం
బడమిఁ బుడమి వేలుపు వడి, చెడి పుడమింబడిమి; ¹విగతజీవుఁడు నయ్యెన్. 103

టీక. ఉడుగనిపస్తులన్ = ఎడతెగని ఉపవాసములచే; గడియలుపడన్ = వినివింపకపోగా;
కాలము = రోజులు; కడవంబడమిన్ = కడవకపోగా; పుడమివేలుపు = బ్రాహ్మణుఁడు - నిగమశర్మ;

ఉ. ఈవిధమైనయయ్యధము హీనపుమే నపుడెక్కెఁ గాకఘూ
కావలీ దావకీలలగు ²నల్కలు ముంగల మొల్కలెత్త దం
తావళజాలనీలమగు దండధరాసుచరాగ్రణీబలం

బావలఁ ద్రోవలాఁచి బెస యాతనపుందనువాఁగి రేగఁగన్. 104

టీక. కాకఘూకావలి = కాకులయొక్కయు, గుడ్డఘూబలయొక్కయు గుంపు; దావకీలలగు =
దావాన్నిజ్వాలలగు - దావాన్నిజ్వాలలను బోలినవైన - ఎఱ్ఱనివైన; అల్కలు = అలుకలు - కొపములు;
ముంగలన్ = ముందుట; మొల్కలెత్తన్ = అంకురింపఁగా; దంతావళజాలనీలమగు = ఏనుగుసింధువలె
నల్లనైన; దండ.....బలంబు = యమునియొక్క భటశ్రేష్ఠులఁకంపు; ద్రోవలు, ఆఁచి = దారులందు
అడ్డగించి; యాతనపుందనువు = యాతనాదేహము; ఆఁగి = నిలిపి; రేగఁగన్ = విజృంభింపఁగా;

నీ. లలనాజనోష్ఠలాలాజలాశీవిలముగఁ గోరె మద్యము పేరికులమునెల్ల
వావివ ర్తనలతా⁴వావంత దలఁపక కన్నిచ్చవడరేఁచెఁ గామవికృతి
జనులు పుష్కరగఁదిట్ట సడికోర్చి యార్జించెఁ బశ్యతోహరవృత్తిఁ బసిడిప్రాగు
కన్న పెట్టియుఁ ద్రోవగాచి కొట్టియుఁ జంపె లెక్కకు విగులు భూలేఖవరుల

తే. మఱియు నీ రీతిఁ గ్రూరుల మైత్రివడసె
నితరపాతకములుచేసె నెన్నియేని

వీనిఁ బొదువుడు కట్టుడు వ్రేయుఁ డనుచు

జమునిదూతలు బాధింప జడిసి యతఁడు.

105

టీక. లలనా.....ముగన్ = స్త్రీజనముయొక్క - పెదవిచొంగతోఁగూడునట్లుగా; మద్యము పేరి
కులమునెల్లన్ = రకరకములగు మద్యములనన్నింటిని; [వీడు క ర్త.] కోరెన్; వావివ ర్తనలతావు = వావి
వరుసలరీతిని; ఆవంత = (ఆవ + అంత) కొంచెమైనను; కామవికృతిన్ = మత్స్యభవికారమున; కన్నిచ్చవడన్ =
తనకంటికినచ్చునట్లు - తనకంటికి నచ్చిన స్త్రీనిపొంది; రేఁచెన్ = విజృంభించెను - జరులు = ప్రజలు; పుష్కరగన్,
తిట్టన్ = తన్ను పురుగులు కాటునట్లు తిట్టఁగా; సడికిన్, ఓర్చి = అవమానమును సహించి; పశ్యతోహర
వృత్తిన్ = చూచుచుండఁగా దొంగిలించు పద్ధతిని - బందిపోటుదొంగతనపుపద్ధతిని; పసిడిప్రాగు =
బంగారపు ప్రోకలను; ఆర్జించెన్ = సంపాదించెను; కన్న పెట్టియున్ = (కన్నము 'ము' లోపము)
ఇండ్లకు కన్నములు వేసియు; లెక్కకువిగులు = లెక్కించుటకు ఎక్కువైన - లెక్కలేనంతమందిని;
భూలేఖవరులన్ = బ్రాహ్మణశ్రేష్ఠులను; చంపెన్; ఇతరపాతకములు = తక్కిన మహాపాపములను;
జమునిదూతలు = యమభటులు; అతఁడు = నిగమశర్మ; జడిసి = భయపడి.

క. ఆక్రోశం బొనరించె ది, శాక్రామన్నాదముగ విశంకటగతి నూ

త్నక్రమమగు నామొఱ విని, సక్రోధాక్రమణిపుణసంభ్రమ మడరన్. 106

టీక. దిశాక్రామన్నాదముగన్ = దిక్కులందు వ్యాపించు ధ్వనికలుగునట్లుగా - దిక్కులు
ప్రతిధ్వనింపఁగా; ఆక్రోశంబు, ఒనరించెన్ = మొఱపెట్టెను; విశంకటగతిన్ = గొప్పరీతిని; నూత్న

1. చ. జీవుండయ్యెన్. 2. క. వాల్కలు. చ. ట. నల్కలు. 3. క. నివృతముగ. చ. విలముగ.

4. చ. నావంత. 5. చ. ప్రోవు.

క్రమమగు = వింతరీతినున్న; ఆ మొఱ్ఱ = ఆ యాక్రందనమును; సక్రోధ.....మము, అడరక్ = కోపముతోఁగూడ ఆక్రమించుకొను తొందరపాటు అతిశయింపఁగా.

మ. అమరద్రోహివిరోధి మున్నచట రక్షార్థంబుగా నీడ్డ చ
క్రము విక్రంతి వహించి భాస్కరసహస్రక్రూరమై వచ్చి య
య్యమదూతావళిహావళిం దెగల విప్రాధీనబంధప్రతా
నము ఖండించె నఖండితార¹శిఖసన్నాహంబు దిగ్గ్రాహిగన్.

107

టీక. అమరద్రోహివిరోధి = దేవతలకు శత్రువులగు రాక్షసులకు విరోధియైన విష్ణువు; మున్ను = పూర్వము; అచట = ఆనృసింహక్షేత్రస్థలమున; రక్షార్థంబుగా = కాపదలగా; ఇడ్డ = ఊచిన; చక్రము = సుదర్శననాయుధము; విక్రంతి, వహించి = విక్రమించి; భాస్కరసహస్రక్రూరమై = వేయిమంది సూర్యులవలె తీక్షణమైనవై, వచ్చి; అయ్యమదూతావళిహావళి = ఆ యమ భటుల యుపద్రవముకూడ; తెగల = తొలగఁగా; సన్నాహంబు = (తన)ప్రయత్నము; దిగ్గ్రాహిగన్ = దిక్కులను వ్యాపించునట్లు - ప్రసిద్ధమగునట్లు; అఖండితాశిఖ = మొక్కవోని యంచు చేత; విప్రాధీనబంధప్రతానము = బ్రాహ్మణునికి గట్టఁబడిన కట్టులగుంపు; ఖండించెన్ = కోసివేసెను.

క. ²సీకులును గాందిశీకులు, నై కాలానుగులు గునుక నపు డరుదెంచెన్

శ్రీకాముకపారిషదా, నీకములు సుదర్శనాసి శిసీరజములతోన్.

108

టీక. కాలానుగులు = యమభటులు; సీకులును = చెదరిపోయినవారును; [‘శీకులు = హింస కలవారు’ అని టీక.] కాందిశీకులునై = భయపడినవారు నయి; కునుకన్ = తరలిపోఁగా - జాఱిపోఁగా; శ్రీకాముకపారిషదానీకములు = విష్ణుదూతల సమూహములు; సుదర్శనాసిశిరజములతోన్ = సుదర్శనము, నందకము, పాంచజన్యములతోఁగూడ; అపుడు; అరుదెంచెన్ = వచ్చెను [‘సుదర్శనాదిశిరజములతోన్ = సుదర్శనచక్రము లోనగువానితోను, శంఖములతోను, అని పూర్వటిక.]

క. అరుదెంచి జముపురికి జను, తెరువున మరలించి తెల్లదీవి తెరువునన్

హరిభృత్యులు నడపించిరి, గరుడాంచితయానమున నిగమశర్తాఖ్యున్.

109

టీక. హరిభృత్యులు = విష్ణుదూతలు; అరుదెంచి = వచ్చి; జముపురికిన్ = యమునిపట్టణమునకు; చను తెరువునన్ = పోవుదారినుండి; మరలించి = తప్పించి; తెల్లదీవి తెరువునన్ = శ్వేపద్వీపము దారిని; నిగమశర్తాఖ్యున్, గరుడాంచితయానమునన్ = గరుడవాహనముపై (కూర్చుండఁబెట్టి); నడపించిరి.

సీ. ఉత్తాలఫణిభుగ్గుత్తాలవృంతానిలాశాంతఘర్తాంబు వయ్యె మేను

ప్రత్యగ్ముక్తాతపత్రీభవచ్ఛేషవారితాతపమయ్యెఁ జారుమకాళి

సూత్రవతీశదోర్వేత్రదత్తావకాశామరంబయ్యెఁ గటాక్షవిహృతి

భృగుభరద్వాజప్రభృతి కృతస్వస్తివాగ్భరముఖరములయ్యెఁ బార్శ్వతలము

తే. లరుణకిరణసహస్రాభ మభగంబు, నగు విమానంబుపై నెక్కి నిగమశర్త

తీండ్రం బుండ్రేక్షుకోదండుతండ్రీబోలి, పరమ ధామంబునకుఁ బోవుపథమునందు.

టీక. నిగమశర్త; అరుణకిరణసహస్రాభము = వేయిమంది సూర్యులకాంతిగలదియు; అభగంబున్ = ఆకాశముపైఁ బోవునదియు; ఆగు; విమానంబుపైన్; ఎక్కి; తీండ్రన్ = తేజస్సుచేత; పుండ్రేక్షుకోదండుతండ్రీబోలి = చెఱుకువిల్కాడగు మన్తఘనికి తండ్రీయగు విష్ణువువలె; పరమ ధామంబునకున్ = వైకుంఠమును; పోవు పథమునందున్ = పోవుదారిలో; మేను = అతనిదేహము; ఉత్తాల

.....బువు = ఉత్తల = ఉన్నతమైన; ఫణిభుక్ = గరుత్మంతునియొక్క; గరుత్మాలవృంత = తెక్కలను విననకట్టవలసి; అనిల = గాలిచేత; ఆకాంతఘర్తాంబువు = బాగుగా శమించిన (పోయిన) చెమటనీరుకలది; అయ్యెన్; గరుడుడు అతనికి చెమటపోవునట్లు తెక్కలతో వినరుచుండెనని భావము. చారుమాళి = చక్కని శిరస్సు; ప్రత్యగ్.....తపము, అయ్యెన్ - ప్రత్యగ్ = క్రొత్త; ముక్తాత పత్రీభవత్ = ముత్యాలగొడుగుగా అగుచున్న; శేష = ఆదిశేషునిచే; వారితాతపము = పోగొట్టబడిన ఎండగలది; అయ్యెను; శేషుడు నిగమశర్మకు ముత్యాలగొడుగుగా పడగను విప్పి, అతనికి ఎండ తగులకుండునట్లు చేసెనని భావము. కటాక్షవిహృతి = కడకంటిచూపులవిహారము; సూత్రవతీ..... మరంబు, అయ్యెన్-సూత్రవతీశ = సూత్రవతీదేవిభర్తయగు విష్వక్సేనునియొక్క; దోర్వేత్ర = చేతి యందలి బెత్తముచే; దత్తావకాశంబు = ఇవ్వబడిన ఎడముకల దేవతలుకలది; అయ్యెను; నిగమశర్మదారి చేయవలెనని క్రేగంటితో సూచింపగా విష్వక్సేనుడు దేవతలందఱిని తొలగించి దేవునియొద్దకుఁ బోవుటకు అతనికి దారి చేసెనని భావము. పార్శ్వతలములు = తన ప్రక్కభాగములు; భృగు..... ముఖరములు, అయ్యెన్ = భృగుభరద్వాజప్రభృతి = భృగువు, భరద్వాజుడు మొదలగు మునులచే; కృత = చేయబడిన; స్వస్తివాగ్భరముఖరములు = స్వస్తివచనములచే బ్రతిధ్వనించినవి, అయ్యెను.

ఇతని ప్రక్కలఁజేరి భృగువుమొదలగు మునులు స్వస్తిచెప్పుచుండిరని భావము. కాఁగా నిగమ శర్మ భగవత్సారూప్యమును పొందెనని తాత్పర్యము.

సీ. ఆజానుదీర్ఘంబులై హరిన్తణిమయ స్తంభంబులకుఁ గులస్వాము లగుచు
దివ్యగంధముల నుద్రేకించి విద్యుదంకుర రేఖలకు జోడుకోడె లగుచుఁ
దలచుట్టుదిరిగి రాఁ గలిగి పాండురపద్మ పత్రంబులకుఁ బ్రాణబంధు లగుచు
సకలంబు వెలిగింపఁజాలి బాలార్కబింబములకు ననుబింబపంక్తు లగుచు

తే. నాల్గుచేతులుఁ గాంచన నలినమాలి

కలు వెడఁదకన్ను లాస్యప్రభలు చెలంగఁ

గుముదుఁ డనుపేరఁ బరమేశుఁ గొలిచి నిలిచి

యున్నవాఁ డాతఁ డిప్పుడు నో మునీంద్ర!

111

టీక. ఈ పద్యమున సీసపాదములు నాలుగింటికిని ఎత్తుగీతలోని మొదటి రెండు పాదములకును క్రమసమన్వయసంబంధము; ఆజానుదీర్ఘంబులై = మోకాలిపటకును వ్రేలుచున్నవై; హరి.....లకున్ = పచ్చలు తాపిన స్తంభములకు; కులస్వాములు, ఆగుచున్ = మాతృకలగుచు - వానిని పోలుచునున్న; - 'నాల్గుచేతులు;' దివ్యగంధములన్ = గొప్పపరిమళములచే; ఉద్రేకించి = విజృంభించి; విద్యుదంకురరేఖలకున్ = మొలకమెఱుపులకాంతులకు; జోడుకోడెలగుచున్ = సమానమగుచున్న; 'కాంచననలిన మాలికలు' = బంగారుకమలముల మాలికలు; తలచుట్టు, తిరిగి రాఁగలిగి = (చెవులను దాటుకొని) తలవెనుకకుఁబోయి మఱిరాఁగలిగి - మిక్కిలి విశాలములయి; పాండురపద్మపత్రంబులకున్ = తెల్ల తామరరేకులకు; ప్రాణబంధులగుచున్ = దగ్గఱిచుట్టములగుచు - సమానములగుచు నున్న; 'వెడఁద కన్నులు' = విశాలనేత్రములును; సకలంబున్ = ప్రపంచమునంతటిని; వెలిగింపఁజాలి = వెలుతురుతో నిండునట్లు చేయఁగల్గి; బాలార్కబింబములకున్ = లేతసూర్యుని బింబములకు; అనుబింబపంక్తులు, ఆగుచున్ = ప్రతిబింబములసమూహము లగుచు - వానితో సమానములగుచున్న; అస్యప్రభలు = ముఖము యొక్క కాంతులు; వెలుంగన్ = ప్రకాశింపఁగా; ఆతఁడు = ఆ నిగమశర్మ; ఇప్పుడు; కుముదుఁ డను పేరన్; పరమేశున్ = విష్ణుని; కొలిచి నిలిచి, యున్నవాఁడు.

నిగమశర్మ బాహువులు పచ్చలుతాపిన స్తంభములపగిదిని, ధరించిన బంగారుపూలమాలలు మెఱుపులరీతిని, విశాలనేత్రములు తెల్లతామరపూవురేకులవలెను, ముఖము లేతసూర్యునిబింబమువలెను ఉన్న వనిభావము. అలం, క్రమము, ఉపమ.

తే. పుండరీకుండు ¹శంఖకర్ణుండు వామ

నుండు కుముదాక్షుండును విజయుండు జయుండు

²సర్పనేత్రుండు నను పార్శ్వచరులలోన

హరికిఁ గుముదుండు మాననీయత వహించు.

112

టీక. పార్శ్వచరులలోన = సేవకులలో; మాననీయత = గౌరవమును (ఎక్కువగా) పొందును.

క. అమృతమయమూర్తి బుధహిత, విమలవిభోద్భాసి మసృణవిలసనశుభల

త్వమహితవత్సుండు విధుఁ డట, కుముదానందప్రదానకుశలుండు కాఁడే? 113

టీక. ఈ పద్యమున విష్ణువునకును, చంద్రునికిని శ్లేష చెప్పబడుచున్నది.—

విష్ణుపక్షమున - అమృతమయమూర్తి = జలరూపదేహము కలవాడు. లేక మృతి గానని రూపు కలవాడు; బుధహితవిమలవిభోద్భాసి = విద్వాంసులకు మేలుగూర్చు నిర్మలమగు విశేషకాంతితో ప్రకాశించువాడు; మసృణ.....వత్సుండు = మెఱుగులుదేలు ప్రకాశముకల్గి శుభకరమగు శ్రీవత్సాంకముచే గొప్పదగు తొమ్ము కలవాడు; విధుఁడట! = దేవుఁడట! కుముదానందప్రదానకుశలుండు = కుముదుఁడను పార్శ్వవర్తికి ఆనందమునిచ్చుటలో నేర్పరి; చంద్రునిపక్షమున-అమృతమయమూర్తి = అమృతముచే జేయబడిన దేహముకలవాడు; బుధ.....ద్భాసి = బుధునకు మేలుగూర్చు నిర్మలమగు కాంతితో - వెన్నెలతోఁ బ్రకాశించువాడు; మసృణ.....వత్సుండు = దట్టముగానుండి ప్రకాశించు చక్కని మచ్చతోఁ గూడిన నడిమిప్రదేశము కలవాడు; విధుండు = చంద్రుండు; కుముదా.....కుశలుండు = కలువలకు ఆనందము నిచ్చుటలో నేర్పరి. [ఇటు పూర్వటీకలో 'బుధ.....వత్సుండు' అని ఏకపదముగా గ్రహింపబడి 'బుధ = పెద్దలకు, దేవతలకు; హిత = మేలైన; విమల = నిర్మలమైన; విభా = విశేషకాంతిచేత, ఉద్భాసిత(?) = ప్రకాశించునట్టి; మసృణ = మెఱుగులుదేరునట్టి; విలసన = ప్రకాశముగల; లత్వ = చిహ్నముచేత; మహిత = పూజ్యమయిన; వత్సుండు = తొమ్ముకలవాడు' అని యర్థమియ్యబడినది.] అలం. శ్లేషము.

శా. ఏవంభూతమహాప్రభావనిధి లోకేశుం జితక్షేశు మం

⁴దావిర్భావహనైకమాత్రదళితోద్యద్దైత్యగర్వాంధకా

రావేశుఁ నరకేసరిఁ గొలిచి నిత్యప్రీతి నున్నారు వా

గ్దేవీవల్లభముఖ్యనిర్జరులు తత్తేత్రాధికారంబునన్.

114

టీక. ఏవంభూతమహాప్రభావనిధి = ఇట్టి గొప్పప్రభావములకు ఉనికిపట్టగువానిని; జితక్షేశుఁ = జయింపబడిన కష్టములు కలవానిని; మందా.....రావేశుఁ = కొంచెముగా పుట్టుచున్న నవ్వుచేతనే - (కేవలమైన చిఱునవ్వుచేతనే - ఆయాస మించుకంతయును లేకయే.) భేదింపబడిన గర్వించిన రాక్షసులదైన అహంకారపుటావేశము గలవానిని; నరకేసరిఁ = నృసింహదేవుని; వాగ్దేవీవల్లభముఖ్యనిర్జరులు = బ్రహ్మ మొదలుగాఁగల దేవతలు.

క. ఆ నెలవుల నర్థనిశల, వీనులకుం దోచు నేచి విధినందన! వై

మానికనాయకకృతఘం, టానాదము నృహరిబిగువునగవుంబోలెన్.

115

టీక. ఆ, నెలవున = అచ్చట - ఆక్షేత్రమున; అర్థనిశల = అర్థరాత్రులందు; ఏచి = అతిశయించి; విధినందన! = నారదుడా! నృహరిబిగువునగవుంబోలెన్ = నరసింహుని అట్టహాసము

వరే; వైమానిక.....నాదము = ఇంద్రునిచే చేయబడిన ఘంటాధ్వని; వీనులకు, తోచుకొన = వినబడుచు. అలం. ఉపమ.

క. ఆ క్షేత్రంబున నృహరికి, దక్షిణదిశ నే వసించు దత్తరమతి నీ
యక్షులతో నీప్రమథా, ధ్యక్షులతో నీ నగేశ్వరాత్మజతోడన్. 116

టీక. ఆ క్షేత్రంబునకొక; నృహరికికొక; దక్షిణదిశకొక; తత్పరమతికొక = మిక్కిలి ఆసక్తితో;
ఈ ప్రమథాధ్యక్షులతోకొక = ఈ ప్రమథగణములతోను; ఈ నగేశ్వరాత్మజతోడకొక = ఈపార్వతి
తోను గూడ.

క. మాతృవధనుఁ పితృవధమును, భ్రాతృవధము గురువధంబుఁ బ్రకటించియు నో
ధాతృసుత! యీల్లి సురపుర, నేతృశఁ దెలివొందు నెట్టి నీచుడు నచటన్.

టీక. ఓ భాతృసుత! = ఓ నారదుడా! ప్రకటించియుకొన = చేసినను; అచటకొక; ఈల్లి =
మరణించి; సురపురినేకృతకొక, తెలివొందుకొక = ఇంద్రుడవని బొందును.

క. కావున నరులకుఁ దత్క్షేత్రవాస మొనర్ప నైహికాముష్మికముల్
చేవలెతు లకుఁచుఁ దక్కొను, నావుడు నామృదుగుఱించి నారదుఁ డనియెన్.

టీక. ఐహికాముష్మికముల్ = ఈ లోకపు సుఖములు, పరలోకసుఖములును; చేవలె
తులగుచుకొన = చేతికిఁజిక్కి పశములయి; తక్కొనుకొన = పూనుకొనుచు - కల్గుచు.

క. దేవ! భవత్కృప నరమృగ, దేవమహాక్షేత్రమహిమః దెలిసితి నస్త
ద్భావము ప్రమోదమేదుర, భావముఁ గైకొనియొ జనియె భ్రమము దమమున్.

టీక. భవత్కృపకొన = నీదయవలన; తెలిసితికొన = తెలిసికొంటిని; అస్తద్భావము =
నాయాత్మ; ప్రమోదమేదురభావముకొన = ఆనందముచే గొప్పదగు నభిప్రాయమును; భ్రమముకొన =
భ్రాంతియు; తమముకొన = అజ్ఞానమును; చనియెకొన = నశించెను.

క. దైవము క్షేత్రము తీర్థము, నా వాచంయములు గుహుడు నడిగిన మీరల్
భావించి తెలుపు తత్త్వము, నావీనులఁ జొనుపు మనుపు ననుఁ బురవైరీ! 120

టీక. ఆ వాచంయములు = ఆ ముచులును; గుహుడుకొన = కుమారస్వామియును; మనుపు =
రక్షింపుము; పురవైరీ! = త్రిపురశత్రువవగు శివుడా!

తే. అనుడు నుడురాజు ముటుఁ డిట్లను నృసింహ, తీర్థమునకు భిదేళిమదిక్కునందు
సిద్ధమానవవినుతప్రసిద్ధి వెలయు, నాద్యమై ఘర్తవీరామహాప్రవంతి. 121

టీక. ఉడురాజుమటుఁడు = చంద్రశేఖరుడు; భిదేళిమదిక్కునందు - ఎదుటిదైన దిక్కు
నందు - ఎదురుగా; ఘర్తవీరామహాప్రవంతి = ఘర్తవీర యను గొప్ప నది; ఆద్యమై = ప్రధానమై;
సిద్ధమానవవినుతప్రసిద్ధికొన = సిద్ధులచేతను, మనుష్యులచేతను కొనియాడబడు ప్రసిద్ధితో; వెలయుకొన =
ప్రకాశించుచు.

తే. తీర్థస్థానావతంస మత్తీర్థ మభిమ
తార్థదశ్రీలఁ జంద్రభాగాఖ్య నందు
నందుఁ దప మాచరించి మున్నింద్రుఁ డొందె
నమర¹తతిలోన ⁷రుంద్రభోగాతిశయము. 122

1. క. తత్పర. 2. క. ప్రకటిం. 3. చ. యిలిగిపుష్కర. 4. క. తీర్థముక్షేత్రము చ. క్షేత్రము
ము. 5. చ. సార్థ. 6. చ. వతి. 7. చ. దుద్ర.

టీక. తీర్థసార్థావతంసము = తీర్థములగుంపునకు ప్రధానము; అయిన; అతీర్థము; అభిమతార్థదశ్రీలక్ = కోరిన కోరికలను ఇచ్చు సంపదలచే; చంద్రభాగాభ్యుక్, అందుక్ = చంద్రభాగ యను పేరు పొందును; అమరతతిలోనన్ = దేవతలగుంపులో; రుంద్రభోగాతిశయముక్ = విశేషముగు భోగములను; ఒందెక్ = పొందెను.

ఉ. తైర్థికు లర్థిఁ గొల్వఁదగుదానికి యోజనమాత్రభూస్థలిక్
తీర్థపదాస్పదం బఖిలదివ్య మతివ్యవహారయోగ్య మి
ష్టార్థసమర్థనక్షమమునై ¹తమముక్ విరియించుఁ బాతకా
నర్థము పొండరీక మనునర్థము దూషితరోష ²భోషణా!

123

టీక. తైర్థికులు = తీర్థయాత్రాపరులు; అర్థిక్ = ప్రీతితో; కొల్వఁదగు = నేవింపదగిన; దానికిక్ = ఆ తీర్థమునకు; తీర్థపదాస్పదంబు = తీర్థ మను పేరు ఉంచుకొనఁదగినది - నిజమైన తీర్థ మగునది; అఖిలదివ్యము = అన్నింటికన్నను శ్రేష్ఠము; అతివ్యవహారయోగ్యము = ఉపయోగించుటకు మిక్కిలి తగినది; ఇష్టార్థసమర్థనక్షమము = కోరిన కోరికలను నెఱవేర్చుటకు మిక్కిలి తగినది; పాతకానర్థము = గొప్ప పాపములను నశింపజేయునది; పొండరీకమను నర్థము = పొండరీకమను పేరుగల వస్తువు - తీర్థము; తమముక్ = అజ్ఞానమును; విరియించుక్ = పోగొట్టును; [అర్థము, తమమును విరియించు ననగా - వస్తుయథార్థజ్ఞానము తద్విషయకమగు నజ్ఞానమును నశింపజేయు నను విశేషార్థము ఇచట వ్యక్తమగును.] దూషితరోషభోషణా! = దూషింపబడిన కోపముకలవారిని - (శాంతము కలవారిని) పోషించువాడా! [పూర్వటీకలో 'దూషితరోషభూషణా! = దూషింపబడిన కోపముగలవారికి ఆలంకారమైనవాడా! - కోపము నణచినవారి నేలువాడా!' అని కలదు.]

శా. నక్షత్రంబులకుక్షాక్షపాధిపతికిన్ నాకుక్ష్రియామాచరా

ధ్యక్షద్వేషికి భానుపుత్రికి మరుత్కల్లోలినీవేణికిన్

బక్షిశ్రేణికి బక్షివల్లభునకుక్షాక్షాసిల్లు ³వాసిక్ సమ

స్తక్షేత్రంబులలో ననూనమగు నేతత్క్షేత్ర మీక్షింపఁగన్.

124

టీక. అనూనమగు = తక్కువకాని - గొప్పదైన; ఈక్షింపఁగన్ = చూడఁగా; క్షపాధిపతికిన్ = చంద్రునికిని; త్రియామా.....ద్వేషికిన్ = రాత్రించరులగు రాక్షసుల ప్రభువును ద్వేషించు విష్ణునకును; భానుపుత్రికిన్ = యమునకును; మరుత్కల్లోలినీవేణికిన్ = గంగానదికిని; బక్షివల్లభునకుక్షాక్ష = గరుడునకును; వాసిక్ = వాసియును - అధిక్యము కూడ; భాసిల్లుక్ = ప్రకాశించుననుట.

క. ఇదమిత్య ⁴మృని యేనును, మది మితి నేయంగ నేర మానీశ్వర! త

ద్విదితప్రభావ మోపిన, విధమున వినిపింతు నీకు విను దృఢబుద్ధిన్.

125

టీక. ఇదమిత్యమృని = ఇది యిట్టిదని - దీని రూపిట్టిదని; మితి నేయంగనేరక్ = ప్రమాణమును చెప్పలేను; ఓపినవిధమునక్ = (నాకు) శక్తమగునట్లు - తెలిసినంతవఱకును.

తే. జముని చెలియలు నిర్జరశైవలినియు, బెఱసి మెఱసిన నడుచక్కిఁ బేరు గ్రుచ్చి
ఋషులు తెల్సిన తీర్థములెల్లఁ బొండరీకపోడశకళఁ బోలలేక జోడియు.

126

టీక. జమునిచెలియలు = యముని చెల్లెలు - యమునానదియును; నిర్జరశైవలినియుక్ = గంగానదియును; బెఱసి = కూడి; మెఱసిన = ప్రకాశించిన; నడుచక్కిక్ = మధ్యభాగమున; పేరు

1. చ. తమమున్. 2. క. భూషణా! చ. భీషణా! ట. భోషణా! 3. క. దానన్. చ. ట. వాసిన్
4. చ. యని. 5. చ. యుండు.

స్రచ్చి = దండగాఁగూర్చి; ['పేరుచెప్పి'యని పూర్వటీక.] పాండరికపోడశకళక్ = పాండరికతీర్థము; యొక్క పదానువంతు కాంతిని; జడియొక్ = తొలఁగును - ఓడిపోవును.

సీ. పాతక వ్రాతభూజాతజాతానలం బాశ్రితాభీష్టపాకావసరము

విషధిరాట్పర్యంకవిహరణస్థానంబు నిఖిలపుణ్య క్షేత్రముఖముకురము

నమదస్తదాదినానామరు¹న్నాథంబు వర్ణితాఖిలపుణ్యవై జననము

దైత్యభిన్నగరయాత్రాపఃస్థానంబు ²వాజ్ఞనసామేయవై భవంబు

ఆ. ³వంకువామదేవ వాల్మీకి వరతంతు, గర్లగాధిపుత్రగౌతమాత్రి

జహ్ను జామదగ్ని జాబాలి జైమిని, ప్రియకరంబు పాండరిక షనఘ ! 127

టీక. పాండరికము = పాండరికక్షేత్రము; పాతక...తానలంబు = పాపములగుంపునకు చెట్టునుండి తనంతటపుట్టిన యగ్ని - కారుచిచ్చు; ఆశ్రితాభీష్టపాకావసరము = ఆశ్రియించినవారికోరికలకు పంటకాలము; విషధిరాట్పర్యంకవిహరణస్థానంబు = సముద్రతల్పుడగు విష్ణువునకు విహరించుచోటు; నిఖిల...ముకురము = సమస్తపుణ్యస్థలముల ముఖములకును - (వాసిబాగోగులు చూచుచుటకుఁదగిన) అద్దము; నమల్...నాథంబు = నమస్కారముచేయుచున్న మావంటి దేవశ్రేష్ఠులు కలది; వర్ణితా ఖిలపుణ్యవై జననము = కొనియాడఁబడిన సమస్తపుణ్యములను పుట్టించు (కలుగఁజేయు)నది; దైత్య... పరస్థానంబు = విష్ణునగరమునకు (వైకుంఠమునకు) పోవుయాత్రకు పరస్థావమైనది (మజిలీయైనది.) వాజ్ఞనసామేయవై భవంబు = మాటలకు, మనస్సునకు అగోచరయగు వైభవము కలది; వంకు... ప్రియకరంబు = వంకువుమొదలగు మునుల కందఱికిని ప్రీతిని కలిగించునది; ఆలం. రూపకము.

మహాస్రగ్ధర. కననీ గొడ్రాలు బిడ్డగ్ గగనకుసుమముగ్ గల్గనీ రాయి మాటల్

విననీ ముక్తుండు వెండిగ్ విపులఁ బొడమనీ వింటివా పాండురంగా

వనిఁ ⁴బౌనఃపున్య జన్యవ్యవహృతిఁ గన నేవంక దుష్పంకశంకల్

వనరాశిం జొచ్చు నేర్పై వడి*నెడి యడఁగుగ్ వారిజభ్రాణసూతీ ! 128

టీక. గొడ్రాలు = వంధ్య; వెండిగ్ ('యు'లోపము) = వెండియును - మఱి; విపులగ్ = భూమిపై; పొడమనీ = పుట్టనిమ్ము; పౌనఃపున్యజన్యవ్యవహృతిగ్ = మరల మరలఁబుట్టుటచేత - అచట పునర్జన్మములను ఎత్తుటచేత; ఏవంకగ్ = ఎవ్విధమునను; దుష్పంకశంకల్ = పాపములనెడి సందేహములు; కనవు = చూడవు - ఊండవు; అవి - వనరాశిగ్ = సముద్రమును; చొచ్చు = ప్రవేశించునట్టి; వడినెడి = వడిచెడి - వేగముచెడి;]'వడినెడి = వేగముచెడి' అని పూర్వటీక.] అడఁగుగ్; వారిజభ్రాణసూతీ! = కమలగర్భుడగు బ్రహ్మయొక్క పుత్రుడవగు నారదుడా! 'కననీ, కల్గనీ' ఇత్యాదులందు ఇమ్మునకు ఈకారాదేశము.

తే. క్షితిఁ కురుక్షేత్రముఖమహాక్షేత్రతలము

లందుఁ జేయ ననశ్వరం బగుచు నిగుడు

దురితతతిఁ గిట్టి నిజశక్తిఁ దునుము గాన,

మేటి యాక్షేత్ర మొక పరిపాటి గాదు. 129

టీక. కురుక్షేత్ర...లందుగ్ = కురుక్షేత్రము మొదలగు గొప్పక్షేత్రములందు; అనశ్వరంబు = స్థిరమైనది; నిగుడు = వ్యాపించునట్టి; దురితతతిగ్ = పాపములగుంపును; కిట్టి = తాఁకి; తునుముగ్ = సంహరించును; ఒక పరిపాటి = ఒక సాధారణమైనది.

క. దాన స్నాననిధనవాః, పానాదులు ¹నెట్టి యెట్టి ఫలములు పెరిచో

నౌ నవి సకలముఁ జేకులు, మానవులకు నందు నిమిషమాత్రమునందున్. 130

టీక. దాన.....దులక్ = దానము, స్నానము, మరణము, నీరుత్రాగుట మొదలగువానివి; ఎట్టియెట్టి ఫలములు = ఏయేరిఫలములు; పెరిచోక్ = తక్కిన చోట్లయందు.

శా. భర్త స్తేయము బ్రహ్మహత్యయు సురాపానం బగమ్యారహః

కర్తంబుగ గృహదాహధేనువధవాక్పారుష్యముల్ మున్నుగా

దుర్తార్థుల్ పచరించు మష్కృతతతుల్ దూలక్ ²మృగేంద్రధ్వనిక్

మార్తోముల్ వడులేటిమూఁకలనఁ దన్నామంబు వాక్రుచ్చినన్. 131

టీక. భర్త స్తేయము = బంధువును దొంగిలించుట; బ్రహ్మహత్యయును = బ్రాహ్మణుని చంపుట యును; అగమ్యారహఃకర్తంబుగ = పాండరాని స్త్రీలను సంగమించుటయును; గృహ.....ముల్ = ఇల్లుకాల్పుట, గోవధము, తిట్టుట; మున్నుగాక్ = మొదలైన; పచరించు = జరపు - చేయునట్టి; దుష్కృతతతుల్ = పాపపుంజములు; తన్నామంబు = పాండరికక్షేత్రముపేరు; వాక్రుచ్చినన్ = పలుకఁగా; మృగేంద్రధ్వనిక్ = సింహగర్జనచే; మార్తోముల్, వడు = వెరుకకుఁబాటిపోవు; లేటి మూఁకలు, అనక్ = జింకలగుంపులొక నునట్లు; తూలక్ = చెదరిపోవును - నశించును. అలం. ఉత్పేక్ష.

సీ. ఉరసిజాదృతవీణ సరసిజాసనురాణి పూర్వకోటిగ మహాద్భుతచరిత్ర

గజవైరివాహ దుర్గాదేవి పశ్చిమకోటిగ లస్తకక్రోడసీమ

భువననాయకిగాఁగఁ బొగడొంది యోజనార్థము విస్తృతియుఁ దదర్థంబు నిడుపు

గలిగిన తత్క్షేత్రకార్తుకంబు ధరించి జగదేశధన్ని శ్రీశార్ఙ్గపాణి

తే. తీర్థశరములు దొడివి యుదీర్ణకలుష, విషమలక్ష్మ్యపరంపరల్ విలుఁగ నేయుఁ

గాన ¹నదియ శరణ్యమై ²వీను మిగులు, నైహికాముష్టికాకాంతులగు జనులకు.

టీక. మహాద్భుతచరిత్ర = మిక్కిలి యాశ్చర్యకరమగు చరిత్రకలదియు; ఉరసిజాదృతవీణ = స్తనములచే గౌరవింపఁబడిన - (స్తనముల కానించుకొన్న) వీణకలదియు (నగు); సరసిజాసనురాణి = బ్రహ్మభార్య - సరస్వతి; పూర్వకోటిగక్ = వింటియొక్క మొదటిచివఱగను; గజవైరివాహ = సింహము వాహనముగాఁ గలదైన; దుర్గాదేవి = పార్వతీదేవి; లస్తకక్రోడసీమక్ = వింటినడుమైన లోపలి ప్రదేశమునందు; భువననాయకిగాఁగక్ = లోకమునకు నాయకురాలుగా; యోజనార్థము = వాలుగు మైళ్లు; విస్తృతియుక్ = పొడవును; తదర్థంబు = అందులో సగము; నిడుపుక్ = వైకల్యమును; క్షేత్రకార్తుకంబుక్ = క్షేత్రమును వింటిని; జగదేశధన్ని = లోకములన్నింట సాటిలేని విలుకాఁడైన; శ్రీశార్ఙ్గపాణి = శ్రీవిష్ణువు; తీర్థశరములు = తీర్థ మను బాణములను; దొడివి = సంధించి; శరములు = జలములనెడి బాణములు అని పూర్వటీక. విషమలక్ష్మ్యపరంపరల్ = మిక్కిలి అసాధ్యము లైవ లక్ష్మ్యముల సమూహములను; విలుఁగ నేయుక్ = పడఁగొట్టును; నైహికాముష్టికాకాంతులు = ఈ లోకమునుభములను, పరలోకసుఖములను గోరువారు; శరణ్యమై = దిక్కయి; వీనుమిగులుక్ = ప్రసిద్ధికెక్కును. అలం. రూపకము.

1. క. జేయనెట్టి. చ. నెట్టియెట్టి. 2. చ. మృగాం. 4. చ. కోటియు. 5. ట. కోటిగా.
1. చ. యది. 2. క. దీను చ. వీను. 3. ర. వీను.

తే. ఆత్మనామవసచ్చతురక్షరముల,యందుఁ బురుషార్థములు నాల్గు ననఁగి పెనఁగి
తలలు ముదిరిన దురితదంతావళములఁ,బొండరీకంబు హరిలీలఁ జెండివైచు. 133

టీక. ఆత్మనామవసచ్చతురక్షరములందుకొ = తన పేరనున్న నాల్గుక్షరములందుకు; పురు
షార్థములు = ధర్మార్థకామమోక్షములు; అనఁగి పెనఁగి = కలసిమెలిసియుండి; తలలు ముదిరిన = బలిసిన
తలలు కల - క్రొవ్వియున్న; దురితదంతావళములకొ = పాపములకు ఏరుగులకు; హరిలీలకొ =
సింహమరీచిని; చెండివైచుకొ = నటికివైచును. అలా. రూపకము, ఉపమ

శా.ఆత్మేత్రంబున నుండు నట్టచుడుచ.కొ యత్నాత్మకేళీరతుం
డయోభ్యుం డజరుం డనాదినిధనుం ¹డత్నామరత్నామయుం
డీత్నామాత్రకృతాఖిలుండు నవశక్తిశుండు కృష్ణుండు ప్ర
త్యక్షంబై యనుడుకొ మరున్పుని యుమాప్రాణేశుతో నిట్లునున్. 134

టీక. యత్నాత్మకేళీరతుండు = కుదేరాత్మమను నాట యాడుటయం దాసక్తికలవాడు; ఆత్మో
భ్యుండు = కలఁచుటకు సాధ్యపడనివాడు; అజరుండు = ముదిమి లేనివాడు; అనాదినిధనుండు =
పుట్టువు, చావు లేనివాడు; అత్నామరత్నామయుండు = తక్కువ కాని-కఱివులేని రత్నణస్వరూపుండు;
ఈత్నామాత్రకృతాఖిలుండు = చూపుమాత్రముచేతనే సమస్తమును సృజించువాడు - చూపుచేతనే
శమస్తలోకములను కలుగఁజేయువాడు; నవశక్తిశుండు = తొమ్మిదుగురుశక్తులకును భర్త; [ఇచ్చా
శక్తి, జ్ఞానశక్తి, క్రియాశక్తి, ప్రభుత్వశక్తి, ఉత్సాహశక్తి; మంత్రశక్తి; సత్వశక్తి, రజశ్శక్తి, తమ
శ్శక్తి అని శక్తులు తొమ్మిది.] మరున్పుని - దేవముని = నారదుడు.

క. అద్భుత మయ్యెడు నిఖిలజ,గద్భరితుఁడు యోగిహృదయగమ్యుం డచో
నుద్భవ మొందుట కీ కథ, సద్భద్రా! నొడువు సుప్రసన్నత ననుడున్. 135

టీక. శద్భద్రా! మంచిమేలుకలవాడా! - శుభముల నొసఁగువాడా!

ఉ. ఆపురవైరి పల్కుఁ గలహాళిఁ గు శేషయపాత్ర! విన్న ముకొ
ద్వాపర ముజ్జగిల్లుతే దాంతుండు శాంతుండు హృద్విపక్షశి
త్నాపటుశక్తి విష్ణుపదసంభృతభక్తియునై జనించె ని
ష్పాపుండు పుండరీకుండును బ్రాహ్మణుఁ డొక్కఁడు డక్కజంబుగన్. 136

టీక. పురవైరి = త్రిపురసంహరి - శివుడు; కలహాళికొ = జగడమే తిండిగా కల నానదుని
గూర్చి; కుశేషయపాత్ర! = పద్మమునకు మరుమఁడైనవాడా! [పద్మమునకు బ్రహ్మ పుత్రుండు - ఆ
బ్రహ్మకు పుత్రుండు నారదుడు.] ఉజ్జగిల్లుతేకొ = తొలఁగునట్టి సమయమునందు - ముగియునప్పుడు;
దాంతుండు = మనోనిగ్రహముకలవాడు; శాంతుండు = ఇంద్రియనిగ్రహము కలవాడు; హృద్విపక్ష
శిత్నాపటుశక్తి = హృదయములోని శత్రువులగు కామ, క్రోధ, లోభ, మోహ, మద, మాత్సర్యము
లను శక్తించుట (అణఁచుట) యందు దృఢమైన శక్తికలవాడు; విష్ణుపదసంభృతభక్తియుకొ = విష్ణువు
పాదములందు పూర్ణమైన భక్తికలవాడును; అక్కజంబుగకొ = ఆశ్చర్యముగా.

నీ. పాతకంబులఁ బరిచయంబుగా శముగ జేయుఁ గనుగొన్న మాత్ర మోక్షంబు నొసఁగు
†మున్ముగ్ధుపుష్కరంబునకు *నల్లఱ్ఱుపంపకు నిది యనఁదగు ⁴బ్రకటమహిమ
బిందుసరఃప్రతిబింబమై పర్వి స్వర్గద్వారమునకంటెఁ గరముమేటి
యగుఁ జంద్రభాగామహాపుష్కరిణితటంబునఁ జూతఖిరూరపనసజంబు

1. చ. డత్నామయుం డవ్యయుం. 2. చ. ఖద. 3. క. పంచ. †శ. ర. ధ్ను. †శ. ర. దుగు.

4. చ. ప్రాధ.

తే. కాంచనయుతంబు నృత్యచ్ఛిఖండికూజ, దిష్టపరిపుష్టగాయదళీంద్రజుష్ట
మలసకల్వారపవననమ్రాగదళము, నైన యాశ్రమ మమరించి యందు నతఁడు.

టీక. పాతకంబులకొ = పాపములను; పంచబంగాళముగకొ = చీలికలయి పాటునట్లు-
చెట్లాచెదరగునట్లు - శూన్యముగా; ముమ్మణ్ణు = మూడంతలు; నల్మణ్ణు = నాలుగంతలు; బిందుసరః
ప్రతిబింబమై = బిందుసరస్సునకు సమానమై; పర్వి = వ్యాపించి; చూత, భర్జూర, పనస, జంబు,
కాంచనయుతంబు = మామిడి, భర్జూరము, పనస, నేరేడు, సంపగులతో, కూడినది; నృత్యచ్ఛిఖండి =
నాట్యముచేయుచున్న సెమల్లకలది; కూజదిష్టపరపుష్ట = కూయుచున్న ఇష్టమైన కోయిలలు కలది;
గాయదళీంద్రజుష్టము = పాడుచున్న గండుతుమ్మెదలచే సేవింపబడినది; అలసకల్వారపవననమ్రాగ
దళముకొ = మెల్లని సౌగంధికములమీఁది గాలిచేత వంగిన మీఁది యాకులుకలదియును; అమరించి =
ఏర్పఱచి; అందుకొ; అతఁడు; ముందుపద్యమున నన్వయము. అలం. ఉదాత్తము.

సీ. నిండుమనంబున ‡నుండు నారాయణుండెఱిగించెనో *నీట వఱలు నునికి
నొసలిలోపలిచక్కి నెసఁగు చంద్రుడు దిద్దెనోమింట వే లెడు దీమసంబు
మూలాలవాలస్థలీ లేలిహానంబు గొలిపెనో పవనంబుఁ గ్రోలు నేర్పు
కమలంబు ¹లిరుమూడు కఱపెనో సూర్యవలోకనంబున కాత్తలోఁగని ధృతి

తే. యనఁగఁ దత్తత్క్రియలయందు నలఁతలేక, భూరికై వల్యసామ్రాజ్యభోగకాంక్ష
బాధనిష్ఠాసురక్తిఁ దఱం బొనర్చు, గుదిసి ముల్లోకములును గగ్గోలుపడఁగ. 138

టీక. నీటకొ, వఱలునునికికొ = నీటిలో ఉండుపద్ధతిని; లోపలి చక్కికొ = లోపలదేశము
నందు; ఎసఁగు చంద్రుడు = ఉండెడు చంద్రుడు; దిద్దెనో = నేర్చెనో; దీమసంబుకొ = ఉపాయమును;
[నొసలు చంద్రునివలెనున్నదనుట] మూలాలవాలస్థలీ, లేలిహానంబు = మూలముయొక్క పాదున నుండెడి
పాము; గొలిపెనో = సరిపఱచెనో - శోధించెనో; గ్రోలు = పీల్చునట్టి; ఇరుమూడు = ఆఱు;
[మూలాధార, స్వాధిష్ఠాన, మణిపూరక, అనాహత - విశుద్ధ - ఆజ్ఞలు.] కఱపెకొ = బోధించెనో;
సూర్యవలోకనంబునకుకొ = సూర్యునిమాచుటకు: లోఁగని = తగ్గని; ధృతి = ధైర్యమును; అలఁత =
అలయుట; భూరికై వల్యసామ్రాజ్యభోగకాంక్షకొ = గొప్పసామ్రాజ్యము ననుభవించు కోరికతో;
బాధనిష్ఠాసురక్తికొ = దృఢమైన నియమమునందలి యాస క్తితో; కుదిసి = అణఁగి; గగ్గోలుపడఁగకొ =
కలఁతనొందఁగా; తపంబుకొ; ఒనర్చుకొ = చేయును. అలం. ఉల్లేఖ.

తే. భక్తిసంయుక్తి యను పోతపాల నొయ్యఁ, జెట్టుకట్టుచు మునిశాఖి ²నిట్టచూప
నిజమనోమార్గసంపసన్నీలవర్ణ, కైతవంబున ³లోఁజేగ గలయనూరె. 139

టీక. పోతపాలకొ = పోసినపాలతో; ఒయ్యకొ = తిన్నగా; చెట్టుకట్టుచుకొ = చెట్టుగా
నేర్పడుచు - వృద్ధిపొందుచు; మునిశాఖి = మునియనెడి వృక్షము; నిట్టచూపకొ = నిక్కును చూపఁగా;
నిజమనోమార్గ సంపసన్నీలవర్ణకైతవంబునకొ = తనమనోమార్గమున నివసించుచున్న విష్ణుదేవుడను మిష
చేత; లోఁజేవగలయకొ = లోపలి, చేవ, (సారము) వ్యాపించఁగ; ఊరెను. = అధికమయ్యెను; అలం.
రూపకము, అపహ్నుతి.

తే. పుండరీకాఖ్యుఁ డగుటనో పుండరీక, నేత్రభృంగంబు తనలోన నెలవుకొనఁగ
క్షీతిసురేంద్రుండు తప మిట్లుచేయుచున్న, కాలమున నేఁగె ధరవిష్ణుఁ గనుగొనంగ

టీక. అగుటనో = అగుటచేతఁ గాఁబోలు; పుడరికనేత్రభృంగంబు = తామరపూవులవంటి కన్నులు కల భగవంతుడనెడి తుమ్మెద; తనఁగొనఁగో = తనహృదయమున నివసించుగా; ఊతిసురేంద్రుడు = బ్రహ్మజుడు; ధర = భూమి (కర్తృత్వము) అలా. ఉల్లేఖం.

తే. డెందమునఁ బుట్టు నలఁత ముకుందువలనఁ

దీర్ప నూహించి చను మహిదేవి కొసఁగె

గలశపాథోనిధానంబు కన్నుగవల

తెలివి లలితంపు నమృతవర్తియునుబోలె.

141

టీక. మహిదేవికొ = భూదేవికి; డెందమునఁ = మనస్సునందు; అలఁత = శ్రమను - ఆయాసమును; కలశపాథోనిధానంబు = పాలనముద్రము; లలితంపునమృతవర్తియునుబోలె = అమృతమమరుగు (పోయిన దృష్టినిచ్చు) కాటుకవలె; కన్నుగవల తెలివికొ = చూపును; ఒసఁగె = ఇచ్చెను. అలా. ఉపమ.

సీ. నీరజోదరయోగనిద్రావరణసీమ చతురంబు సితసామజప్రభునకుఁ

పానలుబాబ్బప్రపాకల్పనము సూతికానికేతనము పుష్కరసదనకుఁ

గామధుక్సందాననీమధ్యదేశంబు రసవతి దేవతావిసరమునకు

గోత్రభిల్లోకచకోరదృగ్గోత్రంబు మందురాస్థాన మమర్త్యహారికే

తే. గాయమానంబు బలిగృహంగణవసుధకు, సకలవాహినులకు జనాంతికపదంబు

సారలోహారము భూధ్రవైరిబద్ధబుద్ధిఁ జొరఁ పొంచియున్నదంభోలి కబ్ధి. 142

టీక. ఆబ్ధి = సముద్రము - తీరాబ్ధి; నీరజోదరయోగనిద్రావరణసీమ = పద్మము గర్భమందుఁ గల విష్ణువుయోగనిద్ర నావరించు చోటు; - [విష్ణువు పరుండుచోటనుట]; సితసామజప్రభునకుఁ = తెల్లయేనుఁగైన విరావతమునకు; చతురంబు = గజశాల; [విరావతము పుట్టినచోటనుట.] పానలుబాబ్బ ప్రపాకల్పనము = దప్పిగొన్న మేఘములు చలివేంద్రయైనది; [మేఘములు సముద్రజలమును త్రాగు ననుట.] పుష్కరసదనకుఁ = పద్మాసన యగు లక్ష్మీకి, సూతికానికేతనము = పురిటిల్లు - పుట్టుచోటు; [లక్ష్మీ పాలనముద్రమునఁ బుట్టినదనుట.] కామధుక్సందాననీమధ్యదేశంబు = కామధేనువునకు గోశాల యందలి మధ్యభాగము; [కామధేనువు పుట్టుచోటనుట.] (ఇచట పూర్వటీకలో 'సందాననీ = దామెన త్రాటిదెన?' అనువ్రాత కలదు; అది తప్పు; సందాననీ యనఁగా గోవులశాల.) దేవతావిసరమునకుఁ = దేవతలగుంపునకు; రసవతి = వంటయిల్లు; [దేవతలు అచటనే తమ కాహారమగు నమృతమును సంపాదించి రనుట.] [ఇచట పూర్వటీకలో 'రసవతి = రసముకలది' అని కలదు; అది తప్పు.] గోత్రభిల్లోకచకోర దృగ్గోత్రంబు = ఇంద్రలోకములోని స్త్రీలకు వంశము - జన్మస్థానము; [అప్పరసలలో నొక జాతి తీరోదధికుండి పుట్టినదనుట.] అమర్త్యహారికే = దేవతల యశ్వమునకు - ఉచ్చైశ్రవమునకు; మందురాస్థానము = అశ్వశాల; [ఉచ్చైశ్రవము పుట్టినచోటనుట.] బలిగృహంగణవసుధకుఁ = బలియింటి ముంగిటికి; కాయమానంబు = పందిరి. [సముద్రమును బ్రవేశించి పోయినఁ బాతాళము కనఁబడుననుట.] సకలవాహినులకుఁ = నదులన్నింటికి; జనాంతికపదంబు = ఏకాంతభూమి-అంతఃపురము; [నదులన్నియు దీనికి భార్యలనుట.] [పూర్వటీకలో 'జనాంతికపదంబు = రచ్చపట్టు' అని కలదు.] భూధ్రవైరిబద్ధబుద్ధిఁ = కొండలకత్తువగు నింద్రునియెడ లగ్నమైన బుద్ధితో; చొరఁ = లోఁబ్రవేశించుటకు; పొంచియున్న =

1. చ. బట్టు. 2. క. కలశ. 3. చ. ట. గవకు. 4. చ. తంబు. 5. చ. పరక. 6. చ. పాలనబాబ్బ. 7. ట. సంధాన. 8. క. కాయమానంబు. పాండురంగ—22

నక్కియున్న; దంభోభిక్తి = వజ్రాయుధమునకు; సారలోహారము = బలమైన యిరుపతలుపు. [వజ్రము తనలోఁ బ్రవేశింపఁబోగా నిది పోసీయదనుట.] అలం రూపకము.

చ. అమితపిశాచభర్త త్రిపురాంతకుఁ 1 డొందిన రాజశేఖర

త్వముఁ బెనుగొల్లఁ డచ్యుతుఁడు బాలుచు శ్రీపతిభావమున్ మరు

త్కమనులు 2 కూటిపేద 3 లటుగాక సదా యమృతాన్నభోజులౌ

క్రమము సుధాబ్ధిపుణ్యమునఁ గల్గిన 4 వంచు నుతించు లోకముల్. 143

టీక. అమితపిశాచభర్త = నమస్తభూతములకును నాయకుఁడైన; త్రిపురాంతకుఁడు = శివుఁడు; డందిన = పొందిన; రాజశేఖరత్వమున్ = చంద్రచూడుఁడగుటయును; పెనుగొల్లఁడు = గొల్లవెద్దయైన; శ్రీపతిభావమున్ = లక్ష్మీవల్లభుఁడగుటయు; మరుత్కమనులు = దేవతలు, వాయుభుక్తులు; కూటిపేదలటుగాక = తిండికి లేక; సదా = ఎల్లపుడును; అమృతాన్నభోజులౌ, క్రమమున్ = అమృతమును భుజించురీతియును; సుధాబ్ధిపుణ్యమునన్ = పాలకడలి యుండుటఁబట్టియే; లోకముల్; నుతించున్. [పాలసముద్రమునఁ జంద్రుఁడు పుట్టఁబట్టియే అతనిని శివుఁడు శిరోభూషణముగా ధరించెను; లక్ష్మీ కలుగఁబట్టియే విష్ణు నొక యింటివాఁ డయ్యెను; అమృతము పుట్టుటచేతనే దేవతలు కడుపునిండుగ నింత తిని బ్రతుకుచున్నారని భావము.]

ఉ. ధేనుగజాశ్వరత్నసుదతీప్రముఖాఖిలవస్తుకోటి వై

మానికభర్త ము న్నొనియు మచ్చరమారఁ బయోధిలోఁతు గై

కో నెస కొల్పెనో బలు మొగుళ్ల విప్లుప్తకరీషపిండరే

ఖానిభవృత్తి న తైఱఁగుగాకట నీరవి ద్రావనేటికిన్. 144

టీక. వైమానికభర్త = విమానములపైఁ దిరుగు దేవతలకు ప్రభువగు నింద్రుఁడు; ధేను... ..కోటిన్ = కామధేనువు, విరావతము, ఉచ్చైర్భక్తవము, చింతామణి, అపరసలు మొదలగు వస్తువుల సమూహమును; మున్ = మునుపు; కొనియున్ = గ్రహించియు; మచ్చరమారన్ = పగ విజృంభింపఁగా; పయోధిలోఁతు; కైకోన్ = గ్రహించుటకు; విప్లుప్తకరీషపిండరేఖానిభవృత్తిన్ = మిక్కిలి కాల్యబడిన ఎండుపేద పిడుకలవిధమున నున్న; బలుమొగుళ్లన్ = గొప్ప మేఘములను; ఎసకొల్పెనో = ప్రేరేపించెనో, యేమో! అతైఱఁగుగాక = ఆ విధమేకానిచో; అవి = మేఘములు; అటన్ = ఆ సముద్రమున; నీరు; ద్రావనేటికిన్? అలం. ఉత్పేక్ష, ఉపమ.

శా. అంతర్మగ్నదిగంతదంతికటనిర్వద్దానధారార్థురా

క్రాంతంబుల్ నిజవేగభగ్నవపురుగ్రాహముల్ మేఘఘో

షాంతేవాసి విశంకటధ్వనులు నాగావాసగాహుల్ పయ

స్సంతానంబులు గ్రాఁ 7 బాలకడలిన్ జాగ్రత్ప్రచారంబులై. 145

టీక. అంతర్మగ్న.....క్రాంతంబుల్ - అంతర్మగ్న = లోపలిభాగమున మునియున్న; దిగంతదంతి = దిగ్గజములయొక్క; కట = గండస్థలములనుండి; నిర్వత్ = కారుచున్న; దానధారార్థురా క్రాంతంబుల్ = మదజలప్రవాహములచే ఆక్రమింపఁబడినవి - వానిమదజలప్రవాహములతోఁ గూడి నవి; [‘ర్థుర’=సెలయేళ్లచేత’ అని పూర్వటీక.] నిజ.....గ్రాహముల్ = తనవేగముచేత పగిలినదేహములుగల తిమింగలములు కలవి; మేఘ.....ధ్వనులు = ఉఱుములకు శిష్యప్రాయములైన గొప్పవోరు ధ్వనులు కలవి; నాగావాసగాహుల్ = పాతాళమువఱకును వ్యాపించునవి; అగు; పయస్సంతానంబులు =

1. చ. నొందిన ప్రధా. 2. చ. ట. కూటిపేద. 3. చ. లట. 4. చ. వచ్చు. 5. చ. ట. మొగుల్లమి. 6. క. కల. చ. కట. 7. క. పాలకడలిన్.

జలముల గుంపులు; ['జలచరముల సమూహములు' అని పూర్వటీక.] శాగ్రక్షప్రచారంబులై = ఎక్కువ వ్యాప్తి కలవై; పాలకడలిక్ = పాలసముద్రమున; క్రాలుక్ = ప్రకాశించును. అలం. ఉదాత్తము.

శా. మాణిక్యంబులు మున్నుగా నిగుడు భ్రామ్యద్భంగసత్వంబు ల

క్షీణశ్రీగైరలక్ జలద్విపకరచ్చిన్న ప్రవాళదుమ్ర

శ్రేణీగర్వము డిగ్గి యశార్వదవసంశీర్ణంబులై కానన

క్షోణుల్ వోలెఁ దలిర్చు నిచ్చలు సుధాకూపారపారస్థుల్.

146

టీక. మున్నుగాక్ = మొదలుకొని - వానితోఁగూడ; నిగుడు = వ్యాపించునట్టి; భ్రామ్య ద్భంగసత్వంబులు = ఆలయందుఁ దిరుగుచున్న జలచరములు; క్షీణశ్రీక్ = ఎక్కువైన శోభతో; కైరలక్ = రేఁగఁగా; జల.....గర్వము = నీటియేనుఁగుల తొండములచేఁ బెల్లగింపఁబడిన షగడపుఁ జెట్ట యాధత్యము; డిగ్గి = జాఱి - నశించి; యశార్వదవసంశీర్ణంబులై = బడబాగ్నియను కాఱుచిచ్చుతోఁ గూడి; కాననశ్రేణుల్ వోలెక్ = అడవికుంతులవలె; సుధాకూపారపారస్థుల్ = పాలసముద్రపు టొడ్డు; నిచ్చలుక్ = ఎల్లపుడును; తలిర్చుక్ = ప్రకాశించును.

[అడవి అంటుకొనినప్పడు జంతువులు దారి తెలియక తిరుగుచుండును; చిచ్చు వ్యాపించును. ఆ రీతినే పాలసంద్రపుటొడ్డు ఆలలలోఁ దిరుగుచున్న జలచరములతోఁగూడి, నీటియేనుఁగులు పెల్లగించి విసరిన షగడపు (ఎఱ్ఱని) మ్రాఁకులతో నిండియున్నవని భావము; కార్చిచ్చువలె నిచటి బడబాగ్నియఁ గలదు.] అలం. ఉపమ.

క. తరుణప్రవాళశోణో,దరతలమై శంఖచక్రధరమై వరపు

ష్కరపుష్కలమై హరికర,సరసీరుహ మనగఁ గలశజలనిధి చెలఁగున్. 147

టీక. ఈపద్యమున పాలసముద్రము విష్ణునిచేతితోఁ బోల్పఁబడుచున్నది. విష్ణుపుష్కమున - తరుణ.....తలమై = లేతషగడమువలె ఎఱ్ఱనైన లోపలిభాగము (ఆఱచేయి) కలదై; శంఖచక్ర ధరమై; వరపుష్కరపుష్కలమై = శ్రేష్ఠమగు తామరపూవువలె చక్కనిదై; చెలఁగున్; కలశజలనిధి పక్షమున - తరుణ.....తలమై = లేతషగడములచేత, ఎఱ్ఱని గర్భప్రదేశముకలదై; శంఖచక్రధరమై = శంఖములు, సుడిగుండములు కలదై; వర.....పుష్కలమై = ఉత్తమజలముచేత నిండినదై; [పూర్వ టీకలో నిటఁ గొన్ని పదములకు మాత్రమర్థము ఈయఁబడినది; అదియును పాలసముద్రపక్షముననే.]

తే. నూన్నవీచుల సముపాధరత్న పుష్ప, నికరనిబిరీస మగునీరు నించి తెచ్చి

యబ్ధి ¹వేలాసమాభ్యాగతాతురాచ, లార్థులకు నర్థి బౌద్ధాన్య మాచరించు.

టీక. ఆబ్ధి = సముద్రము; నూన్నవీచులక్ = కొత్తయలలచే ['అలలయందు' అని పూర్వ టీక.] సముపాధ.....నిబిరీసము = మీఁదికి లేవనెత్తిన రత్నములనెడి పుష్పములతో నిండినది; ['సముపాధ = మంచి పండుపోకవఁటి' అని పూర్వ టీక.] వేలా.....అర్థులకుక్ = బిడ్డనకు వచ్చిన ఆతురులగు (శ్రమపడిన) కొండ లను అతిథులకు; అర్థిక్ = ప్రీతితో: పాదార్థ్యము = పాదపూజ నమును; ఆచరించుక్ = చేయును. [ఇచట ఆలలు చేతులు; రత్నములు పూవులు; కొండలు అతిథులు.] అలం. రూపకము.

తే. వార్ధి నావ ర్త గ ర్తప్రవర్తు లగుచు, నుదరరత్నాంశువులు గ్రమ్ము త్రిదశు లమర

తరులు నఱకంగఁ దన్మూలతలములమృత, నేకమున వెండి²చిగిరించు ³చిగురు లనఁగ.

టీక. వార్ధిక్ = సముద్రమునందు; ఉదరరత్నాంశువులు = లోపలనున్న రత్నముల కాంతులు [కర్తృపదము.] ఆవర్తగర్తప్రవర్తులు, అగుచుక్ = సుడులను గోతులయందు తిరుగుచు; ['ఆవర్త

గర్త = సుల్లనెడి బొక్కలయందు' అని పూర్వటిక.] త్రిదశులు = దేవతలు; అమరతరులు = కల్ప వృక్షములను; నఱకంగళ్; తన్మూలతలములు = అచెట్లమొదళ్ళు; అమృతసేకమునక = అమృతముతో తడుపుటచేత; వెండి = మఱుల; చిగురులనంగళ్ = చిగుళ్లొయనునట్లు; క్రమ్ముక = వ్యాపించును.

[పూర్వము దేవతలు పారిజాతవృక్షములను నఱకి తీసికొనిపోగా మొదట్లమాత్రము గోతులలో నుండినవి; వానిపై అమృతము చిలుకరింపబడుటచే నవి చిగిర్చినట్లు సముద్రములోని రత్నముల కాంతులు కన్పించుచున్నవి. అని భావము] అలం. ఉత్పేక్ష.

వ. ఇట్లగణితగుణాభిరామంబగు నమ్మినధామంబు సంగ్రామాభీరుండకు శూరండునుంబోలె బెనువారుగంటలం గనుకట్టి ¹శుశలభటవిముక్తంబగు విశిఖంబునుంబోలె నెల్లకందువలనుమీటి, ²పాటలస్ఫురితంబగు జరతవిలోచనంబునుంబోలె ³సీరుపాపలం బొడుపుట కలిగి, పేదవడిన పుడమివేలుపుంబోలె బలియింటి వాకిట నడంగి, వీరభద్రగదావిదారితంబగు పూషార్కుచదనగవ్వంబునుంబోలె బలువరస బిగిచెరల నొరలి, మతంగకులకన్యక⁴యుంబోలె బలుకందగు నెలుకడ దాల్చి, విభావరీవిరామసమయంబునుంబోలె ⁵వెల్లదీవియల మించుటకు గట్టియై, మఱియు నొక్కొక్కచోటఁ గుముదోదరవిశదంబులు, నొక్కొక్క యొడ నీలోత్పలమాలికామేచకంబులు, నొక్కొక్కకడ శుక⁶చంచూపుట పాటలంబులు, నొక్కొక్కచక్కి ⁷శుక్తిశబలోదరంబులు, నరుణోపలవట్టాబులంబొట్ట వెంచుచు నిట్టలంబుగ మిట్టించు వేలానిలసముద్భూత నూతనశీకరనికరంబులవలన నలినభవాండంబునకుఁ గర్పూరకరండభావంబు నుత్పాదించుచు నుత్తాలకాలిస్కంధపలాశకులాసితద్యుతికూలంబులగు బాలశైవాలవల్లిమి తల్లికల నల్లిబిల్లికొను నుల్లోల ప్రవాళశాఖాశిఖిలవలన నుదవాసక్లేశంబున ¹⁰నుడ్డుకుడిచి వెలుప*టికిం బుట మెగయుచు, నుద్దామధూమధోరణివ్యాజంబునందలలు¹¹వీడ ¹²నీడాడం బొడసూపు నిబిడబడ బానల కీలాకలాపంబులశంక నంకురితంబుసేయుచు, సలికరతి చటులతరరదనశిఖర ¹³విఘట్టితగర్భగిరిగైరికసంక్రమణారుణంబులగు మృదుసముదితతరంగకిశోరంబులచేత ¹⁴బిహితావకాశంబై, లక్ష్మీనారాయణశరీరారూఢవిస్మయరఘుసృణరజోరంజితంబును, ¹⁵దదీయవిలుంతనావిర్భూత ¹⁶ప్రీడాప్రీడనంబు నగు తలిమంబువిలసనంబు వశీకరించుచు, సాత్త్వికుక్రియ విధుజృంభణముదితంబు ¹⁷బంటకారుషగిదింబ్రసన్న ¹⁸శరంబును, సత్యలోకంబు నాకృతిం గమల¹⁹భూయిష్టంబును, విలాసినీకరంబుకరణి వివిధమణికిరణ పుంజరంజితోర్తికంబును, ²⁰బరబ్రహ్మంబు విధంబున నహార్యపదంబునై యొదవు నాటవకడలి పుడమిముద్దయకుఁ దద్దయుఁ బ్రియంబు పుట్టించె నితైఱంగున. 150

1. చ. లో శ లేదు. 2. క. పాటలస్ఫురికంబై. చ. ఫలస్ఫుటితంబై. 3. చ. నిరు. 4. చ. ట. లో క లేదు. 5. చ. వెల్లదీవియర. ట. దివియల. 6. చ. చంచు. 7. క. ముక్తాశుక్తి. చ. శుక్తి. 8. క. శబరో. చ. శబర. 9. చ. కంద. 10. చ. నుండు. * లికిం. శ. ర. 11. చ. విడ. 12. చ. నిడాడం. 13. చ. విఘటిత. 14. క. విహితా. చ. విహితా. 15. క. తదీయ. 16. క. ప్రీడా. చ. ట. ప్రీడా. 17. క. బంట. 18. క. శరీరంబు, చ. ట. శరంబు. 19. చ. ట. గమత. 20. క. బర.

టీక. అగణిత.....రామంబు = లెక్కలేని గుణములచే మనోహరమైనది; మినఢామంబు = సముద్రము; సంగ్రామాభీరుండగు = యుద్ధమున వెరుదివియని; పెరువాలుగంటులం గనుపట్టి = (శూర పక్షమున) పెద్దకత్తులవలని గాయంబులచేజూపట్టి; (సముద్రపక్షమున) పెద్దలైన వాలుగలను చేపల సంబంధముచే జూపట్టి; కుశల.....ముక్తంబగు = నేర్పరి యగు భటునిచే విడువబడిన; విశిఖాంబుయం బోలెక = బాణముపడిది; ఎల్ల, కందువలను = (బాణపక్షమున) అన్ని జాడలను - గుఱులను, (సముద్ర పక్షమున) అన్నిచోట్లను; మీటి = దాటి; [కందువలను = జాడలచేతను, సంకేతస్థలములచేతను] అని పూర్వటీక.] పాటల.....లై = లేతయెఱ్ఱకాంతి గలిగినదై; (సముద్రపక్షమున) ఎఱ్ఱచేపలుగలదై; జరతవిలోచనంబుయంబోలెక = ముసలివానికంటివలె; నీరుపాపలంబొదువుట గలిగి = (కంటిపక్షమున) నీరు, కంటిపాపలపయి వ్యాపించుట గలిగి, (సముద్రపక్షమున) నీటిబిడ్డలను పెంచుటకల్గి; [పాటల స్ఫురితంబు = పండఁబాటుటను తోఁపించునది] అని పూర్వటీక.] పుడమివేలుపూబోలెక = బ్రాహ్మణుని రీతిని; బలియింటివాకిట నడంగి = (బ్రాహ్మణపక్షమున) అధికారము కలవాని యింటిముంగిట నిలిచి, (సముద్రపక్షమున) బలిచక్రవర్తియింటి (పాతాళపు) వాకిట నుండి; వీరభద్ర.....బగు = వీరభద్రుని (చేతిలోని) గదచే చీల్చబడిన; పూషార్కు.....బోలెక = పూషార్కుని గుహవంటినోటిరీతిని; పలువరుస బిగిచెరల నొరలి = (పూషార్కుపక్షమున) పండ్లవరుస బిగువువదలఁగా, (సముద్రపక్షమున) అనేకములగు వరుసల బిగువుతోడి కెరటములతో భ్వనించి; మతంగకులకన్యకంబోలెక = మాలపడుచు రీతిని; పలుకందగు నిలుకడదాల్చి = (పడుచుపక్షమున) నిందింపఁదగు నిలుకడను బొంది, (సముద్ర పక్షమున) చెప్పఁదగిన (కొనియాడఁదగిన) నిలుకడఁబొంది; విభావరీవిరామసమయంబుయం బోలెక = తెల్లవాణుజాముపడిని; వెల్లదీవియలక, మించుటకు, గుఱియై = (కాలపక్షమున) తెల్లఁబాటిన దీప ములచే ఆతిశయించుటకు లక్ష్యమయి, (సముద్రపక్షమున) శ్వేతద్వీపములచే మించుటకు లక్ష్యమై; [‘శ్వేతద్వీపమును ఆక్రమింపఁజేయుటకు’ అని పూర్వటీక.] కుముదో.....లును = తెల్లగలువలోపలి భాగమువలె మిక్కిలి తెల్లవియు; నీలోత్పల.....లును = నల్లకలువలగుంపువలె నల్లనివియును; శుకలును = చిలుకముక్కువలె లేతయెఱ్ఱపురంగు కలవియు; ఒక్కొక్కచక్కిక = ఒక్కొక్క చోట; ముక్తా.....బులు = మంచిముత్యములవలె చిత్రవర్ణములుగల లోపలిభాగములు కలవియు; [‘శబరోదరంబులు = చేపకడుపులు, నీటి లోపలిభాగములు’ అని పూర్వటీక.] [ఈపైవన్నియును ముందు రాఁబోవు తరంగకిరీరముల విశేషణములు] అరుణోపలపట్టంబులక = కెంపులపలకలపయి; పొట్ట పెంచుచుక = దేహమును పెంచుచు; ఇట్టలంబుగక = అధికముగా; మిట్టించు = పైకెగయు; వేలావలనక = ఒడ్డునందలి గాలినుండిపుట్టిన క్రొత్తతుంపురులవలన; నలినభవాండంబునకుక = బ్రహ్మాండమునకు; కర్పూరకరండభావంబుక = కర్పూరపుబరిణెయగుటకును; ఉత్పాదించుచుక = కలిగించుచు; [అలలుఎఱ్ఱని కెంపుపలకకుఁదగిలి మీఁదికి లేవఁగా, ఒడ్డునుండి వీచినగాలి ఆ యలలపై వ్యాపించి నీటితుంపరల నెగఁజిమ్మఁగా, ఆ తుంపరలు కర్పూరమువలెను, కెంపుపలక భరణివలెను. ఉన్న దని భావము.] ఉత్తల.....షంబులగు = పొడవైన చీకటిమ్రాని యాకుల నల్లనికాంతిచే ఒడ్డు నొరయించున్నవై; బాల.....మతల్లికనక = ప్రశస్తమైన లేతనాచుతీగలతో; అల్లిబిల్లికొను = పెనఁగొను; ఉల్లోలప్రవాళశాఖాశిఖిలవలనక = మిక్కిలి ఎక్కువగాఁ దిరుగుచున్న షగడపుదీగల కొనలవలన; [‘ఉల్లోల = పెద్దయలలలోని’ అని పూర్వటీక.] ఉదవాసశ్లేశంబునక = నీళ్లయందే నివసించుట వలని శ్రమచేత; ఉడ్డుకుడిచి = ఊపిరిత్రప్పలేక - తికమకలాడి; పుటమెగయంచుక = దాటుచు; ఉద్దామ.....వ్యాజంబునక = పెద్దపొగవరుసయను మిషచే; ఈడాడక = ఇక్కడక్కడ; పొడ చూపు = కన్పించు; నిబిడ.....శంకక = దట్టమైన బడబొగ్గిజ్వాలలగుం పను సందేహమును; అంకు రితంబు, సేయుచుక = కలిగించుచు; [‘అంకురితము = మొలచినది’ అని పూర్వటీక.] [నల్లనిపాఁచి తీగలు ఎఱ్ఱని షగడపుమ్రానికొమ్మలకుఁ జుట్టుకొనఁగా, అకొమ్మలు మిక్కిలి యెక్కువగాఁ గదలాడు

చున్నవి; అట్లుండుట - నీటిలో నివసించుటకు బడబాగ్ని బయటికిరాఁ బ్రయత్నించుచున్నట్లున్నది. పాచి
 తీగలు పొగలవలెను, ప్రవాళశాఖలు అగ్నిజ్వాలలవలెను ఉన్నవని భావము.] సలిల.....అరుణంబులు,
 అగు, సలిలకరటి = నీటిమేనుఁగులయొక్క; చటులతర మిక్కిలివాఁడియైన; రదనశిఖర = దంతముల
 కొనలచే; విఘట్టితగర్భ = భేదింపఁబడిన లోపలిభాగములు గల; గిరి = కొండలయందలి; గైరిక = జేగురు
 మట్టియొక్క; సంక్రమణ=అంటుకొనుటచే; అరుణంబులు, అగు = ఎఱ్ఱవైన; తరంగకిశోరంబులచేత =
 పిల్లయలలచేత; పిహితావకాశంబై = కప్పఁబడిన యెడము కలదై - అంతటను వ్యాపించినదయి; లక్ష్మీ
రంజితంబును = లక్ష్మీనారాయణుల శరీరములందు పూయఁబడిన దట్టమగు కుంకుమపుష్పాడిచే
 ఎఱ్ఱనైనదియును; తదీయ.....పీడనంబు నగు = వారి పౌరలికవలనఁ బుట్టిన బాధయే అలంకారముగ
 గలిగినది యగు; తలిమతలంబువిలసనంబు = పడకయొక్కప్రకాశమును; వశీకరించుచు = వశ
 పఱచుచు - తాను పడకగా నేర్పడుచు; [పాలసముద్రము విష్ణుని పాన్పనుట] సాత్త్వికుక్రియ =
 సత్త్వగుణముకలవానివలె; విధువిజృంభణముదితంబును = (సాత్త్వికపక్షమున) విష్ణుని విజృంభణము
 వలన సంతోషించినది, (సముద్రపక్షమున) చంద్రోదయమువలన సంతసించినది; పంటకారుపగిది =
 శరత్కాలమువలె; ప్రసన్నశరంబును = (కాలపక్షమున) వికసించినరెల్లుకలది, (స. పక్షమున) నిర్మల
 మగు జలముకది; [ప్రసన్నశరీరము = తేటపాటిన దేహముకలది] అని పూర్వటిక.] సత్యలోకంబు
 నాకృతి = సత్యలోకమువలె; కమలభూయిష్టంబును = (సత్యలోకపక్షమున) బ్రహ్మకు ఇష్టమయినది.
 (సముద్రపక్షమున) ఎక్కువసేరు కలది; [“కమలములచేత అతిశయించినది” అని పూర్వటిక.] విలాసినికరంబు
 కరణి = విలాసముగలస్త్రీచేతివలె; వివిధ...కంబును = (కరపక్షమున) వివిధములగు మణులకాంతిసమూ
 హముచే ప్రకాశించు ముద్రికలుకలది, (సముద్రపక్షమున) వివిధములగు రత్నముల కాంతిసమూహమున
 రంజించు అలలుకలది; పరబ్రహ్మంబువిధంబున = పరమాత్మవలె; అహార్యపదంబునై = (బ్రహ్మపక్షమున)
 చలించునీతి కలది, (సముద్రపక్షమున) కొండలకు స్థానమైనదియునయి ఒదవు=కలుగు-ఉండు; ఆఱవ
 కడలి = లవణేక్షుసురాసర్పిద్దధిక్షీరజలార్ణవములలో ఆఱవదగు పాలసంద్రము; పుడమిముద్దియకు =
 భూదేవికి; తద్దయు = మిక్కిలి.

ఉ. ఎన్నఁగ నింత రత్నచయ మింత గభీరిమ యింత దానసం

పన్నత యింతశుద్ధి యని బ్రహ్మయ నోరు మెదల్పలేని య

త్యున్నతిఁ గన్న పెన్దలి నుత్థితమై వెలిదీచి చెన్నగున్

వెన్నెలయేటిలోనఁ బ్రభవించిన కప్రపుఁగొండకై వడిన్.

151

టీక. రత్నచయము = రత్నములగుంపు; గభీరిమ = లోతు; దానసంపన్నత = పదాన్యత -
 త్యాగము; నోరు, మెదల్పలేని = వర్ణింపఁజాలని; అభ్యున్నతి = గొప్పతనమును; పెన్దలి =
 పెద్దదైన - పాలసముద్రమున; ఉత్థితమై = లేచినదై - పుట్టినదై; వెలిదీచి = శ్వేతద్వీపము; చెన్నగున్ =
 ప్రకాశించును. అలం. ఉదాత్తము, ఉపమ.

శా. ధూతాతంక మపేతపంకము బుధస్తుత్యంబు నిత్యంబు వి

ఖ్యాతం బాతపశీతవాతసహసాన్ద్రానందయోగీంద్రసం

కేతం బాతతభూతి భూతిలకలక్ష్మీకారి¹తోరంబునై

శ్వేతద్వీపము దీపితంబగు జగత్సైన్యైకభవోన్నతిన్.

152

టీక. ధూతాతంకము = పోయిన భయముకలది; అపేతపంకము = పోయిన పాపములుకలది;
 అతత.....సుకేతంబు = ఎక్కువయైన చలిని, గాలిని సహింపజేసి, ఎల్లపుడును ఆనందముకల్గిన
 యోగీంద్రులు చేరఁదగిన చోటు; [సంకేతము = గుఱుతుకలది] అని పూర్వటిక.] అతతభూతి=ఎక్కువ

సంపదకలది; భూతిలకలక్ష్మీకారి=భూమికి తిలకముయొక్కసంపదకు కూర్చునది - భూమి యను పదానికి తిలకమైనది; తోరంబు = గొప్పది; జగత్సేవైక్యకభవ్యోన్నతిక్ = లోకముచే నేవింపదగిన మిక్కిలి గొప్పగౌరవముతో; శ్వేతద్వీపము, దీపితబగుక్ = ప్రకాశించును. అలం. పరికరము, రూపకము.

ఆ. వణకుగుబ్బలికిని వైడూర్యశృంగంబు, మొలచినట్లు మిన్ను మోచియున్న
తెల్లదీవియందు దీపించు వైకుంఠపురము కనకవప్రపరివృతంబు. 153

టీక. వణకుగుబ్బలికిని = హిమాలయమునకు; మిన్ను మోచియున్న = ఆకాశమునంటియున్న; తెల్లదీవియందుక్ = శ్వేతద్వీపమున; కనకవప్రపరివృతంబు = బంగారుప్రాకారముతోఁగూడినదైన.

తెల్లని మంచుకొండపయి పచ్చనివైడూర్యశిఖరమున్నట్లు, తెల్లని శ్వేతద్వీపముపయి పచ్చని బంగారుకోటగోడలుకల వైకుంఠనగర మున్నదని యర్థము. అలం. ఉపమ.

ఉ. సారసువర్ణ నీరమయసాలవిశాలము నీలవర్ణసం
చారచమత్క్రియాచరణశాలియునై పురి చెన్నగుక్ మహా
మేరువుకోఁగిటం పొలుపుమీఱి మహోత్కటకూటసంచర
ద్వారణరాజమై సొబగు దాల్చిన రోహణశైలమో యనన్. 154

టీక. సార...విశాలము=చక్కని బంగారు నీటిపూతగల ప్రాకారముచేత విశాలమైనది; నీలవర్ణ...శాలియునై=విష్ణుదేవునియొక్క సంచారముచే చమత్కారముకలుగునదియునైన; పురి=వైకుంఠము; పొలుపుమీఱి = చక్కదనముమీఱి; మహోత్కట...రాజమై = మిక్కిలిఎత్తయిన శిఖరములపయి సంచరించు గొప్పయేనుగుగలదై; సొబగుదాల్చిన = అందగించిన; రోహణశైలమో యనన్=రోహణాద్రియో అనునట్లు చెన్నగుక్ = ప్రకాశించును. [ఇచట సాలము మేరువువలెను, పురము రోహణము వలెను, విష్ణువు గజమువలెను ఉన్నట్లు వర్ణింపఁబడినది.] అలం. ఉత్పేక్ష.

నీ. త్రైవిక్రమాంఘ్రి ముక్ ¹దవిలి వీడిన పద్మజాండఖండములీల నలరుఁ గోట
పలుమాటు గమతాధిపతి పూని డించు మందరములభాతి సౌధములు వెలయు
నిజవిహారార్థంబు నృహరియై హరిచేయు వసతులో యనఁ గేళివనము లెసఁగు
శాంబరీమత్స్యసంచారోచితాపరశరధులక్రియఁ ²బద్ధసరసు లమరు
తే. నఖిలభువనాంతరాళపురాధిదేవ,తావితానంబు తత్సేవకై ³చరించు
సరణిఁ జూపట్టుదురు శరత్సమయపూర్ణ,రాజవదనలు వైకుంఠ రాజధాని. 155

టీక. వైకుంఠరాజధానిక్ = వైకుంఠనగరమునందు; కోట; ముక్ = పూర్వము; త్రైవిక్రమాంఘ్రిక్ = త్రైవిక్రమస్వామియగు విష్ణునియొక్క పాదమును; వీడిన=జారిపడిన; పద్మజాండఖండములీలక్ = బ్రహ్మాండగోళపుతుకుకవలె; అలరుక్ = ప్రకాశించును పలుమాటు = పెక్కుసార్లు - అనేక యుగాంతరములయందు; కమతాధిపతి = ఆదికూర్మము; పూని = ప్రయత్నించి; డించు = తనవైకుండి దించునట్టి; మందరములభాతిక్ = మందరపర్వతములరీతిని; సౌధములు = మేడలు; వెలయుక్. నృహరియై = నరసింహుడై; హరి = విష్ణువు; నిజవిహారార్థంబు = తాను విలాసముగ సంచరించుట కొఱకు; చేయు వసతులో = చేయునట్టి నివాసములో యనురీతిని; కేళివనములు = ఉద్యానములు; శాంబరీ...క్రియక్ = మాయామత్స్యమగు మత్స్యవతారవిష్ణుని సంచారమునకుఁ దగిన వేలు సముద్రములరీతిని; పద్మసరసులు = పద్మతటాకములు; ఎసఁగుక్ = ప్రకాశించును. అఖి...వితానంబు = సమస్తలోకములలోని పురములలోని అధిదేవతలగుంపులు; తత్సేవకై = విష్ణుని సేవించుటకు;

చరించుసరణిక్ = తిరుగుచుడునట్లు; శరత్ వదనలు = శరత్కాలపు సామంత చంద్రులవంటి ముఖములు కల స్త్రీలు; చూపట్టుదురు. అలం. ఉదాత్తము, ఉపమ, ఉత్పేక్ష.

సీ. జలధివీచీవాత్యః జలిదాఃకైఃగా యని యక్కున నందంద యలమి యలమి
ప్రామట్టియా కొత్తిరాయిడిఁబొందెఁగా యని సన్నపొత్తుల నునిచి యునిచి
వాపోయి వాపోయి వసివాడి యాకటఁ బెగడెఁగా యని యుగ్గు వెట్టి వెట్టి
పెనుఁజీకటులుగ్రమ్ము పెక్కుబైట వసి యించి వెఱచెఁగా యని పుల్ల విఱచి విఱచి

తే. మంచలక్షణముల పుట్టుకుచ్చవాఁడు
నేత్రములు విప్పనట్టి యీ నెత్తుగందు
వరద నేతెంచె నెవ్వారివాఁడో యనుచు
విలయహరిఁ దెచ్చి పెనుతు రవ్వీటినతులు.

156

టీక. అవ్వీటినతులు = ఆ పట్టణము (వైకుంఠము)లోని స్త్రీలు; మంచి...వాఁడు = శుభలక్షణములతోఁగూడిన (శ్రీవత్సమను) పుట్టుమచ్చ కలవాఁడు; నేత్రములు విప్పనట్టి = కన్నులయినను తెరవనట్టి; ఈ నెత్తుగందు = ఈ పుట్టుగ్రంధు; వరదక్ = వరదలో - ప్రవాహమునఁగొట్టుకొని; ఎవ్వారివాఁడో! = పాప, మెవ్వరిసిల్లవాఁడో!; అని; విలయహరిక్ = ప్రళయకాలమందలి విష్ణువు; తెచ్చి; జలధివీచీవాత్యక్ = సముద్రపుకెరటములమీఁది చలిగాలిచే; చలిదాఃకైఁగా యని; అక్కునక్ = తొమ్మునక్; అందంద = మఱిమఱి; అలమియలమి = అదిమియదిమి; (ఆ వెచ్చదనముచే జలి పోవునని భావము) ప్రామట్టియాకు, ఒత్తి = ప్రాతదైన (శయ్య యగు) పటవస్త్రము మృదుదేహమున కొత్తుకొని; రాయిడిఁబొందెఁగా, యని = ఒరసికొనిపోయెనని; సన్నపొత్తులక్ = మెత్తని పొత్తిగుడ్డలపయి; ఉనిచియునిచి = ఉంచుచుంచి; వాపోయి వాపోయి = మిక్కిలివీడ్చి; వసివాడి = మిక్కిలి యలసిపోయి; ఆకట బెగడెఁగా, యని = ఆకలిచే బెగటిల్లెనని; ఉగ్గు = బిడ్డలకుఁబోయు చనుబాలుకలిసిన ఆముదము, నేయి మొదలగునది; పెనుఁజీకటులు గ్రమ్ము = గాఢాంధకారములు వ్యాపించు; పెక్కుబైటక్ = బట్టబయట; వెఱచెఁగా యని = జడునుకొనెనని; పుల్లవిరిచి, విరిచి = దృష్టితీసి, తీసి; పెనుతురు = మెచ్చుదురు. ప్రళయకాలమునందును వైకుంఠనగరమున కెట్టి యిక్కట్టును లేదనియు, నందలి జనులు అపుడును సుఖముగ నుండురనియు భావము. అలం. స్వభావోక్తి, ఉదాత్తము.

వ. మఱియు నప్పురంబు పలుదెరలు తిరిగివచ్చుట నాభేటస్థలంబును, నర్తనప్రదేశంబునుంబోలె; లెస్స వారిం గలిగి గజగ్రహణసంవిధానంబును, సుజనునింబోలె; బెక్కుపట్టులఁ గనుపట్టి కురువిందమందిరంబును, కశ్యపమునీశ్వరునింబోలె; హరికి గిరిగుహయును; మాధవునకు నుపవనవిశేషంబును; విజక్రికి శ్రీఖండతరుకోట రంబునై యడరం బుడమినిడువాలుగంటి తడవు మెచ్చుచుం జొచ్చి వియచ్చర సంబాధబంధురంబు నిసర్గశృంగారతరంగితంబు నగు రాజమార్గంబునం జని చని ముందట నేత్రసన్నిహితజగత్త్రయంబునుంబోలె బహువిధజనాకీర్ణంబై యుదీర్ణ వైభవంబున పర్ణింపఁదగి బృందారకద్విరదంబుచందంబున వలభిదారూఢోపరి భాగంబును; జాంగలక్షేత్రంబువైచిత్రి యవనికామహితంబును; నాటకసంధానంబుకై వడి శుద్ధమిశ్రవిష్కంభసంభృతంబును; దధీచిశరీరంబుకరణి సురభిగోము

* నెత్తుగందు. శ. ర. 1. క. పఱల. చ. ట. వరద. 2. చ. బోలి. రి. క. చక్రికి. చ. ఇది మొదలు 'రాజమార్గంబునం' పఱకులేదు. 4. చ. ముస్తాబ.

భావిద్ధంబునై యొప్పు ¹గూఢపాత్తల్పునివ్యభవనంబు దటిసి విరసజనహృదయం
బులం దగులునడని² బ్రహ్మవిద్యయుంబోలె నోజిహ్వాప్రకారంబున సప్తకయ్యోంత
రంబు లతిక్రమించి ముందట.

157

టీక. (౧) పలుడెరలు, తిరిగివచ్చుట = పెక్కు అడ్డములుదాటి వచ్చుటచే; ఆభేటస్థలంబును =
వేటాడుచోటును [పురపక్షమున తెరలు = అడ్డుపలులు.]; సర్వనప్రదేశంబునుంబోలె = నాట్యరంగము
[ఈ యర్థమున తెఱ = తెఱచీర;] నుబోలి; (౨) లెస్సవారింగలిగి = (పట్టణపక్షమున) మంచిసీటిని గలిగి;
గజగ్రహణసంవిధానంబును = విరుగులను పట్టుకొను పద్ధతిని [ఈయెడ లెస్సవారి = మంచిగొయ్యి-గజ
బంధనస్థానము]; సుజనునింబోలె = మంచివానిని [ఇయ్యెడ మంచివారి = మంచిమనస్సుకలజనులను]
బోలి; [పూర్వటీకలో నిచ్చుట 'సంవిధానము = కబళము, మంచియాజ్ఞగలది' అని యున్నది. అనగా
నేమో తెలియలేదు.] (౩) పెక్కుపట్టులంగనుపట్టి = (నగరపక్షమున) చాల నివాసస్థానములతో =
ఇండ్లతో కనబడి; కురువిందమందిరంబును = అడ్డపుటింటిని (ఈపక్షమున పెక్కుపట్టులనగా పలు
తావులయందు); కశ్యపమునీశ్వరుని (ఈపట్టున పెక్కుపట్టులంగనుపట్టుట యనగా పెక్కువిధముల
బంధుత్వమును కలిగియుండుట = ప్రపంచములోని జీవజాలము లన్నింటికిని కశ్యపుడే మూలపురుషుఁ
డనుట) బోలియు. [ఇకమీఁద వచ్చు మూడు పోలికలు విరోధమూలకములు.]

(i) హరికి = విష్ణునకు; గిరిగుహయొక్క = కొండగుహయైనదియు; [ఇది విరోధము; దానిని
పోగొట్టుటకు హరిశబ్దమునకు సీంహ మను నర్థము గ్రాహ్యము.] (ii) మాధవునకు = లక్ష్మీకీర్తయగు
విష్ణువునకు; ఉపవనంబును = ఉద్యానవనమైనదియు; [ఇది విరోధము; దానింబోగొట్టుటకు మాధవ
శబ్దమునకు 'వసంతర్తువు' అను నర్థము గ్రాహ్యము.] (iii) చక్రికి = చక్రాయుధముగల విష్ణునకు;
శ్రీభండతరుతోటరంబును = చందనవృక్షపు తొట్టయైనదియు; [ఇది విరోధము; దానింబోగొట్టుటకు
'చక్రి'కి 'పాము' అను నర్థము గ్రాహ్యము.] ఆడరక్ = ప్రకాశింపగా; పుడమినిదువారుగంటి = భూమి
యను పొడవువారికకన్నులుగల పడతి; తడవు = చాలనేపు; చొచ్చి = ప్రవేశించి; వియచ్చరసంబాధ
బంధురంబు = దేవతల సమర్థముచే మనోహరమైనదియు; నిసర్గశృంగారతరంగితంబు నగు = స్వభావ
సిద్ధమగు నలంకారములచే నింపుగొల్పునదియునైన; నేత్ర...బునుంబోలె = కన్నులయెదుట నుంచఁ
బడిన మూడు లోకములు వలె, నాయకుఁడు లేని మల్లోకములవలెననియు; బహువిధజనాకీర్ణంబై =
అనేకవిధములుగా నున్న జనులతో నిండియున్నదై; [విష్ణునేవార్ధము మల్లోకముల జనులును వచ్చిరనుట.]
ఉదీర్ణంబై భవంబున = గొప్పవిశ్వర్యముతో; [ఇకమీఁది నాల్గు పోలికలు క్లేషమూలకములు.] బృందార
కద్విరదంబుచందంబున = విరావతముపగిది; పలభిదారూఢోపరిభాగంబును = ఇంద్రునిచే [వ-బలకు
అభేదమును గ్రహింపవలెను.] అధిష్ఠింపఁబడిన వీపు కలది; విష్ణునిభవనము (పలభి+దారు+ఉడ+ఉపరి
భాగంబు =) ముంజూరుపట్టెపయి ఉంచఁబడిన మీదిభాగము కలది; లాంగలక్షేత్రంబునై చిత్రి =
మెట్టపొలమువిధమున; యవనికామహితంబును = (యవ+నికామ+హితంబును) యవధాన్యముచే
మిక్కిలి హితమైనది, లేదా-బ్రహ్మదర్శచే గొప్పదైనదియు; (భవనపక్షమున) యవనికలచే (తెఱలచే)
అలంకరింపఁబడినది; ['యవనికామహితంబు=ఓమముచేత పూజ్యమయినది, తెరచీరచేతదొడ్డది' అని పూర్వ
టీక.] నాటకసంవిధానంబుకై పడి = నాటకరచనముపగిది; శుద్ధ...సంభృతంబును = శుద్ధవిష్కంభము,
మిశ్రవిష్కంభములతోఁ గూడినదియు; (భవనపక్షమున) శుద్ధముగాను (ప్రత్యేకముగాను) మిశ్రము
గాను (వేటొకదానితోఁగలసియు) నున్న గడెమ్రానిచేఁగూర్పఁబడినది. దధీచిశరీరంబుకరణి = దధీచి
మహర్షి దేహమువలె; సురభిగోముఖానిద్ధంబునై = మనోహరమగు సురభిగోముఖాదులచే చూడఁబడినదై,
(భవనపక్షమున) మంచి వాసనగలద్రవ్యముచే అలంకఁబడినది. గూఢపాత్తల్పు = పాము పడకగాఁగల

1. క. గూఢపాదతల్పు. చ. గూఢపాత్తల్పు. 2. క. జిహ్వా. చ. జిహ్వా.

పాండురంగ-23

విష్ణునియొక్క; తఱిసి = సమీపించి; విరసజనహృదయంబులకొ = చెడ్డమనుష్యులమనస్సులందు; తగులు
వడని = అంటని; బ్రహ్మవిద్యయుంబోలెకొ = పరమాత్మజ్ఞానమువలె; అజిహ్వాప్రకారంబునకొ = వంకర
లేనిరీతిని - తిన్నని నడకతో; సప్తకశ్యోంతరంబులు = ఏడు లోపలినగళ్లను; అతిక్రమించి = దాటి.

సీ. న. సుధాపరిభాంబునివహ ముద్బేడుచోట మెఱుంగుఁబు త్తడికోట మించుచోట
నిగిడి యీగులకెంపు నెలకట్టుగలచోటఁ గల్వకావిరి కారుగ్రమ్ముచోటఁ
నలరు ముమ్మెనలకట్టావు లూరెడుచోటఁ కెలకులకొలకులు దొలకుచోట
గంధర్వగాంధర్వ¹గంధ మింపగుచోట గరుడకేతనములు గ్రాలుచోటఁ

తే. బరమయోగిచరేణ్ణు నిర్భరసమాధి, సౌఖ్యసంపద నిరపాయసంప్రదాయ
సిద్ధి²దిలకించుచోట నశేషభవన, వివిధధర్మంబు లావిర్భవించుచోట 159

టీక. నవ.....నివహము = క్రొత్తదైనయమృతపుటగడ్డలోని జలప్రవాహము; మెఱుంగు
బుత్తడికోట = తళతళలాడు బంగారుతోట; నిగిడి = విజృంభించి; ఈగులకెంపునెలకట్టు = చింతా
మణితోఁజేయఁబడిన కట్టడపుఁబని; కల్వకావిరి = కలువలనల్లనికాంతి; కారుగ్రమ్ముచోటకొ = దట్టముగా
వ్యాపించుచోట; అలరుముమ్మెనలకట్టావులు = పూవులయగ్రభాగములనుండి పెద్దశ్వాసములు (పరి
మళయుక్తవాయువులు) ఊరెడుచోటకొ = ఎడతెగక పుట్టునలమున; కెలకులకొలకులు = ప్రక్క
నున్న చెఱువులు; తొలకుచోటకొ = తొనుకుచున్న (నీటితోనిండి యందమైన) చోట; గంధర్వ.....
గంధము = గంధర్వుల పాటలయొక్క అతిశయము; ['గాంధర్వగంధము = పాటలవలనివాసన' అని
పూర్వటీక.] క్రాలుచోటకొ = ప్రకాశించుచోట; పరమ.....సమాధి = గొప్ప యోగీశ్వరుని
హెచ్చగు యోగనిష్ఠయొక్క; సౌఖ్యసంపద; నిరపాయసిద్ధికొ = అపాయములేనట్టి సిద్ధిని; దిలకించు
చోటకొ = కనుగొనుచోట. ['తులకించు = ప్రకాశించు' అని పూర్వటీక.] అశేష.....ధర్మంబులు =
సమస్తలోకముల ధర్మములన్నియును; ఆవిర్భవించుచోటకొ = (పుట్టు) ఉత్పత్తియగుచోట - (వైకుంఠ
మున) ముందు పద్యమున అన్వయము. అలం. ఉదాత్తము.

క. బహుయోజనవిస్తీర్ణము, బహునారీజనయుతంబు బహువిధమహిమా

వహము నగు నొక్కకేళి, గృహమున నానందకోరకితమానసుడై. 159

టీక. కేళిగృహమునకొ = విలాసమందిరమున; ఆనంద.....మానసుడై = సంతోషముచే
చిగురెత్తిన మనస్సుకలవాడై (కర్త - విష్ణువు.)

మ. కలదోఁకంకణఝంకృతంబుల మరుత్కన్యల్ సుధాబిందు పి

చ్చిఃసీహారమయూఖ³ బింబసదృశస్విన్నాననశ్రేణి వ

ర్తిల నొయ్యెయ్యన⁴ నూప నూగు ఫణభృత్ప్రేంభోళిక⁵ లచ్చిని

ట్టలపుం జన్గవో⁶లు⁷ మున్నోరగు ము⁸ డాచేసి యుల్లాసియై. 160

టీక. మరుత్కన్యలు = దేవతాస్త్రీలు; సుధా.....శ్రేణి - సుధాబిందుపిచ్చిల = అమృత
బిందువులచే పేరుకొనిన; సీహారమయూఖబింబ = చంద్రబింబముతో; సదృశ = పోలియున్న;
స్విన్నాననశ్రేణి = చెమటకట్టిన ముఖముల సమూహము; వర్తిలకొ = ప్రవర్తిల్లుగా - ఉండఁగా; కలదోఁ
కంకణఝంకృతంబులకొ = చేతులయందలి కంకణముల గలగలమను మధురధ్వనులతో; ఒయ్యెయ్యనకొ =
మెల్లఁగా; డోచకొ; డోగు = డోగుచున్నట్టి; ఫణభృత్ప్రేంభోళికకొ = పాము అను నుయ్యాలయందు;

1. చ. గాంధమంపగు. 2. క. దులకించు. చ. ట. దిలకించు. 3. చ. పింఛ. 4. చ. ట.
యూచు. 5. చ. ట్టలపుం. 6. చ. ట. పొల్పు. 7. చ. మొరుగు.

లచ్చి.....బోలు = లక్ష్మీదేవియొక్క ఎత్తయిన (ఉన్నతమైన) స్తనద్వయమువలెనున్న; మున్నోరగు = ముందుంచుకొను దిండును; ముక్క, డా, చేసి = ముందుభాగమున దగ్గరగా (ఆధారముగా) నుంచుకొని; ఉల్లాసియై = సంతోషించువాడై - ఆనందించువాడై.

[దేవతాస్త్రీలు సర్పపుటుయ్యాల చూడగా అందు విష్ణువు ముందటించి ముందుంచి దాని నానుకొని సంతోషమున నున్నాడని భావము.] అలం. స్వభావోక్తి, ఉపమ.

క. దీపించువానిఁ ద్రిభువన, దీపకుఁ డగువానిఁ జంద్రదినకరమయ వీ

తూపాతదళితనిజభ, కౌద్ధ్వాంతప్రవాహుఁ డనదగువానిన్.

161

టీక. దీపించువానిన్ = ప్రకాశించువానిని; త్రిభువనదీపకుడు = ముల్లోకములను ప్రకాశింపజేయువాడు; చంద్ర.....ప్రవాహుడు - చంద్రదినకరమయ = చంద్ర, సూర్యులయొక్క నున్న; వీక్షా = చూపులయొక్క; పాత = (వ్యాపనమన) పడుటవలన; దళిత = ఛేదించబడిన; భక్తా పద్ధ్వాంతప్రవాహుడు = భక్తుల యాపద లను చీకటిపరంపరలు గలవాడు. అలం. రూపకము.

తే. నగవు నురువులు మణిపూరనలినహంసి

కుండలగ్రాహములు నేత్రకుముదరుచియుఁ

గలుగు తనుకాంతికాళిందిఁ గన్న తరుణ

తరణియును బోని యురమురత్నంబువాని.

162

టీక.] ఈ పద్యమున శ్రీవిష్ణుని నల్లనిదేహము యమునానదిగా వర్ణింపబడుచున్నది.] ఈదేవుని తనుకాంతి యను కాళిందికి (యమునకు)] నగవు నురువులు = తెల్లనినవ్వులే నురుగులు; మణిపూరనలిన హంసి = మణులప్రవాహములే (గుంపులే) పద్మములును, హంసలును; కుండలగ్రాహములు = (చెవుల నలంకరించిన) మకరకుండలములే మొసళ్ళు; నేత్రకుముదరుచియున్ = కన్నులే కలుకలకాంతికలవి; (ఇవి) కలుగు, తనుకాంతికాళిందిన్; కన్న; తరుణతరణియునుబోని = లేతసూర్యునివలెనున్న; ఉరము రత్నంబువానిన్ = పక్షిస్థలమునందలి కౌస్తుభమాణిక్యముకలవానిని - శ్రీవిష్ణుని. ఇందు మణిపూరకమును పద్మమునకు శ్రీకృష్ణుడు హంసయగుటయు, కుండలియు సూచితములు.] [ముందుపద్యముతో ఆన్వయము] అలం. రూపకము, ఉపమ.

తే. పుండరీకతపోజాతభువనపీఠ, విన్నపమునేయు నజానంసవీధిఁగేలు

సాచి హేమాద్రి*కందగానక్తమేఘ, మాలికంబగు గగనంబుఁ బోలువాని. 163

టీక. పుండరీక.....పీఠన్ = పుండరీకుని తపస్సువలనఁగలిగిన ప్రపంచబాధను; విన్నపము చేయునజానంసవీధిన్ = మనవిచేయుచున్న బ్రహ్మభుజముపై; కేలుసాచి = చేయివేసి; హేమాద్రి.... మాలికంబగు = మేరువుపర్వతపు చరియపై వ్యాపించిన మేఘపక్షులు గల; గగనంబుఁ బోలువానిన్ = ఆకాశమువలె నున్నవానిని; [ముందుపద్యముతో సమన్వయము] [విష్ణువు ఆకాశమువలెను, అతని బాహువు మేఘములవరుసవలెను, బ్రహ్మమేరువువలెను ఉన్నట్లు వర్ణితము.] అలం. ఉపమ.

తే. లలితలక్ష్మీనఖాంకూరలాలిసమునఁ, గమ్రకల్వారదళగంధగౌరవమున

నతులనై పథ్యరత్నచంద్రాతపమున, నొప్పుమీఠిన నునుసేసకొప్పువాని. 164

టీక. లలిత...లాలసమునన్ = లక్ష్మీదేవి చక్కనికోనగోళ్లతో దువ్వుటచేతను; కమ్ర..... గౌరవమునన్ = మనోజ్ఞమగు కల్వార (ఎఱుపుకలిసిన తెలుపురంగు కలిగి మిక్కిలిపరిమళముతో నిండి యున్న కలువల)ముల రేకులయొక్క ఎక్కువపరిమళముతోను; అతుల.....తమునన్ = బాగుగా

నలంకరింపఁబడిన రత్నములవలని వెన్నెల (వెన్నెలవంటికాంతి)తోను; ఒప్పుమీఱిన = బాగుగానున్న; నునుసేసకొప్పువానికొ = చిన్న కొండెసిగగలవానిని; మీఁది పవ్యముతో నన్వయము.

[విష్ణునితలను లక్ష్మీదేవి బాగుగా దువ్విజుట్టువేసి, అందు కల్వారదశములను, రత్నములను అలంకరించినదని భావము.]

తే. ఊరుయుగళంబుమీఁదఁ జెల్వారు నడిమి, తానవంబు నెపంబున దనుజనదన
నిర్మిత స్తంభసంభవనిజపురాణ, పురుషహరిలీలఁ దెలిపెడు పాలుపువాని. 165

టీక. ఊరుయుగళంబుమీఁదఁ = రెండుతోడలపైని; చెల్వారు = ప్రకాశించు; నడిమితాన వంబునెపంబునకొ = మధ్యముయొక్క నన్నదన మను మిషచే; దనుజ.....లీలకొ = రాక్షసుడగు హిరణ్యకశిపుని యింటి స్తంభమునుండి పుట్టిన తన పూర్వపుగాథ - (నృసింహావతారచరిత్రము) విలాసమును; తెలిపెడు పాలుపువానికొ = తెలుపుచున్న అందముకలవానిని; మీఁదిపవ్యముతో అన్వయము. [విష్ణునియూరుపులు స్తంభములవలెను, నడుము సింహపునడుమురీతిని ఉన్నవనుట. అలం. అపహ్నుతి.

తే. అభినవాయాతుఁ దనపుత్రు నజానిఁ గాంచి
సంతసంబున నాభివేశంతజలజ

ముబ్బి వెలిగ్రాయు పుష్పాడియొలుపు నెఱపు

¹హళఁదిపుట్టంబు కటిసీమ ²నలరువాని. 166

టీక. అభినవాయాతుకొ = అప్పుడే వచ్చిన; [‘అభినవాయాతుకొ = క్రొత్తగా వచ్చిన వానిని’ అని పూర్వటీక.] అజానికొ = బ్రహ్మను; నాభివేశంతజలజము = (కర్త) నాభియను మడుగు నందలి తామరపూవు; ఉబ్బి = పొంగి; వెలిగ్రాయు = వెడలఁగ్రక్కునట్టి; పుష్పాడియొలుపుకొ = పుష్పాడియందమును; నెఱపు = వ్యాపింపఁజేయునట్టి; హళఁదిపుట్టంబు = పసుపువన్నెబట్ట; [ముందున కన్వయము.] విష్ణువు పుష్పాడివలె పచ్చనైన వస్త్రమును ధరించెనని భావము. అలం. ఉపమ.

తే. అడుగునడుగులఁ బొడము చిహ్నంపుమీల, మేనిచిప్పలువోలె నానానిలింప
కనకకోటీర హీరాగ్రఘ్నణమున, మెఱుఁగువచ్చిన నఖపంక్తి మించువాని. 167

టీక. అడుగునడుగులకొ = అటపాదములందు; పొడము = పుట్టిన - ఉన్న; చిహ్నంపుమీల మేని చిప్పలువోలెకొ = చిహ్నములుగా నున్న మత్స్యముల వీచులవలె [ఉపమేయము నఖపంక్తి]; నానా.....ఘ్నణమునకొ = వివిధదేవతలయొక్క బంగారుకిరీటములందలి వజ్రములయంచుల యొరపిడిచేత; మెఱుఁగువచ్చిన; నఖపంక్తికొ = గోళ్లచే; మించువానికొ = అతిశయించువానిని. [ముందున కన్వయము.] అలం. ఉపమ, ఉదాత్తము.

తే. ఆద్యుఁ బ్రణవస్వరూపు వేదాంతవేద్యు, మోక్షవిద్యోపదేష్టనిర్దుక్తజనను
విష్ణుఁ బ్రభవిష్ణు నిత్యవర్ధిష్ణుఁ గాంచి, మ్రొక్కె నారీజనోచితంబుగ ధరిత్రి. 168

టీక. ఆద్యుకొ = మూలపురుషుని; ప్రణవస్వరూపుకొ = ఓంకారస్వరూపుని; వేదాంతవేద్యుకొ = ఉపనిషత్తులచే నెఱుఁగఁదగువానిని; మోక్షవిద్యోపదేష్టకొ = ముక్తికొఱకగు విద్యను బోధించువానిని; నిర్దుక్తజననుకొ = విడువఁబడిన పుట్టుక కలవానిని - జన్మరహితుని; ప్రభవిష్ణుకొ = ప్రభువును; సర్వవర్ధిష్ణుకొ = అంతటను వృద్ధిపొందు - (వెరుగు)వానిని; విష్ణుకొ = సర్వవ్యాపకుడగు భగవంతుని; ధరిత్రి = భూమి (కర్తృపదము) నారీజనోచితంబుగకొ = స్త్రీలకుఁదగినరీతిగా; మ్రొక్కెన్. అలం. పరికరము.

క. మ్రొక్కి. ¹వినిపించెఁ దనమది, నెక్కిను నెగులెల్ల నేలనెలఁతుక కన్నీ
రొక్కిక్కబొట్టు మెఱుఁగు, జెక్కుల ²డిగజాఱఁ గోరఁజిమ్ముచు హరికిన్. 169

టీక. నేలనెలఁతుక = భూదేవి; తనమపెక్ = తనమనస్సులొ; నెక్కిను = పాదుకొనియున్న; నెగులెల్ల = దుఃఖమునంతటిని.

క. బలువ్రేగునొప్పి నిమ్మై, నిల పలికిన పలుకుకతన హృదయముగలఁగెన్
నలినోదరునకు విలయా, నలయాతాయాతచలిత నీరధివోలెన్. 170

టీక. బలువ్రేగునొప్పి = అధికభారమునగుబాధచే; ఇమ్మై = యుక్తమై - స్పష్టమై ఇల పలికినపలుకు కతనెక్ = భూదేవి పలికిన మాటలవలన; నలినోదరునకు = పద్మనాభుడగు విష్ణునకు; విలయా.....నీరధివోలెన్ = ప్రళయకాలము గాలియొక్క రాకపోకల (ప్రసారణములన) వలన చలించు సముద్రమువలె, హృదయము; కలఁగెన్ = కలఁకపడెను. అలం. ఉపమ.

వ. ఇవ్విధంబున నస్తుధుమధసుండు వసుంధరమీఁదంగల కనికరంబునం దరంగితం
బగు నంతరంగంబు తదభిరక్షణంబున కభిముఖంబుఁ గావించి యటమున్న
యకాండప్రళయంబగు పుండరీకుతపోదహనంబు దురవగాహంబును, త్రిభువన
⁴దాహదోహళంబు నగునని విన్నపంబునేసి డాసియున్నచిరించి గించిత్ప్రహ
సితాననుండై కనుంగొనుచు. 171

టీక. అస్తుధుమధసుండు = మధురాక్షసుని చంపిన ఆ విష్ణువు; తరంగితంబగు = పొంగిపొరలిన; అంతరంగంబు = మనస్సు; అభిముఖంబు = ఎదురైనది - అనుమాలమైనది; అటమున్న = అంతకుఁ జూర్వమే; అకాండప్రళయంబగు = కాలముకానికాలమునఁబుట్టిన ప్రళయమైన; దురవగాహంబును = తెలిసికొన నసాధ్యమును; త్రిభువనదాహదోహళంబును = ముల్లోకములను గాల్చి సమర్థమైనదియు; కించిత్ప్రహసితాననుండై = చిరునవ్వుతోఁగూడిన ముఖము కలవాడై.

నీ. శాంబరీకచ్చపేశ్వరకంతసందీప్తతాపింఛవల్లీమతల్లి యనఁగఁ
బవనపారణపతి స్ఫటికస్తంభజంభద్విషణ్ణణిసాలభంజి యనఁగ
సవనవరాహదంష్ట్రానితప్రోత కనకాక్ష ఘనకాలఖండ మనఁగఁ
గకుబతకరివరస్కంధసింధుద్వీప సాంసారికాసితహంసి యనఁగ

తే. భూరిభూభృచ్చిభోద్యన్తయూరి యనఁగ, నృగుభగీరథభరతాది నృపభుజాగ్ర
ఘటితకాలాగరుస్థానకం బనంగఁ, దగువసుంధరఁ గృషబల్కు దైత్యధేని. 172

టీక. శాంబరీ.....మతల్లి - శాంబరీకచ్చపేశ్వర = కపటకూర్తముయొక్క - కూర్తరూపుడగు విష్ణునియొక్క; కంత = మెడవై; సందీప్త = ప్రకాశించునట్టి; తాపింఛవల్లీమతల్లి = చీకటిమూనిరెమ్మ; పవన.....సాలభంజిక - పవనపారణపతి = గాలియే ఆహారముగాఁ గల పాములకు రాజైన అనంతుడను; స్ఫటికస్తంభ = స్ఫటికమయమగు స్తంభమునందలి; జంభద్విషణ్ణణిసాలభంజిక = ఇంద్రనీలములతోఁ జెక్కిన బొమ్మ; [సాలభంజిక = పుత్తడిబొమ్మ అని పూర్వవ్రీక] సవన.....ఖండము - సవనవరాహ = యజ్ఞవరాహమూర్తియొక్క; దంష్ట్రానిత = కోరమును గొడ్డలిచేత; ప్రోత = గ్రుచ్చబడిన; కనకాక్షఘనకాలఖండము = హిరణ్యాక్షుని కారిజము; కకుబత.....హంసి - కకుబతకరివర = దిక్కుల చివఱనుండు గొప్పగజములయొక్క-దిగ్గజములయొక్క; స్కంధ = స్కంధభాగములనెడి; సింధుద్వీప =

1. క. వినుతించె. చ. వినిపించె. 2. క. దిగ. చ. డిగ. 3. చ. నొప్పి. 4. ట. దోహలంబు.

ఏటిదిల్బబయందలి; సాంసారికాసితహంసీ=కాపురముగా నున్న నల్లని యాడుహంస; భూరిభూభృత్తి
భోద్యన్తయూరి=గొప్ప పర్వతముల శిఖరములపైఁ దిరుగు నాడునెమలి; [విస్తారమయిన కొండలనెడి
శిఖలు పుట్టుచున్న ఆడునెమలి' అని పూర్వటీక. ఇది అననుగుణము] నృగు.....స్థానకంబు=నృగుడు,
భగీరథుడు' భరతుడు మొదలగు రాజులమూపులపయి నున్న నల్లని యగురు మొదలగువానిపూత; (ఇవి
యన్నియు భూమికి విశేషణములు.) వసుంధరక=భూమినిగూర్చి; దైత్యభేది=విష్ణువు. అలం. ఉత్పేక్ష.

శా. ఓ అంభోరుహపత్రనేత్ర! మది నీయుద్వేగమున్ మాను దై
తేయప్రాయస్సపాన్వవాయముల మర్దింతున్ భవ¹ద్భారమున్
బాయంద్రోయఁదఁ జేయుదున్ సుఖులగా కుద్భక్తియుక్తాత్మలన్
మాయమానుషమూర్తి నై పొడమి నానావిక్రమక్రీడలన్.

173

టీక. ఓ అంభోరుహపత్రనేత్ర! =తామరపూవురేకులవంటి కన్నులుకల ఓ భూదేవీ! మదిన్ =
మనస్సులో; ఈయుద్వేగమున్ = ఈ యలజడిని; దైతేయప్రాయస్సపాన్వవాయములన్ = రాక్షస
సమానులగు రాజులవంశములను; మర్దింతున్ = సంహరింతును; భవద్భారమున్ = నీబరువును; ప్రాయం
ద్రోలుదున్ = పోగొట్టుదును; మాయమానుషమూర్తి నై = మాయవలన మనుష్యుడనుగా;
పొడమి = పుట్టి.

సీ. క్రూరాసిధారావిదారితద్విపకుంభకూటముక్తాముక్తిగోస్తనములఁ
బటుగదాపాతనిర్భగ్ననైంధవశిరస్సవదస్రకుంకుమస్థానకముల
శరలూనరథకేతు సౌవర్ణకింకిణీకుసుమగుచ్ఛచ్ఛటాగుంభనముల
ముసలమర్దితపదాతిసహస్రభూషానవీన రజఃపటీవేల్లనముల

తే. విజయలక్ష్మికి నైపథ్య విభవ మొసఁగి, చటులరోషకషాయితాశయవిరోధి
యూధమథనక్రియాహేతుయుద్ధకేళి, దేలి నీకిత్తు నానంద⁴మే లతాంగి ! 174

టీక. క్రూరాసి ... గోస్తనములన్ - క్రూరాసిధారా = వాడియైనకత్తియంచుచే; విదారిత =
నఱకఁబడిన; ద్విప = ఏనుగులయొక్క; కుంభ = కుంభస్థలములయొక్క; కూట = శిఖరములనెడి;
ముక్తాముక్తి = ముత్యములచిప్పలచేనైన; గోస్తనములన్ = నలువది పేటల ముత్యాలహారములచేతను;
బటు.....స్థానకములన్ - బటుగదాపాత = బలిష్ఠమగు గదదెబ్బచే; నిర్భగ్న = పగులగొట్టఁబడిన;
నైంధవశిరః = గుఱ్ఱముల తలలనుండి; స్రవత్ = కాలుచున్న; అస్ర = రక్తమును; కుంకుమస్థానకము
లన్ = కుంకుమపుష్పములచేతను; శర.....గుంభనములన్, శరలూన = బాణములచేఁ గొట్టఁబడిన;
రథకేతుసౌవర్ణకింకిణీ = రథములజెండాలుకుంగల బంగారు చిఱుగంటలనెడి; కుసుమగుచ్ఛచ్ఛటాగుంభ
నములన్ = పూలగుత్తులగుంపుల కూర్పులచేతను; ముసలవేల్లనములన్ - ముసలమర్దిత=ముసల
మను నాయుధములచే మర్దింపఁబడిన; పదాతిసహస్ర = వేలకొలదిగనున్న భటులకు; భూషా=నగయైన;
నవీనరజః = క్రొంగొత్తమయ్యు అనెడి; పటావేల్లనములన్ = మేలిముసుగులచేతను; నైపథ్యవిభ
వము = అలంకారసంపదను; ఒసఁగి = ఇచ్చి; చటుల.....కేళిన్ = చలించుచున్న రోషముచే
శత్రువులగుంపుయొక్క సంహారమునకు కారణమైన యుద్ధవిహారమును; లతాంగి!; ఏన్ = నేను;
నీకున్; ఆనందమిత్తున్ = సంతోషమును గలుగఁజేయుదును. [శత్రువులను సంహరించి నీ బరువు
తగ్గించెదననుట.]

1. చ. ద్భాగమున్. 2. చ. స్థానకములు. 3. చ. పటా. 4. క. మో లతాంగి. చ. మే
లతాంగి.

వ. మత్కృతంబులు, మదీయరచితంబులు నగు నగణితాహవక్రీడనంబుల సక్రొధ విరోధివధం ¹బొనరించి తదీయకంతనాళక రాళరుధిరథారాసారంబుల నీకుం డాపాపశమనంబాపాదించెదం బాపకారి నిరసనంబు నాకు నవశ్యకృత్యం బగుట యెఱుంగవే! ²యుత్తరంబగు భవద్భారంబు తొలగించుటయ కాదు సముత్పాదిత త్రిభువనోపప్లవంబగు పుండరీకతపోదహనవిహారంబు వారించు తెలంపు నున్న యది యిన్నలువ యిప్పు డిట మున్న తన్నిమిత్తం బని పనివిన్న వాడ, యెన్నిక దినంబుల నిన్నియు శుభోదర్శంబు లయ్యెడు నని పుడమివడఁతియడ లుడిపి సగౌరవంబుగా వీక్షకొలిపి ³యప్పరమపురుషం డంతర్ధానంబు నొందె; శతా నందుండును సానందంబుగ యథాస్థానంబునకుం జనియె నిట్లు. 175

టీక. మత్కృతంబులు = నాచేజేయఁబడినవి; మదీయరచితంబులు = నాచేదొలుత కల్పింపఁ బడినవి; ఆహవక్రీడనంబులకొ = యుద్ధపుటాటలందు; సక్రొధవిరోధివధంబు = శోపముతోఁగూడిన శత్రువుల సంహారమును; బొనరించి = చేసి; తదీయ.....సారంబులకొ = వారిగొంతుకొవులందలి భయంకరమై ఎడతెగని రక్తధారలచే; తాపాపశమనంబుకొ = నీ తాపము (వేడిమి) చల్లారుటను; ఆపా దించెదకొ = కలుగఁజేసెదను; పాపకారినిరసనంబు = దుష్టజనశిక్షణము; అవశ్యకర్తవ్యంబు = ప్రధా నముగాఁ జేయఁదగినది; క్షత్తరంబగు = మిక్కిలి అధికమైన; భవద్భారంబు = నీబరువును; సముత్పాదిత త్రిభువనోపప్లవంబగు = పుట్టింపఁబడిన ముల్లోకముల యుపద్రవము కల; పుండరీకతపోదహనవిహారంబు = పుండరీకమహర్షి తపస్సుఫలనఁ గల్గిన చిచ్చుయొక్క వ్యాప్తిని; వారించు = పోఁగొట్టు; ఇన్నలువ = నాలుగుమోములు గల యీ బ్రహ్మ; పనివిన్న వాడు = ఆజ్ఞానువర్తియై యున్నవాడు; ఎన్నికదినంబు లకొ = లెక్కపెట్టఁదగిన రోజులలో - కొలఁదిదినములలోనే; శుభోదర్శంబులు = మేలుకలిగించు నవి - సానుకూలములు; పుడమివడఁతియడలు = భూదేవిదుఃఖమును; ఉడిపి = పోఁగొట్టి; వీడు కొలిపి = పంపి; ఆప్పరమపురుషండు = ఆవిష్టువు; శతానందుండును = బ్రహ్మయును.

ఆ. పుండరీకుతపము భూదేవిభారంబు, ఫలము నందఁజేయఁ దొలగఁద్రోయఁ గోరి మర్త్యుడయ్యె శౌరి; పరార్థమై, పురుషవరులు వికృతిఁ ⁴పొరయుటొప్పు.

టీక. శౌరి = విష్టువు; మర్త్యుడు = మనుష్యుడు; పరార్థమై = ఇతరులకొఱకు; పురుష వరులు = మహాత్ములు; వికృతికొ = వికారమును - మార్పును; పొరయుట = పొందుట; ఒప్పుకొ = తగును. అలం. క్రమము, అర్థాంతరన్యాసము.

శ్రీకృష్ణావతారచరిత్రము ౧౧

నీ. వసుమతీభారనిర్వాహణోద్యక్తుడు వర్ధితయాదవాన్వయపయోధి
దేవకీవసుదేవశేషధి నందమందిరీరసాలావాసపరభృతంబు
పూతనాప్రాణసంఘాతవాతూలాహి శకటాంగవిఘటనచటులబుద్ధి
సమదత్పణావర్తసంవర్తసమవర్తి పాతితార్జునపాదపద్మయుండు

తే. వత్సహృత్సాయకం బభివ్యధితబకుండు, మర్దితాఘుండు కాళియమానభేది
నిష్ఠురానిలపారణనైష్ఠికుండు, కృష్ణుఁ డాశ్రితలోకవర్ధిష్ణుఁ డలరు. 177

1. చ. బాచ. 2. చ. కార. 3. క. యుత్తరం. చ. యుత్తరంగం. ట. యంతరంగం. 4. క. భరమ. చ. యప్పరమ. 5. క. పొరయు. 6. చ. పొరసా.

టీక. వసుమతీ.....ద్యక్తుండు = భూభారమును తగ్గించుటయొక్క బ్రయత్నించువాడు; వర్ధిత.....పయోధి = యాదవలవంశ మను సముద్రమును వృద్ధిబొందించువాడు - యాదవవంశ మను సముద్రమునకు చంద్రుడైనవాడు; దేవకీవసుదేవశేవధి = దేవకీవసుదేవులకు (తల్లిదండ్రులకు) నిధి యైనవాడు; నంద.....పరభృతంబు = నందుని యిల్లను తీయమామిడిచెట్టున నివసించు కోకిలము; పూతనా.....లాహి = పూతన (అను రాక్షసి) యొక్క ప్రాణవాయువులకు పాము; శకటాంగ... ..బుద్ధి = శకటాసురుని దేహమును విరుచుటయందు కదలాడు బుద్ధికలవాడు - శకటాసురుని సంహరించినవాడు; సమద.....సమవర్తి = మదించిన తృణావర్తుడను రాక్షసునికి ప్రళయమునందలి యముడైనవాడు; పాతితా.....ద్వయిండు = పడగొట్టబడిన రెండు తెల్లమద్దిచెట్లు కలవాడు - వత్సహృత్స్యాంకంబు = వత్సాసురుని హృదయమునకు బాణమైనవాడు; అభివ్యధితబకుండు = బకాసురుని బాధించి (చంపి)నవాడు; మర్దితాఘండు = అఘాసురుని చంపినవాడు; కాళియమానభేది = కాళియుడను పాము గర్వము నడచినవాడు; నిష్ఠురా.....నైష్ఠికుండు = క్రూరమైన దవనలమును భక్షించునట్టి నియమము కలవాడు - ఆశ్రితలోకపర్ధిష్ఠుండు = తన్నాశ్రయించిన ప్రజలకు వృద్ధిని కలుగజేయువాడైన; కృష్ణుండు = కృష్ణావతారము; అలరుక్ = ప్రకాశించును. అలం. పరికరము.

సీ. కనుగట్టి గాంగేయ¹గర్భు డాఁగురుమూత లాడించె వత్సాపహరణవేళ
నాలమందలఁ బ్రోవ శైల మెత్తెడి పూన్నిఁ గేలిమై కందుక క్రీడ సలిపె
బాటించె గంబాలయాట రాసక్రీడ నాభీరభీరుమధ్యాంకపాళి
వెలయించె ²యతౌక్షవిహరణం బలకాధిరాజకింకర శిరోరత్నరాజి

తే. దన్ను బిల్లాడె నంగుష్ఠదళితసర్పతను సుదర్శననామవిద్యాభిరేంద్ర
కఠినజఠరచ్ఛలమున నగ్రజుడొడ దాను, నందసూనుండు బృందావనంబునందు.

టీక. నందసూనుండు = నందుని (పెంపుడు) కొడుకైన శ్రీకృష్ణుండు; వత్సాపహరణవేళ = దూడలను అపహరించుకొని పోయినపుడు; కనుకట్టి = ఇంద్రజాలవిద్య నుపయోగించి - మాయచేసి; గాంగేయగర్భుక్ = హిరణ్యగర్భుడగు బ్రహ్మను; డాఁగురుమూత లాడించెక్ = కన్నులుకప్పి ఆడు ఆటను ఆడించెను. [బ్రహ్మ యొకప్పుడు శ్రీకృష్ణుని బరీక్షింపఁగోరి, మందలాని గోవత్సముల నన్నింటిని మాయముచేసెను; ఆపుడు శ్రీకృష్ణుండు తానే గోవులుగను, వత్సములుగను మాటి బ్రహ్మను విభ్రాంతుని చేసెను.] ఆలమందలల్ = గోగణమును; శైలము = గోవర్ధనపర్వతమును; కేలిమై = విలాసముగా; కందుకక్రీడనల్పెక్ = బంతియాట యాడెను - బంతివలె నా కొండను సునాయాసముగ నెత్తెనుట. [శ్రీకృష్ణుండు తన పూజ నాటంకపఱచెనని కోపించి దేవేంద్రుండు గొప్ప వాసలను కురిపించి గొల్లలను బాధింపఁగా కృష్ణుండు గోవర్ధనపర్వతము నెత్తి, దానిక్రింద వా రందఱును సుఖముగా నుండునట్లు చేసి వానిని రక్షించెను.] రాసక్రీడక్ = రాసక్రీడయందు; ఆభీరభీరుమధ్యాంకపాళిక్ = గొల్లపడుచుల కొఁగిలింతలయందు; గంబాలయాటక్ = స్తంభములనడుమ నాడు నాటను; పాటిం చెక్ = జరిపెను. ఈయాటయందు స్తంభములను గొఁగిలించుకొనుట యుండుట నీతఁడు గోపస్త్రీల కొఁగిల్లఁ దేలియాడెనని గ్రాహ్యము. అలకా.....రాజిక్ = అలకాధిపతియగు కుబేరుని సేవకుని శిరస్సునందలి రత్నములచే; యతౌక్షవిహరణంబుక్, వెలయించెక్ = కుబేరాక్షమను ఆట నాడెను; నందసూనుండు = కృష్ణుండు - తానును, అగ్రజుడొడక్ = బలరాముండును; బృందావనంబు నందుక్; అంగుష్ఠ.....తనుక్ = కాలిబొటనప్రేలితోఁ జిమ్మగొట్టబడిన పాము దేహము కల వాడైన; కఠినజఠరచ్ఛలమునక్ = కఠినమైన దేహము మిషతో తన్ను బిల్లాడెక్ = తన్నుబిల్లయను నాట నాడెను. [తనుపైకివచ్చిన సుదర్శనుని సంహరించెనుట.]

ఈ మీఁదఁ జెప్పఁబడిన దాఁగిలిమూఁత, బుఁతియూఁట, స్తంభాలయూఁట, సోగటాలయూఁట, తన్నుబిళ్లూఁట పిల్లలు చిన్నతనమున నాఁడునట్టివి.

శ్రీరాధాదేవీచరిత్రము

వ. ఇవిధంబున నమ్మధుకైటభవిరోధి మాయామానుషవిగ్రహంబు నంగీకరించియు నమానుషంబులగు విక్రమగోత్రేపంబులం బ్రవర్తించుచుండె నంత నట మున్న¹యవ్వెన్నునకు మనఃప్రీతినంబుఁ గావింపం దలంచి విరించి నిఖిలభువనమోహిని యగు నొక్కశక్తిం² బుట్టించుటయు నమ్మత్తకాశిని తదాదేశంబున నందు³ పుట్టించి యగు శతగోపుం డను గోపాలునకుం గూరిమిపుత్రియై పెరుగుచుండె నంత దంతావళమరాళశిఖావళగమనంబుల గమకంబు నమకుం దొడ వగుచు నిగుడు నడవడులం బెడంగారి బంగారంపుమెట్టకెందమ్ములకు నెత్తురుంబొత్తుచుట్టంబులనం జూపట్టు చిగురుటడుగులును; దార⁴గారవంబును, ముత్తియంబు⁵ క్రొందళుకును, ⁶జంద్రచండలంబు నఖండలాణ్యంబును నేవగించు చరణ⁷నఖరముకురంబులును; మకరధ్వజశరధిశాలిగచ్ఛగోపుచ్చకాహళాసందర్భంబులసౌభాగ్యంబు నావరించుచిటుతొడలును; ⁸వయవతనంబులు సలపందనంబులు ⁹నిద్దంపుఁదనంబులు తద్దముం నలిగి కరికరాకారంబులై కరిభనిభంబులై కనకకడళీమృదులంబులునై న పెందొడలును; కరటిశి¹⁰ఃశివంబును రథాంగరమధురంధరంబును ¹¹బులినఘనంబునగు జఘనంబును; ¹²నావర్తవర్తులంబును, నితాంత¹³పున్నాగలతాంతకాంతంబును నతిగంభీ¹⁴ంబు నగు నాభిసరోవరంబును; ¹⁵నసితబిలేశయ¹⁶జాలకంబునకు నేలికయై, చలిచీమచాలునకుం బోలికయై, శైవాలవల్లికిం దల్లియై చెలువారు నూఁగారును; ¹⁷నాగడపలం గడచివైచి వీచీరేఖలం బోంద్రోచి కుసుమనారాచుకేళాకూళిం గల జాళువా¹⁸సోపానంబులఁ బ్రతిఘటించు త్రివళి¹⁹విభాగంబును; ²⁰గమలకోరక కనకకలశకరికుంభప్రముఖంబు²¹లగు నుపమాద్రవ్యంబులక్రొవ్వడంచి²²పంచారించి విక్కటిల్లి పెరిగి నిక్కి కక్కరించి కవజక్కవలఁబెక్కువలలంబెట్టుచు; ²³జూపట్టి దోర్తూలకూలకషంబులగు కుచలికుచంబులును; ²⁴బ్లక్షుకల్లచనల్లభంబును ²⁵జవేట పుటపరిస్ఫుటంబును నగు వేదీమధ్యభిభుధ్యంబును; ఫణిఫణాఫలకభాసురంబులును ²⁶దాంబూలీదళతరుణంబులునునై నిగళగనిపడి²⁷తగడుందెగడు కరమూలంబులును; ²⁸గందర్ప²⁹కళలచెన్నునం బూవుటెత్తులయెత్తున సోగతీగలబాగున

1. చ. వెన్నునకు. 2. క.బుత్తెంచు. చ. బుట్టించు. 3. చ. నురుది. 4. క. గౌరవ. చ. గారవ.
5. చ. క్రొత్తకు. 6. క. చంద్ర. 7. క. నఖ. చ. నఖర. 8. చ. లో ఇదిమొదలు 'తొడలును, వఱకులేదు. 9. క. నిద్దంపు. 10. క. పులిస. 11. క. అవర్త. 12. చ. 'పున్నాగలతాంత'లేదు.
13. క. అసిత. 14. ట. జాలకం. క. బాలి. 15. క. అగడపు. చ. నాగడపు. గదియవైచి). శ. ర.
16. క. సోపానంబు. చ. సోపానంబు. ట. శోభనంబు శ. క. సోపనం. సూర్య. 17. క. విభాగంబులును. చ. భాగంబును. 18. క. కమల. 19. చ. లకు. 20. క. పంచారించి. చ. ట. పంచారించి. 21. క. పట్టు. 22. క. ప్లవ. 23. క. చవేట. 24. క. తాంబూలీ. 25. చ. ట. తగటుం. 26. క. కందర్ప. 27. కళల. చ. ట. కళల. క.

¹బుజగలిగిన²బుజంబులును ; ³గలువతేకులచెలువున జోకమీటు వాలారు
 కొనగోరులును ; ⁴బవడంపు జివురులపగిది గల రక్తాంగుళి ప్రవాళంబులును గలిగి
 నెత్తు రుట్టివడు కరతలంబులును ; ⁵గంబు ⁶బిబ్బోకాపహంబును ⁷గ్రముకఃఫల
 కమనీయంబును ⁸గోమలాంశుమత్ఫలాముకుళమోహనంబు నగు కంధరాభోగం
 బును ; సమ్మిశ్రుటఫలద్వయశోభాద్వైత్తనిబిడం బగు చిబుకంబును ; ¹⁰జక్కెఱ
 ధిక్కరించి తేనెఁబోనాడి చెఱకురసంబుల ని¹¹సించుచు మధురిను నమరు నధర
 బంధుజీవప్రసూనంబును ; మొల్లల నుల్లసంబాడి యాణిముత్తియంబుల నుత్తరించి
 సుధాబిందువులఁ బలుచరుసల¹²సరసంబులాడు పలుచరుసయః ; సంధ్యారాగరంజితం
 బగు కళారాజరేఖిపాత్తు వడయు నుత్తరోష్ఠపుటంబును ; ¹³బరిస్ఫుటనాసికా
 సుగంధనిశ్శ్వాసధారాధోరణీనిశిత మాంగంబునుంబోని యయ్యూర్ధ్వోష్ఠబింబ
 ఫలంబుమీఁది నిమ్మభావంబును ; సూనసాయకుదోనివిల్లును ¹⁴బల్లవకరవాలు
 లాంగలాయుధంబును సామివికసిత ¹⁵చంపకకోరకంబును నువ్వంబువ్వను నవ్వచు
 నివ్వటిల్లు నుల్లక్షితచాసికాశిఖరంబును ; ¹⁶సితమయూఖరేఖాసఖంబగు నొసలును ;
 నింబకిసలయంబుల ¹⁷కపనయం బొందించు ముక్కును ; నరంటి¹⁸మొక్క మొదలి
 యాకుతెక్కలనెక్కసక్కెంబునేయుచుఁ గాయజు¹⁹సింగిణులవంగడంబగు నెల
 వంక కన్నబొమలకొమలును ; ²⁰జకోరంబులప్రకారంబును జేరలతీరును సార
 సంబుల²¹దారసంబును మీలమేలును మెఱపులయొఱపును మరుతూపులకోపును
 నుత్పలంబులయొప్పును ²²గైరవంబుల ²³గౌరవంబును నేణనేత్రంబులవైచిత్రియు
 విసూత్రితంబులు గావించి ²⁴మించి శ్రవణపుటకూపపతయాళువులగు విలోల
 విలోచనంబులును ; దర్పణంబులదర్పంబును సరోజంబులయోజయు సుధాకల
 శంబులవిలసనంబును నంబు²⁵రుహాబింబంబు మదంబునుం బోషించియు నశేషకళా
 కలాపపాణింధమస్వరభాస్వరంబగు వదనవలయంబును ; శ్రీకారంబులజోకయుఁ
 దొమ్మిదింటిలెక్కలయొమ్మికయు మోదుగువిరులసిరు²⁶లును ²⁷బోసరించి వాసివడ
 యు శ్రుతిశక్కులికలును ; నిమ్మలంకంబులై నిబిడంబులై నిద్దంబులై ²⁸నీరంధ్రం
 బులై నీలంపుగుంపులసొంపు లామతించు మంచి నెఱేకురులునుం గలిగి వలరాజు
 నెత్త పలక * తమకునం గనుపట్టు వీపున నేపారి యా పారిజాతామోదమేదుర
 విలాసంబుల ²⁹భాసిల్లు వెండియు,

179

1. చ. భుజ. 2. భుజం. 3. క. కలువ. 4. క. పవడు. 5. క. కంబు. 6. చ. బిబ్బోకా
 7. క. క్రముక. 8. క. తరు. చ. ఫల. 9. క. కోమలాం. 10. క. చక్కెఱ. 11. చ. సించుచు.
 12. సరసంబాడు. చ. ట. సరసంబులాడు. 13. క. పరి. 14. క. పల్లవ. 15. చ. చన్నక. 16. చ.
 శిత. 17. చ. ట. కపనలం. 18. ట. మొగ్గ. 19. చ. సింగిణివంగడం. 20. క. చకోరం. 21. చ.
 ట. గౌరవంబును. 22. క. కైరవం. 23. చ. గౌరవంబును. 24. క. మించు. చ. ట. మించి.
 25. చ. రుహంబును. ట. బింబంబును. క. బింబంబులను. 26. చ. లను. 27. బోస. 28. చ.
 లా. లేదు. * క. ర. తమకు. సూర్య. తళుకు. 29. క. భాసిల్లె. చ. భాసిల్లు.

టీక. అమృతైటభిరోధి = మధు, కైటభు లను రాక్షసులకు పగవాడగు విష్ణువు; మాయా
మానుషవిగ్రహంబుకొ = మాయచేనైన మనుష్యశరీరమును; అమానుషంబులగు = మనుష్యుల కతీతము
లగు; అటమున్న = అంశకుబూర్వమే - అతని యమానుషచర్యలకు ముందుగనే; అవ్వెన్నునకుకొ =
ఆ విష్ణువునకు; మనఃప్రీణనంబు = మనస్సంతోషమును; విరించి = బ్రహ్మ; నిఖిలభువనమోహిని = సమస్త
లోకములను మోహింపజేయునది; శక్తికొ = స్త్రీ దేవతను; అమృతకాళిని = ఆ యుక్తమవనిత; తదా
దేశంబునన్ = ఆ బ్రహ్మయాజ్ఞపలన; [ఇకమీద రాధయొక్క యవయవములు వర్ణింపబడును.]
దంతాపశ్చ...గమకంబు = ఏనుగులయు, హంసలయు, నెమిళ్లయు నడకల మనోజ్ఞత; తొడవు =
అలంకారము; నిగుడు = వ్యాకించు; నడవడులన్ = గమనములచే; బెడంగారి = అందము నిచ్చి; బంగా
రంపుమెట్టకెందములకుకొ = నేలమైబట్టిన బంగారుకద్దములకు; నెత్తురుచొత్తుచుట్టంబు లనకొ = రక్త
సంబంధముగలమిక్కిలిదగ్గటి (సోదర సంబంధ) బంధువులా! యనుచితిని; చిగురుటడుగులును = చిగుళ్ల
వంటి పాదములును; [రాధిక పాదములు చిగుళ్లవలెను బంగారుకద్దములవలెను ఉన్నవనియు, ఆమెనడక
గజాదుల నడకతోబోలి యున్నదనియు భావము] తారల గారవంబును = నక్షత్రములగొప్పతన
మును; ఏవగించు = అసహ్యపడు - తిరస్కరించు; చరణసఖరముకురంబులును = అద్దములవంటి [నిగనిగ
లాడు] కాలిపేళ్లును; [ఆమెకాలిపేళ్లు శుక్లములను, ముత్యములను, చంద్రబింబమును, అద్దమును పోలి
యున్నవని భావము.] మకర...సౌభాగ్యంబుకొ, మకరధ్వజశరధి = మత్తధుని యమ్మలపొది; కాలిగర్భ =
వరిపొట్ట; గోపుచ్చ-ఆవుతోక; కాహళా = బాకా; వీనిసంకర్షణంబుల = కూర్పులయొక్క సౌభాగ్యంబుకొ =
చక్కదనమును; ఆవరించు = ఆక్రమించుకొన్న; చిటుతొడలును = పిక్కలును; [రాధికపిక్కలు మత్తధుని
యమ్మలపొది మొదలగువానివలెనున్నవనుట] వలడతనంబులకొ = లావుగా నుండుటలును; సలపందనము
లున్ = నిద్దంపుదనములు - నున్నగానుండుటలును; తద్దయన్ = మిక్కిలి; కరికరాకారంబులై =
ఏనుగులొండములవలె నున్నవయి; కరభినిభంబులై = మనికట్టుమొదలు చిటికెనవ్రేలిమొదటిదాకకగల
చేతి వెలువలిభాగముతో సమానములయి; కనకకదళీమృదులంబులునైన = బంగారుటనఁటిబోదలవలె
మృదువులైన; పెందొడలును = తొడలును; [ఆమెతొడలు లావై, ఇంపై, నునుపుగలవై, ఏనుగు
తొండములను, బంగారుటనఁటిబోదలను పోలుచున్నవని భావము.] కరటిశిరకతినంబును = ఏనుగు
తలవలె కతినముగ నున్నదియును; రథాంగరమాధురంధరంబును = చక్రమువంటి చక్కదనము కలదియును;
పులినఘనంబును = ఇసుకతిన్నెవలె పెద్దదియు; జఘనంబును = పిఱుదును; [ఆమెపిరుదులు చక్రమువలె
గుండ్రనై, ఇసుకతిన్నెలవలె పెద్దవై, ఏనుగుతలలవలె గట్టివై యున్నవనుట.] ఆవర్తవర్తులంబును = సుడి
వలె గుండ్రమైనదియు; నితాంతపున్నాగలతాంతకాంతంబును = లోకోత్తరమైన పొన్నపువ్వువలె మనో
హరమైనదియును; [పున్నాగలతాంతకాంతంబు = పువ్వువంటి మనోజ్ఞత కలది అని పూర్వటీక.] అతి
గంభీరంబు = మిక్కిలి లోతైనది; నాభిసరోవరంబును = సరస్సువంటి బొడ్డును; [రాధికనాభి సరస్సు
వలె లోతయి, సుడివలె గుండ్రనయి, పొన్నపువ్వువలె మనోజ్ఞమై యున్నదనుట.] ఆసితబిలేశయజాల
కంబునకుకొ = నల్లనిత్రాచుపాముపిల్లకు; విలికయై = పాలకమయి - సమానమై; చలిచీమలచాలు
నకుకొ = చలిచీమలబారునకు; శైవాలషల్లికొ = నాచుతీగకు; తల్లియై = సమానమై; [ఆమె
నాచుగారు నల్లత్రాచుపిల్లవలెను, చలిచీమలబారువలెను, నాచుతీగవలెను అందముగా నున్నదనుట.] ఆగడ
పలకొ, గడచివైచి = దొంతిమబ్బులను త్రోసిపుచ్చి - తిరస్కరించి - [వానితో సమానమై]; వీచీరేఖ
లకొ = అలలవరుసలను; పోకద్రోచి = తిరస్కరించి - సామ్యమును పొంది; కుసుమనారాచుకేళాకూళిం
గల = మత్తధుని క్రీడాసరస్సునందుగల; జాళువాసోపానంబులకొ = బంగారుమెట్లను; ప్రతిఘటించు =
ఎదిరించు - పోలు; త్రివళీవిభాగంబును = కడుపుమీది మూడు మడకలును; [రాధాదేవివశిత్రయము
దొంతిమేఘములను, అలలను, క్రీడాసరస్సునకుగల బంగారుమెట్లను పోలి యున్నదని భావము.]
కమల...ప్రముఖంబులు, అగు = తామరమొగ్గలు, బంగారుకలశములు, ఏనుగుకుంభస్థలములు

మొదలగు; ఉపసూద్రవ్యంబులకొప్పు = సరిపోల్చువస్తువుల గర్వమును; [పచారించి = వ్యాపించి అని పూర్వటీక.] పంచారించి = కుదురునిండి నెలవుకొని; పిక్కటిల్లి = కదిసి; కక్కసించి = బాధించి; కవ జక్కవలక = చక్రవాకపక్షిద్వంద్వమును; పెక్కు పలక, పెట్టుచుక = చాల పలకలతో చిక్కుకొను నట్లు చేయుచు - బాధించుచు; చూపట్టు = కనబడు; దోర్తూలకూలకషంబులగు = చంకలవఱకును వ్యాపించియున్న; లికుచకుచంబులును = గజనిమ్మపండ్లవంటి స్తనములును; [రాధ స్తనములు తామర మొగ్గలు, బంగారుకుండలు, వీనుగుకుంభములు, చక్రవాకములు, నిమ్మచండ్లు అనువానిని పోలి కుదురు నిండి చంకలవఱకు వ్యాపించి వ్యామగ్రహ్యములై పున్నవనుట.] ప్లక్షపల్లవపల్లభంబులు = జువ్విచిగురు వలె మనోహరమును; చపేటపుటపరిస్ఫుటంబులు = చాచినవేళ్లుగల అఱచేతిలోభాగమువలె ప్రకాశించునదియును; వేదీమధ్యనిభమధ్యంబులు = యజ్ఞ వేదికయొక్కనడిమి భాగముతో సమమగు నడుమును; ఫణిఫణాఫలకభాసురంబులును = పలకవంటి పాముపడగలవలె ప్రకాశించునవియును; తాంబూలీదళ తరుణంబులును = లేతమలపాకులవలె లేతవియు - అందమైనవియు; నిగనిగని = నిగనిగలాడు; పసిండి తగడుక = బంగారు రేకును; తెగడు = తిరస్కరించు - పోలిన; కరమూలంబులును = కక్ష(చంక)లును; [ఆమెకక్షలు పాముపడగలవలెను, తమలపాకులరీతిని, బంగారురేకులవలెను ప్రకాశించుచున్నవనుట.] కందర్పకళచెన్నునక = మత్తధునికొరడాలోరీతిని; పూవుటెత్తులయెత్తునక = పూలసరములవిధమునను; ఋజు, గలిగిన = వట్టువతనము కలిగిన; జోకమీఱు = ఎక్కువ అందముగానుండు; వాలారుంగొనగోరు లును = వాడియైనకొనలుగల గోళ్లును; రక్తాంగుళిప్రవాళంబులునుక = ఎఱ్ఱనివేళ్లును చిగుళ్లు; నెత్తురుట్టి పడు = నెత్తురుగ్రక్కుచున్న - ఎఱ్ఱనైన; కరతలంబులును = అఱచేతులును; కంబుబిబ్బికావహంబును = శంఖమునకు అనాదరము కలిగించునదియును - శంఖమును తిరస్కరించునదియును; [‘శంఖమునకు అంద మును గలిగించునదియును’ అని పూర్వటీక.] క్రముకఫలకమనీయంబులును = పోకకాయవలె అందమైనది యును; [‘క్రముకతరుకమనీయంబు = పోక మ్రానిమనోహరత్వము కలది’ అని ప్రాతటీక] కోమలాంశుమత్ఫలాముకుళమోహనంబు = మృదువైన యరటి మొగ్గవలె చక్కనైనదియును; కంధరాభోగంబును = మెడ యొక్క పరిపూర్ణతయును; సమ్మిశ్ర.....నిబిడంబు, అగు = కలిసి - చేరియున్న రెండు మఱిపండ్ల చక్కదనముచే దట్టమైనదగు; చిబుకంబును = గడ్డంబును; మధురిమక, అమరు = తియ్యదనము కల; అధరబంధుజీవప్రసూనంబును = మంకెనపువ్వువంటి పెదవియును; మొల్లలక = మల్లెపువ్వులను; ఉల్లసం బాడి = పరిహసించి; ఆణిముత్తయంబులను = గుండ్రనిముత్యములను; ఉత్తరించి = దాటి-మీటి; సుధా బిందువులక = అమృతపుఁజినుకులను; పలునరసులక = అనేకములగు బావ, మామ, మొదలగు వావుల చేత; పలువరుసయు = దంతపంక్తియును; సుధ్యారాగరంజితంబగు = సాయంకాలపు టెఱ్ఱనికాంతిచే రంగుపూయబడిన; కళారాజరేఖపొత్తు = కళామాత్రపురుషుల చంద్రుని స్నేహమును - చంద్రుని పోలికను; పడయు = పొందు; ఉత్తరోష్ఠపుటంబును = మీడి పెదవియును; పరిస్ఫుట.....మార్గం బునుంబోని = స్పష్టముగ నున్న ముక్కునుండి వచ్చు నువాసనతోడి యూర్పులవ్యాపనమునకు సమర్థమైన దారివలెనున్న; [‘మంచివాసనతోడి యూర్పుల ప్రసరణముయొక్క అడ్డములేని చుఱుకుగల దారి’ అని పూర్వటీక.] ఆయ్యూర్థోష్ఠబింబఫలంబుమీడి = దొండపండువలెనున్న ఆ మీడి పెదవిపై నున్న; నిచ్చుభావంబును = పల్లమును; సూనసాయకు దోనివిల్లును = మత్తధుని అల్పమైన ధనుస్సును; పల్లవకరవాలు = చిగురు కత్తిగాఁ గల మత్తధునియొక్క; లాంగలాయుధంబును = పుష్పాయుధంబును; సామివికసితచంకుకకోరకంబును = సగమువిచ్చిన సంపంగి మొగ్గను; నివ్వటిల్లు = అతిశయించు; ఉల్లక్షిత నాసికాశిఖరంబును = మీడికి నిక్కిన ముక్కుమొనయును; శితమయూఖరేఖాసఖంబు = చంద్ర రేఖతో సమానమైనది; నింబకినలయంబులకుక = వేచచిగుళ్లు; అపనయంబు = త్రోసివేయుట - తిరస్కారము; ఎక్కుసక్తెంబునీయుచుక = పరిహసించుచు; కాయజా సింగిణులవంగడంబు = మత్త ధుని విండ వంశము; నెలవంకకన్నుబొమలకొమలును = చంద్రవంకలవలెనున్న కన్నుబొమలచివఱలును;

సారసంబులదారసంబును = సారసపక్షుల ఆతిశయమును - గొప్పతనమును; మెఱపులయొఱపును = మెఱపుల యందమును; మరుతూపులకోపును = మన్తకబాణముల విధమును; ఏణనేత్రంబులవైచిత్రియున్ = జింకకన్నులచచుక్కుతియును; విసూత్రితంబులు = సూత్రములు లేనివి - విఘటితములైనవి - ఒక ఏర్పాటు లేనివి; శ్రవణపుటహాప పశయాశువులగు = చెవులను నూతులందు పడు స్వభావముకల; దర్పణంబుల దర్పంబును = అడ్డముల గర్వమును, పీజయన్ = విధమును; సుధాకలశంబుల = అమృతభాండముల; విలసనంబును = చక్కఁదనమును; (పెదవులందు సుధ యుండుటచే ముఖము అమృతకలశముతోఁ బోల్పఁబడెను.) అంబురుహబింబంబుమందంబును = చంద్రబింబముగర్వమును; అశేష... భాస్వరంబగు = సమస్తకళాసమూహమును ఆలపించు వాద్యముయొక్క స్వరము చే ప్రకాశించునట్టి; [“పాణిధమము = ఊదతిత్తి” అని పూర్వటీక.] పదనవలయంబును = గుండ్రనిముఖమును; జోక = విధము; ఒమ్మికయున్ = అందమును; పోసరించి = పోతరించి - ఆతిశయించి; వాసివడయు = అందము పొందిన; శ్రుతిశక్కులికలును = చక్కిలములవంటి చెవులును; నిమ్మలంకంబులై = లోపములేనివై; నిబిడంబులై = నింపుకలిగినవై; సిద్ధంబులై = నుచువుగలవయి; సిరుధ్రింబులై = సందులేనివై; సీలపుగుంపులసొంపులు = ఇంద్రనీలముల మొత్తముల యందములను; ఆమరించు = పూజించునట్టి. పోలునట్టి; నెఱికురులున్ = నొక్కులుగలజుట్టును; వలరాజునైత్తవలక తలకునన్ = మన్తఘని సొగటాల వలక విధమున; వీపునన్ = వీపుతోను; ఏపారి = ఆతిశయించి; ఆ పారిజాతామోద = పారిజాతము వంటి పరిమళముగల యా రాధిక; మేదురవిలాసంబులన్ = ఆతిశయించిన విలాసములతో; భాసిల్లెన్ = ప్రకాశించెను. [ఇచట ‘ఆమోదమేదుర = పరిమళాతిశయముయొక్క’ అని పూర్వటీక. అది ఆననుగుణము.]

ఆ. వివిధయువతికోటి వేమఱు సృజించి, యవ్వధూటిఁజేయ నజొడు తలఁచి
కేలుదోయి గడుగ వ్రేలులతుద నంటు, జలకణంబులేమొ సతి¹నఖాళి. 180

టీక. అజొడు = బ్రహ్మ; వేమఱు = పెక్కుసారులు; వివిధయువతికోటిన్ = పెక్కురకముల స్త్రీలగుంపును; సృజించి = సృష్టిచేసి - (ఆమోదనే); అవ్వధూటిన్ = ఆ రాధాదేవివి; కేలుదోయిన్ = రెండు చేతులను; సతినఖాళి = రాధప్రేమగోళ్లు; అలం. ఉల్లేఖ.

తే. అంబుజానన పెదొడ లరటు లగుట, ²వానఁ గలిగిన లావణ్యాసూనభరము
వలనిపై రేకు లొకరెండు వ్రాలి బోర, గిలఁబడినరీతి మీఁగాళు లలరు సతికి. 181

టీక. అంబుజాననపెదొడలు = రాధాదేవియొక్క ఊరువులు; అరటులగుటన్ = అరటి బోదెలగుటచేత; వానన్ = వానినుండి; కల్గిన = పుట్టిన, లావణ్యాసూనభరమువలనిపైరేకులు = లావణ్యమును పూగుత్తియందలి దళములు; మీఁగాళులు = పాదములమీఁదిభాగములు. [ఇచట ‘వానఁగలిగిన’ అనుటఁబట్టి వానవలన అరటులు పుష్పించు నను నర్థమును ధ్వనితమగుచున్నది.] అలం. ఉపమ, రూపకము.

క. మదిరాక్షిజంఘు లంగజొ, గదబగు ³నూహింపఁగావు కాహళు⁴లైన
⁵న్నదుకువడక ⁶గిపెట్టక, పదను దివిసి రాగిదేటి పలుకకయున్నే. 182

టీక. మదిరాక్షిజంఘులు = మదమును కలిగించు - మోహిపంజేయు చూపులుకల రాధయొక్క పిక్కలు; అంగజొగదలు, అగున్ = మన్తఘని గదలయి యుండును; ఊహింపన్ = ఆలోచించుగా; కాహళులు, కావు = బాకాలు కాఁజాలవు; ఐనన్ = బాకాలయి యుండినయెడ; అదుకు

1. ట. సఖాళి. 2. క. దాన.చ. వాన. 3. చ. నూయింప. 4. చ. ట. లైతే. లలియేనడుగు. 5. ర. 5. చ. నదుకు. 6. చ. ని. ట.గి పెట్టక.

వడక = ఆతుకులు లేక; గీవెట్టక = ధ్వనిచేయక; పదను దివిసి = పరిపాకదశను సారమును ఆకర్షించి; రాగదేహి = ఎఱుపెక్కి, అనురాగమును పొంది; పలుకకయున్నే = (స్వరములను) పలుకకుండునా?

కాహళులు పదనున పడుటకు ఆతుకులు పడుచు - గీమనును; రాగిదేహునట్లు చేయఁబడును. ఈ రాధికజంఘులకు ఆతుకులులేవు; ఇవి గీవెట్టవు. అయినను పరిపాకదశను పొంది, ఆకర్షణీయములై యున్నవని భావము. అలం. రూపకము, వ్యతిరేకము.

తే. కరికరంబులు త్వగ్తోషకల్పమంబు, నపనయింపంగ సతీయూరులై పొడమియుఁ

బుష్కరంబులతగులంబు బూనెఁ జరణ,దంభమునఁ; బూర్వవాసన తలఁగు పెట్టు?

టీక. కరికరంబులు = వీనుఁగుతొండములు; త్వగ్తోషకల్పమంబు = చర్మమునందలి కాఠిన్యమును పాపమును (లేక - చర్మమునందలి దోషమైన నలుపును); అపనయింపంగ = పోగొట్టుకొనుటకయి; సతీయూరులై = రాధయొక్కతొడలయి; పొడమియు = పుట్టియును; చరణదంభమున = పాదములను నెపమున; బుష్కరంబులతగులంబు = పుష్కరములతోడి - (తామరపూవులతోడి) సంబంధమును పొందెనని యూరుపక్షమునను, తొండముచివఱఁగల యంగములయొక్క సంబంధమునని తొండములపక్షమునను అర్థము; పూనె = పొందెను - వహించెను. పూర్వవాసన వెనుకటి జన్మపువాసన; తలఁగుట, ఎట్లు? = ఎట్లు తొలఁగిపోగలదు? అలం. విషమము. అర్థాంతరన్యాసము.

తే. బిసరుహాసనకటిసీమ పృథివి యగుట

నిక్క; మటుగాకయున్నఁ బై నెలవుకొనునె?

కాంచియును మధ్య మాయయుఁ గమ్రనాభి

లక్ష్మీయును ద్వారవతియు సలక్షణముగ.

184

టీక. బిసరుహాసనకటిసీమ = పద్మముఖయైన రాధయొక్క మొల; పృథివి = భూమి; పై = దానిపైభాగమునందు; కాంచియును = (భూమిపక్షమున) కంచియునుపట్టణమును, (కటిపక్షమున) మొల నూలును; మధ్యమాయయు = (భూ. ప.) మధ్యమున హరిద్వారక్షేత్రమును, (క. ప.) మాయయైన ఆకాశరూపమైన నడుమును; కమ్రనాభి లక్ష్మీయును = (భూ. ప.) చక్కని నడిమిభాగపు శోభయును, (క. ప.) చక్కని బొడ్డుయొక్క అందమును; ద్వారవతియు = (భూ. ప.) ద్వారకయను పట్టణమును, (క. ప.); ద్వారముకలదియు సలక్షణముగ = బాగుగ; నెలవుకొనునె? = స్థిరమయి యుండునా? అలం. రూపకము, కావ్యలింగము.

తే. సకియనాభియముననుండి జవ్వనంపు, బాలకృష్ణుండు వెడలింప బయలుపడిన

కాళియఫణింద్రుఁ డేమొ రోమాళి మధ్య,విష్ణుపదమున ²కణఁగినవిధముగలిగె.

టీక. వెడలింప = తఱిమివేయఁగా; బయలుపడిన = బయటకు వెడలిన; కాళియఫణింద్రుఁ డేమొ! కాళియుండను పామోయేమో! రోమాళి = నూఁగారు; మధ్యవిష్ణుపదమునకు = నడుము అను సాకాశమునకు; విష్ణువుయొక్క పాదములకు; అణఁగినవిధము = లొంగినరీతి-నమస్కరించు పద్ధతియు; కలిగె = ఏర్పడెను. అలం. రూపకము, ఉల్లేఖ.

భా. మానవతీలలామతనుమధ్యమ మక గజవైరి కుల్కి త

ద్యానమరున్నదావళిము యౌవనపుంబొదరిల్లు దూఱి కిబై

గానఁగవచ్చుకుంభములు కావుగదా కుచకుంభయుగ్గకం!

బొ; నటులైన వల్లభ⁴నఖాంకుశరేఖలు ⁵గల్లు మీఁదటన్.

186

1. క. చరణ. 2. నడలఁగు. మూర్ఖ. 2. చ. నడిగి. 3. కడగిన. 4. క. గా. చ. ట. బై. 5. చ. నఖాంకుర. క. గల్లి. క. నణఁగి. ట. నఖాంకుశయోగ్యతగల్లు. 6. క. మీటగున్. చ. ట. మీఁదటన్.

కటి. మానవతీలలామతనుమధ్యమమక్ = రాధికయొక్క సూక్ష్మమైన (సన్నని) నడుము
అను; గజవైరికిక్ = సింహమునకు; [మధ్యమునకు సింహసామ్యము కవినమయసిద్ధము.] ఉల్కి = భయ
పడి; తద్యానమరున్నదావళము = ఆమె గమన (నడక) మను దేవతలయేనుగు - విరావతము; యావ
నపుంబొదరిల్లు = యావనమనెడి పొదరుటింటిని; దూఱక్ = ప్రవేశింపఁగా-అందు దాగుకొనఁగా; కుచ
కుంభయుగ్మకంబు = కుంభమువంటి స్తనములు; వైక్ = (అమీదగా) అమీదుగా-బయటికి; కానఁగవచ్చు =
కనఁబడుచున్న; కుంభములు, కావుగదా! = (ఏనుగు) కుంభస్థలములేమో! టౌక్ = అగుచు - అవి
కుంభస్థలములే; ఆటలైచక్ = ఆట్లగుటవలన; మీదటక్ = ముచ్చుందు; వల్లభనఖాంతుశరేఖలు =
ప్రియునియొక్క గోళ్లనెడి యంకుశముల చిహ్నములు - నఖక్షతములు; కల్లక్; అలా. రూపకము.

తే. వజ్రలు లావణ్యవారిధివలన నిగుడు, వీచిలతికలు కాఁబోలు వెలుదికేలు

విపులకంకణమంగుళివిద్రుమంబు, మత్స్యరేఖాంకితము నగు మహిమకలిమి. 137

టీక. వెలుదికేలు = రాధయొక్క హస్తములు; వరలు = ప్రకాశించు; లావణ్యవారిధివలనక్ =
తరుకుదనమను సముద్రమునుండి; నిగుడు = వ్యాపించు - పుట్టు; వీచిలతికలు, కాఁబోలుక్ = తీగల
వంటి ఆలలు కాఁబోలును; విపులకంకణము = విస్తారమగు జలకణము; గొప్పచైన చేతికడియమును;
అంగుళివిద్రుమంబుక్ = ప్రేళ్లను పగడములును; [‘విద్రుమంబు = చిగురు, పగడము’ అని పూర్వటీక.
ఇంట చిగురు అప్రసక్తము.] మహిమ, కలిగి; మత్స్యరేఖాంకితముక్ = చేపలచాలు (వరుస)తో
గూడినది, చేప రేఖలతోగూడినదియును. అగుక్; అలా. ఉత్పేక్ష, ఉపమ.

తే. ముదితకరమూలముల యొప్పు మ్రుచ్చిలించి

యీకయుండిన నొక్కొక్క నాళీకభవుడు

¹ఫణిగణంబులఁ దదోగపద్మరాగ

యోగమున తాలు మోపించుచున్నవాడు.

138

టీక. ముదితకరమూలములయొప్పుక్ = రాధయొక్క చంకల చక్కదనమును; మ్రుచ్చి
లించి = (కర్త - ఫణిగణము) దొంగిలించి; ఈయకుండిననొక్కొక్క! = ఈయకపోవుటచేతఁగాబోలును;
నాళీకభవుడు = బ్రహ్మ; ఫణిగణంబులక్ = పాములగుంపులచేత; తదోగపద్మరాగయోగమునక్ =
వాని పడగలయందు మణులు కూర్చుటచేత; తాలు = తాళ్లను; మోపించుచున్నవాడు = మోయు
నట్లు చేయుచున్నాడు. దొంగలకు తాళ్లమోయునట్టి శిక్ష ప్రసిద్ధము. అలా. ఉత్పేక్ష, లోకోక్తి.

ఆ. కంబుపాణి తనకుఁ గాంతుండుగాఁగల్గు, టెటిఁగి కంఠకంబు నింతి దాలెప్ప

నొక్కొక్క! యొప్పుగాదె యుత్తమసతులకుఁ బతులు పూనినట్టివ్రతము దాల్చు. 189

టీక. కంబుపాణి = శంఖము చేతియందుఁ గల విష్ణువు; కాంతుండు = భర్త; కాఁగల్గుట =
కాఁబోవుటను; ఇంతి = స్త్రీ - రాధ; కంఠకంబుక్ = శంఖమువంటి కంఠమును; తాలెప్పొక్కొక్క! =
కలిగియుండెనా యేమి? అలా. అర్థాంతరన్యాసము, ఉత్పేక్ష.

తే. సోమబింబాస్య ²దశనవాసోమతల్లి, యొప్పుఃచంద్రిక నెఱిడాలు గుప్పలించి

జిలుగుఁబలుచనివాసోవిశేషములకుఁ జెన్నొసఁగుఁగాదె యెటువంటి ⁴వన్నెకలిమి.

టీక. సోమ.....మతల్లి = రాధయొక్క మేలైన పెదవి; చంద్రికనెఱిడాలు = వెన్నెల
యొక్క చక్కనికాంతిని - కుసుంభా వర్ణమును; గుప్పలించి = పుట్టించి; ఒప్పుక్ = వెలయును;
వాసోవిశేషములకుక్ = వస్త్రములకు; వన్నెకలిమి = రంగుయొక్క సంపదయు; చెన్ను = కాంతిని;

1. చ. క. ఫణిగణులు. 2. చ. పదన. 3. ర. కొప్పు. 4. చ. వాలు. 5. క. కన్నె. చ. వన్నె.

చెన్ను. 3. ర.

ఓనఁగుఁగాదె! = కలుగఁజేయును. గదా! ['కన్నెకలిమి = నూతనసంపద' అని పూర్వటీక.] అలం. దృష్టాంతము.

తే. అలరుఁదేనియ నానిచి మొలకగట్టి, శర్కరాబీజములు * సుధాశాదభూమి
భావజుఁడు విత్తమొలచినపైరు¹ నెఱపె, రదవిజాసంబు పూఁబోడిపెదవిపదవి,

టీక. భావజుఁడు = మన్మథుఁడు; అలరుఁదేనియన్, నానిచి = పూఁదేనెయందు నానవేసి; [అట్లు నానవేసిన మొలకలెత్తుట సులభము.] శర్కరాబీజములు = చక్కెరమొలకలను; సుధాశాదభూమి = అమృతముచే పదనుచేసిన నేలపయి; విత్త = నాటఁగా; పైరు = పంటయే; రదవిజాసంబు = దంతముల శోభను; పూఁబోడిపెదవిపదవి = రాధయొక్క పెదవియొక్క సౌభాగ్యమును; నెఱపె = వ్యాపింపఁజేసెను. అలం. ప్రాథోక్తి.

తే. దాడిమిబీజరాజికెందళుకు మొల్ల, మొగ్గలపిసాళమును ²ముత్తైముల సుపాణి
తమ్మిపూవింటఁ గొలుపున్న నెమ్మి పడయు, దంతురాలకసున్నిగ్ధదంతపంక్తి. 192

టీక. దంతు.....పంక్తి = నొక్కులతోఁగూడిన ముంగురులు కల రాధయొక్క పలు వరుస; దాడిమిబీజరాజికెందళుకు = దానిమ్మగింజల యెఱ్ఱనికాంతియు; మొల్లమొగ్గల పిసాళమును = మల్లెమొగ్గలకాంతియు; ముత్తైములసుపాణి = ముత్యముల స్వచ్ఛమైన మెఱుఁగును; తమ్మిపూవింటగొలుపున్న నెమ్మి = సద్దమును సద్దమున కింజల్కముల చక్కదనమును; పడయు = పొందును.

[రాధ దంతములు దానిమ్మగింజలయు, మల్లెలయు, ముత్తైములయు పద్మములకింజల్కముల ముత్యములయు కాంతివలెను ఉన్నవనుట.] అలం. ఉపమ.

తే. తీరకంతంబు * లని బ్రహ్మవారువముల
గెంటసం బాడు నడగల్గు కిసలయోష్ఠి
సుస్వరము లెక్కగనునోటు! †సూడ నిత్య
పల్లవగ్రాహిపాండిత్య*పరభృతముల.

193

టీక. బ్రహ్మవారువముల = బ్రహ్మకు వాహనములైన హంసలను; తీరకంతంబులని = ఇంకను పాలు త్రాగుచున్నవని - పసివని - నేర్పులేనివని; [హంసములు తీరమును త్రాగునవనుట ప్రసిద్ధము.] గెంటసంబాడు = పరిహాసముచేయునట్టి - అతిక్రమించునట్టి; నడగల్గు = నడక కలిగిన; కిసలయోష్ఠి సుస్వరము = చిగురువంటి పెదవిగల ఆ రాధాదేవియొక్క చక్కని గొంతుక; చూడ = ఆలోచింపఁగా; నిత్య.....తముల = ఎల్లపుడును పూర్తిగాఁగాక, చివరి నందుకొను పాండిత్యముగల కోకిలములను; [కోకిలములు ఎల్లపుడును పల్లవములను (చిగుళ్లను) గ్రహించి (తిని) పాండిత్యమును పొందుచుండుట ప్రసిద్ధముకదా!] లెక్కనేయునోటు! లెక్కచేయునా? - చేయదు.

[రాధికనడక హంసనడకను, స్వరము కోకిలస్వరమును అతిక్రమించి యున్నవని భావము.] [ఇచట 'ఓటు = ఓటమి - అపజయము; పల్లవగ్రాహి = చిగుళ్లను గ్రహించునది - విటులను గ్రహించునది' అని పూర్వటీక. అది అననుగుణము.]

క. వదనారవిందదళమున, మృదుగతిఁ జను మందహాసమిషచంద్రిక ల
వృదదంతాపశగమనకు, నుదధి శయన దృక్ చకోరయుగహర్షదముల్. 194

* శ. ర. ముల. 1. చ. రెల (ర) - ట. నేర. క. పేర, పెద శ. ర. నెఱపె, రద.

2. క. ముత్యముల. చ. ముత్తైముల. 3. క. పువ్వింట. చ. ట. పూవింట. † క. సూపి. * క. పరభృతములు.

టీక. వదనారవిదదళమునన్ = ముఖమనెడి తామరపూవు తేకుపయి; మృదుగలిన్ = మెల్లగా; చను = నడుచు - వ్యాపించునట్టి; మందహాసమిషచంద్రికలు = చిఱునవ్వులనెడి నెపముగల వెన్నెలలు; ఉద.....హర్షదముల్ = విష్టుని రెండు కన్నలు అను చకోరములకు సంతోషమును కలిగించునవయి; అమృదదంతావళగమనకున్ = గజయాన యగు నా రాధకు; [అమరునని శేషము.] అలం. ఉపమ, రూపకము, అపహ్నుతి.

తే. యువమనోజాంగలక్షేత్ర¹ మొత్తరించి

గరుసువడ దున్ను మదనజాంగలికు హలము

కామిసీమణిము; క్కటుగాకయున్న

నాసికాభరణపుఁగట్టు నాటునోటు.

195

టీక. యువ.....క్షేత్రము = యువకల మనస్సనెడు మెరకనేలకు; మొత్తరించి=ఆక్రమించి - (మొక్కలు మొదలగువానిని కొట్టివేసి) సరిచేసి; గరుసువడన్ = అనుకూలమగునట్లు - మెత్తపడఁగా అనుట; దున్ను = దున్నునట్టి; మదనజాంగలికు హలము = మన్మథుడగు కర్నకుని నాగలియే; కామిసీ మణిముక్కు = రాధికముక్కు; నాసికాభరణపుఁగట్టు = అడ్డిగయను నాగటినక్కుచు; నాటునోటు? = నాటునాయేమి? అలం. రూపకము, కావ్యలింగము.

క. బిసరుహరజమునఁ బైకం, దుసిమిన² ధగధగ వెలుంగు నుడురాజుక్రియన్

⁴కిసలయపాణిముఖాంబుజ, మసమాయుధు⁵ సౌధకుంభ మై జృంభించున్. 196

టీక. బిసరుహరజమునన్ = తామరపుష్పాడితో; పైకందు = పైనున్న నలుపుకు; (మచ్చను); ఉసిమినన్ = (తోమి) తుడువఁగా; ఉడురాజుక్రియన్ = చంద్రునివలె; కిసలయపాణిముఖాంబుజము = రాధముఖపద్మము; అసమా.....కుంభమై = మన్మథుని భవనముమీది కలశమయి; జృంభించున్ = విజృంభించును - ప్రకాశించును. అలం. ఉపమ.

క. ఆవృత్తోస్థిలితరా, జీవములకు మరుపతాకజీవంబులకున్

జీవంజీవంబుల కా, జీవంబులు చెలువకన్నుసిరులమెఱుంగుల్.

197

టీక. చెలువ.....మెఱుగుల్ = రాధికన్నులకాంతులు; ఆవృత్తోస్థిలితరాజీవములకున్ = వర్తులమయి, విరిసిన తామరపూవులకును; మరుపతాకజీవంబులకున్ = మన్మథుని ధ్వజములగు చేరులకును; జీవంజీవంబులకున్ = చకోరములకును; ఆజీవంబులు = బ్రతుకు తెఱువులయినవి - ఆశ్రయింపఁదగినవి. అలం. ఉపమ.

తే. ⁷వాసుదేవ నానాశక్తివైభవంబు

రుక్మిణీసత్యభామల⁸ రూపరేఖ

యిదియె⁹ వహియించునని నల్వ యిడిన¹⁰ పదనొ

కొంటి లెక్కనఁ గనుబొమ్మలువిద కమరు.

193

టీక. వాసుదేవ.....వైభవంబున్ = భగవంతుని లొమ్మిదిశక్తుల సంపదలును - [శక్తులు 9. ఇచ్ఛాశక్తి, జ్ఞానశక్తి, క్రియాశక్తి. ఉత్సాహశక్తి, ప్రభుత్వశక్తి, మంత్రశక్తి, సత్త్వశక్తి, రజశ్శక్తి, తమశ్శక్తి] ఇదియె = ఈ లెక్కయే; నల్వ = బ్రహ్మ; ఇడిన = ఉంచిన - ఏర్పఱచిన; పదనొకొంటి లెక్కనన్ = ఏకాదశ (11) సంఖ్య యనునట్లు; ఉవిదకున్ = రాధకు; అమరున్. అలం. ఉల్లేఖ.

1. ట. శ. ర. మొత్తరించి. 2. చ. ట. గీర్తి. 3. దగదగ. 4. క. బిసరుహ. ట. శ. ర. కిసలయ. 5. క. యుధ. చ. యుధు. 6. క. త్తోర్థిలులిత. చ. త్తోస్థిలిత. 7. క. వాసుదేవాదినవ. చ. వాసుదేవ నానా. ట. వాసుదేవ్యాది. 8. చ. రూపు. 9. చ. వసయించు. 10. చ. పదనొ.

మ. పడఁతి¹ముఖాంశునిష్కములు భాసురవర్ణలలాటపత్రకం
 చికి ఋణాలీలఁ కైకొనియె నిందుఁడు నద్దము సాక్షిగాఁగ నె
 న్నడొ; జలజాత మప్పు జతనంబుగఁ దీర్పనిబల్తినొక్కొ పే
 రడుసున నీట నెండ నిల నాఁగిన దూఁగిన నోర్పుచుండుటల్.

199

టీక. జలజాతము = పద్మము; ఎన్నడొ = ఎప్పుడొ - చాలకాలముక్రిందటనే; పడఁతి
 ముఖాంశునిష్కములు = రాధముఖకాంతులనెడు నాణెములను; ఇందుఁడు = చంద్రుఁడును;
 అద్దము, సాక్షిగాఁగ; భాసుర...పత్రకంబు, ఇడి = ప్రకాశించు వర్ణములు కల [వర్ణములు =
 అక్షరములు (పత్రకపక్షమున) (చందనాదికముల పూతలు అని లలాటపక్షమున అర్థములు.) నుదురు
 అను పత్రమును, వ్రాసి; ఋణాలీల = అప్పుగా; కైకొనియె = తీసికొనెను; అప్పు = ఆ యప్పును;
 జతనంబుగ = ప్రయత్నముతో - ప్రయత్నించి; తీర్పనిబల్తినొక్కొ! = తీర్చకపోవుటచేతనైన బల
 వంతముచేఁగాఁబోలు! పేరడుసున = పెద్దబురదలోను; నీట; ఎండ; అఁగిన = (బురదయందు)
 అటంకపఱచినను - నిలిపినను; దోఁగిన = (నీటియందు) ముంచినను; పీర్చుచుండుటల్ = సహించు
 టలు; [ఇట్టివన్నియును అప్పుతీర్చనివారికిఁజేయు శిక్షలని గ్రాహ్యము.] అలం. రూపకము, ఉత్పేక్ష.
 తే. సితకరశ్రీ బయోగుహాశ్రీని జేయుఁ, గాంత²మొగ మని శ్రుతిపుటకై తవమున
 నలువ వ్రాసిన శ్రీకారములయుగంబు, వర్ణనాతీతమచి మించు కర్ణయుగళి. 200

టీక. కాంతమొగము = రాధముఖము; సితకరశ్రీ = చంద్రునిశ్రీని - శోభను; పయో
 గుహాశ్రీని = పద్మముల'శ్రీని-సొగసును; చేయును + అని; నలువ = బ్రహ్మ; శ్రుతిపుటకై తవమున =
 కర్ణములను నెవమున; వ్రాసిన; శ్రీకారములయుగంబు = (రెండు ప్రక్కల) రెండు శ్రీకారములుగా;
 కర్ణయుగళి; వర్ణనాతీతమయి = పర్ణింప నసాధ్యమయి; ఒప్పు = ప్రకాశించును అలం. ఉత్పేక్ష.
 సీ. ముఖమంబురుహమని ముమ్మరంబుగ నప్పలించు తేనియ³దిండి⁴లెంక లనఁగ

నాననచంద్రుని యంకకర్ణమ మొకకడ కోసరించిన పొడ వనంగ
 నధరసుధాపూరితాస్యహేమకలశి మూసిన నీలంపుమూఁకు డనఁగ
 వదనపద్మనిధిపై వ్రాలిన యువవనో మోహంధకారసమూహ మనఁగఁ
 ఆ. గఱకుఁదనముఁ జాలఁ దఱచుఁదనంబును, నెరులసిరులు గలిగి విరులవేరి

కీర్తి⁵బుగులుకొనఁగఁ గిసలయాధర గొప్ప, కొప్పుకప్పు మీఱి⁶యొప్పుటొప్పు

టీక. అంబురుహము, అని = పద్మమని; ముమ్మరంబుగ = దట్టముగా; అప్పలించు = కప్పు
 నట్టి; తేనియదిండిలెంకలు = తుమ్మెదబంట్లు; ఆనన...కర్ణమము = ముఖచంద్రుని మచ్చయను
 బురదను; పీసరించిన = త్రోసివేసిన; పొడవు = రూపు; అధర...కలశి = పెదవియందలి అమృతము
 గల ముఖ మను బంగారుచెంబును; వదనపద్మనిధిపై = ముఖమను పద్మరూపనిక్షేపముపయి; యువ...
 ...సమూహము = యువకుల మనస్సులొని ప్రేమరూపమగు నజ్ఞానపుగుంపు; కఱకుఁదనము = కఠినత్వ
 మును; తఱచుఁదనంబును = దట్టముగా నుండుటయు; నెరులసిరులు = వెండ్రుకలనంబదలను; విరుల
 వేరికీర్తి = పూవులనెడి కీర్తి - కీర్తివలె తెల్లనైన పూలు; బుగులుకొనఁగ వ్యాపింపఁగా; కప్పుమీఱి =
 నలుపును అతిశయించి. అలం. ఉత్పేక్ష.

క. వలరాజు కేలివాలుం, బలకయు బలె నలరు వేణి పాణింధమమై

లలితాంగి వెన్నునట్టియ, *తళతళ మను కుండనంపుఁ దగడ⁷ దెగడున్. 202

1. చ. ముఖంబుశుష్క. 2. చ. ముఖమని. 3. చ. దండిలేగలనఁగ. 4. శ. ర. లేకలనఁ
 5. చ. బులుగు. 6. చ. యిప్పుడొప్పు. *క. ధళధళ. శ. ర. తళతళ. 7. చ. తగడన్.

టీక. వేణి = రాధజుట్టు; పలరాజుకేలివాలుబలకయుబలెక్ = మన్మథునిచేతిలోని కత్తి, డాలు వలె; కుందనంపుదగడుక్ = బంగారు రేకులు; తెగడుక్ = తిరస్కరించును. అలం. ఉపమ.

శా. ఈ ధారక్ భువనైక మోహనః శా హేలావిలాసంబులక్
రాధాకన్యక ధన్యకాంతిః దనగారక్ దన్విశా¹ శారతిక్
గోధుగ్బల² దివ్యమూర్తి యగు శ్రీగోవిందుఁ డంభోజినీ
మాధుర్యంబునఁ గల్గించు నభిసమ్రాడాకృతిం గైకొనున్.

203

టీక. ఈ ధారక్ = ఈ ధముక; భువనైక... విలాసంబులక్ = లోకములను మోహింపఁ జేయు కళావిలాసములచే; తనగారక్ = ప్రకాశింపఁగా; దన్విశా శారతిక్ = ఆమెయెడఁగల శారీరక యందలి ఆసక్తిచే; గోధుగ్బలకదివ్యమూర్తి = గొల్లజిల్లవానిరూపున అవతరించినవాఁడు - కృష్ణుఁడు; అంభోజినీమాధుర్యంబునకుక్ = పద్మమకరందమునకు; ఆగ్గలించు = ఉత్సహించునట్టి; అభిసమ్రాడా కృతిక్ = తుమ్మెదరాజునాకారమును; గైకొనుక్ = గ్రహించును. అలం. ఉపమ.

క. ఆ రాధామాధవులకుఁ, గోరిక అన్యోన్యహృదయకోటరముల నం

కూరితము లయ్యె దినముఖ, వారిజగర్భముల నుబ్బు వాసనలక్రియన్.

204

టీక. అన్యోన్యహృదయకోటరములక్ = పరస్పరమును చెట్టుతోఱుటవంటి మనస్సులలో; అంకూరితములు = పుట్టినవి; దినముఖవారిజగర్భములక్ = ప్రాతఃకాలమునందలి పద్మముల గర్భము లందు; ఉబ్బు = పొంగు; వాసనలక్రియన్ = పరిమళములవలె. అలం. ఉపమ.

శా. చాణక్య² ప్రతిభావభావ! సుషమాసర్వస్వపుష్పాస్త్ర! శ్రీ

వాణీనిత్యనివాసనేత్రముఖ! సేవాసావధానాఖిల

క్షోణీనాథ! చమూపనందన! భుజాకోదండలంకారి! య

క్షీణోదర్క జితార్క! సూన్యతలతాశృంగార చైత్రాగమా!

205

టీక. చాణక్యప్రతిభావభావ! = చాణక్యునితో సమమగు స్వభావము కలవాఁడా! సుషమా సర్వస్వపుష్పాస్త్ర! = పరిపూర్ణమగు శోభకు మన్మథుఁడైనవాఁడా! శ్రీవాణీనిత్యనివాస నేత్రముఖ! = సంపదయు, సరస్వతియు నెల్లప్పుడును నెలకొనియుండు నేత్రములు, నోరు కలవాఁడా! [కన్నులందు సిరియు, నోట విద్యయు కలవాఁడవనుట.] సేవా... నాథ! = సేవించుటకు వచ్చిన సమస్తభూపాలు రును కలవాఁడా! చమూపనందన! = సేనాధ్యక్షునికే బుత్తుఁడవైనవాఁడా! భుజాకోదండలంకారి! = భుజశక్తిచే శ్రీరాముఁడైనవాఁడా! అక్షీణోదర్కజితార్క! = తక్కువకాని ఫలములచే జయింపఁబడిన యింద్రుఁడు కలవాఁడా; [అక్షీణోదర్క! = తక్కువకాని భవిష్యత్ఫలములు కలవాఁడా! జితార్క! = (తేజస్సుచేత) జయింపఁబడిన సూర్యుఁడు కలవాఁడా!] అని పూర్వటీక.] సూన్యత... ..గమా! = సత్యమును లతకు శృంగారమైన వసంతర్తువయినవాఁడా!

క. సకలాస్థానసరోవర, నికరమరాళాయమాన! నిజకీర్తివిభా

ముశురప్రతిఫలితదయా, సుకృతనితరణప్రతాపశుభముఖ్యగుణా!

206

టీక. సకలా... మరాళాయమాన! = సమస్తములగు నాస్థానము లను సరోవరములకును హంస యగువాఁడా! నిజ... గుణా! = స్వకీయమగు కీర్తియొక్క విశేషకాంతి యను అద్భుతమునందు ప్రతిబింబించు దయ, సుకృతము, త్యాగము, ప్రతాపము మొదలగు ప్రధానములైన శుభగుణములు కలవాఁడా! అలం. రూపకము.

మాలిని. వితరణరణదత్తా! ¹వేదపద్యాసపత్నా!

చతురమతివి శీమా! సారసంగీతపాపా!

క్రతుభు²గధిపభోగా! కార్యదత్తానురాగా!

ప్రతిభయభుజగర్వా! భక్తికాభ్యాసశర్వా!

207

టీక. వితరణరణదత్తా! = త్యాగమునను, యుద్ధమునను సమర్థుడగువాడా! వేదపద్యాసపత్నా! = వేదమార్గమునకు మిత్రుడగువాడా! క్రతుభుగధిపభోగా! = ఇంద్రభోగము కలవాడా! ప్రతి.....గర్వా! = శత్రువులకు భయముగొల్పు భుజదర్పము కలవాడా! భక్తికాభ్యాసశర్వా! = నేపకుల తరిబీతున శివుడైనవాడా!

గద్యము. ఇది శ్రీశ్రీమత్పరమపదసనాథనిరవధికృపాపరిపాకపరిచిత సరసకవితానాథ రామకృష్ణకవినాథ ప్రణీతంబైన పాండురంగమాహాత్మ్యంబను పరమభాగవత చరిత్రంబునందుఁ దృతీయాశ్వాసము.

టీక. ప్రథమాశ్వాసపు గద్యమునకువలెనే.

ఇది శ్రీ గౌతమసగోత్రపవిత్ర బులుసూపనామక సీతారామస్వామ్యవధానిసుపుత్ర విద్వజ్ఞున విధేయ వేంకటరమణనామధేయగ్రధితంబైన పాండురంగమాహాత్మ్యటీకయందుఁ దృతీయాశ్వాసము.

శ్రీ రస్తు పాండురంగమాహాత్యము

చతుర్థాశ్వాసము

ద్యుతి సువర్ణరేఖా
విద్యోతిత సదననికష! విద్వదసీక
ప్రద్యోతను సుత! గుణశత
వేద్యా! రామాను¹జేంద్రు వేదాద్రీశా!

1

టీక. శ్రీద్యుతి.....నికష! సంపదయొక్క కాంతి యను బంగారుగీటుచే ప్రకాశింపజేయుఁ బడిన సౌధ మను గీటుతొయి కలవాడా! [గీటురాయి బంగారపు గీటుచే ప్రకాశించునట్లు నీ సౌధము సంపదలతోఁ బ్రకాశించుచున్నదనుట.] [‘నికష=సానరాయియైన’ అని పూర్వటీక.] విద్వ.....సుత! = పండితసమూహమునకు (దానముచే) సూర్యపుత్రుడగు కర్ణుడైనవాడా! గుణశతవేద్యా! = వందల కొలది గుణములచే తెలియఁదగినవాడా! - శతాధికగుణములు కలవాడా! అలం. రూపకము.

వ. ఆకర్ణింపు మా నిలింపనదీకిరీటుండు హాటకగర్భసంభవునితో నిట్లునియె ²నట్లు దిన దినప్రవర్ధమానంబగు కనురాగంబు చిగురుం³గొమ్మయునుం జేగయై గొనసాగు చునీకిం దనికి రాధ మాధవుం దనకు నధినాథుంగాఁ గోరి గోవర్ధనాచలసమీప వర్తి యగు ఋణావిమోచనతీర్థంబునం దపంబు నేయంగడంగి.

2

టీక. నిలింప.....టుండు = గంగానది కిరీటముగాఁగల శివుడు; హాటకగర్భసంభవునితో = నారదునితో; దినదినప్రవర్ధమానంబు = రోజురోజునకు వృద్ధిపొందునది; చిగురుంగొమ్మయునుంజేగయై = లేత - కొత్తదయినను సారవంతమయి; గొనసాగుచునీకి = విజృంభించుచుండుటకు; తనికి = తపించి; [‘ప్రకాశించి’యని పూర్వటీక.] మాధవు = శ్రీకృష్ణుని; అధినాథుంగా = భర్తగా; కడంగి = ప్రారంభించి.

నీ. ననలక్రొం⁴దొడిమ యొత్తినఁ గంటగిలు మస్తకం *బెట్టులోరెచెనో కఱకుజడలు
కస్తూరితిలకంబు ⁵గాలివాతిననేర్చు నొస లెట్లు ననిచెనో భసితమునకు
వజ్రాలనూలు నోర్వని కటితటి యెట్లు తాళెనో పటుదర్భదామకాంచి
జిలుగుదువ్వలు వింత ⁶బెళకిన గరు⁷దాల్చు తను వెట్టు లోరెచెనో థాతువస్త్ర

తే. భరణమున కంచు జనము లచ్చెరువు నొందఁ
గొమ్మ గావించె దప మట్టి క్రూరనిష్ఠఁ
⁸గడలి కంపించుక్రియ జగం బడలి ⁹వణకఁ
దత్సమయజాత హేమంతతరుణవాత్య.

3

1. క. జేంద్ర. చ. జేంద్రు. 2. ట. ట్లనుదిన. 3. క. గొమ్మనుం. 4. చ. తొడమె. *బెట్టు మోచెనో. 5. ర. రేచ. గాలుపా. 6. చ. వెళకిన. 7. చ. ట. దాల్చు. 8. క. కడలి. 9. ఛ. ట. వణకె.

టీక. ననలక్రొందొడిమ = పూవులలేతతొడిమ; ఒత్తినక్ = ఒత్తుకొనఁగా; కంటగిలు మస్తకంబు = బాధపొందు తల; కఱకుజడలక్ = మోటుగానుండు జడలకు; గాలివాతినక్ = తడియిగిరిపోఁగా; ఏర్చు = మండునట్టి; భసితమునకుక్ = విభూతికి; ననిచెనో = ఇట్టపడెనో? వజ్రాలనూలుక్ = వజ్రాలుతాపిన మొలత్రాటినిగూడ; ఓర్వని = సహింపలేని; కటితటి = మొల; పటుదర్శదామకాంచిక్ = బిజునైన దర్శత్రాటిమొలనూలిని; తాళెనో = సహించెనో? జిలుగుదువ్వలువ = సన్ననిచీర; ఇంత = కొంచెము; బెళికినక్ = ఒరసికొన్నను; గరుదాల్పు తనువు = గగుర్పాటుపొందు దేహము; ధాతువస్త్ర భరణమునకుక్ = కావిగుడ్డను కట్టుటకు; అచ్చెరువునొందక్ = ఆశ్చర్యపడఁగా; కొమ్మ = స్త్రీ - రాధ; తత్సమయ.....వాత్యక్ = ఆసమయమునఁబుట్టిన హేమంత రుతునందలి దట్టమైన చలిగాలిచేత; కడలి, కంపించుక్రియక్ = సముద్రము గడగడలాడునట్లు; జగంబు = లోకము; అడలి = భయపడి; అట్టి క్రూరనిష్ఠక్ = మీఁదిరీతిని కఠినమగు నియమమున; తపము, కావించెక్ = తపస్సుచేసెను. అలం. విషమము.

శా. తత్తాదృచ్ఛదజృంభమాణ తరుణీతారుణ్యసంపద్దశా

ప్రోత్తుంగస్తన¹నిస్తలోష్ఠకవచంబుల్ పూనఁగా నో²చుట

శిజితానందము కల్లు భోగులకు సిస్త్రింశోగ్రసంపాతమై

యుత్తాలంబగు సీతుకందువ కరం బుద్వేగ మొందింపఁగన్.

4

టీక. తత్తాదృచ్ఛ.....కవచంబుల్ - తత్తాదృచ్ఛద = సాటిలేని పొంకముచే; జృంభమాణ = విజృంభించుచున్న; ['తాదృచ్ఛదజృంభమాణ = దానివంటిమచముచే విజృంభించుచున్న' అని పూర్వ టీక.] తరుణీ = యువతులయొక్క; తారుణ్యసంపద్దశా = యౌవనసంపదచే; ప్రోత్తుంగ = మిక్కిలి యున్నతములైన; స్తన = కుచములపైని; నిస్తలోష్ఠకవచంబుల్ = గుండ్రఁదనముగలిగి, వేడిమిని కలిగించు అవికలను; -పాముపక్షమున 'గుండ్రమై, వేడిమిని గలిగించు కుముసములను; పూనఁగా, నోచుటక్ = ధరించినకారణముచే; చిత్రానందము, కల్లు = (అంతకుమున్ను) మనస్సున నానందము పొందిన; భోగులకుక్ = భోగపురుషులకు, పాములకును; ఉత్తాలంబగు = అధికమైన; సీతుకందువ = చలికాలము; సిస్త్రింశోగ్రసంపాతమై = గట్టి కత్తివేటైనదై - కత్తివేటువంటిబాధను కలిగించునదై; కరంబు = మిక్కిలి; ఉద్వేగము, ఒందింపఁగన్ = ఆందోళనమును కల్గింపఁగా. భయముగో.

“ఇంతకుఁబూర్వము స్త్రీలు చలి లేనందున కంచుకములను ధరింపకపోఁగా, వారిప్రియులు యువ తులస్తనములను కౌఁగిలించుకొని ఎక్కువ ఆనందమును పొందుచుండిరి. కాని యిప్పుడు శీతకాలమగుటఁ జలిచే యువతులు వెచ్చని అవికలను ధరింపఁగా, యువకులకు ప్రత్యక్షముగా వారి స్తనాలింగన భాగ్యము దొఱకలేదు” అని భావము. ఆడుపాములును పొరలతో నుండుటచే నాగములకును వానితో అనఁగి పెనఁగి యుండుట కవకాశము లేకపోయినదనియు భావము. అలం. శావ్యలింగము, క్లేషము.

తే. చంద్రబింబాస్య కుచశైలజన్తభూమి, గాన రా[†]రూపువోలె నక్కడిదిచలికి

నించుకంతయుఁ గంపింప దివముకొనుచు, ముజ్జగంబులు పచరింప మూటిలేక్క.

టీక. చంద్రబింబాస్య = చంద్రబింబమువంటిముఖముకల రాధ; కుచశైలజన్తభూమి, కానక్ = స్తనములను కొండలకు పుట్టిన చోటు - భూమి యగుటచే; ఇవముకొనుచుక్ = చలిగొనుచు; ముజ్జ గంబులుక్ = ముల్లోకములును; మూటిలేక్క, పచరింపక్ = మూఁడంకెవేసినట్లు ముడుచుకొని పరుండఁగా; రా[†]రూపువోలెక్ = తాతిబొమ్మవలె; ఇంచుకంతయుక్ = కొంచెమైనను; కంపింపదు = చలింపదు. అలం. ఉపమ, రూపకము.

—1. క. నిస్తలోష్ఠ. చ. ట. నిస్తలోష్ఠ. 2. క. చుటల్. 3. క. చిత్రా. † రూపువోలె. శ. ర. రూపువోలె. క.

తే. పారదంబునఁ దోచిన వసిడితీగ, సగిది రాజిల్లె రాధ చంపక¹ సవర్ణ
వర్ణ మగు మేను కుముదధన శత్రుపార, పటలకంచుక వేల్లనఘటనకలిమి. 6

టీక. చంపక సవర్ణ వర్ణము = సుపరిపూర్ణము సమాన కాలి గలది; మేను = శరీరము; కుముద... కలిమి = తెల్లకలువవలె తెల్లనైన మంచుసమూహ మను అవికను ధరించినశోభచే; రాధ = రాధాదేవి; పారదంబున = పారదసముచుదు; దోచిన = ముంచిన; వసిడితీగపగిది = బంగారుతీగవలె; రాజిల్లె = ప్రకాశించెను. అలం. ఉపమ, రూపకము.

తే. నవ్యకాలాగరూర్వర్తనముల సతుల, చన్నుగొండల² నూష్టాగ్ని సంభవించె
మతిసమగ్రులు ధూమానుమానకలన, నగ్ని సాధింతు రచలంబులందు నెపుడు.

టీక. నవ్యకాలాగరూర్వర్తనముల = శ్రోతకస్తూరిపూతపలన; ['ఉర్వర్తనము = నలగు' అని పూర్వటీక.] సతులచన్నుగొండల = కొండలఁబోలు స్త్రీలచన్నులమీఁద; నూష్టాగ్ని = వేడిమియను నగ్ని; సంభవించె = కలిగెను; మతిసమగ్రులు = బుద్ధిమంతులు - పండితులు; ధూమానుమానకలన = పొగయొక్క అనుమానముపలన; అచలంబులందు = కొండలపయి; అగ్ని = అగ్నిని; సాధింతురు = నిశ్చయింతురుకదా! పర్వతముపయి వ్యాపించియున్న పొగను చూచి తార్కికులు ఆ పర్వతముపయి అగ్ని యున్నదని నిశ్చయింతురు. అట్లు నిశ్చయించుటయే అనుమతి; అగ్ని లేనిచోట ఉండని ధూమము ఆక్కడ ఉండుటవలన పర్వతముపయి అగ్ని యుండితీరుననియే వారి యూహ. ఆ సిద్ధాంతము రాధవిషయమున రూపకమాలమున సిద్ధిపఁబడినది. ఇచట కాలాగరు ధూమముగాను, ఆమె స్తనములు కొండలుగను, వేడిమి అగ్నిగాను రూపింపఁబడినవి. అలం. రూపకము.

తే. సురులు కళలెల్లఁ గ్రోలిన సోము తనువు, కష్పరము గ్రుమ్మరించిన³ కనక క్రోవి
పువ్వుఁదేనియ చనిన యంభోరుహంబు, ననగ మంచింకి బ్రహ్మాండ మగలెఁ జలికి.

టీక. సురులు = దేవతలు; కళలెల్ల = సమస్తకళలను; గ్రోలిన = పీల్చివేసిన ['గ్రోలి = త్రాగి; అని పూర్వటీక.] సోముతనువు = చంద్రబింబము; కష్పరము గ్రుమ్మరించిన = ఎక్కువగా ఒలుకఁబోసిన; కనక క్రోవి = బంగారు బరణి; [మిశ్రసమాసము] చనిన = పోయిన; అంభోరుహంబు = తామర పువ్వును; అనగ = అనునట్లుగా; మంచు; ఇంకి; బ్రహ్మాండము = ప్రపంచము; చలిని = చలి కాలమున; అగలె = భేదిల్లెను. అలం. ఉత్పేక్ష.

క. ⁴అగరుం గుంకుమపువ్వును, దొగరుంజేలలును సీతుః ద్రోవంగలవే?

పొగలేని ముద్దురంబులు, మగువలోపాలిండ్లు భోగమహనీయంబుల్. 9

టీక. అగలు = అగరును; దొగరుంజేలలును = ఎఱ్ఱని చీరలును; సీతు = చలిని; ద్రోవంగలవే? = పోగొట్టఁగలవా? పొగలేని, ముద్దురంబులు = పొగలేనట్టి ఊకకుంపట్టును; మగువల పాలిండ్లు; భోగమహనీయంబుల్ = (చలికాలమున) అనుభవింపఁదగినవి. 'హసంతీం చ హసంతీం చ హసంతీం వామలోచనాం, హేమస్తే యే న సేమతే తే నరా దైవవచితాః' అని అభియుక్తికి.

క. వైగురియు మంచు⁷తువ్వర, వానలచేఁ దడిసి కమలవనలక్ష్మి వారి

ధ్యాననిమిలితలోచన, యశా నలరాధావధూతి కరుగల మయ్యెన్. 10

టీక. కమలవనలక్ష్మి = (కొలఁకులలోని) తామరసంపద; మంచుతువ్వరవానలచే = మంచు బిందువులవర్షముచే; తడిసి = (తడిసి - మూసికొనిపోయి.) వారి.....లోచనయశా = విష్ణుధ్యానమున

1. క. సువర్ణ. చ. ట. సువర్ణ. 2. సుష్టాగ్ని. చ. ట. నూష్టాగ్ని. 3. చ. కనక. ట. కనర. 4. క. భోరుహంబోయన. చ. ట. భోరుహంబునన. 5. క. అగలు. చ. అగరుం. 6. క. పాలిండ్లు. చ. పాలిండ్ల. 7. చ. తుంపర. ట. తువ్వర. శ. ర. మంచుదువ్వర.

కన్నులుమూసికొనియున్న; రాధావధూటికిఁ = రాధాదేవికి; అనుగలము, అయ్యెన్ = సమానమయ్యెను - ఆమెను పోలియుండెను. ['అనుగలము = అనుకూలము' అని పూర్వటీక.] అలం. ఉపమ. శ్రే. కాలుఁగాలును గేలునుగేలు మోవి, మోవియును దార్చి భోగిసమూహ మమరె; నూహ నేయంగ భోగిసమూహమునకుఁ, బొసఁగ మనకంపుఁబెనకువ లెసఁగుఁగాదె.

టీక. తార్చి = దగ్గరగా కూర్చి - చేర్చి; భోగిసమూహము = యువతీయువకుల గుంపు; భోగిసమూహమునకుఁ = పాములగుంపునకు; మనకంపుఁబెనకువలు = సంభోగమునందలి యిచ్చచే పెనఁగులాటలు; ఎసఁగుఁగాదె! = కలుగునుగదా! అలం. అనుప్రాసము శ్లేషము.

క. శ్యామలకాలాగురు నవ,ధూమ మెకకు సుఖ మొనర్ప దోరపుఁగన్నుల్
వే మొగుచుకరణి సౌధ,స్తోమ మమరె గప్పఁబడిన సోరణగండ్లన్. 12

టీక. శ్యామల.....ధూమము = నల్లని కస్తూరి ధూపపుఁబొగ; ఎకకుఁ = హృదయమునకు; దోరపుఁగన్నుల్ = వికాలనేత్రములను; వే = వేగముగా; మొగుచుకరణి = (సుఖపారవశ్యమున) మూయురీతిని; కప్పఁబడిన = మూయుఁబడిన; సోరణగండ్లన్ = గవాక్షములచేత; సౌధస్తోమము = పేడల వరుస; అమరెన్ = ఒప్పెను. అలం. ఉత్పేక్ష.

క. అంత వసంతము జితహే,మంతము దీపించె మత్తమధురకకలభా
క్రాంత మురుపుష్పరసవే,శంతము సకలద్రువుల 1 బిసాళము 2 చెలఁగన్. 13

టీక. జితహేమంతము = గెలువఁబడిన చలికాలముకలది - చలికాలమును త్రోసి, వచ్చినది; మత్త...క్రాంతము = మదించిన కొదమతుమ్మెదలచే ఆక్రమింపఁబడినది; ఉరుపుష్పరసవేశంతము = అధికమైన పూవుఁదేనెవడియులుకలది; అగు - వసంతము = వసంతర్తువు; సకలద్రువులన్ = అన్ని వృక్షములందును; బిసాళము = వికాసము; చెలఁగన్ = అతిశయింపఁగా; దీపించెన్ = ప్రకాశించెను.

ఉ. కెంజిగురాకు డాలు దులకించిన ధాతుపటంబుచాయఁ జే
యం 3 జదు కెక్కుపుష్పాదుల నంటిన 4 తేటులు భూతిభృజ్జటా
పుంజముఁబోలఁగా విపినభూములలో మధులక్ష్మి పాలెన్ నీ
లాంజనవర్ణుఁ గోరి తప ముట్లొనరించు మృగాక్షి 5 కై వడిన్. 14

టీక. కెంజిగురాకు డాలు = ఎఱ్ఱనిలేఁజిగురుకాంతి; తులకించిన ధాతుపటంబుచాయన్, చేయన్ = ప్రకాశించినకావిబట్ట కాంతిని పొందఁగా; చదుకెక్కు = రాలిన; ['బురదలుదేలునట్టి' అని పూర్వటీక.] పుష్పాదులన్, అంటిన = పుష్పాశ్లేష తాకిన - తమవైఁ బుష్పాడిని అంటించుకొన్న; తేటులు = తుమ్మెదలు; భూతిభృజ్జటాపుంజమున్, పోలఁగాన్ = బూడిద పూసికొనిన జడలగుంపువలె నుండఁగా; మధులక్ష్మి = వసంతశోభ; విపినభూములలోన్ = అడవి నేలందు; నీలాంజనవర్ణుఁ, గోరి = నల్లనికాటుకవన్నెకల వానిని - కృష్ణుని; మృగాక్షి కై వడిన్ = రాధాదేవివలె; పాలెన్ = ప్రకాశించెను.

వసంతశోభకు కెంజిగురాకుకాంతి కావినస్త్రమువలెను, పుష్పాడియంటిన తుమ్మెదలు విభూతి పూసికొన్న జడలవలెను ఉండుటవల్ల ఆ వసంతలక్ష్మి తపస్సుచేయుచున్న రాధతోఁబోలుచున్నదని భావము. అలం. ఉపమ.

క. ఆవిర్భవించె నీల,గ్రీవాలికకీలికీలకేవలసఖమై
పూవులకా రుడివోవం, గా వేసవి హాసవిపులఖరకర మగుచున్. 15

1. చ. లకిసాళము. 2. ట. చెలఁగన్. 3. చ. చేతఁజాయం. 4. చ. ట. చదుకెక్కు. 5. చ. తేటులు. 6. క. జోలెవద్దినీ.

టీక. పూవులకారు = వసంతముతువు; ఉడివోపగాక్ = ఉడిగిపోగా - పోగా; నీల...
నఖమై = శివునినొసటి యగ్నిజ్వాలలకు ముఖ్యమిత్రమయి - వానితో సమానమయి; హాసవిపులఖరకర
మగుచుక్ = ఆనందముచే అతిశయించిన సూర్యుడు కలదై; వేనవి; ఆవిర్భవించెక్ = వచ్చెను.

వ. అప్పు డప్పటుగభ స్తి హ స్తియుంబోలె బద్ధినీప్రమోదావహాకరప్రచారుండై,
దవదహనంబు కురుమహీవిభుండునుంబోలె స్వగోత్రనిర్భేదననిపుణంబై, మల్లి
యలవెల్లు కన్నడకవితావితానంబునుంబోలె పట్నదవృత్తవిలాసభాసురంబై, సర
సులు సరసులుంబోలె కనితావిహారమహనీయంబులై రహివహించె. అంచలంచల
జంచలాచవలంబులును, విపులంబులు నగు పడమటిపవనంబులు పొరుగుల¹యుప
వనంబులం బెరుగు కరువలివాగువంబులకు గమనాధ్యయనగుచువులుంబోలె వడి
మెఱసి సుడిసి, యసిత యగు వసుధఁగాడి, నెఱియలువాఁడనం దమదరఁగిస్ఫురి
తాంత్రలతామతల్లికల*పెల్లనం బాతాళవ్యాళంబులు గానవచ్చె. పెచ్చుపెరుగు
ఖరకరకరనిపాతంబుల² నాతక్తంబులగు నెలవులం దొరఁగి³ పరఁగు వెలది
⁴వెన్నెలల నీర్వట్టువెన్నెలపిట్టలు పొట్టలు నిండ నాస్వాదించె⁵ కక్కెసజవ్వనులు
మద్వంపుమచ్చికల నిచ్చలుఁ గ్రీడింప నా వ్రీడావతుల యతులనాభీవికరంబుల
నింకినవియుంబోలె నదులయుదకంబు లింకె. విచికిలమాలికాలంకృతమాళిభాగు
లును, నారంజితథాతు⁶పట పరభాగులు నగు భోగులబాగున గ్రుడ్డు⁷మోచు
నెఱచీమలచాలు⁸ చెమ్మయిమ్ములం గ్రున్నరందొడం⁹గె. ¹⁰వ్యావహారికసత్యంబు
ప్రకటించు ప్రపంచంబుచేత వంచితులగు నెఱుక లేని కఱటులకరణి హరిణంబులు
మరీచికావీచికాపానవికళంబులై దిశలఁ బరిభ్రమించె. ముంచుకొను సంపెగల
సౌరభంబునకుం ¹¹దాళని రోలంబులలీచి వియోగి¹²లోకంబులు విషయవిము
¹³ఖంబు లయ్యె. ఇసుక ¹⁴మెదువునెలవులం బచ్చిన పసుపుటాకుంజప్పరంబుల
లోనం గుప్పలించిన కప్పరంబుతోడి ¹⁵కురువేరుపరిమళం¹⁶బులును, జాజివిరులవల
పును, వట్టివేళ్ల వాసవలుంగల ప్రపాపాలికా¹⁷పథునవర్జితంబులగు కలశోదకంబులు
గ్రోలి నేదదేఱి తెరువరులు తాలవృంతానిలంబు¹⁸ బలుపు కొలిపి మున్ను పరిక్షి
ణంబులగు ప్రాణపవనంబులం ¹⁸హోసరింపంజేసిరి; తత్కాలంబున. 16

టీక. పటుగభ స్తి = వాడికిరణములు గల సూర్యుడు; హ స్తియుంబోలెక్ = ఏనుగుపోలిక;
పద్దినీ.....ప్రచారుండై = పద్మలతకు సంతోషము కలుగఁజేయు కిరణముల వ్యాపనముకలవాడై;
[ఏనుగు పద్మినికి (ఆడుయేనుగునకు) సంతసమును కలిగించు తుండప్రసరణముకలదని శ్లిష్టమగు నర్థము.
ఈ యర్థము పూర్వటీకలో లేదు.] దవదహనంబు = కాటుచిచ్చు; కురుమహీవిభుండునుంబోలెక్ =
దుర్యోధనునివలె; స్వగోత్రనిర్భేదననిపుణంబై = తనదగు వనమును (తానాశ్రయించిన వనమును)

1. చ. యుపవనంబులును పొరు. ట. లోఈపదములేదు. * క. పెల్లనం. 2. చ. నతప్తం. 3.
చ. వరుగు. 4. క. వెన్నెల. చ. వెన్నెలల. 5. చ. కక్కస. 6. క. పటల. చ. పట. 7. చ. మ్రోచు. ట.
నోచు. 8. చ. చెమ్మల. 9. చ. గి. 10. చ. వ్యాపహా. 11. ట. తాళక. 12. చ. లోకంబు.
13. ఖంబయ్యె. 14. చ. మెదువు. శ. ర. మెదువు. 15. చ. కును. 16. చ. బురుబాదిరి. ట. బుబొ
దిరి. 17. చ. పవర్ణి. 18. చ. బొసరిం.

దహించుటయందు నేర్పుకలదై; దుర్యోధనుడు స్వగోత్ర-తన వంశపువారిని - (సోదరులను) నశింపఁ జేయుటయందు నేర్పు కలవాడని శ్లిష్టార్థము. మల్లియలపెల్లు = మల్లెపూలసంపద; కన్నడకవితావితా సంబునుంబోలెన్ = కన్నడభాషయందలి కవిత్వపు పరంపరవలె; పట్టదవృత్తవిలాసభాసురంబై = తుమ్మెదల యునికివలని విలాసముచేత ప్రకాశించునదై; కన్నడకవిత పట్టదము అను వృత్తముయొక్క విలాసమున ప్రకాశించునదని శ్లేషార్థము. సరసులు = చెఱువులు; సరసులుంబోలెన్ = రసికులపగిది; పనితా విహారమహనీయంబులై = స్త్రీలవిహారముచేత గొప్పవయి; రసికులపక్షమున-స్త్రీలతోడి విహారముచే గొప్ప వారనుట; రహిన్, పహించెన్ = బాగుమితెను. అంచలంచలన్ = ప్రతిపార్శ్వమునను; చంచలాప పలంబులును = మెఱుపులవలె జలించునవియు; విపులంబులు = ఎక్కువైనవియును; అగు; పొరుగుల యుపవనంబులన్ = ప్రక్కనుండు ఉద్యానవనములందు; కరువలివారువంబులకున్ = గాలికి వాహనములైన జింకలకు; గమనాధ్యయనగురువులుంబోలెన్ = నడకను నేర్పు గురువులవలె; వడిమెఱసి = వేగముగలిగి; నుడిసి = చుట్టిచుట్టిపించి; అసితయగు = నల్లనైన; పసుధన్ = భూమిపైని; కాడి=నాటి; నెఱియలు వాఱినన్ = బీటలుపడఁగా; తదుద.....పెల్లనన్ = దానికడుపులో (లోపలిభాగమున) ప్రకాశించునట్టి పెద్ద ప్రేగుల యాధిక్యమో (సంపదయో) యనునట్లు; పాతాళవ్యాళంబులు=పాతాళ లోకములోని పాములు; [పెల్లనన్ = అతిశయముచేత అని పూర్వటీక.] పెచ్చుపెరుగు = మిక్కిలి ఎక్కువైన; భరకరకరనిపాతంబులన్ = సూర్యుని (వాడి) కిరణములవలన; ఆతప్తంబులగు=బాగుగా తపింపఁజేయఁబడిన; నెలవులన్ = చోట్లయందు; తొరఁగి = ప్రవహించి; పరఁగు = ఒప్పిదమైన; వెలఁదివెన్నెలలన్ = స్వచ్ఛములగు చంద్రకాంతులను - (అందలి మంచును); నీర్వట్టు = దప్పిగొన్న; వెన్నెలపిట్టలు = చకోరపక్షులు; ఆస్వాదించెన్ = త్రాగును. రక్తైశజవ్వచులు = రాక్షసయువతులు; మవ్వంపుమచ్చికలన్ = ఎక్కువ వేడుకలతో; క్రీడింపన్ = జలక్రీడ లాడఁగా; ఆప్రీడాపతుల, అతుల నాభీవివరంబులన్ = ఆ స్త్రీల లోఁతైన నాభీరంధ్రములందు; ఇంకినవియుంబోలెన్ = ఇంకినవో యను నట్లు; విచికిల.....భాగులును = మల్లెపూలమాలలచే అలంకరింపఁబడిన సిగలు కలవారును; ఆరంజిత ధాతుపటపరభాగులును = అంతట ఎఱునైన బట్టలచే ప్రకాశించువారును; భోగులబాగునన్ = విలాస పురుషులరీతి; ఎఱచీమలచాలు=ఎఱుచీమలబారు; చెమ్మయిమ్ములన్ = చెమ్మగల చోట్లయందు; వ్యావ... ..సత్యత్వంబు = లేని యథార్థమును - మోసపుసంగతులను; ప్రకటించు = వెల్లడించు; వంచితలు = మోసగింపఁబడినవారు; ఎఱుకలేని = జ్ఞానములేని; కఱుటలకరణిన్ = మూఢులరీతిని; హరిణంబులు = జింకలు; మరీ.....శంబులై = ఎండమావుల ప్రవాహమును త్రాగ నిచ్చగించినవై; దిశలన్ = దిక్కులందు; పరిభ్రమించెన్ = తిరిగెను. ముంచుకొను = దట్టమై వ్యాపించు; సౌరభంబునకున్ = సువాసనకు; తాళని = సహింపలేని; రోలంబంబులలీలన్ = తుమ్మెదలపగిదిని; వియోగిలోకంబులు = విరహుల గుంపులు; విషయవిముఖంబులయ్యెన్ = భోగముల కిష్టపడనివయ్యెను; ఇసుకమెదువు నెలవులన్ = ఇసుకచే మెత్తనైన నేలలందు; పన్నిన = వేసిన; పసుపుటాకుంజప్పరంబులలోనన్ = పచ్చనిపందిళ్లయందు; గుప్పళించిన = చల్లిన; ('నిండించిన' అని పూర్వటీక.) వలపును = వాసనయు; ప్రపా.....తంబులగు = చలిది పందిరులందుండుపడుచుల అవయవములనుండి; (చేతులనుండి) విడువఁబడినవైన; ['దేహములనుండి' అని పూర్వటీక.] క్రోలి = త్రాగి; తెరువరులు = బాటసారులు; తాలవృంతానిలంబులన్ = వీవనల గాలులవలన; బలుపుకొలిపి = వృద్ధిపొందఁజేసి; మున్ను = (శ్రమతీర్చుకొనుటకు) పూర్వము; పరిక్షీణంబులగు = క్షీణములైయున్న; ప్రాణవపనంబులన్ = ప్రాణవాయువులను; పోసరింపఁజేసిరి = విజృంభింపఁజేసిరి - తెప్పరింజేసిరి.

క. ఆ పద్మిని దినకరకర, తాపమునకు నోర్చి ఘోరతప మొనరించెన్

శ్రీపతి యశగులగొడుగుల, ప్రాపాద²వినవారిఁ దావభర మేలంటున్ ? -17

టీక. పద్మిని = పద్మినీజాతిస్త్రీయగు రాధ, తామరతీగయును; దినకరకరతాపమునకున్ = సూర్యుని కిరణములవేడిమికి; శ్రీపతి.....ప్రాపు=శ్రీవిష్ణువుయొక్కపాదము లను గొడుగుల యాశ్రయము; దినవినవారిన్ = కలిగినవారిని; ఏల, అంటున్? = అంటుకొనదు.

తే. ఇట్లు లత్యుగ్రమగు గ్రీష్మ మేలరేగి³

కాలవశమునఁ దళదాని దీలుపడియె

పెచ్చువెరుగెట్టిది ను⁴ హెచ్చి వేర్చుటెల్ల

స్రగ్గుటకె యని లోకోక్తి చాటుగాదె.

18

టీక. ఇట్లు = కఠిని; అత్యుగ్రమగు = మిక్కిలి భయంకరమగు; గ్రీష్మము = వేసవి; ఏలరేగి = మిగుల విజృంభించి; తరువాత = తనంతతానే; తీలుపడియెన్ = తీరించెను; (దీలు వడియె' అని పూర్వటీక.) వేర్చుట = అతిశయించుట; స్రగ్గుటకె = తగ్గుటకే; అలం. అర్థాంత న్యాసము.

క. దీప రముడుగఁ జీకటియును, గోప ముడుగఁ కాంతగుణముఁ గోల్కొనుక్రియ నా

టోపోద్భటు మగువేసని, కైపు సడిలఁ దోచెఁ గారుకాలము దళమై. 19

టీక. దీపము, ఉడుగన్ = దీప మారిపోగా; ఉడుగన్ = నశించగా; గోల్కొనుక్రియన్ = వర్ధిల్లునట్లు; అటోపోద్భటుము = మిక్కిలి ఆర్భాటము కలది; వేసవికైపు=వేసవివిజృంభణము; సడిలన్ = తగ్గిపోగా; కారుకాలము = వర్ష కాలము; దళమై = దట్టమై; తోచెన్ = వచ్చెను. అలం. ఉపమ.

క. ఆ కాశత త్వతనుడుగు, కాకోలగ్రీవుకంతకాళిమ యనఁగాఁ

గోకిలనీలము జలధర, పాకము పర్యాయవృద్ధి బ్రబలదొడంగెన్. 20

టీక. ఆకాశ.....తనుడు = ఆకాశతత్త్వదేహుడు; కాకోలగ్రీవుకంతకాళిమ = గరళము కంతమునందుఁ గల శివుని కంతముయొక్క నలుపు; గోకిలనీలము = గోయిలవలె నల్లనైనది; జలధర పాకము = పిల్లపేగుము; పర్యాయవృద్ధిన్ = క్రమక్రమాభివృద్ధిచే; బ్రబలదొడంగెన్ = పెరుగ సాగెను. అలం. ఉత్పేక్ష, ఉపమ.

నీ. ధభుధభుక్కున సింగి దాటించె బలుమారు⁵ నీరాళ్ల గొండి గన్నియమెటుంగు

పాలస్త్యపవనసంపాతకాతరి⁶ ప్రీతి నివిరినమ్రాకుల కెలమి వచ్చె

బ్రథమోదబిందుసంభారంబు మందునూనియ యయ్యెఁ బగిలిన నేలమేని

కుటుము మంతురసానియునుబోలెఁ గనుపించె దోరంపుమణులవిదూరభూమిఁ

తే. గెరలి సకిలించె వణ్ణుఖి⁷మటువమాపు, పరిమళము చూచె గరి శుష్కపల్వలంబు

గడిమి చిగిరించె¹⁰ గ్రాజవంగడము ననిచె, నఖిలహితమైన మేఘోదయంబునందు.

టీక. సింగిన్ = ఆకాశమున; నీరాళ్లగొండిన్ = ఈశాన్యదిగ్భాగమున; [అని. సూర్య. ని] కన్నియమెటుంగు = క్రొత్తమెటుపు; తాటించెన్ = తాకునట్లు (కొట్టనట్లు) చేసెను; పాలస్త్య..... ప్రీతిన్ = ఉత్తరపుగాలి సోకుటవలనఁ బుట్టిన ప్రీతిచేత; ఇవిరిన మ్రాకులకున్ = ఎండిపోయిన చెట్లకు; ఎలమి = వికాసము; వచ్చెన్ = కలిగెను; బ్రథమోదబిందుసంభారంబు = తొలుకరివాన చిను

1. చ. ట. చున్. 2. చ. ట. నయని. 3. ట. మెనగరేగి. 4. చ. ట. హెచ్చి. 5. క. మణుగ. చ. ముడుగ. 6. చ. సడలి. 7. ట. నీరాళ్. 8. చ. నూర్తి. 9. ట. మణుత. 10. చ. గ్రాజ. ట. క్రొజ్జ.

కుల సమూహము; మంత్రసానియునుబోలెన్ = మంత్రసానివలె; తోరంపుచుణులవిదూరభూమిన్ = పెద్ద మణులుగల విదూరపర్వతప్రదేశమున; కనుపించెన్; కెరలి = విజృంభించి; వజ్రాఖిమణువమావు = కుమారస్వామియొక్క మూఁగగుఱ్ఱమయిన నెమలి; శుష్కపల్వలంబు = ఎండిపోయిన బురదగుంట; గ్రాజవంగడము = గ్రాజజాతిచెటవంశము; ననిచెన్ = పూచెను; మేఘోదయంబునందున్ = వాన కాలమున. అలం. స్వభావోక్తి.

తే. కారుచిచ్చును భృగురాముకారణమునఁ, బెటిలి నిర్వంశమైన భూభృత్కులంబు
క్షేత్రముల వంశవృద్ధి రాజిల్లె మఱియు, జలధరోదయవిప్రప్రసాదలబ్ధి. 22

టీక. కారుచిచ్చు = దావాగ్ని; భృగురాముకారణమునన్ = పరశురామునికతమున; పెటిలి = కాలి, బద్దలయి; నిర్వంశమైన, భూభృత్కులంబుక్షేత్రములన్ = (దావాగ్నిపక్షమున) వెదురులు నశించిన కొండలగుంపులపాలములందు; (పరశురామపక్షమున, వంశములు నశించిన రాజుల భార్యల యందు; మఱియున్ = మఱుల - తిరిగి; జలధరోదయవిప్రప్రసాదలబ్ధిన్ = వానకాల మను బ్రాహ్మణుల యనుగ్రహమును పొందుటవలన; వంశవృద్ధి = (కాలపక్షమున) వెదుళ్లనమ్మి, (బ్రాహ్మణపక్షమున) రాజవంశపువృద్ధి; రాజిల్లెన్ = ప్రకాశించెను. అలం. రూపకము, క్లేష.

తే. 1 ప్రబలువడగండ్లు నింద్రగోపములు జంబు

ఫలములును బొల్చె బచ్చికపట్టులందు

వనధిసీరానదొరలు నమ్మణులనెల్ల

నంబుదంబులు వెలిగ్రాసె నటుగకనఁగ.

23

టీక. ప్రబలు = ఎక్కువైన; ఇంద్రగోపములు = ఆరుద్రపురుగులు; జంబుఫలములున్ = నేరేడుపండ్లును; పచ్చికపట్టులందున్ = పచ్చని పచ్చికబయళ్లయందు; అంబుదములు = మేఘములు; వనధిసీరు = సముద్రపునీటిని; ఆనన్ = త్రాగఁగా; దొరలు, నమ్మణులనెల్లన్ = (నీటితో) కలిసి యున్న తెల్లని, ఎఱ్ఱని, నల్లనిమాణిక్యముల నన్నింటిని; ('తెరలు = బయలుదెడలు' అని పూర్వటీక.) అరుగక; వెలిగ్రాసెనఁగన్ = వెడలఁగక్కినవో అనునట్లుగా; పొల్చెన్ = ఒప్పెను. అలం. ఉత్పేక్ష.

తే. మోవిచెలువంబు గేదంగిపూవుతేకు, సోయగము నూ పుఁగన్నులసొబగుఁ జికుర
బర్హి బర్హప్రభయుఁ జూపి ప్రతిఘటించె, నంబుధరకాలసౌభాగ్య మంబుజాక్షి.

టీక. అంబుధరకాలసౌభాగ్యము = వర్ష కాలపుకోభ; మోవిచెలువంబున్ = మోవియను చెట్టు సొరును, పెదవిసొరును; గేదంగిపూవుతేకుసోయగమున్ = మొగలితేకునందమున; ఊఁపుఁగన్నుల సొబగున్ = చలించుచున్న నేత్రములచక్కదనమును; [ఇచట పూర్వటీకలో 'చలింపఁజేయబడునట్టి నెమలిపురికన్నులయొక్క యందము' అని అర్థాంతరమును వ్రాయబడినది. అది ప్రకృతాననుగుణముగ తోచుచున్నది.] చికురబర్హి బర్హప్రభయున్ = కేశములవంటి నెమలిపించెపుకాంతిని; నెమలిపించెము వంటి=చికురముల కాంతిని; చూపి; అంబుజాక్షిన్ = రాధాదేవిని; ప్రతిఘటించెన్ = ఎదురుకొనెను.

ఇచటఁగల మూఁడు పోలికలలోను మొదటిది క్లేషరూపము; రెండవది వ్యస్తము; మూడవది సమస్తమయి రూపకోపములతోడి శిష్టము.

క. సలిలంపువృద్ధజలధరములు పూనిన యూతకోలమొత్తములక్రియన్

దొలువానకాళు లెసఁగె, గలహంకుకులంబులెల్లఁ గలఁకంబడఁగన్.

25

టీక. సలిలంపువృద్ధజలధరములు = నీటితో నిండిన కారుమట్టులు; పూనిన = పట్టుకొనిన; (మువలితనమున నడుచుట కనుకూలముగా ధరించిన) ఊతకోలమొత్తములక్రియన్ = ఆధారరూపము

లగు కజ్జలవలె; కలహంసకులంబులెల్లె = హంసలమొత్తము లన్నియు; కలగంబడంగ = బెదరు పాటు పొందగా; తొలువానకాశులు = తొలుకరి వానచినుకుల ధారలు; ఎసంగె = ప్రకాశించెను. అలం. ఉపమ.

శా. అద్రిగ్రావము లుర్వి రాల ¹బలిఘోషాడంబరంబుల్ వియో
గిద్రోహం ²బొనరింప వారినిధి కెంగే లంటఁగా వాహినుల్
భద్రేభప్రతిమానమూర్తి యగుచు ³బాధోధరశ్రేణి కుం
భద్రోణంబులు గుమ్మరించె విమలాంభఃపూరధా రావళిన్.

26

టీక. పాధోధరశ్రేణి = మేఘములగుంపు; భద్రేభప్రతిమానమూర్తి, యగుచు = భద్రజాతి (గొప్ప) గజమును పోలినదగుచు; అద్రిగ్రావములు = కొండలతాళ్లు; ఉర్వి = భూమిపై; రాల = దొర్లిపడఁగా; బలిఘోషాడంబరంబుల్ = గొప్పబలము కల ఉటుముల ఆర్భాటములు; వియోగి ద్రోహంబు = విరహాలకు కష్టమును; ఒనరింప = కలిగింపఁగా; వాహినుల్ = నదులు; వారినిధి కెంగేలు = సముద్రపుహస్తమును; అంటఁగా = గ్రహింపఁగా - ఆనఁగా నదులు సముద్రముతోఁ గలిసికొనఁగా; విమలాంభఃపూరధారావళి = నిర్మలజలప్రవాహపూరమును; కుంభద్రోణంబులు = కుండలు, తూములునుగా - కడవలతోఁ గుమ్మరించినట్లుగా; కుమ్మరించె = ఎక్కువగా పెడలు గ్రక్కెను. అలం. స్వభావోక్తి, ఉపమ.

క. పాపటతెలుపున డిగి నా, సాపుటముక్తాఫలప్రచారంబై రా

ధాప్యధువక్షోరుహముల, వైవైబ్రథమోదబిందుపటలము నిగిడెన్.

27

టీక. ప్రథమోదబిందుపటలము = తొలుకరిమొదటివానచినుకులగుంపు; పాపటతెలుపున = సీమంతమార్గమున; డిగి = దిగి - జాఱి; నాసాపుటముక్తాఫలప్రచారంబై = ముక్కుచివరి, ముత్యముల వలె నున్నదయి; రాధాప్యధువక్షోరుహములవైవై = రాధాదేవియొక్క పెద్దస్తనములమీదు మీదుగా; నిగిడెన్ = వ్యాపించెను.

ఈ వర్ణనమునకుఁ గాళిదాసమహాకవి కుమారసంభవమున కూర్చిన “స్థితాః క్షణంపక్షసు తాడి తాధరాః, పయోధరోల్లేధనిపాతమార్జితాః; వళీషతస్యాఃస్థలితాః ప్రపేదిరే, చిరేణ నాభిం ప్రథ మోదబిందవః” అను ప్రసిద్ధశ్లోక మాధారముగాఁ గన్నడుచున్నది. అయినను ఆ వర్ణన మీదు చాల వఱకు మాఱినది. పాపటతెలుపునటచే సీమంతము, ఒక మార్గమును పోలియున్నదనియు, ముక్కుకొనకు జాఱిన నీటిబిందువు ముత్యమువలె నున్నదనుటయు, ఉన్నతములగు స్తనముల వైవైబ్రడుటయు రమణీ యములగు కల్పనములు. అలం. స్వభావోక్తి, ఉపమ.

నీ. వెరిగి సూచీముఖాభేద్యంబులగు నంధకారధారాచ్ఛటల్ గాఱుకొనినఁ

గర్జజ్వరాపాదకంబులై దంభోళి గంభీరరవములు గడలుకొనిన

ముజ్జగంబుల ముచ్చముణిగింపఁగాఁజాలు నీడగాడుపులు బిట్టెదురుకొనిన

దుర్దమకర్దమస్తోమసంఘన్న ⁴భూముల సోనవానలు ముంచుకొనినఁ

తే. జెదర ⁵కఱకాలఁ గన్నువచ్చినవిధాన, నాథసంకేతముల కేగు నడికిరేలు

కాయసంభవబాధానహాయ మగుచు, నైర్వరిణీకోటి నిర్భయనైర్వరధాటి.

28

టీక. వెరిగి = దట్టములై; సూచీముఖాభేద్యంబులు = సూదిమొనచేతఁగూడ భేదింపరానివి-సూది మొనమోపుటకును సందులేనివి; అంధకారధారాచ్ఛటల్ = చీకటుల తెరల గుంపులు; కారుకొనిన =

1. క. బల. చ. ట. బలి. 2. చ. ట. బునొనర్చ. 3. క. పాధో. 4. చ. ట. ములు. 5. చ.

కటుకాళ్లు. (తే. లో ౧, ౨ పాదములు వ్యత్యస్తములు.)

వ్యాపించినను సరే; దంభోళిగంభీరరవములు = గొప్పపిడుగుల ధ్వనులు; ['వజ్రాయుధముయొక్క వెలితిలేని ధ్వనులు' అని పూర్వటీక.] కర్ణజ్వరాపాదకంబులై = చెవులకు బాధను కలిగించునవై - చెవులు బ్రద్దలుచేయునవై; కడలుకొనినకొ = దిక్కులన్నిటవ్యాపించినను సరే; ముజ్జగంబులు = మూడు లోకములను; ముచ్చముడిగింపఁగాఁజాలు = మిక్కిలి ముడుగుకొనునట్లు (చలికి కాళ్లు దగ్గఱగా ముడుచు కొనునట్లు) చేయునట్టి; ఈదగాడుపులు; = చలిగాలులు, బిట్టు = వేగముగా; ఎదురుకొనినకొ = ఎదురుగా వీచి, బాధించినను సరే; సోనవానలు = ముసురువానలు; దురమ,.....భూములకొ = ఎక్కువైన బురదగుంపులచే కప్పబడిన నేలలవయి; ముంచుకొనినకొ = ఎక్కువగా వ్యాపించి వను సరే; బెదరక = జడియక; అఱకాలకొ, కన్నువచ్చినవిధానకొ = అఱకాలిలో కన్నుఉన్నట్లుగా - దారితప్పిపోకుండునట్లు; నడికిరేలు = అర్ధరాత్రులందు; నైరిణీకోటి = కులటలగుంపు - (ఇది కర్తృ పదము) కాయ.....సహాయము = మంత్రబాధయే సహాయముగాఁగలది; అగుచుకొ; నిర్భయనైర్ భాటికొ = భయములేని స్వేచ్ఛాగమనమున; నాథసంకేతములకుకొ = ప్రియులు ఉన్న తావులకు; ఏగున్. అలం. విశేషోక్తి, లోకోక్తి.

క. త్రిదశగురుప్రతిమానులు, నిది షగలిది రాత్రి యనుచు నేలుపలుపలే
రుదళితహరినీలమణి, చ్చదనీలము మొగులు సూర్యచంద్రుల మ్రింగన్. 29

టీక. దళిత,.....నీలము = కోఁతకోయఁబడిన ఇంద్రనీలమణికాంతివంటి కాంతి కల్గిన దయిన; మొగులు = మేఘము; మ్రింగకొ = కప్పివేయఁగా; త్రిదశగురుప్రతిమానులకొ = (బుద్ధియందు) బృహస్పతితో సమానులును; నేలుపలుపలేరు = నిర్ణయింపలేరైరి. అలం. ఉపమ.

క. తరణిలయానంతరమున, గర మమరు దిగంతములను ఖద్యోతంబుల్
మరలఁగఁ దైజససృష్టికి, బరమాణుచయంబు గూడఁబడుచందమునన్. 30

టీక. తరణిలయానంతరమునకొ = సూర్యాస్తమయమునకుఁ దరువాత; ఖద్యోతంబుల్ = మిణుగురుమరుగులు; మరలఁగకొ = తిరిగియు; తైజససృష్టికికొ = తేజస్విసృజింపఁబడుటకు; పరమాణు చయంబు = తేజఃపరమాణుపుంజము; గూడఁబడుచందమునకొ = దగ్గఱదగ్గఱగాఁ జేరుచున్నట్లుగా; దిగంతములను = దిక్కులకొనలందు; కరము = మిక్కిలి; అమరుకొ = ఉండును - ప్రకాశించును. అలం. ఉత్పేక్ష.

సీ. ఇంద్రచాపంబు గా దిది మాళిత¹లమున సరరించు బర్హిపింఛంబుగాని
భిదుర²ఘోషంబు గా దిది పాంచజన్యసంజాతగంభీరఘోషంబుగాని
యాశ్రయించిన బలాకావళి గా దిది హరిముక్తాహారయష్టిగాని
యిది కోలమెఱుగుగా దుదిరిబంగారంపుఁబసిమి గ్రమ్మెడు పచ్చపట్టుగాని

తే. వృష్టిగా దిది కరుణాంబువృష్టిగాని, నీలమేఘంబు గా దిది నీలవర్షుఁ
డొర! నామ్రాలఁ బ్రత్యక్షమయ్యె ననుచు, హర్షపులకితతనువయ్యె నవ్వధూటి.

టీక. రాధాదేవి సదా విష్ణుధ్యానతత్పరయై యుండుటచే వర్ష కాలపు విలసనముఁన్నియు నామెకు విష్ణువిలసములుగనే కన్నడిన ట్లిందు వర్ణింపఁబడుచున్నది. ఇంద్రచాపంబు = ఇంద్రధనుస్సు; మాళితమునకొ = శిరస్సుపై; సరరించు = అలంకరించిన; బర్హిపింఛంబు = నెమిలిపించెము; భిదురఘోషంబు = పిగుడుచప్పుడు; పాంచ.....ఘోషంబు = పాంచజన్యమును పేరిటి శంఖముచుండి పుట్టిన గొప్పధ్వని; బలాకావళి = కొంగలగుంపు; హరిముక్తాహారయష్టి = మనోహరమైన ముత్యాలహారముయొక్క పేట; కోలమెఱుగు = వంకరలేని మెఱుపు; ఉదిరి బంగారంపుఁబసిమి = మేలిమిబంగారపుకాంతి; గ్రమ్మెడు =

వ్యాపించునట్టి; వృష్టి = వర్షము; కరుణాంబువృష్టి = దయయును వర్షము; అవ్వధూటి = ఆస్త్రీ -
రాధాదేవి; హర్షవృత్తికకనువు = సంతోషమున గగుర్పాటుపొందిన దేహము కలది. అలం. అపహ్నాతి.
వ. ఇ ట్లనవరత ధ్యానధారాప్రవాహముగ్నహృదయ యగు నా గగనావలగ్నకు
నిఖిలజగద్వలయంబును విష్ణుమయంబై తోచె; నంత భక్తవత్సలం డగు
శ్రీవత్సవత్తుండు. 32

టీక. అనవరత.....హృదయ = ఎడతెగని ధ్యానమును ప్రవాహమున మునిగిన మనస్సుకలది;
గగనావలగ్నకు = ఆకాశమువంటి (శూన్యమగు) నడుము గల రాధాదేవికి; నిఖిలజగద్వలయంబును =
సమస్తభూమండలమును; శ్రీవత్సవత్తుండు = శ్రీవత్సమును మచ్చ తొమ్మన కలవాడు - శ్రీకృష్ణుడు.
సీ. ఆరచంద్రులోని చిహ్నం¹ శకంబునుబోలె నుడుట గస్తురిబొట్టు పదనుకొనఁగ
గగనంబునంజలి ఖరమరీచియుఁబోలె నురమునఁ గొస్తుభం బొఱపుమీఱ
సురభూజశాఖలఁ జుట్టు తేటలుఁబోలె గేలఁ బచ్చలకడియాలు మెఱయఁ
గొదమ సంపెగ మొగ్గుతుడఁ బొన్న విరి బోలె ముక్కున ముంగటము త్రోమమర
తే. నీలగిరి గప్పు వెన్నెలనిగ్గుబోలె, నవకమగు మేన హరిచందనంబు వొడువ
వివిధమణిభూషణప్రభల్ వెలయ ఫలిత, కల్పతకులీల రాధయగ్రమున నిలిచి.

టీక. ఆరచంద్రులోని = చంద్రవంకలోని; చిహ్నంశకంబునుబోలి = చిన్నమచ్చవలె; పదను
కొనఁగ = చెమ్మగిల్లఁగా; కృష్ణునినుదురు చంద్రవంకవలెను, అందలి నల్లని కస్తురిబొట్టు మచ్చవలెను
ఉన్నవనియు, చంద్రునిలోని యమృతమువలన మచ్చ చెమ్మగిల్లినట్లు, చెమర్చుటచే కస్తురిబొట్టు చెమ్మ
గిల్లినదనియు భావము. ఖరమరీచియుఁబోలె = సూర్యునివలె; ఒఱపుమీఱ = అందగింపఁగా;
[గగనవక్షములకును, సూర్యకొస్తుభములకును సామ్యము.] సురభూజశాఖల = కల్పవృక్షపుగొమ్మలను;
చుట్టు = చుట్టుకొనియున్న; కేల = హస్తములందు; (బాహువులు శాఖలవలెను, గరుడపచ్చల
కడియాలు తుమ్మెదలవలెను గలవనుట); కొదమసంపెగమొగ్గుతుడ = లేతసంపగిమొగ్గచివఱ; ముంగర
ముతైము = నాసామణియైన ముత్యము; (ముక్కు సంపెగమొగ్గవలెను, ముత్యము పొన్నపుప్పువలెను ఉన్న
వని భావము.) కప్పు = ఆక్రమించిన; వెన్నెలనిగ్గుబోలె = తేటవెన్నెలవలె; నవకమగు = మృదువైన;
యేన = శరీరమున; హరిచందనంబు = పచ్చని గంధము; పొదువ = క్రమ్మఁగా; ఫలితకల్పతకు
లీల = పండిన కల్పవృక్షమువలె, [పండిన కల్పవృక్షమున రంగురంగుల పండ్లుండుచునుట.] రాధ
యగ్రము = రాధయెదుట. అలా ఉపమ.

ఉ. శ్రీదనరక్ గృహారసము చిల్కఁ దపోఽనలజాయమానహృ
తేదము మానిపించి తనకేలను గేల్మెలించి నిర్భరా
హ్లాద మెల్లర్ప నయ్యువతి నర్థశరీరము నట్లు ప్రోచె న
య్యాదవరాజవంశమణి యద్రిజ నేలిన శూలపోలికన్. 34

టీక. శ్రీ, తనరక్ = శోభ, ప్రకాశింపఁగా; గృహారసము = దయ; చిల్క = ప్రసరింపఁగా;
అయ్యాదవరాజవంశమణి = యాదవరాజులలో శ్రేష్ఠుడయిన శ్రీకృష్ణుడు; తపోఽనల...తేదము =
అగ్నివంటి తపస్సువలన కలిగిన శరీరాయాసమును; మానిపించి = పోగొట్టి; తనకేలను = తనచేతితో;
కేల్, తెమలించి = రాధచేతిని కదలించి; నిర్భరాహ్లాదము = అంతములేని సంతసము; ఎల్లర్ప =
అతిశయింపఁగా; అయ్యువతి = ఆరాధకు; అర్థశరీరమునట్ల = తనదేహములోని సగభాగమునట్లు-

1. క. అంశంబును. చ. అంశకంబును 2. చ. బచ్చని. 3. చ. తుది. 4. క. ముత్య. చ.
ట. ముతై.

(భార్యనుగాజేసికొని); అద్రిజ్ = పార్వతీదేవిని; శాలిపోలిక = శివునివలె; ప్రాచే = కాపాడెను - బాధలేకుండ రక్షించెను. అలం. ఉపమ.

క. రాధాసంగమముదితుని, మాధవుఁ గని యోటుపడినమాడ్కిఁ దెరలె శం
పాధరము తనదువర్ణము, బాధిత మగునేని వెలుకఁబాటు ఘనుండున్. 35

టీక. రాధాసంగమముదితుని = రాధచేరికచే సంతోషించినవానిని; మాధవు = శ్రీకృష్ణుని; యోటుపడినమాడ్కి = జయింపబడినట్లు; శంపాధరము = మేఘము; తెరలె = కలఁతపడెను; తనదువర్ణము = తనరంగు, తనజాతియు; ఘనుండు = మేఘమును, గొప్పవాఁడును కూడ; వెలుకఁబాటు = వెలవెలపోవును; (ఘనుఁడు వెలివేయఁబడుననియు గ్రాహ్యము.) జాతిభ్రష్టుఁడు వెలివేయఁబడుట ఆచారసిద్ధము. [శరద్వర్ణనము.] ['తెరలె = చలించెను' అని పూర్వటీక.] అలం. ఉత్పేక్ష, క్లేష.

క. నీలాంజనవర్ణుఁడు రా, ధాలీలావతిఁ 1 బెనంగి తనరెడుకరణి

గాలము శరత్సమాగమ, హేలాసౌభాగ్యమహిమ నేపు వహించెన్. 36

టీక. నీలాంజనవర్ణుఁడు = నల్లకాటుకకాంతి కల శ్రీకృష్ణుఁడు; పెనంగి = కలసిమెలసి; తనరెడుకరణి = అతిశయించునట్లుగా; గాలము = ఆ సమయము; శరత్...మహిమ = శరత్కాలపురాకయొక్క విలాసపుగొప్పతనముచే; ఏపు = ఆధిక్యమును; వహించెన్ = పొందెను. అలం. ఉపమ.

సీ. కలఁకనీ రెంతయు గతకల్తషముఁజేసె, గతకాఫలమురీతిఁ గలశసూతి

పాపటదీర్చె భూభాగంబు 2 నాశ్వాన, శాదంబు శకటాఘచక్రధార

శిఖ తాండవము *కళాసిగఁ జేసి సడలించె గఱకుటీకలపేరి కానెబిగువు

లుడిగిన జడివాన లుదయించె వెండియుఁ గరిఘటామదవృష్టికైతవమున

తే. తెల్లు శోభిల్లె మంకెన లల్లసిల్లె, గాలకంధరవాహంబు గజ్జురేగె

ముదితశతగోపకన్యకావదనతులిత, లలితరుచి బొల్చె రాకాకళాధరుండు. 37

టీక. కలశసూతి = అగస్త్యుఁడు; కలఁకనీరు = బురదనీటిని; కతకాఫలమురీతి = ఇండుగువలె; గతకల్తషము = మురికిలేని దానిని - పరిశుద్ధమైనదానినిగా; ఆశ్వానశాదంబు = ఎండిన బురదగల; భూభాగంబు = భూమిని; శకటాఘచక్రధార = బండ్లచక్రములఅంచులు; పాపటదీర్చె = పాపట. ఏరుపడునట్లుచేసెను - (ఎండిన బురదనేలలపయి బండ్ల వరుసగా నడువఁగా, చక్రములచాళ్ల వీర్పడెననుట.) శిఖ = నెమిలి; తాండవము = నృత్యమును; కళాసిగఁజేసి = అలసిపోవునట్లు - విపరీతముగఁజేసి; కఱకుటీకలపేరికానెబిగువులు = బిటుసువెండు కలకు దట్టిబిగువు; సడలించెన్ = జాతివిడిచెను-రాల్చెను. [ఇచట 'కళాసిక' అను పాతముప్రకారము 'కళాసికఁజేసి = నాట్యక్రియావిశేషముచేత' అని పూర్వటీకయందును, 'కళాసిక = తాండవాదులచివఱఁ గావించు కృత్యవిశేషము? అని కొంత సందిగ్ధముగ సూర్యరాయాంధ్రనిఘంటువునను అర్థమియఁబడినది. కాని శిఖ కళాసిగఁ తాండవము, చేసి, కఱకు.....బిగువులు, సడల్చె' అని యుండుటచే మీఁది యర్థము లనుగుణములు కావని తెలియకపోదు.] ఉడిగిన = అగిపోయిన; కరి.....వమున = ఏరుగుగుంపులయొక్క మదవర్షపునెవమున; వెండియు = మఱుల; ఉదయించెన్ = పుట్టెను - ప్రారంభమయ్యెను. కాలకంధరవాహంబుగజ్జు = నీలకంఠుని వాహనమగు వృషభముయొక్క మదము; రేగె = విజృంభించెను. రాకాకళాధరుండు = సంపూర్ణచంద్రుఁడు; ముదిత.....రుచి = సంతోషించిన రాధాదేవి ముఖకాంతితో సమానమగు కాంతితో; బొల్చెన్ = ప్రకాశించెను. అలం. ఉపమ, స్వభావోక్తి.

1. క. తిని పెనంగి చ. తిబెనంగి. 2. చ. నాశ్వసస్యాదం. *క. కళాసిక. సూర్య. కళాసిక. చ. కళాసిగ 3. చ. వెగ. 4. చ. కక.

క. చనుమొలకలు గల కన్యా, జనములఁ బురుడించె బద్ధసరసీరేఖల్
ననవిలుతు మిట్టకోలలు, ననరుహముకుళములు గానవచ్చుటకతనన్.

38

టీక. ననవిలుతు మిట్టకోలలు = పూవులు విండ్లుగాఁ గల మన్మథుని మిట్టకోలలయిన; [చివఱ
కొంచెము గుండ్రముగా, మొద్దుగా నుండు బాణములు మిట్టకోలలు; ఇచట పూర్వటీకాకారులు 'మిట్ట=
తీక్షణము' 'మిట్టకోల' అను శబ్దరత్నాకరము ననుసరించి 'కఱకుబాణములు' అను నర్థమును గ్రహించిరి.
అది సరికాదు.] వనరుహముకుళములు = తామరమొగ్గలు; కానవచ్చుటకతనన్ = కనబడుటచేత;
బద్ధసరసీరేఖల్ = తామరకొలఁకులు; చనుమొలకలు, గల = మొలకచున్నులు కల; పురుడించెన్ =
అనుకరించెను - పోలెను. అలా. ఉపమ.

చున్నులకు మిట్టకోలలతోడి సామ్యము ప్రళమాశ్వాసమునను చెప్పఁబడి(ప. 126) యున్నది.

క. అలరాధికాధరాధర, దళమున యదుభర్త నినుచు దంతక్షతరే

ఖలువోలెఁ గ్రొత్త ముకెన, యలరులపైఁ దేటు లమరె నా సమయమునన్. 39

టీక. అల = ప్రసిద్ధమైన; రాధికాధరాధరదళములన్ = రాధయొక్క క్రిందిపెదవివయి;
యదుభర్త = శ్రీకృష్ణుఁడు; నినుచు = నింపు - ఉంచు; దంతక్షతరేఖలువోలెన్ = పంటికాటుల
చిహ్నములవలె; గ్రొత్తముకెనయలరులపైన్ = అప్పుడు పూచిన ముకెనపూలవయి; తేటులు =
తువ్వెదలు; అమరెన్. అలా. ఉపమ.

తే. పాంచజన్యంబు రాధికాచంచలాక్షి, కంధరకునోడి యెచటనో క్రాగిపోవఁ

దద్దతద్వని తద్భర్తవాయ యనియొ, చేరె వృషభంబుకంతకుటీరవాటి. 40

టీక. పాంచజన్యంబు = విష్ణువుశంఖము; రాధికాచంచలాక్షికంధరకున్ = రాధయొక్క
మెడకు; క్రాగిపోవన్ = క్రాగగా - నశించిపోఁగా; ['క్రాగి = తపించి' అని పూర్వటీక.] తద్దతద్వని=
పాంచజన్యపుద్వని; తద్భర్తవాయ యనియొ = రాధభర్తయగు కృష్ణుని శత్రువగు కారణముచేతనో
ఏమో; వృషభంబుకంతకుటీరవాటిన్ = వృషభముయొక్క కంతమును గుడిసెచాటున; చేరెన్ = దాగు
కొనెను. రాధకంతము ఆకారమున పాంచజన్యము నోడించుటచే ఆ రెండిటికిని శత్రుత్వము ఏర్పడెను.
కావున రాధమగఁడగు కృష్ణుఁడును శత్రువయ్యెను. అందువలన శంఖముయొక్క ద్వనియు కృష్ణునకు
పగయగుటచే అతని శత్రువగు వృషభమును శరణుజొచ్చెను. [కృష్ణునకు వృషభానురుఁడు పగవాడగుట
ప్రసిద్ధము.] రాధమెడ పాంచజన్యమువలె నున్నదనియు, ఆ శరత్కాలములోని యెద్దులఱుకెలు పాంచ
జన్యద్వనిని పోలుచున్నవనియు తాత్పర్యము. పగవానితోడిన దాయ, ఆ పగవానికి పగవాడగువానిని
ఆశ్రయించుట రాజనీతి. శత్రువుయొక్క శత్రువు మిత్రుఁడగునుకదా !

తే. పుండరీకుని రక్షింప భూమిభార, నణఃప నవనీతలంబున నవతరిలిన

యల్లునిగుఱించి వచ్చు దుగ్ధాబ్ధి యనఁగఁ, జంద్రికాపాండు'జలధరచ్ఛాయవొదలె.

టీక. అవనీతలంబునన్ = భూమిపై; అవతరిలిన = పుట్టిన; అల్లునిగుఱించి = అల్లుడగు విష్ణువు
కొఱకయి; దుగ్ధాబ్ధియనఁగన్ = పాలసముద్రమో యున్నట్లు; చంద్రికా.....చ్ఛాయ = వెన్నెల
వలె తెల్లనైన మేఘములకాంతి; పొదలెన్ = వ్యాపించెను. శరద్పృథువున మేఘములు వెల్లనగుట
స్వభావము. అలా. ఉత్పేక్ష.

1. చ. బురణించె. 2. చ. సరసిజ. 3. చ. దళమున. 4. క. దళముల. 5. క. నిలుచు. 6. చ. నినుచు.

7. క. ఖలువోలె. 8. చ. కందరకు.

సీ. కలుగకుండిన నేమి కడిమిపువ్వులతావి ననిచిన మరున మెంతటికి నోప?

దొడవకుండిన నేమి మదకేకినటనంబు చాలదె యంచల సంభ్రమంబు?

¹మెఱవకుండిన నేమి మెఱుఁగులపొలప మేతన్తాత్రములె శావిధశధశములు?

సుడియకుండిన నేమి సోనవానలపెల్లు గజదానవృష్టికిఁ గడమ కలదె?

తే. కారుకాలానఁ గలిగిన గౌరవంబు, చౌకయై తోచె శరదృతుస్సౌమ్యమున

²సురిలి తొల్లికి యధికారి యొసరిలిన, వెనుక యధికారియవికావె విభవకళలు.

టీక. ననిచిన = చిగిరించిన; ఎంతటికి = దేనికి? ఓపదు? = తగదు? మదకేకినటనంబు = మదిం
చిన నెమళ్ళనాట్యము; దొడవకుండిన, ఏమి? = కలుగకపోయిన (నష్టము) ఏమి? మెఱుఁగులపొల
పము = మెఱుపులకాంతి; శావిధశధశములు = శాలిధాన్యపుణ్యజేల తళతళకాంతులు; ఏతన్తాత్రములె? =
సామాన్యమైనవా? (సాటిలేనివని భావము.) సోనవానలపెల్లు = జల్లువానలమొత్తము; సుడియకుండిన
నేమి? = చుట్టిచుట్టి రాకున్న ఏమి నష్టము? గజదానవృష్టికిఁ = ఏనుఁగుల మదజలవర్షమునకు; కడమ,
కలదె? = హద్దు లేదు. శర.....వమునఁ = శరత్కాలపు సంవదవలన; కారుకాలానఁ = వర్ష
ర్తువున; గౌరవంబు = గొప్పతనము; చౌకయై = తేలికయై; తోచె; ఏలయన - శరదృతువు తన
ధర్మములను కలిగియుండియు, వర్షకాలపు ధర్మములనుగూడ చూపఁజాలియుండుటచే ఈ ఋతువు
ముందు వర్షర్తువు తీసికట్టయ్యెనని భావము. ఉరిలి = (తనయధికారమును) విడిచి; ఓసరిలినఁ = తప్పు
కొన్నచో - (అధికారమును విడిచి) పోఁగా; విభవకళలు = విశ్వరూపుకళలు - అధికారములు; వెనుకయధి
కారియవికావె! = అతనిక్రింద నుండిన అధికారివేకదా! పెద్దయధికారి యొకఁడు విశ్రాంతిదీసికొని వివ
రింపఁగా అటుపైని అధికారమంతయును క్రిందియధికారిదే కదా! అలం. విభావన, అర్థాంతరన్యాసము.

ఉ. పాడియుఁ బంటయుం గలిగి పంకవిహీనమనోహరాంబువుల్

³వేడినచోట నెల్లఁ బ్రభవింపఁగ, భానుఁడు శీతభానుఁడుఁ

గాడినమేఘకాళిమవికారము దూరమునేను నెంతయుఁ

నాడెముచూపె శారదదినంబులు నిర్మలమాక్తికాకృతిన్.

43

టీక. పంకవిహీనమనోహరాంబువుల్ = బురదలేని స్వచ్ఛజలములు; వేడినచోటనెల్లఁ = కోరిన
స్థలములన్నింటను; ప్రభవింపఁగఁ = పుట్టఁగా - కలుగఁగా - ఊరఁగా; భానుఁడు = సూర్యుఁడును;
శీతభానుఁడు = చంద్రుఁడును; గాడిన = నాటుకొన్న; మేఘకాళిమవికారము = మేఘముల
యొక్క వికారపునల్లరూపును; శారదదినంబులు = శరత్కాలపురోజులు; నిర్మలమాక్తికాకృతిన్ =
స్వచ్ఛములగు ముత్యములవలె - నిర్మలమయి యనుట; నాడెముచూపె = గొప్పతనమును చూపెను;
[ముద్రితప్రతిలో ఇట 'వేడిననెల్లచోట' అనుపాఠము కలదు; టీకాకర్తలు 'వేడినఁ' = కోరినను.
అని అర్థమును వ్రాసిరి.]

సీ. రక్షగట్టిరి మహీరమణు లశ్వములకు భూరిసీరాజనపూర్వకముగ

ఫలకగ్రహణముఁ జొపదములగరిమంబుఁ బరఁగె బాలకులకు గురువులిండ్ల

దుమికి చిచ్చుఱతోరణములు దూటినవారు దూఱరైరి కృతాంతుతోరణములు

భుజియించె బ్రజ భుజాభోజనంబులు సిగబంటిగాఁ దొలుక్రొత్తవంటకములు

తే. నఖిలదిగ్భయకాంక్షఁ బుష్పాయుధండు, వెలిగుడారంబులో వచ్చి విడిదిచేసె

మురళి మ్రోయించె ద్రిభువనమోహనముగ, రాధ కింపుగ నాదినారాయణుండు.

1. చ. ట. మఱవ. 2. చ. సురిలి. 3. క. నెల్లచోట. చ. ట. చోటనెల్ల. 4. క. తొలి. చ. తొలు

టీక. మహీరనుజులు = రాజులు; భూరి.....కముగ్ = గొప్పహారతులిచ్చుటతోఁగూడ -
 తొలుత హారతుల నిచ్చి; రక్షగట్టిరి = రక్షణమునకైన మూలికాదికమును కట్టిరి; గురువులిండ్ల = గురు
 వుల గృహములందు; ఫలకగ్రహణము = ఫలకలు పట్టుకొనుటయు; చౌపదములగరిమంబు = (గీతికల)
 గిలకలపద్యముల గొప్పతనమును; పరఁగె = జరిగెను; [“చౌపదముల = చిందులు త్రొక్కుటల
 యొక్క” అని పూర్వటీక.] దుమికి = గంతులుపెసి; చిచ్చుఱతోరణములు = జ్వాలాతోరణములను;
 [ఎండుటరఁటియాకులు మొదలగువానిని తోరణములుగఁ గట్టి, వానికి నిప్పు అంటించి, అవి జ్వలించు
 చున్నపుడు వానిక్రిందినుండి పోవుట కుపయోగించు తోరణములు; ఈ యుత్సవము కార్తికపూర్ణిమ
 నాఁడు. శరదృతువున, వచ్చును.] [“చిచ్చుఱతోరణములు = నిప్పుగుండములచాళ్లు” అని పూర్వటీక.]
 కృతాంతుతోరణములు = యమునిచే ఏర్పఱుపఁబడిన దుర్గముములగు తోరణములను; దూరరైరి =
 ప్రవేశింపరైరి; ఈ లోకమున జ్వాలాతోరణములక్రిందనుండి పోవువారికి యమలోకమున తోరణ
 ములను దూరు బాధ లేదని భావము. ప్రజ = జనము; భుజాభోజనంబులు = విందుభోజనములుగా -
 తేరగా వచ్చిన భోజనములుగా; తొలుక్రొత్తవంటకముల = ఆప్పటికప్పుడు కయారయిన ఆహార
 వస్తువులను; సిగబంటిగా = తలమునుఁగ - సమృద్ధిగా; భుజియించె; [ఈ ‘భుజాభోజనములు’ ‘భుగా
 భోజనములు’గా వాడుకలో నున్నది.] పుష్పాయుధుండు = మన్మథుఁడు; ఆఙ్గల దిగ్గయకాంక్ష =
 అన్నిదిక్కులను జయించు కోరికతో; వచ్చి; వెలిగుడారంబులో = బయటి (పొలిమేర పన్నిన)
 గుడారములో; విడిచిచేసె = బసచేసెను - రాధకు సమీపముననే పొంచి యుండెనుట; ఆదినారా
 యణుండు = విష్ణువు; త్రిభువనమోహనముగ = ముల్లోకములు పరవశము లగునట్లు; మురళి =
 పిల్లన గ్రోవిని; మ్రోయించె. - ప్రత్యక్షమై యామెకోరిక నీడేఁచెనుట. అలం. స్వభావోక్తి,
 ఉదాత్తము.

వ. ఇట్లు నిజజలనివఃజ్వజంతుజాలంబులకు ఋణత్రయమోచనహేతువగు నా ఋణ
 విమోచనతీర్థంబునం దపంబు సేసి రాధ కృతార్థ యయ్యె, నయ్యాదవకి ¹కోరుం
 డును గృతోదరీసహాయుండై మాయాశబలితుండగు జీవపురుషుని ²పరుసున
 వివిధభోగపరాయణుండై ³ప్రవర్తించుచుండె నయ్యెడఁ బుండరీకునిప్రకారం
 బాకర్ణింపుము. 45

టీక. నిజ.....జాలంబులకు = తన నీటియందు మునిగిన ప్రాణులకు; ఋణత్రయవిమోచన
 హేతువగు = దేవఋణము, ఋషిఋణము, పితృఋణము అను ముత్రైఱుగుల ఋణములను తీర్చుకొనుటకు
 కారణమైన; [జప, పూజా, హోమాదులవలన దేవఋణమును, వేదాధ్యయనమువలన ఋషిఋణమును,
 పుత్రసంతానమువలన పితృఋణమును తీర్పవలెనని పెద్దలందురు.] ఆయ్యాదవకోరంబును = ఆ గోప
 బాలకుండగు కృష్ణుఁడును; కృతోదరీసహాయుండై = ఆ రాధతోఁగూడి; మాయాశబలితుండగు = మాయచే
 ఆవరింపఁబడిన; జీవపురుషునిపరుసున = జీవాత్మవిధమున; వివిధభోగపరాయణుండై = అనేకములగు
 భోగముల ననుభవించువాడై.

క. ఉపమింపఁగరాని తప, స్తపమునఁ గడువాఁడి మీఱు ⁴ధరణీసుమన
 స్తపనుఁడు కమలవికాసం, బెపుడును నుడివోనితావి నింపునహింపన్. 46

టీక. ఉపమింపఁగరాని = సాటిలేని; తపస్తపమున = తపస్సనెడి వేసఁగియందు; వాఁడి
 మీఱు = విజృంభించుచున్న; ధరణీసుమనస్తపనుఁడు = బ్రహ్మణుడైన (పుండరీకుఁడను) సూర్యుఁడు;

1. క. కికోరంబును. చ. కికోరుండును. 2. చ. పరుసన. 3. క. పరంగు. చ. ట. ప్రవర్తించు.
 4. చ. ధారుణి.

ఎపుడును = ఎల్లపుడును; ఉడివోని తావిన్ = మానని - విడువని పరిమళముచేతను, పరమాత్మసాక్షాత్కార
రూపపరిమళముచేతను; కమలవికాసంబు = తామరపూవులు వికసించుట, హృత్కమలము వికసించుట
యును. అలం. శ్లేష.

క. ఆద్యశివాధిష్ఠితమై, యుద్యజ్ఞోత్థిర్విలాసయుతమై స్వశిరః

1 ప్రద్యోద్భవమై కడు నన, పద్యమునౌ దశశతారసనజమునందున్. 47

టీక. ఆద్యశివాధిష్ఠితమై = పరమాత్మకు ఉనికిపట్టయి; ఉద్యత్.....యుతమై = బయలు
దేటుచున్న కాంతుల విలాసముతో కూడినదై; [“ఉద్యత్ = వెలుగుచున్న” అని పూర్వటీక.]
స్వశిరః.....వమై = తన శిరోమార్గమునందు పుట్టినదయి; కడన్ = మిక్కిలి; అనపద్యమునౌ =
దోషరహితమును అయిన; దశ.....నందున్ = సహస్రదశపద్దమునందు; అలం. పరికరము.

చ. జొటజొట ధారగా వడియుచుం గడలెత్తు సుధారసంబు 2 గ్రం

గుటగుట నప్పటప్పటికిఁ గ్రోలుచు నాలుగురెండుమూలలన్

గుటిలత దాల్చు భోగిని గగ్గర్పొడవించుచు దక్షిణశ్రవ

స్తటవిసరత్పయోదనినదంబునఁ జొక్కుచు ముబ్బు 3 గ్రక్కుచున్.

టీక. ధారగాన్ = ప్రవాహముగా; వడియుచున్ = కారుచు; కడలెత్తు = పొంగుచున్న;
సుధారసంబున్ = అమృతరసమును; [క్రంగుటగుట యనునది త్రాగుటయందలి అనుకరణము.] గ్రోలు
చున్ = త్రాగుచు; నాలుగురెండుమూలలన్ = ఎనిమిదిదిక్కులను; గుటిలతదాల్చు = వంగియుండు-
తిరుగుచుండు; భోగిని = కుండలిని; దక్షిణ.....నన్, చొక్కుచున్ = కుడిచేవినుండివ్యాపించు
మేఘధ్వనికిఁ బరవశమగుచు; ముబ్బుగ్రక్కుచున్ = చైతన్యముతప్పచు.

ఉ. విచ్చిన కన్నదమ్ములకు విందులుపెట్టు పెడందకన్నులన్

బచ్చనిపట్టుబేరరముఁ బ్రాకిన మచ్చయుఁ బీలి నెట్టెమున్

బచ్చికచాయయుఁ జిటుత 4 పాయము గల్గువెలుంగు నిచ్చలో

రచ్చ యొనర్ప నందలి పరాకునఁ దేలుచు వేడ్క నేలుచున్. 49

టీక. = విచ్చిన = విప్పిన; కన్నదమ్ములకున్ = పద్మములబోలు కన్నులకు; విందులు
పెట్టు = ఆనందమునుకలుగఁజేయు; పెడందకన్నులన్ = వికాలనేత్రములును; పచ్చనిపట్టున్ = పీతాం
బరమును; పేరరమున్ = వికాలవక్షమువయి; ప్రాకిన = వ్యాపించిన; మచ్చయున్ = శ్రీవత్సాంక
మును; పీలి నెట్టెమున్ = పికిలిపిట్టయీకలతలపాగయును; పచ్చికచాయయున్ = పచ్చికవలె శ్యామల
మైన రంగును; వెలుంగున్ = కాంతి-దివ్యజ్యోతియు; ఇచ్చలోన్ = మనస్సునందు; రచ్చయొనర్పన్ =
కొలుపు తీర్చియుండఁగా - భగవంతుడు మనస్సున తోచగా; అందలిపరాకునన్ = అందలి ఆసక్తి
యందు; తత్పరత్వమునందు; అలం. పర్యాయోక్తము.

చ. గురుజనభక్తియుం గపటగోపకుమార 5 పదాబ్జభక్తియున్

6 దరులుగఁ బాపభూరుహావితానము 7 లీనముగాఁ జెలంగు భా

స్వరతరయోగసింధువున సౌఖ్యము నొందుచుఁ జిద్విసాంకురా

హరణ మొనర్చి భూమిసురహంసము చాలఁ బ్రశంస నొందఁగన్. 50

టీక. కపట.....సక్తియున్ = శ్రీకృష్ణావతారమెత్తిన భగవంతుని పాదములయెడఁ గల
ఆసక్తియును; దరులుగన్ = ఒడ్డులుగను; [ఇచట పూర్వటీకలో ‘తరలగన్ = చలింపఁగా’ అని

1. చ. ప్రద్యోద్భవమై. 2. చ. ట. గ్రగుటుకున. 3. చ. ట. వ్రక్కుచున్. 4. ట. ప్రాయ
ము. 5. చ. కుమారు. 6. క. దరలగ. చ. శ. ర. ట. దరులుగ. 7. వినీలము.

యున్నది; అది తప్ప.] పాపభూరుహావితానము = పాపముల నెడి వృక్షముల గుంపు; లీనముగాఁ = మునిగి పోవునట్లుగా - నశించునట్లుగా; చెలంగు = ప్రకాశించు; భాస్వరతరయోగసింధువునఁ = మిక్కిలి ప్రకాశించు యోగమును నదియందు; చిద్విసాంకురాహరణము, ఒసర్చి = జ్ఞానమునెడి తామరతూండ్ల అంకురములను తిని; భూమిసురహంసము = బ్రహ్మజుడను (పుండరీకుడను) హంసము; అలం. రూపకము.

సీ. తనమొగంబులు ప్రాతఃమినుకుమూనికముల గము లుద్భవిల్లెడు కనులుగాఁగఁ

దన కమండలువారి దనుజారిపాదార్ఘ్య జలవరించుట కూటచెలమగాఁగఁ

దనమది నెద్దిదోచిన నది యొక్కొక్కరూపాంతరంబునఁ బోదిపడయఁ

దన కట్టునజినరత్నము సృష్టిదీక్షకై కట్టినయదివోలె గప్పుదేర

తే. వీచు వీవన చేబూని వెనుకఁ దనకు

చిటుతచనుదోయి యొరగుగాఁజేసి పలుకుఁ

జెలువ కొలువంగఁ దొలుకారు శిలకపులుఁగు

మావురావుత్తు నిలిచె బ్రహ్మజునిమ్రోల.

51

టీక. ప్రాతః.....గములు = వేదములనెడి రత్నములగుంపులు; ఉద్భవిల్లెడు = పుట్టునట్టి; కమండలువారి = కమండలములోని జలము; దనుజారిపాదార్ఘ్యము = విష్ణువునకు కాళ్లకడుగుటను; అలవరించుటకుఁ = కూర్చుటకు; తనమదిఁ = తనమనస్సునందు; ఎద్ది, తోచినఁ = ఏది (చేయుటకు) తోచినను; అది = అయ్యది; ఒక్కొక్కరూపాంతరంబునఁ = వేరువేరు రూపున; ప్రోది, పడయఁ = రక్షణను పొందఁగా; తనకట్టునజినరత్నము = తాను కట్టుకొన్న శ్రేష్ఠమయిన చర్మము; సృష్టిదీక్షకై = సృష్టిచేయవలెనను దీక్షకొఱకయి; కప్పుదేఱఁ = నలుపెక్కఁగా - దీక్షావస్త్రము చాల రోజులవఱకును విడువరాని దగుటచే అది ముఱికికలదయి నలుపెక్కినదనుట; ఒఱగుగాఁజేసి = అనుకూలమందుగాఁజేసి; పలుకుఁజెలువ = సరస్వతీదేవి; తొలుకారు.....రాహుత్తు = వర్షాకాలమున కలఁతపొందు పక్షియగు హంస వాహనముగాఁగల బ్రహ్మ. అలం. ఉదాత్తము, పర్యాయోక్తము.

చ. నిలిచి నిలింపలోకతటినీతటనీరజహేమనీరజో

జ్వలబిసనాశఖాదనమువంకన పొంకము మీఱు క్రొవ్వనఁ

గళము గదల్పలేని తురగంబుఁ దటాలున డిగ్గి నమ్రతా

కలితశరీరునిం దిగిచి కౌగిటఁ జేరిచె బుండరీకునిన్.

52

టీక. నిలింప.....వంకన - నిలింపలోకతటినీ = స్వర్గంగానదియొక్క; తట = ఒడ్డునఁగల; నీరజ = నీటిలోఁబుట్టిన; హేమనీరజ = స్వర్ణకమలములయొక్క; ఉజ్వల = మిక్కిలి ప్రకాశించు; బిసనాశఖాదనమువంక = తామరతూండ్లకాండలను తినుటయందే; పొంకముమీఱు = అతిశయించు; క్రొవ్వనఁ = మదముచే; గళముఁ = మెడను; తురగంబుఁ = వాహనమైన హంసనుండి; నమ్రతా కలితశరీరునిఁ = వినయముతోఁగూడిన - వంచఁబడిన దేహముకల; పుండరీకునిఁ; తిగిచి = చేరుదీసి; కౌగిటఁ, చేరిచె = కౌగిలించెను. అలం. ఉదాత్తము.

ఉ. చేరిచి నేమమే? సితకుశేషయలోచనగోచరాత్మ! నీ

వారికి నీకు నన్న విని వారిరుహాసనుఁ బల్కు నమ్మహా

దారుఁ డమేయభద్రసముదాయోసిదానము నీవు వచ్చుటఁ

పారసగర్భ! యింకఁ గొనసాఁగుఁజూమీ కుశలంబు మాదెసన్.

53

1. చ. కూటు. 2. క. కప్పి. చ. కట్టి. 3. క. ర. కలుగు. 4. క. మీరు. చ. మీఱు. 5. క. నిదానము. చ. నిదానమ. 6. చ. మీదెసన్.

టీక. సిత.....రాత్న! = తెల్లదామరలవంటికన్నులుగల విష్ణువు గోచరమగు మనస్సుకల పుండరీకుఁడా! వారిరుహాసనుఁ = బ్రహ్మనుగూర్చి; సారసగర్భ! = ఓబ్రహ్మ! అమేయభద్రసముదాయ నిదానము = సాటిలేని శుభములగుంపునకు మూలకారణమైనవాఁడవు.

క. అని పరమాసన మిడి¹తా, ననిమిషు లర్పించి²నట్లు యర్పించె జగ

జననస్థితిలయకారణ, జని సజుని³ సుజనమతిరజనిరజనీశున్.

54

టీక. పరమాసనము, ఇడి = గొప్ప ఆసనమును వేసి; తాను = పుండరీకుఁడు; అనిమిషులు = తెప్పపాటు లేని దేవతలు; అర్పించినట్లు = పూజించువిధమున - గొప్పగా; జగత్.....జని⁴ = లోకములక్షత్పత్తి, స్థితి, లయములకు కారణమగువానిని; సుజన...రజనీశున్ = మంచివారిమనస్సు అనెడి రాత్రికి చంద్రుడైనవానిని; అజుని³ = బ్రహ్మను; [ముందుపద్యముతో సమన్వయము.] అలం. పరికరము.

క. అర్పించి నిలిచి చేతులు, గూర్చి పురఃస్థలికి⁵ జాచి గోవిందపదా

బ్రాహ్మరసోపాకవిధుఁ డ,నర్చిత తదితరుఁడు, తీతిసురాగ్రణి పల్కున్.

55

టీక. చేతులు గూర్చి = చేతులు జోడించి; పురఃస్థలికి⁵ = ముందునకు; గోవింద.....విధుఁడు = శ్రీవిష్ణుపాదారివింద పూజయను రసపాకమునకు చంద్రుడైనవాఁడు; అనర్చితతదితరుఁడు = పూజింపని యితరులు కలవాఁడు - ఇతరదేవతలకు పూజింపనివాఁడు; తీతిసురాగ్రణి = బ్రహ్మణుఁడు - పుండరీ కుఁడు. అలం. రూపకము, పరికరము.

సీ. విజ్ఞానవంద్యుఁ డీవిశ్వనిర్దాత యాత్తారాముఁ డీ త్రిలోకాధికారి

భ్రామధ్యజనితరుద్రుం డీమహామతి యజ్ఞాతచర్యుఁ డీ ప్రాజ్ఞతముఁడు

సర్వావయవజప్రజావ్రజుం డీవేల్పు ముఖ్యాత్ముఁ డీ త్రయామూలభూతి

దక్షాదిక ప్రజోద్భవహేతు వీయయ్య కర్తృకసాక్షి యీనిర్మలుండు

తే. శాశ్వతుం డీతఁ డద్భుతైశ్వర్యుఁ డీతఁడు

శాంతుఁ డీతఁడు వాఙ్మనఃకాంతుఁ డీతఁడు

ననఁగ వెలుగొందు నీవు నా కతిథి వైతి

వేను⁴దొలిమేనఁ జేసిన దెట్టి నోమొ !

56

టీక. విజ్ఞానవంద్యుఁడు-విజ్ఞాన=విశేషజ్ఞానము కలుగుటచే (కలవాడగుటచే); వంద్యుఁడు=నమ స్కరింపదగినవాఁడు; విశ్వనిర్దాత = లోకసృష్టికర్త; త్రిలోకాధికారి = ముల్లోకములకును ప్రభువు; ఆత్తారాముఁడు = ఆత్మయందు క్రీడించి ఆనందించువాఁడు; మహామతి = గొప్పబుద్ధికలవాఁడు; భ్రామధ్యజనితరుద్రుండు = కనుబొమలనడుమపుట్టిన శివుఁడు కలవాఁడు; ప్రాజ్ఞతముఁడు = ప్రాజ్ఞులలో శ్రేష్ఠుఁడు; అజ్ఞాతచర్యుఁడు = తెలియరాని చిత్రచర్యకలవాఁడు; వేల్పు = దేవత; సర్వా..... వ్రజుండు = (తనయొక్క) అన్ని ఆవయవములనుండియు పుట్టిన ప్రజల సమూహము కలవాఁడు; ముఖ్యాత్ముఁడు = ప్రధానమైనవాఁడు; త్రయామూలభూతి = వేదములకు మూలకారణము; దక్షాదిక ప్రజోద్భవహేతువు = దక్షుఁడుమొదలగు ప్రజాపతులపుట్టుకకు కారణమైనవాఁడు; కర్తృకసాక్షి = (మనముచేయు)కర్తలకు ముఖ్యసాక్షి; వాఙ్మనఃకాంతుఁడు = సరస్వతీదేవికి భర్త.

మ. అరుణావిష్కృతి భాస్కరోదయముఁ బద్మామోద మంభోరుహ

కరమున్ వేలుపువిల్ ప్రవర్షణము నోంకారంబు మంత్రాక్షర

స్ఫురణంబు బ్రకటింపఁగా మొదల నుద్భూతంబు లై నట్లు ¹శ్రీ
శ్వరుఁ డేతెంచుటకుఁ ద్వదాగమ²మహా! సంసూచకం బయ్యెడున్. 57

టీక. అరుణావిష్కృతి = అనూరునిపాడుపు; భాస్కరోదయము = సూర్యోదయమును; పద్మా
మోదము = తామరలపరిమళము; అంభోరుహాకరము = పద్మసరస్సు; వేలుపువిల్ = ఇంద్రధనుస్సు;
ప్రవర్ణణముల్ = ఎక్కువవర్ణములు; ప్రకటింపఁగా = తెలియఁ జేయుటకు; ఉద్భూతంబులు,
విసట్లు = పుట్టినట్లు; త్వగామము = నీరాక; శ్రీశ్వరుఁడు = విష్ణువు; ఏతెంచుటకు = వచ్చుటకు;
ఆహా! = ఎంతసంతోషము! సంసూచకంబు, అయ్యెడున్ = తెలియఁజేయునదైయున్నది. అలం.
మాలాపమ.

ఉ త్వాదృశులందు నందకము ³దాలుచు వేల్పు వసించు⁴నట్లు ల
ర్చానుల నూడియుండఁ డని యాడువ; రట్లు కుట⁵ సమస్తవ
స్తూదయ హేతుభూతి వెలుగొందెడు మీరిట కిట్లు వచ్చుటకు
శ్రీదయితాగమంబు కడు జేరువయా నని నిశ్చయించితిన్. 58

టీక. త్వాదృశులందు = నీవంటివారియందు; నందకము దాలుచు వేల్పు = నందకమును
పేరిటి కత్తిని ధరించు విష్ణువు; అర్చానుల = పూజమొదలగువానియందు; ఊడి = పూని; ఆడుదురు =
వలకుదురు. సమస్తవస్తూదయ హేతుభూతి = అన్నిపదార్థముల అభ్యుదయమునకును కారణభూతుఁ
డైనవాడవు - బ్రహ్మ; శ్రీదయితాగమంబు = శ్రీవిష్ణుదేవునిరాక.

క. నావిని నగు మొగమున న, దేవజ్యేష్ఠుండు వాసుదేవ ప్రియు సం
భావించి సజలజలధర, రావనిభగభీర⁶కంధరాధ్వనిఁ బలుకున్. 59

టీక. దేవజ్యేష్ఠుండు = దేవతలకు పెద్ద - బ్రహ్మ; వాసుదేవ ప్రియున్ = విష్ణుభక్తుని - పుండ
రీకుని; సంభావించి = గౌరవించి; సజల...ధ్వనిన్ = సజలజలధర = నీటితోఁగూడిన మేఘముయొక్క;
రావ = ధ్వనితో; నిభ = సమానమైన; గభీరకంధరాధ్వనిన్ = గంభీరమైనకంఠస్వరముతో. అలం. ఉపమ

చ. ఒసఁగెద ⁷వేడు నీకు వరమో పరమవ్రత! యొద్దియేనియున్
మసలక యన్న నన్నయసమన్వితుఁ డిట్లు నట్టి ⁸దేనియన్
బిసరుహగర్భ! దుర్భవవిభేదనుపైఁ దలపు దదీయసం
గసుఖ మఖండధర్మపరికర్తముఁ గూర్చి నొసంగు నాకొగిన్. 60

టీక. పరమవ్రత! = గొప్ప నియమముగలవాడా! (పుండరీకుడా!) మసలక = అలసిపక;
అన్నయసమన్వితుఁడు = ఆ నీతిమార్గయుక్తుడగు పుండరీకుఁడు; బిసరుహగర్భ! = బ్రహ్మ! దుర్భవవిభే
దనుపై = చెడ్డవైన పుట్టుకలను నశింపజేయు విష్ణువువము; తదీయసంగసుఖము = అతనిజేరుటవలనఁ
గల్గు సుఖమును; అఖండధర్మపరికర్తము = అడ్డులేని ధర్మమార్గప్రవర్తనమును; ఒగిన్ = బాగుగా-ప్రీతితో.

చ. అనవుడు నట్లు యిచ్చి కమలాసనుఁ ⁹డా శమశాలిఁ బల్కు నో
మునివర! నీవు నేయుతపమున్ జపమున్ బెరచేప నెల్లి నేఁ
టన భవదగ్రవీధికిఁ గడారపటుం డిటు వచ్చు; మున్నె యా
యన నిను నేలినాడు చరితార్థుడ వీవు చతుర్థసంపదన్. 61

1. క. లీ. చ. ట. శ్రీ. 2. క. ముహా. చ. మహా. 3. చ. దాల్పుచు. 4. చ. నట్లు. 5. క.
కంధర. చ. ట. కంధరా. 6. క. నీకువేడు. చ. వేడునీకు. 7. చ. లేనియున్. 8. చ. డడ్డమ.

టీక. కమలాసనుడు = బ్రహ్మ; శమశాలిన్ = శాంతగుణముచే బహు మునిని - పుండరీకుని గూర్చి; పెరరేపన్ = ప్రేరేపింపఁగా - ప్రోత్సహింపఁగా; కడారపటుండు = కపిలవర్ణముగల వస్త్రమును ధరించినవాడు - పీతాంబరుడు - విష్ణువు; ఎల్లి, నేటన = నేడురేపులలో; భవదగ్రవీధికిన్ = నీయెదుటికి; ఈవు = నీవు; చతుర్థసంపదన్ = మోక్షసంపదచేత; చరితార్థుడవు = కృతార్థుడవయితివి. క. నీ యీశ్వరము నోముని, నాయక ! దేవర్షి¹నరగణప్రార్థితని

శ్రేయసపదాన్య మగు నని, పోయెఁ బయోజాతసూతి; పోయిన నతఁడున్. 62

టీక. దేవర్షి పదాన్యము = దేవతలు, మునులు, నరులు మొదలగువారి సమూహముచే కోరఁబడిన శుభములనొసఁగునది; పయోజాతసూతి = కమలోద్భవుడు - బ్రహ్మ.

ఉ. ధాతఁ దలంచి మ్రొక్కి యపదాతసరోజదళాక్షుఁ 2 గాంచు లో

బ్రాతి 3 పెనంచి యన్నలువపల్కులు సత్యములొక్కొ వాక్కథా

4 ప్రోత ముకుందుఁ 5 డెందు ననుబోటికి దక్కునె? దక్క కేమి? భ

క్తాతురతాపహారి దనుజారి యనా వినమే బుధో క్తులన్.

63

టీక. ధాతన్ = బ్రహ్మను; అపదాతసరోజదళాక్షున్ = తెల్లదామరలవంటి కన్నులుగల విష్ణుని; కాంచు = చూచునట్టి; లోబ్రాతి = మనస్సులోని ఆసక్తిని; పెనంచి = పెనమొని - అతిశయింపఁ జేసికొని - విష్ణుజూచు ఆతురత ఎక్కువ కాఁగా-అని భావము; అన్నలువపల్కులు = ఆబ్రహ్మమాటలు; వాక్కథాప్రోత = వాక్కులచేతను, కథలచేతను కూర్పఁబడినవాడు - కొనియాడఁబడినవాడు; ముకుందుడు = మోక్షదాత; దనుజారి = రాక్షసులకు శత్రువుగ విష్ణువు; భక్తాతురతాపహారి = భక్తులయొక్కయు, విషన్నులయొక్కయు బాధను పోగొట్టువాడు. [క్రిందిపద్యముతో సమన్వయము.] అలం. అనుప్రాసము.

సీ. అవచూడ బర్హి బర్హ మున నొండొంటి 6 సిక్కిము లంటి చల్లిచిక్కిము దలిర్పఁ

బంటకార్వెలిదమ్మి 7 డంట గెంటసమాడు వెడఁదకన్నీలకాంతి 8 వెల్లివాడువ

మెలుఁగుఁజెక్కులమీఁద మిట్టించి మొసలివాగడమద్దికాయలకికళుకు లమర

వక్షఃస్థలమున శ్రీనత్సకౌస్తుభవైజయంతు లిందిరతోడి వంతు వడయ

తే. నిన్ను నాభియుఁ ద్రివల్లి 10 వల్లితజతరము

కరకలితచిత్రభస్మశంఖములు నమర

11 మన్తనస్సీమ నేప్రాద్దు మలయుచున్న

ధూర్తబాలుడు నామ్రోలఁ దోచునొక్కొ !

64

టీక. అవచూడబర్హి బర్హ మునన్ = సిగయందలి నెమిలిసింఛమున; ఒండొంటి...లంటి = ఒక దానియల్లిక నింకొకటి చిక్కుకొని; అమరన్ = అమరియుండఁగా - తగినట్లుండఁగా; పంటకార్వెలిదమ్మి జంటన్ = శరత్కాలమునందలి మేలైన తెల్లతామరలను; గెంటసమాడు = తిరస్కరించు; వెడఁద = వికాలమైన; వెల్లివాడువన్ = వ్యాపింపఁగా; మిట్టించి = మీఁదికెగిరి - నిజ్జంభించి; మొసలివాగడ మద్దికాయలకళుకులు = మకరకుండలముల తళుకులు; ఇందిరతోడన్ = లక్ష్మీదేవితోఁగూడ; వంతు వడయన్ = వంతువేసికొనఁగా - లక్ష్మీతోఁబాటు అవియును వక్షఃస్థలమున ఉండఁగా; నిన్ను నాభియున్ = లోతైన బొడ్డును; త్రివల్లివల్లితజతరము = మూడు మడతలతోనుకూడిన కడుపు; కర...శంఖములు = చేతిలోని రంగులసంచియు, శంఖమును; మలయుచున్న = తోచుచున్న - తిరుగుచున్న; ధూర్త బాలుండు = అల్లరిపిల్లవాడైన శ్రీకృష్ణుడు. అలం. స్వభావోక్తి, ఉదాత్తము.

1. చ. సుర. 2. క. గాంచి. చ. ట. గాంచు. 3. చ. ట. పెనంచి. 4. చ. ప్రోతు. 5. చ. ట. నంద. 6. చ. సిద్ధము. 7. ట. దంటు. 8. చ. లోలేదు. 9. క. తళుకు. చ. కళుకు. 10. చ. వర్ధిత. 11. క. మన్తనమును. చ. ట. మన్తనస్సీమ.

క. అని యీగతి మీమాంసా,నని మానసమృగముఁ ద్రిప్పు వైష్ణవరత్నం
బునకు నిజదక్షిణోక్షణ,ననజచ్చర మదరె శుభనివహపిశునంబై. 65

టీక. ఈగతి = కారీతిని; మానసమృగము = మనస్సు జింకను; మీమాంసావని = సందేహమును అడవియందు; నిజ...చ్చరము = తామరపూవురేకువంటి తన కుడికన్ను; శుభనివహపిశునంబై = శుభసమూహమునకు సూచకమై; అదరె = కుడికన్న దరుట మగవారికి శుభసూచకమని సంప్రదాయసిద్ధమగు సిద్ధాంతము.

తే. నాఁడు మఱునాఁడు నవ్విప్రనందనుండు, ధాతమాటలచందంబు దానవారి
తనకడకు¹వచ్చురాములుదలఁచితలఁచి, ముచ్చటలయేటితరంగలమునిఁగి మునిఁగి.

టీక. అవ్విప్రనందనుండు = ఆ బ్రాహ్మణకుమారుండు - పుండరీకుండు; దానవారి = రాక్షసులకు శత్రువుగు విష్ణువు. అల. రూపకము.

వ. మూడవనాఁడు యథాకాలప్రబుద్ధుండై పూర్వాశ్రితసిద్ధాశ్రమమున బద్ధ
పద్మాసనాసీనుండై. 76

టీక. యథాకాలప్రబుద్ధుండై = యుక్తకాలమున మేల్కొన్నవాడై; బద్ధపద్మాసనాసీనుండై = పద్మాసనబంధము వేసికొని కూర్చున్నవాడై.

క. కరివదనదేవతామిళ,దరుణాభచతుర్దశాధ్య వాదిమసాంతా

క్షయ్యత మగు నాధారాంబురుహంబునఁ గలుగు వలపు బుగులుకొనంగన్, 63

టీక. కరి...య్యతము - కరివదనదేవతామిళత్ = విఘ్నేశ్వరుండు దేవతగాఁగలదియు; అరుణాభ = ఎఱ్ఱనికాంతి గలదియు; చతుర్దశాధ్య = నాలుగు తేకులు కలదియు; వాదిమ, సాంతాక్షరయ్యతము = వకారము మొదలు సకారమువఱకుఁగల అక్షరములు - వశషస-అను నక్షరములు కలది; అగు; ఆధారాంబురుహంబున = మూలాధారకమలమునందు; కలుగు వలపు = ఉన్న పరిమళము; బుగులు కొనంగన్ = నిండుకొనఁగా.

క. ²పూనఁ దటిత్ప్రభ వద్దళ,మై నలువ వసింప బాది లాంతాక్షరసం

ధానస్ఫుట మగు స్వాధిష్ఠానాబ్జమునందు వెడల సత్సైరభముల్. 69

టీక. తటిత్ప్రభ = మెఱుపుయొక్క కాంతివాటికాంతితో; వద్దళమై = అటు తేకులుకలదయి; నలువ వసింప = బ్రహ్మ అధిష్ఠానదేవత కాఁగా; బాదిలాంతాక్షరసంధానస్ఫుటము = బ మొదలుకొని ల వఱకుఁగల-(బధమయరల - అను) నక్షరములకూర్చుచే ప్రకాశించునది; స్వాధిష్ఠానాబ్జమునందున్ = స్వాధిష్ఠానపద్మమునుండి; సత్సైరభముల్ = మంచిపరిమళములు; వెడలన్ = బయట వ్యాపింపఁగా.

క. డాద్యము ఘాంతిమమును నీ,ల ద్యుతియుఁ బురాణపురుషలాలితము సుధీ

వేద్యము నగు దశపత్ర సముద్యన్తణిపూరకమున మొలవఁగఁ దావుల్. 70

టీక. డాద్యము = డకారము మొదటఁగలది; ఘాంతికము = వకారము చివఱఁగలది - అనఁగా; డ ధ ణ త థ ద ధ న ప ఫ అని నక్షరములుకలది; నీలద్యుతియున్ = నల్లనికాంతియు; పురాణ పురుషలాలితము = విష్ణుదేవతచే లాలింపఁబడినది - ఇంద్రునిది; -విష్ణు వధిదేవత యగుటచే చక్కనిదనుట. సుధీవేద్యము = పండితులచేఁ దెలియఁదగినది; దశపత్రసముద్యన్తణిపూరకమునన్ = పదితేకులచే వెలుగు మణిపూరకకమలమునందు; తావుల్ = పరిమళములు; మొలవఁగన్ = పుట్టఁగా.

క. శైవము ద్వాదశదళరేఖావళితకతంబు కమ్రకనకచ్ఛాయా

శ్రీనహము నౌ ననాహత, మేవేళం జెడని గంధ మిగురొత్తింపన్. 71

టీక. శైవము = శివుడు దేవతగాఁ గలదియును; ద్వావశ...కము = పాండ్రాడు తేజశ్శక్తిఁ జూట్టఁబడిన క మొనలు త వఱుఁగల - క ఖ గ ఘ జ చ ఛ జ ఝ ఞ ట ఠ - అను పాండ్రాక్షరములు కలది; కమ్రకనకఞ్చాయాశ్రీవహము = ప్రకాశించు బంగారువన్నెకలిమిని వహించినది - బంగారు వన్నెకలిగి ప్రకాశించునది; అనాహతము = అనాహతకమలము; ఏవేళే = ఎల్లప్పుడును; చెడని గంధము = చెడిపోని గొప్పపరిమళమును; ఇగురొత్తింపకొ = చిగుర్చునట్లు చేయఁగా - అతిశయింపఁజేయఁగా.

క. పదియాఱుతేకులందును, బదియాఱుసొరంబు లుండఁ బరమజ్యోతి

ష్పదమై సురమునివశతకొ, బొదలు విశుద్ధమునఁ బొంకముగఁ బరిమళముల్. 72

టీక. పదియాఱుసొరంబులు = స్వరములగు పదునాఱుచ్చులును - అ - ఆ - ఇ - ఈ - ఉ - ఊ - ఋ - ౠ - ఌ - ౡ - ఏ - ఐ - ఓ - ఔ - అం - అః అనునవి; పరమజ్యోతిష్పదమై = గొప్ప వెలుగునకు స్థానమై; సురమునివశతకొ = నారకుడు అధిదేవతగాఁ గలదగుటచేత; విశుద్ధమునకొ = విశుద్ధ కమలమునందు; పొంకమునకొ = పొందికగానుండఁగా; - పొందిక కాఁగా.

క. దళయుగమున హంతుంబులు, పాలుపొందఁ జిదంశ మగుచు భూరిమణివిభా

వలిఁ దగు నాజ్ఞాపురమునఁ, గలవాసన లేసరేగి కడలుకొనంగన్. 73

టీక. దళయుగమునకొ = రెండుతేకులందు; [‘రెండుతేకులచేత’ అని పూర్వటీక.] పాలు పొందకొ = ప్రకాశింపఁగా; చిదంశమగుచుకొ = జ్ఞానాంశమైనదగుచు; భూరిమణివిభావళికొ = ఎక్కువైన మణుల కాంతిపంక్తులచే; తగు = తగియున్న; ఆజ్ఞాపురమునకొ = ఆజ్ఞాచక్రమయిన కమలము నందు; వాసనలు = పరిమళములు; లేసరేగి = మిక్కిలిరేగి; కడలుకొనంగకొ = వ్యాపింపఁగా.

ఉ. ఇంతకు నూర్ధ్వమై శిరసు నిక్క నధోముఖమూర్తిఁ బొల్చి య

త్యంతవికాసశాలియయి ¹యాద్యశివాశ్రయమై సహస్ర

త్రాంతరచిత్సుధారసమహోర్ధ్వరద్యుద్ధిన మాచరించు న

ద్వొంతరపువ్వునం గలుగు తోరపుగంపులు పెంపుమీఱంగన్. 74

టీక. ఇంతకుకొ, ఉర్ధ్వమై = ఈ యాఱుకమలములకును మీఁదుగానుండి; శిరసునిక్కకొ = శిరస్సును స్థానమున - శిరోభాగమున; అధోముఖమూర్తికొ = క్రిందుగానుండుముఖముగలరూపుతో - తలక్రిందుగా; పొల్చి = ప్రకాశించి; అత్యంతవికాసశాలి, యయి = మిక్కిలిప్రకాశించుచున్నదయి; ఆద్యశివాశ్రయమై = మొదటివాడైన - మూలపురుషుడైన భగవంతునికి (పరమాత్మకు) నివాసమయి; సహస్ర.....దుద్ధినము- సహస్రపత్ర = వేయితేకులు గల సహస్రారకమలముయొక్క; అంతర = లోపలనున్న; చిత్సుధారస మహోర్ధ్వర = జ్ఞానామృతరసముయొక్క గొప్పప్రవాహముచే; దుద్ధినము = (మేఘములుకప్పిన) పర్వాకాలపునీనమును; ఆచరించు = చేయు - కలిగించు; అద్వొంతరపువ్వునకొ = సహస్రారమున; తోరపుగంపులు = ఎక్కువైన పరిమళములు.

మీఁదియాఱు కమలములకును మీఁదుగా శిరోభాగమున సహస్రారపద్మమున్నదనియు, అది పరమాత్మకు నివాసమనియు అందుండి చిదానందామృతము వెల్లువలయి పాఱుచుండుననియు, అట్టి పద్మముపరిమళములు నలుగడల వ్యాపించుననియు భావము.

చ. కనదరుణప్రభావిభవగర్వ మఖర్వముగా నొనర్చుచుం

దనువు తళుక్కునకొ మెఱవఁ దత్సరసీదుహపంక్తిపేరి ని

చ్చైన వడి నెక్కి నిక్కి నిజజిహ్వాకఁ జూచి లలాటమధ్యసం

జనిత సుధామయాఖసుధ సర్వపురంద్రిక క్రోలి సోలంగన్. 75

టీక. కనద.....గర్వము = ప్రకాశించు ఎఱ్ఱనికాంతి సంపదయొక్క అతిశయమును; అభిర్వముగాఁ = ఎక్కువగా (తక్కువకాని దానినిగా); ఒనర్చుచుకొ = చేయుచును; తత్సరసీరుహ పంక్తిపేరి నిచ్చెనకొ = మీది కమలములసమూహమనెడి నిచ్చెనను; నిజజిహ్వాకకొ = తననాలుకను; లలాట.....సుధకొ = నొసటిమధ్యమునఁ (సహస్రారమున) బుట్టిన చంద్రునియందలి అమృతమును; సర్పపురుండ్రిక = ఉత్తమజాతినాగుఁబాము; త్రొలి = త్రాగి; సోలగకొ = పరశముకాఁగా.

క. హృన్మణి సూత్రాకృతి యగు, చిన్తూర్తిఁ బురాణపురుషు ¹ కేషావాసుఁ

గన్తొగించి లోనిచూపున, సన్తాన్యుఁ డతండు చూచు సమయమునందున్. 76

టీక. సన్తాన్యుఁడు = గొప్పవారిచే పూజింపఁదగినవాఁడు; (ఆతఁడు = పుండరీకుఁడు); హృన్మణి సూత్రాకృతి = హృదయమనుమణియందు సూత్రముయొక్క ఆకారముకలవానిని - సూత్రమైనవానిని; చిన్తూర్తికొ = జ్ఞానస్వరూపుని; పురాణపురుషుకొ = మిక్కిలిప్రాచీనుడైన పురుషుని - ఆదిపురుషుని; కేషావాసుకొ = కేషునివై నుండువానిని - కేశతల్పమున శయనించువానిని; గన్తొగించి = కన్నుమూసి; లోనిచూపునకొ = అంతర్దృష్టితో.

దండకము, కడిది ²యసురు ధేనుకుఁ ధేనుకుత్కిల దంభోలి ³సంస్తంభిదోస్తంభ సంభూతశౌర్యాగ్నిచేఁ గ్రాచి గోలోకముం గాచి గోవర్ధనక్షోణి భృత్కందర యోణి. గ్రీడించు విన్నాణి - పెన్నాటకంబైన క్రాల్లన్నులం గల్లుపెందల్కులకొ ⁴నల్లడం జిల్లు నెమ్మోముజాబిల్లి శోభిల్లి, నుత్పుల్ల గల్లద్వయికొ హత్తి మత్తిల్లి వర్తించుచుకొ మాకరాకారరేఖాభిరామంబులొ కుండలంబుల్ సమగ్రప్రభా మండలంబుల్ చలింపకొ, నిలింపాశుగాసాకృతికొ మాసరంబైన మాయూర పింఛంబుతో నైక్యముం బొందు చిక్కంబుచే గొప్పయై కొప్పు గన్పట్టె, గన్పట్టెగోరాని వేడ్కకొ మహాఫాలపట్టంబుపై నెట్టుకో నిగమకమలగంధముల్ సంధిలం జేయు నాసావుటికొ ప్రస్ఫుటస్ఫూర్తి వర్తింప దృష్ణద్ధనుస్సంపదల్ పెంపుమీఱంగ, రంగద్రుచికొ శాశ్వరస్కంధబంధుత్వగంధంబు రూపించు మూపుల్ పురాయింప, నింపారురేఖత్రయీమైత్రి నేత్రప్రియం బిచ్చుచుకొ గంబు ⁵పాకంబుపాకంబునకొ బంధురంబై వలత్కంధరం బొప్పు, గప్పెక్కు నీలం పుంగంబంబులంబోలు బల్లెలు లీలావిభూషావళిం జాల భాసిల్లి, నుల్లోకసౌందర్య ధుర్యస్థితికొ విస్తృతంబొ నురస్సీమ జీమూతమై హారవర్షోపలశ్రేణి రాణించు మించుం బురాణింపఁగాఁజేయు నచ్చోన యుచ్చాన⁷భానుచ్ఛవిం దుచ్ఛముంజేసి కంజాతవాసాంఘ్రికంజాతలాక్షోంకశంకావహంబైన పంకేజరాగం బిగుర్పంగ, శ్రీచరణోయుగళహాటకంబై కన⁹ద్ధాటకోద్యత్తులాకోటు లూటాడుచుకొ జాటు వాచాటతకొ ¹⁰జాటి ముప్పేటగాఁ జొట్టినకొ దీగచుట్టుల్ గటికొ సంఘటిల్లకొ, దటిల్లేఖ లేఖర్వభుం జేరి రంజిల్లునా నుల్లలత్కాంతిగోయష్టి యుత్కృష్టమై పొచ్చుగా నిచ్చుకొ వచ్చుచుకొ గ్రచ్చుకాయల్ కరాధిష్ఠితాజాండపండంబు

1. ట. చింతింపుచుదా. 2. క. యసురు. చ. ట. యసుర. 3. చ. సస్తాభ. ట. సస్తంభ. 4. చ. ట. నల్లడం. క. నల్లడల్. 5. చ. గోరి. 6. క. లో మొదటి 'పాకంబు' లేదు. చ. ట. లలో ఉన్నది. 7. క. జాను. చ. ట. భాను. 8. చ. యుగళి. 9. చ. ధాటకో. 10. చ. జాటు.

లోనాఁ గడుఁ జిత్రభస్మంబున¹ నిల్వినం బొల్పుగాఁ గల్పక స్వచ్ఛగుచ్ఛంబు
సత్యార్థమై నిత్యముం గ్రొత్తగాఁ బూనియున్నాఁడన² భవ్యశంఖంబు సవ్యాగ్ర
హస్తంబునం³ దిమ్ముగా దివ్యభూషావిశేషార్భటుల్ గ్రమ్మ, లేదెచ్చెరల్
గ్రమ్మగా నమ్రదిక్పాలకమస్తుతుల్ స్వస్థలం బంటఁగా, నంటఁగా రాక రాకా
సుథాభాను భానూజ్జ్వలజ్జ్వల కీలాకుల ప్రాధరీధా కృదారూఢగాఢత్విడౌఘంబు
మోఘంబుగా⁴ మేఘవీధి⁵ ధరాధోజగద్ధోఽణి⁶ దోరణల్ గట్ట, యాదవ
రమణుండు నాభిసంజాతకంజాతజాతుం డఖండాప్రివీరీభవద్విశ్వవిశ్వంభరా
భాగుఁ డాభోగనదోగి భోగాసనుం డాసవామోదమాధుర్యధుర్యాసు⁷ స్త్రీ
కపోలద్వయీ పత్రరేఖాపకార క్రియాక్రూరచక్రాంకుఁ డోంకారసర్వస్వనిర్వా
హకుం డుర్విచే దుర్వహంగప్రభాగుర్విచే నోషధుల్ గన్న పృథ్వాఖ్యపృథ్వీశ
ముఖ్యుండు పూద్రేంతుకోదండలతౌభుః డంచద్దరస్తేరసారుం డుదారుండు
దారోత్తమల్ నీలయ⁸ బాలయ⁹ లక్ష్మీయ¹⁰ పత్మలాక్షీశిరోరత్నము¹¹
భూమియ¹² భామయ¹³ బ్రేమఁ గామించి వెన్నాడఁగా మించి పంచాబ్దుఁ
డయ్యుం గడుం బ్రోడలా బోడలుం జూడఁగాలేని వెన్నిక్క నిక్కంబ యావి
స్కృతిం జూపి దీపించి యుండన్.

77

టీక. కడిందియసురు¹ = అసాధ్యుడైన రాక్షసుడగు; ధేనుకు² = ధేనుకుడనువానిని;
ధేను.....కౌర్యాగ్నిచే³, ధేనుకుత్కీలదంభోళి = గోవర్ధనపర్వతమును పిడుగును; సంస్తంభి⁴ = అడ్డు
కొను - పడకుండఁజేయు; దోఃస్తంభ = స్తంభములబోలు భుజములనుండి; సంభూత = పుట్టిన;
కౌర్యాగ్నిచేన్ = పరాక్రమమును అగ్నిచే; క్రాచి = దహించి - అనఁగా ధేనుకాసురుని సంహరించి
[ధేనుకుత్కీల = గోవర్ధనపర్వతముచేత, అని పూర్వటీక.] గోలోకముంగాచి = గోవులగుంపును రక్షించి;
గోవర్ధన.....తోజి⁵ = గోవర్ధనపర్వతపు గుహప్రదేశమున; క్రీడించు = ఆటలాడు; విన్నాణి =
నేర్పరి - శ్రీకృష్ణుడు; పెన్నాటకంబైన = మిక్కిలి చలించుచున్న; - నటించుచున్న; క్రాల్మన్నుల⁶,
కల్లు = ప్రకాశించుకన్నులనుండి వెలువడు; పెదక్కుల⁷ = ఎక్కువైన కాంతులను; నల్లడన్ =
నాల్గుదిక్కులను; చిల్కు = చిమ్మఁజేయు - ప్రసరింపఁజేయు; నెమ్మైముజాజిల్లి = ముఖచంద్రుడు;
శోభిల్ల⁸ = ప్రకాశింపఁగా; ఉత్పల్లగల్లద్వయి⁹ = ప్రకాశించు రెండు చెక్కిళ్ళయందును; హత్తి =
అంటుకొని; మత్తిల్లి = మదించి; మాకరాకారరేఖాభిరామంబులా = మొసలియొక్క రూపమువంటి
రూపముచే ఇంపయినవైన; సమగ్రప్రభామండలంబుల్ = నిండు వెలుగుల సముదాయము కలవి; చలిం
ప¹⁰ = కదలాడఁగా; నిలింపాశుగాసాకృతి¹¹ = ఇంద్రధనుస్సుయొక్క ఆకారమున; మాసరంబైన =
అతిశయించి యున్న; మాయూరసింఘంబుతో¹² = నెమలిపించెముతో (నెమలిపించెము కృష్ణునికి శిరో
ఽలంకారమనుట); నిక్యముంబొందు = కలిసియుండు = కూడియుండు; కొప్ప = జుట్టు; కన్నట్టగా
రాని = చూడగా రాని - హద్దుమీతిన; వేడ్క¹³ = మక్కువతో; మహాఫాలసప్తంబువై¹⁴ = వికాల
మగు సుదుటివయి; కెట్టకొక¹⁵; నిగమకమలగంధముల్ = వేదములను పద్మముల పరిమళములను;
సంధిలంజేయు = కలిగించు - వ్యాపింపఁజేయు; నాసాపుటి¹⁶ = నాసికయందు; ప్రస్ఫుటస్ఫూర్తి =
మిక్కిలిస్ఫుటమగు ప్రకాశము; దృఢ్య.....దత్¹⁷ = గొప్పవైన విద్యతోభలు; పెంపుమీఱంగ¹⁸ = అతి

1. క. నిల్వినం. చ. 2. నిల్వినం. ట. చ. బొల్పుగా. 3. చ. లీధా. 4. చ. ఖవిరి. 5. చ.
ట. ధరాధో. 6. చ. దోరణుల్. 7. చ. శోత్తముల్.

శయింపఁగా; రంగద్రుచిక్ = నాట్యముచేయుకాంతితో - తోలుకాడు కాంతితో; శాక్వరస్కంధ
బంధుత్వగంధంబుక్ = ఎద్దుమూపురము బంధుత్వవాసనను - ఎద్దుమూపురపుబోలికను. [‘శాక్వర...
...గంధంబునక్ = ఎద్దుమూపురముచుబోలి నిక్కుగల గర్వముచుఅని పూర్వటీక.] రూపించు =
ప్రకాశింపఁజేయు; మూపుల్ = భుజములు; పురాయింపక్ = వర్ధిల్లఁగా - విజృంభింపఁగా; ఇంపారు
రేఖిత్రయైత్రిక్ = చక్కనైన మూడుగీతలకూడికచే; కంబుపాకంబుపాకంబునక్ = చిన్న
శంఖమువిధమున; బంధురంబై = నిమ్నోన్నతములు కలదై - ఒప్పిదమై; వలత్కంధరంబు, ఒప్పక్ =
గుండ్రనిమెడ ప్రకాశింపఁగా; కప్పెక్కు = నల్లని; నీలపుఁ గంబంబులంబోలు = ఇంద్రనీలముల
స్తంభములవలె నున్న; బల్గేలు = గొప్పచేతులు; లీలావిభూషావళిక్ = విలాసార్థమయిన నగలసమూహ
ముచే; చాలక్ = ఎక్కువఁగా; భాసిల్లక్ = ప్రకాశింపఁగా; ఉల్లోకసౌందర్యధుర్యస్థితిక్ = లోకా
తీతమయిన (గొప్ప) సౌందర్యమును వహించుస్థితితో; విస్తృతంబౌ = విశాలమయిన; ఉరస్సీమ =
వక్షస్థలము; జీమూతమై = మేఘమై; హారవర్షోపలక్రేణి = ముత్యాలహారము లను వడగండ్లు; రాణించు
మించుక్ = ప్రకాశించు మెఱుపును; పురాణింపఁగాజేయు = వృద్ధిపొందఁజేయునట్టి; అచ్చోన =
ఆప్రదేశముననే - వక్షమునందే; ఉచ్చానభానుచ్ఛవిక్ = (దట్టమయిన) సూర్యకాంతిని; తుచ్ఛముం
జేసి = అణగఁ ద్రొక్కి - తిరస్కరించి; కంజాత.....వహంబు = లక్ష్మీదేవియొక్క లత్తుకగుఱుతు
లనెడి సందేహమును కలిగించునది; పంకేజరాగంబు = పద్మరాగము - కౌస్తుభమణి; ఇగుర్పంగక్ =
చిగిరింపఁగా - ప్రకాశింపఁగా; [విష్ణువువక్షముమీది కౌస్తుభమణిక్యము ఎఱునిదగుటచే-లక్ష్మీదేవి అతనిని
పాదముతో తాఁకుటవలన ఆ పాదమందలి లత్తుకగుఱుతు అచట అంటుకొన్నట్లున్నదని వర్ణితము.] చరణ
యుగళహాటకంబై = పాదములకుఁ ద్రిశూలమై-అనఁగా-బంధించునదై; కనద్ధాటకోద్యత్తులాకోటులు = ప్రకా
శించు బంగారుమయమగు అందియలు; ఊటాడుచుక్ = కదలాడుచు; చాటువాచాటతక్, చాటి = చాటు
గర్భోత్తులను పలికి-చమత్కారయుక్తముగా మాటనేర్పును నెల్లడించి; ముప్పేటగాక్ = మూడు పేట
లుగా-మూడు చుట్లు వచ్చునట్లుగా; కటిక్ = మొలయందు; సంఘటిల్లక్ = కూర్పబడఁగా - ఉండఁగా;
[ఇచట “చాటు = చాటించు; వాచాటతక్ = మాటకారితనమును” అని పూర్వటీక.] కటిల్లేఖ = మెఱుపు
తీగ; లేఖర్నభుక్ చేరి = ఇంద్రునిజేరి; రంజిల్లునాక్ - ప్రకాశించునోయనునట్లు; ఉల్లసత్కాంతి =
తళతళ మనుకాంతు లీనుచున్నది; గోయప్తి = ఆవులను తోలేడి కఱ్ఱ; ఇచ్చకుక్, వచ్చుచుక్ = మనస్సు
నాకర్షించుచు; కరా.....లోనాక్ = చేతియందుంచుకొనఁబడిన బ్రహ్మాండగోళములసమూహములా
యనునట్లు; చిత్రభస్మంబునక్ = రంగురంగుల సంచియందు; పొల్పుగాక్ = అందముగా; కల్పకస్వచ్ఛ
గుచ్ఛంబు = పారిజాతపుబూగుత్తి; సత్యార్థమై = సత్యభామకిచ్చుటకొఱుకు; భవ్యశంఖంబు = గొప్ప
శంఖము - పాంచజన్యము; నవ్యాగ్రహస్తంబునందుక్ = ఎడమయఱచేతియందు; ఇమ్ముగాక్ =
భద్రముగా ఉండఁగా; దివ్య.....టుల్ = గొప్పగొప్పనగల ఆర్భాటములు; క్రమ్మక్ = వ్యాపింపఁగా;
లేదెమ్మెరల్ = లేతవాయువులు; నమ్ర.....స్తుతుల్ = వినతులగు దిక్పాలకులపొగడ్తలు;
స్వస్థలంబు = స్వర్గమును; అంటఁగా = అంటుకొనఁగా - స్వర్గమున వ్యాపింపఁగా; రాకా.....
ఘంబు - రాకాసుధాభాను = నిండుచంద్రునియొక్క; భాను = కిరణములనుండి; ఉజ్వలజ్వాల =
ప్రకాశించుచున్న జ్వాలయొక్క; కీలాక్షల = మంటలచేత కలఁతనొంది; ప్రాథమీధాకృత్ = ఎక్కువ
అవమానగఱుచుచున; ఆరూఢ = మీదికిలేచుచున్న; గాఢత్విడౌఘంబు = అధికకాంతిసమూహము;
మోఘంబుగాక్ = వ్యర్థమగునట్లు; మేఘవీధిక్ = గగనమార్గమునందును; ధరాధోజగద్ధోరణిక్ =
క్రిందిలోకమునందును; యాదవరమణుండు = యాదవులకు ప్రభువగు శ్రీకృష్ణుండు; నాభి.....
జాతుండు = నాభికమలమున పుట్టిన బ్రహ్మకలవాడు; అఖండం.....భాగుండు = (తనకు) గొప్ప
పాదపీఠముగాఁజేయఁబడిన సమస్తభూభాగములను కలవాడు; అభోగవద్భోగిభోగానుండు = పరి
పూర్ణమైన శేషనిదేహము పీఠముగాఁ గలవాడు; [“అభోగవత్ = పరిపూర్ణత్వమువంటి” అని పూర్వ

టీక.] ఆసవా.....చక్రాంకుడు = ఆసవామోద = మద్యపరిమళముయొక్క; మాధుర్య = తియ్యదనమును; ధుర్య = వహించిన; అసురస్త్రీ = రాక్షసస్త్రీలయొక్క; కపోలద్వయా = రెండుచెక్కిళ్ళయందలి; పత్రరేఖా = మరికలకు; అపకారక్రియా = అపకారముచేయుటయందు; క్రూర = కఠినమైన; చక్రాంకుడు = చక్రాయుధము చిహ్నముగాఁగలవాఁడు, దుర్య.....గుర్విచేత్ = మోయరాని దేహముకాంతిచే బరువైన; ఉర్విచేత్ = భూమివలన; కన్న = కనఁజేసిన - సంపాదించిన; పృథ్వాఖ్య పృథ్వీశముఖ్యుండు = పృథువను పేరుగల రాజురూపమునఁ బుట్టినవాఁడు; పుండ్రేక్షుకోదండలక్షాభుండు = లక్షమంది మన్తధులను పోలినవాఁడు; ఆంచద్దరస్త్రీరసారుండు = ఒప్పిదమైన చిరునవ్వుసారము కలవాఁడు; దారోత్తమత్ = ఉత్తమభార్యలు; పత్నీలాలాక్షీశిరోరత్నముత్ = శ్రేష్ఠురాలయిన ఉవిదయు; పంచాబ్దుడు = ఐదేడ్డవయసువాఁడు; ప్రోడలు = ప్రాధులు; బోడలు = మునులు; పెన్నిక్క = గొప్ప ఆశ్రయము - ఆశ్రయమైనవాఁడు అవిష్కృతి, చూపి = ప్రత్యక్షము, క. కనుదెఱచి తనదు¹లోనఁ, గను²తేజము మ్రోలఁ గాంచి కమలాసనుఁ డా

డినయట్లు నిక్కమయ్యెనె, వినఁ గన నిది క్రొత్త యనుచు వెం నుత్తితుండై. 78

టీక. తనదులోనఁ = తనహృదయమునందు; మ్రోల = ఎదుటను; వెనఁ = వేగముగా; ఉత్తితుండై = లేచినవాడై.

సీ. చామరధ్వజశంఖ చాపప్రముఖ చిహ్నాలితపదార్పణాలంకృతమహి
దళితోపరిత్వగుజ్జ్వలదంశుఁ నత్ఫలాస్తాభాభిరామోపదండయుగళు
వరదానముద్రాబ్రథరణభూషితకటిన్యస్తకుంచితసమున్నతభుజాధ్యు
సింహవలగ్నలక్ష్మీపరిహాసి తోయజగర్భగర్భృతావలగ్ను

తే. జలదసంకాశు నిర్వృడజఘనదేశుఁ, శోటికందర్పలావణ్యగుణశరణ్యు

విష్ణు నిజభక్తవర్ధిష్ఠుఁ గృష్ణుఁ గాంచి, పఱచె సాక్రోశుఁ డగుచు నాబ్రహ్మణుండు.

టీక. చామర.....మహిత్ = చామరము, కేతువు, శంఖము, విల్లు మొదలగు చిహ్నములు కల పాదములుంచుటచే - (అట్టిపాదములతో నడచుటచే) (వానిచే) అలంకరింపఁబడిన భూమికలవానిని; దళితో.....యుగళుఁ - దళిత = ఒలువఁబడిన; ఉపరిత్వత్ = మీఁదితోలు కలదగుటవలన; ఉజ్జ్వలత్ = ప్రకాశించుచున్న; అంశుమత్ఫలాస్తంభ = ఆరటికంబములవలె; అభిరామ = మనోహరమైన; ఊరుదండయుగళుఁ = దండములవంటి రెండు తొడలును కలవానిని; వర.....భుజాధ్యుఁ - వరదానముద్రాబ్రథరణ = వరము, దానము, ముద్ర, పద్మము అను వానిని ధరించుటచే; భూషిత = అలంకరింపఁబడి; కటిన్యస్త = మొలయందుంచఁబడినదయి; కుంచిత = వంపఁబడిన; సమున్నతభుజాధ్యుఁ = మిక్కిలి పొడవైన భుజములు కలవానిని. [శ్రీకృష్ణుండు వరాడలనుధరించి, ఒయ్యారముగ మొలపయి చేతులు వేసికొన్నాడని భావము.] సింహవలగ్నలక్ష్మీపరిహాసి = సింహము నడుమునందమును నవ్వుచున్నదయి; తోయజగర్భగర్భ = బ్రహ్మకుపుట్టువుకారణమయి; వృత్త = వర్తులమైన - గుండ్రమైన; అవలగ్నుఁ = నడుముకలవానిని; జలదసంకాశుఁ = మేఘమువంటివానిని - మేఘశ్యాముని; నిర్వృడజఘనదేశుఁ = సిగ్గులేని కటికలవానిని - దిగంబరుని; శోటికందర్పలావణ్యుఁ = శోటిమంది మన్తధులచక్కఁదనము కలవానిని; గుణశరణ్యుఁ = గొప్పగుణములు కలవానిని; విష్ణుఁ = సర్వవ్యాపకుని; నిజభక్తవర్ధిష్ఠుఁ = తనభక్తులను వృద్ధిపొందించువానిని; ఆ బ్రహ్మణుండు = ఆ పుండరీకుండు; సాక్రోశుఁడగుచుఁ = (రక్షణకొఱకు) అఱచుచున్నవాఁడగుచు; పఱచెఁ = పరుగిడిపోయెను. [ఇట 'సాక్రోశుండు = తిట్టుటతోఁగూడినవాఁడు' అని వెనుకటి వ్యాఖ్య కలదు. అది అత్యంతాననుగుణము.] అలం. ఉదాత్తము, ఉపమ.

చ. పఱచిన దేవకీసుతుఁడు పక్కున నవ్వినఁ ¹గ్రమ్మఱిల్లి మైఁ
దఱచుగ రోమహర్షణ ముదంచితభక్తిభగాలసత్వ మే
ర్పఱచుచుఁ గేల్తాగిడ్చి ²పలుపల్కుల తల్కులసన్న వెన్నెలన్
బఱపుచుఁ బ్రస్తుతించె ముని బంధవిభంజకు భక్తరంజనున్.

80

టీక. గ్రమ్మఱిల్లి = మరలివచ్చి; మై = దేహమున; రోమహర్షణము = గగుర్పాటు; ఉదంచిత.....సత్వము = ఎక్కువయిన భక్త్యతిశయమువలన కలఁతపాటు; పలుపల్కులతల్కులన్ = ఎక్కువమాటలకాంతులచే; [తల్కుల = తళతళలాడుచున్న అని పూర్వటీక.] సన్నవెన్నెలల్ = సన్ననివెన్నెలలపంటికాంతులను; పఱపుచున్ = వ్యాపింపజేయుచు; బంధవిభంజకు = సంసారబంధములను నశింపజేయువానిని; భక్తరంజకు = భక్తులను సంతోషపఱచువానిని - శ్రీకృష్ణుని; ముని = మునియైన పూడరీకుఁడు; ప్రస్తుతించెన్ = కొనియాడెను.

మాలిని. విధి శివ సనకాదుల్ వేదముల్ గూడి నిన్నో
మధుమథన! యితం డిమ్మాడ్కివాఁడంచు నెన్నన్
విధురు లయినచోటన్ నేర్చునే గాఢమోహం
బుధి వడిఁ బడుచు న్నాబోఁటి నీవాట మెన్నన్.

81

టీక. మధుమథన! = మధువును రాక్షసుని సంహరించినవాఁడా! ఇమ్మాడ్కివాఁడు = ఈరీతి నుండువాఁడు; ఎన్నన్ = గుర్రెఱుగుటకు; విధురులు = వికలత్వమునొందినవారు - నిష్ప్రయోజకులు; గాఢమోహంబుభిన్ = దట్టమైన అజ్ఞానసాగరమున; నీ వాటము = నీ మహిమను; నాబోఁటి = వావంటి వాఁడు; నేర్చునే! అలం. ఆర్థాపత్తి.

తరల. హరిహయోపలభూధరాకృతి నంద మొందినయ్యట్టి నీ
యరుభృగుస్తుతిపాత్రమున్ గటకోజ్జ్వలంబు ³నఖౌఘుర
త్నరుచిమిత్రము నైన పాదమునం జనించిన గంగ ని
త్యరతిఁ బూని తలంతుఁ దాపనిదాఘవృత్తినివృత్తికిన్.

82

టీక. హరి.....కృతిన్ = ఇంద్రనీలమణిచర్మతాకారమున; ఉరుభృగుస్తుతిపాత్రమున్ = గొప్పచరియలచే గొనియాడఁదగినది, గొప్పవాడగు భృగుమహర్షి చే గొనియాడఁబడినదియును; కటకోజ్జ్వలంబున్ = కొండమీది చదరపునేలచే బ్రకాశించునది, కడియముచే బ్రకాశించునదియును; నఖౌఘురత్నరుచిరంబున్ = గోళ్లవంటిరత్నములపొందిక కలదియు గోళ్లనెడి రత్నములపొందికకలదియు; జనించిన = పుట్టిన; తాప..... నివృత్తికిన్ = తాపత్రయమునెడి వేసవికాలపు బ్రవర్తనము పోవుటకయి; తలంతున్. [వేసవితాపము పోవుటకు వర్ష మావశ్యకము; ఆ వర్షమునకు సహాయకారణ మయినది చర్మతము; కాన తద్ధ్యానమిట్ల జేపచే సమర్థితము; తాపత్రయనాశనమునకు విష్ణుపాద భజనమే శరణ్యమని భావము.] అలం. జ్ఞేష, రూపకము.

భుజంగప్రయాతము.—

స్ఫురన్నాభిగర్తప్రభూతాంబుజాతో, దరక్షోణిలో ⁴వేల్పుతాతన్ విధాతన్
నిరాతంకసర్గైకనిర్ణేతఁ గంటన్, హరి! తాతకుం డాతవై యుంట యొప్పున్.

83

టీక. స్ఫురత్.....క్షోణిలో = ప్రకాశించు నాభియను గోతియందు పుట్టినతామరపూవు గర్భభాగమునందు; వేల్పుతాతన్ = దేవతలకు తాత అయినవానిని; విధాతన్ = బ్రహ్మను; నిరా...

...నిర్ణేతక = అడ్డులేనిపుష్టికి నిర్ణాయకుడైనవానిని; కంటక = కనుటచే - పుట్టించుటచే; తాతక = తండ్రికి; బ్రహ్మ; తాతవై = తండ్రినయి; అలం. కావ్యలింగము.

సంగీతము. —

నీతిమై వైన్యభూనేతవై రత్నసూ, ఘాతదివ్యోషధి గ్రామముల్ భూతహృ
త్ప్రితిః ²గన్పట్టవే స్ఫీతహర్షోత్కటక, భూతధాత్రీగవిక బూతనాఘాతనా! 84

టీక. వైన్యభూనేతవై = వేయడయరా జయొక్క పుత్రుడగు పృథుచక్రవర్తివయి; [వైన్య భూనేత = వైన్యుడయరాజు-పృథుచక్రవర్తి అని పూర్వటీక] రత్నసంఘాతదివ్యోషధి గ్రామముల్ = రత్న ములసమూహములు, ఓషధులసమూహములును; భూతహృత్ప్రితిక = ప్రాణులమనస్సులకు సంతోషము కలుగునట్లుగా; స్ఫీతహర్షోత్కటక = అధికసంతోషమున మసించినదానిని; భూతధాత్రీగవిక = భూమియను ఆవును; కన్పట్టవే! = కనుపడునట్లు చేయలేదా! భూతనాఘాతనా! = భూతనయను రాక్షసిని చంపినవాడా! పూర్వము పృథుచక్రవర్తి భూమిని గోవుగాను, హిమవంతమును దూడగాను, మేరువును (పాలు)పిడుకు గొల్లవానినిగాను జేసి, రత్నములను, ఓషధులను విడికించెనని గాథ. ఆ చక్రవర్తి వేసుకొడుకు; భగవంతుని అవతారము.]

లయగ్రాహి. —

ఆగమసముద్ధరణారాగరసలంపట! సుధాగమనియామక! రసాగరిమకారీ!
భోగపదవీనిహితభాగవత! భూగగన భాగపరిపూర్ణపరభాగవపురగ్రా!
త్యాగగుణధుర్య! మునియాగపరిరక్షక! హలాగతసమిద్విజయ! సౌగతమతార్హో
ద్యోగ! కలికాలకలుషాగకులిశాంక! కొనసాగినకృపన్ మనుపుయోగిహిత! మమ్మున్.

టీక. ఆగమ.....లంపట! = వేదముల సుద్ధరించుటయందలి ప్రేమ యను రసమున (నీరమున) తగిలియున్నవాడా! [ఇందు మత్స్యవతారము సూచితము.] సుధాగమనియామక! = అమృతప్రాప్తిని నియమించినవాడా-కూర్చుమూర్తి! [ఇందు కూర్తావతారము గోచరించుచున్నది.] రసాగరిమకారీ! = భూమికి గొప్పతనమును కలిగించినవాడా! ఆపన్నమగు భూమిని రక్షించినవాడా! [ఇట వరాహావతారము గ్రాహ్యము.] భోగపదవీనిహితభాగవత! = విశ్వరూపమున ఉంచబడిన (గొప్పభోగముల నొసంగిన) గొప్పభక్తుడు (ప్రహ్లాదుడు) కలవాడా! [ఇట నృసింహావతారము ఊహ్యము.] భూ... పపురగ్రా! = భూమ్యాకాశములు నిండిన మహోత్కృష్టమైన పాదములుకలవాడా! [ఇందు వాసుదావతార మూహ్యము.] [ఇచట పూర్వటీకలో “పపురగ్రా = దేహముకొన గలవాడా!” అని యున్నది.] త్యాగగుణధుర్య! = గొప్పగా దానముచేయుగుణముచే పేరుపడినవాడా! [ఇందు పరశురామావతారము సూచితము. పరశురాముడు రాజులను చంపి సంపాదించిన భూమిని కశ్యపునకు దానము చేసెననుట.] ముని...రక్షక! = మునియైన విశ్వామిత్రుని యాగమును రక్షించినవాడా! [ఇట రామావతారము స్పష్టీకృతము.] హలాగతసమిద్విజయ! = నాగటివలన వచ్చిన యుద్ధవిజయము కలవాడా! [ఇందు బలరామావతారము స్పష్టము; అతనికి హలము ఆయుధము.] సౌగతమతార్హోద్యోగ! = బౌద్ధమత మునకుదగిన ప్రయత్నముకలవాడా! [ఇచట బౌద్ధావతారము గ్రాహ్యము.] కలి.....శాంక! = కలికాలమునందలి పాపములనెడి పర్వతములకు వశ్రాయుధమైనవాడా! [ఇందు కల్యాణవతారము సూచితము; ఇట్టిపర్వతమున దశావతారములును వర్ణితములు.] మనుపు = రక్షింపుము. అలం. రూపకము.

మ. రవిధామంబులు సిద్ధమంత్రములు చంద్రజ్యోత్స్నికల్ సంత
ప్రవరశ్రేణులు భవ్యభేషజతతుల్ పాథోధరంబుల్ సుధీ
భవనిస్తారక! నేమిమిచ్చి జగమున్ బాలించు మర్యాద నీ
యనతారంబు లశేషలోకహితచర్యాధుర్యసంచారముల్.

86

టీక. ఈ పద్యమునం దవతారంబుల యాత్మజ్యోత్స్నము రూపకమూలమున రూపింపబడుచున్నది. రవిధామంబులు = సూర్యుని తేజస్సులు; చంద్రజ్యోత్స్నికల్ = చంద్రుని వెన్నెలలు; సంతప్రవరశ్రేణులు = ఉత్తమమాణిక్యముల (చింతామణుల) గుంపులు; భవ్యభేషజతతుల్ = గొప్పచుండుల సమూహములు; పాథోధరంబుల్ = నీటిని ధరించు మేఘములు; సుధీభవనిస్తారక! = విద్వాంసులను (తత్వవేత్తలను) జన్మమునుండి తప్పించి కాపాడువాడా! అశేష.....సంచారముల్ = సమస్తజీవుల మేలికొరకు ప్రవర్తించునట్టిదైన; [ఈ పదమును సూర్యకాంతులు మొదలగువాని కన్నింటికిని విశేషణముగా గ్రహింపగును.] నీయవతారంబులు; నేమిమిచ్చి; మర్యాదన్ = మర్యాదతో; జగమున్; బాలించున్. అలం. రూపకము.

ఉ. అంజనపుంజనవ్యతరమై తగు నీ తిరుమేనికప్పు క
ల్పిం జులుకంగఁ జేకులుఁజుమీ కమలేక్షణ! సూక్ష్మదృక్కు¹ల
కంజభవాదివృద్ధులకు గాఢతరాక్షరలక్ష్మి²యెందుఁ గా
నం జనుఁగాదె కప్పుకతన³ మును దోపని యక్షరస్థితుల్.

87

టీక. అంజన.....తరమై = కాటుకకుప్పవలె మనోజ్ఞమయి; తిరు...కల్పిన్ = శుభప్రద దేహమునలుపుభవలన; చులుకంగన్ = సులభముగా; సూక్ష్మదృక్కులు = సూక్ష్మదృష్టి కలవారు - ఋద్ధి మంతులు; కంజ.....వృద్ధులకు = బ్రహ్మ మొదలగు పెద్దలకు; గాఢ.....లక్ష్మి = ఉత్కృష్టమును నాశము లేనిదియు నగు (మోక్ష)సంపద; చేకురుఁజుమీ! = కలుగునుగదా! కప్పుకతనన్ = నలుపువలన - నల్లనిరంగు పూయుటవలన; మును, దోపని = పూర్వము (మొదట). కనబడని; అక్షరస్థితుల్ = అక్షరములపోలికలు; ఎందున్; కానంజనుఁగాదె! = కనపీలగునుగదా! [(తాళ)పత్రములపయి వ్రాయఁబడిన యక్షరములపోలిక తొలుత తెలియకపోగా, దానిపై నల్లనిరంగు పూయుదురు; అపుడు అక్షరములన్నియు స్పష్టముగా కన్పడును.] అలం. దృష్టాంతము.

క. కమిచి యణురేణుతృణకౌఞ్మములం బరిపూర్ణవృత్తి సమకూరిన నీ
యమిత మహామహిమాబ్ధికె, గమలభవప్రముఖు లెన్నఁగా బుద్బుదముల్.

88

టీక. కమిచి = గ్రహించి - లోపలనణఁచుకొని; అణు.....ములన్ = అణువులు, రేణువులు, గడ్డి, కఱ్ఱ, మొదలగువానివలన; సమకూరిన = ఏర్పడిన; అమితమహామహిమాబ్ధికె = హద్దులేని మాహాత్మ్య మను సముద్రమునకు; కమలభవప్రముఖులు, ఎల్లన్ = బ్రహ్మ మొదలగు దేవత లందఱును; ఎన్నఁగాన్ = లెక్కింపఁగా; బుద్బుదముల్ = నీటిబుగ్గలు. అలం. రూపకము.

పృథ్వి. జగత్పతి! భవత్పదాబ్జయుగభక్తిసంయుక్తి⁴లో,
గగుర్పొడువ నన్యథా గతి యెఱుంగ కెవ్వఁడు నీ
యగణ్యగుణకీర్తనం బధిగమించుటన్ మించెనే,
నగాఢభవసాగరం బతఁడు దాటు నొక్కెత్తునన్.

89

టీక. జగత్పతి! = లోకప్రభువగు విష్ణువా! భవత్.....సంయుక్తి = నీరెండు పాదకముల
భక్తియుక్తి; లోక = హృదయములో; అన్యథాగతి = వేరేదిక్కు; ఎఱుంగక = తెలిసికొనక -
తలంపక; అగణ్యగుణకీర్తనంబు = లెక్కింపరాని గుణముల స్తుతిని; అధిగమించుట = పఠించుటచే;
మించెనే = మించినట్లయితే; ఒక్కెత్తున = ఒక్కసారిగా; అగాధభవసాగరంబు = లోతైన సంసార
సముద్రమును. దాటున్. అలం. రూపకము.

క. భవదంఘ్రిదూరునకుఁ బుణ్యవసతి సులభంబె? వెఱుతు ¹నన్యభవంబుల్
సవరింప; యుష్మదర్శాప్రవణమతిం జేయు ²నను ³బరమధామవతి! !0

టీక. పరమధామవతి! = పరమపదమగు వైకుంఠమునకు ప్రభువా! భవదంఘ్రిదూరునకు =
నీపాదములకు దూరమైనవానికి - నిన్నుకొలువనివానికి; అన్యభవంబుల్ = వేరుజన్మములు - పునర్జన్మ
ములు; సవరింప = ఎత్తుటకు; వెఱుతు = భయపడుచున్నాను; నను = నన్ను; యుష్మ...మతి =
నీపూజయం దాసక్తమైన బుద్ధి కలవానినిగా; చేయు = చేయుము. [ములోపము.]

క. జయ విజయ⁴పూర్వవిభవ! విజయ జయకల్పనధురీణ! సమదదనుజరా
జ్ఞయ! సంరక్షితభువనా! జయ జయ! సగుణా! గుణాత్త! జయ శార్ఙ్గధరా! 91

టీక. విజయపూర్వవిభవ! = విజయము పూర్వముగా (ముందుగా) గల సంపదకలవాడా!
[నీకెచ్చట విజయము కలిగినను తోడనే సంపదయు లభించునుట.] జయ! = జయముపొందుము; జయ
కల్పనధురీణ! = జయము కూర్చుటయందు బాధ్యత వహించువాడా! విజయ! = విజయమును
పొందుము; సమద.....జయ! = మదించిన రాక్షసరాజులను జయించినవాడా! సంరక్షితభువనా! =
రక్షింపబడిన లోకములు కలవాడా! = సగుణా! గుణవిశిష్టవాడా! శార్ఙ్గధరా! = శార్ఙ్గమును విల్లు
ధరించినవాడా!

సీ. నడతు నీక్షేత్రంబునకు; జెయి చాచి యర్చింతు నీ నమ్మిననేవకులను;
మ్రొక్కుదు నీపాదములకు; జిహ్వవీధి నీనామములు ⁷వక్కణింతు నెపుడు;
నర్చింతు నీనేవకై సర్వదేహంబు; జింతింతు నీలీలఁ జిత్తసరణి;
దనివోక నీచక్కదనము సంవీక్షింతు; నీయవధానంబు నెమ్మివిందు;
తే. బ్రహ్మదుద్రాదులకుఁ గానఁబడని నీవు, నేడు నామ్రాల నిలిచితి నీలవర్ణ!
వర్ణనాతీతమత్పాగ్భవప్రవృత్త, పుణ్యపరిపాక మేరికిఁ బొగడఁదరమె! 92

టీక. వక్కణింతును = పలుకుదును; చిత్తసరణి = మనోమార్గమునందు; తనివోక = తనివి
తీరక - తృప్తితీరక; నీయవధానంబు = నీ హెచ్చరికను - నిన్నుగూర్చినప్రసంగమును; వర్ణనా...
పరిపాకము = వర్ణింపనలవికాని నాపూర్వజన్మకృత పుణ్యములపంట.

ఉ. నిత్యస్ఫూర్తిసనాథులైరి విధికంఠేకాలముఖ్యుల్ కృత
క్షీత్యానంద! ⁸యనాదిమూర్తివగు నీచే దత్సనాథత్వసం
పత్త్యావిష్కృతి నాకునుం గలుగుఁ దత్ప్రాయుండనే కాన, ⁹నీ
మృత్యుక్రూరభయంబు బాసితిని జామ్మి నీదయాసంపదన్. 93

1. క. నయ్య. చ. నన్య. 2. క. నన్ను. చ. ట. నను. 3. క. బరధామ. చ. పరమధామ
ట. పరంధామ. 4. క. పూర్ణపూర్వ. చ. పూర్వవిభవ. 5. చ. లన. 6. చ. ములక. 7. వక్కణింతు
క. రు. వక్కణింతు. 8. చ. యనాథ. 9. చ. ట. యా.

టీక. కృతక్షీత్యానంద ! = చేయబడిన భూమ్యానందముకలవాడా ! - భూప్రజలకు ఆనందమును కల్పించువాడా ! అనాదిమూర్తివగు = ఆదివేని స్వరూపముగల - అనాదివగు; నీచేత్ = నీవలన; విధి.....ముఖ్యుల్ = బ్రహ్మ, శివుడు మొదలగు దేవతలు; నిత్యస్ఫూర్తిసనాథులు, ఐరి = కాశ్వత మైన స్ఫురణతోఁ గూడినవారు - ఎల్లపుడును ఉండువారు - అయిరి; తత్ప్రాయుండనే, కాన = (నేనును) వారిమఱివాడనే యగుటచే - వారివలెనే నేనును నీధత్తుడ నగుటచే; తత్.....అవిష్కృతి = ఆ నిత్యస్ఫూర్తితోఁ గూడుట యను సంపద అవిష్కరించుట; [‘ఆ కూడుకొన్నతనపు కలిమియొక్క వెలయుట’ అని పూర్వటీక.] కలుగున్.

మ. అని లోకత్రయమోహనుండగు రమాప్రాణేశు నెమ్మోమునం
దన చూడ్కుల్ నిగుడంగ భూమిసురరత్నం బూరకున్నంత¹నే
మునుగా ధాతృసమన్వితాఖిలమరున్ముఖ్యుల్ దగ్గ మ్రొక్కి మో
డ్చునకే లింపుగ నమ్మనీశ్వరుగుణంబుల్ సారె గీర్తించినన్. 94

టీక. లోకత్రయమోహనుండు = ముల్లోకములను మోహింపజేయువాడు - ముల్లోకములను చక్కనివాడు; రమాప్రాణేశుండు = విష్ణువు; దోరకున్నంతనే = దోరకయుండగా, నేన్, మునుగాన్ = నేనాదిగా; ధాతృ.....ముఖ్యుల్ = బ్రహ్మతోఁగూడి వచ్చిన దేవముఖ్యులు; ఇంపుగన్ = ఇంపుగా నుండగా; సారె = మాటిమాటికిని.

క. విని ముగ్ధహాసరుచిరా, ననుడై తనచుట్టునున్న నానామరరా
జవికాయముతోఁ బలుకున్, దనుజారి మహీసుగాన్యద త్రేక్షణుడై, 95

టీక. దనుజారి = రాక్షసులకు వైరియగు విష్ణువు; ముగ్ధ.....ననుడై = చిరునవ్వుచేఁ జక్కని ముఖముకలవాడై; మహీ.....క్షణుడై = బ్రహ్మక్షణుడైన పుండరీకుని ముఖముపయి ఉంచిన చూపు కలవాడై; నానా...వికాయముతోన్ = అనేకులైన దేవతాశ్రేష్ఠులసమూహముతో.

సీ. దాంతుండు సత్య²సంధాధురంధరుండు మద్భక్తుండు పితృహితోద్యముండునైన
యిద్ధరామరసూతి కీప్సితం బొసంగ నే వచ్చుచో మీరెల్లవారు నితని
కర్తిలీ సో⁴హాన్య మాచరించుటకునై యేతెంచినారు; నా కెవ్వరేని
హితులు నారలపనులెల్ల మీయవి కాన⁵ బరతాపతపులు పరము⁶దేక

తే. ముదితు లస్తత్ప్రశంసాభిముఖులునైన, వారు నాభక్తులగువారు; వారియందుఁ
ప్రీతిగలవారి నే నుద్ధరింతుఁ గీడు, వలన; వారలకంటె నవశ్య⁷మగుట. 96

టీక. దాంతుండు = ఇంద్రియనిగ్రహము కలవాడు; సత్యసంధాధురంధరుండు = సత్యవాది; పితృహితోద్యముండు = తండ్రికి హితమైన ప్రయత్నముకలవాడు; ధరామరసూతికిన్ = బ్రహ్మణ పుత్రునకు; ఆర్తిలిక్ = ప్రీతితో; పర.....తాపతపులు = ఇతరులబాధచే బాధపడువారు; పరము దేకముదితులు = ఇతరులసంతోషమున సంతసించువారు.

క. సద్భక్తసేవచేతన్, మద్భావము తుష్టిగన్నమాడ్కిఁ దరుళిలా
ద్యుద్భాతప్రతిమార్చల, ముద్భరితము గాదు నిక్కముగఁ దలపోయన్. 97

టీక. మద్భావము = నామనస్సు; తరు.....ర్చలన్ = మ్రాను, తాయి మొదలగువానినుండి విర్పడిన విగ్రహముల పూజలచేత; ముద్భరితము = సంతోషముతోఁగూడినది.

1. చ. ట. యే. 2. చ. సందా. 3. చ. గు. 4. చ. హాన్య. 5. క. పర. 6. ట. లేక. 7. ట. మగుదూ.

మ. ¹వలనా యేటికి నాశ్రయించి మనఁగా వానీరమున్ నీరమున్?

దలవెట్టే పచరింప నేటికి సమిద్ధానంబు దానంబు? న

చ్చలమా యేటికి నెత్తిగొట్టుకొనఁగా సన్న్యాసమున్ న్యాసమున్?

గలిఁ దేజాలు మదీయభక్తి రుచి భక్తశ్రేణికశ్రాంతమున్.

98

టీక. వానీరమున్ = నీటిప్రబ్బలిచెట్టును; నీరమున్ = నీటిని; తలవెట్టే = పిచ్చియా? పచరింపక, ఏటికి? = చేయనేల? సమిద్ధానంబు = సమిధలనిచ్చుట - హోమము; ఆచ్చలమా? = పట్టుదలమా? సన్న్యాసమున్ = లౌకికసంబంధములను పూర్తిగ విడుచుట; న్యాసము = అంగన్యాసాదికము; అశ్రాంతమున్ = ఎల్లపుడును; కలిక్ = కలికాలమందు; మదీయభక్తి = నాయెడఁగల భక్తి; రుచిక్ = తేజస్సును; తేజాలున్ = కలిగింపఁగలుగును.

తే. సర్వధర్మవిహీనప్రచారుడైన, నాత్మ మర్భక్తి గలదేని యతఁడ చూవె

నాకు నత్యంతహితుఁడు సుశ్లోకరతుఁడు, నిఖిల ధర్మప్రసర్తననిశ్చితుఁడు. 99

టీక. ఆత్మక్ = మనస్సును; సుశ్లోకరతుఁడు = మంచికీర్తియుం దాసత్వఁడు; నిఖిల..... నిశ్చితుఁడు = సమస్తధర్మములను నెఱవేర్చుటలో నిశ్చయముకలవాఁడు.

ఆ. అస్తదంకధారి యగు భక్తవ¹రుమేచు, నాకుఁ గూర్చినట్లు నాకులార!

వదలకే వసించు వైకుఁతనగరంబు, నందుఁ గొలుప దంతరంగమునకు. 100

టీక. నాకులార! = దేవతలారా! అస్తదంకధారి = నాచిహ్నములగు శంఖచక్రదులను ధరించిన వాఁడు; కూర్చినట్లు = ఇష్టపడునట్లు; కొలుపదు = సరిపడదు.

క. నాయందు భక్తుఁడుండున్, బాయక యే నధివసితు భక్తునియందున్

మాయురువురకుం గలుగున్, గాయప్రాణానుకూల్యకౌశల్యంబుల్. 101

టీక. పాయక = విడువక; కాయ... ..కౌశల్యంబుల్ = దేహమునకు, ప్రాణమునకును గల్గి సంబంధములు.

ఆ. మహితపుణ్యులైన మద్భక్తవరులకుఁ, గానివాఁడు నాకుఁ గానివాఁడు

భాగవతుల నన్ను భావించి యొకటిగాఁ, గన్నవాఁడు నన్ను గన్నవాఁడు. 102

టీక. భాగవతులక్ = భక్తులను; ఒకటిగాక్ = భేదము లేనట్లుగా.

క. మీయెడ మద్భక్తిగఁగో, చాచ్యముఁ గనుగొంటి నేను సత్యంబు బహు

పాయంబుల మద్భక్తుని, కై యాట కేతెంచుటక్ వియచ్చరులారా! 103

టీక. వియచ్చరులారా! దేవతలారా! మల్.....చాచ్యముక్ = నాయెడ భక్తి యొక్క ఆధిక్యమును.

మ. సురకర్తంది హిరణ్మయైత్యసుతు వ్యాసుక్ శౌనకుక్ శ్రీపరా

శరు రుక్మాంగదు సంబరీష సరమాజానిక్ వసిష్ఠుక్ బురం

దరపుత్రుక్ శుకు దాల్భ్య భీష్మ వెఱగొందంజేయు మద్భక్తిత

త్పరుఁ డీశ్రణ్యుఁడు పుండరీకుఁడతనిక్ బాలింతు మేలీవులన్.

104

1. చ. రమేశు. 2. క. యొకట. చ ట. యొకటి. 3. చ. యేతెంచు. 4. క. భావించు.

చ. ట. బాలింతు.

టీక. సురకర్తందే = నారదుని; హిరణ్యదైత్యసుతు = ప్రహ్లాదుని; సరమాజాని = విభీషణుని; పురందరపుత్ర = అర్జునుని; వెఱుగు, ఒందజేయు = ఆశ్చర్యపడునట్లు చేయు - వారి కంటె గొప్పభక్తినిజూపు; మేలీవుల = గొప్పవరములచేతను.

ఈపద్యమునకు 'ప్రహ్లాద నారద పరాశర పుండరీక, వ్యాసాబరీష కుక శౌనక భీష్మ దాహ్మ్యై; రుక్మాంగ దాష్టన వసిష్ఠ విభీషణాదీ, పుణ్యా నిమా పరమభాగవతా స్త రామి' అను శ్లోకము మూలము.

ఆ. వినుడు మీకు నేని గవరాని 'యీప్సితం, బీతపస్వివరుని కిత్తు నేడ
దెన్ది వేడె భక్తుఁ డద్దియ యొరఁగంగఁ, గట్టిచాడఁ గేలఁ గంకణంబు. 105

టీక. ఈప్సితంబు = ఆభీష్టము - కోరిక.

క. అని దేవకీకుమారుడు, మునివదనముఁ జూచిపలుకు మోదాంబుదగ
ర్జనమునఁ బ్రసాదసాగరఁజనితధ్వని యచఁగ నిగుడు సరసారభటిన్. 106

టీక. మోదాంబుదగర్జనము = సంతోష మేఘముయొక్క ఉఱుమువలన; ప్రసాద..... ధ్వని = అనుగ్రహ ము సముద్రమున పుట్టిన ధ్వని; సరసారభటి = చక్కని వాక్పద్ధతితో; పలుకున్. ఆలం. ఉత్పేక్ష.

ఉ. నీపితృభక్తి నీతపము నీవనిశంబు నొనర్చునర్చ యు
ద్దీపితహర్షజేసె జగతీసురవందన! నన్ను, నీకు నా
రూపము భక్తిమత్సదనరోహణశైలము చాలిదక్కఁ గాం
తొపరిపూర్తిగా వర మొసఁగెద వేడు యథారుచిప్రథన్. 107

టీక. అనిశంబు = ఎల్లపుడు; ఉద్దీపితహర్ష = ఎక్కువ సంతోషముకలవానిని; భక్తి మత్సదనరోహణశైలము = భక్తికలవారి (భక్తుల) ఇంద్రలోని రోహణ (రత్నములుగల) పర్వతము; కాంతాపరిపూర్తి = కోరిక నెఱవేఱుట; కాన్ = అగునట్లు; యథారుచిప్రథన్ = నీకోరికకు అను గుణముగా. ఆలం. రూపకము.

క. భాగ్యమనై యిహపరపరి, భోగ్యార్థమనై యగణ్యపుణ్యమనై వై
రాగ్యజ్ఞానోన్నతులగు, యోగ్యతములపాల వాలియుండుదుఁ జొవ్వి! 108

టీక. భాగ్యమనై = సంపదనయి, ఇహ.....ర్థమనై = ఈ లోకమునను, పరలోకమునను కూడ అనుభవింపఁగల వస్తువునయి; అగణ్యపుణ్యమనై = లెక్కలేని పుణ్యస్వరూపము కలవాడనయి; వైరాగ్య.....న్నతులు = వైరాగ్యముచేతను, జ్ఞానముచేతను గొప్పవారు; వాలి = వంగి; ప్రేమ గలిగి; ఉండుదున్ = ఉండును.

వ. విశేషించి నీయెడం బ్రసన్నుండనై యున్నవాడ; నభీష్టవృష్టిఘనాఘనంబగు
మదీయఘృణాగుణంబునకు భాజనంబవైతివి; జగజ్జాలంబున వస్తుజాలంబు నీకు
దుర్లభంబు లేదని పలుకు యదవల్లభునలనం బ్రబోధితుండై. 109

టీక. ప్రసన్నుండనై = అనుగ్రహించినవాడనయి; ఆభీష్ట.....ఘనంబు = కోరికలను వర్ష మునకు వర్షాకాలపుమేఘము; మదీయఘృణాగుణంబునకు = నాయొక్క దయాగుణమునకు; భాజనం బవు = పాత్రమవు; ప్రబోధితుండై = మెలఁకువ పొందింపఁబడినవాడు - ప్రోత్సహింపఁబడిన వాడు; ఆలం. రూపకము.

సీ. పుండరీకుడు పల్కుబుద్బుదాభములైన సీరులు నికా గామింపఁ జేరి కల్ప
 విటపిఁ గుల్తాషముల్ వేడు వెట్టిగలాడె? నిఖిలదుర్లభుడగు నీవు నన్నుఁ
 గరుణింతు, వరమిత్తు, గాతు, నీడేరుతు ననియున్ని భయ మేది? యద్భుతార్థ
 మర్థింతు, నిపుడున్నయట్ల యస్తన్నామచిహ్నితైతన్యహాక్షేత్రతీర్థ
 తే. మధ్యతలమున నిలువు నామచవి జేసి, సకలజనులకు మోక్షరాజ్యము నొసఁగుచు,
 నిదియ నాశోర్క జగదేకహితము నిదియ, దీనిమీఱిన నీరియొల్ల దేవదేవ! 110

టీక. బుద్బుదాభములు = నీటిబుగ్గలవాటివి; సీరులు = సుపదలను; కామింపఁ = కోరఁగా;
 కల్పవిటపిఁ = కల్పవృక్షమును; కుల్తాషముల్ = గుగ్గిళ్లును; కలాడె? = ఉడునా? నిఖిలదుర్లభుడు =
 అందఱికిని లభింపనివాడవు; అస్తత్.....తలమునఁ = నాపేరితో చిహ్నితములైన (నాపేరుగల)
 యాక్షేత్రముయొక్కయు తీర్థముయొక్కయు మధ్యప్రదేశమునందు; నామచవిజేసి = నాప్రార్థన
 వలన; మీఱిన = అతిశయించిన; ఒల్లఁ = అంగీకరింపను.

వ. అని వెండియు నతండు చాపలాతిశయమునఁ జర్వితచర్వణంబుగా సర్వసుపర్వ
 దుష్ప్రపం¹బగు నీ రూపంబు కృపాపరతంత్రం బగుచు నాకు నగపడుటకు
 భూతవ్రాతంబులు ప్రభూతాద్భుతరసమస్పృణమానసంబు లగుచు నున్నయవి;
 భవదీయంబగు నకారణ²సుకృతిత్వంబునకు నియంతయుం గలండె? యుత్తరం
 గంబగు సంసారతరంగమాలి మునుంగుచు: బొనుంగుపడి యనంగీకృతవిజ్ఞాన
 జ్ఞాన³విలాసులై దోసంబులంజేసిన కరువులనందగు నలసులకు వెల సులభంబు నధిక
 ఫలంబునగు యుష్మద్దర్శనంబు భవభయకర్మనంబు నుపసర్గజలదవర్గస్పర్శ⁴నంబు
 నపవర్గదర్శన నిదర్శ⁵నంబు నగుఁగాక! ఏతత్క్షేత్రంబు నీయాజ్ఞానశేషక్షేత్ర
 విశేష⁶త్తంసం బగుంగాక! ఈ తీర్థంబు నస్తన్నామాంకితసమర్థనంబున నుత్తమం
 బగుంగాత⁷మని. 111

టీక. చర్వితచర్వణంబుగాఁ = చెప్పినదానినే మఱిలఁజెప్పనట్లుగా; సర్వసుపర్వదుష్ప్రపం
 బంబు = సమస్తదేవతలకును పొందరానిది; భూతవ్రాతంబులు = జీవరాసులు; ప్రభూత.....మాన
 సంబులు = ఎక్కువ ఆశ్చర్యముచే చిక్కనైన మనస్సుకలవి; సుకృతిత్వంబునకుఁ = మేలుచేయు
 పద్ధతికి; నియంత = నియమించువాడు - ఆజ్ఞాపించువాడు; ఉత్తరంగంబగు = వైకిలేచు (విజృంభించు)
 అలలు గల; సంసారతరంగమాలిఁ = సంసారసాగరమున; బొనుంగుపడి = తేజస్సుచెడి; అనంగీ.....
 కలాసులై = గ్రహింపని (ఎఱుంగని) విజ్ఞాన జ్ఞానముల లీలలు కలవారయి; దోసంబులఁ = దోష
 ములతో - పాపములతో; కరువులు = పోతపోయి అచ్చులు; భయభయకర్మనంబు = పునర్జన్మభయ
 మును ఊహించఁజేయునది; ఉపసర్గజలదవర్గస్పర్శనంబు = ఉపద్రవములను మేఘములగుంపునకు గాలియగు
 నది; అపవర్గదర్శననిదర్శనంబు = మోక్షదర్శనమునకు తార్కాణమైనది; అశేషక్షేత్రవిశేష⁶త్తంసంబు =
 గొప్పక్షేత్రము లన్నిటియందును ఉత్తమమైనది; అస్తన్నామాంకితసమర్థనంబునఁ = నాపేరిచే
 చిహ్నితమగునట్లు నెఱవేర్చుట (చేయట) చేత.

ఉ. ఆనతమాళియై¹ యిటులఁ బ్రార్థనసేయు మునీంద్రు శాంబరీ
 మానుషవేషధారి దయమానమనఃస్థితి² విభిన్న నవ్వుచు³

1. చ. మన. 2. క. సుకృతత్వ. చ. ట. సుకృతిత్వ. 3. చ. నంబులై. 4. చ. నంబున.
 5. చ. నఁజగు. 6. చ. ట. ఊని 7. క. యటలు. చ. ట. యటల. 8. చ. విగ్గ.

వీనులఁ దాఁకు గన్గడల వేమలు చూచుచుఁ బల్కుఁ జిల్కుపూఁ
దేనియ సోన వెల్లువలఁ దెప్పలఁదేలేడు మేలిపల్కులన్.

112

టీక. ఆనతమాళియై = మచిన తల కలవాడై; కాంబరీమానుషవేషధారి = మాయామానుష
విగ్రహముచు ధరించినవాడు - శ్రీకృష్ణుడు; దయమానమహాస్థితిన్ = దయతలచిన మనోవ్యాపా
రమున; బిగ్గన్ = గట్టిగా; చిల్కు.....వెల్లువలన్ = కారుచున్న పూవుదేనెవానవలని ప్రవా
హములందు; తెప్పలదేలేడు = ఓలలాడెడి; మేలిపల్కులన్ = మచిమాటలతో; పల్కున్.

సీ. అతిదుర్లభంబు వేడితి దుర్లభుడనైన ¹యే నీకుఁ దక్కుట మకానిరర్య!
త్వత్ప్రియాన్తముగ నీ స్థలమునఁ బరివారము క్తుండనై నిల్చి యున్ననన్ను
నేపించువారెల్లఁ జిరపుణ్యవంతులు నిహపసుఖలాభహృష్టమతులు
కలికాలకల్తషగరళకూటాటోపకాళోలకంతులు ²గళితభవులు

తే. నయ్యెవరు; సర్వదివ్యోత్తమాస్తదాజ్ఞఁ
బూని ³యీక్షేత్రమును దీర్ఘమును సమస్త
భువనవర్ణితవిఖ్యాతిఁ బొదలుగాత
⁴మెల్ల పుణ్యస్థలములకు నెక్కు డగుచు.

113

టీక. దుర్లభుడను = లభింపనివాడను; దక్కుటన్ = అధీకుడనగుటచే; ఇహ.....
మతులు=ఈలోకపుసుఖములతోను, పరలోకసుఖములతోను సంతోషించిన మనస్సు కలవారు; కలి.....
కంతులు=కలికాలమునందలి పాపము లనెడి విషసమూహములయొక్క విజృంభణమునకు శివులైనవారు-
కలికాలపాపములను నశింపజేయువారు; గళితభవులు = నశించినజన్మకలవారు - జన్మరహితులు; ఎల్ల
పుణ్యస్థలములకున్ = అన్ని పుణ్యస్థలములకంటె; ఎక్కుడు=గొప్పది; పొదలుగాత!=ప్రసిద్ధమగుగాత!

క. త్వన్నామచిహ్నితంబగు, నిన్నేలయె తెల్లదీవి; యేనుం కుటకున్

మన్నించి భక్తవాంఛా, భుక్తిన్నతు లొసఁగుటయె నాకు యుక్తవ్రతమున్. 114

టీక. ఇన్నేలయె = ఈక్షేత్రమే; తెల్లదీవి = శ్వేతద్వీపము; మన్నించి = గౌరవించి; యుక్త
వ్రతమున్ = తగిన నియమముకూడ.

సీ. విను ధాతృసుత! యప్పు డనిమిషు లనురారి కృపకు నచ్చెరువంది కేలు మొగిచి
'పరమేశ! యో భక్తపరతంత్ర! భావానువర్తి! పరబ్రహ్మ! వరద! నిన్ను
నరచేతిమణిఁజేసి యవనివారలకెల్ల నపవర్గ మొసఁగు నీయయ్య ⁵నెట్లు
వోలు విశ్రాణనసాలంబు యాచకకాంక్షితమాత్రాప్తికారణంబు

తే. ⁶నీకె తగు నీతనికె తగు నిఖిలగమ్య
పూజ వడయంగఁ బూజించి పొగడువడయ'
నని మురద్యేషి, బుండరీకుని పొగడుచుః
జనిరి సమర్థముగఁ నిజస్థానములకు.

115

1. క. నే. చ. ట. య. 2. చ. కలిత. 3. చ. యా. 4. యెల్ల. 5. చ. ట. ముల్. 6. చ.
యెట్లు. 7. చ. నీక. 8. చ. నీక. 9. సధన. ట.

టీక. ధాతృశత! = నారదుఁడా! అపవర్గము = మోక్షము; విశ్రాంతసాలాము = ఈ మ్రాగు=కల్పవృక్షము; యావక.....కారణము = యావకులు కోరికకోరికలకు మాత్రము ఇచ్చునది - అధికముగా ఈయనిది; మురద్యేషిక్ = విష్ణుని.

ఆ పొగడి రఖిలమునులు జగము లానందిచె, నాటపాట చూపి రమరమణుల
లా దినంబు నుదిన¹మయ్యు దుర్దినమయ్యె, విబుధతరులతాంతవృష్టి గురియ. 116

టీక. అమరరమణులు = అపరసలు; సుదినము = మంచిదినము - మంచిరోజు; దుర్దినము = చెడ్డరోజు, మేఘములు కప్పటచే చీకటియైన రోజు; విబుధ.....వృష్టి = కల్పవృక్షపు పూలవాన. అలం. విరోధాధానము.

సీ. శిఖిపింఛధారియై చేదోయి కటి నిల్చి హరితీర్థమునఁ బశ్చిమాభిముఖుఁడు
క్షేత్రంబునందుఁ బ్రాగ్విభిముఖుఁడనై రెండు మూర్తులు దాల్చుచుండు; నతని
పదపీఠమై యొప్పు ఫణిభర్త; రమ గొల్పు ప్రీయన శ్రీయన రెండుగడలఁ
జామరహస్తలై; ఛందోమయాకృతి ఖగలోకనాథుఁ డగ్రమున వెలయు;

తే. దక్షిణంబున సనకప్రధానమునులు, దామ బొగడుచు నేవించుఁ దమ్మిచూలి;
యేను రుద్రులు నేవింతు మెడమవలన; వెనుక నుండుదు రింద్రాదివిబుధవరులు.

టీక. శిఖిపింఛధారియై = నెమిలిపురిని (తలపై) ధరించినవాడై; చేదోయి = రెండు చేతులు; ప్రాగ్విభిముఖుఁడు = తూర్పుదిక్కునకు ఎదురుగా ఉన్నవాడు; ఫణిభర్త = సర్పరాజు - శేషుఁడు; రమ = లక్ష్మీదేవి; రెండుగడల = రెండు దిక్కులందును; ఛందోమయాకృతి = పేద న్వరూపముతో; ఖగలోకనాథుఁడు = గరుడుఁడు; అగ్రమున = ఎదుట; తమ్మిచూలి = బ్రహ్మ.

వ. వత్సా! శ్రీవత్సలాంఛనుభక్తవత్సలత్వంబు నీవు నెఱింగినయదియకదా! విను
మత్తెఱంగున మెఱుంగు టొల్లయ గొల్లదొర కరకలితచిత్రభస్మజలజశుక్తియు,
విరచిత వినత⁴ముక్తియు, గుటిలకోమలవిసీలకుంతలనికరుండును, నపరిమితకనుకా
కరుండును, గటితటఘటితదోఃస్థంభయుగళుండును, జటులనిశాటగళనిగళుండు
ను, మకరకుండలమంతకపోలఫలకుండును, యమకులతిలకుండును, తుల్లకాశిక్య
సఖ్యాభిరామమృదులోరుద్వయుండును, నద్వయుండును, బుండరీకప్రభృతి
మునిజనసేవ్యమానుండును, ననూనుండును, నఖండజ్ఞానానందైకవిగ్రహం
డును, విగళితజగన్నిగ్రహం⁷డునునై; పంచాబ్దంబును, బంచశరసహస్రాతి
శాయి విలసనసరసంబును, నిచ్చాదిగంబరంబును నైన ప్రాయంబును, నవరత్న
సానుప్రాయంబును, బాహ్యభ్యంతరకర్వా⁹రాష్ట్రకవిసృష్టంబు, నదభ్రంబు, నభ్రం
కషంబును నగు మహాప్రాసాదంబునందు వాసవవైశ్రవణ¹⁰వరుణవైవస్వతప్రముఖ
మఖభుగలఘుకిరీటమణిగణ పుణిమంజరీపింజరీకృతంబగు శేషపీఠంబు నధిష్ఠించి,
చరణద్వయాంతరాళోపలాలితగోయష్టిలతామలబ్లియై భువనత్రితయకామితకల్ప
వల్లియునైన తన యాకృతి యవికృతభావంబునం బ్రభవింపఁ దత్తేత్రతీర్థమధ్యం
బుల సంగీకృతాధ్యాసీనుండై వాసుదేవాదివృక్షాహంబులు, జ్ఞానక్రియాదిశక్తులు,

1. చ. ట. మయ్యె. 2. చ. దుగ్గ. 3. చ. భస్మజల 4. చ. యుక్తి. 5. చ. దశ. 6. చ. సీక్య. 7. క. దునై. చ. దువనై. 8. క. పంచ. 9. చ. రాంతక. 10. క. లో'వరుణ' లేదు.

వసురుద్రాదిత్యాదిమరుద్విశేషంబులు, నశేషనిగమంబులు, నఖిల⁷సిద్ధాంతంబులు, సమస్తతీర్థసార్థంబులు, సకలమంత్రరహస్యంబులు, సర్వ¹గాంధర్వసర్వస్వంబులు, విశ్వవిశ్వాధికైశ్వర్యంబులు, ననశ్వరసంపదలంబుల బొదలి నేవింపఁ బెంపు మెఱసి యుండె నని వెండియుఁ ²గుండలికుండలుం డిట్లనియె. 118

టీక. శ్రీవత్సాంభనుడు = విష్ణువు; మెఱుగు.....దొర = మెఱయుచున్న వస్త్రమును ధరించిన గొల్లరాజు - శ్రీకృష్ణుడు; కర.....కుక్తియుక్ = చేతియం దున్న విచిత్రమైన సంచియు, శంఖమును కలవాడును; విరచితవినతముక్తియుక్ = కూర్పబడిన నమ్రుల మోక్షము కలవాడును; కుటిల.....నికరుండును = పనికినవియు, మృదువైనవియు, నల్లనివియు నగు తలవెండ్రుకలు కలవాడును; కటి.....యుగళుండును = మొలపై నుంచిన స్తంభములవంటి రెండు భుజములు కలవాడును; చటుల.....నిగళుండును = క్రూరులైన రాక్షసుల మెడలకు సంకెల అయినవాడును; ఝల్లకా...
...ద్వయుండును = చిన్నచిక్కపు కూడికచే (జాలెనుచిని కట్టుకొనుటచే) ఇంపయిన మెత్తని రెండు తొడలును కలవాడును; అద్వయుండును = తనకు రెండవది లేనివాడును; అనూకుండును = తక్కువ కానివాడును - గొప్పవాడును; అభండ.....విగ్రహుండును = కాశ్వతజ్ఞానానంద స్వరూపుడును; విగళితజగన్నిగ్రహుండును = నశింపజేయబడిన లోకభయము కలవాడును; పంచాబ్జంబును = విదేండ్ల వయస్సు కలదియు; పంచ.....సరసంబును = వేయిమంది మన్మథుల నతిక్రమించిన చక్కదనముచే ఇంపైనదియును; ఇచ్చాదిగంబరంబును = కోరి వస్త్రమును విడిచినదియు; ప్రాయంబు = వయస్సు; నవ.....ప్రాయంబును = నవరత్నముల ప్రోగు అను కొందకు చరియవంటిదియు; బాహ్య.....విస్మయంబు = బయటను, లోపలను ఎనిమిది ద్వారములచే విడువబడినదియు - (ద్వారాష్టకవిశిష్టంబు - అని యుండునేమో!) - ఎనిమిది ద్వారములు కలదియు; అదభ్రంబుక్ = గొప్పదియు; అభ్రంకవంబుక్ = అకాశము నంటుచున్నదియు; మహాప్రాసాదంబునందుక్ = గొప్ప సౌధమునందు; వాసవ...పింజరీకృతంబు - వాసవ = ఇంద్రుడు; వైశ్రవణ = కుబేరుడు; వైవస్వత = యముడు; ప్రముఖ = మొదలైన; మఖభుక్ = దేవతలయొక్క; అలఘుకిరీట = గొప్ప కిరీటములందలి; మణిగణ = మణుల సమూహముయొక్క; ఘృణిమంజరీ పింజరీకృతంబు = కాంతిసమూహముచే ఎఱుపుకలిసిన పసుపువన్నె కలదిగాఁ జేయబడినది; చరణ.....మతల్లియై = రెండుకాళ్ల నడుమ నిటికించిన సన్ననిగొప్ప నెలకోల (పశువులను త్రోలెడి కట్ట)కలవాడయి; భువన...వల్లియుక్ = మూడు లోకములకు కోరిన కోరికల నిచ్చుటకు కల్పవృక్షమును; ఆకృతి = ఆకారము; అవికృతిభావంబునక్ = వికారములేనట్లు - సహజముగా; అంగీకృతాధ్యాసీనుడై = అంగీకరింపబడిన డీనికి కలవాడై - స్థిరముగా కూర్చున్నవాడై; వ్యూహములు = గుంపులు; మరుద్విశేషంబులు = దేవతలు; అశేషనిగమంబులు = సమస్తవేదములు; సార్థంబులు సమూహములు; సర్వ...సర్వస్వంబులు = సమస్త సంగీత సంపదలు; అనశ్వరసంపదలు = నాశములేని (స్థిరమైన) సంపదలు; కుండలికుండలుండు = పాము కుండలముగాఁ గల శివుడు.

క. నారద! ధృతహేమరసా, సారచ్ఛరితంబు విష్ణుసదనం బది వే

దీరచితారాత్రికతతి, భూరమణీమణికిరీటముం ³బురుడించున్.

119

టీక. ధృత.....చ్ఛరితంబు = ధరింపబడిన బంగారురసప్రవాహముచే పూయబడినది - బంగారుపూత కలదనుట; విష్ణుసదనంబు = విష్ణునియిల్లు - దేవాలయము; వేదీరచితారాత్రికతతి =

7. క. శుద్ధాంత. చ. ట. సిద్ధాంత. 1. క. గంధర్వస్వరసారస్యం. చ. ట. గాంధర్వసర్వస్వం.

2. ట. పుండరీకుం. 3. చ. బురణించున్.

తిన్నెవైగూర్పబడిన హారతులగుంపుకలది; భూ...కిరీటమున్ = భూమియను స్త్రీయొక్క మణికిరీటమును; పురుడించున్ = అనుకరించును. అలం. ఉపమ.

క. అల తీర్థస్థలిక్షేత్రస్థలి లీలావిగ్రహ ద్వితయంచుతుండై భా
సీలు పాండరీకవల్లభుఁ, దలచినఁ గనుగొన్నఁగరగతము లిహపరముల్. 120

టీక. పాండరీకవల్లభున్ = పుండరీకుని క్షేత్రమునకు ప్రభువగు శ్రీవిష్ణుని; కరగతములు = చేతికి చిక్కినవి.

క. వినబడఁడు చెవులఁగన్నులఁ, గనబడఁ డత్యుగ్రనారకవ్యధచేతన్
బొనుఁగుపడి జడియు వైష్ణవుఁ, డనవధిదురితప్రవర్తి యయ్యుఁ గుమారా! 121

టీక. అత్యుగ్ర.....చేతన్ = మిక్కిలి భయంకరమగు నరకలోకమందలి బాధచేత; బొనుఁగుపడి = లేజోపహీనుడయి; జడియు = తొలఁగునట్టి; వైష్ణవుఁడు = విష్ణుభక్తుఁడు; అనవధిదురితప్రవర్తియయ్యున్ = హద్దులేని పాపముల నాచరించినవాఁ డయినను.

చ. ఇరుగడలం ద్విరూపములఁ గృష్ణుఁడు దైత్యనిరాకరిష్టుఁ డ
ప్పరుసున నుండ నన్నడిమిభాగమునందు వసింతు రెవ్వ రా
నరులు మనుష్యరూపభరణంబునఁ గ్రీడ యొనర్చు యక్షకి
న్నరగరుడోరగద్యుచరనాథులుగాఁ గొని మ్రొక్కఁగాఁ దగున్. 122

టీక. ఇరుగడలన్ = తూర్పు, పడమరలు రెండుదిక్కులందును; దైత్యనిరాకరిష్టుఁడు = రాక్షసులను తిరస్కరించువాఁడు - విష్ణువు; అప్పరుసునన్ = ఆరీతిని.

ఉ. ఎయ్యది దివ్యసేవ్యతర మెయ్యది మానిమనోఽభిగమ్యమా
నెయ్యది నీవు నేను భజియింపఁగ నింపగు నెల్లనాఁడు నా
దయ్యపువెల్లు సుమ్మ సతతస్థితి వెల్లెడుఁ బుండరీకవా
గ్ధాయ్యలఁ బ్రజ్వరిల్లుచు జగత్త్రయదుష్కృతదాహదక్షమై. 123

టీక. మానిమనోఽభిగమ్యము = మునుల మనస్సులచే పొందఁదగినది; దయ్యపువెల్లు = దివ్యజ్యోతి; సతతస్థితిన్ = శాశ్వతముగా; పుండరీకవాగ్ధాయ్యలన్ = పుండరీకమునియొక్క మాటలనెడి హోమసాధకముక్కులచేత; జగత్...దక్షమై = ముల్లోకముల పాపములను దహించుటకు సమర్థమై. అలం. రూపకము.

మ. అలసంబుల్ మునిరాట్ప్రణీతములు ప్రాయశ్చిత్తముల్ పాతకం
బుల నిర్జింపఁగ; విష్ణుభక్తియు తగుఁబో దానికిం బూనఁ; బా
ములపల్లాటులు చీరలం దుడిచినం బోనేర్చునే మాంత్రికా
కలితాహిప్రతివీరమంత్రపదరేఖాశ్లాఘచేతంబలెన్. 124

టీక. పాతకంబులన్ = పాపములను; నిర్జింపఁగన్ = జయించుటకు - నశింపఁజేయుటకు; మునిరాట్ప్రణీతములు = గొప్పమునులు ఏర్పఱచినవైన; అలసంబుల్ = మాంద్యముగలవి - అసమర్థములు; దానికిన్ = ఆపాపనాశనమునకు; తగున్, పో = తగియున్నదికదా! మాంత్రిక...బలెన్ = మంత్రగాండ్రు వేసిన విషమునశింపఁజేయు మంత్రపదముల ఉచ్చారణచేతవలె; పాముల పల్లాటులు = పాముల దంతములకాటులు; పోనేర్చునే! అలం. దృష్టాంతము.

సీ. జగదధిష్ఠానంబు సచ్చిదానందాత్మకము ¹నందనందనాత్మకము తేత్ర
తీర్థస్థితము పృథగ్దీపితంబు నృసింహరామమత్యాదివిగ్రహము లెట్టి
యవి యనఁదగియుండు నట్టిద యగు దాని ²హైతుకు లఘుతమఃప్రోతమతులు
గాంచి యర్చలయం దొకటిగాఁగఁ దలఁచి వికత్థనం బొనరించి గరుసులేక

తే. రారవంబుల డింది పారంబులేక, వనరుదురు; గాని విజ్ఞానవంతులైన
వారు శిలగాఁగఁ దలఁచ రెవ్వారు దృష్టి, గోచరబ్రహ్మమని చూచి కొలిచియునికి.

టీక. జగదధిష్ఠానంబు = జగత్తు స్థానముగాఁగలది - జగమంతటను వ్యాపించినది; సచ్చిదా
నందాత్మకము = సత్తు, చిత్తుల స్వరూపము ఆనందముగాఁగలది; పృథగ్దీపితంబు = వేరుగా ప్రకాశించు
నది; అఘ...మతులు = పాపములను చీకట్లచే కుట్టబడిన (ఆక్రమింపబడిన) బుద్ధికలవారు - జ్ఞాన
హీనులు; హైతుకులు = హైతువాదులు; [పూర్వటీకలో 'హైతుకులు = ఆయుధములు పూనినవారు'
అని కలదు; ఆ మూలము, వ్యాఖ్యానమును అసంగతములు.] వికత్థనంబు = లేనిపోనిపొగడ్త; గరుసు =
హద్దు; డింది = మునిగి; పారంబు = అంతము; వనరుదురు = దుఃఖింతురు; శిలగాఁగఁ = తాతనిగా;
దృష్టిగోచరబ్రహ్మము = కనుల కగవడుచున్నపరమాత్మ.

శా. ఆ వాణీరమణుండు ప్రార్థనముసేయన్ దేవకీదేవియం

దావిర్భావమునొంది యేరికి నలభ్యంబైనోరేవన్ జగ

జ్ఞీవాతుస్థితి నుండు నిండుదొర విస్తేరాననున్ నిత్యసం

సేవం దెల్పు జితేంద్రియండు తమముం జించుం గసుం దత్త్వమున్. 126

టీక. వాణీరమణుండు = బ్రహ్మ; ఆవిర్భావమును, ఒంది = జనించి; రేవన్ = సోబగుతో;
['రేవన్ = విధమున' అని పూర్వటీక.] జగజ్జీవాతుస్థితిన్ = లోకము నుజ్జీవింపజేయు జీవనాచార
విధమున; నిండుదొరన్ = పరిపూర్ణుని; విస్తేరాననున్ = చిరునవ్వుతోఁగూడిన ముఖము కలవానిని;
నిత్యసంసేవన్ = సదా - నిత్యము సేవించుటచే; తెల్పు = తృప్తిపొందించు; స్తుతించునట్టి; తమమున్ =
అజ్ఞానమును; చించున్ = చెదరఁగొట్టును - నశింపజేయును.

తే. భక్తిగద్గదరీతివాగ్భరము ³లోలయ, నటనమునఁగూడి గోపికానాథుమోల

నిలిచి కీర్తించుపుణ్యండు నళినోబంధు,దళన మొనరించి తత్త్వపదమున కరుగు.

టీక. భక్తి.....రీతిన్ = భక్తిచే గొంతుక పీనమగురీతిని; వాగ్భరములు = మాటలు - స్తుతులు;
ఒలయన్ = నటనమునన్ = నాట్యమునందు; నళినబంధుదళనము, ఒనరించి = సూర్యుని భేదించుట
నొనర్చి-సూర్యమండలమును బ్రవేశించి; [మత్తులయాత్మ సూర్యమండలమును భేదించుకొని విరజానదిని
దాటి పిదప బ్రహ్మపదమును పొందునని శ్రుతి.]

క. హరి సోపహారు లక్ష్మీ, శ్వరు నెవ్వరు చూతు రట్టివారలు సకలా

మరపూజ్యులు; వారందునఁ, పొరసిన పుణ్యము లగణ్యములు గుణజలధీ! 128

టీక. సోపహారున్ = కాసుకతోఁ గూడినవానిని = [ఏదేని కాసుక నిచ్చి, హరిని జూడవలె
నని భావము.] పొరసిన = పొంది; అగణ్యములు = లెక్కలేనివి.

క. ఇతిహాసపురాణకథా, ⁴శ్రుతిస్త్రుతులు నందగోపసుతుక ట్టెదురన్

సతతము పఠియించు మహామతి పరమపదంబు నందు మతిమన్తుఖ్యా! 129

1. చ. నందాంగకము. 2. చ. ద్వైతి. ట. హైతి. క. హైతి. రి. ట. సేవన్. 4. చ. లాలయ.

5. చ. ట. గూడ. 6. చ. బంధ. 7. చ. స్త్రుతి శ్రుతు.

టీక. మతిమన్తుఖ్యా! = బుద్ధిమంతులలో ప్రధానుడే! పరమపదంబు = వైకుంఠమును; అందుకొ = పొందును.

క. తీర్థమున నాడి బ్రహ్మభ్యర్థితలీలావతారు భక్తాధారున్
భార్గసఖుఁ గొల్వఁగల మో, తౌగ్ధులకున్ గలవు సచ్చిదానందంబుల్. 130

టీక. అడి - స్నానమాడి; బ్రహ్మభ్యర్థితలీలావతారున్ = బ్రహ్మచే పూజింపబడిన విలాసార్థపుటవతారము కలవానిని; భక్తాధారున్ = భక్తులకు ఆధారమైనవానిని; భార్గసఖున్ = అర్జునుని మిత్రమును; సచ్చిదానందంబుల్ = శాశ్వతజ్ఞానసంతోషములు; కలవు = కల్గును.

సీ. భూణహుండును సురాపుండు బ్రహ్మఘాతీయు గురుతల్పగుండు న్నేయి గోవధోప
జీవి పితృద్రోహి శిశు¹హంతపరదార²రతుండు నిందకుండు సర్వస్వభోక్త
సత్పరిత్యక్తుండు సర్వాభిమర్శి³హైతుకుండు సర్వాపలాపకుఁ డశుచియు
నిజధర్మవిద్వేషి నీచుండు పాపండ్లపండ్లప్రవణుండు స్వేచ్ఛావిహారి

తే. కృత మెటుంగనివాండు సూన్యతము లేని
వాండు నమినఁ జెడఁ జూచువాండు మొదలు
పాపకారులకేనియుఁ బొండరీక

తీర్థహరిమూర్తియుగ మిచ్చు దివ్యపదము. 131

టీక. భూణహుండును = కడుపులోని పిండమును చంపినవాడును; సురాపుండున్ = మద్యమును త్రాగువాడును; బ్రహ్మఘాతీయున్ = బ్రహ్మహత్య చేసినవాడును; గురు.....రతుండు = గురుద్రోహి, బాగారము దొంగిలించినవాడు, గోవులను జంపి జీవించు కసాయివాడు, తలిదండ్రులకు ద్రోహముచేయువాడు, బిడ్డలను చంపువాడు, పరస్త్రీలయెడ ఇష్టము కలవాడు; నిందకుండు = ఇతరులను నిందించువాడు; సర్వస్వభోక్త = అందఱిసొత్తును భుజించువాడు; సత్పరిత్యక్తుండు = మంచివారిచే వెలిపేయబడిన (విడువబడిన) వాడు; [పూర్వటీకలో 'సత్పరిత్యక్తుండు = నిజము లేనివాడు' అని యున్నది.] సర్వాభిమర్శి = అందఱిని విమర్శించువాడు; ['అన్నింటి నంటువాడు' అని పూర్వటీక.] హైతుకుండు = హేతువాది; సర్వాపలాపకుండు = సర్వమును దాచుకొనువాడు; పాపండ్ల.....ప్రవణుండు = నాస్తికులగు పాపండులయందును, నపునకులందును ఆసక్తుడవాడుగు; కృతము = చేసిన యుపకారమును; సూన్యతము = సత్యము; పొండరీక.....యుగము = పొండరీకక్షేత్రమున నున్న విష్ణువుయొక్క రెండు మూర్తులును; దివ్యపదమున్ = మోక్షమును; ఇచ్చున్.

చ. అలఁతి పిసాళినవ్వు మధురాధరబింబఫలంబు తమ్మితే
కుల నగు సోగకన్నులు ప్రకుంచితకుంతలచారుఫాలమున్
బలుచనిచెక్కులం గలయఁ బర్విన కుండలరత్న కాంతులున్
గల శిఖిపింఛలాంఛను మొగంబు గనందగు ధూపవేళలన్. 132

టీక. అలఁతిపిసాళినవ్వు = చిన్న, చక్కని నవ్వు; మధురా.....ఫలంబు = దొండపండు వంటి మధురమగు పెదవి; ప్రకుంచిత.....ఫాలమున్ = మిక్కిలి వంగియున్న జాట్టుగల (వంకర ముంగురులు గల) నుదురును; కలయఁబర్విన = అన్నియెడలను వ్యాపించిన.

1. చ. హంత. హంతృ. క. 2. చ. రతుడు. రతులు. క. 3. క. సత్పరిత్యక్తుండును. చ. సత్పరిత్యక్తుండు. 4. క. హేతికుడు. చ. హైతికుడు.

క. త్తణము త్తణార్థంబైనః త్రి, త్తణలలితం బగు పయోధిశయనువదన మీ
త్తణ మొనరించు కృతికి నా, త్తణమునఁగల వఖిలసుకృతజాతఫలంబుల్. 133

టీక. త్తణార్థంబు = త్తణములో సగము; త్రి, త్తణలలితంబు = మూడు కన్నులతో అంద
ముగనున్న; (ఆక్షేత్రమున విష్ణునకు మూడుకన్నులు గలవచుట) పయోధిశయనువదనము = విష్ణుని
ముఖమును; ఈత్తణము, ఒనరించు = చూచు; కృతికి = కృతార్థునకు.

సీ. మువ్వంకమురువుతో మురళి యొక్కొక వేళ

మోయించు భువనైకమోహనముగఁ

గ్రీడించు నొకవేళఁ దోడిబాలురఁగూడి

యక్షిణగతిఁ గుబేరాక్షకేళి

సవరించు నొకవేళ జలవిహారము చాలఁ

జేమ భీమరథీగభీరవారిఁ

1 గొలుపుండు నొకవేళ నలినసంభవపుండ

రీకాస్తదాదులు ప్రీతిఁ గొలువ

తే. నురగరిపువాహనమున నొక్కొక్కవేళ, వేడ్క వేంచేసి మెఱయుఁ దిర్వీధులందు
నెన్నికల్పంబు లరిగిన 2 నేనయేండ్ల, వెలయు ప్రాయంబుగలకొయ్య విట్టలయ్య.

టీక. మువ్వంకమురువుతో = మూడు వంకలు వచ్చునట్లు నిలిచిన (త్రిభంగి) చక్కఁ
దనముతో; భువనైకమోహనముగ = లోకమునంతటిని మోహమున మునుగునట్లు; అక్షిణగతి =
గొప్పరీతిని; కుబేరాక్షకేళి = బాలక్రీడావిశేషమును - వెన్నెలకుప్పయాటను; సవరించు = చేయును;
భీమరథీగభీరవారి = భీమరథీనదియొక్క లోతైన నీటియందు; ఉరగరిపువాహనమున = గరుడ
వాహనమువయిని; ఏనయేండ్ల = ఏదేండ్లతోనే; కొయ్య = ఒకరికి లొంగనివాడు.

శా. శ్రీరంగంబున ద్వారక గయఁ గురుక్షేత్రంబున నైమిశా

ఖ్యారణ్యాంజనశైలపుష్కరమహేంద్రానంతశయ్యా హరి

ద్వారశ్రీపురుషోత్తమంబుల నయోధ్య నేతు 3 గంగాభీసం

గారాధస్థలిఁ బొండరీకమున దైత్యారాతి యుండుం గడున్. 135

టీక. గంగా...స్థలి = గంగాసాగరసంమగమున గొప్పదైన చోట; దైత్యారాతి = విష్ణువు.

క. హరియు త్తరభాగంబునఁ, బురుషుండు దాఁ బాపమైనఁ బుణ్యం బైనన్

సురకానియంత చేసినఁ, బరిణతమై మేరుకుధరభారముఁ జూపున్. 136

టీక. సురకాని = చిన్నకాని; పరిహితమై = మాటి - వృద్ధిపొంది; మేరుకుధరభారము =
మేరువుపర్వతపు బరువును - (ఎత్తును.) అలా. ఉపమ.

— కాకము, హంస, చిలుక, పాము, లేనెటింగ, ఆవు మోక్షమునొందిన కథ —

సీ. సమ్రాజ్యమున ధ్యాంక్షము, నుపలేపనంబున మరాళము, రంగమున విచిత్ర

శుకము, దీపాంకురప్రకటనంబునఁ బాము, పదపద్మతీర్థానుభవముకతన

సరళుయు, నూధస్యపరిషేచనంబున ధేనువు మోక్షంబులెరువు 4 గనియె

గాన నేతత్పరికల్పనంబునఁ బొండురంగాధినాథుఁ జేరంగవలయు

తే. ననిన నారదుఁ డిట్లును 'నభవ! జ్ఞాన
విరహితంబులు జడములు, వీనికెట్లు
మనుజకృత్యంబు చేకూరె? మధువిరోధి
యెట్లు వరమిచ్చె' నని వేడ నీశుఁ డనియె.

137

టీక. సమార్జనము = తుడుచుట; ధ్వాంతుము = కాకి; ఉపలేపనంబునన్ = అలుకుటవలన;
మరాళము = హంస; రంగమునన్ = మృగవలన; విచిత్రశుకము = రంగురంగుల చిలుక; దీపాం
కుర ప్రకటనంబునన్ = చిన్నదీపమును కలిగించుటచే; పద.....కతనన్ = పద్మములవంటి పాద
ములవలని జలము ననుభవమువలన; సరభుయన్ = తేనెటీగయ; ఉఃసృజ్యపరిషేచనంబునన్ = పాల
యభిషేకమువలన; ధేనువు = ఆవు; కనియెన్ = పొందినవి; అభవ! = శివా! మధువిరోధి = విష్ణువు.

ఉ. మూర్తిమదిత్తుకార్చ్యుఁ సముజ్జ్వలకీర్తియుఁబోని చంద్రికా
స్ఫూర్తి వెలుంగఁజేయుచు నభోవనకేసరి చంద్రుఁ డుబ్బఁగాఁ
గార్తికపూర్ణిమన్ యదుశిఖామణి మున్నొకనాఁడు చూలికా
నర్తితపింఛగుచ్చలసనంబున భీమరథీతటంబునన్.

138

టీక. మూర్తిమత్.....కీర్తియుఁబోని = రూపు ధరించిన మన్మథుని ప్రకాశించుకీర్తికలె;
చంద్రికాస్ఫూర్తిన్ = వెన్నెలవెలుగును; నభోవనకేసరి = ఆకాశమును అడవికి సింహమైనవాడు;
చూలికా.....లసనంబునన్ = నీగజుట్టున నాట్యమాడు నెమలిపించెముతో మనోహరమగువట్టు;
అలం. ఉపమ, రూపకము.

మ. సురలీలావతులన్ నరాంగనలు చతుశ్శ్రోతకన్యల్ స్తర
జ్వరపీడాశయలై తనుంగొలువ రాసక్రిడఁ ¹పెక్ ప్రోడయై
కరలీనోర్తి కలంగులీచలనరింఖత్కాంతులై క్రాలఁగా
మురలీనాదవినోదకేళిఁ దవిలెన్ మోదం ²బసాదంబుగన్.

139

టీక. సురలీలావతులన్ = దేవతాస్త్రీలును; చతుశ్శ్రోతకన్యల్ = నాగకన్యకలు; స్తర
జ్వరపీడాశయలై = మన్మథజ్వరముచే పీడింపఁబడిన హృదయములు కలవారై; పెక్ ప్రోడయై = గొప్ప
నేర్పరియై; కరలీనోర్తి కలు = చేతులందిలి యుంగరములు; అంగుళీ.....కాంతులై = వ్రేళ్లు కదలుటచే
చలించు కాంతులయి; క్రాలఁగాన్ = ప్రకాశింపఁగా; మోదంబు = సంతోషము; అసాదంబుగన్ =
ఎక్కువకాఁగా; [సాదంబుగన్ = గతికాఁగా' అని ముద్రితప్రతియు, దద్వార్యఖ్యానమును.]

క. ఆనాదము తద్వనజగ, తీనివసన్తానిహోమధేను ⁴వాకటి సాం

ద్రానంద మోదవ విని తన, మేను మఱచి కురిసె నపరిమితదుగ్ధంబుల్. 140

టీక. ఆనాదము = ఆ ధ్వని; తద్వన... ధేనువు = అచటి వనమున నివసించుచున్న మునిహోమధేనువు;
సాంద్రానందము, ఒదవన్ = అధికసంతోషము కలుగఁగా; అపరిమితదుగ్ధంబుల్ = ఎక్కువైన పాలు.

ఉ. కానన గంధవాహవశగం బగుటన్ వెస నొండు ⁵తత్పయః

ధేనకణంబు వచ్చి మురభేదను మకాళి నలంకరించె; శ్రీ

జానియుఁ బాటమాని నిజసౌధమునందు సుఖించుచుండె; నా

ధేనువు లెస్సఁగా ముదిసి దేహము నూడ్చి భవాంతరంబునన్.

141

1. క. పెక్ ప్రోడ. చ. పెక్ ప్రోడయై. 2. క. మసారంబు. చ. బసారంబు. 3. క. దత్వయః.
4. క. వాకటి. చ. వాకటి. 5. చ. దత్పయః.

టీక. కాననగంధవాహవశగంబు = అడవిలోని గాలికి స్వాధీనమైనది; తత్పయశ్చేనకణంబు = ఆ పాలనురుగుబిడువు; ఒండు = ఒకటి; మురభేదనుమాళికై = విష్ణునితలను; శ్రీజాని = లక్ష్మీభర్త - విష్ణువు; ముదిసి = ముసలిదయి; దేహమును, డోడ్డి = శరీరమును విడిచి; భవాంతరంబునకై = వేరొక జన్మమునందు.

— సుశీల యను పతివ్రత చరిత్రము —

క. హరిమాళిపతిత నిజదు, గృహసోక్తర ఫేనకణకృత పరమసుకృత
స్ఫురణంబున నొక వైష్ణవ, వరుశకుఁ దనుజాత యగుచు వసుధం బుట్టెన్. 142

టీక. హరి.....స్ఫురణంబునకై = విష్ణువుతలపై పడిన తన పాలనురుగుబిడువువలనఁ గలిగిన గొప్ప పుణ్యవిశేషమున; తనుజాత = పుత్రిక; వసుధకై = భూమిపై.

వ. సుశీలాభిధాన యగు నబ్బల గుణగణభాస్వరయై యథోచితకాలంబున. 143

టీక. సుశీలాభిధాన = సుశీల యిను పేరు కలది; గుణగణభాస్వర = గుణసమూహముచేఁ బ్రకాశించునది; యథోచితకాలంబునకై = తగిన సమయమున - యుక్తకాలమున.

ఉ. తాళి విభుండు గట్టినమొదల్ పతిదేవత యా సుశీల పె
గోలతనంబునకై మగఁడు కొట్టినఁ దిట్టిన ¹రట్టుపెట్టినకై
దాళి దినంబుఁ దచ్చరణతామరసంబులు గొల్చు నేలయుకై
బోలునె యీపె కంచుఁ గృతబుద్ధులు ²వృద్ధులు ప్రస్తుతింపఁగన్. 144

టీక. విభుండు = భర్త; తాళి = మంగళసూత్రము; కట్టినమొదల్ = కట్టినది మొదలుకొని; పతిదేవత = భర్తయే దైవముని యెంచునది; పెగోలతనంబునకై = పెద్ద అమాయకత్వమున; రట్టుపెట్టినకై = అల్లరిపెట్టినను; తాళి = సహించి; దినంబుకై = ప్రతిదినమును; తచ్చరణతామరసంబులు = అతనిపాదపద్మములు; కృతబుద్ధులు = బుద్ధిమంతులు; ప్రస్తుతింపఁగన్ = కొనియాడఁగా.

సీ. రూపహీనుఁడు మహాక్రోధనుఁ డతిలోభి బద్ధమత్సరుఁ డన్యబుద్ధి మాయి
చంచలస్వాంతుండు సకలబంధువిరోధి బహుశః ³థోక్తిలంపటఁడు శతుఁడు
సంతతావిశ్వాస సస్యప్రరోహుండు గర్వపర్వతమ స్తకస్థితుండు
కలహశశీనుఁడు కుతర్క్మక్రియాకుశలుండు సంగతోన్మాదోత్తమాంగకుండు

తే. నగునయేనియు నటువంటి మగనితోడఁ
గాఁపురమునేయు సతి దొడ్డగరిత యగుచుఁ⁴
గసిడికోతకు నోర్చి లో విసివికొనక
ధాత దూఱక తండ్రి ⁵నేతకు వగవక. 145

టీక. మహాక్రోధనుండు = మిక్కిలి కోపముకలవాఁడు; అతిలోభి = పెద్ద పిసినిగొట్టు; బద్ధమత్సరుఁడు = అసూయాపరుఁడు; అన్యబుద్ధి = వేఱు (చెడ్డ) బుద్ధికలవాఁడు; మాయి = మోసగాఁడు; చంచలస్వాంతుండు = చలచిత్తము కలవాఁడు; బహు.....లంపటఁడు = (ప్రతివిషయమునకు) ఎక్కువ ఒట్టులు పెట్టుకొనుటయం దాసక్తి కలవాఁడు; శతుఁడు = మూర్ఖుఁడు; సంతత.....ప్రరో

1. క. రట్టుచేసినన్. చ. నడ్డపెట్టినం. ట. రట్టుపెట్టినన్. 2. చ. పెద్దలు. 3. క. నుండుకర్క. చ. ట. నుండుకుతర్క. 4. క. యగుచు. 5. క. విసిగి. చ. ఒకివి. శ.ర. విసివి. రి. చేతకు. శ. ర.

హుండు = ఎల్లప్పుడును అపనమ్మిక యను పంటను పండించువాడు; గర్వ.....స్థితుండు = గర్వమును పర్వతముయొక్క శిఖరమునఁ గూర్చుండువాడు; కలహాశనుండు = జగడాలోరు; కుతర్కక్రియా కుశలుండు = చెడ్డ (వంకర) యుక్తులను వేసి మాట్లాడుటలో నేర్పరి; సంగతో.....మాంగకుండు = తలయందు కూడిన పిచ్చి కలవాడు - పిచ్చియై తినవాడు; దొడ్డగరిత = ఉత్తమవనిత; కసిడోత కుక్ = రాపాడుటకు; ధాతక్ = బ్రహ్మను; నూతిక = నిందింపక; తండ్రి సేతకుక్ - తండ్రి చేసిన పనికి - ఇట్టివానితోడి వివాహము కూర్చినందులకు; వగవక = విచారింపక.

శా. ఆ తీవ్రాంశుని వేడికోర్చి మను ఛాయాదేనియుంబోలే స

త్పాతివ్రత్యగుణాభిరామ యగు నా భామాలలామంబు సు

ప్రీతింజేయు నసహ్యదర్శనములం బిర్వీకులం బెట్టు దు

ర్జాతుక్ *వీతదయుక్¹ బ్రియుక్ దదుచితాచారంబుల నిచ్చులున్. 146

టీక. తీవ్రాంశుండు = సూర్యుండు; మను = జీవించు; భామాలలామంబు = స్త్రీరత్నము; అసహ్యదర్శనములక్ = దీర్ఘరానివానిని చూపించుటలచే; పిర్వీకులంబెట్టు = బాధించు; దుర్జాతుక్ = చెడ్డవానిని; వీతదయుక్ = దయలేనివానిని; ప్రియుక్ = భర్తను; తదుచితాచారంబులక్ = వానికి అనుకూలములగు పనులను; ప్రీతిక్, చేయున్.

ఉ. కొన్నిగొణింగి కొన్నినిసి కొన్ని తుటారములాడి మానరా

కెన్నిక నిన్ని నాళ్లకివి యిన్నని కూటికిఁ బిచ్చపాటి కొ

మ్మన్న మహాప్రసాదమని హర్షరసోల్లసదాననాబ్జయై

యన్నలినాక్షి భర్తయిడిసన్నియై కైకొను⁴ ముక్కధాన్యముల్. 147

టీక. అన్నలినాక్షి = ఆసుశీల; గొణింగి = మనస్సులో నణిగి; కొక్ = కొన్ని; కినిసి = కోపించి; తుటారములు, అడి = నిందమాటలు అడి; మానరాక = (విధిలేక) మానివేయుటకు వలనుగాక; ఎన్నికక్ = లెక్కగా; ఇన్ని నాళ్లకుక్ = ఇన్ని రోజులకు; పిచ్చపాటి = తక్కువకొలత; కొమ్మన్నక్ = తీసికొనుచు పలుకఁగా; మహాప్రసాదము, అని = చిత్తము అని; హర్ష - అబ్బయై = సంతోషమున కలకలలాడు పద్మమువంటి ముఖము కలదయి; ముక్కధాన్యముక్ = ముక్కిపోయిన (ప్రాత్యర్థి సారముచెడిన) వడ్లను; కైకొనుక్ = గ్రహించును.

నీ. చతురసమ్మార్జనాచరణంబు దొలునాటి ప్రాచివన్నియ⁵ త్రోపువడుటగాఁగ

గోమయ గోమఖశ్రీ ముంగిట ఘటించుటలు సుఖమజ్జనకలనగాఁగ

గమనీయపూర్ణ కుంభముల పూజాక్లప్తి కుచలికుచాకల్పరచనగాఁగ

నన్నసంపాదనార్హాగ్ని⁶ బుట్టిన ధూమపటలి సంస్కారధూపంబుగాఁగ

తే. విఘటిత కవాటకద్వార విశదనయన, యర్చితాధరగేహలి కాధరోష్ఠ

భాండ గోపనయవనికాంబరపరీత, యింతి గృహలక్ష్మి⁷ యత్యంతకాంతి⁸ దనరు.

టీక. చతుర.....చరణంబు = నేర్పుగా కసవూడుచుట; ప్రాచివన్నియ = నిర్తాల్యము; త్రోపువడుటగాఁగక్ = తీసివేయురీతికాఁగా; గోమయగోమఖశ్రీ = ఆవుపేడతో అలుకునట్టి అలంకారము; ఘటించుటలు = కూర్చుటలు; సుఖ.....గాఁగక్ = సుఖశాసనవిధికాఁగా; కమనీయ...

* క. వీతదయామతిన్. చ. వీతదయన్. 1. చ. ట. లలో 'బ్రియన్' కలదు. క. లో లేదు. 2. క. కొన్నినిసి. క. ర. కొమ్మనిసి. 3. క. యిడున. క. ర. యిడిన. 4. క. ముక్క. చ. ముక్క. 5. క. ర. ముక్క. 6. చ. పహ్నియ. 7. చ. తొడుపు. 8. చ. నత్యంత.

...క్షప్తి = చక్కని పూర్ణకుంభముల పూజావిధి; కుచ.....కాగ్ = నిమ్మకుండ్లవంటి స్తనముల ఆలంకారముకాగా; అన్న.....అగ్ని = అన్నము వండుటకు దగిన యగ్నివలన; విభుటిత..... నయన = కూర్చుండిన తలపులు గల ద్వారములు, స్పష్టములగు కన్నులుకలదియు; ఆర్పిత..... రోష్ణ = పూజింపబడిన క్రిందిగొమ్మము అను అధరోష్ణము కలదియు; భాండ - పరీత = కుండలను కప్పటకుపయోగించు తెరయే చీరగాఁగలది; ['యవనికాంబరపరీత = తెరచీరచే ఆవరింపబడినది' అని పూర్వటీక.] ఇంతిగృహలక్ష్మీ = ఆ సుశీల గృహముయొక్క (రోధ); పూజింపబడు లక్ష్మీదేవి; అలం. రూపకము.

సీ. 'ప్రస్తుతంబని పదార్థములు కాజాల వేడి కొనితెచ్చి యమ్మి¹చుఁ గోమటిండ్ల మూసి ముల్లడిచి గుమ్మలకొల్పు వై మెత్తులూడ్వఁడు పన్నెన నుండుఁగాని ఎట్టిచుట్టం²దేని యింటి కేతేర రెండవ సూతకము దెచ్చి యవలఁ జొనుపుఁ మును³ప్రతిశ్చితము చేసిన వైడి రాకున్న ముచ్చిచ్చునను వ్రేలు వచ్చుదనుక లే. వనరు 'కాకాయ లవణాయ వా' యటంచుఁ

పెనఁగు 'ధూళిః పరిగృహదపి' యను నాన
ముంచి 'యీగకుఁ గాటు, పామునకు బలియు
నొసఁగఁ' డని భర్తకై పొక్కు నువిద మదిని.

149

టీక. ప్రస్తుతంబు = వివాహాదికార్యము; మూసి = (ధాన్యపురాసులను) కప్పి; ముల్లడిచి = మూతలకు మేకులు కొట్టి; గుమ్మలకొల్పువైన్ - గోతులలోని (పాతరలలోని) ధాన్యముపై; మెత్తులు = మెత్తబడిన పూతలు; ఊడ్వఁడు = తీయఁడు; రెండవ సూతకము = మృతాశ్మచము; అవలఁజొనుపు = బయటికి తరుమును; మును = పూర్వము; ప్రతిశ్చితముచేసిన = వాగ్దత్తమైన; ['ప్రతిశ్చితము = ఒకరి యధీనము' అని పూర్వటీక.] వైడి = బంగారము - ధనము; ముచ్చిచ్చునను = ఆహవనీయాదులగు మూడగులందును; [అగులు ౩. ఆహవనీయము, గార్హ పత్యము, దక్షిణాగ్ని అని.] కాకాయ, లవణాయవా యటంచు = (ఎవరే మిచ్చినను అది కూరకుఁగాని, ఉప్పునకుఁగాని యగుననుచు - తనకుఁ జాలదనుచు; వనరు = దేవురించును; 'ధూళిః పరిగృహదపి' అను నాన = ఇతరులయింటినుండి దుమ్మయినను తీసికొని రావలెనను ఆశచే; పెనఁగు = బాధపడును.

'ఈగకు కాటు, పామునకు బలి' అనునది అసంభవములచుకూర్చిన లోకోక్తి; సుశీలభర్త అట్టి వానినికూడ అనుకొననీయని స్థితి నుండునని భావము. ఉవిద = సుశీల; పొక్కు = దుఃఖించును.

వ. ఇవిధంబున నవ్విధులఁబవదన విధికుటిలాచార చతురుండగు జీవితేశ్వరు నీశ్వరుంఁగాఁ దలంచుచుఁ దదుపాసనంబు తనకు సిహపరసిద్ధి సంసూచకంబుగ నిండు డెందంబునం గోచరింపజేయుచుఁ గీర్తితచరిత్రంబునం బ్రవర్తిల్లుచుండు నంత.

టీక. విధుబింబవదన = చంద్రమండలముఁజోలు ముఖము కల సుశీల; జీవితేశ్వరు = భర్తను; ఈశ్వరునిఁగా = దేవునిగా; తదుపాసనంబు = అతనిని సేవించుట; ఇహ.....సంసూచకంబు = ఏతల్లోక, పరలోక సుఖసిద్ధిని సూచించునది; కీర్తితచరిత్రంబున = కొనియాడబడిన సత్ప్రవర్తనతో.

క. అటు నొకచాఁ డా భూసుర, కటుంచినీ సదనమునకుఁ గుహనావటువు

బటువై మెజిగి దెగడుం, బటువగు నొక వడుగు వచ్చె భుక్తాపేక్షన్. 151

టీక. అటు = పిదప; భూసుర.....సదనమునకు = ఆ బ్రహ్మణస్థి (సుశీల) గృహమునకు; కుహనావటువు = కపటబ్రహ్మచారి యైన వామనుని; పటువగు = మిక్కుటమైన; మెజి

1. క. చుకోమ. 2. చ. బైనని. 3. చ. జొను. 4. క. ప్రతిశ్చితము. చ. ప్రతిశ్చితము. 5. చ. ట. యొక. 6. క. వగు. చ. వై.

గీ = దేహకాంతిచేత; తెగడుంబుటువు = తిరస్కరించు పుట్టువు కలవాడు = చక్కనివాడు; వడుగు = బ్రహ్మచారి; భుక్తాపేక్ష = భోజనముచేయు కోరికతో; వచ్చెన్. అలం. ఉపమ.

వ. వచ్చిన నమ్మచ్చెకంటి గెంటనినెయ్యంబు ¹లియ్యంబగు సంతకరణంబున నడలు గడలుకొన గ్రామాంతరాసక్తుం డగు ప్రాణానాథుండు తనుం బిలించినయట్లయిన ²లోనింటి బోనమాని తొంగి చూచుతటిం బొడకట్టి, బొట్టునకుమేదావి ³మేదు నలవాటునం గందిన యంగుళీద్వితయంబు దేటి గుట్టినం బృథగ్వర్ణమూర్తులగు ⁴సంవర్తికలు గల జలరుహం బనఁ బ్రశస్తంబగు హస్తంబెత్తి 'స్వస్త్వస్తుతే' యని యాశీర్వాదించుటయుఁ గృతనమస్కారయై యా సారసామోద మృదులస్వరం బున నిట్లునిడె.

:52

టీక. మచ్చెకంటి = చేపలవంటి కన్నులు కల సుశీల; గెంటని = తొలగని; నెయ్యంబు లియ్యంబు = స్నేహమున లగ్నమగునది; అడలు = భయము; కడలుకొన = అతిశయింపఁగా - కలుగఁగా; లోనింటి = లోపలియింట; బోనము? ద్వారమనియుండు నేమో! డోని = పట్టుకొని; బొడకట్టి = కనఁ బడి; బొట్టునకు = మేదావి = ఔపాసనచేసిన నిష్ఠ మని; మేదు నలవాటున = మేదుపునట్టి అభ్యాసమువలన; కందిన = ఎఱుఁబఱచిన; అంగుళీద్వితయంబు = రెండు వ్రేళ్లు; పృథగ్వర్ణమూర్తులు వర్ణము మాటిన స్వరూపము కలవి - రంగుమాటినవి; సంవర్తికలు = క్రొత్తతేకులు; 'స్వస్తి, అస్తు, లే' = నీకు శుభము కలుగుగాక! కృతనమస్కార = చేయఁబడిన నమస్కారము కలది - నమస్కరించినది; సార సామోద = తామరవాసనవంటి సువాసనగల (దేహము) కలది - సుశీల.

సీ. 'ఎందుండి రాక? యిం దేతేరఁ గత మేమి? గ్రాసార్థిభావంబు గానవచ్చె' 'నగు'నన్న 'నట్లేని మొగసాల నుండు; డాయన యూరలేడు; యామార్థమునకె కావెంతు ⁵నన్నసంస్కారంబు; మీరారగింతురుగాని వేగిరమె' యనుడు మాణవకుండు పల్కు 'మగువ! నే ⁶నేన్నాళ్లనుండియుఁ గుడువఁ గూడొదవకునికి తే. వేడి యగుదాఁక నోరువ; మాండుగలిగె, బులిసినది గల్గె నన్నంబు పోకయంత యొసఁగి ట్టుత్తార్పు; వెను ⁷జి మెసవనై న, పాప ముడిపించుకొందుఁ దపంబుకలిమి.'

టీక. ఏతేర = రాఁగా; కతము = కారణము; గ్రాసార్థిభావంబు = భోజనమునపేక్షించు అభిప్రాయము; మొగసాల = చావడియందు; ఆయన = (భర్తయనుట); యామార్థమునకె = గంట న్నరలోనే; ఆరగింతురుగాని = తినవచ్చును; మాణవకుండు = పటువు; ఏసాళ్లనుండియు = ఏదు రోజులనుండియు; కుడువ = భుజించుటకు; కూడు, ఒదవకునికి = తిండి దొరకనందున; వేడి, యగుదాఁక = వేడియన్నము తయారగునంతవఱకును; ఓరువ = తాళలేను; మాండు, కలిగె = గిన్నెయడుగున అంటుకొనిన దున్నను; పులిసినది; కల్గె = చల్లియున్నను; పోకయంత = పోకకాయ యంత-స్వల్పమనుట. ట్టుత్తు = ఆకలిని; ఆర్పు = ఆర్పుము-పోగొట్టుము; చల్లిమెసవ = చద్దన్నము తినుటవలన; తపంబుకలిమి = తపస్సంపదచే.

తే. అనుడు నెలనాగ యిట్లను 'ననఘ! నీకుఁ జలిది యేనెట్టు లిడనేర్తు? క్షణములోన

1. చ. వియ్యంబు. 2. చ. లోనింటి పొనరు. 3. చ. ట. మెదపునెల. 4. చ. సంవృత్తికలు. 5. నశనసం. 6. ర. పాతము. 7. క. దేన్నాళ్ల. సూర్యా నేన్నాళ్ల. 7. క. చల్లి.

వంట గావించు; భుజించి పలయునెడకు

నేగు' గా వని సతిఁ బయ్య తాగవడుగు.

154

టీక. పలనాగ = స్త్రీ - సుత; పలయునెడకు = ఇచ్చవచ్చినచోటికి; తాగవడుగు = భూతుడైన బ్రహ్మచారి.

తే. త్రోవ గమించుచోట నోపూవుబోడి!

యవరవర్ణసమాచారమైన జెడదు

బ్రాహ్మ్య; మీ తడ వేటికి? బ్రాణరక్ష

నెఱపు మొకయింత మెదు కిన్ని నీళ్లు నొసంగి.

155

టీక. త్రోవ = దారియందు; గమించుచోట = నడచునపుడు - ప్రయాణసమయమున; ఆవరవర్ణసమాచారమైన = కూర్చుని యాచారమువంటి యాచారమైనను; బ్రాహ్మ్యము = బ్రాహ్మణత్వము; జెడదు; ఈ, తడవు = ఈ యాలభ్యము. ['పథి కూర్చవదాచరే' త్తని అభియుక్తోక్తి బ్రాహ్మ్యము.]

తే. వాచ్చనః కాయకర్మప్రసక్తముల

సంభవించిన పాపము సూహించి

యతిధి గృహమేధి కచ్చు శాశ్వతసుఖములు;

వినవే 'యభ్యాగతః స్వయం విష్ణు' ¹వనంగ.

156

టీక. అతిధి = అనుకొనకుండ ఇంటికి ఆహారార్థము వచ్చినవాడు; వాచ్చనః.....ప్రవర్తనముల = మాట, మనస్సు, శరీరము, పని అనువాని నడతలవలన; సంహరించి = నిశించజేసి; గృహమేధికి = గృహస్థునకు; అభ్యాగతః స్వయం విష్ణుః = ఇంటికి వచ్చిన యతిధి సాక్షాత్తుగా విష్ణువే; అలం. లోకోక్తి.

తే. అతివ! తీర్థాదరత్వర సరుగుదెంచి

త్రోవ నాకటివేళకు దొరకకునికి

కాంతు నీయాన యోగూటికలలె; జతర

వహ్ని నొక యేన కా; దెట్టివాడు నెరియు.

157

టీక. తీర్థాదరత్వర = పుణ్యతీర్థములయెడఁగల మక్కువచేతనయిన తొందరపాటున; నీయాన = నీలై ఒట్టు; జతరవహ్నికి = ఆకటిచిచ్చునకు; ఎరియు = మండును - తపించును.

వ. నాతోడం గూడియాడు వడుగులు బడుగులయ్యును, వడిచెడక కడక మెఱసి, యేము సొకల్పించి మున్నే తేర సమకట్టిన పొండరికంబునకు బాండురంగ నేవా సావధానులై చనిరి; నేను కూటిబీద తోడుదప్పినలెఱంగున నిచ్చటం దడసితి వెండియు వినుము.

158

టీక. వడుగులు = బ్రహ్మచారులు; బడుగులు = చిక్కినవారు - బడలినవారు; కడకమెఱసి = ప్రయత్నించి - పూనికకలిగి; సమకట్టిన = సిద్ధపడిన; 'కూటిబీద తోడుతప్పె'ననునది లోకోక్తి. తిండి కాశపడినవాడు - (వెనుకబడినవాడు) తన తోడిప్రయాణికులను తప్పునని దీనిభావము. తడసితిన్ = ఆలసించితిని - నిలిచితిని.

1. చ. ట. వసుట. 2. చ. పర. 3. క. కాంచ. చ. కాంతు. 4. క. కలన. చ. కలతె. ట. కలరె. 5. చ. నొకయన.

క. తరుణి! “క్షుధాతురాణాం, న రుచి ర్న చ కాల” మనుచు నరు లాడుట లో
నరసి వివే¹కింపందగు, ²తెరువరులకుఁ బాయసంబు తిరిసినగలదే? 159

టీక. ‘క్షుధాతురాణాం న రుచి, ర్న చ కాల’ = ఆకలిచే బాధింపబడినవారికి రుచి అక్కఱలేదు - వేళయు నుండదు - వారి కన్ని వస్తువులును రుచికరములే యనియు, అన్ని వేళలును యుక్త సమయములే యనియు భావము. అడుట = పలుకుట; లోక = మనస్సులో; అరసి = ఆలోచించి; వివేకింపందగు = మంచిచెడ్డల నెఱుంగదగును. తెరువరులకు = బాటసారులకు; తిరిసిన = బిచ్చమెత్తగా; [కూటికి లేక బిచ్చమెత్తువాడు ఏది దొరకినను తృప్తిపడవలెను; పాయసము కావలె ననిన అది యెట్లు లభించును?] అలం. లోకోక్తి.

ఆ. ఎంత భాండశుద్ధి! ఎటువంటి గృహశుద్ధి! యెట్టి చిత్తశుద్ధి! యిచట, ³జలిది
కూడు ⁴దక్కునెడఁ బురోడాశమునకు నో, నుచ్చ! సాటివచ్చు; నదియుఁగాక.

టీక. భాండశుద్ధి! = పాత్రశుద్ధి! దక్కునెడ = లభించినయెడల; పురోడాశమునకు, సాటి = (పవిత్రమైన) హోమశేషపిష్టమునకు సమానము. అలం. ఉపమ.

క. అనుచితశతము లొనర్చియు, దనువులు రక్షించుకొనరె? దమశమతేజో

ధనులగు గాధిసుతాదులు, తన ప్రాణము నిలుపుకన్న ధర్మము కలదే? 161

టీక. దమ.....ధనులు = ఇంద్రియనిగ్రహము, మనోనిగ్రహములవలని తేజస్వీ ధనముగాఁ గలవారు; గాధిసుతాదులు = విశ్వామిత్రుఁడు మొదలగువారు; అనుచితశతములు = వందల కొలదియైన తగని పనులను; తనువులు = దేహములను; నిలుపుకన్న = నిలుపుటకంటె. అలం. లోకోక్తి.

తే. తొలుత నే వేడినప్పుడు చలిది నీకు, ననఘ! నేనెట్లు లిడుదాన నంటి; గాన
యశనశేషస్థిలికి సందియంబువలదు, చాలుఁ జాలదొ యను వృథాశంక వలదు.

టీక. ఆశనశేషస్థిలికి = అన్నము మిగిలి యుండుటకు; సందియంబు = సందేహము; వలదు = లేదు; వృథాశంక = వ్యర్థపుసందేహము.

క. సతి! యాత్మస్తుతి యతిగర్హిత మని నాపెంపు దెలుప; నే నొకఁడ మనో

గతిఁ దృప్తిఁ గనిన భువన, ⁵త్రితయమ్మును ⁶పరమతృప్తిఁ దిలకించుఁ జామి! 163

టీక. సతి! = అమ్మా! ఆత్మస్తుతి = తన్ను తాఁ బొగడుకొనుట; అతిగర్హితము = మిక్కిలి సిందింపబడినది; నా పెంపు = నా గొప్పతనమును; మనోగతి = మనస్సునందు; పరమతృప్తి = ఎక్కువతృప్తి; తిలకించుఁజామి = కనునుగదా! - పొందునుగదా! [తానే భగవంతుడనని ఇందు పటువునూచించెను.]

వ. అని యంత నిలువక.

164

టీక. అంత, నిలువక = అంతటితో ఊరకయుండక.

క. పెట్టక పో నని యాకట, ⁷దొట్టిగిలంబడుచుఁ బడుచు దురదురఁ జని వే

నట్టింటఁ గూరుచుండిన, నెట్లు ననంజాల ⁸కమ్మగేక్షణ భీతిన్. 165

టీక. పెట్టక = నీవన్నము పెట్టనిదే; పోను; దొట్టిగిలంబడుచు = తత్తటపడుచు; పడుచు = బ్రహ్మచారి; దురదుర = క్వరత్వరగా.

1. క. కిం. పఁగదగు. చ. కింపఁగనగు. శ. ర. కింపందగు. 2. క. తెరు. 3. క. చలిది. 4. క. చిక్కు. చ. ట. దక్కు. 5. చ. త్రితయమునకు. క. త్రితయమ్మునకు. 6. చ. పరమతృప్తి. క. బరితుష్టి. 7. క. ర. దొట్టిగిలం. 8. శ. ర. కామ్మగేక్షణ.

సీ. పరిహరించుట కీడు లెడనరి: బలివిడ్డ వర్తి నాకటిచేత నలయువాని;
 బద్యపితమును నర్పణసేయఁజాల; బాజమురాదె ¹యపచారపరత మెలఁగ;
 మిను కొక్క టిన్ని పొమ్మనినఁ బోవుచో; పోనఁ డధ్యప్ర యాసవిహ్వలుఁ డితఁడు;
 చాబునో చాలదో లలిసియు మచ్చర్తృపాథే.చు శేష మల్పంబె యగుట;

తే. జాలకుండిన నగుఁ జెట్టు;బాలుఁ డితఁడు

గొసరి గొంతెమకొరికల్ గోరెనే

²యిడకపోబోల డిడఁబోల; దీను దివియఁ

బేను రాకున్నె? తైర్తికుల్ కిపెళుచుబండ్లు.

166

టీక. పరిహరించుట = విడుచుట - లేదు, పొమ్మచుట; అలయువానికొ = బాధపడువానిని;
 బద్యపితమును = చల్లియన్నమును; అపచారపరత = చెడ్డపనియం దానత్తితో; మినుకు = చిన్న
 మెత్తు బంగారునాణెము; ఆధ్య.....విహ్వలుఁడు = దారిబడలికచేత స్వాధీనము తప్పిన అవయవములు
 కలవాఁడు; మద్.....శేషము = నాథర్తకు దారిబడైయుగా ఈయఁగా మిగిలినది; చాలకుండినకొ =
 చాలకపోయినచో; 'చెట్టు = కీడు; అగున్ = కలుగును; గొంతెమకొరికల్ = అసాధ్యమైన (గోరరాని)
 కొరికలను; పోలదు = తగదు; తైర్తికుల్ = తీర్థయాత్రావరులు; పెనుచలు = మోటువారు - మూర్ఖులు.
 ['విరసపుమాటలాడువారు' అని పూర్వటీక.] అలం. లోకోక్తి. అర్థాంతరన్యాసము.

తే. వంట యగుదాక నుండఁ డీ పడుగు; బండి

మీఁదఁబోవుచు నున్నాఁడు; మేటిధాటి

నైన దయ్యెడుఁ గాకేమి? యప్పటికిని

మీఁదుగడకట్ట నేలంచు మించుబోడి.

167

టీక. బండిమీఁదఁ బోవుచున్నాఁడు = అనునది మిక్కిలి తొందరపడుచుండినవానింగూర్చిన
 లోకోక్తి; బండిమీఁదఁబోవుచుండువాఁడు నిలిచి ఒకచోటనుండుట అసాధ్యముకదా! మేటిధాటికొ =
 గొప్పవేగముతో; ఐనది, అయ్యెడుఁగాక, ఏమి? = ఆమీద ఎట్లు జరుగునో యట్లు జరుగనిమ్ము; అప్ప
 టికిని = ఆ జరుగుదానింగూర్చి; మీఁదుగడ, కట్టనేల? = పైపైయాలోచనలేల? మించుబోడి =
 మెలుపువంటి దేహముగల స్త్రీ - సుఖిల.

శా. రారయ్యా! యని శుద్ధిమచ్చరణుగోత్రాదేవతాపుత్రు వి

స్తేరాగ్నిప్రభుఁ గూరుచుండ నిడి మ్రోల్చేకట్టు గావించి నీ

రారం బండిన ప్రాతరాజనపుదివ్యాన్నంబు నొక్కింత వా

ర్ధారాధౌతముఁ గుండ రియాడ్చి యిడియొ రంభాపలాశంబునన్.

168

టీక. రారయ్యా! = రండయ్యా! శుద్ధిమచ్చరణుకొ = కాళ్లు కడుగుకొన్నవానిని; గోత్ర
 దేవతాపుత్రుకొ = బ్రాహ్మణపుత్రుని; విస్తేరాగ్నిప్రభుకొ = వెలుగుచున్న అగ్నివంటి తేజస్సు కల
 వానిని; మ్రోల్ = (అతని) ముందుండు స్థలమును; చేపట్టు గావించి = చేతితో పట్టుచేసి అలికి, శుద్ధి
 చేసి; నీరారకొ, పండిన = నీటిసమృద్ధివలన బాగుగా పండిన; వార్ధారాధౌతముకొ = నీటిచే బాగుగా
 గడుగఁబడినదానిని; రంభాపలాశంబునకొ = అరటియాకున; ఇడియొ = పెట్టెను.

1. క. యపచార. చ. యపచార. 2. చ. రాదు యిదిపో. 3. చ. పెలుచ. 4. చ. బొడిపించు
 చున్నాఁడు. 5. చ. తాడిచైన. 6. చ. యిడ్చి. యిడియొన్. క. యొనఁగెన్.

తే. ఒసఁగి ¹సవ్యంజనంబు దధ్యోదనంబు, నారగింపుఁడు తమియింపుఁడు నుచుఁ బ్రీతి
ముదిత ముదితాత్త భావసంపదయుఁబోని, సలిలపరిపూర్ణమగు గిండి నిలిపి చనిన.

టీక. సవ్యంజనంబు = పచ్చళ్లతోఁ గూడినది; [‘అవ్యంజనంబు = కూరలులేనిది’ అని పూర్వటీక.] దధ్యోదనంబు = పెరుగన్నమును; ముదిత = స్త్రీ; ముదితా.....బోని = సంతోషించిన తన మనోభావసంపదవలెనున్న; సలిలపరిపూర్ణము = నీటితో నిండినది; గిండి = చిన్ననోరు గల చెంబు; నిలిపి = (ప్రక్కను)ఉంచి. అలం. ఉపమ.

క. చే నాపొశన ²మున్నుచు, ధ్యానం బొనరించి ³యతఁడు తఁకు ననుమతిఁ జం
ద్రాననచేఁ గొని మెఁగున్, బ్రాణాహుతి ⁴విరహితముగఁ బర్యుషితంబున్. 170

టీక. చే = చేతియందు; చంద్రాననచే = ఆ స్త్రీ (సుశీల)వలన; పర్యుషితంబు = చద్దన్నమును; ప్రాణాహుతివిరహితముగ = ప్రాణాహుతులను తొలుత గ్రహింపకయే.

తే. తిరిగి చూచినయంత ⁵నాద్రిప్తురీఁడు, సిక్థ మొక్కటియేనియుఁ జిక్కనీక
మింగి మోఁదులు చూచుచు మృదులఫణితిఁ, బిలిచియుట్లునుశరదిందుబింబముఖిని.

టీక. ద్రిప్తురీఁడు = స్వేచ్ఛగా ప్రవర్తించువాఁడు - దేశద్రిప్తురి; సిక్థము = మెదుకు చిక్కనీక = మిగులనీయక; శరదిందుబింబముఖిని = శరత్కాలచంద్రమండలమువలె చక్కని ముఖముకలస్త్రీని - సుశీలను; మృదులఫణితి = మెత్తని పద్ధతిని. అలం. ఉపమ.

తే. చూడు మీసారి ⁶భాండ మోశోభనాంగి! ⁷భిస్సటం బొండె దాటితప్పినది యొండె
కలుగు; లేకుండ; ⁸దూడ్చి తెమ్మలఘుజతర, జాతవేదంబు హెచ్చె నీస్వల్పభుక్తి.

టీక. ఓ శోభనాంగి! = చక్కనిశరీరముకలదానా! భాండము = కుండ; భిస్సటంబు + బండె = మాఁడు (కుండకంటుకొన్నది)గాని; తాటి, తప్పినదియొండె = (నీచేతికిఁజిక్కక) తప్పిపోయినమెదుకుగాని; కలుగు = ఉండును; లేకుండ = ఉండకపోదు; అఘు.....జాతవేదంబు = గొప్పజతరాగ్ని - ఆకలిచిచ్చు; ఈ స్వల్పభుక్తి = ఈ కొద్దిపాటిభోజనముచేత; హెచ్చెన్.

చ. అనుటయు సంభ్రమం బడర నంగన తొల్లటినాటియామిని

దనకని వండి డించికొని నాథుఁడు పల్లియ కేఁగు నెంజలిం

దనికి భుజింపకున్ని భరితంబయి యట్టుక నట్టుకట్టి యొ

ప్పు నభిన⁹వౌదనం బొసఁగెఁ బూని ¹⁰తదాజ్ఞ నె శ్రావమాకుటన్.

173

టీక. అనుటయు = అని పల్కుగా; సంభ్రమంబు, అడర = తొందరపాటు, కలుగఁగా; తొల్లటినాటియామిని = కడచినరాత్రియందు; నెంజలి = విచారముచేత; తనికి = సంతాపించి; భరితంబయి = నిండుగనుండి; అట్టుక = మట్టిపాత్రలో. అట్టుకట్టి = అట్టుగా నేర్పడి; శ్రావమాకుట = గంజిమూకుటివంటి పాత్రమున - కంచమువంటి పాత్రమున; అభినవౌదనంబు = సరికొత్తయన్నమును - పొడియన్నమును; ఒసఁగె = ఉంచెను.

తే. ఒసఁగి ¹¹యెడ వేర్పులోఁ గాఁగుచున్నయాల, పాలు వడ్డించుటయు మానిపాల! వేళ
మనలివారలచేతికి నందియిచ్చు, వడువున భుజించె వడు వివర్వంటకంబు. 174

1. క. అవ్యంజ. చ. సవ్యంజ. 2. చ. మున్ను. 3. చ. యపుడు. 4. చ. ట. విరహితముగ. 5. చ. ట. దిప్తురీఁడు. 6. చ. చేరియో. 7. ట. భిస్సటం. 8. క. నూడ్చి. చ. దూడ్చి. 9. క. పోదనం. చ. ట. వౌదనం. 10. క. తదాజ్ఞను. చ. తదాజ్ఞనె. 11. చ. యడ.

టీక. ఒసగి = ఉంచి; ఎడపేర్పులా = దాలియందు; మానిపాల! = నారదమునీ! (ఇది శివునిమాట) వేళము = శీఘ్రముగ; కడుపున = విధమున; ఇపుర్నంటకంబు = పొడిమన్నమును; [‘ఇగురపెట్టిన యన్న’ మని పూర్వటీక.]

క. భుజియించి మఱియుః దెమ్మని, గజిబిజినేయటయు సతియుః గలఁగక వికస
న్నిజవదన యగుచు హస్తాబ్జములు మొగిడించి పల్కు భూసురసూతిన్. 175

టీక. గజిబిజ = గజబిడ; కలఁగక = కలఁత పాటుచొవక; వికసన్నిజవదన = వికసించిన - ప్రసన్నమగు తన ముఖముకలది; మొగిడించి = జోడించి; భూసురసూతి = బ్రహ్మణపుత్రుని.

శా. అన్నం * బొం డిః లేదు చల్లి యది; విస్తర్భశ్రమాహాథ! తె
వ్వున్నం దెచ్చెద సాధుగుక్తములు నష్టంబుల్ కళాయంబు లిం
దెన్నే నున్నవి క్రొత్తయట్టికలః; గాచే లేచి వాచ్చుండు; వే
గ న్నిర్మించెదఁ గూడఁ, గూర మఱియుం నైకోలు మేల్బుక్కిన్. 1:6

టీక. ఒండు = వేలు; ఇఁక = ఈవైసి; [‘ఒండొక = కొంచెమైనను’ అని పూర్వటీక]. అభ్యశ్రమాహాథ! = త్రోవను నడచి బడవినవాడా-పీటబసారీ! సాధుగుక్తములు = బాగుగా (జాగ్రతగా) దాచబడినవి; కళాయంబులు = కజ్జాయంబులు - పిండివంటలు; కాచే = కాదందురేని - అని అక్కటలే దందువేసి; వాచ్చుండు = (చేయకడుగుకొని) యాచమనము చేయుండు; భుక్తికి = భోజనమునకు; నైకోలు = (తాము) అంగీకరించుట; మేల్ = మంచిది - మిరంగీకరింపవలెను.

ఉ. నావిని నాలిం బల్కుఁ గుహనావటు వోవనతామతల్లి! యో
పావనశీల! తెలపరిపక్వము లెన్నియుః దెమ్ము; గాదనన్
లేవడియైనభుక్తి గొని లేవ దిగంబడ దాక లింతయున్
ధావన మాచరించుకతనన్ దడవున్ నిలఁబోలదిచ్చటన్. 177

టీక. కుహనావటువు = కపటబ్రహ్మచారి; వనితామతల్లి! = ఉత్తమయైనస్త్రీ! - అమ్మా! తెలపరిపక్వములు = పిండివంటలు; ఎన్నియున్ = ఎన్నియైనను; లేవడియైన = స్వల్పమైన; భుక్తికి = ఆహారమును; లేవన్ = లేచిపోవుటను; ఇంతయున్ = కొంచెమైనను; దిగంబడదు = తగ్గదు; ధావనము, ఆచరించుకతనన్ = పరిగెత్తిపోవలసియుండుటచేత; తడవున్ = చాలకాలము; నిలఁబోలదు = నిలువ వీలుకాదు.

మహాస్రగ్ధర. అనినన్ వడ్డింపఁబొచ్చెన్ హరిణనయన నిండ్లారు డెందంబుతో వే
గన భావిప్రాణనాథాగ్రహసహమతితోఁ గమ్మనై కారమై నే
తన వండం బొల్చి చేతం దడవినఁ దుమురై తాటుటల్ లేక సద్యో
జనితంబుల్ వోలెఁ జాలం జవులొదవు † సమత్స్యండికాపూపపంక్తుల్. 178

టీక. హరిణనయన = జింకకన్నులవంటి కన్నులు గల సుశీల; నిండ్లారు, డెందంబుతో = నిండుమనస్సుతో - ఆనందముతోననుట; భావి.....మతితో = ముందుగల్గఁబోవు ప్రాణనాథుని కోపమును సహించు బుద్ధితో - ప్రాణనాథుఁడు కోపించి యెట్లు శిక్షించినను ఆ శిక్షకు సిద్ధపడు బుద్ధితో; పొల్చి = ఒప్పి; కారమై = ఘాటుశల్లి; తుమరై = పొడిపొడిగా - చేతికంటుకొనకయుండి; తాటుటల్, లేక = చెడిపోవుటలులేక - పాడుగాక; సద్యోజనితంబుల్ వోలెన్ = అప్పుడు తయారయినవానివలె;

* క. బొండొక. చ. బొండిక. 1. చ. ట. యన్నవి. 2. క. డిగం. శ. ర. దిగం. 3. చ. జాలెం. † క. సమచ్ఛండికా?

సమత్స్యండికాపూపపంక్తుల్ = [మత్స్యండికయన కండచక్రైః] కండచక్రైఃపాకమున తయారయిన అప్పముల సమూహములను; వడ్డింపజొచ్చెన్.

వ. ¹ఇట్లు ఋణగ్రహణప్రవణపురుషో²పధీకృతంబులు, ప్రావల్లభసమ్యగభిరక్షితంబులు, తదుపహితగణాచావహంబులు, నచ్చిద్రముద్రాముద్రితంబులునై సజ్జనవి తరణంబులగతి ³మహితభాజననిహితంబులు, ననురక్తవధూహృదయంబులపగిడి నతిన్నేహపిచ్చిలంబులు, నుపవసంబులయుపమ ⁴సురభిష్టంబులునైన పిష్టవికారంబులు నిర్వికారుండై భూసురకుమారుండు నిరవశేషంబుగా ⁵నాహరించియు, వెండియు నవనతాననం బగు మిథ్యాబ్రహ్మభినయంబునఁ దన బహుభోక్తృత్వంబు ⁶నపశ్లోక⁷కలుషితం బగునని విశంకమానమానసుండునుంబోలెఁగానందగు నాపొట్టి ⁸నైష్టికసీల⁹దిట్టపడుచు కడుపునిండమి యెఱింగి తరంగితాద్భుతాంతరంగయై యా కురంగనయన యిట్లని వితర్కించు. 179

టీక. ఋణ.....కృతంబులు = ఋణమును తీసికొనుటయందు నేర్పుగల పురుషునిచే బహుమానముగా నీయఁబడినవి; [‘అరుణగ్రహణప్రవణపురుషోపధీకృతంబులు = ఎఱుపును అనఁగా శోపమును పొందుటయందు ఆసక్తుడైన పెరిమిటిచేత కపటముగా చేయఁబడినవి’ అని పూర్వటీక.] తదుపహితగణాచావహంబులు = అతఁడుంచిన లెక్కగలవి - అతనిచే లెక్కపెట్టి యుంచఁబడినవి; అచ్చిద్రముద్రాముద్రితంబులు = సందులులేక (స్పష్టమైన) ముద్రలచే ముద్రవేయఁబడినవి; సజ్జనవితరణంబులగతి = ఉత్తము లొనఁగు దానములవలె; మహితభాజన నిహితంబులు = గొప్ప పాత్రలయందుంచఁబడినవి, ఉత్తములగు అర్హుల కీయఁబడినవి. అనురక్త.....పగిడి = ప్రేమించుచున్న స్త్రీలనునస్సులురీతిని; అతిన్నేహపిచ్చిలంబులు = ఎక్కువ న్నేహముకలవి, నేతిజిడ్డుచే పేరుకొన్నవి; ఉపవసంబుల యుపమ = ఉద్యానవనంబులరీతి; సురభిష్టంబులు = పరిమళించువవి; పిష్టవికారంబులు = పిండివంటలు; నిరవశేషంబుగా = మిగులకుండ - పూర్తిగా; నాహరించియు = తిని కూడ; అవనతాననంబు = వంచఁబడిన తలగలవి; మిథ్యాబ్రహ్మభినయంబున = అబద్ధపునిగ్గు నటించుటచే; బహుభోక్తృత్వంబు = తిండిపోతుఁడనము; అపశ్లోకకలుషితంబు = దృష్టికొట్టఁబడినది; విశంకమానమానసుండునుంబోలె = మిగుల సందేహించుచున్న మనస్సుకలవానివలె; నైష్టికసీల = అడ్డిగసీలయంత చిన్నవాడు; [‘నైష్టికసీలుడైన’ అని పూర్వటీక.] దిట్టపడుచు = ధైర్యశీలుని - మొండివానిని; తరంగితాద్భుతాంతరంగయై = అతిశయంచిన యాశ్చర్యముతోడి మనస్సుగలది; వితర్కించు = ఆలోచించును.

క ఇసుమంతగాని లేఁ డీ, పసిబాలుడు ¹కుడుకగూటిప్రాయమువాఁ డి

¹¹ఔసరి బహుభక్ష్యరాసులు, మెసఁగెడి; విసువఁడు; ప్రతుష్టి ¹²మేకొనఁడుగదే!

టీక. ఈ పసిబాలుడు; ఇసుమంతగాని = ఇసుకరేణువంతైనను; లేడు; - (మిక్కిలి చిన్నవాఁడనుట.) కుడుకగూటిప్రాయమువాఁడు = కుడికెడన్నము మాత్రము తిను వయస్సుకలవాడు; ఎసరి = విజృంభించి; మెసఁగెడి = తినుచున్నాడు; విసువఁడు = (తినుటలో) విసుగుపొందఁడు; ప్రతుష్టి = సంతుష్టిని; మేకొనఁడుగదే! = పొందఁడుకదా!

1. క. ఇట్లుఋణ. 2. క. పధీకృతంబులు. చ. పదికృతంబులు. ట. పధీకృతంబులు. రి. చ. మహా. 4. చ. సురభిష్టంబులు. 5. చ. నాహరిం. 6. చ. సుపశ్లోక. 7. చ. కలుషం. 8. చ. ట. నట్టిక. 9. చ. దిట్టపడుచు. ట. యంతదిట్టపడుచు. 10. క. కూడుగూటి. చ. ట. కుడుకగూటి. శ. ర. కుడువగూటి. 11. చ. ఔసరి. 12. చ. మేకొనుడు.

ఉ. మాయపు బిడ్డ యీ నిసువు మానిసిపుట్టువు¹గాదు; దేవతా
నాయకుడో చతుర్ముఖుడో నా భవబంధము లూడ్వనున్న నా
రాయణమూర్తియో యెటుగరా దొకయించుకయున్; బుభుక్షువై
జేయి దొఱంగఁ డప్పములు చెల్లె నమస్తము నంచు నివ్వెఱన్. 181

టీక. ఈ నిసువు = ఈ బిడ్డఁడు; దేవతానాయకుడో! = ఇంద్రుడో; చతుర్ముఖుడో! =
బ్రహ్మయో! భవబంధములు = సాసారబంధములను; ఊడ్వనున్న = త్రొవ సిద్ధముగా నున్న; బుభుక్ష
వై = తినునాసపయి; తొఱంగఁడు = విడువఁడు - తీయఁడు; నివ్వెఱన్ = ఎక్కువ ఆశ్చర్యముతో.

చ. తలఁచు మనంబులోన² వసుధాధిపయాజకధర్మపత్ని ని
ర్మలకనకావదాతముఁ గరాళతః³ రాలఘుకీలమాలికో
జ్వలము⁴ జగత్క్రియాచరణసాక్షి ముదక్షిమదంగ⁵భాగితా
తిలకితవిభ్రమంబగు⁶ నుదీప్తమహత్త్వము దివ్యతత్త్వమున్. 182

టీక. వసుధా.....పత్ని = రాజులచే యజ్ఞములు చేయించు బ్రహ్మణుని కులసతి; - సుకీల;
నిర్మలకనకావదాతము = పరిశుద్ధమగు బంగారువలె స్వచ్ఛమైన; కరాళ.....జ్వలమున్ = మిక్కిలి
భయంకరములయిన గొప్ప జ్వాలల సమూహముచే ప్రకాశించు (మండు) చున్న; జగత్.....
సాక్షిన్ = లోకులు చేయు కర్మలకు సాక్షిభూతమైన; ముదక్షి.....విభ్రమంబు = సంతోషముతోఁ
గూడిన కన్నుల విలాసము గలది; ఉదీప్తమహత్త్వమున్ = గొప్ప అద్భుతశక్తి కలదానిని; దివ్య
తత్త్వమున్ = పరతత్త్వమగుదానిని; మనంబులోనన్ = తలఁచు - అన్నిదేవుని ప్రార్థించెనని భావము.
అలం. పరికరము.

క. సతి యీగతి 'శ్రియమిచ్ఛేద్ధుతాశనా' త్తనుట యెఱిఁగి హుతవహు నఖలే
ప్రితవితరణగుణలీలా, చతురుం బ్రార్థింపఁ దత్ప్రసాదముకలిమిన్. 183

టీక. 'శ్రియమిచ్ఛేత్, హుతాశనాత్' = అన్నివలన సంపదను కోరవలెను; హుతవహున్ =
అన్నిని; అఖల.....చతురున్ = సమస్తములగు కోరికలకు నెఱవేర్చు గుణవిలాసమున నేర్పరి యగు
వానిని; తత్ప్రసాదముకలిమిన్ = అతనియనుగ్రహమువలన; ['ఆరోగ్యం భాస్కరాదిచ్ఛేత్, శ్రియ
మిచ్ఛేద్ధుతాశనాత్' అని పెద్దల వచనము.] అలం. పరికరము.

సీ. ఒకకొన్ని వడియంబు లొకకొన్ని వరుగులు నొకకొన్ని తెఱఁగుల యొలుపుఁబప్పు
లొకకొన్ని ద్రబ్బెడ లొకకొన్ని తాలింపు లొకకొన్ని విధముల యొట్టచేరు
లొకకొన్ని కలకల్పు లొకకొన్ని⁷ బజ్జలు నొకకొన్ని రీతుల యూర్పువగలు
నొకకొన్ని⁸ సిగరులు నొకకొన్ని యంబళ్లు నొకకొన్ని⁹ వహులపూషోత్కరములు

తే. వివిధఫలకందమూలంబు¹లవియుఁ గొన్ని
యూరుబిండులు నొకకొన్ని యొక్కకొన్ని
యూరు¹⁰ గాయలు¹¹ బచ్చళ్లు నొక్కకొన్ని
పెరుగు పాల్ తేనె నేతులు పెచ్చు¹² పెరుగ. 184

1. చ. గాదు. 2. క. వసుధామర. చ. వసుధాధిప. ట వసుధావిబుధాధిప. 3. చ. రాలము
గీల, ట. రాలఘుకీల. 4. చ. జగత్క్రియా. 5. క. భాగతా. చ. భాగితా. 6. చ. నదిర్న. 7. చ.
బజ్జలొక్కొక. 8. చ. శిఖరులు. 9. చ. వగల. 10. క. గాయలు పచ్చ. క. ర. గాయలు బచ్చళ్లు.
11. చ. పచ్చడు లొక్క. 12. చ. వెరుగ.

టీక. వరుగులు = వేపుట్ట; తెఱఁగుల = విధములు; బలుపుఁబప్పులు = పైతోలు లీసి శుభ్రపఱచిన వప్పులు; ద్రబ్బెడలు = భక్ష్యవిశేషములు; తాలింపులు = తిరుగుమోత వేసి వండిన వస్తువులు; బిఱచేరులు = కారముగల ద్రవద్రవ్యములు; కలకల్పులు = పెక్కుతెగలకూరలు కలిపి వండిన వ్యంజనములు; బజ్జులు = కొంచెము పలుచని పచ్చిట్ట; ఊర్పువగలు = పిండిమిరియములవిధములు; శిగరులు = శిఖరులు; అంబట్ట = కొంచెము చిక్కిని పానీయములు; వహుల = విధములు; పూపోత్కరములు = అప్పుములగుంపులు; కందమూలంబులు = దుంపలు; ఊరుఁబిడులు = పప్పుపచ్చిట్ట; పెచ్చువెరుగన్ = అధికముకాఁగా;

చ. అమితములై మహానసమునం దపు ¹డుదృఢ మొందుచున్న య
న్నములు సుపక్వగంధముల నందములై యటువోవుచోట నె
య్యమరతర్కప్రసూనతతు లంగనపైఁ గురియంగఁ బుట్టు గం
ధము లిటు డిగ్గుచోటఁ దగుఁ దద్ద్వితయారచితోపగూహముల్. 185

టీక. అమితములై = ఎక్కువయి; మహానసమునందున్ = వంటయింటిలో; ఉదృఢ మొందన్ = పుట్టఁగా - తయారుకాఁగా; సుపక్వగంధములన్ = బాగుగా వండుటవలని కమ్మని వాసనలతో; అమరతర్కప్రసూనతతులు = కల్పవృక్షపుపూలసమూహములు; అంగనపైన్ = స్త్రీపై - సుఖపయి; తద్.....గూహముల్ = ఆ రెండు పరిమళములచేతను కూర్పఁబడిన (చేయఁబడిన) ఆలింగనములు; తగున్ = ఒప్పును; [సుఖీలవంటకముల కమ్మనివాసనలు మీదికి - ఆకాశముపైపు పోవుచున్నవి; దేవతలు ఆమెపైఁ గురిపించిన పూవులతావులు క్రిందికి దిగుచున్నవి; ఈరెండును దారినడుమ కలిసికొని పరస్పరాలింగనసౌఖ్యము ననుభవించుచున్నవనుట.]

శా. ఆ లీలావతి నిత్యసత్యశమధైర్యాదార్యసంశుద్ధులం
జాలన్ మెచ్చి వటుత్వముం దొఱఁగి సాక్షాత్కారముం బొందె ను
ద్వేలాలోలకృపాజపాప్రసవకాంతిభ్రాంతిక్యల్లోచనా
బ్జాళిందాశ్రితరాధికాసురతరాగాంకూరుఁ డా శౌరియున్. 186

టీక. ఆ లీలావతి.....శుద్ధులన్ = ఆ సుఖీలయొక్క నిత్యములైన సత్యము, శాంతి, ధైర్యము, త్యాగము, పరిశుద్ధి అనువానిచే; చాలన్ = ఎక్కువగా; వటుత్వమున్, తొఱఁగి = బ్రహ్మచారివేషమును తీసివైచి; ఉద్వేలా....గాంకూరుఁడు - ఉద్వేల = మిక్కిలియైన; ఆలోల = అంతటను చలించుచున్న; కృపా = దయ యను; జపాప్రసవ = దాసనపుఁబూవుయొక్క; కాంతి = కాంతి యను; భ్రాంతిక్యల్ = భ్రమను కలిగించుచున్న; లోచనాబ్జ = తామరపూవులవంటి కన్నులయొక్క; ఆళింద = ముంగిటిని; ఆశ్రిత = ఆశ్రయించిన; రాధికాసురతరాగాంకూరుఁడు = రాధాదేవితోడి కేళియందలి ప్రేమయొక్క మొలక కలవాఁడు [ఆతని కన్నులు చలించుచున్నవనియు, దయారసము నొల్కుచు జపాపుష్పమువలె నెఱ్ఱనై యున్నవనియును, ఆ చూపులలో రాధికతోడి కేళియందలి ఆసక్తి మొలకలెత్తుచున్నదనియు భావము.] ఆ, శౌరియున్ = ఆవిష్టువును; సాక్షాత్కారముఁబొందెన్ = ప్రత్యక్షమయ్యెను. అలం. ఉపమ.

సీ. నీలంబు భక్తానుకూలంబు హరిదంతచేలంబు నవనీత²చోర మాది
మూలంబు కరుణావిశాలంబు ³ధృతజగజ్జాలంబు ⁴శ్రీలతావాల మమర
⁵మాంబు భవవోనోక్తిలంబు తల్పితవ్యాళంబు శిక్త్యావచూళ మమిత
లీలంబు హృతమరుత్సాలంబు ⁷శశిసఖిఫాలంబు వరదానశీల మఖిల

1. చ. ఉదృఢమందు. 2. చ. ట. లోల. 3. క. కృత. చ. ధృత. 4. చ. శ్రీలతావాల.
క. శ్రీతలతా. 5. క. మేలంబు. చ. ట. మాంబు. 6. చ. సత్కీలంబు. 7. చ. ట. శిఖనఖ.

తే. కాలజంఘాల ¹మశనకృత్ క్షేప మరిక, రాశ మాపత్వయోదవాతూలము నగు
యదుకులసరోమరాశంబు నతివగాంచి, నతియు నుతియు నొనర్ప నన్నగధరుండు.

టీక. అతివ = ఆ నుశీలాదేవి; సీలంబు = నల్లనిదియు ['సీలంబు - మున్నగునవి యదుకుల
సరోమరాశంబు - అనుదానికి విశేషణములు.] హరిదంతచేలంబు = దిగంబరము-దిస్సమొలగలది; ఆది
మూలంబు = ప్రధానమూలమగునది; ధృతజగజ్జాలంబు = ధరింపఁబడిన లోకముల గుంపు కలది;
శ్రీలతావాలము = లక్ష్మీయను లతకు పాదయినది; ['అలవాలము = పాదయైనది' అని పూర్వటీక.]
ఆమరమాలంబు = దేవతలందఱికిని మూలభూతమగునది; ['ఆమరమేలంబు = దేవతల కూడికగలది'
అని పూర్వటీక.] భవవనోత్కిలంబు = జన్మముల నెడి వనమునకు దావాగ్నియైనది - నశింపఁజేయునది;
తల్పితవ్యాళంబు = పడకగాఁజేయఁబడిన పాము కలది; శిక్యావచూళము = చలిచిచిక్కముతోడి సిగ
గలది; అమితలీలంబు = ఎక్కువ విలాసములు కలది; హృతమరుత్సాలంబు = హరింపఁబడిన వేల్పుచెట్టు
(పారిజాతవృక్షము) కలది-['శ్రీకృష్ణుండు సత్యభామతోరికపయి స్వర్గమునకేగి నందనవనమునందలి
కల్పవృక్షమును పెల్లగించి తెచ్చెనను గాథ యిట గ్రహ్యము.] శశిసఖిఫాలంబు = చంద్రునితో
సమానమగు నుదురు కలది; పరదానశీలము = పరములను ప్రసాదించు స్వభావము కలది; అఖిలకాల
జంఘాలము = ఎల్లకాలములందును పరుగిడునది; అశనకృత్ క్షేపంబు = అహరము (అన్నము)గాఁ
జేయఁబడిన విషము కలది. ['కృష్ణుండు బాల్యమున పూతనాస్త్రస్యమును విషమిశ్రితమును త్రాగెనను కథ
యిట గ్రహింపఁదగినది.] అరికరాశము = శత్రువులకు భయంకరమైనది; ఆపతయోదవాతూలము =
ఆపదలను మేఘములకు నుడిగాలి యైనది; అగు; యదుకులసరోమరాశంబు = యాదవవంశమును
సరస్సుకు హంస యగు శ్రీకృష్ణుని; నతి = నమస్కారము; నుతి = పొగడిక; ఆ, నగధరుండు = (గోవర్ధన)
పర్వతము నెత్తిన శ్రీకృష్ణుండు. అలం. రూపకము.

ఉ. ఆసతిఁ బల్కు నీహృదయ మారయఁ గోరియె² యిట్టొనర్చితిన్
గాసి; కుశేశయాననలు గల్గిరయేనియుఁ గల్గనిమ్ము నీ
చేసినభాగ్య మేసతియుఁ జేయదు నీయెదుటన్ మునీశ్వరా
భ్యాసదురాసదం బగు మదాకృతి యీగతి నుల్లసిల్లుటన్.

188

టీక. ఆ సతిన్ = ఆ, నుశీలనుగూర్చి; ఆరయఁగోరియె = పరీక్షింపఁదలఁచియే; ఇట్టు; గాసి,
యొనర్చితిన్ = కష్ట పెట్టితిని; కుశేశయాననలు = తామరలవంటి ముఖములు కల స్త్రీలు; మునీశ్వరా
భ్యాసదురాసదంబు, అగు = మునుల యోగాభ్యాసముచేతఁగూడ పొందరానిది, అయిన; మదాకృతి =
నా రూపము; భాగ్యము = అదృష్టము.

క. సుచరిత్ర ! నేడు నీచే, తిచలిది భుజియింపఁ జాల తృప్తి యొదవెడిం
బచరణగా; ³దిమ్ముల మును, రుచియింపదు శబరివిందు ద్రోవదివిందున్.

189

టీక. సుచరిత్ర ! = మంచినడతకలదానా! నుశీలా! పచరణ = ఇచ్చకపుమాట - అసత్యపు
మాట; ఇమ్ములన్ = బాగుగా; ద్రోవదివిందు = ద్రోవది పెట్టిన విందుభోజనము - పర్యుషితము.

క. అతిమానుష మసిథారా, వ్రతమగు; ⁴మను వంట నిప్పువంటి దిది యనన్
బతిదేవతవై మను ⁵నీ, గతి భావారూఢ మయ్యెగా ⁶జగములకున్.

190

1. చ. మనురకృత్ 2. క. గోరియెయట్టా. చ. గోరియె యిట్టా. 3. ట. దీగతము. 4. క.
మను. చ. మను. 5. చ. నివి. 6. చ. జనములకున్.

టీక. అసిధారావ్రతమగు = కత్తిదారుపయి నిలుచుటవంటిదగు - అసాధ్యనియమములు కల; మనువు = బ్రదుకు; అతిమానుషము = మానవులకు అతీతమయినది; అంటు = తాకుటకు; అన = అనుటకు; పతిదేవతవై = పతివ్రతవయి; మను = జీవించు; నీ గతి = నీపద్ధతి; జగములకు = లోకములకు; భావారూఢము, అయ్యె = ప్రసిద్ధమైనది - తార్కాణమైనది.

చ. తనుశతకోటులై త్తి బహుధర్మ వినిర్మితిఁ జేర్చి గాంచినన్

నను ¹గనలేని లేతలకు నాతి! యభోగ్యము భాగ్య; మీపు ప్రా

గ్జననమునం దొనర్చితి వొకానొకయర్చన నన్నుఁగూర్చి; దా

నన సమకూరెఁజుమ్ము సుజనప్రజనందితచర్య నీదెసన్.

191

టీక. తనుశతకోటులు, ఎత్తి = వందలసంఖ్య కల కోటిజన్మములు ఎత్తియుండి; బహుధర్మ వినిర్మితి = ఎక్కువ ధర్మకార్యచరణమున; పేర్చి గాంచినన్ = పెంపువహించినను; ననున్; కనలేని = చూడలేని - గ్రహింపలేని; లేతలకు = అజ్ఞులకు; భాగ్యము = నా దర్శనసంపద; అభోగ్యము = భింషరానిది; నాతి! = అమ్మా! ఈపు = నీవు; ప్రాగ్జననమునందున్ = వెనుకటిజన్మమున; అర్చన = పూజ; జనర్పితివి = చేసితివి; దానన = దానివలననే; సుజనప్రజనందితచర్య = మంచివారల గుంపుచే కొనియాడబడిన పద్ధతి; నీదెసన్ = నీయెడల; సమకూరెఁజుమ్ము.

తే. అతివ! తొల్లింటిపుట్టువునందు నొక్క, మకాని వేలిమిజన్నెవై మన్ననాఁడు

నా మధురవేణుగానంబున మది గరఁగి, తొరఁగఁజేసితి సుస్మిగ్ధదుగ్ధరసము. 192

టీక. వేలిమిజన్నెవై = హోమధేవువవయి; మన్ననాఁడు = జీవించియున్నప్పుడు; సుస్మిగ్ధదుగ్ధరసమున్ = మిక్కిలి చిక్కనయిన ఊరమును; తొరఁగఁజేసితి = స్రవించితివి.

క. ఆ పాలనురువు పవన, వ్యాపారముచేతఁ దెరలివచ్చి నిలిచె లీ

లాపింఛచ్చవిభర్త్సిత, తాపింఛ మదీయమాళితటిఁ గుచలికుచా! 193

టీక. పవనవ్యాపారముచేతన్ = గాలి వీచుటచేత; తెరలి = ఎగిరి; కుచలికుచా! = నివ్వుపండ్ల వంటి స్తనములు కల నుశీలా! లీలా.....తటిన్ - లీలా = విలాసార్థమయిన; పింఛ = నెమిలిపించెము యొక్క; ఛవి = కాంతిచే; భర్త్సిత = తిరస్కరింపబడిన; తాపింఛ = చీకటి మ్రాఁకుగల; మదీయ మాళితటిన్ = నా తలపయిని; నిలిచెన్.

క. దానఁ బయస్సంతా²నపు, దానంబున నన్ను ³దడపు దానవయితి చం

ద్రానన! తత్ఫలమునఁ గా,దా నీకును ⁴దక్కితిన్ ముదము మదిఁ బొదలన్. 194

టీక. దానన్ = ఆ కారణమువలన; పయస్సంతానపుదానంబునన్ = పాలనుదానముచేయుట వలన; దక్కితిన్ = లభించితిని; ముదము = సంతోషము. పొదలన్ = వృద్ధిపొందఁగా.

ఆ. ఒక్కఁ డకృతసత్క్రియఁడను విపుఁడు, గలఁడు ఘోర⁵కలుషకఠినబుద్ధి

వసుధయెల్లఁ దిరుగు వసుధాను వనువేరి, పట్టణమున నుండుఁ బట్టువడుగు. 195

టీక. అకృతసత్క్రియఁడు = మంచిపనులు చేయనివాఁడు; పట్టువడుగు = ఘోటకబ్రహ్మచారి; వసుధ = భూమి.

నీ. ధనవంతుఁడయ్యు నుద్వాహంబు దొఱిగి చూఁ

తులు ⁶నాకుఁ బెరివితంతువులఁ దగిలి

1. చ. గనలేని. 2. క. నము. చ. నపు. 3. క. దనుపు. చ. ట. దడపు. 4. క. దక్కితిన్ చ. ట. దక్కితిన్. 5. క. కఠినకలుష. చ. ట. కలుషకఠిన. 6. క. నాకుపె.

కులమంతుడయ్యఁ బెద్దలఁ బాసి విహరించుఁ
 బాషండమండానుబంధి యగుచు
 మతిమంతుడయ్య నామ్నాయముల్ చెవిఁబెట్టు
 డస్థీలలేఖనవ్యసన మెసఁగి
 స్థితిమంతుడయ్య లక్ష్మీకిఁగాక ¹ త్రిమృదుఁ
 బలుగూడు మరిగి యాధ్యుల భజించి

తే. తలఁచు బ్రహ్మస్వదేవస్వములకు నెగ్గుఁ, ² గుప్పఁ జిచ్చిడి ³ పేలాలు కొఱుకఁ దివురు
 గ్రహణకాలంబునందు మున్నఁడు జలముల, నెబ్ర ⁴ చెంచడ మాబ్రాహ్మణబ్రువుండు.

టీక. ఉద్వాహంబు, దొఱఁగి = పెద్దవిడిచి - పెద్ది చేసికొనక; పెఱవితంతువులకొ = విధవ
 లయిన ఇతరుల భార్యలను; మూఁతులు, నాకుకొ = వారికై యాశించునటు - లేదా - పెదవులు చప్ప
 రించును. పాసి = విడిచి; పాషండమండానుబంధి = నాస్తికలగుంపుతో చేరినవాడయి; విహరించుకొ =
 తిరుగును; ఆమ్నాయముల్ = వేదములు; అస్థీలలేఖనవ్యసనము = అసభ్యపుమాటలనాడుటయందలి
 ఆలవాటు; ఎసఁగి = విజృంభించి; స్థితిమంతుడయ్యకొ = కలిగినవాడై యున్నను; లక్ష్మీకిఁగాక = అను
 భవింపక; పలుగూడు, మరిగి = వివిధములగు అన్నములను తిని; [మధుకరవృత్తి నవలంబించి యనియుఁ
 జెప్పిన చెప్పనగును.] ఆధ్యులకొ = ధనికులను; భజించి = సేవించి; త్రిమృదుకొ = తిరుగును, బ్రహ్మ
 స్వదేవస్వములకుకొ = బ్రాహ్మణుల సొత్తునకును, దేవద్రవ్యమునకును; ఎగ్గుకొ = హానిని; తలఁచుకొ;
 ఆ బ్రాహ్మణబ్రువుండు = నీచుడగు నా బ్రాహ్మణుండు; నెబ్ర చెంచడము = చెడ్డడేగ - దురాత్ముండు;
 కుప్పకొ = వడ్లగూటియందు; చిచ్చు, ఇడి = అగ్నినుంచి - అనఁగా ధాన్యపుగుప్పకు నిప్పంటించి;
 పేలాలు కొఱుకకొ = పేలాలను తినుటకు; తివురుకొ = ప్రయత్నించును - అనఁగా తనకు అత్యల్ప
 లాభము కలుగుటకొఱుకయి ఇతరులకు మహాపకారము నొనర్చునని భావము. [“కుప్పకొ = పెంటదిబ్బ
 యందు” అని పూర్వటీక. అది అత్యంతము ఆసంగతము.] అలా. రూపకము, లలితము.

వ. వా. డొక్కకందువ నొక్క వెలయాలికిం జిక్కి మహీమండలకుండలంబగు పాండ
 రీకంబునం గొండొకకాలం బుండి యొక్క పెనుబండువునఁ గన్నులపండువగు
 మదీయనై వేద్యప్రకల్పనంబు భూపోత్సవానంతరంబున నెడముగాచి ⁵ చూచి,
 తన వలయు లోఱుగునం జని బహు⁶విధంబగు కాలంబు మని ముదిసి, తనువు విడిచి
 యత్యుత్తమంబగు ధరామరవంశంబునంబుట్టి పుట్టిననాటనుండియుం జదువు
 చదువు *నన చదురుండై, నిండుప్రాయంబున నిన్నుం జెట్టవట్టించి యిట్లున్న
 వాడు వినుము.

197

టీక. కందువకొ = సమయమునందు; వెలయాలికొ = భోగపుస్త్రీకి; మహీమండలకుండలం
 బగు = భూమండలమునకు కుండలము నగయైనది - ప్రధానమైనది; కొండొక = కొంత; పెనుబండు
 వునకొ = గొప్ప పర్వదినమునందు; ఎడము, గాచి = అవకాశమును ప్రతీక్షించి; ముదిసి = ముసలియయి;
 ధరామరవంశంబునకొ = బ్రాహ్మణకులమున; చదువునన = విద్యయందుమాత్రము; చదురుండై = నేర్పరి
 యయి; నిండుప్రాయంబునకొ = యౌవనమున; చెట్టవట్టించి = చేయివట్టుకొనఁ జేసి - వివాహమాడి.

తే. తరుణి! ⁷ మద్భుక్తదర్శనోత్సవసుకృతము, పాపవహ్నికి సలిలమై భద్ర మొసఁగె
 గాక లేకున్న నితఁడు ప్రాగ్జని నొనర్చు, కల్తషములకు సిమ్మతి కలదె? యెందు.

1. క. త్రిమృదువలు. 2. క. కుప్ప. 3. క. ర. ప్రేబ్రాలు. 4. ట. చెంచడము. 5. చ. కొని.
 6. తీర్థంబగు. *చ. లవ. 7. చ. మద్భుక్త.

టీక. మద్భుక్తదర్శనోత్సవసుకృతము = నా నైవేద్యమును చూచుటయను ఉత్సవమువలన
పుణ్యము; పాపవహ్నికే = పాపములను అగ్నికి; సలిలమై = నీరయి; భద్రము, ఒసఁగెగాక = మేలు
కలిగించెనుగదా! ప్రాగ్నికే = వెనుక జన్మమున; ఒనర్చు = చేసిన; కల్పవములకుకే = పాపములకు;
నిష్కృతి = ప్రాయశ్చిత్తము. అలం. రూపకము.

వ. అవ్యధంబుగ సోపహారంబగు మదీయరూపంబు నాకసికంబ 1కనుంగొని భస్త
సాత్కృతదుష్కృతసీరసీయవసరాశియై భూసురకేసరికిశోరంబై వాసి వడసీయు
సతఁడు, కట్టిడి యగుటకుఁ గారణంబు వినుము. 199

టీక. సోపహారంబు, అగు = నైవేద్యముతో కూడిన; భస్త.....రాశియై = బూడిదగా
చేయఁబడిన పాపములను ఎండుగడ్డిమేటయి; భూసురకేసరికిశోరంబై = బ్రహ్మాణశ్రేష్ఠునికి పుత్రుడయి;
కట్టిడి = క్రూరుఁడు. అలం. రూపకము.

క. నీ భావశుద్ధి యారయ, శోభనచారిత్ర! 3యేన సువ్వె యలినికే
లోభక్రోధముల మనః, ఊభము గావించి బాలిశుం డనిపింతున్. 200

టీక. శోభనచారిత్ర! = పరిశుద్ధస్వభావము కలదానా! నీ భావశుద్ధి = నీ మనశ్శుద్ధి;
అరయకే = పరీక్షించుటకయి; లోభక్రోధములకే = లోభముచేతను, క్రోధముచేతను; మనఃఊభము =
మనస్సులో కలతపాటును; బాలిశుండు = క్రూరుఁడు; అనిపింతుకే = అనఁబడునట్లు చేసితిని.

క. పతి గొట్టినఁ బతి తిట్టినఁ, బతి నిర్దయుఁ డగుచు నెట్టి పాటుపటిచినకే
మతి నన్యధాత్వ మొందరు, పతిదేవత లతివ! నీకుఁ బ్రతి యగువారల్. 201

టీక. ఎట్టిపాటు, పటిచినకే = ఎట్టికష్టపాటు పెట్టినను; నీకు, ప్రతియగువారల్ = నీకు
సమానలయిన; పతిదేవతలు = పతియే దైవముగా ఎంచువారు - పతివ్రతలు; మతికే = మనస్సులో;
అన్యధాత్వము, ఒందరు = మార్పు పొందరు.

తే. నిష్ఠురత్వంబు తొలఁగించి నేటనుండి, నీకు ననుకూలుఁడయ్యెడు నీ విభుండు
మత్పదద్వయభక్తి సమగ్రులైన, సుతుల నేవురఁ గాంచె దూర్జితవిభూతి. 202

టీక. నిష్ఠురత్వంబు = కాఠిన్యము; తొలఁగించి = తప్పించి; దూర్జితవిభూతికే = స్థిరమగు
సంపదతో; మత్పదద్వయభక్తిసమగ్రులు = నా పాదద్వయసేవచే నిండినవారు - పరమభాగవతులు;
ఏవురకే = ఐదుగురను; కాంచెడు = పొందెదవు.

ఆ. వెండిఁబైడి త్రవ్వ తండంబుగా మేలి, కూడుఁబాడి4 నింటఁ గొలఁదిమీర
నోములెల్లనోచి నూతేండ్లు బ్రదికి నీ, భర్తతోడఁ బరమపదముఁ గనుము. 203

టీక. పైడి = బంగారము; త్రవ్వ తండంబుగాకే = అపరిమితముకాఁగా; మేలికూడు = మంచి
యాహారము; కొలఁదిమీరకే = హద్దుమీటి యుండఁగా; పరమపదము = వైకుంఠము.

ఉ. మన్ననచేసినాడు మురమర్దనుఁ డంచు నహంకరింప కో
కిన్నరకంఠి! యట్లయినఁ గీడొదవుకే; విను తొంటికిన్న న
స్తన్నిహితాంతరంగవయి సత్యసమార్జనశుద్ధిలక్ష్మీకే
పన్నియపెట్టుమీ మహితవర్తనకీర్తులు నివిహించుచున్. 204

1. క. కంఠుగఁగను. చ. ట. కంఠగను. 2. చ. యవన. 3. క. యేనుజాన్వయ. చ. ట. యేన
నుజ్జయి. 4. క. యింట. చ. నింట. 1. ట. పుచున్.

టీక. కిన్నరకంఠి! = కిన్నెరవంటి కంఠముకల సుశీలా! మురచుర్ధనుడు = విష్ణువు; మన్నన, చేసినాడు = గౌరవించినాడు; అహంకరింపకు = గర్వింపకుము; కీడు = ఆపద; ఒదవున్ = కలుగును; తొంటికన్నన్ = మునుపటికంటెను ఎక్కువగా; అస్తన్నిహితాంకరంగవు = నాయుడు ఉంచబడిన మనస్సు కలదానవు; మహితవర్తనకీర్తులు = పేరుపడిన నడకను, కీర్తిని; నిర్వహింపుచున్ = (ఆ రీతినే) నెఱవేర్చుచు; సత్యసమార్జవశుద్ధిలక్ష్మికే = సత్యము; ఋజుభావముల పరిశుద్ధభోభకు; వన్నియ, పెట్టుమీ! = మెఱుగుపెట్టవలయును.

క. తృష్ణారహితులు ¹మత్పద, నిష్ణాతలు నిత్యసత్యనిరతులు నగు శ్రీ
వైష్ణవులఁ గాంచి ననుఁగా, విష్ణుపదవలగ్న! గారవించి కొలువుమీ! 205

టీక. తృష్ణారహితులు = పేరాసలేనివారు; మత్పదనిష్ణాతలు = నాపాదములయెడ నిష్ఠకల వారు - నాపాదభక్తులు; నిత్యసత్యనిరతులు = ఎల్లపుడును సత్యముపల్కుటయందు ఆసక్తి కలవారు; ననుఁ గాన్ = నావలెనే - (నన్ను గాఁదలంచి) విష్ణుపదవలగ్న! = ఆకాశమువంటి నడుము కలదానా! (నూత్న మధ్యా!) గారవించి కొలువుమీ!

క. అని వర మిచ్చి మహీసుర, వనితన్ మన్నించి భక్తవత్సలుఁ డరిగెం
దననెలవునకు సుధారస, మునఁ గుముదినిఁ దేర్చియరుగు పూర్ణేందు డనన్. 206

టీక. మహీసురవనికన్ = బ్రాహ్మణిని; సుధారసమునన్ = అమృతరసముచేత; కుముదినిన్ = కలువతీగను; తేర్చి = తేలించి; పూర్ణేందుడనన్ = చంద్రుఁడో యనునట్లుగా అలం. ఉత్పేక్ష.

ఆ. అటు సుశీలమగఁడు నరుదెంచి యొకకొన్ని, దివసములకు దొరలఁ దిరియు నాస
గోసి తనకుబంబువాసియు వన్నెయుఁ, దలఁచుకొనుచుఁ దెలివి మొలకలెత్త.

టీక. దొరలన్ = ప్రభువులను; తిరియునాసన్ = యాచించు కోరికను; కోసి = విడిచి; మొలకలెత్తన్ = అంకురింపఁగా.

తే. అతనిఁ దమసొమ్ముచేసి మున్నాఁగియున్న
మోహముఖులైన జ్ఞాతుల మూలఁ ²ద్రోచి
సంహృతాసురులైన నిర్జరులకిరణి
మది వివేకాదివర్గ మభ్యుదయ ³మొందె. 208

టీక. తమసొమ్ముచేసి = తమహక్కుగా చేసి - స్వాధీనపఱచుకొని; మున్ను = మునుపు; అఁగి యున్న = ఆక్రమించియున్న; మోహముఖులైన = మోహము మొదలుగాఁగల; జ్ఞాతులన్ = దాయాదులను - అంతశ్శత్రువులను; సంహృతాసురులు = సంహరింపబడిన (నశింపఁజేయబడిన) రాక్షసులు కలవారు; నిర్జరులకిరణిన్ = దేవతలవలె; మదిన్ = మనస్సులో; వివేకాదివర్గము = వివేకము మొదలగు నుత్తమగుణముల సమూహము.

క. కోపంబు నాఁగి మిక్కిలి, పాపమునకు లోఁగి బుద్ధి పశ్చాత్తాపా
టోపశిఖఁ గ్రాఁగి కరుణా, ద్వీపవతీలహరిఁ దోఁగి విప్పుడు మఱియున్. 209

టీక. అఁగి = అణచి; లోఁగి = వెనుదీసి; పశ్చాత్తాపాటోపశిఖన్ = పశ్చాత్తాపమను గొప్ప (ఆర్థాటముగల) అగ్నియందు; గ్రాఁగి = పరితప్తమయి; కరుణాద్వీపవతీలహరిన్ = దయయనెడి నది ప్రవాహమునందు; తోఁగి = మునిగి. అలం. రూపకము.

సీ. కాలీచపడ నిండ్లకడ కేగి వనరుచుండెడివాడు వై రాగ్యనిష్ఠుడయ్యె
 1 గయ్యాలక్రచ్చయై కాలుద్రవ్వచు సదా మండువాడతిశాంతమహితుడయ్యె
 గసరి యొంగిలిచేత గాకివ్రేయనివాడు సతతాన్నదానప్రశస్త్యుడయ్యె
 బ్రహ్మకల్పముదాక బ్రతుకొసగడకట్టువాడస్థిరముగ విశ్వముఁ దలంచె
 తే. బాటిగాఁ గొన కల పద్మభవునినైన, నీరసమునేయువాడు వినీతుడయ్యె
 నొరుల లచ్చికి ముచ్చిరి యుడుకువాడు, సర్వసముడయ్యె విష్ణుప్రసాదమహిమ.

టీక. కాలు, ఈచపడ = కాళ్ళ కుంటుపోవునట్లు - కాళ్ళరగిపోవునట్లు; ఇండ్లకడకు = ఇక
 రులయిండ్లయొద్దకు; వనరుచుండెడివాడు = దేవురించెడివాడు; వై రాగ్యనిష్ఠుడు = వై రాగ్యమున నియ
 మము (ఆసక్తి) కలవాడు; కయ్యాలక్రచ్చ = జగడగొండి; కాలుద్రవ్వచు = జగడమునకు సిద్ధ
 పడుచు; సదా = ఎల్లపుడు; మండువాడు = కోపించువాడు; అతిశాంతమహితుడు = గొప్పశాంత
 గుణముకలవాడు; గసరి = కోపించియైనను; కాకి, వ్రేయనివాడు = కాకిని కొట్టనివాడు -
 [అనగా ఎంగిలిచేతితో గాకిని కొట్టివయెడల - ఆచేతియిడి రాలిన మెతుకులనుతని కాకి బ్రతికిపోవు
 నేమో యను సందేహముకలవాడనుట.] సతతాన్నదానప్రశస్త్యుడు = నిత్యమును అన్నదానముచేయుట
 చేత పేరుపొందినవాడు; బ్రహ్మకల్పముదాక = ద్విపరార్థపరిమితకాలాంతమువఱకును; బ్రతు
 కొస = జీవించునాళను; కడగట్టువాడు = ఒప్పువాడు - తనజీవితము శాశ్వతమని యూహించు
 వాడు; విశ్వము = ప్రపంచమును; పాటిగాగొనక = లక్ష్యపెట్టక; పద్మభవునినైన = బ్రహ్మ
 కూడ; నీరసముచేయువాడు = చులకగా చూచువాడు; వినీతుడు = విసముడు; లచ్చికి = సంప
 దకు; ముచ్చిరి = దుఃఖపడి; ఉడుకువాడు = తపించువాడు - అసూయపడువాడు.

ఉ. పాళము మీటు * పెద్దపెదపాళము¹లై బలితంపుఁగాఁగులన్
 మూలుగుచున్నప్రాబసిడి ముంచి ధనార్థుల కిచ్చు; విష్ణుదే
 వాలయ²సుప్రతిష్ఠలకునై ³యొసఁగున్ సతి కేల ⁴నించు నా
 నాలఘుకర్తనిర్మి⁵తకి నగ్రకులేంద్రుఁ డనుగ్రహంబునన్.

211

టీక. పాళముమీటు = హద్దుమీటిన; పెద్దపెద్దపాళములై = పెద్దపెద్ద కడ్డీలుగా నున్నవై;
 బలితంపుఁగాఁగులన్ = మిక్కిలి పెద్దవైన బాసలయందు; మూలుగుచున్న = స్థిరముగా - కదలక
 యున్న; ప్రాబసిడి = చాలకాలముక్రిందటి బంగారము - లేక ధనము; ముంచి = తీసి; ధనార్థు
 లకు = యాచకులకు; విష్ణుదేవాలయసుప్రతిష్ఠలకునై = దేవాలయములను నిర్మించి, అందు దేవ
 తలను ప్రతిష్ఠచేయుటకయి; ఒసఁగున్ = ఇచ్చును; అగ్రకులేంద్రుడు = బ్రహ్మణశ్రేష్ఠుడు; నానా
 లఘుకర్తనిర్మితకి = పెక్కు విధములగు పనులు జరుపుటకయి; సతి కేల = భార్యచేతిని; నించున్ =
 నిండించును - ఆమెకప్పగించును.

క. ఆ యాలుమగలు విష్ణువ, రాయణువై పెక్కుగతుల వ్రతములు తటితోఁ
 జేయుచు నుండఁగ నట ని, శ్రేయసపదమైనపాండరీకక్షోణిన్.

212

టీక. ఆలుమగలు = భార్యభర్తలు; విష్ణువరాయణులై = విష్ణువునెడ భక్తికలవారై; తటి
 తో = సమయానుసారముగ; నిశ్రేయసపదమైన = మోక్షస్థానమైన; పాండరీకక్షోణిన్ = పాండు
 రంగశ్రీతమున.

1. చ. కచ్చ. 2. క. శాంతి. 3. ర. శాంత. 4. క. వేయని. చ. కెయ్యని. ట. వేయని. 5. 4.
 క. కాచుకల. 6. చ. బచ్చెర్ది. * 3. ర. మీటు పెద్ద. 6. చ. లన్. 7. చ. ట. సం. 8. చ. యొగు
 గన్. 9. చ. నెంచు.

మ. యమరాద్ధూతశిఖావతంసము ¹చిరప్రాణంబు దూరప్రియా
గమశంసిస్ఫుటకాకలీకలన మేకప్రక్రియాపాత²వీ
తుము శీతర్తు బలీయ మొక్కబలిభుగ్రాజంబు రాజిల్లు శ్రీ
రమణాగార పురోధరోత్థచలపత్రస్థూలశాఖాశిఖన్.

213

టీక. యమరాద్ధూతశిఖావతంసము = యమునిదూతలలో శ్రేష్ఠమయినదియు - యమదూత
లకు తలమానికమైనదియు - [కాకి యరిష్టమగుటచే దానిని మాచువారికి చావుతప్పదని కవిభావము.]
చిరప్రాణంబు = చాలకాలము జీవించునది; దూర.....కలనము = దూరప్రదేశమునందున్న యిష్ట
జనుల రాకను తెలియఁజేయు స్పష్టమైన ధ్వనికలది; [వెనుకటి టీక- ఈ సమస్తపదము రెండు పద
ములుగా విభజింపబడి “దూర.....శంసి - దూర = దూరమునందలి; స్రియ = ఇష్టవస్తువుయొక్క;
ఆగమ = రాకను; శంసి = కోరునది; స్ఫుటకాకలీకలనము - స్ఫుట = స్పష్టముగా వినఁబడెడి; కాకలీ=
సన్ననికంతస్వరముతోడ; కలనము = కూడినది” అని వ్రాయఁబడినది. ఈ వ్రాత సరికాదని చదువరు
లెఱుంగకపోరు.] కాకి యింటిపై వ్రాలి యరచినచో చుట్టములు వచ్చుచున్నారని ఆ యతపు సూచించు
చున్నదనుట ఎల్లరకుఁ జెలిసినవిషయమే గదా! ఏకప్రక్రియాపాతవీక్షము = ఒకటికంటిమాపుకలది;
[పూర్వఠీక- ఇచట “ఏకప్రక్రియాపాతవీక్షము” అను పాతము గ్రహింపఁబడి “ఒకవిధమైన పాటు
నందలి దీక్ష (నియమము) కలది” అని యర్థము వ్రాయఁబడుట సరికాదని గ్రహింపవగుచు] బలిభుగ్రా
జంబు = బలిమెతుకులు తిని బ్రదుకునది - గొప్పకాకి; శ్రీరమణా.....శిఖన్ = శ్రీరమణాగార =
విష్ణుదేవునిగుడియొక్క; పురోధరోత్థ = ఎదుటనున్న స్థలముపై పుట్టిన; చలపత్ర = రాచెట్టుయొక్క;
స్థూలశాఖాశిఖన్ = లావుపాటి కొమ్మచివఱను, రాజిల్లున్ = ప్రకాశించెను. అలా. పరికరము.

శా. తాతల్లండులు మామలెల్లులను ముత్తాతల్ సహాయుల్ సహ
శ్రోతల్ భారతలు నేవకుల్ హితులు మిత్రుల్ పుత్రు లోలిం దివా
భీతాభీతములై తరుం గొలువఁగాఁ బెన్మాకలై వాయస
వ్రాతశ్రేష్ఠము గ్రాబు రేలు పగలుక బ్రాంతాగమాంతంబులన్.

214

టీక. సహశ్రోతల్ = సహాధ్యాయులు; ఓలిక్ = క్రమముగా; దివాభీత+అభీతములై =
గుడ్డసూబలకు భయపడనివయి; పెన్మాకలై = పెద్దగుంపుగా కూడినవయి; తరున్, కొలువఁగా; వాయస
వ్రాతశ్రేష్ఠము = కాకులలో ఉత్తమమైనది; ప్రాంతాగమాంతంబులన్ = సమీపవృక్షముల చివఱభాగము
(కొనలందు; రేలుపవలున్ = రాత్రింబగట్టు; క్రాల్ = ప్రకాశించును - ఒప్పును.

చ. అది యొకనాఁడు విట్టలగృహాంగణభూబలిపీఠవర్తులౌ

మెదుకులు మేయఁ గన్నిడి యమేయగతిక బరవక దదాయత

చ్చదభవభూరిమారుతవశంబున నయ్యెడ ధూళివోవ న

భృదితములయ్యె దాన గుడి యూడ్చినఁ గల్గు నగణ్యపుణ్యముల్.

215

టీక. విట్టల...వర్తులౌ = పాండురంగని దేవాలయపు వాకిటనున్న బలిపీఠముపయ్యునున్నవైన;
అమేయగతిక = శీఘ్రగమనమున; పఱవక = ఎగురఁగా; తదాయతచ్చదభవభూరిమారుతవశంబునన్ =
దాని వెడలై ఎనఁజెక్కలవలన పుట్టిన పెద్ద గాలివలన; అయ్యెడన్ = ఆచోట; ధూళివోవన్ = దుమ్ము
(లేకుండ; పోఁగా; దానన్ = ఆకారణమువలన; అగణ్య పుణ్యముల్ = లెక్కింపరాని పుణ్యములు;
అభృదితములు = కలిగినవి; అయ్యెన్.

1. చ. చిరప్రాణంబు. 2. క. దీక్షము. చ. ట. వీక్షము. 3. చ. ట. లల్లుడులు. 4. చ. ట.
న్మాకయై. 5. చ. శ్రేష్ఠులు.

వ. ఇట్లతర్కితోపపన్నంబగు పన్నగశయనసదన సమ్మార్జన సముదితసుకృతపరిపాకం
బునఁ గాకంబు సతిలోకం బయ్యె వినుము. 216

టీక. అతర్కితోపపన్నంబు = అనుకొనకుండ తటస్థించినది; పన్నగ.....పరిపాకంబునఁ = శ్రీకృష్ణుని దేవాలయమును ఊడ్చుటవలన కలిగిన పుణ్యమునకు ఫలముగ; అతిలోకంబు = లోకోత్తరమైనది - గొప్పది.

క. కలహంస మొకటి యడుకుల, కులహంసముగుడిఁ జరించుఁ గుసుమాయుధః
ర్తిలతాగుచ్ఛముకై వడి, జలరుహసంభవమరాళసంకాశగతిన్. 217

టీక. యడుకులకులహంసముగుడిఁ = యాచవకులమున ఉత్తముడగు శ్రీకృష్ణుని దేవాలయమున; కుచుమా.....కై వడిఁ = మన్మథునికీర్తి యను లతకు పూవుగుత్తివలెను; జల.....గతిఁ = బ్రహ్మవాహనమైన హంసపోలికను; చరించుఁ = తిరుగును. అలా. ఉపమ.

వ. ఇట్లు వర్తించి వర్తించి. 218

టీక. వర్తించి = సంచరించి.

మ. కుతుకం బింకక కుంకుమద్రవమిశద్ధోరోచనాపంకని
ర్తితపత్రాంకకలంకితాంబుధికుమారీహారివక్షోరుహ
ద్వితయాస్ఫలనలాలనోచితపయోవిస్ఫారికాసారసం
తతి నా నీడభవంబు క్రీడ సలుపున్ దద్దివ్యధామంబునన్. 219

టీక. కుతుకంబు = ఉత్సాహము; ఇంకక = తగ్గక; ఆ నీడభవంబు = గూటిలోపుట్టు ఆ హంస; కుంకుమ.....సంతతిఁ - కుంకుమద్రవ = ద్రవరూపమైన కుంకుమతో; మిశత్ = కూడుచున్న; గోరోచనాపంక = ముద్దగా నున్న గోరోచనముచే; నిర్తిత = కూర్చుండిన; పత్రాంక = మకరికాపత్ర చిహ్నములచే; కలంకిత = కలంకముకలవిగా - మలినములుగా చేయబడిన; అంబుధికుమారీ, హారి, వక్షోరుహద్వితయ = లక్ష్మీదేవియొక్క మనోహరమైన రెండు కుచములయొక్కయు; ఆస్ఫలనలాలనా = చఱచుటయొక్క విలాసమునకు; ఉచిత = తగిన; పయోవిస్ఫార = ఎక్కువైన నీటితోఁగూడిన; కాసార సంతతిఁ = సరస్సుల సమూహమునందు; తద్దివ్యధామంబునఁ = ఆ పుణ్యస్థలమునందు; [ఆ దేవాలయమున ఆని పూర్వటీక.] క్రీడ సలుపున్ = విహరించును.

ఆ క్షేత్రమునఁ గల సరస్సులలో పాండురంగని దేవేరియగు లక్ష్మీదేవి జలక్రీడలాడుచుండును; ఆమె నీటిలో మునిగి తేలుచున్నపుడు అలలవలన ఆ నీరు ఆమెవక్షోజములను చఱచుచున్నట్లుండును. ఆమె తన స్తనములపయి కుంకుమతో కలిపిన గోరోచనముచే మకరికాదుల చిత్రములను చిత్రించుటచే స్నానసమయమున అవి కరఁగి నీటిలో కలియుటచే ఆ నీరు పంకిలమై మనోహరముగ నున్నది; అట్టి గొప్ప సరస్సులందు ఆ హంస విహరించుచు ఆనందించుచుండెనని భావము. అలా. ఉదాత్తము.

సీ, మొస రెండుగాఁగఁ ద్రెవ్విస విద్రుమద్రుకందము నేలు ముక్కునఁ దడవి తడవి
1 మొగి విచ్చు పసిడిగేదఁగితేకుగమి మించు విశదచ్ఛస²మ్ముల విద్రిచివిద్రిచి
నగుమొగంబుల దాసనపుఁ గ్రొవ్విరులనవ్వుచిగురాకు నడుగులఁ జిమ్మి చిమ్మి
నిద్దంపుఁబండు వెన్నెలగుత్తి కడకొత్తి మలయుమైముంపులఁ గలఁచి కలఁచి

తే. శార్ఙ్గసాధప్రమాణకాసారసార

సాసామోదమేదరవారిః చేలి

వచ్చి యా యించ గుడిలోనః జొచ్చె నొక్క

నాడు వవలింటి ¹వీణెండ వేడి దలఁకి.

220

టీక. ఆ యంచ. ఒక్కనాడు, మొన = చివటిభాగము; రెండుగాయ్, తెవ్విన = రెండుగా చేరిన; విద్రుచుక్రకండమును. పీలు = వగడపువ్వుడుముయొక్క దుంపను, పాలించు - అనగా చివటి రెండుగా చేరిన వగడపుదుంపలెరున్న; ముక్కునకొ = ముక్కుతో; మొగివిచ్చు = మొత్తముగా విరిసిన; [మొగివిచ్చు = ముఖభాగము విరియునట్టి అని పూర్వటీక.] వసిండిగేదగిజేకుగమిక్ = బంగారువన్నెకల మొగిజేకులగుంపును; మించు = అతిశయించు; విశదచ్చదమ్మలక్ = అందమైన తొక్కలను; విద్రిచి, విద్రిచి = విదలించి, విదలించి; నగుమొగంబుల = బాగుగా వికసించిన; నిద్దంపు = చురువైన - లేటయైన; వెన్నెలగుత్తి = వెన్నెలగుంపును; కడకొత్తి = త్రోసివేసి; మలయు = విజృంభించు; మైక్ = దేహమును; ముంపులక్ = మునుగుటలచే; కలచి = చలింపజేసి; శార్జ్గి.....వారిక్ = విష్ణుదేవుని దేవాలయపుమొగసాలయందలి కొలనిలోని చక్కని కమలముల పరిమళములతోఁగూడిన నీటియందు; వవలింటివీణెండవేడిక్ = మధ్యాహ్నపు మిక్కుటపుటెండయొక్కవేడిమిచే; తలఁకి = భయపడి. ఆలం ఉపమ, స్వభావోక్తి.

క. అది తనదేహం బచ్చట, విదలించం బక్షసలిలవిప్రుషములచేః

జొను కొదవించుచు గాడ్పులు, పొదపెట్టు ²రజోవికారములు దూరముగన్.

టీక. పక్షసలిలవిప్రుషములచేక్ = తొక్కలవలని నీటితుంకరలచే; చొదుకు, ఒదవించుచుక్ = చలిసి, పుట్టించుచు; గాడ్పులు = గాలులు; రజోవికారములు, దూరముగన్ = దుమ్ముయొక్క వ్యాపించు టలు దూరము; అగునట్లుగా; పొదపెట్టుక్ = కలిగించును - చేయును. [పొదపెట్టు = కలుగజేయు నట్టి అని పూర్వటీక. ఈ టీకను గ్రహించుచో క్రియాపదము లుప్తమైపోవుచున్నది.]

తే. సలిఃఖగమున కేతదాచరణమునన, గలిగె నాకస్తి కంబుగఁ గంబుపాణి

గర్భగేహోపలేపసంస్కారసార, సుకృత పరిపాక నిరపాయశోభనంబు.

222

టీక. సలిఃఖగమునకుక్ = నీటిపక్షికి - హంసకు; ఏతదాచరణమునన = ఇట్లు చేయుటచేతనే- రెక్కలనీటితుంకరను విదలించినమాత్రమున; కంబుపాణి.....శోభనంబు - కంబుపాణి = శ్రీకృష్ణుని యొక్క; గర్భగేహ = గర్భాలయముయొక్క; ఉపలేపసంస్కార = అలుకుటవలని; సార = మేలైన; సుకృతపరిపాక = పుణ్యఫలమువలన; నిరపాయశోభనంబు = అపాయములేని - నశింపని - శుభము; కలిగెక్ = లభించెను.

క. శుక మొకటి చంచుజితకిం, శుకమై హరిహాయశ రాససురుచిరవపురం

శుకమై కుసుమాకరకిం, శుక ³మానందమున నందసుతు గుడిఁ బెరుగున్.

223

టీక. శుకము, ఒకటి = ఒక్కచిలుక; చంచుజితకింశుకమై = ముక్కుచే జయింపబడిన మోదుగుమొగ్గకలదయి - మోదుగుమొగ్గపటి యెఱ్ఱని ముక్కు కలదయి; హరిహాయశరాస, సురుచిర, వపురంశుకమై = ఇంద్రధనుస్సువలె, చక్కని; శరీరముయొక్క, కాంతులు కలదయి; కుసుమాకరకింశుకము = వసంతముతువునకు మోదుగు అయినది - ప్రధానమయినదనులు; నందసుతుగుడిక్ = పాండురంగని దేవాలయమున; పెరుగుక్. ఆలం. ఉపమ, రూపకము.

చ. అలమి త్రిలోకముల్ గెలుచు న¹ త్తటి తేరువహించు ²తోడిచి
 ల్కలు దగదొట్టి ముందటికి ³లాగకయుండినఁ దాన తద్భరం
 బెలమి వహింప మెచ్చి మరుఁ డిచ్చు మణిమయమాలికాత్రయన్
 గళమునఁ ⁴దాల్చుఁ జిత్రశుకనాథుఁడు రేఖలపేర నిచ్చులున్. 224

టీక. అలమి = ఆక్రమించి; త్రిలోకముల్ = ముజ్జగములను; గెలుచునత్తటి = గెలుచునట్టి
 యా సమయమున; తేరు, వహించు = రథమునులాగుచున్న; దగ, దొట్టి = దప్పిపొందినవయి; తాన =
 తానే-ఈచిలుకయే; తద్భరంబు = ఆరథముబరువును; ఎలమిన్ = ప్రీతితో; వహింపన్ = మోయఁగా; మెచ్చి
 = కొనియాడి; మరుఁడు = మన్త థుఁడు; ఇచ్చు = బహూకరించునట్టి; మణిమయమాలికాత్రయన్ = మూడు
 మణిహారములను; చిత్రశుకనాథుఁడు = రంగురంగుల - వన్నెలచిలుక; గళమునన్ = మెడయందు;
 రేఖలపేరన్ = రేఖలనెఱుఁపమున; నిచ్చులున్ = శాశ్వతముగ; తాల్చున్ = ధరించును. అలం. అపహ్నుతి.
 క. కీర మది యొక్క హరి పరిచారిక చేరిక వసించుఁ జదివింపఁగ మే

పాఠసి యొస గ భవనమార్జరాదులవలనఁ దన్ను సంరక్షింపన్. 225

టీక. కీరము = చిలుక; హరిపరిచారికచేరికన్ = విష్ణుభక్తురాలిచనవున; మేపు = ఆహారము-
 తిండి; భవనమార్జరాదులవలనన్ = పెంపుడుపిల్లి మొదలగువానివలన.

క. దేవాలయమునఁ గొన్ని నిజావాసమునందుఁ గొన్నియహములు దగఁ బై
 చే వదలక పాటించుచుఁ, బూవుంబలెఁ బువ్వుఁబోడి పులుగుం బ్రోచున్. 226

టీక. నిజావాసమునందున్ = తన గృహమున; అహములు = దినములు; చేవదలక = విడువక;
 పాటించుచున్ = గమనించుచు; పులుగున్ = పక్షిని - చిలుకను.

మ. పసుపార్పుం దడియొత్తు నెండనెకఁ గంపం బాఁగి మై దువ్వుచున్
 వసయున్ వెన్నయు మేపు మేపు నొసఁగున్ వల్లించు శ్రీరామనా
 మసుధామాధురిసాధురీతిః ⁵గుచకుంభస్థాయిగాఁ జేయుచున్
 బిసపుష్పప్రియవాసరాగమములన్ బింబోష్ఠి రాచిల్కకున్. 227

టీక. పసుపార్పున్ = పసుపుపూసి, స్నానముచేయించును; ఎండనెకన్ = ఎండవలని వేడిమి
 చేతన్; కంపంబు = చలివలనఁగలిగిన వణకును! ఆగి = ఆపి. - పొంగొట్టి; మేపున్ = ఆహారమును;
 మేపున్ = తినిపించును. శ్రీరామనామసుధామాధురిన్ = శ్రీరామనామకృతమాధుర్యమును; వల్లిం-
 చున్ = తెలుపును - బోధించును; బిసపుష్పప్రియవాసరాగమములన్ = వసంతర్తుదినములు ప్రవే-
 శింపఁగా; బింబోష్ఠి = దొండపండువంటి పెదవికల వనిత - ఆహరిదాసి.

తే. కనకమణిపంజరంబుల నునిచి యునిచి

చక్కెరయు నుక్కెరయు ⁶సారె గ్రుక్కి గ్రుక్కి

యొలుపుఁ బలుకులు పలుమాటు గఱపి కఱపి

కలికి చిలుకలకొలికి రాచిలుకఁ బెనుచు. 228

టీక. కనకమణిపంజరంబులన్ = మణులు తావిన బంగారు పంజరములందు; ఉక్కెరయున్ =
 బెల్లపుభద్ర్యమును; సారె = మాటిమాటికిని; ఒక్కెరబలుకులు = చక్కనిమాటలను; కఱపి = బోధించి;
 కలికిచిలుకలకొలికి = ముద్దుగుమ్మ యయిన ఆహరిదాసి.

1. చ. త్తటి. 2. క. దొడి. 3. చ. లోగక. 4. క. దాల్చు చిత్ర. 5. చ. ట. లరుగఁబై.
 6. క. లికుచ. . చ. కాల.

మ. కలహంసోపమయాశః¹ చక్రశుచః² ప్రేఖత్యంజరీటాక్షీః³ గో
 కిలసారస్వర⁴ బద్ధిబద్ధాచికుకం⁵ కీరప్రియాలాపః⁶ దో
 య్యశీః⁷ జాలక⁸ మరిగె⁹ శుకం¹⁰ బది¹¹ గిరియః¹² ప్రేమ¹³ గావించుచు¹⁴
 బులుగుం¹⁵ బొందు¹⁶ నంది¹⁷ పొందినగతి¹⁸ పొత్తోత్తుల¹⁹ హత్తుచున్.²⁰ 229

టీక. శుకంబు, అది = ఆ చిలుక; గిరియః ప్రేమ = ఎక్కువ అచరాగమును; గావించుచు = కూర్చును; కలహంసోపమయాశః = హంసరదకలపంటి నడకలు కలదానిని; చక్రశుచః = చక్ర హాకములవలె గుండ్రనైన కువములు కలదానిని; ప్రేఖత్యంజరీటాక్షీః = తిరుగుచున్న - కాటుక పిట్టపంటి (నల్లనైన) కప్పులు కలదానిని; కోకిలసారస్వరః = కోకిలముపంటి మధురమైన కంఠస్వరము కలదానిని; బద్ధిబద్ధాచికుకం = నెమలిపొడెముపంటి చక్కని జుట్టుకలదానిని; కీరప్రియాలాపః = చిలుకవలె చక్కగా మాటాడుదానిని; తోయ్యశీః = స్త్రీని - హరిదానిని; పులుగుంబొందునః = పక్షియొక్క చేరికను; అంది, పొందినగతిః = ఆరమరలేక యున్నట్లుగా; పొత్తోత్తుల, హత్తుచున్ = ఎక్కువ చేరిక, చనవులు కలిగినదయి అచట; చాలక, మరిగె = ఎక్కువగా ప్రేమించి పెంట నంటెను; ప్రియవర్తనముచుబట్టి హరిదానియందు పక్షిసాహస్యగుణములే యొందుటవలన, ఆమె యొక నింతపక్షియే యని భావించి, దెవరు లేక చిలుక ఆమెతో కలిసిమెలిసి, అమెను విడువకుండెనని భావము; ప్రియ వర్తనమునను, పవ్యమునగల 'శుక' పదమువలనను ఇట్టి చక్కని యువతిని జూచిన, ఇంద్రియనిగ్రహమున గొప్పపేరు పడెన. శుకుడు (మహర్షి) కూడ ఆమెను మోహింపవలసియుండు నని వ్యంగ్యము. ఆలం. పరికరము.

తే. ఆ శుకద్విజరాజున కంతః గొంత, కాల మరుగంగ నొకనాడు కలిగె బంధ
 మోక్ష; మాకస్తికం జనిర్తుక్తికలిమి, యాశుకద్విజరాజున కద్భుతంబె! 230

టీక. ఆ శుకద్విజరాజునః = ఉత్తమమైన ఆ చిలుకకు; బంధమోక్షము = పంజరమునుండి విడుదల; ఆకస్తికంబు = అనుకొనకుండగ - తటాలున; శుకద్విజరాజునకుః = శుకుడనెడి బ్రాహ్మణ శ్రేష్ఠునకు - మహర్షికి; నిర్తుక్తికలిమి = మోక్షసంపద; అద్భుతంబె! = ఆశ్చర్యముకాదు.

సీ. జనియించెనొక్కొ పచ్చనిమొలక యను బుద్ధి గ్రుచ్చిన పచ్చలకొమరువలన
 సమకూరెనొక్కొ దాడినుఫలోద్భవబీజమతి పద్మరాగసామగ్రివలన
 బొడకట్టెనొక్కొ⁴ జంబుఫలంబు లను మనోభ్రమ మింద్రనీల విభ్రమమువలన
 దోతెంచెనొక్కొ మధూకపుష్పము లను నాన హుర్తుంజిముత్యములవలన

తే. ⁵దాసి యటువెట్టి ⁶పసుపాడఁ దలఁగి చనుడు
⁷బరణిమూఁకుట నెలకొన్న బన్నసరముఁ
 గఱచికొనిపోయెఁ జిల్క ప్రగల్భవిటుఁడు
 బాలికామానసముఁగొను ⁸పగిది నపుడు. 231

టీక. గ్రుచ్చిన = కూర్చిన; పచ్చలకొమరువలనః = పచ్చల కాంతివలన; పచ్చనిమొలక యను బుద్ధి = పచ్చని మొలక యను భ్రాంతి; జనియించెనొక్కొ! = కలిగినదో, యేమో! దాడిను ఫలోద్భవబీజమతి = దానిమ్మగింజలనెడి భ్రాంతి; సమకూరెనొక్కొ; = కలిగినదో, యేమో! పొడకట్టె నొక్కొ! = కలిగెనేమో! మధూకపుష్పము లను, నాన = ఇప్పపుష్పలనెడి ఆశ - భ్రాంతి; తోతెంచె

1. క. చక్ర. 2. క. ప్రేఖ. 3. క. మహియః. 4. క. గిరియః. 5. క. జంబుఫలంబును. 6. ర. జంబుఫలంబులను. 7. క. దాది. 8. ర. దాసి. 9. చ. మటి. 10. చ. భరణి. 11. చ. పగుది.

నొక్క! = కలిగెనేమో! అటుపెట్టి = అక్కడ, దూరముగా ఉంచి; తలగించుడున్ = తొలగి, వెళ్ళగా;
బన్నసరమున్ = రత్నాలహారమును (నానావిధరత్నములనుగూర్చిన హారమును) ప్రగల్భవిటుడు =
నేర్పరియైన సరసుడు; బాలికామానసమున్ = యువతియొక్క మనస్సును; కొనుపగిదిక్ = హరించి,
వెడలిపోవునట్లు; చిల్క; కఱచినొనిపోయెన్. అలం. ఉపమ, ఉత్పేక్ష.

క. బారాదిసొమ్ములుండంగ, హారమునే కొనుచుఁ జయె నంజజము ప్రియం

1 బారంగ ఫలకాముకులగు, వారలు గుణవత్ప్రసక్తి వదల విడుతురే? 232

టీక. బారాదిసొమ్ములు = తెక్కలేనన్ని నగలు; అంజజము = పక్షి - చిలుక; ప్రియంబారంగ
గన్ = ప్రియముతో; ఫలకాముకులగువారలు = ఫలమును గోరువారు; గుణవత్ప్రసక్తి = మంచి
గుణములు కలవారి సంబంధమును; (చిలుకవిషయమున - త్రాటితోగల సంబంధముననుట) - హారమున
రత్నములు దారముతో కూర్చబడినవనుట. అలం. ఆర్థాంతరన్యాసము.

క. ఆ ధవళకిరణముఖికి న, సాధుశుకాచరణ మపు డసహ్యాం బయ్యెన్

గోధుక్క్రృతసతికి మనో, బాధకమగు కృష్ణధూర్తబాల్యముఁబోలెన్. 233

టీక. ఆ, ధవళకిరణముఖికి = చంద్రునివంటి ముఖము కల ఆ హరిదాసికి; అసాధుశుకా
చరణము = ఆ చెడ్డచిలుక చేసిన పని; గోధుక్క్రృతసతికి = గోపికాస్త్రీకి; మనోబాధకమగు = మన
స్సును బాధించునదైన; కృష్ణధూర్తబాల్యముఁబోలెన్ = ధూర్తుడగు కృష్ణుని చిన్నతనమువలెను;
అసహ్యాంబు = ఓర్వరానిది - బాధ కలిగించునది; అయ్యెన్. అలం. ఉపమ.

మ. కటిఁ జేలార్థముచుట్టి, చిక్కినది 2 వేగంజుట్టి పాలిండ్లమీఁ

దట సంధించుచు నార్ద్రదేహలత మాద్యద్వర్ష ధారావల

త్తటిదాకారముఁ జూపఁ దోషింకొనుచున్ ధమ్మిల్లబంధంబు ముం

గిటికిన్ సుస్తని వచ్చె గోస్తనహాత్మీగ్రహవ్యగ్రయై. 234

టీక. కటిన్ = నడుమను; చేలార్థము = సగముచీర; పాలిండ్లమీదటన్ = స్తనములపైగా-
అవి కనబడకుండునట్లు; సంధించుచున్ = కూర్చుచు - సరిచేయుచు; అర్దదేహలత = (స్నానము
చేయుటచే) తడిసిన, తీగవంటి (సన్నని) దేహము; మాద్యద్వర్షధారమున్ = దట్టమైన వర్షధారలచే
చుట్టుకొనబడిన మెఱుపుయొక్క ఆకారమును; [అమె మెఱుపువలెను, ధరించిన చీర వర్షధారలవలెను
ఉన్నవనుట.] ధమ్మిల్లబంధంబు, దోషింకొనుచున్ = జుట్టు ముడివేసికొనుచు; ముంగిటికిన్ = ఇంటిముందు
భాగమునకు - ఇంటిమొగసాలకు; గోస్తనహాత్మీగ్రయై = రత్నహారమును ఎత్తుకొనిపోవుచున్న
చిలుకను పట్టుకొనుటయందు తొందరపాటు కలదై; సుస్తని = చక్కనవన్నులు కల యా పడతి;
వచ్చెన్. అలం. ఉపమ, స్వభావోక్తి.

తే. వర్షధారావశేషాన్వవాయయుక్తి, వాయువశమునఁ దెరలు మువ్వన్నె¹ విల్లు

వేడ్క వెన్నాడుశశివోలె వెలది చాప, లఘునసరమాహరించు తీరముఁదవులుచు.

టీక. వర్ష...యుక్తి = వర్షము ధారలుగా కురవగా మిగిలియున్న (నీటితువరల)
గుంపుకూడికచే; తెరలు = బయలువెడలిన; మువ్వన్నెవిల్లు = ఇంద్రధనుస్సును; శశివోలె = చంద్రుని
వలెను - చంద్రుడు వెంటనంటినట్లుగా; వెలది = చాన; చాపలమునన్ = భ్రమచేత; సరము, ఆహ
రించు = హారమును ఎత్తుకొనిపోవునట్టి; తవులుచున్ = వెంటదొరుకుచు; వేడ్కన్; వెన్నాడున్ =
వెంటదొరుకుమును. అలం. ఉపమ.

1. క. బారయ. చ. బ. రసి. శ. ర. బారంగ. 2. క. మేనం. చ. ట. వేగం. 3. క. దోషి. ట.

దోషి. 4. చ. ట. వ్యగ్రయై. 5. చ. విల్లు. 6. క. శుక. చ. ట. తీర.

మ. గుహమాతృపుటికాక్షసూత్రము సిలేక్షుచ్చేదగుచ్చచ్చటా

స్పృహః కైకొన్న శుకంబో¹ యేచటుతటి² జీరాదుపూవాఃగెతో³

బహిరుద్దీనత⁴ కొద్దీ నిచ్చు రతిరాట్పట్టాశ్వమో నాఁగ న

మృహిళావిభ్రమకీర మొప్పు ముఖసీమాగామిముక్తాళియై

236

టీక. అమృహిళావిభ్రమకీరము = ఆ హరివాసియొక్క పెంపుడుబిలుక; ఏమఱుకటి²; గుహ
మాతృపుటికాక్షసూత్రము³ = పార్వతీదేవియొక్క స్ఫటికముల జపమాలయ; సిలేక్షు...స్పృహ⁴ =
తెల్లదెఱుకుతుడులగుదెలయొక్క సమూహ మను బ్రాంతిచే; [“సమూహమునందలి యపేక్షచేత”నని
పూర్వటీక.] కైకొన్న శుకంబో = గ్రహించిన చిలుకా యేమి, యిది? జీరాదుపూవాఃగెతో³ =
క్రైలాదుచున్న పూవులగుత్తితో; బహిరుద్దీనత⁴ = బయట ఎగురుటయందు; కొద్దీ = పండెమువేసి;
రతిరాట్పట్టాశ్వమో = మర్చకుని వాహనరాజమగు చిలుకయో; నాఁగ⁵ = అనునట్లుగా; ముఖ...
ళియై = ముక్కున గఱచుకొనిన ముక్తాలహరముకలదయి; ఒప్పు⁶ = ప్రకాశించును. [అమృహిళా
విభ్రమకీరము = ఆ యాడువారి నినోదపుఃజిలుక⁷ అని పూర్వటీక.] అలా. ఉత్పేక్ష.

వ. ఈ చందంబునఁ గందర్పస్యంకనంబు వినినిక్షుం డన మంకమంద ప్రచారంబును,
మలిన్లుచుండఁ దుక్కుమ ప్రవేశనిపుంబు, నవివేకి యన శిథిలీకృతస్వపక్షంబును,
దనుజ గృహీతజనకజ యన రామానుకరణసముచితంబునునై యున్నత్తుపోలికం
జంచు⁸చుంబి లలంతికావ్యాజంబున లాలగ్రస్కుచుఁ, బుష్పచద్వింబంబు విధం
బున శరీరప్రభాదంభంబున సంబోధంబులచేతం గప్పఁబడుచు, యోగిబాగున
విచ్చిన్న చరణశృంఖలాచ్చలనంబునఁ బాశచ్చేదంబునేయుచుఁ, బరవధూపయోధ
రంబుపగిదిఁ బట్టరాక, నీతివినుహృదయంబుగతి దూరదర్శనయోగ్యంబై, కరువలి
మురువునం బొడమి యడంగుచు, బరబ్రహ్మంబు చాడ్చున నగోచరం బయ్యును
దదీయమాయావిలసితంబునై⁹ సకలంబును నిజప్రతిభాసంబున యాథార్థ్యభూమిక
నభినయిం¹⁰చుచు, శతాంకశిలాసౌధవిటంకంబులను నుంకువగొన్నతటి శరన్నీరద
వశంవదంబగు¹¹ సునాశీర¹² శరాసనశకలంబన మెలంగుచు, నంతరిక్షమహాస్థితంబు
నకు¹³ నక్షామ¹⁴చంచూపుట ప్రవాళఖండప్రభాపిండనంబునం దొరలి సఫలవిటప
లక్ష్మీనావహిం¹⁵చుచుఁ, బ్రమాదవిగళితంబగు నగవిరోధికొలుపు వీరన¹⁶ యచ్చ
రల పచ్చలకడియంబునడువున నిరాలంబనస్థలంబునం బలుమఱు¹⁷ చక్రచంక్రమణ
చమత్కారంబు సూపుచు, సమీపారామశ్యామలపలాశపటలగర్భంబునందు
ముకుందవిగ్రహంబునందు భక్తిసమగ్రుండగు పురుషశ్రేష్ఠుండుచుంబోలె నేర్పఱు
పరాక డిందుచు, నందంద జాతిపులుగులు మరుజగంధధురంధరం బగుటకు
జగడంబు దిగిచినం గినిసి విస్మయరతనూరుహదంతుర¹⁸ కపోలాంతరంబును,
విఘ్నార్ణవవికృతవీక్షణంబునై క్షణంబు మణిరలయరలయితంబగు రతియువతి

1. చ. యేవరు. 2. చ. డనంగా. 3. చ. చుబిత. 4. క. బుచునై సకలంబును. చ. ట. సెనకం
బున. 5. చ. పుచు. 6. క. శునా. సూర్యా. సునా. 7. క. శిలా. చ. ట. శరాసన. 8. క. నక్షామ.
చ. నక్షామ. 9. క. చుచు. చ. చుచూ. 10. చ. పుచు. 11. చ. యచ్చల. 12. చ. జక్ర. 13.
చ. ట. కపోలాంతంబును.

ముఃజేతిరితిం జెలువడరు మెడ నిగిడించి మగుడఁబడి కామప్రకారవికారస్వరం
 బుగ వాని నిరాకరించుచుఁ బఱచు నప్పఱచుఁజిలుక ²కలిగినయదివోతె
 నయ్యన్ను వెన్నాడం ³బెన్నాటకంబై బోటికత్తియ లుత్తుంగకుచోత్సంగసంగత
 కురంగలాంఛనకళావలోకనంబున ముసిముసిసగవు ⁴లెగయ గోరువంక కాన
 వచ్చెంగాని కీరంబు దూరం బయ్యెంగదే యని గొప్పకీర్తివైదర్శింగూడి
 యామచు, బాడుచుఁ ⁵బంజరంబును, జిలుకచాలుతెరయును చేరికచేసి యెల
 యింప నలయించుచు, నడితెక్కగ్గిక్కిరించుచు నొక్కయెడం గాలువొడిచి
 ముక్కున నక్కంతహారతరళంబు నొక్కుచుఁ 'జిక్కెని జిక్కెని నిక్కడ నిక్కడ
 నక్క యక్క' యని చేటికానికరంబు ⁶పొలసిన పులుఁగెఱింగి మెఱుంగు⁷ మెఱసి
 తొలంగిన తెఱుగున డాయ వచ్చినట్లైన మాయంబగు మాయ⁸లేటిపాటిఁ
 బోవంబోవ దూరంబగుచు నుండునెండమావులమాడ్కి దివియ¹⁰వచ్చుట నటించి
 ముగ్ధులొనిరాయుసోయగంబున నొక్కంతనడి పట్టునడుట పచరించి, ప్రచురర
 యంబున ఖచరపుర¹¹ప్రసాదంబులు మోరం బూపున నెగసి తిరిగి ¹²పెఱతెరు
 వునం బఱతెంచి పాడురంగాయతనంబు ¹³మధ్యరంగంబు చొచ్చి యచ్చట
 నిచ్చం దనయిచ్చనుండు దండియాబుపై ¹⁴వ్రాల నిచ్చట. 237

టీక. ఈ చందంబునకొ = ఈ రీతిని; కందర్పస్యావనంబు = మత్తధునికి రథమైన చిలుక;
 వినిదితుండనకొ = మిక్కిలి నిందింపఁబడిన జనునివలె; మందమాదప్రచారంబును = మెల్లమెల్లని నడకలు
 గలదియు [వినిదితుండ నుండ ఇతరులముఖము చూడలేక జూకుచు మెల్లమెల్లగనే నడచుట స్వభావము.]
 మలిష్టుచూడనకొ = దొంగపోలిక; దుర్గమప్రవేశనిపుణంబు = చేర శక్యముకాని ప్రదేశములను ప్రవే
 శించు నేర్పుకలది; [దొంగకూడ అసాధ్యములగు చోటులకు పోయి దొంగిలించుట స్వభావము.]
 అవివేకి యనకొ = తెలివలేనివానిపోలిక; శిథిలీకృతస్వపక్షంబు = సడలఁజేయఁబడిన తన తెక్కకలది;
 [అవివేకి తనతెలివలేమిచే తనపక్షము నొరిచుండి విడిపోవుట సాధించుచుండును.] దనుజగృహీత =
 రాక్షసునిచే (రావణునిచే) కొనిపోఁబడిన; జనకజయనకొ = సీతాదేవివలె; రామానుసరణము
 దితంబును = (చిలుకపక్షమున స్త్రీచేత అనుసరింపఁబడుటకు తగినదియు - (సీతపక్షమున) రామునిచే అను
 సరింపఁబడుటకు తగినదియు - [పూర్వటీకలో "శ్రీరాముని ననుసరించుటకు" అనిమాత్రము కలదు.] ఉన్నట్లు
 పోలికకొ = పిచ్చివానిరీతిని; చంచు...ంబునకొ = ముక్కున గఱచుకొన్నహారమును నెఱమున; లాలఁ
 గ్రక్కుచుకొ = చొంగలు కార్చుచు; పుష్పపద్మింబంబువిధంబునకొ = సూర్య, చంద్రుల మండల
 ములవలె; శరీరప్రభాదంభంబుకొ = శరీరపుకాంతియును నెఱమున; యోగిబాగునకొ = యోగివిధ
 మున; విచ్చిన్నచరణశృంఖలాచ్ఛలంబునకొ = తెగిపోయిన కాళ్లసంకెలను నెఱముచేత; (ఇది
 చిలుకపక్షమున) ['కారణముచేత' అని పూర్వటీక.] పాశచ్ఛేదంబు = త్రాటిని తెంచుటను;
 [యోగిపక్షమున ఆశలను తెంచుటను]; పరవసూపయోధరంబుపగిదికొ = ఇతరస్త్రీయొక్క స్తనమువలె
 నీతివిదుహ్నావయంబు గలికొ = నీతివేత్తయొక్క మనస్సువలె; దూరదర్శనయోగ్యంబై = దీర్ఘలోచనము

1. చ. ట. పుచు 1. కరఁగిన. చ. కలిగిన. 3. చ. బన్నాట. ట. జన్నాట. 4. క. నెఱయ.
 చ. ట. లెగయ. 5. క. పుజ. 6. చ. ట. నలునులుగెరింగి. 7. చ. ట. మెఱచి. 8. చ. నట్లనడ. 9.
 చ. లేడిపాటు. 10. క. నచ్చట. చ. వచ్చట. 11. చ. ప్రసాదం. 12. చ. పొఱ. 13. చ.
 లామధ్యరంగంబులేదు. 14. చ. వ్రాలిన.

చేయుటకు తగినదయి, (చిలుకపక్షమున) దూరమునుండి చూచుటకుమాత్రము తగినదయి; కరువలిమురు
వునఁ = గాలిపోలికను; పొడమి, యడఁగుచుఁ = పుట్టి, అణఁగిపోవుచు, (చిలుకపక్షమున) కనఁబడి
మాయమగుచు; పరబ్రహ్మముచాడ్చునఁ = పరమాత్మవలె; తదియదూరమువిలసితంబునెనకంబును =
ఆ బ్రహ్మముయొక్క మాయా రూపమగు ప్రకృతియొక్క కౌంతివిలాసమను; నిజప్రతిభాసంబునఁ =
తానను తోషికచేత; - తానను భ్రాంతిచేత; యాధార్థ్యభూమికను, అభినయించుచుఁ = నిజమను
వేషమును, అభినయించుచు - అనఁగా - నిజమనుభ్రాంతిని కలిగించుచు [అని బ్రహ్మముపక్షమున
అర్థము.] [ఇఁక చిలుకపక్షమున] అగోచరబయ్యును = కనఁబడుతున్నను; మాయావిలసితంబునెనకంబును=
మోసముయొక్క విలాసము అనునట్టి; నిజప్రభాసంబునఁ = తననీడచేత; యాధార్థ్యభూమికను,
అభినయించుచుఁ = యధార్థమగు వేషమును-పక్షియే యను భ్రాంతినిగొలుపుచు. [పరబ్రహ్మము వీరీతిని
మాయారూపమగు ప్రకృతియందు నిత్యము, యధార్థము నను భ్రమను కలిగించునో, ఆరీతినే ఈ చిలుక
యును తన నీడను చూచిన యితరులు ఆ నీడయే చిలుక యని భ్రాంతిపడునట్లు చేయుచున్నదని
భావము.] శకాంకశిలాసౌధవిటంకంబులఁ = చలువతాతిమేడల ముజారునందలి గూండ్లయందు;
ఉనుకుపఁగొన్నతఱిఁ = నిలిచియున్న సమయమున; శరస్మిరదవకంపదంబు, ఆగు = శరత్కాలపు
(తెల్లని) మేఘమునం దణఁగియున్న; శుశాసీరశరాసనశకలంబునఁ = ఇంద్రధనుస్సుయొక్క తునుక
వలె - [ఈ చిలుక యింద్రధనువువలె చిత్రవర్ణములు కలదని తొలుతనే వర్ణితము.] మెలఁగుచుఁ =
వెలయుచు.

[ఇచట పూర్వటీకాకారులు 'సునాసీర శిలా శకలాంబు' అను పాఠమును గ్రహించి, దానికి
'ఇంద్రసీలమణిఖండము' అను నర్థమును వ్రాసిరి; ఆపాఠమును, టీకయు అసంగతములు.]

అంతరిక్షమహాష్టక్షంబునకుఁ = ఆకాశ మను గొప్ప జువ్విచెట్టునకు; ['ష్టక్షంబునకుఁ = జువ్వి
పండునకు' అని పూర్వటీక. అది తప్పు.] అక్షమ.....హిండనంబునఁ - అక్షరు = కృశముకాని -
చక్కనిదైన; చంచూపుట = ముక్కు అనెడి; ప్రవాళఖండ = పగడపుఁబలుకుయొక్క; ప్రభాహిండ
నంబునఁ = కౌంతియొక్క వ్యావనముతో; దొరలి = కలసి; సఫలవిటపలక్షిఁ = ఫలముతోఁగూడిన
చిగురుయొక్క శోభను; ఆవహించుచుఁ = ధరించుచు - పొందుచు.

[ఇచట ఆకాశము జువ్విచెట్టుగాను, పచ్చనిచిలుక దాని చిగురుగాను, ముక్కు ఫలముగాను
రూపింపఁబడినది. ఎఱ్ఱని పండుతోఁగూడిన పచ్చని చిగురువలె ఎఱ్ఱని పగడపుకౌంతిగల ముక్కుతోఁ
గూడిన పచ్చని చిలుక ప్రకాశించుచున్నదని భావము.]

[పూర్వటీకలో ఈయెడ "అక్షమచంచూపుట = తెల్లఁబాటు లేని ముక్కుపుటము అనెడి...
...దొరలిన = కలసిన; ఫలవిటపలక్షిఁ = పండ్లతోడి కొమ్మకలిమిని" అని వ్రాయఁబడినది; మీఁది
పాఠములును, టీకయు ప్రస్తుతార్థాననుకూలములని సహృదయు లెఱుఁగకపోరు] ప్రమాదవిగళితంబగు=
ప్రమాదముచేత జాతిపడిన; నగవిరోధిశొలువు వీవనయచ్చరల = పర్వతభేదియగు ఇంద్రుని సేవించుచు,
వీవనలను వీచు అప్పరసములయొక్క; పచ్చలకడియంబువడువునఁ = పచ్చలు తాపిన కడియమురీతిని,
నిరాలంబనస్థలంబునఁ = నిలుచుటకు ఆధారములేని చోట; పలుమఱు = పెక్కుసారులు; చక్ర
చంక్రమణచమత్కారంబు = చక్రమురీతిని గిఱున తిరుగుటలోని నేర్పును.

[ఈ చిలుక నిరాలంబమగు ఆకాశమున చక్రమురీతిని గిఱున వట్టిలు కొట్టుచుండఁగా, స్వర్గము
నందలి యప్పరసల కాలినుండి జాతి క్రిందఁ బడుచున్న పచ్చలకడియమువలె ప్రకాశించెనని భావము.]

సమీపా.....గర్భంబునందుఁ = దగ్గఱతోటలయందలి ముదుఱుటాకుపచ్చరంగు గల ఆకుల
జొంపములయొక్క లోపలిభాగంబునందు; ముకుందవిగ్రహంబునందుఁ = పరాత్పరుని దేహమునందు;
భక్తిసమగ్రుడగు = పరమభాగవతుడగు; పురుషశ్రేష్ఠుండునుంబోలెఁ = గొప్పపురుషునివలె; డిందు
చుఁ = అణఁగుచుఁ - కలిసిపోవును.

పరమభక్తుడు భగవంతునియందు వికృతమును పొందినట్లు, ఈ చిలుక ఆకులమరగున దూఱి దానితో కలిసిపోవుచున్నదని భావము.

అందంద = అశ్కడక్కడ; జాతిపులుగులు = తోడి చిలుకలు; మరుజగంధధురంధరము, అగుటకు = (ఈ చిలుక) మరువ్య సుపర్కమున శ్రొత్తవాసన కలదగు కారణమున - విజాతీయ మగుట; జగడంబుదిగించిన = పోట్లాటకు దివంగా; కినిసి = కోపించి; విస్మయర.....లాంత రంబును = విస్తరించిన (నిక్కుచున్న) మేలిమెద్రుకలచేత మిట్టపల్లములుగాఁ జేయఁబడిన చెక్కిటి మధ్యభాగము కలదియును; విఘ్నార్జనవికృతపీక్షణామునై = తిరుగుడుపడుటచేత వికారమయిన చూపులు కలదియు నయి; ఊణాబు = ఊణకాలము; మణిపలయపలయితంబు, అగు = మణులుతాపిన కడియ ముతో చుట్టుకొనఁబడిన (కూడిన); రతియువతిముంజేతిరీతి = రతీదేవియొక్క ముంజేతివలె; చెలువు; అడరు = ప్రకాశించుచున్న; మెడ, నిగిడించి = మెడను ముందునకు చాచి; మగుడంబడి = త్రిప్పి; కాకుప్రకారవికారస్వరంబుగ = వికారమగు కాకుస్వరపురీతిని - (బెదరించు భయంకరధ్వనితో); వాని = ఆ పక్షులను; నిరాకరించుచు = తిరస్కరించుచు; పరచు = పరుగెత్తు - ఎగురుచున్న.

(ఈ చిలుక మరువ్యస్త్రీచే పెంచఁబడుటచే ఆవాసన కలిగినదైనందున దీనిని జూచి జాతిచిలుకలు వేఱగు చిలుకయని భ్రాంతిపడి జగడమునకు సిద్ధపడినవి. అప్పుడిదియు కోపించినది; ఆకోపముచే దీని చెక్కిళ్లయందు రోమాంచము కలిగి, మెద్రుకలు నిక్కుటచే ఆ భాగము ఎత్తుపల్లములు గలదిగా అయి నది; గ్రుడ్డులను త్రిప్పుచు వికారముగ వానిని చూచినది; హారముతోఁగూడిన యియ్యది మణులు తాపిన కంకణమును ధరించిన రతీదేవిముంజేతివలె ప్రకాశించుచుండినది; ఇట్టి చిలుక కాకుస్వరముచే ఆ తోడిచిలుకలను బెదరించి; తిరస్కరించుచు ఎగిరిపోయినది అని భావము.)

అప్పఱచుఁజిలుకకు = ఆ చెడ్డచిలుకఁగూర్చి; అలిగినయదిజోలె = కోపించినదానివలె; అయ్యన్ను = ఆ యువతి - హరిదాసి; వెన్నాడ = వెంబడిపఁగా; వెన్నాటకంటె = పెద్దయాట యయి; బోటికత్తియలు = ఆమె చెలులు; ఉత్తుంగ.....నంబున = ఉన్నతమయిన కుచముల మీఁదిభాగమున వ్యాపింపఁజేయఁబడిన వెన్నెలఁబోలుచూపుచేత; నెఱయ = వ్యాపింపఁగా; గోరు పంక = ఒక పక్షి, నఖక్షతమును; గర్భోక్తివై దర్శింపఁగూడి = అర్థాంతరముతో గూడిన సుకుమారపద్ధ తితోఁగూడి; చిలుకచాలుతెఱయును = చిలుకలవరుసను చిత్రించిన తెఱను; చేరికచేసి = దగ్గఱకు తెచ్చి; ఎలయింప = ఉంచఁగా; ['దగ్గఱకు రప్పింప' అని పూర్వటీక.] అలయించును = అలసి పోవునట్లు చేయుచు - బాధించుచు; నడితెక్క = తెక్కమధ్యభాగమును; క్రిక్కిరించుచు = దగ్గఱగా ఇఱికించుచు - ముడుచుకొనుచు; ఒక్కయెడ = ఒక్కచోట; కాలువొడిచి = కాలు నిలిపి; కంతహారతరళంబు = ఆ మణిహారములోని నాయకమణిని; చేటికానికరంబు = చెలికత్తెలగుంపు; పొలసిన = సమీపింపఁగా; పులుంగు = పక్షి - చిలుక; ['జాడ' అని పూర్వటీక.] ఎఱింగి = గ్రహించి; మెఱుగు = మెఱుపు; డాయవచ్చినట్లన = సమీపించినట్లే కనఁబడి; మాయలేటి పరిపాటి = మాయలేడిరీతిని; తివియ = తీయఁగా - తీసినయెడల ననుట; పచ్చుట = చిక్కుటను; పచరించి = నటించి; [మువ్వలోని రాయి మువ్వగంధమునుండి తీయుటకు వీలగునట్లు కనఁబడునేగాని ప్రయత్నించినను దానిని తీయుట సాధ్యముకాదు; ఆ రీతి నే యీ చిలుకయును.] ప్రచురరయంబున = ఎక్కువ వేగముతో; ఖచరపురప్రాసాదంబులు = అమరావతిలోని భవనములు; మోవ = తాకునట్లు; పూవున = పూనికతో - పట్టుదలతో; ఎగసి = ఎగిరి; పెఱతెరువున = వేఱుమార్గమున; పఱ తెంచి = ఎగిరి వచ్చి పాండు.....రంగంబు = పాండురంగని దేవాలయపు మధ్యభాగమును; ఇచ్చ = తనమనస్సునకు వచ్చినట్లు - స్వీచ్ఛగా; దండియంబువై = కఱ్ఱపయి; తనయిచ్చ = తన కోరిక ననుసరించి.

సీ. మదఘూర్ణ¹దురుసంకుమదమలీమసకుచద్విషమహోద్ధతిః గౌనుఁదీగ నులియ
ఘనసారపుండ్రకగ్లాబింబనికటఘర్తహిమాప్తి మోముఁదామర చలింప
నాసికానూత్నగంధఫలియూరుపుఁదావి నధరదంతఃపదమత్తాలి విరియఁ
గింకిణీకృణానశంకితగర్జితస్త్రస్తకాంచిచంచల²గతి యంచ జడియ

తే. బంధనిర్మక్తశుకసక్తభావ యగుచు, నలపరాశరసుతుచంద మధిగమించు
మించు³ననబోడిచందంబు మేలుకనిన, వాఁడు తలపోయు కలలోని వార్తయయ్యె.

టీక. పద.....ద్ధతిః - మదఘూర్ణత్ = మదముచే తిరుగుచున్న; ఉరు = గొప్పనైన;
సంకుమదమలీమసకుచద్విష = కస్తూరిచే మలినమైన (నల్లనైన) కుచములను ఏనుగులయొక్క; మహో
ద్ధతిః = గొప్ప విజృంభణముచేత; గౌనుఁదీగ = నడుము అను లత; నులియన్ = చలింపఁగా.
[ఏనుగుయొక్క ఔద్ధత్యమున తీగలు చలించినట్లు, కుచముల విజృంభణముచే ఆమె మధ్యము
చలించుచున్నదని భావము.] ఘనసార.....మాప్తిః - ఘనసారపుండ్రక = కర్పూరపు తిలకముచే;
గ్లాబింబనికట = చంద్రబింబముయొక్క సమీపమునం దుండుటచే; ఘర్తహిమాప్తిః = చెమ్మటయను
మంచు వ్యాపించుటచే; మోముదామర=ముఖపద్మము; చలింపన్ = కంపింపఁగా. చంద్రకమలములకు
విరోధము స్పష్టము. [ఆమెముఖము చంద్రునివలెనున్నదనియు, ఆయాసమువలనిచెమటచేబొట్టుచెదరిన
దనియుభావము.] నాసికానూత్నగంధఫలియూరుపుఁదావిన్ = అప్పుడే వికసించిన సుపెంగవంటి ముక్కు
గల యా లేమయొక్క నిట్టూర్పుగాలినువాసనచే; అధరదంతపదమత్తాలి = పెదవియందలి దంతక్షతమును
గండుతుమ్మెద; విరియన్ = చెదరిపోఁగా; [ఇచటను గంధఫలీ, మధుషములకుఁ బరస్పరవిరోధము
సూచితము. ఆమెనాసిక సుపెంగవలెను, అధరముపైఁగల పలునొక్కు తుమ్మెదవలెను ఉన్నవనుట.]
కింకిణీకృణాన = చిఱుగజ్వలధ్వనిచే; శంకిత = సందేహింపఁబడిన; గర్జిత = ఉఱుముకల; స్త్రస్తకాంచి =
జాఱుచున్న మొలనూలు గలదియు; చంచలగతి, యంచ = చలించునడకయనుహంస; జడియన్ = బెద
రఁగా; [హంసకును, పర్వర్తువునకును పరస్పరవిరోధము ప్రసిద్ధము. ఇచట మొలనూలిగజ్వలధ్వని
యుఱుమువలెను, ఆమెనడక హంసనడకవలెను ఉన్నదని భావము.] బంధనిర్మక్తశుకసక్తభావ = పంజ
రమునుండి విడివడిన చిలుకపయి లగ్నమయిన మనస్సుకలది-(హరిదాసి); సంసారబంధమునుండి విముక్తుఁ
డయిన (మోక్షార్థియైన) శుకునియెడ లగ్నమగు మనస్సుకలది; పరాశరసుతుఁడు=శుకుఁడు; చందము=
రీతిని; అధిగమించు = పొందునట్టి; మించుననబోడిచందంబు = సుకుమారము, ప్రకాశమానమునగు
దేహముగల యా హరిదాసిరీతి. అలం. రూపకము, ఉపమ, క్లేష.

తే. కక్కసపువంకగోరులఁ ద్రొక్కి త్రొక్కి, కఱకుముక్కున నందందఁ ⁴గఱచి కఱచి
పూసయొకటియుఁ ⁵బోఁగనఁ బొందనీక, చెరిపెముత్యాలపేరు విచ్చికపుఁబులుఁగు.

టీక. కక్కసపువంకగోరులన్ = కఱకైన పంకరగోళ్లచే; పోఁగనన్ = నూత్రమునందు;
పొందనీక = నిలువనీయక; విచ్చికపుఁబులుఁగు = చెడ్డపత్తియైన చిలుక; చెరిపెన్ = పాడుచేసెను.

క. బహువిధరచనోజ్జ్వలమగు, మహిళామణిమణిసరంబుమణు లన్నియు న
య్యహిశయను సదనశరధికి, నహీనరత్నాకరత్వ మనుసంధించెన్. 240

టీక. బహువిధరచనోజ్జ్వలము = పెక్కువిధములగు కూర్పులచే ప్రకాశించుచున్నది;
మహిళామణిమణిసరంబుమణులు = ఆ స్త్రీరత్నముయొక్క మణిహారమునందలి మణులు; అహిశయను
సదనశరధికిన్ = శేషతల్పుఁడగు విష్ణుని గృహమగు సముద్రమునకు; అహీనరత్నాకరత్వము=గొప్పదగు
రత్నాకరమును పేరుపొందుటను; అనుసంధించెన్ = కలిగించెను - కూర్చెను.

క. శుకమున కొదవె నయత్న, ప్రకటితమణిరంగవల్లిపరికల్పనకో

రకితసుకృతానుకృతి; దా,నికి మెచ్చెన్ బొండరిక¹నిలయుం డాత్తన్. 241

టీక. అయత్న.....నుకృతి = అప్రయత్నముగా కూర్చిన ముత్యాలముగ్గులను కల్పించుటచే అంకురించిన పుణ్యసామ్యము; శుకమునకున్; ఒడవెన్ = కలిగెను; పొండరికనిలయుండు = పాండురంగక్షేత్రవాసి యగు విష్ణువు; మెచ్చెన్.

క. గిరికానుషక్తబుద్ధి ను, పరిచరునింబోలు నొక్కపన్నగ మొకనాఁ

²దురవడి నెచ్చటనుండియొ, మురమర్దనుదివ్యభవనమున కేతెంచెన్. 242

టీక. గిరికానుషక్తబుద్ధి = చిట్టెలుకయం దానక్తమయిన బుద్ధియందు (ఇది పాముపక్షమున నర్థము. ఉపరిచరవసువిషయమున - గిరికాదేవియందు లగ్నమయిన బుద్ధిని గ్రహింపవలెను.) పన్నగము = పాము; దురవడి = వేగముగా; మురమర్దనుదివ్యభవనమునకున్ = విష్ణుని దేవాలయమునకు; ఏతెంచెన్. అలం. శ్లేషము, ఉపమ.

వ. ఆసమయంబున,

243

క. యమదండచండమగు భుజగమునకు వెఱచఱచి యాఖుకన్యక కమలా

రమణాంఘ్రి జేరె గురుభీతమతికి నాముక్తమాల్యదకు నెన యగుచున్. 244

టీక. ఆఖుకన్యక = ఎలుకపిల్ల; యమదండచండము, అగు = యముని చేతికఱవలె భయంకరమగు; భుజగమునకున్ = పామునకు; వెఱచఱచి = భయపడి; గురుభీతమతికిన్ = గురువువలన భయముపొందిన మనస్సు కలదానికి; అముక్తమాల్యదకున్ = విష్ణుచిత్తుని కుమార్తెయగు గోదాదేవికి; ఎన, యగుచున్ = సాటియగుచు; కమలారమణాంఘ్రిన్ = విష్ణునిపాదములను; చేరెన్.

[ఇచట అముక్తమాల్యదతోడి సామ్యముకొఱకు ఎలుకపిల్ల యనుటకు ఆఖుకన్యక యని గ్రహింపబడినది. తనతండ్రియగు పెరియాళ్వారు విష్ణులగ్నమానస యగు తన్ను మానవున కిచ్చి, పెండ్లిచేయు నేమో యను భయముచే అండాల్లవ్వు భగవంతుని ధ్యానించి, తపమొనరించి యతనిపాదములనే ఆశ్రయించెనను విషయ మిట అనుసంధేయము.] అలం. ఉపమ.

క. హరిపదపీఠస్థితి గల, సరియను ³జిట్టెలుక దాఁగె సంవర్తహతిన్

దెరలి మృకండుదృఢవృఁ డా,తురతం దజ్జతరపేటి దూరినభాతిన్. 245

టీక. హరిపదపీఠస్థితి = విష్ణుని పాదపీఠమున నెలకొనినది; సరియను = సందునందు; సంవర్తహతిన్ = ప్రళయకాలపు దెబ్బచే; దెరలి = ఎగిరి; ఆతురతన్ = ఆపాయముతో; తజ్జతరపేటిన్ = పెట్టెవలె భద్రమయిన ఆ విష్ణుని కుక్షీయందు; దూరినభాతిన్ = ప్రవేశించినట్లు.

[మృకండుదృఢవృఁడు (మార్కండేయుఁడు) నిత్యజీవియగుటచే ప్రళయకాలమునఁ దక్కిన జీవులతోఁబాటు నశింపక, విష్ణుని కుక్షీలో దూరి సుఖముగా నుండెనను గాథ నిట గ్రహింపగును. అలం. ఉపమ.

ఆ. వీడిపడినగాజు వెదకంగ వెదకంగఁ, బద్ధరాగ మొద్దవుపగిది నహికి

దొఱకె నెలుకదూటి తొలఁగినతటి రమా,⁴కమనచరణకై తక ప్రసవము. 246

టీక. గాజు = కాచమును; పద్ధరాగము = కెంపు; ఒదవుపగిదిన్ = లభించినరీతిని; అహికిన్ = పామునకు; తొలఁగినతటిన్ = తప్పించుకొన్న సమయమున; రమా.....ప్రసవము = విష్ణుని పాదములపై నున్న గేదంగిపూవు; దొరకెన్. అలం. ఉపమ.

చ. చరణసరోరుహప్రసవశై వలినీనివసద్భిసాంకురా
హరణమనీషఁజేరిన బిసాశనశాబమొనాగఁ బొల్పు సా
గరశయపూజనాచరణకై తకకోరకమున్ భజించె మ
త్కరవరకంకణంబు మిహికాఘృణి రాహువు గప్పునొప్పునన్. 247

టీక. చరణ.....మనీషన్ - చరణసరోరుహ = పద్మములవంటిపాదములవైచున్న - లేదా -
పాదములలైంగల పద్మరూపమగు ప్రసవ = పూవులనెడి; కైవలినీ = నదియందు; నివసత్ = ఉన్న;
బిసాంకుర = తామరతూండ్లకు; ఆహరణ = తీసికొనుటయందలి; మనీషన్ = కోరికతో; బిసాశనశాబ
మొనాగన్ = చిన్నహంసయో యునుట్లు; పొల్పు = ప్రకాశించు; సాగరశయపూజనాచరణకై తక
కోరకమున్ = విష్ణునిపూజకొఱి కుంచబడిన గేమగిని; మత్కరవరకంకణంబు = నా(శివునియొక్క)
చేతికంకణమైన పాము; మిహికాఘృణిన్ = మంచు కిరణములందుంగల చంద్రుని; [మిహికాఘృణిన్ =
మంచువెలుగును - చంద్రుని' అని పూర్వటీక.] భజించెన్ = గ్రహించెను. [ఇచట మొగలిపూవు
హంసగా ఉత్పేక్షింపబడినది. చంద్రుని రాహువు కప్పినట్లు పాము ఆ మొగలిపూవు నాక్రమించిన
దని ఉపమ.] అలం. ఉపమ, ఉత్పేక్ష, రూపకము.

తే. మధురమదిరారసామోదమైత్రి నలరు, పొలఁతి నెన్నోమువలపాను భోగిబోలె
హరిపదాబ్జమధూళిమ¹యంబుఁగ్రోలె, జాతిగేదంగితావి భుజంగభర్త. 248

టీక. మధురమదిరారసామోదమైత్రిన్ = మధురమైన మద్యముయొక్క రసముయొక్క పరి
మళముతోడి కూడికచే; అలరు = ప్రకాశించునట్టి; నుదతి నెన్నోమువలపు = ప్రియురాలియొక్క
ముఖపరిమళమును; అను = వాసనచూచుచు; భోగిబోలెన్ = విలాసపురుషునివలెనే; హరిపదాబ్జమ
ధూళిమయంబు = శ్రీవిష్ణువుపాదపద్మములందలి తేనెతోఁగూడినదైన; జాతిగేదంగితావిన్ = మేలి
మొగలిపూవుపరిమళమును; భుజంగభర్త = సర్పరాజు; గ్రోలెన్. అలం. ఉపమ.

క. అలరు నల రుచిరమత్కుండలముపయిన్ నిలిపె నవ్యసఖరపదము²లై
యలరు నిజకంటకక్షత,విలసన³ముల విటునిమేన వేశ్యయుఁబోలెన్. 249

టీక. అలరున్ = ఆ మొగలిపూవునూడ; అల, రుచిరమత్కుండలముపయిన్ = ప్రసిద్ధమగు
(ఆ) నా కుండలముగా ఉండు పాముపయిని; నవ్యసఖర పదములై, అలరున్ = క్రొత్తగా చేయబడిన గోటి
నొక్కులుగా ప్రకాశించునట్టి; నిజకంటకక్షతవిలసనములన్ = తన ముండ్లగీతలయొక్క విలాసములను;
నిలిపెన్ = ఉంచెను.

[ఆ మొగలిపూవును పాము భజించుటచే ఆపూవుముండ్లు దానికి తగిలి, గాయములుకాఁగా - అవి
సఖక్షతములవలెనున్నవని భావము. విటునిమేనిపయి వేశ్య సఖక్షతముల నుంచినట్లు మొగలిజేకు పాము
పయిగీటులను ఏర్పఱచెనని భావము.] అలం. ఉపమ.

సీ. సరసిజాకల్యాణ సమయార్హ జతులక్ష్మి గలిగించుఁ బదనఖాగ్రమునఁ దవిలి
దళుకొత్తుమిన్నేటి తెలిసీటిదెమలున ముదురుచెందోవచాటు⁴ మొలవఁబెట్ట
సీమంతసీమాంతసిందూరరుచిజేయు మ్రొక్కి లేవని నతుశ్చురిసతులకు
బీరరూపంబునఁ⁵ బెట్టె పెట్టిన శేషుఁ ఘోరత్న ఘృణులకుఁ బ్రాకువెట్టు

1. చ. యందు. 2. క. వైనలరు. చ. ట. వైనలరు. 3. క. మును. చ. ట. మున. 4. చ. ట.
మొలవ. 5. క. పెట్టినశేషుని. 6. ర. పెట్టెపెట్టినశేషు.

తే. ¹కైటభాంతకపూజనాకైతకప్రసవనవామోదపారణాసౌఖ్యముదిత
భుజగరాజస్ఫటాభోగభూరిమణిస,మాజరాజత్ప్రభాపుంజమంజిమములు. 250

టీక. కైటభాం.....మంజిమములు = కైటభాంతక = కైటభానురుని చంపిన - శ్రీకృష్ణుని యొక్క; పూజనా = పూజనొకకైతక; కైతకప్రసవ = గేదంగిపూవుయొక్క; నవామోదపారణాసౌఖ్యముదిత = శ్రీకృష్ణుని పరిమళమును భుజించుటవలన సౌఖ్యముచే సంతోషించిన; భుజగరాజ = సర్పరాజముయొక్క; స్ఫటాభోగ = విశాలమగు పడగయందలి; భూరి = గొప్పవైన; మణిసమాజ = మణులగుంపులయొక్క; రాజత్ = ప్రకాశించుచున్న; ప్రభామంజిమములు = కాంతులయొక్క మనోజ్ఞతలు; పవనఖాగ్రమునకొ = పాదముల గోళ్లచివట; తవిలి = లగ్నమయి; సరసిజాకళ్యాణజతులక్ష్యకొ = కమలినీతోడి వివాహముననైన పారాణియొక్క శోభను; కలిగించుకొ; కుశుకౌత్తు = ప్రకాశించునట్టి; మిన్నేటి తెలిసిటి తెమలునకొ = ఆకాశగంగయొక్క స్వచ్ఛజలప్రవాహమున; [తెమలునకొ = చలనమునందు] అని పూర్వటీక.] ముదురుచెదోవచాలు = గాఢమైన ఎఱ్ఱకలువల పరుసను; మొలవఁబెట్టుకొ = మొలచునట్లు చేయును; మ్రొక్కి; లేపని = లేవక యట్లే వంగియున్న; చతుశ్శృతి సతులకుకొ = నాలుగు వేదము లను స్త్రీలకు; సీమంతసీమంతసిందూరరుచికొ = పాపటచివటిభాగము నందు సిందూరముయొక్క లేజమును; చేయుకొ; పీఠయాసంబునకొ = కూరుచుండు ఆసనమురీతిని; పెట్టెవెట్టిన = చుట్టచుట్టుకొనిన; శేషునిభారత్సృణులకుకొ = ఆదిశేషుని పడగయందలి రత్నమణుల కాంతులకు; ప్రాకువెట్టుకొ = (తీగలకుఁబెట్టు) దన్నుకట్టిగా నుండును.

విష్ణుని పాదపీఠమును చేరిన పాముయొక్క పడగయందలి మణిసమూహపుబెట్టెని కాంతులు విష్ణుని కాలిగోళ్లపై వ్యాపించి కాళ్లకుఁబెట్టు లత్తుకయొక్క శోభను, అచటి గంగయందు వ్యాపించి, ఎఱ్ఱకలువల శోభను, వేదకాంతల పాపటలయందు సిందూరపుశోభను, పీఠమగు శేషుని పడగయందలి మణుల కాంతులకు దన్ను పెట్టుకట్టుకొనిన గల్గి ఉన్నవని భావము.] అలం. ఉపమ, రూపకము.

క. ²వ్యాపించి తిమిరహరమై, దీపించు నిజోత్తమాంగదివ్యమణిరుచికొ
దీపావళి హరి కిచ్చుచు, నా పుణ్యఫలానుభవము నయ్యహి గనియెన్. 251

టీక. ఆయ్యహి = ఆ పాము; తిమిరహరమై = చీకటిని పోగుట్టునదై; దీపించు = ప్రకాశించునట్టి; నిజోత్తమాంగదివ్యమణిరుచికొ = తన పడగవైపున్న గొప్ప మణుల కాంతిచేత; హరికొ; దీపావళికొ, ఇచ్చుచుకొ; ఆ పుణ్యఫలానుభవముకొ = హరికి దీపారాధనము చేయుటవలనఁ గలిగిన పుణ్యముయొక్క అనుభవమును; కనియెకొ = పొందెను.

క. ఆ తటి నొకకందువ న,వ్యాతాశనశయను కేళివనవసుమతినుం
డేతెంచెన్ సరభూ సంఘాతము తమపెరకుఁ గడు విఘాతం బగుటన్. 252

టీక. ఆ తటికొ = ఆ తటువాత; ఒకకందువకొ = ఒక మాణుమూలను; ఆ, వ్యాతాశనశయను = ఆ శేషతల్పుఁడగు శ్రీకృష్ణునియొక్క; కేళివనవసుమతినుండి = ఉద్యానవనమునుండి; సరభూ సంఘము = తేనెటీగలగుంపు; తమపెరకుకొ = తమ తేనెతెట్టెకు; కడుకొ, విఘాతంబు, అగుటకొ = గొప్ప అపాయము కలుగుటచే; ఏతెంచెన్. [వసుమతినుండేతెంచెకొ అని ఇకారసంధి యాదృచ్ఛికము.]

క. కాయద్యుతి జిడ్డుకొనఁగ, నా యీగలమొత్త మాశ్రితాఖిలదిశమై
యాయెడఁ దైలకటాహ,న్యాయం బొనరించె జలధరాధ్వంబునకున్. 253

టీక. ఆ యీగలమొత్తము = ఆ తేనెటీగలగుంపు; కాయద్యుతి = దేహకాంతి; జిడ్డుకొనఁగకొ = మెరుగుఁదేఱుగా; ఆశ్రితాఖిలదిశమై = ఆక్రమించబడిన సమస్తదిక్కులును కలదయి.

అన్నిదిక్కులకు వ్యాపించినదయి; ఆ యెడఁ = ఆచోట; జలధరాధ్వారమునకుఁ = ఆకాశమునకు; తైలకటాహస్యాయము, ఒనరించెఁ = తైలకటాహస్యాయము కలదగునట్లుచేసెను. ఒక పెద్దపాత్రలోని నీటిపై ఒక తైలమిదువు వడిచయెడల అది కొలచి కాలమున ఆ పాత్రము నీటి వైభాగమునంతటిని ఆక్రమించుట తైలకటాహస్యాయము. ఆరితినే యిచట తేనెటీగల మొత్తము గగనమంతకు వ్యాపించె నని భావము.

శా. ¹ఆమండోద్భవబీజమండరుచి సయ్యాటించుచుఁ మక్షికా
స్తోమం బాతతపక్షగుచ్చ మగుచుఁ దోతేరఁగా శ్మశ్రులం
బై మిన్నొప్పు తదంగసంగతి; మధువ్యామోహముంజేయుఁ దో
డ్తో మర్త్యాళికః దద్విహారకలిత ద్రుస్కంఠవీరుచ్ఛిఖల్.

254

టీక. మక్షికాస్తోమంబు = తేనెటీగలగుంపు; ఆమండోద్భవబీజమండరుచిఁ = ఆముదపు విత్తల సమూహపుకాంతిని; [‘ఆముదాలరాశివిధమును’ అను పూర్వటీక ఆననుగతము.] సయ్యాటించు చుఁ = పరిహసించుచు - తిరస్కరించుచు; అతతపక్షగుచ్చము, అగుచుఁ = వికాలములగు ఐక్కులు కలదయి; తోతేరఁగాఁ = రాఁగా; తదంగసంగతిఁ = వానిదేహముయొక్క సంపర్కముచే. [‘తోతేరఁ గాఁ = తోచఁగా’ అని పూర్వటీక.] శ్మశ్రులంబై = దట్టమైనదై; [‘శ్మశ్రులంబు = గడ్డము, మీసములు గలవి’ అని పూర్వటీక. అది అనుగతము.] మిన్ను = ఆకాశము; ఒప్పుఁ = ప్రకాశిం చును. తద్విహార.....వీరుచ్ఛిఖల్ = ఆ తేనెటీగల విహారముతోఁ గూడిన (అని విహరించిన) చెట్టు మొదళ్లును, లేఁగొమ్మలకొనలును; [‘చెట్టుమొదళ్లయందలి చిగురుఁగొమ్మలకొనలు’ అని పూర్వటీక.] తోడ్తోఁ = వెంటనే; మర్త్యాళికఁ = మానవుల నమూహమునకు; మధువ్యామోహముఁ = తేనె (గ్రహించుట)యందలి యాసక్తిని; చేయున్.

[‘తేనెటీగలు గగనమున వ్యాపించుటచే వానికాంతిచే ఆకాశము దట్టమై యున్నదనియు, ఆ యీగలు విడిచిన చెట్టుమొదళ్లును, కొమ్మలును జనులకు తేనెను గ్రహించుటయందు కోరికను కలిగించుచున్నవనియు భావము.] అలం. ఉపమ.

క. ఆ మధుమక్షికలఁట ²చని, దామోదరమందిరాగ్రతలగతనిర్తా
ల్యామోదమేదురమధు, ప్రేమాకులబుద్ధిమైఁ జరింపఁగ నంతన్.

255

టీక. ఆ మధుమక్షికలు = ఆ తేనెటీగలు; దామోదర.....బుద్ధిమైఁ = శ్రీవిష్ణుని దేవాలయముమందుండిన నిర్తాల్యమగు పుష్పములందలి కమ్మని వాసన గల తేనెను గ్రహించుటయందలి కోరికతో; చరింపఁగఁ = తిరుగఁగా.

క. అందు నొక సరఘు గ్రోలె ము, కుందపదార్థ్యాంబుబిందుగుంభితసుమనో²
మందమకరందశీకర, ముం దీర్థస్వార్థముల్ సమున్నతి వెలయన్.

256

టీక. సరఘు = తేనెటీగ; తీర్థస్వార్థముల్ = దేవుని ప్రసాదమును, స్వప్రయోజనమును; సమున్నతిఁ = గొప్పదనమును; వెలయన్ = ప్రకాశింపఁగా. ముకుంద.....శీకరముఁ - ముకుంద = విష్ణువుయొక్క; పాదార్థ్యాంబు = పాదోదకముయొక్క; బిందు = బిందువులచే; గుంభిత = కూర్చు బడిన; సుమనః = పూలయందలి; అమందమకరందశీకరముఁ = ఎక్కువైన తేనెబిందువులను; గ్రోలెఁ = త్రాగెను. [విష్ణువుయొక్క పాద్యమగు జలముతోఁగూడిన పూజార్థపుష్పములమకరందబిందువులను ఆ తేనెటీగ త్రాగుటచే దానికి తీర్థ, స్వార్థములు రెండును ఫలించినవని భావము. దేవుని పాదతీర్థపాన ముచే ముక్తిప్రదమగు తీర్థఫలము లభించినది; దానియందు మిశ్రితమగు మధువును త్రాగుటవలన తున్నివృత్తిరూపమగు స్వార్థమును ఫలించినది.]

క. కలిగె మధుమక్షికమునకుఁ, ¹దలఁపనితలఁ పస్తదాదిధార్యము గంగా
జలవలమానము యదుకుల,తిలకాంఘ్రి సరోజదివ్యతీర్థము గ్రోలన్. 257

టీక. తలఁపనితలఁపు = అనుకొనకుండ తటస్థించినరీతి; మధుమక్షికమునకుఁ = తేనె
టీకకు; అస్తదాదిధార్యము = మావంటివారిచే (తలవయి) ధరింపఁదగినది; గంగాజలవలమానము =
గంగాజలమును పొందుచున్నది; [విష్ణుపాదతీర్థము శివునికి శిరోధార్యమగుటచే; అది శివునితలపైఁగల
గంగయందు కలియునని అభిప్రాయము.] యదు.....తీర్థముఁ = శ్రీకృష్ణుని పాదపద్మములు
కడిగిన దివ్యతీర్థము; గ్రోలన్, కలిగెన్. అలం. ఉపమ, పరికరము.

ఆ. దాన సంభవించె దేనియయిఁగకు, సోమపానరతుల సుకృతఫలము
భాగ్య మొదవెనేనిఁ బ్రాపించుఁ దనుఁదాన, పుణ్యలక్ష్మీ నిధియుఁబోలెఁ బురుషు.

టీక. దానఁ = ఆ పానమువలన; సోమపానరతులసుకృతఫలము = యజ్ఞములు చేసి, సోమ
పానమును చేసిన సోమయాజులకుఁ గల్గు పుణ్యఫలము; నిధియుఁబోలెఁ = పెన్నిధివలె; భాగ్యము
ఒదవెనేనిఁ = అదృష్టము ఉన్నయెడల; పురుషుఁ; పుణ్యలక్ష్మీ; తనుదాన = తనంతతానే; ప్రాపించుఁ =
పొందున్. అలం. వికస్వరము.

సీ. జనియించె నే సాధ్వీ జాతిస్తరత్వసంపదకల్పి నిజకులాభరణ మగుచు
వర్తించె నే పతివ్రత తాటిమీఁదటి తపమైనతనువునఁ దాల్చి ²మిగిలి
నెలకొల్పె నే యపాంసుల మానసమునందుఁ బరమవైష్ణవధర్మపాటవంబు
మెప్పించె నే సతి యప్పొండరికతీర్థవిభు నిష్టాన్నవిశ్రాణనమున

తే. నా సుశీలకు నక్కాకహంస ³చిత్ర
శుకభుజంగమసరఘులు సురథ సులభ
సుముఖ సువ్రత సుకృతినామములు పరుసఁ
దాల్చి జనియించె శుక్తి ముత్యాలువోలె. 259

టీక. ఏ సాధ్వీ = ఏయోగ్యురాలు; జాతిస్తరత్వసంపదకల్పిఁ = పూర్వజన్మజ్ఞానసంపద
యుండుటచేత; నిజకులాభరణము = తనవంశమునకు నగయైనది; తాటిమీఁదటి తపమైన, తనువునఁ =
తాటిప్రమాణమైన (మిక్కిలి ఉన్నతమైన) తపస్సు చేసిన దేహమున; తాల్చి, మిగిలి = ఎక్కువ
ధైర్యము కలిగి; వర్తించెఁ = ప్రవర్తించెనో; అపాంసుల = ఉత్తమురాలు; పరమవైష్ణవధర్మపాట
వంబు = విష్ణుసంబంధములగు గొప్ప ఆచారములందు నేర్పుచు; నెలకొల్పెఁ = సంపాదించెనో;
అప్పొండరికతీర్థవిభుఁ = పాండురంగక్షేత్రపాలకుడగు ఆ శ్రీకృష్ణుని; నిష్టాన్నవిశ్రాణనమునఁ =
కోరిన అన్నము నిచ్చుటవలన; శుక్తిఁ = ముత్యపుఁజిప్పయందు. అలం. ఉదాత్తము, క్రమము,
ఉపమ.

ఉ. ⁴కేసరిశాబళో భిగుహాకీర్తియు భానుమదంశువిస్ఫుర
ద్వాసరలక్ష్మీవై భవము వారిధిలగ్నసమగ్రవేల యు
ల్లాసముఁ దాల్చి యొప్పె మహిళాతిలకంబు పతిప్రసాద వి
న్యాసముచేతఁ జేకుటిన నందను లేవురు నందమందఁగన్. 260

టీక. పతిప్రసాద విన్యాసముచేతఁ = భర్త అనుగ్రహముంచుటచేత; చేకుటిన = కలిగి
నట్టి; నందనులు, వివురుఁ = ఐదుగురు పుత్రులును; మహిళాతిలకంబు = ఉత్తమవనిత యగు నా

సుశీల; కేసరికాబోభిగుహకీర్తియై = సింహపురిబిల్లవచే-అట్టి గొప్పపుత్రులచే) శోభించు గుహ
యొక్క కాంతిని (గొప్పతనమును); [కాబోభి = సింహపురిబిల్లవలై (స్వచ్ఛముగా) బ్రకాశించు
నట్టిఅని పూర్వటీక.] [అమెకమారులు సింహపురిబిల్లవలెను, అమె గుహవలె నున్నారని
భావము.] భాను.....వముక్ = మూర్ఖుని కిరణములచే ప్రకాశించు చగటిశోభను; [పుత్రులు మూర్ఖ
కిరణములవలెను, సుశీల వాసరలక్ష్యవలెను ఉన్నారనుట.] వారిధి.....ల్లాసముక్ = సముద్రములతో
గూడిన భూమియొక్క సంతోషము (వికాసము)ను; తాల్పి = ధరించి; ఒప్పెన్. [పుత్రులు సము
ద్రములవలెను, అమె భూమివలెను ఉన్నట్లు పోల్చబడినది.]

లి. గోమునః బెరుగుచు ముయ్యాయై మెలగుచు గర్భవైష్ణవాగ్రేసరుతా
నా ముద్దుఃకొమరులం గని, కామిని దీపించె దొండ కాచినభంగిన్. 261

టీక. గోమునః = ముద్దుగా; ముయ్యాయై = అదమై - (మూడవ యూదు జన్మనము కలిగి)
యభకులయి; కలిగి గర్భవైష్ణవాగ్రేసరుతా = పుట్టుకతోనే విష్ణుభక్తాగ్రగణ్యులయియున్న; కామిని =
స్త్రీ - సుశీల; దీపించె = ప్రకాశించెను. అలం. ఉపమ.

క. భూలేఖకులుల కేయే, కాలంబున నెట్టియెట్టి కర్మ మొనర్పం
బోలుం దత్తత్ కృత్యము, లోలిం బితృకృతములయి గుణోన్నతి బెనుపన్. 262

టీక. భూలేఖకులులకు = బ్రహ్మణకుఃమునః బుట్టినవారికి - విప్రులకు; తత్తత్ కృత్యములు =
ఆ యా సంస్కారములు; ఓలిం = క్రమముగా; పితృకృతములయి = తండ్రిచే చేయబడినవై.

ళా. శాణో త్తేజితరత్నలక్ష్మీ గురుశిక్షావత్కిశోరాకృతిక్
రేణుతాళనశాలిమూర్తికలభశ్రీ దోహదోద్యన్నవ
క్షోణీజప్రభ ముక్తకంచకఫణిస్ఫూర్తిక్ సుధీబాంధవ
శ్రేణిప్రీణనకారణోజ్వలకళోత్సేకాధ్యులై రేవురున్. 263

టీక. విపురుక్ = ఆ అయిదుగురు పుత్రులును; శాణోత్తేజితరత్నలక్ష్మీక్ = సానపట్టిన
మాణిక్యముయొక్క శోభతోను; గురుశిక్షావత్కిశోరాకృతిక్ = గురువుచే విద్యగఱుపబడిన బాలుర
రీతిని; రేణుతాళనశాలిమూర్తికలభశ్రీ = (శరీరముపై వ్యాపించిన) దుమ్ము కడుగబడుటచే (స్వచ్ఛ
మైన) దేహములు కల గున్న బేనులవలెను; దోహదోద్యన్నవక్షోణీజప్రభక్ = దోహదము లిచ్చు
టచే శ్రోతగా అంకురించి వృద్ధిపొందిన చెట్లవలెను; ముక్తకంచకఫణిస్ఫూర్తిక్ = కుబుసము (పొర)
విడిచిన పాములపోలికలను; సుధీ.....కాధ్యులు = విద్వాంసులయి, బంధువులయు సమూహమును
తృప్తిపఱచుట కగు కారణములైన గొప్ప కళలచేత అతిశయించువారు; విరి. అలం. మాలోపమ.

చ. ఒకఁడు నిరూఢకృష్ణరుచి; యొక్కఁడు నిర్మలమానసప్రియుం
డొకఁడు ప్రయత్నయోగ్యఫలు; డొక్కఁడనాదృతబంధకంచకుం
డొకఁడు రసానుకూలమతియుక్తుఁడు నై విలసిల్లి రింతిపు
త్రకు; రీలిల నెట్టివారలకుఁ దప్పునె తొల్లిటిజన్మవాసనల్. 264

టీక. ఇంతిపుత్రకులు = ఆ సుశీలయొక్క ఐదుగురు కుమారులును; ఒకఁడు, నిరూఢకృష్ణరుచి =
ఒకఁడు గాఢమై (కృష్ణునివలె) నల్లని కాంతి కలవాఁడు, గాఢమైన కృష్ణవిషయకమగు కోరిక (భక్తి)
కలవాఁడును; [మఱియు కాకి ఈ కుమారుఁడుగ పుట్టినందున - ఆపక్షమున గాఢమైన నల్లని రంగు

1. చ. ముయ్యాయై. 2. చ. ట. గొమరు. 3. క. దోడగాచిన. చ. దొండ కాచిన. 4. క. భాతిన్.

చ. భంగి. 5. క. రంత. క. అలరుల. చ. ట. రింతి. 6. క. లట. చ. ట. లిల.

కలుగు నా పక్షి సూచింపబడినది.] ఒక్కడు; నిర్మలమానసప్రియుండు=పరిశుద్ధమగు హంస (పరబ్రహ్మ రూపి)య గువాడు, తెల్లని రూపము కలవాడు, నిర్మలమగు మనస్సున ఇష్టపడువాడు (నిర్మలమగుమనస్సు కలవాడు), నిర్మలమగుమనస్సుకలవారికి ఇష్టమైనవాడును; [హంస ఈ పుత్రుడుగా పుట్టుటయందు సూచితము.] ఒక్కడు; ప్రయత్నయోగ్యులుడ= (దేవునిగూర్చిన) తన యత్నమునకు తగిన ఫలము కల వాడు; [చిలుక ఈ కుమారుడుగా పుట్టుటచే ప్రయత్నముననుసరించి సంపాదించబడిన వృక్షఫలము గల ఆ పక్షి యిట సూచింపబడినది.] ఒక్కడు; అనాదృతబంధకంచుకుండు = ఆదరింపబడని సంసార బంధమనెడి కవచముకలవాడు - [సంసారమున తగుల్కొననివాడనుట. పాము ఈ రూపున పుట్టుటచే ఇష్టపడని బంధరూపమయిన కుబుసము (పొర) గల ఆ పాము సూచితము.] ఒక్కడు; రసానుకూల మతియుక్తుడును = భూమికి (భూమిమీది జనులకు అనుట) అనుకూలమగు ('ఉపకరించు') బుద్ధితోఁ గూడినవాడు, పరబ్రహ్మరూపమగు రసమును అనుభవించదగిన బుద్ధితోఁగూడినవాడును. [‘రసో వై సః’ అని శ్రుతి.] [‘తేనేటిగయే యీ రూపున పుట్టుటచే రసమునందు (తేనెయందు) ఇష్టపడు బుద్ధితోఁ గూడిన ఆ మధుమత్తక మిట సూచితము.] ఐ=అయి; విలసిల్లిరి = ప్రకాశించిరి; తొల్లిటిజన్మ వాసనల్ = పూర్వజన్మముల సంస్కారములు; ఎట్టివారలకున్ = ఎట్టి గొప్పవారికిని; తప్పనె. అలం. సమాసోక్తి, అర్థాంతరన్యాసము.

ఉ. లోకకవైదికాచరణాలసులై హరిభక్తి నుత్తమ
శ్లోకులు వీ రనందగిరి; సూన్యతలత్తీకిఁ బట్టుగొమ్మలై
యేకడ సర్వభూతదయయే తమసొమ్ముగ దీనమానస
వ్యాకులతాపనోదనధనాధ్యులనన్ విలసిల్లి రేవురున్.

255

టీక. ఏవురున్ = ఆ యైదుగురును; లోకక, వైదికాచరణాలసులై = లోకసంబంధములైన వసులను, వేదసంబంధకర్తలను చేయుటయం దాసక్తి కలవారై; హరిభక్తి = విష్ణుభక్తియందు; ఉత్తమశ్లోకులు = గొప్పశ్లోక కలవారు; సూన్యతలత్తీకిన్ = సత్యసంపదకు; పట్టుగొమ్మలై = ఆధారములై; ఏకడన్ = ఎయ్యెడలను; సర్వభూతదయయే=సమస్తజీవులయెడలను కనికరమే; దీన..... నాధ్యులు, అనన్ = దిక్కులేనివాని మనస్సులందలి కలతపాటును పోగొట్టు ధనికులు వీరే యను నట్లుగా; విలసిల్లిరి = ప్రకాశించిరి.

క. అత్తొలుకొల మలరులు*సర, మెత్తినక్రియఁ బాలుపొంగు¹ నెన వికసితమా
నెత్తమ్మికొలనిచెలుపున, దత్తత్సభాగ్య²ముల నుదాత్తం బయ్యెన్.

:66

టీక. అత్తొలుకొలము = ఆ బ్రాహ్మణవంశము; అలరులు = పూవులు; సరమెత్తినక్రియన్ = మాలగా గ్రుచ్చినట్లును; పొంగునెనన్ = పొంగిన విధమునను; వికసితమా = వికసించియున్న; నెత్తమ్మికొలనిచెలుపునన్ = కమలాకరమువిధమునను; దత్తత్సభాగ్యములన్ = ఆ యా గొప్పతనములచే; ఉదాత్తంబు = హెచ్చినది - గౌరవము పొందినది.

[ఇందు ‘పాలుపొంగునెనన్’ అనుచో ‘ఎనన్’ అను పాఠము గ్రహింపబడి పూర్వటీకలో ‘అతిశయముతో’ అని అర్థము వ్రాయబడినది.] అలం. మాలోపమ.

తే. అఖిలకల్యాణగుణశీల యా సుశీల, పెట్టెఁ జేమీదుగా నెల్ల చుట్టములకు
భర్తతోఁగూడ ముత్తాటిపండు దినియె, నెత్తై³మునిమన్తగుట్టల నెందతేని. 267

టీక. అఖిల కల్యాణగుణశీల = సమస్త శుభలక్షణములతో ఒప్పుచున్నట్టి; చేమీదుగాన్ = తనచేయి మీదుగా ఉండునట్లు, (ఇతరులకు దానముచేయునట్లునుట) తాను స్వయముగా; పెట్టెన్ =

(విందుభోజనములను) పెట్టెను; భర్తతోఁగూడక; ముత్తాటిపండు, తినియె¹ = [మూడు+తాటిపండు] మూడుతరముల తాటిపండ్లను తినెను - అనగా భర్తతోఁగూడ పెక్కిండ్లు జేవించెను. [ఒకతాటి పండు తిని దానిలోని టెంకను పాతిపెట్టగా అది వృక్షమయి ఫలించును; ఆ పండు తిని దానివిత్తు నాటగా అది వృక్షమయి ఫలించును; ఈ రీతిని మూడు తరముల చెట్ల ఫలములను తినటకు పెక్కిండ్లు జేవించి యుండవలెనని భావము; ముత్తాటిపండు తినియె' ననుటకు ఇదియే అభిప్రాయము.]

[పూర్వజీకాకారులు ఈ యర్థమును గ్రహించక 'ముత్తయిదువకనమువలని ఫలము అనుభవించెను' అని వ్రాసిరి; అది కన్య; ఆ యర్థమును గ్రహించినపుడు 'భర్తతోఁగూడ' అను దానికి సమన్వయ మెట్టిో తెలియరాకున్నది. ఇంతకు ఆ పదసమూహమున కా యర్థము ఎట్లు వచ్చినదో దుహావ్యాము.] మునిమన్తగుట్టె² = మనుమలకు గుమారులైన బిడ్డలను; ఎందఱెని³ = పెక్కురను; ఎత్తె⁴ = ఎత్తు కొనెను-పొందెనని భావము. అలం. పర్యాయోక్తము.

ఉ. ఆ నలినాయతాక్షీ ప్రసవాపగమంబునఁ బండఁబాటుచు⁵

ప్రాణవిభూషణాలనము ప్రాకుడుగొయ్యగ నిల్చి మన్తసం

తాన మొనర్చు ప్రోది జరదైన్యము⁶ నాంగ నతీతవర్ష⁷ ను

ద్యానలతౌషధిప్రవహదంబుసమీపనిరూఢి⁸ బోలదే.

268

టీక. ఆ నలినాయతాక్షీ = (తామరలవంటి వికాలములగు కన్నులు కల) ఆ సుశీలాదేవి; ప్రసవాపగమంబున⁵ = కానుపులు ఉడిగిపోవుటచేత (అని స్త్రీ పక్షమునను), పూవులు రాలిపోవుటచేత; (అని లతాపక్షమునను.) పండఁబాటుచు⁶ = ముదుసలియగుచు; ఎందుటకు సిద్ధముగనుండి; ప్రాణవిభూషణాలనము = భర్తయొక్క బుజ్జగింపు; ప్రాకుడుగొయ్యగ⁷ = తీగ ప్రాకుటకు అనుకూలమగు కొయ్య కాఁగా; నిల్చి; మన్తసంతానము = మనుమలు, మునిమరుమలును; ఒనర్చు = చేయునట్టి; ప్రోది = రక్షణము; జర = ముసలితనమును; దైన్యము = అశక్తతయు; ఆంగ⁸ = త్రోసివేయఁగా-పోగొట్టఁగా; అతీతవర్ష⁹ = పోయిన వర్ష కాలము కల-వర్షములు లేనిదయిన; ఉద్యాన.....నిరూఢి¹⁰ = ఉద్యానమునందలి లతలయొక్కయు, ఓషధులయొక్కయు; నీటిపాటుదలసాన్నిధ్యముననైన పెంపును; - [నీరు లేక వాడిపోయి పడుటకు సిద్ధముగనున్న ఉద్యానలతౌషధులకు నీటిసౌకర్యమునఁ గలిగిన నిలుకడను అని భావము.] బోలదే? = అనుకరింపదా! - దానికి తులతూఁగుననుట. అలం. శ్లిష్టరూపకము, ఉపమ.

క. సకలాగమజ్ఞ యగు వి, ప్రకులాంగన యొక్కనాడు పలుకు నిజకుమా

రకులఁ గని మును మదాలస, శుకతుల్యులఁ గూర్చియాత్మజులఁ బల్కుక్రియన్.

టీక. సకలాగమజ్ఞ = సమస్తధర్మములు తెలిసినది; విప్రకులాంగన = ఉత్తమబ్రాహ్మణి.

మదాలస కువలయాశ్వునిభార్య. విశ్రాంత, సుబాహు, శత్రుమర్దన, అలర్కులు ఆమె కుమారులు. ఆమె వారికి ధర్మతత్త్వమును, బ్రహ్మజ్ఞానమును బోధించెను.

మ. అనుభూతాఖిలభోగఁ బోషితసమస్తార్థం గృతానేకకాం

చనముభోగ్యచితదాన దృష్టిగతయుష్మతే¹ మ జీవితృతి²

జనతామాన్య నశీతివృద్ధ నను నీ సంసారదుర్వారబం

ధననిర్బంధమునందుఁ బొపుటకు యత్నం బింకఁ జేయందగున్.

270

టీక. అనుభూతాఖిలభోగ³ = అనుభవించఁబడిన సమస్త సుఖములు కలదానిని; పోషితసమస్తార్థ⁴ = పోషించఁబడిన ఉత్తము లందఱును కలదానిని; గృతా.....దాన⁵ = చేయఁబడిన సువర్ణదానాదికములగు తగిన దానములు కలదానిని - స్వర్ణదానాది మహాదానములను చేసినదానిని;

దృష్టిగతయుష్మత్ క్షేమక్ = కన్నులఁ బడిన మీ క్షేమములు కలదానిని - మీక్షేమమును కన్నులఁ
చూచినదానిని; [ఇచట వెనుకటి టీకాకారులు 'దృష్టిగత'పదమును విడదీసి 'దృష్టిగత' = చూపును
పొందినదానిని' అని అర్థము వ్రాయుట సరికాదు.] జీవత్పలిక్ = జీవించియున్న భర్తకలదానిని -
ముత్తయిదువను; జనతామాన్యక్ = జనుల సమూహముచే గౌరవింపఁబడినదానిని; అశీలివృద్ధక్ =
ఎనుఁబదియేండ్ల ముసలిదానిని; సంసార.....నందుక్ = అడ్డునరాని సంసార మను బంధముయొక్క
నిర్బంధమునుండి; పాపుటకుక్ = తప్పించుటకు. అలం. పరికరము.

క. సభవజ్జనకంబుగఁ జని, ప్రభవజ్జగదండపండపరిపూర్ణతనుక్

శుభదాయిఁ బొందరిక, ప్రభు నారాధించి కాంతుఁ బరమపదంబున్. 271

టీక. సభవజ్జనకంబుగఁ = మితండ్రి గారితోఁగూడ; ప్రభవ.....తనుక్ = పుట్టుచున్న
బ్రహ్మాండగోళసమూహముతోడి నిండు దేహము కలవానిని - పొట్టలో బ్రహ్మాండముల నిమిడ్పినవానిని;
శుభదాయిక్ = శుభముల నొసఁగువానిని; పొందరిక ప్రభుక్ = పాండురంగదేవుని; పరమపదంబుక్ =
మోక్షమును; కాంతున్. అలం. పరికరము.

క. ఒకబుద్ధి వినుం డొండా, డక సకలాగమమతంబు ¹దక్కఁ దెలిసి మీ

కకుటిలమతి నెఱిగింతు జ, నకసనకశుకాదు లెఱిగినతెలుపుఁ దెలియన్. 272

టీక. ఒండు, అడక = ఎదురు పలుకక; ఒక బుద్ధి = ఒక మంచిమాట; వినుండు; సకలాగమ
మతంబుక్ = సర్వపేదసిద్ధాంతములను; దక్కఁదెలిసి = అవగాహన చేసికొని - బోధపఱచుకొని; అకుటిల
మతిక్ = తిన్నని దారిని - స్పష్టమగురీతిని; జనక, సనక, శుకాదులు = జనకుఁడు, సనకుఁడు, శుకుఁడు
మొదలగు యోగులు; ఎఱిగిన; తెలుపుక్ = మార్గమును; తెలియక్, ఎఱిగింతుక్ = బోధపడునట్లు
చెప్పెదను.

సీ. అమితభోగాయతనము దేహమనుసర్ప, ముగ్రకృత్యము లేల యడిగియుండు?

ధాతుమయంబు గాత్ర మనుభాత్రీధరం, బదియేల రాగంబు నవలఁ ద్రోయు?

నిచితనానాగుణప్రచుర మీ తనువను ²పట, మేల చిరుగక పదిల మొందు?

నూర్తిపరంపరాయుత మంగమనువార్ధి యెడ, జీవనభ్రాంతి యేల యుడుగు?

ఆ. నార్జవంబు చాల దతికఠినాశయ, మెపుడు మైల విడువ దెందుఁ జివుకు

బటికిడొక్క దీనిఁ బాటింప రెప్పాట, లక్షయేనియును ముముక్షుజనులు. 273

టీక. దేహము, అను, సర్పము; అమితభోగాయతనము = (శరీరపక్షము) ఎక్కువ సుఖ
ముల కాకరమైనది - అమితసుఖములను కోరునది; (పాముపక్షము) పెద్ద పడగ కలది; ఉగ్ర
కృత్యములు = క్రూరకార్యములు; ఏల ఊడిగియుండుక్? = ఏల నశించి యుండును? నశింపవనట;
గాత్రము, అను, ధాత్రీధరంబు = శరీరము అను పర్వతము; ధాతుమయంబు = (శరీరపక్షమున)
పంచభూతాత్మకము, (పర్వతపక్షమున) గైరికాది (జేగురు మొదలగు) ఖనిజములతోఁ గూడి
నది; రాగంబును = (శ. ప) అనురాగమును, (పర్వత ప) ఎఱుపురంగును; ఏల, అవల, త్రోయుక్? =
ఏల విడుచును? విడువదని భావము. తనువు అను, పటము = దేహ మను వస్త్రము; నిచితనానాగుణ
ప్రచురము = (శ. ప.) వ్యాపింపఁబడిన వెక్కు గుణములతో నిండినది, (వస్త్ర. ప.) ఎక్కువగా కూర్చు
బడిన దారములతో నిండినది; చిరుగక = చినిగిపోక - నశింపక; ఏల పదిలము, ఒందుక్? = ఎందులకు
భద్రముగా ఉండును? ఊర్తిపరంపరాయుతము = (శ. ప.) జరామరణక్షుత్తిపాస - శోక, మోహము
లను వదూర్తులతో కూడినది; (సముద్ర. ప.) అలలతోఁ గూడినది; అంగము, అను, వార్ధి యెడక్ = శరీర

మను సముద్రముపట్ట; జీవనశ్రాంతి=(శ. ప.) బ్రదుకునందలి శ్రమ, (సముద్ర. ప.) నీటియందలి తిరుగు
డు-సుడి; ఉడుగు? = నశించును? అర్జవంబు = తిన్నచనము-ముజువుగ ఉండుట (పాము కావున అది
వంకరగతినే ఉండును); ఆతికరినాశయము = మిక్కిలి కఠినమగు చోటు కలది (వర్షతమగుట దీనికి
గారణము.) మైలక్, విడువదు = కలుషము విడిచిపెట్టదు. [వస్త్రమగుటచే ముఱికిగా ఉండుననుట.]
ఎండుక్, చివుక్ - (సముద్రమగుటచే నని భావము.) లక్షయేనియుక్ = 'లక్ష చెప్పినను సరే' అను
లోకోక్తి. ముముక్షుబులు = మోక్షము కోరువారు; దీసిక్ = ఈ దేహమును; పాటింపరు = లెక్క
గొనరు - దీనిని అప్రమాదముగా చూచుకొనరని భావము. అలం. శ్లిష్టరూపకము, శ్రమము.

ఉ. మాయయు జీవుడుం బె¹రసి మైత్రి యొకానొకఁ డాచరించుచుం
బాయక యాడుఁబాటు మగపాటు వడన్ వివిధత్వ మొంది ప
ల్పాయల పాంచభౌతికపుఁ బైరుదయించి తలిర్ప మ్రోడుగా
మేయు జరామయవ్యసన మృత్యునియుక్త కడంగరీయముల్.

274

టీక. చెరసి = చేరి - కలిసికొని; మైత్రి, ఒకానొకఁడు, ఆచరించుచుక్ = ఒకానొక - అని
ర్వాచ్యమగు స్నేహమును పొందుచు; పాయక = విడువక - శ్రమపడి; ఆడుఁబాటు, మగపాటు,
వడక్ = మగపనియు, ఆడుపనియు చేసికొనఁగా-[మాయ ఆడుపనిని, జీవుడు మగపనిని అనుట.]
పాంచభౌతికపుఁబైరు = పృథివ్యాది పంచభూతముల ముట; వివిధత్వము, ఒంది = అనేకరూపములఁ
దాల్చి; పల్పాయలక్ = పెక్కురకములుగా; ఉదయించి = పుట్టి; తలిర్పక్ = ప్రకాశింపఁగా; జరా
.....కడంగరీయముల్ = ముసలితనము, వ్యాధి, వ్యసనము, మృత్యువు అనువానిచే నియమింపఁబడిన
వశువులు; మ్రోడుగాక్ = ఆ పంట మ్రోడగునట్లుగా; మేయుక్ = తినివేయును - వానిని నశింపఁ
జేయుననుట. [పంచభూతాత్మకమగు శరీరము మాయా జీవుల సంబంధమున పెరుగుచుండుననియు,
జరాదులవలన ఆ దేహము క్షీణించి తుదకు నశించుననియు, అకాశ్వతమగు నట్టిదానిని నమ్మరాదనియు
భావము.] అలం. రూపకము.

శా. అంతర్వాణికు శేశయద్యుమణిః బద్ధాక్షున్ మదిన్నిల్పి దు
ర్దాంతానంతభవాంధకూపతరణప్రాధిన్ దృఢస్థేమః బా
టింతుర్ పెద్దలు తద్ద నమ్మి; నుయి దాఁటేవానికిన్ చింతయా
కంతైనం గడమేనియుం గడమ గాదా యంచు నూహించుచున్.

275

టీక. పెద్దలు = ఓజ్ఞులు; తద్ద, నమ్మి = బాగుగా, నమ్మి; అంతర్వాణికుశేశయద్యుమణిక్ =
విద్వాంసులు అను తామరపువ్వులకు సూర్యుడైనవానిని; పద్మాక్షుక్ = పద్మములవంటి కన్నులు కల
విష్ణుని; మదిక్ = మనస్సులో; నిల్పి; దృఢస్థేమక్ = గట్టిపట్టుదలతో; దుర్దాంతా.....ప్రాధిక్ =
భయంకరమును, అంతము లేనిదియు నగు సంసారాంధకూపమును దాటు నేర్పును; పాటింతుర్ = లెక్కిం
తురు - గమనింతురు. నుయి, దాఁటేవానికిక్ = నూతి యీవలియొడ్డునుండి యీవలియొడ్డునకు దాటు
వానికి; చింత.....కడమేనియుక్ = చింతాకంత స్వల్పమైన మిగులు ఉన్నప్పటికిని; కడమ గాదా =
కడమ, కడమేగదా యగును. అలం. రూపకము, లోకోక్తి.

క. తల ముచ్చుట్టులు దిరిగినఁ, ⁴చలపోయఁగ నోరిలోనిదయ కడి యన్న
ట్టిల నే తోఁజులఁ దిరిగినఁ, గలుగదు గతి విష్ణుసేవ గావింపకయున్.

276

టీక. తలముచ్చుట్టులు=తలకు ముమ్మాటు చుట్టివచ్చుటలు; తలపోయఁగక్ = ఆలోచింపఁగా;
కడి = అన్నపుముద్ద; నోరిలోనిదయ = నోటిలోనిదే కదా - నోటిలో వడవలసినదేకదా! [అన్నపుముద్ద

నోటిని విడిచి వేటొకచోట వడుటకు తలను ముమ్మాటు తిరిగి వెదకినను దానికి నోరు తప్ప వేటొక
చోటు తగినది లభింపదుకదా! అని భావము.] అన్నట్లు = అనురీతిని; ఏతెఱుగులకొ, తిరిగినకొ =
(వేటు విధముల) నేరీతి తిరిగినను; గతి = మోక్షము. అలా. లోకోక్తి.

మ. పురుషశ్రేష్ఠులు కొందఱాత్తచరితంబుల్ జ్ఞానవైరాగ్యభా
స్వరముల్ గా విహరించుచు గురుకృపాసంపన్నులై సాధనాం
తరమంత్రాంతర ¹దైవతాంతరములకొ దర్శించి క్షీరోదక
స్ఫురణం బొప్ప ముకుందలీనతనులై పొంద ²పునర్జన్మముల్.

277

టీక. పురుషశ్రేష్ఠులు = ఉత్తమ పురుషులు; ఆత్మచరితంబుల్ = తమప్రవర్తనలు; జ్ఞాన...
స్వరముల్ గా = జ్ఞాన, వైరాగ్యముచేత ప్రకాశించునట్లుగా; విహరించుచు = తిరుగుచు; గురు
కృపాసంపన్నులై = గురువుల దయను పొందినవారై; సాధనాం.....రములకొ = వేర్వేరుసాధన
ములను, వేర్వేరు మంత్రములను, వేర్వేరు దేవతలను; తర్శించి = విచారించి - విమర్శించి [అని
తమకు అననుకూలములని గమనించి.] క్షీరోదకస్ఫురణంబు, ఒప్పకొ = నీరక్షీరపద్ధతి ప్రకాశింపగా -
పాలు, నీళ్లు ఒకదానిలో నొకటి కలసినట్లు కలియగా; ముకుందలీనతనులై = విష్ణువునందు విక్రమము
పొందినవారై; పునర్జన్మముల్, పొందర్ = మఱుల పుట్టుకను పొందరు - ముక్తులగు వారికి తిరిగి
జన్మము లేదనుట.

సీ. విషయాంకురము గిల్లివేయనివారికి, నినుపకచ్చడమున కెంతదవ్వు?

తెగకొ గొని గసటు గడుగనివారికిని ద్రిషవణంబునకు నెన్ని చాళ్ల ⁴పట్టు?

చింతలన్నియు మ్రోడుసేయనివారికి, బోడయాడలలకు ⁵నేడకేడ?

యేను తత్త్వంబులు నెఱుగనివారికి, నెఱుకకు నేయూరి కేది తెరువు?

ఆ. తమమొగంబుఁ జూడు, తముజూడు; మేనుంగు, మీఁదనున్నవాని మేరమీఱి
సున్న మడుగఁ జూచుచున్నారు హరిభక్తి, గమ్యధామకాంతఁ గర్తవరులు. 278

టీక. మోక్షమును పొందుటకు హరిభక్తియే ప్రధానకారణ మను సంగతిని గ్రహింపక
కొందఱు తదర్థమై కర్మల నాచరించుచుందురు; అట్టి కర్మవరులు ఈ పద్యమున నిందింపబడిరి.
విషయాంకురము = భోగేచ్ఛ యొక్క మొలకను; గిల్లివేయనివారికి = చిక్కివేయనివారికి -
నశింపజేయనివారికి; నినుపకచ్చడములకు = బలమైన కొపీనములకును; ఎంత, దవ్వు? = చాల
దూరము. [ఎంత గట్టిగా బలమైన గోచులు బిగించుకొనినను, భోగేచ్ఛ అంకురించి యున్నంతవఱకును
ప్రయోజనము లేదనుట. ఇట్లే మీఁదను గ్రాహ్యము.] తెగకొని = సాహసించి - పట్టుదలపూని;
కసటు = మనోమాలిన్యము - ఎదలోని ముఠికిని; ద్రిషవణంబునకును = ముప్పొద్దుల స్నానములకును;
ఎన్ని చాళ్లపట్టు? = ఎన్ని వరుసలదూరము? - మిక్కిలి దూర మనుట. చింతలు = విచారములను;
అన్నియుకొ = అన్నింటిని; మ్రోడుసేయనివారికి = నశింపజేయనివారికి; బోడయాడలలకు =
బోడితలలకును; ఏడకు, ఏడ? = ఎక్కడి కెక్కడ? - కలయిక లేదనుట; ఏనుతత్త్వంబులకొ = ఐదు
తత్త్వలను (పృథివ్యాది తత్త్వములను); ఎఱుకకు = జ్ఞానమునకును; ఏయూరికి, ఏది, తెరువు? =
ఏయూరి కే మార్గము? - సంబంధము లేదనుట; తమ.....చూడుము = వారి మొగములకు వారి
కీ మోక్షమెట్లుకలుగుననుట. ఏనుగుమీఁదకొ, ఉన్నవానిని = ఉన్నతస్థితియందు - అందరానిస్థితి
యందు ఉన్నవానిని; మేరమీరి = హద్దు మీఠి-మర్యాద దక్కి; సున్నము, అడుగఁజూచుచున్నారు =

1. క. దేవ. చ. ట. దైవ. 2. చ. దన్ను న. రి. చ. తెగలోని 4. చ. ట. పెట్టు. 5. చ. ట.

యేడ.

(ఉన్నతస్థితియందు ఉన్నవారిని అడుగవలసిన సంపదల నడుగక హీయమైన దానిని అడుగుట నీచము-
మన్నమడుగుట నీచతనుసూచించును; హరిభక్తిగమ్య, ధామకాండ = విష్ణుభక్తిచేతనే పొందదగిన
మోక్షమునందలి కోరికతో.)

[అంకురములను గిట్టుట, కనటు కడుగుట, చింతలను మ్రోడుచేయుట వానివానికి తగినవి - ఇవి
నాటికుడులు.] అలం. లోకోక్తి.

సీ. పరదారపరధనాహరణవైముఖ్యంబు, ¹వశవర్తిగావించువారు దక్క
బరగుణ పరమాణుపర్వతీకరణంబు, వ్రతముగాఁ బాటించువారుదక్క
బరుడైన గొడుకైన మరియాదచెడ సమ, త్వమున శిక్ష యొనర్చువారుదక్క
బరమసంపదల నాపద్వేళ సత్కంబు, వదలక భాషించువారుదక్క
తే. దూరమగు కోర్కె గోరనివారుదక్క, హ్రాసకర్తంబు లుడివోవువారుదక్క
బూరుషార్థపరతఃక్రాలువారుదక్క, తక్కువారెల్ల భవవహ్ని²దక్కువారు.²⁷⁹

టీక. పర...వైముఖ్యంబు = పరుల స్త్రీలను, పరుల ధనములను హరించుట కిష్టములేకుండు
టను; వశవర్తిగావించువారు, తక్క = లొంగించుకొన్నవారు, కాక; [అట్టివారిని విడిచి - అనుట;
ఇట్లు ముచ్చందును.] పర...కరణంబు = ఇతరుల కొద్దిపాటిగుణములను కొండలంకలుగా చేయుట-
ఇతరుల గుణములను కొనియాడుట; వ్రతము = తమ నియమము; పాటించువారు = లెక్కించువారు.
పరుడైన = ఇతరుడైనను; సమద్వేమున = సమానముగా - భేదము లేక; పరమసంపదల =
ఎక్కువ విశ్వర్య మున్నప్పుడును; అపద్వేళ = కష్టకాలమునందునుగూడ; దూరమగు = హద్దుమీరిన-
అసాధ్యమైన; ఉడివోవువారు = విడుచువారు; పూరుషార్థపరతః = మోక్షమునందలి ఆసక్తిచే;
క్రాలువారు = ప్రకాశించువారు; తక్కువారు, ఎల్ల = మిగిలినవారందఱును; భవవహ్ని, దక్కు
వారు = సుసారాగ్నిలోఁ బడువారు (అగుదురు.)

క. పలువేల్పులబడి నడవక, యిలువేలుపుగా భజింపుఁడీ మీరలు వి³
ట్టలు ⁴శిక్యగదధిరసగం, ధిలకేశుం బొండరికతీర్థాధీశున్. 280

టీక. పలువేల్పులబడి = పెక్కురు వేల్పుల మార్గమును - పెక్కుమంది దేవతలను కొలుచు
పద్ధతిని; నడవక; మీరలు; శిక్యగ, దధి, రస, గంధిల కేశు = ఉట్టెయందున్న తెరుగుచే సువాసన
గం జుట్టు కలవానిని; ఇలువేలుపుగా = ఇష్టదైవముగా; భజింపుఁడీ = నేమిపవలెను.

ఉ. మ స్తకిరీటహాటకసమంచితకుంభయుతంబు పీవరో⁵
ర స్తటరత్నదీప్తిరుచిరంబు రమా⁶ సమసాలభంజికా
సక్తమునైన శార్ణగి⁷తనుసౌధము నెక్కి సుఖించు బుద్ధి⁸
నిస్తులభక్తిగౌరవము నిచ్చెనయై చననిచ్చు మీఁదికిన్. 281

టీక. మస్త...యుతంబు = తలపైఁగల కిరీటము అను బంగారుకలశముతో కూడినది;
పీవరో...రుచిరంబు = బలిసియున్న తొమ్ముప్రదేశమునందలి కాస్తుభమాణిక్యముచే అందమైనది;
రమా...శస్తము = లక్ష్మీదేవి యను సాటిలేని జంత్రపుబొమ్మచే శ్లాఘ్యమైనది; ఐన = అయి
యున్నట్టి; శార్ణగి⁷తనుసౌధము = విష్ణునిశరీరము అను మేడను-ఎక్కి సుఖింపదలంచు మంచిబుద్ధి కల

1. చ. పను. 2. చ. దనుకు. ట. ద్రగ్గు. 3. చ. ట. పిచ్చిల. 4. చ. ట. శిక్యక; 5. క. కటి.
చ. కట. 6. చ. సదు.

వానికి; నిస్తులభక్తి గౌరవము = సాటిలేని గొప్ప భక్తి; మీదికి = సాధముపైకి; చననిచ్చుకొ = వెళ్లనిచ్చుచు - పంపుచు. [విష్ణుని పరమపదము పొందుటకు భక్తియే ముఖ్యమని భావము. అలం. రూపకము. క. మీరును గృహస్థధర్మము, మేరకుఁ దలమీఱి చనక మిత్రామాత్యో దారహితదారదారక, వారకములతోడఁ దీర్థవాసపరులరై. 282

టీక. గృహస్థధర్మము మేరకు = గృహస్థధర్మముయొక్క హద్దునకు; తలమీఱి = అతిక్రమించి; మిత్రా.....తోడ = మిత్రులు, మంత్రిలు, గొప్పబంధువులు, భార్యలు, సంతానముల సమూహములతో; తీర్థవాసపరులరై = పుణ్యక్షేత్రమున నివసింపఁ గోరినవారయి; [ముందునకు అన్వయము.]

క. కోమల తులసీరల్లవ, దామాంచిత¹వత్సలత్త్వధాముఁ బయోద

శ్యాముఁ బదద్వయనతసు, త్రామున్ మన పౌండరీకధాముఁ గొలుపుడి! 283

టీక. కోమల.....ధామున్ = మృదువులగు తులసీదళములమాలలతో ఒప్పుచున్న శ్రీవత్స చిహ్నముతో ప్రకాశించువానిని; పయోదశ్యామున్ = మేఘమువలె నల్లనికాంతి కలవానిని; పదద్వయనతసుత్రామున్ = రెండు పాదములపైని పంగిన - (పాదములపై సాష్టాంగపడిన) ఇంద్రుడు కలవానిని; పౌండరీకధామున్ = పౌండరీకక్షేత్రము నివాసముగాఁ గలవానిని - విష్ణుని; కొలుపుడి. అలం. పరికరము, అనుప్రాసము.

క. అనుచుండ నర్కనిభమగు, ననిమిషయానంబుఁ దెచ్చి హరిపార్శ్వచరుల్

కొని చనిరి సభర్తృకముగ, ఘనశీల సుశీల విష్ణుగాధాలోలన్. 284

టీక. హంపార్శ్వచరుల్ = విష్ణుదూతలు; అర్కనిభము = సూర్యునితో సమానమైనది - ప్రకాశించునది; అనిమిషయానంబున్ = విమానమును; ఘనశీలన్ = ఉత్తమస్వభావము కలవానిని; విష్ణుగాధాలోలన్ = విష్ణునికథలయం దాసక్త యగువానిని; సుశీలన్; సభర్తృకముగన్ = భర్తతో కూడుకొనునట్లుగా - భర్తతోఁగూడ; కొని, చనిరి. అలం. పరికరము.

తే. ఆవు నవనీసురుండు వాయుసము నంచ, రాజకీరంబు పాము సరఘము నిట్లు

ముక్తి కేగిన కథ విను భక్తతతికి, బర్వతాగ్రశిలాబ్జసంభవము భవము. 285

టీక. అవనీసురుండు = బ్రహ్మజుండు - సుశీలభర్త; భవము = పునర్జన్మము; బర్వతాగ్ర శిలాబ్జసంభవము = కొండమీది బండతాతిపై తామర మొలుచుట - అసంభవమునుట.

వ. అని వెండియు నిందుధరుండు శతానందనందనునితో నిట్లనియె,

286

టీక. ఇందుధరుండు = నెలతాల్పు - శివుడు; శతానందనందనునితోన్ = బ్రహ్మపుత్రుడగు నారదమునితో.

నీ. నీలమో కాలాభ్రజాలమో బాలశైవాలమో యీ సిద్ధవరునికాంతి

కెంపులో పవడంపుగుంపులో యీ రెండ సొంపులో యీ మేటిజోగిజడలు

హారమో హరినీహారమో భూరికర్పూరమో యీ యాదిపురుషునగవు

మెఱపులో వజ్రంపుటొఱపులో శశిరేఖ తఱపులో యీవటూ త్తమునికోఱ

తే. లనఁగ శార్ఙ్గి నాదిక్కునందు నిలిచి, ప్రేతభూతనికాచరపీడ లడఁచి

క్షేత్రరక్షణదత్తుడై క్షేత్రపాలుఁ, దుండువిభునాజ్ఞ తలమోచి యోమునీంద్ర!

టీక. ఈ సిద్ధవరుని. కాంతి = ఈ గొప్పసిద్ధుని లేజు; నీలమో = ఇంద్రనీలమో; కాలాశ్ర
కాలమో = కాటుమబ్బులగుపో; బాలకైవాలమో = లేతపాచియో; ఈ మేటిజోగిజడలు = ఈ
గొప్పయోగియొక్క జడలు; ఈరెండపొంపులూ = అరుణకాంతిసాగనులూ; ఈ యాదిపురుషునగవు =
ఈ పురుషముఖ్యుని నవ్వు; హరి నీహారమో = మనోహరమగు మంచో; భూరికర్పూరమో = కర్పూరపు
మప్పయో; ఈ కటూత్తమునితోటలు = గొప్ప బ్రహ్మచారి యగు నీకని దంతములు; వజ్రంపుటొత్తులూ =
రకల వెలుగులూ; శకచేభకటపులూ = ముదురు చంద్రవరలూ శార్ఙ్గిక్ = విష్ణువునకు; నా దిక్కు
నందుక్ = ఈశాస్యశివు; క్షేత్రక్షణదక్షుడై = క్షేత్రమును రక్షించుటకు సమర్థుడయి; విభు
నాజ్ఞ = ప్రభువైన విష్ణునియూనతిని; తలమోచి = తలవైచరించి; క్షేత్రపాలుడు = క్షేత్రపాలకు
డగు కాలభైరవుడు; ఉండుక్. అలా ఉత్పేక్ష.

క. శిశ్యావచూడు నాజ్ఞావాక్యాధ్యమునేయు భోగివలయు ప్రభావా
ధిక్యంబు మీటి యేరికి, శక్యమే తత్ క్షేత్రమునం బ్రచార మొనర్పక్. 288

టీక. శిశ్యావచూడునాజ్ఞావాక్యాధ్యము = చిక్కము - ఉట్టి తలవైని గల విష్ణుని యాజ్ఞాపరి
పాలనమును; భోగివలయుప్రభావాధిక్యంబుక్ = పాములు కడియములుగాఁ గల కాలభైరవుని గొప్ప
ప్రభావమును; మీటి = దాటి - అతిక్రమించి; తత్క్షేత్రమునం; ప్రచారమొనర్పక్ = సంచరించు
టను! శక్యమే? = సాధ్యమా?

చ. చెడుగుల విష్ణుభక్తి నిరసించు దురాత్ముల మోక్షలక్ష్మి చే
పడుటకుఁ గాని హీనులఁ బ్రభావతిరస్కృతలోకపాలుఁ డా
బుడిబుడితాల్పుఁ డందు నొకపూటయు నుండఁగనీక త్రోచి పో
1నడచుఁ గలంచు డెందముల నారటపెట్టు మహాగ్రమూర్తియై. 289

టీక. చెడుగులక్ = చెడ్డవారిని; నిరసించు = నిందించునట్టి; మోక్షలక్ష్మి = ముక్తిసంపద;
చేపడుటకుఁగాని హీనులక్ = పొంద వలనుపడని నీచులను; ప్రభావతిరస్కృతలోకపాలుడు = గొప్ప
తనముచే తిరస్కరింపఁబడిన దిక్పాలురు కలవారు; బుడిబుడితాల్పుడు = బాలచంద్రుని ధరించిన
కాలభైరవుడు; అందుక్ = ఆ పాండురంగక్షేత్రమునందు; పోనరుచుక్ = తఱుమును; కలంచుక్ =
కలతపెట్టును; మహాగ్రమూర్తియై = మిక్కిలి భయంకరమైన స్వరూపము కలవాడై; డెందము
లక్ = మనస్సులను; అరటపెట్టుక్ = పరితాపపెట్టును.

ఉ. పువ్వును బూత పుట్టమును భూషణు దివ్యములై చెలంగ లే
జ్వను లర్థిగొల్వ నొక చక్కని భేచరుఁ డొక్కనాడు ము
న్నవ్వనమాలిహాటకమయావసథోపరివీధి ద్రిష్టుక్
గ్రొవ్వెసఁగక్ విమానరుచి కోకనదప్రియరోచి 2నెచ్చఁగన్. 290

టీక. పూత=మంచిగందము మొదలగువానిఁ జూచికోనుట; పుట్టమును = వస్త్రమును; భూష
ణుక్ = అభరణమును; లేజ్వనులు = లేతయావనము కల స్త్రీలు; అర్థిక్ = స్త్రీతితో; కొల్వక్ =
నేపింపఁగా; భేచరుడు = విద్యాధరుడు; అవ్వన.....వీధిక్ = ఆ పాండురంగభుని బంగారు
దేవాలయమీదిమార్గమున; గ్రొవ్వె, ఎసఁగక్ = గర్వము, అతిశయింపఁగా; విమానరుచి = అతడున్న
విమానపుఁగాంతి; కోకనదప్రియరోచిక్ = చంద్రునికాంతిని; ఎచ్చఁగక్ = అతిశయింపఁగా; ద్రిష్టు
రుక్ = తిరిగెను. అలం. ఉపమ.

1. క. నడుచు. చ. ట. నడచు. 2. క. యెచ్చఁగక్ చ. నెంచగన్. ట. మించగన్.

పాండురంగ—36

ఉ. ఏధితయావనోత్థమతి నెద్దియు మీఁదెఱుంగంగలేక వి

ద్యాధరుఁ డాతఁ డాత్తరుచి ¹నాకసముఁ గగనప్రసూనరా

జీధరణాభిరామముగఁ జేయుచుఁ ద్రిమృతి త్రేతపాలుఁ డు

త్కోధరసోగ్రమూర్తియుఁ కోయని యార్చె నభంబుఁ జూచుచున్. 291

టీక. ఆతఁడు, విద్యాధరుఁడు = ఆ విద్యాధరుఁడు; ఏధితయావనోత్థమతి = వృద్ధిపొందిన యావనవదముచే; మీఁద ఎఱుంగంగలేక = ముందు సంభవించుదానిని గుఱెఱుంగఁజాలక; ఆత్తరుచి = తన (దేహ) కాంతిచే; ఆకసము = దేవాలయముమీఁది గగనస్థలము; కనక.....రామముగ = బంగారుపూవుల సమూహమును (మాలను) ధరించుటను మనోహరమగునట్లుగ; త్రిమృతి = తిరుగఁగా; త్రేతపాలుఁడు = కాలభైరవుఁడు; ఉత్కోధరసోగ్రమూర్తి యు = ఎక్కువైన కోపముచే భయంకరమగు రూపు కలవాడై; నభంబు = ఆకాశము; చూచుచున్; కోయని; ఆర్చెన్.

సీ. కనువిచ్చి చూచుటగాక ²దిగ్గునలేచె నమితసమాధి³స్థితమునికులము [మూఁక

గుడ్డులఁ ⁴బొదువు మక్కువలు దక్కుటగాక ⁵పొదలాడెఁ జెట్లవైఁ బులుఁగు

పులుమేయు⁶తమకంబు దొలఁగుటగాక విహ్వలబుద్ధియై దాఁటె హరిణకులము

ప్రజ కేలఁ గర్ణరంధ్రములు మూయుటగాక పవిత్రంక నరనుతిప్రవణమయ్యె

తే. బద్ధనాభగృహ⁷పరిభాగసంచ, రిష్టుభేదరదర్శనోద్రిక్తహృదయ

కాలభైరవభైరవోద్వేలకంత, కుహరనిష్ఠాన్యతరోషనిర్ఘోష⁸విహృతి. 292

టీక. బద్ధనాభ.....విహృతి - బద్ధనాభ = విష్ణునియొక్క; గృహ = ఆలయము యొక్క; ఉపరిభాగ = మీఁదిభాగమున; సంచరిష్టు = తిరుగుచున్న; భేదర = విద్యాధరుని; దర్శన = చూచుటచే; ఉద్రిక్తహృదయ = ఉద్రేకము పొందిన మనస్సుగల; కాలభైరవ = కాలభైరవునియొక్క; భైరవ = భయంకరమై; ఉద్వేల, కంతకుహర = అతిశయించిన గుహవంటికంతమునుండి; నిష్ఠాన్యత = వెడలింపఁబడిన - బయలుదేరిన; రోషనిర్ఘోషవిహృతి = కోపముతోఁగూడిన ధ్వనియొక్క విహారముచే; అమిత.....కులము = సాటిలేని యోగసమాధియందున్న మునుల సమూహము; కనువిచ్చి = కన్ను విప్పి; పులుఁగుమూఁక = పక్షుల సముదాయము; గుడ్డులఁబొదువుమక్కువలు = గుడ్డును బొదుగుట యందలి యిష్టమును; దక్కుటగాక = విడుచుటయేగాక; చెట్లవై; పొదలాడె = ఎగురసాగెను; హరిణకులము = లేళ్లగుంపు; పులుమేయుతమకంబు = గడ్డి మేయుటయందలి ఆసక్తిని; దొలఁగుటగాక = విడుచుటయేగాక; విహ్వలబుద్ధియై = కలఁతపడిన మనస్సుగలదయ; దాటె = గంతెలిడెను. ప్రజ = జనసమూహము; కేల = చేతితో; పవిత్రంక = పిడుగు అను భ్రాంతి⁹తో; నరనుతిప్రవణము = అర్చునుని కొనియాడుటయం దాసక్తమయినది; అయ్యెన్. [పిడుగు పడినపుడు అర్చునుని పది పేళ్ళను పఠించినచో ఆ పిడుగు తమపైఁ బడదను నమృతము జనులకుఁ గలదనుట. ఆ స్తోత్రమిది—స్తో. అర్జునః ఫల్గుణః పార్థః కిరీటీ శ్వేతవాహనః, బీభత్స ర్విజయః కృష్ణః సవ్యసాచీ ధనంజయః¹ అలం. ఉదాత్తము.

ఉ. మానని కోప మిట్లు మది మల్లఁడి గొల్పంగ మింటికి² మహా

శ్యేనముపోలె బిచ్చెగసి యెక్కుడు నుక్కున నుగ్రవిగ్రహం

దై నెఱితగ్గ నగ్గగనయాయివిమానముఁ ద్రొక్కి భగ్నముం

గా నొనరింపుడు³ ద్రిదశగాయకనాయకుఁ డుర్వి⁴గూలినన్. 293

1. చ. కాకసమున్. 2. చ. ట. దిగ్గున. 3. క. స్థిర చ. ట. స్థిత. 4. చ. బొడముమంకు. 5. చ. ట. పొదలాడె. 6. చ. ట. గమకంబు. 7. చ. ట. వికృతి. 8. క. చుచున్. చ. ట. పుడున్. 9. చ. కూలుధున్.

టీక. మానని, కోపము = విడువని కోపము; మదికొ, మల్లడిగొల్పొకొ = కలఁతపఱుపఁగా; మిటికికొ = ఆకాశముపైకి; మహాశ్వేనము పోలెకొ = పెద్దదేగవలె; బిట్టు, ఎగసి = వేగముగా ఎగిరి; క్రొక్కతేత్రపాలుఁడుగు కాలఁదైరవుఁడు - ఎక్కుదురుక్కునకొ = ఎక్కువ బలముతో; ఉగ్రవిగ్రహుడై = భయంకరమైన స్వరూపము కలవాడై; నెఱి, తగ్గకొ = అందము తగ్గునట్లుగా - ఆర్థాటము నశించునట్లుగా; ఆగ్గనయాయివిమానముకొ = ఆ విద్యాధరుని విమానమును; భగ్నముగాకొ, ఒనరింపుడుకొ = నశించుజేయుఁగా, త్రివళగాయకనాయకుఁడు = దేవతల పాటుఁగాఁదైన గంధర్వుఁడు; ఉర్వికొ, కూలికొ = భూమిపైని పడఁగా.

ఉ. కోలు మనంగి మ్రోగి బలుకోఱలు దీటుచు గ్రుడ్లు ద్రిష్టుచుకొ
త్యేళ లొనర్చుచుకొ మొగము జేవురుముద్దవిధంబునకొ మహా
భీలముగాఁగ వ్యాళవిభుఁ బెన్పులుఁ గీడ్చినమాడ్కి నీడ్చె న
బృతిశుఁ గాలఁదైరవుఁడు వైకుంఠసం తొక పోరు వెత్తఁగన్.

294

టీక. కోలుమనంగి = మిక్కిలి విజృంభించి; మ్రోగి = గట్టిగా అఱచి; బలుకోఱలు = పెద్ద కోఱలు; త్యేళలు, ఒనర్చుచుకొ = సింహనాదము లొనరించుచు; మహాభీలముగాఁగకొ = మిక్కిలి భయంకరమైనది కాఁగా; వ్యాళవిభుకొ = పెద్దపామును; పెన్పులుఁగు = గరుడపక్షి; అబ్బాలికుకొ = ఆ మూర్ఖుని - గంధర్వుని; వైకుంఠసంబు = పయితోలు; ఒకపోరువు, ఎత్తఁగకొ = ఒక పోర లేచు నట్లుగా; ఈడ్చెకొ. అలం. ఉపమ.

క. ఈ¹వడువున బులిదొడికిన, యావుపసిగ నుసురు²వోక కాసన్నుండొ
నా విద్యాధరు ధైరవదేవావృతుఁ గాంచి వాసుదేవుఁడు పల్కున్.

295

టీక. ఈ వడువునకొ = ఈ రీతిని; పులిదొడికిన యావుపసిగకొ = పులి ఆక్రమించిన ఆవు రీతిని; [‘ఆవుపసిగకొ’ = గోవుకాఁగా’ అని పూర్వటీక.] ఉసురువోకకుకొ = ప్రాణము పోవుటకు; ఆసన్నుండొ = సమీపముగా - సిద్ధముగా - ఉన్న; విద్యాధరుకొ; ధైరవదేవావృతుకొ = ధైరవునిచే ఆక్రమింపఁబడినవానిని; వాసుదేవుఁడు = శ్రీకృష్ణుఁడు - పాండురంగఁడు. అలం. ఉపమ.

శా. నాగాకల్ప! యోహో పురే! నిలు విమానభ్రష్టుడై నేలపై
నీ గంధర్వుఁడు కూలి దర్పముడివోయెకొ జంపఁగారాదు; గా
ధాగః కర్తృతుఁడేనియుకొ జడుపువాడై యుండ నర్థికొ మహా
భాగుల్ చంపమి నీవెటుంగుదువు; కోపం బొపు మీపట్టునన్.

296

టీక. నాగాకల్ప! = పాములు ఆధరణములుగా కల ధైరవుఁడా! ఓహో సంబోధనార్థకము; పురే విచారార్థమున ఉపయుక్తము; నిలు = నిలువుము - అగుము; విమానభ్రష్టుడై = విమానమునుండి జారినవాడై; దర్పము, ఉడిపోయెకొ = గర్వ మణఁచుకొనెను; గాధాగఃకర్తృతుఁడేనియుకొ = గొప్ప అపరాధమును చేసినవాడైనను; జడుపువాడై = భయపడినవాడై; ఉండకొ = ఉండఁగా; అర్థికొ = ప్రీతితో - దయతో; మహాభాగుల్ = ఉత్తములు; చంపమి = చంపక విడుచుట; ఈ పట్టునకొ = ఈ యెడ; కోపవంబు, అపుము = కోపమును నిలుపుము - విడుపుమునుట.

క. అని శ్రీపతి యానతి యిచ్చిన³ ముందల విడిచె నతని సిద్ధవిభుఁడు; వాఁ
డును గులగులలై లా వగ, లిన మై విదలించుకొనుచు లేచె గిడుకుచున్.

297

1. చ. ట. విధమున. 2. క. వోవకాస. చ. ట. వోకకాస... 3. క. యహో. చ. ట. యోహో. 4. క. మందల. చ. ట. ముందల.

టీక. శ్రీపతి = విష్ణువు; ఆనతి, యిచ్చినన్ = అజ్ఞాపింపఁగా; మందలన్ = ముందు+తలపు; వాడును, ఆ విద్యాధరుఁడును; గులగులలై = నలిగిపోయి; లావు, అగలిన, మైన్ = బలము, నశించిన, దేహమును [‘లావు = బలము; అగలినన్ = పెల్లగిలగా - నశింపఁగా’ అని పూర్వటీక.] కిదుకుచున్ = మూలుగుచు; లేచెన్.

ఉ. లేచి యతండు గాంచె గదళీమృదులోరుయుగన్ మాసన్ముఖన్
మేచకమేఘమూర్తి దినమిత్రసమాసమరత్నభూషితున్
లోచనధిక్ష్మతాంబుజదళున్ శతకోటిసుధాకరాగ్నిరు
గ్వీచిపరంపరోపమనవీనతనుప్రభు యాదవప్రభున్.

299

టీక. లేచి; అతండు = ఆ విద్యాధరుఁడు; గదళీమృదులోరుయుగన్ = అరటిబోడలవలె మృదువులైన తోడలుగలవానిని; మేచకమేఘమూర్తిన్ = నీలమేఘమువంటి దేహము కలవానిని; దిన...భూషితున్ = పగలంటి సూర్యునితో సమానమగు (మిట్టమధ్యాహ్నపు సూర్యునివలె ప్రకాశించు) సాటిలేని రత్నాభరణములతో అలంకరింపఁబడినవానిని; లోచనధిక్ష్మతాంబుజదళున్ = కన్నులచే తిరస్కరింపఁబడిన తామరపూవు రేకులు కలవానిని; శత.....ప్రభున్ = శతకోటిచంద్రులయొక్కయు, అగ్నులయొక్కయు కాంతుల సమూహముతో సరియగు వింత దేహకాంతులు కలవానిని; యాదవప్రభున్ = శ్రీకృష్ణుని; కాంచెన్. అలం. పరికరము, ఉపమ.

వ. ఇట్లు సచ్చిదానందకందంబగు నచ్చిందంబుదాల్చు ననల్పదృఢతరస¹నిమగ్నుండై
కనుంగొనుచు నవతీర్ణగర్వవిద్యాధరుండై యవిద్యాధరుం డిట్లని వితర్కించు.

టీక. సచ్చిదానందకందంబు, అగు = సదానందమునకు, చిదానందమునకును మూలమైన; అచ్చిందంబుదాల్చున్ = శంఖమును ధరించిన శ్రీకృష్ణుని; అనల్పదృఢతరసనిమగ్నుండై = ఎక్కువైన ఆశ్చర్యమున మునిగినవాడై - ఎక్కువ ఆశ్చర్యపడినవాడై; కనుంగొనుచున్ = చూచుచు; అవతీర్ణగర్వవిద్యాధరుండై = దిగిన (నశించిన) గర్వవిద్య కలవాడై - నశించిన గర్వము కలవాడై; వితర్కించున్ = ఆలోచించెను.

శా. ఈపుంగ్రామణి యెవ్వఁడొక్కొ! హరి యిట్లాప్పొందె; సందేహ మే
లా? పద్మాక్షుండె యంచు లోఁదెలిసి ‘యో లక్ష్మీశ! యే ద్వన్నివా
సోపర్యభచరద్విమానగుండనై యుండుండి యిష్టాక్కయు
తోపోదగ్రుండు గూల్పఁ గ్రొవ్వొటిగి కన్గొంటిన్ సురేశు న్నినున్.

300

టీక. పుంగ్రామణి = పురుషశ్రేష్ఠుఁడు; ఒప్పొందెన్ = కన్నడెను; పద్మాక్షుండు = తామరల వంటి కన్నులు కల విష్ణువు; తన్నివా.....గుండనై = నీ దేవాలయపుమీఁదిభాగమున ఆకాశమున తిరుగు విమానమున ఉన్నవాడనై; ఉతోపోదగ్రుండు = గొప్పకోపముచే భయంకరుడైనవాడు; క్రొవ్వొ, అటిగి = గర్వము నశించి; సురేశున్ = దేవతలప్రభువును; కన్గొంటిన్ = చూచితిని.

క. ⁴నిర్తదులకుఁ దోచినక్రియ, దుర్తదులకుఁ దోప వీ వెదుట’ ⁵ననుచు మనో
ముర్తుర⁶వాపిఁ బడి మనుజ, ధర్మభటుండు తత్పదద్వితయ⁷కృతమతియై.

301

టీక. నిర్తదులకున్ = అహంకారము లేనివారికి; తోచినక్రియన్ = కన్నడినట్లు; ఈపు = నీవు; దుర్తదులకున్ = దురహంకారులకు; ఎదుటన్; తోచవు = కన్పింపవు; మనోముర్తురవాపిన్ = మనస్సైడి (క్రమబావిలో) ఉండునిచ్చుగోతిలో; పడి - పశ్చాత్తప్తుడై. మనుజధర్మభటుండు = కుశల

1. క. నిర్తగుండై. చ. ట. నిమగ్నుండై. 2. చ. ట. టుంబొందె. 3. చ. టియు. 4. చ. నిర్తలు. 5. చ. నగుచు. 6. ట. వ్యాప్తి. 7. చ. మానసుడై.

కింకరుఁడు - యక్షుఁడు; తత్పదద్వికలయకృతమతియై = ఆ విష్ణుని పాదద్వయమున స్థిరమైన మనస్సు గలవాడై; (ముందుపద్యముతో సమన్వయము.)

సగ్ర, 'పాపాఽహం పాపకోపప్రవణమతిరహం బాలిశోఽహం సుధీదు
'ష్టాపాఽహం దుష్టకష్టప్రకృతిరహం మహం పామరాత్మాస్తి; నానా
రూపదోహాఽచారార్బుదసహితధియం త్రోధినం మా మవ త్వ
చ్ఛ్రీపాదాసక్తియుక్తం శివకర!' యనుచు జిష్ణుఁ గృష్ణు న్ముతించెన్. 302

టీక. పాపాఽహం = నేను పాపాత్ముఁడను; అహం పాపకోపప్రవణమతిః, = నేను చెడ్డదైన కోపముగల బుద్ధికలవాడను; అహం బాలిశః, = నేను మూర్ఖుఁడను; అహం సుధీదుష్టాః, = నేనువిద్వాంసులను పొందరానివాడను; దుష్టకష్టప్రకృతిః, అహం = నేను దుష్టమును కష్టమునైన స్వభావము కలవాడను; అహం = నేను; పామరాత్మా, ఆస్తి = అజ్ఞాని నైతిని; నానా.....ధియం = పెక్కు విధములగు ద్రోహములయు, అవచారములయు అర్బుదములయందు (అసంఖ్యాకములందు) ఉంచబడిన బుద్ధి కలవానిని; త్రోధినం = కోపము కలవానిని; త్వచ్ఛ్రీపాదాసక్తియుక్తం = నీ శ్రీపాదములయెడ ఎక్కువ ఇష్టముతో కూడినవానిని; మా = నన్ను; అవ = రక్షింపుము; శివకర! = మేలు కలిగించు ప్రభూ! జిష్ణుక్ = జయశీలుని; కృష్ణుక్; నుతించెన్.

వ. అని మఱియును.

303

చ. యదుకులనాథ! యిప్పు డితఁ డాగ్రహవృత్తి నొనర్చు నిగ్రహం
బిదియు ననుగ్రహంబ యగు, నింద్రియరాజికి ¹బంటునేయు శ్రీ
మదము నణంచి నీయడుగుమానిసిగా ననుజేసెఁగాన; సు
పదగల గర్వి నిర్తమునిమాడ్కి నినుం గని కొల్వఁజాలునే? 304

టీక. ఆగ్రహవృత్తిక్ = కోపముతో; నిగ్రహంబు = శిక్ష; ఇంద్రియరాజిక్ = ఇంద్రియములగుంపునకు; బంటుచేయు = లొంగునట్లు చేయునట్టి; శ్రీమదమును = సంపదచేతనైన గర్వమును; అడంచి = నశింపజేసి; ననుక్; నీయడుగుమానిసిగాక్ = నీపాదసేవకునిగా; నిర్తమునిమాడ్కిక్ = మమక లేనివానివలె.

క. మూఁడు ననుబ్రోవు ²మహాద్రీధకు నిక జొరక నామతి వెలయుత దయా
గాఢత్వాజ్ఞ విమూఁస, రూఁడునై జగములం దిరుగువాడ హరి! 305

టీక. ఇకక్; నామతి = నామనస్సు; మహాద్రీధకుక్ = పెద్దల నవమానించుటకు; చౌఱక్ = ప్రవేశింపక - సిద్ధపడక; దయాగాఢత్వాజ్ఞక్ = ఎక్కువ దయతోడి నీయాజ్ఞచే.

చ. సురసదనంబునందయిన యోణితలంబునయందునైన భీ
కరనిరయంబునందయినఁ గర్తవశంబున నుండు నామదిం
బొరయును గాతఁ గాతరసముద్ధరణోచితకార్యధుర్య! త్వ
చ్ఛరణసరోరుహద్వితయ సంతతిసంస్థరణానుషంగముల్. 306

టీక. సురసదనంబునందుక్ = అమరావతియందు; (స్వర్గముందు); భీకరనిరయంబునందుక్ = భయమునుగొల్పు నరకమునందు; కాతర.....ధుర్య! భయపడినవారిని రక్షించువనిని పూనుకొను దేవుఁడా! త్వచ్ఛరణ.....షంగముల్ = నీ రెండు పాదపద్మములను ఎల్లపుడును స్మరించుటలతోడి కూడికలు; నామదిక్; బొరయునుగాక! = పొందునుగాక!

క. అని వలగొని యాయదునం, దనునిరుపమదివ్యరూపదర్శనమున లోఁ

దనియుచుఁ జొక్కుచు మ్రొక్కుచు, జనియెన్ విద్యాధరుండు శతధృతితనయా!

టీక. వలగొని = ప్రదక్షిణముచేసి; నిరుపమదివ్యరూపదర్శనమునన్ = సాటిలేని దివ్యరూపమును చూచుటచే; తనియుచున్ = తృప్తిపడుచు; చొక్కుచున్ = పరవశత పొందుచు; చనియెన్; శతధృతితనయా! = నారదుడా!

క. మధుమధనునాజ్ఞ నేవం, విధమహిమ దలిర్చు తేత్రవిభు ధైరవదే

పు ధరాధోభువనస్వర్గధామనుతుఁ గాంచి పిదపఁ గనఁదగుఁ గృష్ణున్. 308

టీక. మధుమధనునాజ్ఞన్ = మధువను రాక్షసుని చంపిన విష్ణుని యానతిచే; ఏవంవిధమహిమన్ = ఇట్టి గొప్పతనముతో; తనర్చు = ప్రకాశించునట్టి; ధరా.....నుతున్ = భూ, పాతాళ, స్వర్గ లోకములచే కొనియాడఁబడువానిని.

శా. సాహిత్యాపరకాళిదాస! హరిపూజాగౌరవవ్యాస! గం

గాహల్లోహలవాగ్విలాస! రిపువర్గత్రాసకృత్ప్రాస! కాం

తాహర్షావహదృగ్విలాస! శ్రుతిప్రద్యామోజితాభ్యాస! హే

మాహర్యోపమధైర్యధుర్యపదవిన్యాసా! విధేయకారసా! 309

టీక. సాహిత్యాపరకాళిదాస! = సాహిత్యవిద్యయందు రెండవ కాళిదాసు అయినవాడా! హరి.....వ్యాస! = విష్ణుని పూజించు గొప్పతనమున వ్యాసుడైనవాడా! గంగా...లాస! = గంగా ప్రవాహమువంటి మాటలనేర్పుకలవాడా! రిపు.....ప్రాస! = శత్రుసమూహమునకు భయముగొల్పు ప్రాసము (అను ఆయుధము) కలవాడా! కాంతా.....విలాస! = స్త్రీలకు సంతోషము కలిగించు చూపులవిలాసము కలవాడా! శ్రుతి.....భ్యాస! = వేదమార్గమున చేయఁబడిన అభ్యాసము కలవాడా! హేమా.....విన్యాసా! మేరుపర్వతముతో సమానమైన ధైర్యమున అడుగు ఉంచువాడా! మేరుపువంటి ధైర్యము కలవాడా! విధేయకారసా! = విధేయులైన కుమారులు కలవాడా! (ఇవియన్నియు వేదాద్రిమంత్రకి విశేషణములు)

క. షడ్దర్శనపారగ! కవి, రాడ్డతానుగ్రహభిరమ్య! *మదాంధ

ద్విద్దంతిసింహ! మహిత, త్విద్దశశతకిరణ! హృదయధృతహరిచరణా! 310

టీక. షడ్దర్శనపారగ! = ఆరు దర్శనముల అంశము చూచినవాడా - షడ్దర్శనములను బాగుగ ఎఱిగినవాడా! [షడ్దర్శనములు - సాంఖ్యము - యోగము - న్యాయము - వైశేషికము - పూర్వమిమాంస - ఉక్తరమిమాంస.] కవి...రమ్య! = కవిరాజుల కీయఁబడిన అనుగ్రహముచే మనోహరుడైనవాడా! - కవులను అనుగ్రహించినవాడా! మదాంధ.....సింహ! = నడించిన శత్రువులను ఏనుగులకు సింహమైనవాడా! మహిత.....కిరణ! = అధికలేజస్సున సూర్యుడైనవాడా! హృదయ.....చరణా! = మనస్సులో ఉంచఁబడిన విష్ణుపాదములు కలవాడా! - సదా విష్ణుని ధ్యానించువాడా! ఆలం. రూపకము, అనుప్రాసము.

మాలిని. వినయనయసముద్రా! విస్తృతోల్లాసముద్రా

జననతగుణజాలా! శత్రుకిరాణ్టీనజాలా!

ధనదవదసమానా! ధన్యధీభాసమానా!

ఘనపపురినరాగా! కావ్యదత్తానురాగా!

టీక. వివరమునముద్రా! = వివరమునకు, నీతికి సముద్రమైనవాఁడా! విస్తృతోల్లాసముద్రా! = ఎక్కువైన సంతోషముతోఁగూడినవాఁడా! జన.....జాలా! = జనులచే కొనియాడఁబడిన గుణములగుంపుకలవాఁడా! శత్రు.....జాలా! = శత్రురాజులకు చేపలకు వలయైనవాఁడా! ధనధనదసమానా! = ధనమున పుజేరునితో సమానుడైనవాఁడా! ధన్యధీభాసమానా! = గొప్పబుద్ధిచే ప్రకాశించుచున్నవాఁడా! ఘనవపురినరాగా! = గొప్ప శరీరమును సూర్యుని వెలుగుకలవాఁడా! - సూర్యుని తేజస్సువంటి తేజస్సు కలవాఁడా! కావ్యదత్తాచరాగా! = కావ్యములయెడ ప్రేమ (ఇష్టము) కలవాఁడా! ఆలం. ఆనుప్రాసము, రూపకము.

గద్యము. ఇది శ్రీమత్పురమసదనాథ నిరవధికకృపాపరిపాకపరిచిత సకలవితాసనాథ రామకృష్ణకవినాథప్రణీతంబైన పాండురంగమాహాత్మ్యంబగు పరమభాగవత చరిత్రంబునందుఁ జతుర్థాశ్వాసము.

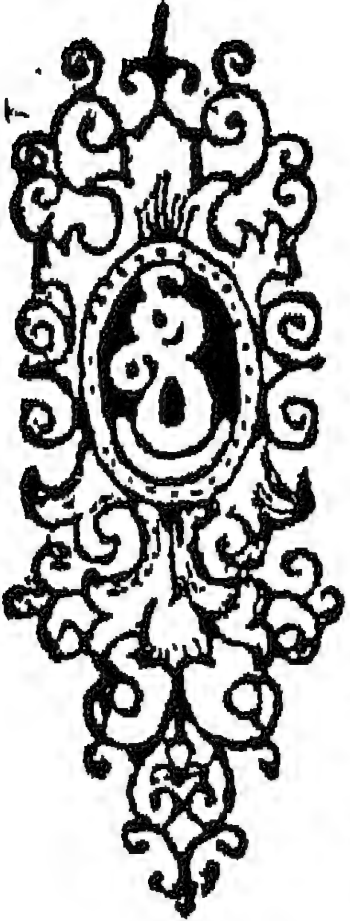
టీక. ప్రధమాశ్వాసాంతగద్యమునకు వలెనే.

ఇది శ్రీ గౌతమసగోత్రపవిత్ర బులుసూపనామక సీతారామస్వామ్యవధానిసుపుత్ర, విద్వజ్ఞున విధేయ వేంకటరమణనామధేయగ్రంథితంబైన పాండురంగమాహాత్మ్య టీకయందుఁ జతుర్థాశ్వాసము.

శ్రీ రస్తు పాండురంగమాహాత్మ్యము

పంచమాశ్వాసము

షణ్ముఖజననీ మహి
భాషానిభనిజవధూశుభప్రదలీలా!
భూషితకల్యాణోజ్జ్వల
వేషా! రామా!నుజేంద్రవేదాద్రిశా!

టీక. శ్రీ...లీలా! = శ్రీషణ్ముఖజననీ = పార్వతీదేవితోను; మహి = భూదేవితోను; భాషా = సరస్వతీదేవితోను; నిభ = సమానమైన; నిజవధూ = ధర్మపత్నికీ; శుభప్రదలీలా! = మేలొనర్చు విలాసముకలవాడా! భూషిత...వేషా! = అలంకరింపబడిన చొక్కపు కాంతిగల అలంకారములు (ఆభరణాంబరాదులు) కలవాడా! ['కల్యాణోజ్జ్వల = చొక్కపు బంగారుచే వెలుగునట్టి' అని పూర్వటీక.]

వ. ఆకర్ణింపుము.

2

క. అని యీక్రియ నానతియి, చ్చిన ఘోచ్చిన సంతసంబు చిత్తముతోడం
పెనఁగొన ననిమిషమునియి, ట్లను నజ్జగదేకనిధికిఁ బ్రాంజలియగుచున్.

టీక. ఆనతియిచ్చినన్ = తెలుపఁగా; సంతసంబు = సంతోషము; చిత్తముతోడన్ = మనస్సుతో; పెనఁగొనఁగాన్ = కలిసి పెనపేసికొనఁగా - మనస్సున ఎక్కువ సంతోషము కలుగఁగా; ప్రాంజలి = చేతులు జోడించినవాడు; అనిమిషముని = దేవముని - నారదుడు; అజ్జగదేకనిధికిన్ = ప్రపంచములకు ఒక్కటే యొక్క నిధియైనవానికి - శివునికి; -(వరమేశ్వరునిగూర్చి యనుట.) ఇట్లనున్.

తే. తేత్రమాహాత్మ్యమును మహాతేత్రపాల, దివ్యచరితంబు నందుండు దేవదేవు
గుణకలాపంబుఁ బుండరీకునిమహిమయు, నింటి భవబంధములు వీడుకొంటి దేవ!4

టీక. అందుండు = ఆతేత్రముననున్న; దేవదేవుగుణకలాపంబున్ = పాండురంగనిగొప్పగుణములను; భవబంధములన్ = సంసారబంధములనుండి; వీడుకొంటిన్ = విడువడితిని. (వానిని వినుటచే నాకు పునర్జన్మరాహిత్య మగునని నారదుడు తలఁచె ననుట.)

తే. ఎన్నిద్వారంబు లయ్యాయెడ వసించు, ద్వారదేవత లెంద తాస్థలములందుఁ
బ్రబలుతేత్రాది పుణ్యావై భవముపేర, నొండుగలదేని యానతియిండు మతియు.

టీక. అయ్యాయెడన్ = ఆ యా ద్వారములదగ్గఱ; ఆస్థలమునందున్ = ఆతేత్రమున; బ్రబలు = పేరుపొందు; తేత్రాది = తేత్రాదికము; ఒండు = వేరైనది.

క. అని నారదండు ప్రార్థించినఁ బద్మదళాయతాక్షుఁ జిత్రాంభోజం
బున నిల్చి యతనిఁ బలుకుకొనుననిజమర్థమందు మధురమధురారభటిన్. 6

టీక. మననిజమర్థమందు = మనస్సును మర్చించిన శివుఁడు; చిత్రాంభోజంబునన్ = హృదయపద్మమున; పద్మదళాయతాక్షున్ = తామరదేవులవలె విశాలములైన కన్నులు కలవానిని - విష్ణువును; నిల్చి = ఉండి; అతనిన్ = నారదునిగూర్చి; మధురమధురారభటిన్ = మిక్కిలి మధురమైన గంభీరస్వరముతో; పలుకున్.

క. సుఖమాలికాతరంగిణి, సఖయై భీమరథిఁగూడి చను నెచ్చట స
త్సుఖకర మచోట్టు చతుర్ముఖముఖినుత మాదితీర్థమునునై వెలయున్. 7

టీక. సఖయై = చెలికత్తెయై - తోడఁగూడినదై; చతుర్ముఖముఖినుతము = ప్రక్షామలచే గొనియాడఁబడినది; ఆదితీర్థము = ప్రధానతీర్థము; వెలయున్ = ప్రకాశించును.

క. పూర్వద్వారం బగునది, దర్శికరసార్వభౌమతల్పునగరికిన్
సర్వసుపర్యార్చితపద, గీర్వనిత వసించు నచటఁ గృష్ణుని యాజ్ఞన్. 8

టీక. అది = సుఖమాలికాభీమరథుల సంగమస్థలము; దర్శి.....నగరికిన్ = శేషకాయు యగు విష్ణుని నగరికి; పూర్వద్వారంబు = తూర్పువాకిలి; అచటన్ = అచోట; సర్వసుపర్యార్చితపద = సమస్త దేవతలచేతను సేవింపఁబడిన పాదములు కలదైన; గీర్వనిత = సరస్వతీదేవి; వసించున్.

క. శ్రీమహితము సిద్ధేశ్వర, నామాంక ముపంకజలసనాథము లక్ష్మీ
కాముకనిహితము ఖచరా, లీమాన్యమునైన శంభులింగముతోడన్. 9

టీక. శ్రీమహితము = సంపదచే గొప్పది; సిద్ధేశ్వరనామాంకము = సిద్ధేశ్వర మను పేరు కలది; అమంకజలసనాథము = బురదలేని (తేట)నీటితో కూడినది; లక్ష్మీకాముకనిహితము = విష్ణువుచే ఏర్పఱుపఁబడినది; ఖచరాలీమాన్యమును = దేవతలగుంపునకు గౌరవింపఁదగినదియును; శంభులింగముతోడన్ = శివలింగముతో; [మీఁదిపద్యముతో సమన్వయము.] అలం. పరికరము.

క. తగు దక్షిణంపువాకిలి, నగధరునగరునకు భీమనందనోపాందుం
దగిలినయది యచోటన, యగమృదువుప్పావతీమహానది యనఘా! 10

టీక. నగధరునగరునకున్ = గోవర్ధనగిరి నెత్తిన విష్ణువుక్షేత్రమునకు; దక్షిణంపువాకిలి; తగున్; అనఘా! = పాపములు లేని నారదమునీ! అచోటన = ఆ దక్షిణద్వారప్రదేశముననే; అగమ్య... ..నది = సాటిలేని పుష్పావతి యను పేరి యేఱు; భీమనందనపాందున్ = భీమరథినది సంగమమును; తగిలినయది = పొందినది.

క. దానస్నానాదిహృతా, జ్ఞానానలదాహమైన సంగమతీర్థం
బానెల్లవున విఖ్యాతం, బైనది; సుర లుండుదురు శిలాకృతి నందున్. 11

టీక. దాన.....దాహము = దానము, స్నానము మొదలగువానిచేత నశింపజేయఁబడిన అజ్ఞాన మను అగ్నిమంట; ఆనెల్లవునన్ = అచోటనే; విఖ్యాతంబు, ఐనది = ప్రసిద్ధమై యున్నది; అందున్; సురలు = దేవతలు; శిలాకృతిన్ = శిలా(విగ్రహ)స్వరూపములతో; ఉండుదురు.

వ. అది భవదీయాశ్రమం బగుట నీ వెఱుంగుదు వదియునుంగాక. 12

టీక. భవదీయాశ్రమము = నీ నివాసము - నారదాశ్రమమగుట.

1. చ. బలుకన్. 2. క. నత. చ. నుత. 3. చ. తల్పమగతి. 4. చ. ముపంకమయ. 5. చ. బంబు. 6. చ. నుబొందుం.

చ. కలఁ డొకబోయ తన్నికట కాననభూమి; నతండు విల్లున
ములు ధరియించి కల్తపరమూహము లెత్తినమేఘబోలెఁ బే
రలుక వహించెనేని హృదయంబు గలంగు ¹ధరాధరస్థి
నిలయవసత్కరీంద్రులకు; నిక్కమ, తక్కుమృగంబు లోర్చునే? 13

టీక. తన్నికటకాననభూమి = దాని చేరువను అడవియందు; కల్తప.....వోలె = శరీరమును దాల్చిన పాపములగుంపులవలె; పేరలుక = ఎక్కువ కోపమును; వహించెనేనిన్ = పొందిన యెడల; ధరాధర.....కరీంద్రులకు = కొండగుహలయందు నివసించుచున్న ఏనుగులకు; హృదయంబు; కలంగు = కలఁతపడును; నిక్కమ = ఇది యథార్థమే; లోర్చునే? = సహించగలవా? (లేవనుట.) అలం. ఉపమ, అర్థావత్తి.

చ. అడవికి వేటమై నరిగి యాతఁ డొకానొకనాఁ డొకింతయున్
మెడ మలఁగింపలేక తన మేపాడ ²లొండును రెండు నేకమై
పొడమఁగ ³బీదకన్నుపడి ⁴బూడిదపండునుబోలె బూదనుపా
రెడు నొక దుప్పికిం గవియఁ బ్రేలి భయజ్వరత ప్తచి త్తమై. 14

టీక. మెడ, మలఁగింపలేక = మెడను త్రిప్పలేక; తన, మేపాడలు = తన శరీరముమీది మచ్చలు; ఏకమై కలసి; పొడమఁగ = గోచరముకాఁగా; బీదకన్నుపడి = బెదరుచూపులుగలిగి; బూదు పాఠేడు = బూజుపట్టిన; దుప్పికిన్, కవియన్ = దుప్పిని, ఎదుర్కొనఁగా; ప్రేలి = తపించి; భయ జ్వరత ప్తచి త్తయై = (దుప్పి) భయము అను రోగముచే తపింపఁబడిన మనస్సు కలదయి; (ముందున కన్వయము.)

తే. ఆ చమూరువు యూధంబుఁ ద్రోచిపఱచె, వింట నమ్మేర్చి బోయ ⁵వెన్వెంటఁ దటిమె
లోలజిహ్వక రాళ ⁷విశాలముఖత, ⁶నోలి భీతేందుమృగశాబమో యనంగ. 15

టీక. ఆ చమూరువు = ఆ దుప్పి; వింటన్, అమ్ము, ఏర్చి = భయస్సున బాణము సంధించి; బోయ; వెన్వెంటన్; తఱుమన్; లోల.....ముఖతన్ = తీటుచున్న నాలుకలచే భయంకరమైన ముఖము కలుగుటను (రాహువున కనుట); ఓలిన్ = క్రమమున; భీతేందుమృగశాబమో అనంగన్ = భయపడినట్టియు, చంద్రునియం దున్నట్టియు జింకపిల్లనూ అనునట్లు; యూధంబుఁ ద్రోచి = మందను విడిచి; చనియెన్. అలం. ఉల్లేపి.

ఉ. ఆ రురు వీగతిం బఱచి యగ్రమహిం బడి లేచి వెండియున్
భూరిరయంబునం జని వపుర్యధ సంగమతీర్థతీరవి
స్ఫారలతానికుంజములు బల్వడి దూఱునెడం గిరాతుఁడన్
గూరశిలీముఖంబు దొడి గుండియగాడఁగ నేసె; నేసినన్. 16

టీక. ఆ రురువు = ఆ దుప్పి; ఈగలిన్ = ఈరితిగా; పఱచి = పరుగెత్తి; అగ్రమహిన్ = ముందున్న నేలపై; భూరిరయంబునన్ = ఎక్కువ వేగమున; వపుర్యధన్ = శరీరమునందలి బాధచే; సంగమ.....కుంజములు = సంగమతీర్థమునందలి విశాలములగు తీగలపొదలను; బల్వడిన్ = మిక్కిలి వేగముతో; గూరశిలీముఖంబు = వాడిబాణమును; తొడి = సంధించి, గుండియగాడఁగన్ = గుండె లలో నాటుకొనునట్లు; ఏసెన్ = కొట్టెను.

1. చ. దదోదర. 2. చ. లొడ్డును. 3. చ. జీత. 4. చ. బూడిదపన్ను. 5. చ. వెన్నంట. 6. క. దఱుమ. చ. దఱమె. 7. చ. విశాఖ. 8. చ. నోవి.

సీ. ఆశరముఖనిభం బౌ శర మటుదాకఁ బవనాభిహతిఁ దూలు బంధుజీన
కుంజంబు పువ్వులఁ ¹కూలించునిధమున నవనవక్షతజబిందువులు ²దొరఁగఁ
జేయుచు వివృతాస్యశీమః బ్రాణానిలప్రస్థానపటహాగ్రరవ మనంగ
నార్తనాదముగ్రమ్మ నది యేటి తెలిసీటితెమలున నుటికి దేదీప్యమాన
తే. హాటకవిమాన మెక్కి విద్యాధరేంద్రుఁ
డగుచు లావణ్యపుష్పాస్తుః డగుచుః జంద్ర
సాంద్రతనుకాంతి యగుచు నతీంద్రమహిమ
గగనమున కేఁగె; చొలుమేను కానబడదు.

17

టీక. ఆశరముఖనిభంబు = ఆగ్నిశ్వాంతోసమానమైన; పవనాభిహతిఁ = గాలిచెబ్బచే; తూలు =
తూలిపోవు - ఊగులాడు; బంధుజీవకుంజంబు = ముకెనచెట్లపొద; [కుంజము = చెట్టు' అని పూర్వ
టీక.] కూలించునిధమునఁ = రాల్చుచీతిని; నవ.....వులు = త్రొంగొత్త రక్తప్రబిందువులు;
తొరఁగఁజేయుచుఁ = స్రవించుచు; వివృతాస్యశీమఁ = తెఱవఁబడిననోటినుండి; ప్రాణానిల.....
రవము, అనంగఁ = ప్రాణవాయువు బయలుదేలునప్పటి డప్పుల గొప్పధ్వనులో యనునట్లు; ఆర్త
నాదము = ఏడుపుధ్వని; క్రమ్మఁ = వ్యాపింపఁగా; అది ఆ దుప్పి; ఏటితెలిసీటితెమలునఁ = నది
యొక్కస్వచ్ఛమైన నీటి ప్రవాహమునందు; దేదీప్యమానహాటకవిమానము = మిక్కిలి ప్రకాశించు
బుగారువిమానమును; విద్యాధరేంద్రుఁడు = విద్యాధరు లను దేవగణమునకు ప్రభువు; లావణ్యపుష్పా
స్తుఁడు = చక్కఁదనమున (తళుకున) మన్నఁకుఁడు; చంద్రసాంద్రతనుకాంతి = చంద్రునివలె దట్టమైన
దేహప్రకాశముకలవాఁడు; అతీంద్రమహిమఁ = ఇంద్రుని గొప్పతనమును మీఱిన గొప్పతనముతో;
గగనమునకుఁ = స్వర్గమునకు; ఏఁగె; తొలిమేను = వెనుకటి (జింక)దేహము. అలం. ఉపమ.

శా. చిత్తం బద్భుత మంద నమ్మగవధాజీవుండు లోలోనఁ ద

ద్వృత్తంబు బలుమాటు మెచ్చి నిజదుర్వృత్తి విసర్జించుచున్

దత్తీరాంబువు నాడి శ్రోలి విగతాతంకాత్తుడై శుద్ధి ద

శ్కోత్త ముక్తశరీరుడై కనియె దివ్యుల్ మెచ్చ నుచ్చస్థితిన్.

18

టీక. అమ్మగవధాజీవుండు = ఆబోయవాఁడు; చిత్తంబు = మనస్సు; అద్భుతము, అందఁ =
ఆశ్చర్యమును పొందఁగా; లోలోనఁ = మనస్సునందే; తద్దృష్టంబుఁ = ఆ జరిగినదానినంతటిని -
(తాను దానిని చూచి వెంటడించి, కొట్టఁగా, అది విద్యాధరుడగుట మున్నగుదానిని) [వృత్తంబుఁ =
వృత్తిని'అని పూర్వటీక.] నిజదుర్వృత్తిఁ = తనచెడ్డవృత్తిని - జంతువులను జంపు పనిని; విసర్జించుచున్ =
విడుచుచు; దత్తీరాంబువులు, అడి = ఆ తీర్థపుజలమున స్నానమాడి; శ్రోలి = ఆ నీటిని త్రాగి;
విగతాతంకాత్తుడై = నిర్విచారమైన మనస్సు కలవాడై; తశ్కోత్త = ప్రకాశింపఁగా; ముక్త
శరీరుడై = (విరువఁబడిన) ముక్తినిపొందిన - దేహముకలవాడై; దివ్యుల్ = దేవతలు; ఉచ్చస్థితిఁ =
గొప్పస్థితిని; పొందెన్.

క. కావునఁ దత్తీర్థంబున, నేవలనఁ బరాసులగు విహీనమతులకున్

కైవల్యసిద్ధి యగునన, నీవలె నతిశుద్ధమతుల నేటికి నెన్నన్ ?

19

టీక. ఏవలనన్ = ఏవైపునను - ఏవిధముననైననునరే; పరాసులు = మరణించినవారు; విహీన
మతులకున్ = ముద్ధిలేనివారికిని - మూర్ఖులకును; కైవల్యసిద్ధి = మోక్షసిద్ధి; అగున్ = కలుగును. అలం.
అర్థాపత్తి.

సీ. సంధ్యల¹ మూట నిచ్చ² నివాళు లిచ్చుచు బిరుదాంకమాలికల్ పేరకొనుచు
 లోచూపు దివుట నాలోకించి చొక్కుచుఁ బులకాశ్రుగాఢద్యములఁ బొరయుచు
 శ్రుతు లెట్లు లట్ల సంస్తుతు లాచరించుచు³ పీనులఁ దత్కథా⁴ వితతి వినుచుఁ
 గరతాళగతులఁ⁵ బొక్కటముగా నాడుచు⁶ నావేశమూర్ఛల నలతఁ గనుచు
 తే. విష్ణు నేవెందు రచట నవ్విబుధవల్లభాజనంబులు తత్కృపాభాజనంబు
 లమ్మహాక్రీడనస్థలి నాచరించె, లంఘనాక్రీడనము దొల్లి లచ్చిమగఁడు. 20

టీక. సంధ్యల, మూట = మూడు సంధ్యలయందును; నిచ్చ = ఎల్లప్పుడు; నివాళులు = హారతులు; పేరకొనుచు = పఠించుచు; లోచూపు = అంతర్దృష్టిని; దివుట = పూనికతో; చొక్కుచు = పరవశమగుచు; పులకాశ్రుగాఢద్యముల = గగుర్పాటు, కన్నీరు, గొంతుకుండి మాట రాకుండుటలను; పొరయు = పొందును. శ్రుతులు = వేదములు; ఎట్లు = ఎట్లు వర్ణించునో; సంస్తుతులు, ఆచరించుచు = కొనియాడుచుచు; తత్కథావితతి = ఆ విష్ణుని కథలను; కరతాళగతుల = చేతులతో తాళములను వేయుచు - చప్పట్లు చఱచుచు; చొక్కటముగా = చక్కగా; [చొక్కటము = స్వచ్ఛము అని పూర్వటీక.] ఆవేశమూర్ఛల = పరవశతచేతను తెలివితప్పటచేతను; అలత, కనుచు = అలసటపొందుచు; అవ్విబుధవల్లభాజనంబులు = ఆదేవతాస్త్రీలు, తత్కృపాభాజనంబులు = ఆ విష్ణుని దయకు పాత్రము లగువారు; దొల్లి = పూర్వము; లచ్చిమగఁడు = విష్ణువు; అమ్మహాక్రీడనస్థలి = ఆ గొప్ప యాటలాడుచోట; లంఘనాక్రీడనము = గంతులాటను; ఆచరించె = చేసెను. మ. విను, మున్ శౌరికి నోడి సంగమమరుద్విద్వేషి యెచ్చో⁷టకొ
 చని వెండిం జనుదెంచి యచ్చట శిలాసంచ్చన్న దేహంబుతో
 డ నిలాగర్భమునందు డాగఁ గని⁸ గాఢక్రోధుడై దేవకీ
 తనయుం డాశిల గ్రొచ్చి వైచి¹⁰ మెదిపెన్ దద్దెత్తుఁ జూర్ణంబుగన్. 21

టీక. సంగమమరుద్విద్వేషి = సంగముడను రాక్షసుడు; వెండి = మఱిల; శిలాసంచ్చన్న దేహంబుతోడ = తాతచే కప్పబడిన దేహముతో; ఇలాగర్భమునందు = భూమిలోపలిభాగమున; గాఢక్రోధుడై = ఎక్కువ కోపము కలవాడై; గ్రొచ్చివైచి = తొలచి, పగులఁగొట్టివైచి; తద్దెత్తు = ఆ రాక్షసుని; చూర్ణంబుగా, మెదిపెన్ = పిండి యగునట్లుగా నలిపెను.

క. పుష్పిలతుతండ్రి యచ్చట, మువ్వంకమురువున మురళి మ్రోయుచె మనం
¹¹బువ్విళ్లూరఁగ శ్రుతులకు, నవ్విధ¹²ము తదీయపదయుగాంకము¹³ దెలుపన్. 22

టీక. పుష్పిలతుతండ్రి = మత్తధునితండ్రియగు విష్ణువు; మువ్వంకమురువున = త్రిభంగి పద్ధతితోనుండి; శ్రుతులకు = చెవులకు; తదీయపదయుగాంకము = అతని రెండుపాదముల గుఱుతులు.

క. మహి నేవంవిధచిత్ర, వహమగు నద్దక్షిణంపువాకిట¹⁴ మహిమల్
 బహువిధముల వినుతింపఁగ, నహిపతియుం జాలఁ డనిన నన్యులవశమే? 23

1. మూడు. 2. చ. నివారువిచ్చు. 3. చ. విష్ణుని. 4. చ. వినుతి. 5. శ. ర. మిక్కుటము. 6. చ. నావేశ. 7. చ. టికిం. 8. చ. బాధ. 9. చ. సిల. 10. మెదిపెన్. 11. క. బువ్విళ్లూరఁగ. చ. ట. శ. ర. బువ్విళ్లూ. 12. శ. ర. ముదడి. 13. చ. దెలుపున్. 14. చ. మహిమల్.

టీక. మహిక్ = భూమిపై; ఏవవిధచిత్రావహము = ఇట్టిచిత్తములు గల్గించునది. చిత్ర
వంతము; బహుముఖములక్ = పెక్కుగొంతుల; వినుతింపగక్ = కొనియాడుటకు; అహిపతియుక్ =
శేషుడును; చాలఁడు = తగఁడు; అలం. అర్థాపత్తి.

సీ. తనకటాక్షములు సంతానచిత్రావత్త్వనిర్మాణరమణానికర మన గఁ
దనవిలాసంబు మద్వైరిశంబరసింహదనపాలితపురఃపతాక యనఁగఁ
దన మనస్సరసి సంతత చిదానందవైభవమరాళము కున్కిప ట్టనంగఁ
దనప్రసాదంబు భక్తచరణ్యమర్గతితాళనోచితచంద్రగోళి యనఁగ

తే. వెలయు నేదేవి యాదేవి విద్రుమద్రు, కదున్కిద్రతనుకాంతిభద్ర పరమ
మాయ భువనేశ్వరి ¹వసింప మధువిరోధి, ²ధామమునఁ గల్గు పశ్చిమద్వార మమరు.

టీక. తనకటాక్షములు = తనకడకంటే చూపులు; సంతాన.....నికరము = కల్పవృక్షము
యొక్కయు, చిత్రామణియొక్కయు సృష్టికౌఞ్జై న పరమాణుసమూహము; (భువనేశ్వరీదేవి కటా
క్షములు కొరిన కొరికల నొసంగునది యనుట). మద్.....పతాక = నా శత్రువైన మన్మథుఁడు
పాలించుపతాక-బిరుదైనది; మనస్సరసి = మనస్సనెడి సరస్సు; సంతత.....మరాళమునకుక్ =
శాశ్వతమగు చిదానందవిభవమును హాసకు; కున్కిపట్టు = నివాసము; తనప్రసాదంబు = తన యను
గ్రహము; భక్త.....చంద్రగోళి = ఉత్తమభక్తుల దుర్గలిని కడిగివేయుటకుఁ దగిన వెన్నెల [వెన్నెల
పలని మంచుపలన కడుగఁబడినట్లు ఈ దుర్గవలన దుర్గతులు కడిగివేయఁబడుననుట.] విద్రుమ.....
కాంతి = పగడపుఁజెట్టుయొక్క పింగళవర్ణపు దేహకాంతి కలది; పరమమాయ = మహామాయాస్వరూ
పిణి; మధువిరోధిధామమునక్ = మధురాక్షసునికి శత్రువగు విష్ణుని నివాసమగు పాండురంగక్షేత్ర
మున; అమరుక్ = వెలయుచుండును. అలం. ఉత్పేక్ష, రూపకము, ఉదాత్తము.

ఉ. పోర్తహిషుక్ నిజాంఘ్రిగల బొట్టనవ్రేల్తుదోమట్టి పట్టి ముక్
బేర్కిఁ దదంగముక్ ⁴మెదిపి పెట్టిన నెత్తురుబొట్టు ⁵బోలె బోర్తి
తిర్తయవీక్షణం బలిక ⁶దేశమునం గల దుర్గస్వర్గదక్
⁷వార్తణిధారి ⁸యు త్తరపువాకిట నిల్పినవాఁడు కాపు ⁹గాన్.

25

టీక. పోర్ = పోరు - యుద్ధముచేయునట్టి; మహిషుక్ = మహిషాసురుని; నిజాంఘ్రిగల =
తన పాదమునందున్న; మట్టి, పట్టి = త్రొక్కిపట్టి; ముక్ = తొలుత; బేర్కిక్ = ప్రీతితో; తదంగ
ముక్ = ఆ యసురుని దేహమును; మెదిపి = నలిపి; బోర్తితిర్తయవీక్షణంబు = తేజోమయమగు (అగ్ని
రూపమగు) కన్ను; అలికదేశమునక్ = నొసటియందు; దుర్గక్ = కాళిని; స్వర్గదక్ = మోక్షము
నిచ్చుదానిని; కాపుగక్ = రక్షణగా; వార్తణిధారి = నీటియందు పుట్టిన కౌస్తుభమణిని ధరించిన
విష్ణువు; [“వార్తణిధారి = కవచసమూహములను ధరించినవాఁడు - విష్ణుఁడు” అని పూర్వటీక.]
అలం. ఉపమ.

క. తరణియు బైమియును బరస్పర మచ్చటఁగూడి నిగుడఁ బావనమగు త
త్సరిదంబువునం దాడిన, నరునకు నవ్వారి చరణనఖమున వెడలున్.

26

టీక. తరణియుక్ = ఆ పేరుగల నదియును; నిగుడక్ = వ్యాపింపగా - ప్రవహింపగా;
పావనమగు = పవిత్రమైన; తత్సరిదంబువునందుక్ = ఆ నీటిలో; అడిన = స్నానముచేసిన; నరు

1. చ. వసింపు. 2. చ. వామ. 3. చ. మట్ట. 4. చ. మెదటి. 5. చ. వోలె. 6. క. దేహము.
చ. శేకము. 7. క. వార్తణ. చ. వార్తణి. 8. క. నుత్త. చ. యుత్త. 9. క. గన్. చ. గాన్.

నకు; అవ్వారి = ఆ నదీజలము; చరణనఖనముకు = కాలిగోటియందు; (అందు స్నానముచేసిన వారు విష్ణువు లగుదురు - అనగా వారికి విష్ణుసారూప్యము కలుగుననుట.)

క. ఎవ్వఁడు వ్యాధిగ్రస్తుం, డెవ్వఁడు భయవిహ్వలాత్తుఁ డెవ్వం ¹డధనుం
డవ్వఁ డచ్చటి దుగ్గం, బువ్వలఁ ²బూజించి యిష్టభోగము లొందున్. 27

టీక. భయవిహ్వలాత్తుఁడు = భయముచే చలించిన మనస్సు కలవాఁడు; ఇష్టభోగములు = కోరిన సుఖములను.

వ. ఇన్నాలుగు సంతద్వారంబు లింక బహిర్ద్వారంబుల ప్రకారం బాకర్ణింపు మని
గోకర్ణకుండలుం డాకర్ణనవశంపదాశయుండగు కుశేశయాసనసూతి కిట్లనియె. 28

టీక. అంతద్వారంబులు = లోపలి ద్వారములు; బహిర్ద్వారంబులు = బయటి ద్వారములు; గోకర్ణకుండలుండు = శివుఁడు; ఆకర్ణనవశంపదాశయుండు = వినుటయందు ఆసక్తమగు మనస్సు కల వాఁడు; కుశేశయాసనసూతికి = కమలాసనుడగు బ్రహ్మకుమారుడగు నారదునిఁగూర్చి.

సీ. కఱకురక్కసుని నొక్కరుని ³జిక్కఁగఁ ⁴ద్రొక్కి భద్రకాలిక ⁵యొందుఁ బ్రస్ఫురించు
నిందుండువిధమున నెందు నే వసియింతు నటలేక కోటిశ్వరాహ్వయమునఁ
బ్రవహించు నెందు నభ్రంకపోర్తులఁ బుణ్యాజల యను జలధియోషామతల్లి
నతజగత్త్రితయ శ్రీనారాయణీదేవి వర్తించు నెందేని వార్త కెక్కి

తే. యట్టి ⁶యట్టాలతోరణ ⁷హట్టకుట్టి, మస్ఫురద్దోపురై డూకమణిమయోరు
హర్త్యరమ్యంబు కరవీఁమచు పురంబు, పశ్చిమద్వారమగు జగత్పతినగరికి. 29

టీక. కఱకురక్కసుని = క్రూరరాక్షసుని; చక్కగ = బాగుగా; ప్రస్ఫురించు = ప్రకాశించునో; అట = భేదము ('కొఱత' అని పూర్వపుటీక.) అభ్రంకపోర్తుల = ఆకసము నంటు ఎత్తగు అలలతో; జలధియోషామతల్లి = సముద్రమునకు భార్యయగు గొప్పనది; నతజగత్త్రితయ = పంగియన్న (లొంగిన, మూఁడులోకములు - (స్వర్గ, మర్త్య, పాతాళములు) కలది; వార్తకు, ఎక్కి = ప్రసిద్ధికెక్కి; అట్టాల.....రమ్యంబు = మరుజాలు, తోరణములు, అంగడినీధులు, తిన్నెలు, ప్రకాశించు గోపురములు, దడిగోడలయిండ్లు, మణులుతాపిన మేడలు మున్నగువానిచే చక్కనిది; జగత్పతినగరికి = పాండరంగక్షేత్రమునకు. ["ఏడూక = లోపల యెముకలు పేర్చి మెత్తినగోడ' అని పూర్వటీక. ఏడూక మన దడిగోడ - ఏడూకము దడిగోడల యిట్లు.]

తే. ఊణిఁ గృష్ణానదీతీర శూర్పలాఖ్య, తీర్థరాజాధివాసినై తీర్థచరణ
ధామమణి సౌధదక్షిణద్వారమేను, జాగరూకతఁ బాలింతు యోగినర్య! 30

టీక. ఊణి = భూమిపయి; కృష్ణా.....వాసినై = కృష్ణానదీతీరమున నున్న శూర్పల మను ప్రధానక్షేత్రమున నివసించువాడనై; తీర్థచరణధామమణిసౌధదక్షిణద్వారము = తీర్థము పాదమునఁగల విష్ణుని నివాసమగు మణిసౌధముయొక్క దక్షిణద్వారమును.

శా. గర్వోద్రిక్తతరంగసంఘముల వీక ¹బుష్కరిణ్యాపగా
వార్వేణుల్ దనయు తరంపుదెసఁ బర్వంగా గదాపాణియై
సర్వాలంకృతశాలియై వెలయుఁ గంసధ్వంసనాగారరా
టూర్వద్వారమునం ద్రివిక్రముఁడు మై పొంగ ²బయోదచ్చువిన్. 31

1. క. డధముం. చ. ట. డధనుం. 2. చ. బూజించు. 3. చ. ట. జిక్కగ. 4. చ. ద్రొక్కి.
5. చ. ట. యందు. 6. చ. యిటల. 7. చ. పట్ట.

టీక. గర్వాద్విక్రతరంగసంఘములనీకన్ = పొంగిపొరలుచున్న తరంగముల విజ్రాభణముచే; పుష్కరిణ్యాపగావాచ్యేజున్ = పుష్కరిణి యచ నదియొక్క నీటిప్రవాహములు; పర్వాగాన్ = ప్రవహింపగా; సర్వాలంకృతకాలియై = బాగుగ ఆలంకరింపబడినవాడై; కంస.....ద్వారమునన్ = కంసుని చువిన కృష్ణుని గొప్పసాధముయొక్క తూర్పుద్వారమున; మై = దేహము; పయోదచ్ఛవిన్ = నీలమేఘకాంతితో; వెలయున్.

క. ¹ఖరనఖరదళితరత్నః, ²రివృథవక్షో³ఽరుణాంబు పరిచితదీప్తా
త్మరుకేసరదోహదుడగు, నరకేసరి యుత్తరంబున గవనిఁ గాచున్. 32

టీక. ఖర.....దోహదుడు - ఖరనఖర = వాడినోళ్లచే; రివృథ = చీల్చబడిన; రత్నః పరివృథ = రాక్షసరాజైన హిరణ్యకశిపునియొక్క; వక్షః = తొమ్మునందలి; అరుణాంబు = రక్తద్రవముచే; పరిచిత = సంబంధముపొందిన; నీప్తాత్మరుకేసరదోహదుడు = ప్రకాశించుచు, మిక్కిలి గొప్పవైన మెడ్రుకల (జూబు) దోహదము (ఎరువు)కలవాడు; నరకేసరి = నరసింహుడు; ఉత్తరంబునగవనిన్ = ఉత్తరద్వారముచు.

క. లోనాలుగు వెలినాలుగు, నైన మహాద్వారభూము లపవర్గశ్రీ
నీనగ నీనగరాధ్యు, శ్రీనగరగణితవిభూతిఁ జెందు మునీంద్రా! 33

టీక. అపవర్గశ్రీన్ = మోక్షసంపదను; ఈనగన్ = కలుగఁజేయుఁగా - ఇచ్చుటకు; ఈ, నగరాధ్యు = ఈ కృష్ణునియొక్క; శ్రీనగరగణితవిభూతిన్ = శ్రేష్ఠముయొక్క గొప్ప సంపదను.

వ. అని మఱియు నక్కఱియవేల్పుననల్పుగుణప్రకటనపరుండై హరుం డిట్లనియె. 34
టీక. కఠియవేల్పుననల్పుగుణప్రకటనపరుండై = ఆ కృష్ణుని గొప్పగుణములను తెల్పుటయందాసక్తుడై.

◆◆ ధర్మరాజు తమ్ములతోఁగూడఁ బాండుగంగక్షేత్రమునకుఁ బోయినకథ ◆◆

చ. అభిముఖతత్త్వశాలి సుకృతాధ్యుడునౌ చతురాస్యమానస
ప్రభవుడు శిష్యసంఘము లపారము గొల్వఁగఁ దొల్లి యొక్కనాఁ
డిభపురనాథుఁ గౌరవకులేశ్వరు ధర్మజుఁ గానఁబోవ భూ
విభుఁ డతఁ డాతనిం ²దెలిచె వేయివిధంబుల సాధుపూజలన్. 35

టీక. అముఖతత్త్వశాలి = అవగాహితమగు భగవత్తత్త్వము కలవాడు; సుకృతాధ్యుడు = గొప్ప పుణ్యాత్ముడు; చతురాస్యమానసప్రభవుడు = బ్రహ్మమానసపుత్రుడైన సనందనుడు; అపారములు = అంతములేనివి; డిభపురనాథున్ = హస్తినాపురాధిపతిని; భూవిభుడు, అతడు = ఆరాజు-ధర్మజుడు; అతనిన్ = మునిని; సాధుపూజలన్ = లెస్సగా నుండు పూజలచే-మర్యాదలచే; తెలిచెన్ = తృప్తిపఱచెను.

క. అహితాహితకారణావి, గ్రహులును సదనుగ్రహప్రగల్భులు ⁴నగు నా
గహనగృహవాసచర్యా, మహితతపోధనులసంగమము పొగడొందెన్. 36

టీక. అహితాహితకారణావిగ్రహులును = (రాజుపక్షమున) శత్రువులకు అహితమునొనరించుటకునైన విరోధముకలవారు, (మునిపక్షమున) హితముకానిదానికి (చెడ్డదానికి) అహితము నొనర్చు

1. క. కర. చ. ట. ఖర. 2 చ. దలఁచె. 3. చ. దుష్ప్రహులు. 4. చ. నగరా.

టకునైన దేహము కలవారు; (అనిష్టములకు నశించుజేయ నవతరించినవారగుట.) నవచగ్రహప్రగల్భులు = (రాజుపక్షమున -) మంచివారిని ఏలుటయందు ప్రతిభకలవారు, (మునిపక్షమున) గొప్పఅపగ్రహము (దయ) నందు ప్రతిభకలవారు; గహన.....సంగమము = గహనము నివాసముగాఁ గల ముని యొక్కయు, గృహము నివాసముగాఁగలిగి తపస్సుచేయు (రాజయోగి)రాజుయొక్కయు కలిసికొనుట; పొగడొంచెక్ = కీర్తిపరబడెను. అలం. శ్లేష, క్రమము.

ఉ. తమ్ములుఁ దాను నప్పడు పృథాప్రథమాత్మజుఁ డంతరంగమున్

గ్రమ్మినశోకవహ్నిహతిఁ గందుచుఁ గేలు మొగిడ్చి బ్రహ్మచి

త్తమ్మునఁ గల్గు సంయమివతంసముఁ బల్కు ఖరాంశుతాపత

ప్రమ్మగుతేనియం జినుకు తమ్ములఁబోల సబాష్పనేత్రముల్.

37

టీక. పృథాప్రథమాత్మజుఁడు = కుంతిపెద్దకొడుకు - ధర్మరాజు; అంతరంగమున్ = మనస్సును; గ్రమ్మిన = వ్యాపించిన; శోకవహ్నిగతిన్ = శోకాగ్నియొక్క దెబ్బచే; కందుచున్ = తపించుచు; కేలు, మొగిడ్చి = చేతులుజోడించి; సబాష్పనేత్రముల్ = నీళ్లతో నిండియున్న కన్నులు; ఖరాంశుతాపతప్రమ్మ = సూర్యుని వేడిమిచే వాడినది; అగు = అయిన; తేనియం, జినుకు = తేనెను స్రవించుచున్న; తమ్ములన్ = పద్మములను; పోలన్ = పోలఁగా; బ్రహ్మచిత్తమ్మునఁగల్గు = బ్రహ్మ మనస్సునుండి పుట్టిన; సంయమివతంసమున్ = మునిశ్రేష్ఠునిగూర్చి - బ్రహ్మమానసపుత్రుడగు ననందనునిగూర్చి. అలం. ఉపమ.

క. ఏ భీరువనై వేడెద, నోభద్రప్రద! ప్రసాద మొసఁగుము నాకున్

మీభావంబునఁ బొడమని, దీ భువనత్రయమునందు నింతయుఁ గలదే? 38

టీక. భీరువనై = భయస్వభావుడనయి; భద్రప్రద! = శుభములొనఁగూర్చువాడా! ఇంత యుక్ = కొంచెమును - అణుమాత్రమును.

శా. చింతాకంతయు వెన్కఁదియ్యక కురుక్షేత్రంబునన్ బాపసం

క్రాంతస్వాంతుడనై సుహృత్సుతపితృభ్రాతృదులం జంపి య

త్యంతద్రోహ మొసర్చియుం దిరిగెదన్ బ్రాణంబుతో మత్స్యముం

డంతర్వాణివతంస! యెవ్వఁడు గలం డాహ! వితర్కింపఁగన్.

39

టీక. పాప.....స్వాంతుడనై = పాపముచే ఆక్రమింపబడిన మనస్సు కలవాడనై; మత్స్యముండు = నాపంటివాడు; అంతర్వాణివతంస! = జ్ఞానిశ్రేష్ఠుడా!

క. వంగడపువెదురుఁ గోపపు, టింగలమున నేర్చి కనిన యీసిరి నిందా

సంగతిఁ బొగ¹చూ²రెను; ద, దృఙ్గురమా³క్తికము; ⁴దీనఁ బసిమియుఁ గలదే? 40

టీక. వంగడపువెదురున్ = వంశము అను వెదురును; కోపపుటింగలమునన్ = కోపాగ్నిచే; ఏర్చి = కాలి; కనిన = సంపాదించిన; ఈ నీరి = ఈ రాజ్యసంపద - రాజ్యలక్ష్మీ; నిందాసంగతిన్ = నిందయొక్క సంపర్కముచే; తదృఙ్గురమాక్తికము = భంగశీలమైన ఆ వెదురులాని ముత్యము; పొగచూరెను = మలినమయ్యెను; దీనన్ = ఈ ముత్తియమువలన; పసిమియున్ = కాంతియు; అలం. రూపకము.

మ. అసిధారా¹దళితాత్మబంధుభుజమధ్యస్వైరనిర్య²ద్వస³
మసటై పుట్టిన యిష్టహాదురితమున్⁴ మన్వెట్టియున్⁵ వాజిమే
ధసమిద్ధానలభూతిచే నుసిమియున్ దప్పింపలేనైతి; నీ

కస టై⁶ప్పాటఁ దొలంగు? నెట్లు లగుడు? గల్యాణకల్యాత్తుడన్? 41

టీక. అసి.....వస³ = వాజికత్తిచే సంహరింపబడిన స్వీయ బంధువుల భుజమధ్యమున నుండి స్వేచ్ఛగా (పెల్లుగా) కారుచున్న ప్రపూపమైన ప్రాప్త్యచేత; మసటై = మలినమై-ముఱికియై; ఇష్టహాదురితమున్⁴ = ఈ గొప్ప పాపమును; మన్వెట్టియున్⁵ = భూమిని దానముచేసియును; వాజిమేధసమిద్ధానలభూతిచే⁶ = ఆశ్వమేధయాగసమయమున ప్రజ్వలించు నగ్నియొక్క సంపదచేతను - గొప్ప ఆశ్వమేధయాగము నొనర్చియు; ఉసిమియున్⁷ = తుడిచియును; తప్పింపలేనైతి⁸ = పోగొట్టఁ జాలనైతిని. ఏదైన పస్త్రపుయొక్క ముఱికి పోవుటకు మన్ను పెట్టియు, బూడిద పెట్టియు తోముట సహజము; అట్లు తోమిచయెడల ఆ ముఱికి పోవును. కాని యీ పాప మను ముఱికి ఎట్లుచేసినను పోలేదు. [మన్వెట్టుట = మన్ను పెట్టుట - భూమిదానము చేయుటయు; భూతి = సంపద, బూడిదయు;] [పూర్వటీకలో 'అసిధారావధిత' అను పాఠము గ్రహింపబడి 'వధిత = చంపబడిన' అను నర్థము ఈయబడినది.] ఈకసటు = ఈ పాపము, ఈ ముఱికి; [పూర్వటీకలో 'పాపము' అనిమాత్ర మున్నది;] ఎప్పాట⁶ = దేనివలన - ఏరీతిని; తొలంగు⁷? = నశించును? కల్యాణకల్యాత్తుడన్⁸ = శుభములచే ఒప్పువాడను; ఎట్లులగుడు⁹? అలం. రూపకము, క్లేష.

క. కర్తము కర్తాంతరహృ, త్కర్తత మగువానిఁ బూనఁ గానము; నిరయాం
తర్తజ్జనాభిముఖు నీ, దుర్తదుఁ బడసీక నిలుపు ద్రుహిణప్రభవా! 42

టీక. కర్తాంతరహృత్కర్తతము, అగు = వేఱొక (చెడ్డదైన) కర్తమును నశింపజేయునట్టి పనికలది; అగుచుదాని¹ = అగునట్టి కర్తనాశకమగు; కర్తము = పనిని; పూన², కానము = పూనుటకు చూడ లేకున్నాము; నిరయాంతర్తజ్జనాభిముఖు³ = నరకమునందు మునుఁగుటకు సిద్ధముగా ఉన్నవానిని; దుర్తదు⁴ = దురహంకారిని; పడసీక = నరకమున పడసీయక; నిలుపుము = నిలువఁబెట్టుము - ఉద్ధరింపుము. [పడనున్నవానిని పడకుండ నిలుపుట మేలని భావము.] ద్రుహిణప్రభవా! = బ్రహ్మకుమారుడా!

క. మావంటివారలకుఁ బా, పావిలదృక్కులకు ధర్త మారయని యస
దృవలకు భవాదృశులగు, శ్రీవైష్ణవవరులె దిక్కు చిత్పూర్ణమతీ! 43

టీక. పాపావిలదృక్కులకు¹ = పాపముచేత కలగిన చూపుకలవారికి; అసదృవలకు² = సదభిప్రాయము లేనివారికి; శ్రీవైష్ణవవరులె = ఉత్తములగు విష్ణుభక్తులే; దిక్కు = శరణు; చిత్పూర్ణమతీ! = జ్ఞానముచే నిండిన బుద్ధికలవాడా!

నీ. అని యుధిష్ఠిరుఁడు పల్కిన సనందనుఁ డాత్మ నలరి యిట్లను నమ్మహాత్ముతోడ
'నీపాల శాంబరీగోపాలుఁడు గలాఁడు పరమవైష్ణవధర్మపరత మెలఁగు
నీమోముఁ గనుఁగొన్న నిఖిలాఘములు వోవు నెగదాకి యడఁగుతూనిగలలీల
హరిభక్తి యను గంగ కడ్డమే? కలుషపుటిసుకచే గట్టిన యసదు³కట్ట

1. క. వధితా. శ. ర. దళితా. 2. శ. ర. ధ్వనిన్. 3. క. మన్వెట్టి. చ. శ. ర. మన్వెట్టి.
4. చ. వాసి. 7. చ. పాల. 8. క. లుఁబోవు. చ. లువోవు. 9. క. తూలిక. చ. తూనిక. ట, మాలిక.
7. క. గట్ట. చ. కట్ట.
పాండురంగ-38

తే. దురితరాశి మునింగి శ్రీవరునిభటుఁడు, తోయపద్మదళచ్ఛాయఁ బూయఁబడఁడు
రేయుఁబగలు వృథా చింతనేయనీవు, ప్రాకృతుండవె? భూలోక¹పాకవిమత! 44

టీక. నీపాలక్ = నీపక్షమున; శాంబరీగోపాలుఁడు = మాయగొల్లఁడు - గోపాలుఁడూ
అవతరించిన విష్ణువు; కలాఁడు = ఉన్నాఁడు; పరమవైష్ణవధర్మపరతక్ = ఉత్తములగు విష్ణుభక్తుల
యాచారములయెడ నాసక్తితో; మెలగు = సంచరించుచున్న; నిఖిలాఘములు = సమస్తపాపములును;
నెగదాకి = అగ్నిని తాకి; అడఁగు = నశించునట్టి - మాడిపోవునట్టి; తూనిగలలీలక్ = తూనిగల
(పతంగముల)వలె; 'పతంగవద్వహ్నిముఖం వివిత్సుః' అని కుమారసంభవమున కాళిదాసు. ['తూలికల
లీలక్ = దూదియేకుల విధమున' అని పూర్వటీక.] కలుషపుటిసుకచేక్ = పాపము అను ఇసుకతో;
అసదుకట్ట = చిన్న అనకట్ట; తోయపద్మదళచ్ఛాయక్ = నీటిలోనున్న తామరాకురీతిని; వృథాచింత =
పనికిమాలిన విచారము; ప్రాకృతుండవె? = మూఁడుండవా? భూలోకపాకవిమత! = భూలోకమునకు
ఇంద్రుడైనవాడా! - ధర్మరాజా! అలం. ఉపమ, రూపకము.

ఉ. కర్తవు గావు హర్తవునుగా వభిరక్షివి గావు నీవు స

త్కిర్తిధురీణ! యింతకును గృష్ణుడె మూలము గాన పుణ్యవి
స్ఫూర్తియుఁ బాపవైకృతముఁ బూరుషుఁ బొందునె? యస్వతంత్రతక్
వర్తిలుచున్కి; ద్రెడ్డునకు వచ్చునె పాకగుణాగుణావలుల్. 45

టీక. కర్తవు = సృష్టికర్తవు - చేయువాడవు; హర్తవు = నశింపజేయువాడవు; అభిరక్షివి =
రక్షించువాడవు; సత్కిర్తిధురీణ! = గొప్పకీర్తికలవాడా! పుణ్యవిస్ఫూర్తియుక్ = పుణ్యముల
ప్రకాశమును; పాపవైకృతముక్ = పాపముల వికారమును; అస్వతంత్రతక్ = స్వాతంత్ర్యము
లేకుండునట్లు; వర్తిలుచున్కి = ప్రవర్తించుచుండుటచే; పూరుషునిక్ = మనుష్యుని; పొందునె!
[పుణ్యపాపములు కర్తానుసారములనియు, పూరుషుఁడు నిమిత్తమాత్రుడనియు భావము.] పాకగుణాగుణా
వలుల్ = వంటయొక్క మంచిచెడ్డలు - రుచులు; ద్రెడ్డునకు = అబకకు; వచ్చునె! = రావుగదా!
అలం. దృష్టాంతము.

క. పరులకతంబున నేనియు, హరి నొకమరి దలచు భద్రమగు ఖలులకు; ద

న్నిరతస్థరణాచరణ, స్ఫురణాధ్యులు నిత్యపదవిఁ బొందుట యరుదే? 46

టీక. ఖలులకుక్ = దురాత్ములకు; పరులకతంబున నేనియుక్ = శత్రువులకారణముచేతనైనను;
తన్నిరతస్థరణాచరణస్ఫురణాధ్యులు = అతనిని ఎల్లపుడును స్మరించుటచే సంపన్నులగువారు - ఎల్లపుడును
భగవంతుని స్మరించువారు; నిత్యపదవిక్ = మోక్షమును; అరుదే! = ఆశ్చర్యమా! - కష్టమా! అలం. అర్థాపత్తి.

తే. ⁴ధారుణీవల్లభులకంటెఁ దక్కుచోట, నశ్వమేధంబు నిష్ఫలంబగు విధమున
నర్థవంతంబు గాదు సత్యాకళత్ర, ⁵నేవ కిలఁ బూని నేయు పాచితముశతము. 47

టీక. తక్కుచోటక్ = మిగిలినయెడ; పాచితముశతము = నూఱు ప్రాయశ్చిత్తములు; అర్థ
వంతంబు = ప్రయోజనకారి - ఉపయుక్తమైనది. అలం. ఉపమ.

క. భ్రాతృవధపితృవధాదుల, పాతకములు రావు విష్ణుపదభక్తులకు;

దైతేయసూను లిరువురు, నేతద్వ్యవహారసాక్షు లిభపురనాథా! 48

1. చ. ట. పాకవిమత! క. పాలవిమత. 2. చ. ణుడి. 3. చ. చరణా. 4. క. ర. ధారణీ.

5. క. ర. నేవకుల.

టీక. ఇహపురవాహా! = హస్తపురప్రభువగు భర్తజా! వైలేయగూతులు = రాక్షసకూతులు - ప్రహ్లాద, విభీషణులు; ఏకదవ్యవహారసాక్షులు = ఇట్టివనికి సాక్షిభూతులు. (విభీషణుడు శ్రాతృపథమునకును, ప్రహ్లాదుడు పితృపథమునకును సాక్షులు.)

శా. ఆ కంసాన్తిశ్రశంస సీమవి నుషిష్ఠామ్మృతిం దాల్పుః బె
న్లకంపించి తొలంగుఁగాక, నిను దాయన్నేర్చునే పాతకా
నీకంబుల్? వివిగర్హ చీకటుల నెంచే గంటిమే? వింటిమే?
క్షాకాంతాధిప! లోకసంగ్రహమసీషంజేసి తీ ప్రశ్నమున్.

49

టీక. ఉషిష్ఠామ్మృతిక్ = మిక్కిలి వెల్లడియగునట్లుగా; పారకానీకంబుల్ = పాపముల గుంపులు; పెట్టు = ఎక్కువగా; ఆకంపించి = వణకిపోయి; ఈ ప్రశ్నముక్ = ఇట్లు నన్ను పృచ్ఛ చేయుటను; లోకసంగ్రహమసీషక్ = ఇనులు తరించువర్ణముకొఱకగు కోర్కెతో; చేసితి = చేసితిని. ఆలం. వృష్టాంతము.

క. అటులేనియుఁ జెప్పెన నీ, పొటిపొటి తలపోతలెల్లఁ బోవనడువు; మా
రటు ముడుగు; నెమ్మనము నెక్కటిగా నొనరించి గట్టిగా విను మధిపా!

50

టీక. అటులేనియుక్ = అట్లయినయెడల - లోకసంగ్రహార్థ మడిగినయెడల-సిపొటిపొటికల పోతలు = నీచిన్నచిన్న ఆలోచనలు - కొంచెపుటాలోచనలను; పోవనడువుము = పోగొట్టుము; ఆరటుము = కలతపాటును; ఉడుగుము = విడువుము; ఎక్కటిగాక్ = చలనములేక - స్థిరముగా.

సీ. తలఁపించు నేదేవుతనువునం దఖిలాండములు పయోనిధిభంగవిలసనముల
నేదేవుమహిమకు నింతయు ¹దంతిప్రపదలగ్న తదితరపదసమాన
మేదేవు నిజమాయ నెవ్వఁడు గడచననేరండు తనమేనినీడఁ ²బోలె
నేదేవుఁ డింతకు నింతయై యంతకు నంతయై గుఱిలేక యతిశయిల్లు
తే. నా జగత్కర్త దుష్టసంహరణబుద్ధి, విట్టలుండన ధర నుద్భవించె, డేత్ర
పాలుఁడును బుండరీకుండుబలసిగోలువ, నుండు తీర్థంబునకు నేఁగు ముదయకాంక్ష.

టీక. ఏదేవుతనువునందుక్ = ఏ విష్ణుని శరీరములో; అఖిలాండములు = సమస్తలోకములు; పయోనిధిభంగవిలసనములక్ = సముద్రములోని అలల సొంపును; తలఁపించుక్ = తలఁపునకు తెచ్చునో; (లోకము లతని కుడలో సముద్రమున అలలు ఉన్నట్లుండుననుట.) మహిమకుక్ = గొప్పతనము నకు, దంతిప్రపదలగ్న తదితరపదసమానము = ఏనుఁగు అడుగులో అణగియుండు తక్కినవాని అడుగులతో సమానమనునో; (ఏనుఁగు అడుగుజాడలో తక్కిన జీవులయడుగుజాడలిముడునట్లు-విష్ణుని మహిమ తక్కిన దేవతలమహిమను మిక్కిలిగా అతిక్రమించునని భావము.) నిజమాయక్ = సొంతమైన మాయను; కడచననేరండు = మీఱజాలఁడో - [ప్రతివ్యక్తియు తన తన నీడను విడువనిరీతిని, విష్ణుమాయకును లొంగియుండుననియు, దానిని తప్పించుకొనఁజాలఁడనియును భావము] ఇంతకునింతయై = స్వల్పము కంటె స్వల్పమై; అంతకునంతయై = గొప్పదానికంటె గొప్పవాడై; గుఱిలేక = మేఱమీఱి; అతి శయిల్లుక్ = ప్రకాశించునో - [‘అణో రణియాక్, మహతో మహియాక్’ అని ఉపనిషదుక్తి.] డేత్రపాలుండు = డేత్రపాలుఁడగు ధైరవుండును; బలసి = పరివేష్టించి - చుట్టుకొని; ఉండు; తీర్థంబునకుక్; ఉదయకాంక్షక్ = అభ్యుదయముకొఱకైన కోరికతో; ఏగుము. [‘ఉదయకాంక్షక్ = గౌరవాభిలాషచేత’ అని పూర్వటీక.] ఆలం. ఉపమ, ఉదాత్తము.

క. వఁగి మహానదివారిం, దో¹గి హరిం గొలువు; నిఖిలదురితశ్రేణుల్
కాఁగిన యిను మామిష మని, మూఁగికొనిన మక్షికాసమూహంబు లగున్. 52

టీక. మహానదివారిన్ = భైమినీటిలో; దోగి = మునిగి; కొలువు = సేవింపుము; నిఖిలదురిత శ్రేణుల్ = సమస్తపాపసమూహములు; ఆమిషమని = మాంసమను భ్రాంతితో; మక్షికాసమూహంబులు = ఈగలగుంపులు; అగున్. అలం. నిదర్శన.

తే. బ్రాహ్మణునిఁ దల్లిఁ దండ్రిని భ్రాత దాత
గురుజనంబుల హింసించు క్రూరుడైన
శీధుపానాభిరతుఁడు దుశ్శీలుఁడైన
బాండురంగాధిపతిఁ గాంచి పరము నొంద. 53

టీక. భ్రాత = సోదరుని; దాత = ఇచ్చువానిని; శీధుపానాభిరతుఁడు = మద్యపానమున ఆసక్తికలవాఁడు; పరము = పరమపదమును.

క. నావిని ధౌమ్యాదిమహీ, దైవతములుఁ దమ్ముగమియుఁ దను గొలువగ శో
కావహమతి భవదగ్రజు, దీవనగొని చనియె నయ్యుధిష్ఠిరుఁ డెలమిన్. 54

టీక. ధౌమ్యాదిమహీదైవతములు = ధౌమ్యుఁడు మున్నగు బ్రాహ్మణులు; తమ్ముగమి = సోదర సమూహము, శోకావహమతి = విచారముతోఁ గూడిన మనస్సుకలవాఁడై; భవదగ్రజుదీవన = నీ ఆన్నయగు సనందనుని యాశీస్సు; ఎలమిన్ = ప్రీతితో.

ఉ. ఆ కుముదాప్తవంశవిభుఁ డంతఁ గనుంగొనియెన్ వసుంధరా
నాకము నాకుపాకశుకనాసశుకాదిక సన్తునిస్తుత
శ్లోకము శోకకర్దమవిశోషణలోకహిత ప్రభాసము
తేకముఁ దాపవహ్నిజలశీకర సేకముఁ బొండరీకమున్. 55

టీక. కుముదాప్తవంశవిభుఁడు = చంద్రవంశపురాజు; వసుంధరానాకము = భూలోకస్వర్గమును; నాకుపాక.....శ్లోకము = వాల్మీకి, శుకనాసుఁడు, శుకుఁడు మున్నగు మునులచే కొనియాడఁబడిన గొప్పకీర్తి కలదానిని; శోక.....తేకము = విచార మను బురదను ఎండించునట్టి సూర్యకాంతి (ఎండ)చేత హెచ్చైనదానిని; తాప.....సేకము = తాపాన్ని చల్లార్చుటకు చల్లని నీటితుంపరులఁ జల్లుట యగుదానిని; పొండరీకము = కనుంగొనియెన్. అలం. పరికరము, రూపకము.

లయగ్రాహి. కంబువు నరాళచికురంబులుఁ గటికృతక
రాంబురుహయుగ్మ మళికాంబకము నగ్న
త్వంబుఁ బసి రొప్పు వెదురుం బెరుగు నుడ్డపాడ
లుం బదములం బలుకుచుం బొదలు మువ్వల్
జంబుఫలజిద్రుచిభరంబు మకరాకృతిఁ గ
రం బమరుఁగుండలములుం బరగఁ బంచా
బ్దంబులఁ దలిర్చు నిసువుం బతి భజించె ద్రిజ
గంబులకు రోహణనగంబగు నగణ్యున్. 56

1. చ. గిన హరి. 2. క. హింసించి. చ. ట. హింసించు. 3. చ. శీధు. 4. క. పాండు
5. చ. బలుకు.

టీక. కంబువు = శంఖము; ఆరాశచిహరంబులు = దట్టపుతలవెండుకలు; కటి.....
యుగ్మము = మొలపై ఉంచుకొనిన చెండు చేతులు; ఆళికాంబకము = నొసటి కన్ను; నగ్నత్వంబు =
దిగంబరత్వమును; షణ్ణి = ఆలమందము; రోష = త్రోలు; వెదురు; ఉడ్డ = నాలుగు; పొడలు(?)

పలుకుచు = ధ్వనిచేయుచు; పొడలు = ప్రకాశించునట్టి; జంబుఫలజిదుచిభరంబు =
నేరేడుపండుకాంతిని బంబుచు గొప్ప కాంతియును; మకరాకృతి = మొసలిరూపుతో; కరంబు,
అమరు = మిక్కిలి బిచ్చవమైయున్న; పరగ = బిచ్చు - ప్రకాశింపఁగా; పంచాబ్దంబుల =
ఐదేండ్లయీడుతో; నిశువు = బిడ్డను; రోహణనగంబు, అగు = రత్నపర్వతమైన; అగణ్యు =
లెక్కింప సాధ్యము కానివానిని; కతి = రాజు - యుధిష్ఠిరుఁడు; భజించె. అలా. స్వభావోక్తి,
ఉపమ.

క. పుష్కరిణిః దీప్తమాడియుఁ, బుష్కరదళనయనుమూర్తిః బూజించియు నా
విష్కృతశుభోన్నతియు నతి, నిష్కల్తమమతియు నయ్యె నృపతి మునిపతి! 57

టీక. పుష్కరిణి = తటాకమునందు - తీర్థమున; తీర్థమాడియు = స్నానముచేసియు;
పుష్కర.....మూర్తి = తామరచేకులవంటి కన్నులు కల శ్రీకృష్ణుని; ఆవిష్కృతశుభోన్నతి
యు = ప్రకటింపఁబడిన (వెలువరింపఁబడిన) గొప్ప శుభములు కలవాఁడును.

క. దానంబునఁ బితృగురుసఖి, దానంబున నైన కీడుఁ దలఁగి హరికృపా
దానంబు 1నందెఁ గురుపతి, దానం బునరుద్ధవంబు దాసికి గలదే? 58

టీక. పితృ.....దానంబున = తండ్రులయు, గురువులయు, మిత్రులయు చంపు
టచేఁగలిగిన; కీడు = పాపము; తలఁగి = తొలఁగించి - పోగొట్టి; కురుపతి = ధర్మజుఁడు; హరికృపా
దానంబు = విష్ణుని దయను స్వీకరించుటను; దాన = అందువలన; పునరుద్ధవంబు = పునర్జన్మము;
దాసికి = దానము చేయువానికి, కలదే? = లేదు. అలా. అనుప్రాసము.

తే. ఆ యతీంద్రుండు ఋత్విజుఁ డయ్యె; వేది,యయ్యె శ్రీపాండరీకమహాస్థలంబు
పాపపశువుల విశసించి భక్తిచరువు, పాండురంగాగ్నిలో వేల్చు పాండవునకు.

టీక. పాపపశువుల = పాపములను పశువులను; విశసించి = నటికి; భక్తిచరువు = భక్తి
యను హోమార్థమగు నన్నమును; పాండురంగాగ్నిలో = పాండురంగఁడను అగ్నిలో; వేల్చు =
హోమము చేయునట్టి; పాండవునకు = ధర్మరాజునకు; ఆ యతీంద్రుండు = ఆ సనందన మహా
ముని; ఋత్విజుఁడు = యాగము చేయించువాఁడు; వేది = యజ్ఞముచేయు స్థలము. అలా. రూపకము.

వ. ఇవ్విధంబున నవ్విధవంశనతంసంబు కంసమర్దనసాక్షాత్కారదర్శనంబు నిజదురిత
కర్మనంబు నాపాదించుటఁ గృతార్థుండై పాండరీకవాస్తవ్యులగు పుండరీకాది
విద్వత్పుండరీకంబుల నొండొండఁ గీర్తించుచుం బ్రవర్తించి కతిపయదినసప్రచా
రుండై యచ్చటనుండి నిజానుజద్విజననాథంబుగా గజపురంబునకుం జనుదెంచి
సుఖంబుండె నట్లగుటంజేసి. 60

టీక. విధువంశవతంసంబు = చంద్రవంశమున శ్రేష్ఠుఁడగు ధర్మరాజు; నిజదురితకర్మనంబున =
తన పాపముల నాశనమును; ఆపాదించుట = కలుగఁజేయుటచే; విద్వత్పుండరీకంబుల = ఉత్తమ
విద్వాంసులను; కతిపయదినసప్రచారుండై = కొన్నిరోజులు మెలఁగినవాడై - నివసించినవాడై;
నిజానుజద్విజననాథంబుగా = తన సోదరులతోను, బ్రాహ్మణులతోను కూడుకొని; గజపురంబునకు =
హస్తినాపురమునకు.

క. ¹అదియై మహాఫలమని తన, హృదయంబునఁ జొండరిక మెవ్వఁ డెటుఁగఁ దా
మె⁴దుక చను ¹నిదియ ముక్తి, ప్రద మని ²పెరతీర్థమునకు బహునిగమనిధీ! 61

టీక. మహాఫలము = గొప్పఫలమైనది; మెదుక = తెలివిమాలినవాడు - మూర్ఖుడు; పెరతీర్థమునకు = వేటొక పుణ్యస్థలమునకు; బహునిగమనిధీ! = పెక్కు శాస్త్రముల నెఱింగిన నాదరమునీ!

క. వాలిన దప్పి వియజ్ఞుర, కూలంబున నుయ్యి ద్రవ్వు కుమతి గలిగినన్

శ్రీలలనావిభుఁ డుండని, నేలయు క్షేత్రమని ³యరుగు నీచుఁడు గలుగున్. 62

టీక. వాలినదప్పిన్ = అతిశయించిన దప్పికతో; వియజ్ఞురకూలంబునన్ = గంగానదియొడ్డున; కుమతి = చెడ్డబుద్ధికలవాడు - నీచుడు; శ్రీలలనావిభుఁడు = సిరిమగడగు విష్ణువు.

చ. మసనమునందునైనఁ బురమార్గమునం బడియైన నింటనై

న సకలగర్హితస్థలమునం బ్లవగేహమునందునైన నా

కసమున నీట నేలపయిఁ గంకటిమీఁదనునైన మానవుం

డనువులఁ బాసి నిష్కలుషుడై హరి దానగు నమృతాస్థలిన్. 63

టీక. మసనమునందునైనన్ = శ్మశానమందైనను; సకలగర్హితస్థలమునన్ = అందరిచేతను నిందింపఁబడిన చోటనైనను; బ్లవగేహమునందున్ = మాలవాని యింటియందు; కంకటిమీఁదను = ముంచముపైని; నిష్కలుషుడై = పాపములు లేనివాడై; తాన్ = ఆ మరణించినవాడు.

క. విను పతితుఁ డైనఁగానీ, చని తత్తేత్రంబునందుఁ జా⁴నోచి పున

ర్జననంబు గనఁడు గావున, జనులకు నా స్థలమునందుఁ జనుఁ దను పూడ్వన్. 64

టీక. పతితుఁడు = చెడిపోయినవాడు; చానోచి = మరణించి; తనువు = దేహము; పూడ్వన్, చనున్ = విడువఁదగును.

ఉ. అద్రిభృదుత్తరాశ శతహస్తమితావని నున్న వాఁడు బో

ధిద్రుమమూర్తియై నృహరి తీర్థనివాసులఁ గాఁచు పూన్కి, నో

భద్రవిచార! యా భువనభర్తకు నుత్తరభాగ మూఁది య

త్తుద్రసుభోన్నతిన్ వెలయుఁ గుండలతీర్థము తీర్థరాజమై. 65

టీక. అద్రిభృదుత్తరాశన్ = గోవర్ధనధారి యగు కృష్ణునకు ఉత్తరపుదిక్కున; బోధిద్రుమమూర్తియై = రావిచెట్టురూపు కలవాడై; ఊఁది = అంటి; అత్తుద్రసుభోన్నతిన్ = తక్కువకాని మేలి సుఖములతో;

క. విందుఁ దన తొడుగు మణిమయ, కుండలయుగ మచట దాఁచెఁ గొండ గొడుగుగా

నుండు నతఁ డనఁగఁ దద్గుణ, కుండలపరిపూర్ణకర్ణకుహరుఁడ నగుచున్. 66

టీక. తనతొడుగు = తాను ధరించుచున్న; కొండ.....నతఁడు = గోవర్ధనగిరిని గొడుగుగా ఎత్తిబట్టిన కృష్ణుఁడు; తద్గుణ.....కుహరుఁడను, అగుచున్ = ఆ విష్ణుని గుణము లను కుండలములచే నిండిన చెవులు కలవాడ, నగుచు; విందున్ = వినుచుందును.

సీ. ఆ కుండలాఖ్యతీర్థాంబుధారల నాడి నరకేశరి భజించు నరుడు రాజ
సూయఫలం బొందుఁ జూపె! యా వేలుపుటేలికఁ జుట్టిరా నేను చేతు
ల వెడల్పు నేల వాలాయంబుగాఁ గన వూడ్చి యల్కి ¹భజించుచున్న జనుల
చేతఁ బూజలు గొను పూతనాభూతనారీహర్త బహుజనశ్రేణులందు

తే. వారు ముక్తులు ధర జీవవంతులయ్యు, వారి పితరులు తృప్తులై వజరువారు;
వారు చరియించుచున్న యుర్వరయ తెల్ల, దీవి; వారలకలుకులు దేవకథలు. 67

టీక. ఒందుఁజూపె! = పొందుచు నుమి! వేలుపుటేలిక = దేవతావిభుని - నరసింహుని;
వాలాయంబుగా = నిరుతరముగా; పూతనాభూతనారీహర్త = పూతన యను రాక్షసస్త్రీని చంపిన
కృష్ణుడు; వారు = అట్లు నేమించువారు; ఉర్వరయ = స్థలంబే; తెల్లదీవి = శ్వేతద్వీపము.

తే. ఆ నృకేశరి భజించుతు రమరకన్య, లెన్నఁ బెక్కండ్ర హారతు లిచ్చి యిచ్చి
వారిఁ గొల్వక గర్వించువారు క్షేత్ర, మండలమున సుఖస్థితి నుండ లేరు. 68

టీక. ఆమరకన్యలు = దేవకన్యకలు.

ఉ. ఆ నరసింహు మ్రొల మృతులై కులకోటిసమన్వితంబుగా
మానవు లూర్ధ్వలోకసుఖమగ్నతఁ బొక్కుదు రెల్ల కాలమున్;
దానికే ²గప్పయైన ³ప్రయుతప్రియపుత్రుడె సాక్షి; యచ్చటన్
గానితెఱంగులన్ మెలఁగు కష్టమతుల్ నిరయైకసంగతుల్. 69

టీక. కులకోటిసమన్వితంబుగా = లెక్కలేని వంశములతోఁ గూడుకొనునట్లుగా; ఉర్ధ్వ
లోకసుఖమగ్నత = స్వర్లోకసుఖములందు మునుగుటచే; పొక్కుదురు = పరవశు లగుదురు.
ప్రయుతప్రియపుత్రుడు = ప్రయుతుని కుమారుడగు అయుతుడు; కానితెఱంగులన్ = చెడ్డ
దారులను; నిరయైకసంగతుల్ = నరకమునే పొందువారు (అగుదురని భావము.)

ఉ. పంకజపత్రనేత్రునకుఁ బశ్చిమదిక్కున నుండు నానమ
త్పంకరుహాసనాద్యమరపాల మలోలము పద్మతీర్థ మో
పంకవిదూర! కేలఁగల పద్మము నచ్చట దాచినాడు చ
క్రాంకుడు మున్ త్రిదంష్ట్ర మనుజాశననాశన హేతుకంబు ⁴గాన్. 70

టీక. పంకజపత్రనేత్రునకు = తామరచేపలవంటి కన్నులు కల కృష్ణునకు; ఆనమత్...
...పాలము = నమ్రులగు బ్రహ్మదిదేవతలచే నేమింపబడునది; అలోలము = చలనము (కదలిక)లేనిది;
త్రిదంష్ట్ర)...నాశకంబుగాన్ = త్రిదంష్ట్రుడను పేరిటి రాక్షసుని నాశమునకు హేతువగునట్లుగా.

క. ఆ తీర్థతనువునకు లక్ష్మీతరుణీవల్లభుండు జీవము వృజనో
పేతుడు ననవధి సవనో, ద్భూత ఫలం బందు నందు బొంది విడిచినన్. 71

టీక. ఆ తీర్థతనువునకు = తీర్థరూపముగనున్న దేవుని శరీరమునకు; జీవము = ప్రాణము;
వృజనోపేతుడును = పాపములతో కూడుకొన్నవాడును; అందున్ = అచ్చట; బొంది = శరీర
మును; అనవధిసవనోద్భూతఫలంబు = హద్దులేని యాగముల ఫలమును; -అందున్ = పొందును.

ఉ. పాపదురాపరూపమగు పద్మసమాహ్వయతీర్థమాలినీ
రే పురుషుండు గ్రోలు నొకయించుక యెన్నడునేని వానికిఁ
బాపము లభ్రపుష్పములు; బంధనముల్ శశశాబళ్యంగముల్;
తాపవికారముల్ మరుజలంబులు పుట్టువు లశ్శతైలముల్.

72

టీక. పాపదురాపరూపము = పాపాత్ములచే పొందరాని రూపుకలది; ఎన్నడునేని = ఎప్పుడైనను; అభ్రపుష్పములు = గగనకుసుమములు - లేనివనుట; శశశాబళ్యంగముల్ = కుండేటిష్టికొమ్మలు (లేనివి). మరుజలంబులు = మరుభూమిలోని నీళ్లు (లేనివి.) అశ్శతైలముల్ = తాతిలోని నూనెలు. (లేనివి.) అలం. నిదర్శన.

— సుశర్మోపాఖ్యానము-పద్మతీర్థప్రభావము —

క. ఒకఁడు సుశర్మార్జునుఁడు ఘాతాతుకుఁడు గలఁడు; కల్లుద్రాగు; దునుము ధరామ
ర్త్యకులుల; నఱదలచు గురు, నకు; గనకము దొంగిలుం దినము నజపుత్రా! 73

టీక. సుశర్మార్జునుఁడు = సుశర్మ యనుపేరు కలవాఁడు; ఘాతాతుకుఁడు = క్రూరుఁడు; ధరామర్త్యకులుల = బ్రాహ్మణులను; దునుము = చంపును; అఱ = ద్రోహము (కీడు).

క. ఆ వృషలీపతి యావ, జీవంబుగ నంతనంతఁ జేసిన నానాం

హోవిసరంబులు పటమునఁ, గోవలు వడ వ్రాసి చిత్రగుప్తుఁడు దాచెన్. - 74

టీక. వృషలీపతి = కూద్రస్తీభర్త - కూదుడు; అంతనంత = క్రమక్రమమున; నానాం హోవిసరంబులు = పెక్కులైన పాపముల గుంపులు; చిత్రగుప్తుఁడు = యమునిలేకరి; పటమున = గుడ్డకాగితముపయిని; గోవలువడ = పూసగుచ్చినట్లు - పంక్తులు తీర్చి; [గోవలు = దొంతులు' అని పూర్వటీక.]

శా. ఆ నీచుం డొకనాఁడు వాఁడిమి జతుర్వాధాన్వితుండై పెనుం

గానం దెర్వులు గట్టి యేగు ప్రజలం ¹గట్టిడియై దోచి నీ

రానన్ రోయుచు నుండె²దప్పిగొని మధ్యాహ్నతపాపాతజ

గ్లానిం దత్సమయార్త కాసరముఁ బోలంజాలి ³నల్లిక్కులన్.

75

టీక. వాఁడిమి = కార్యముతో; చతుర్వాధాన్వితుండై = నల్లరు వేటకాండ్రతో (అనుచరులతో) కూడినవాడై; పెనుంగానన్ = పెద్ద యడవిలో; తెర్వులుగట్టి = దారులు అడ్డగించి; ఏగు = ప్రయాణముచేయుచున్న; గట్టిడియై = క్రూరుడై - నిర్దయుడై; నీరానన్; మధ్యాహ్నతపాపాతజగ్లానిన్ = మండుబెండ వై బడుటవలనఁ గల్గిన బడలికవలన; తత్సమయార్త కాసరమున్ = అట్టి మండుబెండలో బాధపడు దున్నపోతును; పోలంజాలి = పోలగలిగి; ఆనన్ = త్రాగుటకు; నీరు; రోయుచునుండెన్ = వెదకుచుండెను.

ఆ. అంతఁ బద్మతీర్థమట వాఁడు గని యందుఁ, జెమట వాయ మునిగి విమలవారిఁ

గ్రోలి రావిమొదలఁ గూర్చుండి యొకయింత, నిలిచి యింటి కరిగె వలయురీతి.

టీక. విమలవారిన్ = నిర్మలాదకమును; రావిమొదలన్ = క్షేత్రములోని రావిచెట్టు నీడను; వలయురీతిన్ = ఇచ్చవచ్చునట్లు.

క. ఆ విషము మేన నూని త, దావిర్భవదఘుచయంబు నరుగఁగ రాచెన్

బోవక నలసంక్రాంతమ, హావిషధరవిషము కలిలయము చేయుక్రియన్. 77

టీక. విషము=నీరు; తదావిర్భవదభుచయంబుకొ=వాడు చేసిన పాపముల సమూహమును; కరం గంగకొ = కరంగిపోవునట్లు; పోవక = విడువక; నల.....విషము = నలునియందు ప్రవేశించిన కర్మోటకుని విషము; కలియంబును = నలునియందలి కలిని నశింపజేయుటను. అలా. ఉపమ.

ఆ. అంతః గొంతకాల మరుగంగ మృత్యుగో, చరత సున్నయా సుశర్తకడకు
లిఖితతత్కృతాఘ టిషియైన పటముఁ దెప్పించి చిత్రగుప్తుఁ డెంచి చూచి. 78

టీక. మృత్యుచరతకొ, ఉన్న = చచ్చుటకు పొందిన - మరణించిన; లిఖిత.....లిపి = వ్రాయబడిన వానిచే (సుశర్తచే) చేయబడిన పాపముల లిపి కలది; పటముకొ = గుడ్డకాగితమును.

క. దురితశతకోటులం ద,క్షర మొకటియుఁ గానలేక కంపవికృతిభం
గురతాయుతుండై జముకడ, కరిగి శగం బలుకు నతఁడు ప్రాంజలి యగుచున్.

టీక. దురితశతకోటులందుకొ = వందలకోట్ల (లెక్కలేని) పాపములందు; కంత యుతుండై = గొంతులోని స్వరహీనతాయుక్తుండై - గద్గదస్వరము కలవాడై; ప్రాంజలి = చేతులు జోడించినవాడు - నమస్కరించినవాడు; జముకడకుకొ = యమునియొద్దకు.

ఉ. 'దక్కంగ వ్రాసితొ మును పటమునయందు సుశర్తపాపముల్;
లెక్క యెఱుంగరాదు లవలేశము; వానికి నట్టివ్రాతయం
దక్కజ మిప్పు డొక్కటియు నక్షరరూపము లేదు దేవ! నేః
డక్కడితంబు గట్టి యిడినట్టుల యున్నది కప్పుదేలుచున్. 80

టీక. దక్కంగకొ = స్థిరమగునట్లు; ['అనుభవమునకుఁ దగినట్లు' అని పూర్వటీక.] అక్కజము= ఆశ్చర్యము; అక్కడితంబు = ఆ గుడ్డకాగితము; కప్పుదేలుచుకొ = నలుపురంగు లేటుచు; గట్టియిడి నట్టులకొ=రంగుపూతపూసినట్లు-కొత్తదానియట్లు.

ఆ. హతలతాంతమైన యారామమునుబోలె, విగతతారమైన విన్నుబోలె
గళితవర్ణమైన కడితంబు; దీనికి, మీరె తెలియవలయుఁ గారణంబు.' 81

టీక. హతలతాంతము = నశించిన పువ్వులు గలది; ఆరామము=తోట; విగతతారము = అస్తమించిన చుక్కలు కలది; విన్ను = ఆకాశము; గళితవర్ణము = జారిన - నశించిన అక్షరములు కలది; కడితంబు = గుడ్డకాగితము. తెలియవలయుకొ=జోహింపవలెను. అలా. మాలోపమ.

క. అని పల్కు నమ్మహామతి, గని జముఁ డిట్లనియె 'నీదుకవిలియ నీవ్రా
సిన లిపి యున్నదొ లేదో, కనుగొను మీసారి లెస్సగా గణకవరా!' 82

టీక. మహామతికొ = గొప్పబుద్ధి కలవానిని - చిత్రగుప్తుని; నీదుకవిలియకొ = నీకడితమున - నీగుడ్డకాగితపు లెక్కలపుస్తకమున; లెస్సగాకొ = బాగుగా; గణకవరా! =గొప్పలేకరీ!

ఆ. అనుడు నట్లకాక యని చిత్రగుప్తుండు, దండధరునియాజ్ఞ వెండి నేగి
పటము ప్రతిస్ఫుటంబుఁ బరికించి యండు వీక్షించె జక్రపాణి చేతివ్రాత. 83

టీక. దండధరునియాజ్ఞకొ = యమునియుక్తరువుచే; వెండికొ = తిరిగి; చక్రపాణిచేతి వ్రాతకొ = విష్ణుని స్వహస్తలేఖనమును; వీక్షించెన్.

ఉ. ఈతఁడు పద్మతీర్థమున కేఁగి యొకానొకనాఁడు తత్పయో
ధాతనిజాంగుడై చనుకతంబున విప్ర¹వధాదిపాతక
వ్రాతముఁ దొంటిపుట్టువులఁ బ్రాప్తములైన యఘంబులున్ మరు
ద్ధూతఘనాఘనావలులతో సరియై సరిపోయె నన్నియున్.

84

టీక. తత్పయోధాతనిజాంగుడై = ఆ తీర్థపునీటిచే కడుగఁబడిన దేశము కలవాడై - అందు
స్నానముచేసినవాడై; విప్ర.....వ్రాతము = బ్రాహ్మణహత్య మొదలగు పాతకముల సమూహము;
తొంటిపుట్టువులన్ - వెనుకటి జన్మములందు; ప్రాప్తములైన = సంభవించిన; అఘంబులున్ = పాప
ములును; మరుద్ధూతఘనాఘనావలులతోన్ = గాలిచే జెదరఁగొట్టఁబడిన వానకాలపు మేఘముల
వరుసలతో; సరిపోయెన్ = (పూర్తిగా) నశించెను. అలం. ఉపమ.

క. అనునర్థంబులు గల లిపిఁ, గని చని జముఁ బల్కు నతఁడు 'గానఁబడదు నే
మును వ్రాసినయది; యన్యము, కనుపట్టెడు ²యల్లిఖితమొకాని వినఁదగున్. 85

టీక. అన్యము = వేఱైనది; యల్లిఖితమొ, కాని = ఎవరు వ్రాసినదో, యేమో!

ఉ. ఈతఁడు పద్మతీర్థమున కేఁగి యొకానొకనాఁడు తత్పయో
ధాతనిజాంగుడై చనుకతంబున విప్రవధాదిపాతక
వ్రాతముఁ దొంటిపుట్టువులఁ బ్రాప్తములైన యఘంబులున్ మరు
ద్ధూతఘనాఘనావలులతో సరియై సరిపోయె నన్నియున్.

86

టీక. చూ. పద్యము. 84. టీక.

సీ. అని యొప్పు కౌతుకజనకాక్షరశ్రేణి వీక్షించి వచ్చితి విద్వదింద్ర!
యిది మీర లెఱిగింపు డేనాట సకృదవగాహనంబున మహాకలుషరాశి
వలనఁ బూరుషుఁ జేరఁదలఁగు పుణ్యపుండిర్థ మెన్నఁడుఁ గన విన నీమదుప్త
లిపిపంక్తి నేకవారపయో⁴విమజ్జనమాత్రచే నణఁచిన మహిమ గలుగు

తే. దివ్యతీర్థంబువై భవ మవ్యయప్రసాద మేదురమానసౌజ్వల్యకల్య
వచనరచనల వివరింపవలయు నప్రపన్నదైత్యలతాదాత్ర! భానుపుత్ర!

87

టీక. కౌతుకజనకాక్షరశ్రేణిన్ = వేడుకను కలిగించు యక్షరములవరుసను; విద్వదింద్ర! =
గొప్పవిద్వాంసుఁడా! సకృదవగాహనంబునన్ = ఒక్కసారి మునుఁగుటచేత; మహాపాపరాశివలనన్ =
మహాపాతకముల గుంపునుండి; చేరఁదలఁగు = చేరఁదప్పించు; ఈ, మదుప్తలిపిపంక్తిన్ = ఈ, నాచే
వ్రాయఁబడిన యక్షరపంక్తిని - సుశర్త పాపముల పట్టికను; ఏకవారపయోవిమజ్జనముచేన్ = ఒక్కసారి
స్నానముచేయుటచే; అణఁచిన = నశింపజేసిన; మహిమ = గొప్పతనము; అవ్యయ - రచనలన్.
అవ్యయ = తగ్గిపోని; ప్రసాద = అనుగ్రహముచే; మేదుర = అతిశయించిన; మానసౌజ్వల్యకల్య =
మనఃప్రకాశత్వపు నేర్పుకల; వచనరచనలన్ = మాటలపొందికలతో; అప్రపన్న.....దాత్ర! =
శరణార్థులు కాని రాక్షసులనెడి తీగలకు కొడవలియైనవాఁడా! భానుపుత్ర! = సూర్యుని కుమారుడ
వగు యమధర్మరాజా! వివరింపవలయును-అలం. రూపకము.

వ. అనిన నప్పద్మమిత్రపుత్రుండు చిత్రగుప్తున కిట్లనియె.

88

టీక. పద్మమిత్రపుత్రుండు = సూర్యపుత్రుండు - యముఁడు.

1. చ. పథాతి. 2. క. నేలిఖితమొ. చ. ట. యల్లిఖితమొ. 3. చ. మదుక్తి. ట. మదుప్త.
4. క. భిమజ్జన. చ. విమజ్జన.

శా. ప్రాశస్త్యంబు వహించు దండకమహారణ్యంబు పుణ్యాధి ౪౦
చాళతోట్టివిశాలభూమి ఖలమహ్నోపప్రభావోదయ
శ్రీశుద్ధుల్ గను; దాన గౌతమి గుణోత్సేకంబుకల్పిత్ మాప్
కేశావాసము పాండరీకనిలయం వీరెంచి నెల్లుం దుదిన్.

89

టీక. పుణ్యాధి.....భూమి = పుణ్యములుతోడునట్టి విలువతోట్ట జనులందు విశాలస్థలము; ప్రాశస్త్యంబువహించున్; ఖలమహ్నోపప్రభావోదయ = మర్త్యులకు పాండరానిది, ప్రభావోదయశ్రీశుద్ధుల్ = గొప్ప మాహాత్మ్యముచందచ, పరిశుద్ధుల; కను = పాండునట్టి; దాన = ఆ దండకకండెను; గౌతమి = గోదావరీనది; ప్రాశస్త్యంబున్, వహించున్. గుణోత్సేకంబుకల్పిత్ = ఆరిశయించు గుణసంపదచ; మాప్ కేశావాసము = విష్ణువునకు నివాసమగు; పాండరీకనిలయంబు = పాండురంగక్షేత్రము; తుదిన్ = కడపట; ఈ రెంటిన్ = దండకా, గోదావరులకు.

శీ. ఆర్కుండు వెలుగుట యనిబుండు వీచుట యింద్రుండు వర్షించు టిల జలముల
మునుగక తిరమాటయు నెరుగు నే విష్ణునాజ్ఞ ప్రిచే నెవ్వ డఖిలజగము
బ్రహ్మయై సృజించుం బద్మాక్షుడై ప్రాచు మదనారియై త్రుంచు మత్స్యభృతుల
లోకపాలకుల నే లోకేశుకరుణాకటాక్షుంబె యధికృతియందు నిలుపు

తే. నా విభుం డెందు నుండు మర్త్యమునఁబుట్టి
భూతకోటి ననుగ్రహంబునఁ బెనుచుచు
నెందుఁ గ్రుంకి సుశర్తయుఁ జెందె నుక్తి
దాని కెనవచ్చు తీర్థ మీధరణిఁగలదె ?

90

టీక. ఆర్కుండు = సూర్యుండు; ఆనిలుండు = గాలి; తిరము, టెటయున్ = స్థిరముగా నిలుచుటయును; ఎనఁగున్ = కలుగునో; పద్మాక్షుడై = విష్ణువయి; మదనారియై = శివుడయి; త్రుంచున్ = నశింపఁజేయునో; మత్స్యభృతులన్ = నేను మొదలుగాఁగల; లోకపాలకులన్ = దిక్పాలురను; ఏ లోకేశుకరుణాకటాక్షుంబె = ఏ ప్రభుని దయగల క్రేఁగంటిచూపే; అధికృతియందున్ = అధికారమునందు; మర్త్యమునన్ = భూలోకమునందు; భూతకోటిన్ = జీవరాశిని; పెనుచుచున్ = పెంచుచుపోషించుచు; దానికే = ఆ పద్మతీర్థమునకు; ఎనవచ్చు = సాటియగు; ధరణిన్ = భూమివయి; కలదె? = లేదు. అలా. ఉదాత్తము.

వ. అని పద్మతీర్థంబు తీర్థచరణవిహరణచరితార్థం బగు, దాని నానాగుణంబులు నగణిత ప్రభావంబులని కొనియాడి.

91

టీక. తీర్థచరణవిహరణచరితార్థంబు = విష్ణుని విహరముచేత కృతార్థమైనది; అగణితప్రభావంబులు = లెక్కలేని గొప్పతనములు కలవి.

క. పెనుగృప సుశర్త గనుఁగొని, తనువు నిమిరి యాదరించి దండధరుండు చం
ద్రునిలీలఁ జల్ల నగు చందనభూషణవసనమాల్యతర్పితుఁ జేసెన్.

92

టీక. పెనుకృప = ఎక్కువదయతో; నిమిరి = ప్రేమతో తడవి; దండధరుండు = యముండు; చందన.....తర్పితున్ = గంధ, ఆధరణ, వస్త్రమాల్యములచే తృప్తిపొందింపఁబడినవానిని. అలం.ఉపమ.

క. ఈగతిఁ గృతాంతుకృపఁ గని, సాగి చనియె నతఁడు గగనచరయానమునన్
నాగనరయక్షసురపు,న్నా గానీకములు గొలువ నాకంబునకున్.

93

టీక. కృతాంతుకృపక్ = యమునిదయకు; కని=పొంది; గగనచరయానమునక్ = విమానము పయిని; నాగ.....నీకములు = నాగులు, నరులు, యక్షులు, దేవతలు మొదలగుజాతుల పురుష శ్రేష్ఠులు; కొలువక్ = సేవింపఁగా; నాకంబునకుక్ = స్వర్గమునకు; చనియెన్.

మ. అమరాధీశుఁడు గౌరవం బెసఁగఁ దన్నర్థాసనాసీనుఁ జే

య మరుద్భోగములెల్లఁ గాంచి ధరయం దగ్రాన్వయోద్భూతుఁడై

కమలావల్లభుఁ బొండరికపతి సాక్షాద్భ్రష్టాముం గొల్చి ని

త్యముఁ దన్నందిరరాడలంకృతియై చేయం¹జాలె నేలె² ధృతిన్.

94

టీక. అమరాధీశుఁడు = దేవతలప్రభువు - ఇంద్రుఁడు; ఎసఁగక్ = కలుగఁగా; అర్థాసనా సీనుక్ = తనతోఁగూడ తన సింహాసనముపైఁ గూర్చుండఁబెట్టుకొనువానినిగా; మరుద్భోగములు = దివ్యసుఖములను; అగ్రాన్వయోద్భూతుఁడై = బ్రాహ్మణకులమునఁ బుట్టినవాడై; కమలావల్లభుక్ = లక్ష్మీదేవిభర్తను; సాక్షాద్భ్రష్టాముక్ = ప్రత్యక్ష పరబ్రహ్మస్వరూపుని; తన్నందిరరాడలంకృతియై=ఆ దేవుని గొప్ప యాలయమును ఆలంకరించుటయే. చేయంజాలె=చేయఁగలిగెను; వేఱేపనిచేయలేదనుట.

శా. ఆపంచత్వముగాఁగ నిట్లు హరిగేహతో³ణిసమ్మార్జనం

బాపాదింప ఘటిల్లు పుణ్యమునఁ జంద్రావాసముం జొచ్చి హ

ర్షాపూర్ణస్థితిఁ బెక్కుభోగములఁ బెక్కుబ్రావభుల్ గాంచి ధా

త్రీపారోత్తముఁడై సుకీర్తి యన ఘర్విం బెంపునం బుట్టుచున్.

95

టీక. ఆపంచత్వముగాఁగక్ = చచ్చువఱకును; హరిగేహతోణిసమ్మార్జనంబు = విష్ణుదేవాలయ భూమి నూడ్చుటను; ఆపాదింపక్ = చేయఁగా; ఘటిల్లు = కలిగిన; చంద్రావాసముక్ = చంద్ర లోకమును; అబ్రావభుల్ = అనేకసంవత్సరములు; ధాత్రీపారోత్తముఁడై = గొప్పరాజై; పెంపునక్ = గొప్పతనముతో.

క. అతఁ డధికభక్తితో నా,యత కీర్తి స్ఫూర్తివర్తియై వెలసి జగ

త్పతి సుచితపూజనంబులఁ, బ్రతి ఘస్రము² డెలఁచు³ భక్తిపరతంత్రుఁడై. 96

టీక. ఆయతకీర్తిస్ఫూర్తియై = గొప్ప కీర్తితో ప్రకాశించుచున్నవాడై; ప్రతిఘస్రము = ప్రతిదినమును; తెలచుక్ = సేవించును.

ఆ. అతఁడు సన్యసిం చె నఖిలభోగంబులు, నిండువయసునాడ యుండియుండి

నందనందనాంఘ్రినాళీకనేవోప, యోగరాగభోగ మొకటి దక్క.

97

టీక. సన్యసిం చెక్ = విడిచెను; నిండువయసునాడ=యకావనమునందే; నంద.....భోగము= నందునిపుత్రుఁడగు శ్రీకృష్ణుని పాదపద్మములను సేవించుటకుపయుక్తమగు భక్తిరూపమగు భోగము.

సీ. నిలువున నొలిపించె విలువంగడమునెల్ల, శరములయాయంబుఁ బొరయు టుడిపె

దగశబ్దమాత్రపాత్రముచేసె గుణలత, ⁴మ్రాకులఁ గట్టించె మాలబలము

గంచుకివశము గావించె సేనానాథుఁ, ⁵గమరించె సహచరుఁ గటికియెండఁ

బ్రతిపక్షభావసంగతుఁ డని హితుఁ జూచె, వరకేతనము కీర్తిభరము దులిపె

తే. ధర్మనిర్మలబుద్ధి సుశర్మఁ గదిసి, గెలువఁగాలేక చని కొప్పగించి మదనుఁ

⁶దురక తనవార లతనికి నోడు మనిరె?, పతికిఁ గీడొట బంట్లపాపంబుగాదె! 98

1. చ. ట. జాలె. 2. చ. డెలుచు. 3. ట. భక్త. 4. క. 'మ్రాకున. చ. మ్రాకుల. 5. క. గట్టించె. చ. ట. గమరించె. 6. క. దుఱుక. చ. దురక.

టీక. ధర్మనిర్మలబుద్ధిఁ = యోగిధర్మముచే చరిశుష్టమగు బుద్ధికలవానిని; సుకర్తన్; కదిసి = సమీపించి; మదచుడు = మన్మథుడు; ఉత్తక = మాటలాడక - నిష్కారణముగనే; విలువగడమును, ఎల్లఁ = విండ్లవంశముల నన్నింటిని - చెఱుపగడలనన్నిటిని; [మన్మథునికి చెఱుప విల్లు; దానిని నిలువున ఒలిపించుట సహజము. మఱియు ఎవరు తప్పుచేసిరో - వారినే కాక - కోపముగల యజమానుడు, తద్వంశజుల నందఱిని శిక్షించుటయే స్వభావము] శరములఁ = చెట్లును, బాణములను; ఆయుఁబుఁబొరయుట = (పుష్పపక్షమున) వృద్ధిని పొందుటకు, (బాణపక్షమున) మర్తస్థానములఁబొందుటకు; ఉడిపెను = పోగొట్టెను. పూవులు మన్మథునికి బాణములు; అవి వికసించినవిదప వృద్ధినిపొందుటకు లదులు వాడి రాలిపోవుట సహజము. వృద్ధిని పొందకుండ, ఆయువుపట్టు లేకుండ అనిష్టుని శిక్షించుట సహజము.] గుణలతఁ = తీగవంటివింటినానిని; తగఁ = తగునట్లుగా; శబ్దమాత్రపాత్రము, చేనెఁ = వివరముటకు మాత్రము తగినట్లు చేసెను. [మన్మథునికి నారి తుమ్మెదలగుంపు; అది యెప్పుడును శబ్దమునే చేయును; అట్లే గుణమెప్పుడును వివరమిచ్చుచే కాని చూడఁదగినది కాదు. తన కిష్టము లేనివానిని స్వరూపము లేకుండ చేయుట - అట్టివాని పేరుమాత్రము నిలుచునట్లుంచుట శిక్షలో నొక విధము.] మాలబలముఁ = మూలమైన సేను; శుక, పికాదులను; మ్రాఁకునఁ = చెట్టుపైని; కట్టించెఁ = ఉండునట్లు చేసెను, కట్టివైచెను. [శుకపికాదులు చెట్టుపైనే నివసించును; అవియే మన్మథుని సేన; చెట్టునకు కట్టించుటయు నొక శిక్షాభేదము.] సేనానాథుఁ = సేనాధిపతి యగు మలయానిలమును; కంచుకివశము గావించెఁ = కుబుసము గల పామునకు స్వాధీనమగునట్లు చేసెను; [మన్మథుని సేనకు మలయానిల మధిపతి; అది పామున కాహారమగుట ప్రసిద్ధము; పాముచే కఱపించుటయు నొక శిక్షాభేదము.] సహచరుఁ = వసంతుని; కమరించెఁ = వాడునట్లు చేసెను; చెట్టుచిగిరించుట, పూవులు వికసించుట మున్నగు పనులు చేయు మృదుస్వభావుఁడు మన్మథునితో కలిసిమెలిసియున్న వసంతుఁడు; కటికియెండ (గ్రీష్మము)రాఁగా వసంతర్తువు వాడి వత్తియగును - నశించును. మండుబొండలో నిలువఁబెట్టి శోషింపఁజేయుటయు నొక శిక్ష.] హితుఁ = మిత్రుఁడైన చంద్రుని; ప్రతిపక్షభావసంగతుఁడని = పక్షపక్షమునకును దాని స్వభావముతో - వృద్ధిక్షయరూపమున) కూడినవాఁడు - శత్రువులతో ఏకీభవించినవాఁడు అని; చూచెఁ = ఎఱిగెను. [చంద్రునికి శుక్ల, కృష్ణపక్షముసారముగ వృద్ధిక్షయములు సహజములు; మేలుగోరువాఁడు ఉపకరింపనిచో వానిని శత్రుపక్షమువానినిగా ఎన్నుకొనుట స్వభావము.] వరకేతనము = యోగ్యమగు ధ్వజమైన మీనమును; కీర్తిభరముఁ = దట్టమైన బురదలో; దులిపెఁ = రాలెను. మన్మథునికి మీనము ధ్వజము; దానిని అడుసులో దుల్పుట స్వభావము. మఱియు అనిష్టుని గొప్పకీర్తిని నశింపఁజేయుట సహజము. కీర్తి = యశస్సు, బురద.] అలం. శ్లేష. అర్థాంతరన్యాసము.

క. ఆరాజర్షి పదంపడి, క్షీరోదన్యాయమున విచిత్రగతిఁ ల
క్షీరమణుఁ గలసి యేకా, కారంబున నలరె ముజ్జగంబులు వొగడన్. 99

టీక. పదంపడి = పిదప; క్షీరోదన్యాయమునఁ = పాలలో నీరు కలిసిపోవునట్లు; - భేదములేక; ఏకాకారంబునఁ = అభేదరీతిని.

క. విను మఖిలదురితకులభం, జనమజ్జన మమృతనిధివశం బగుటకుఁ గా
వున సర్వజనోపాస్యం, బనూన మత్తీర్థరాజ మనుపమ మనఘా! 100

టీక. అమృతనిధి = అమృతమయమగు నిధి; వశంబు, అగుటకుఁ = స్వాధీనమగుటకు; అఖిల.....మజ్జనము = సమస్తపాపసమూహ నాశకమగు స్నానము; అగుచున్నదని శేషము. అత్తీర్థరాజము = ఆ పద్మత్తీర్థము; అనూనము = తక్కువకానిది - గొప్పది; అనుపమము = సాటిలేనిది.

ఉ. భూరిసుఖానుషంగములు పూరుషుఁ బొందవు సోమపానకై
దారజలోపయోగములు తత్కలనం బసరెక్కునెత్తికొ
జేరు శిలాకృతుల్ జతరపేటిక కత్తెవు లేల? యెందు నె
వ్వారికిఁ బద్ధ¹తీర్థపతివారికిఁజేరినఁ గల్గు సౌఖ్యముల్.

101

టీక. భూరిసుఖానుషంగములు = ఎక్కువ సుఖముల ననుభవించుటలు; సోమపాన, కైదారజ
లోపయోగములు = సుర త్రాగుట, పాలమునకు పెట్టిన నీరు తానువయోగించుకొనుటయు; పూరుషుఁ =
పురుషుని; పొందవు - అట్టివానివలన; గల్గు పానములు పురుషునంటవు; తత్కలనం = ఆ పద్ధతీర్థపు
చేరికచే - అందు మునుగుటచే; నెత్తికొ = తలకు; పసరు ఎక్కువ = జ్ఞానము కలుగును. పేరుశిలా
కృతుల్ = పెద్దపెద్ద దేవవిగ్రహములు; ఉదరపేటికకు = పెట్టెవంటి పొట్టకొఱకు; అగుచున్న
వనుట; [ఉదరనిమిత్తముగా అవి కల్పింపఁబడినవని భావము.] అత్తెవులు = ఆరోగము - ఆచికాకు;
ఎవ్వారికి = ప్రతిజీవికిని; పద్ధ.....వారికి = ఉత్తమమగు పద్ధతీర్థపు జలమునకు.

చ. కృతమున నేకదంష్ట్రుడయి క్రీడ యొనర్చుచుఁ ద్రేత దంష్ట్రికా
ద్వితయముచే వెలుంగుచు మదించి త్రిదంష్ట్రులతోడ ద్వాపరం
బుతటిఁ జరించు నొక్క దితిపుత్రుఁడు; వృత్రుఁడు వానిఁ బోలఁడ
ద్భుతజనక ప్రతాపమున భూరిబలంబున మాయపెంపునన్.

102

టీక. కృతమున = కృతయుగమున; ఏకదంష్ట్రుఁడు = ఒక్క కోఱకలవాఁడు; త్రేక =
త్రేతాయుగమున; దంష్ట్రికాద్వితయముచే = రెండు కోఱలచే; మదించి = క్రొవ్వి; ద్వాపరం
బుతటి = ద్వాపరయుగకాలమున; ఒక్క, దితిపుత్రుఁడు = ఒక్కదైత్యుఁడు - రాక్షసుఁడు;
వృత్రుఁడున్ = వృత్రుఁడను రాక్షసుఁడును; అద్భుతజనక ప్రతాపమున = అశ్చర్యమును కలిగించు
పరాక్రమమునందును.

క. ఆహరిహయారి ప్లాస్తి, గ్రాహి యన హిరణ్యకశిపు గాదిలి సుతుఁడై

బాహుబలశిఖిఁ ద్రిజగ, ద్దావం బొనరించె నేకదంష్ట్రయుఁ దానున్.

103

టీక. హరిహయారి = ఇంద్రుని శత్రువగు రాక్షసుఁడు; గాదిలిసుతుఁడై = ముద్దుకొడుకై;
బాహుబలశిఖి = భుజబల మను నన్నిచే.

క. ఆ యొంటిపంటివేలుపు, దాయం బొలియించె నృహరి దంభోళికటు

చ్చాయల నూయలలూపున, ఖాయుధముల² వఱిడుఁజీలు వ్యాఘ్రముఁబోలెన్.

టీక. ఒంటిపంటివేలుపుదాయం = ఏకదంష్ట్ర గల దేవశత్రుని - రాక్షసుని; నృహరి = నర
సింహస్వామి; దంభోళి.....చ్చాయల = వజ్రాయుధపు తీక్షణకాంతులను; ఊయలలూపు = ఊగు
లాడించు - అతిక్రమించు; నఖాయుధముల = గోళ్లు అను ఆయుధములతో; వఱిడు = పెద్దన
క్కను; చీరు = చీల్చునట్టి; పొలియించె = చంపెను. ఆలం. ఉపమ.

ఉ. వెండియు రావణాబ్ధి బ్రభవించె ద్రిలోకహాలాహలాకృతి
మండుచు దంష్ట్రికాయుగమునం బెడఁగై యతికాయనామ మా
తండు ధరించి త్రేతఁ; దలఁ దర్వెఁ దదుగ్గనిశాటుఁ బట్టి వి
ష్ణుం డని రాముఁడై విలయసూర్యకరోగ్రశరాగ్రధారలన్.

105

టీక. రావణార్థిక్ = రావణుడును సముద్రమున; త్రిలోకహాలాహాలాకృతిక్ = ముట్టోకము లకు హాలాహాలవిషమగు గూపులో; దుష్ప్రికాయుగమునక్ = చెందు కోటలతో; ఔడఁగై = ప్రకాశించి; అతికాయనామము = అతికాయుఁ డను పేరు; శ్రేణక్; ప్రభవించెక్ = పుట్టెను; తదుగ్రసికాటుక్ = ఆ భయంకరరాక్షసుని; పట్టి = పట్టుకొని; ఆసిక్ = యుద్ధమునందు; తలఁదర్చెక్ = తలను తఱిగెను నఱి కెను. విలయ.....ధారలక్ = ప్రళయకాలచూర్మన కిరణములవలె వాఁడయైన బాణముల యంచు లచే. [అతికాయుని లక్షణుఁడు చువీనట్లు రామాయణమునఁగలదు.] అలం. రూపకము, ఉపమ.

ఉ. ¹వ్యాపృతబద్ధవైరమతి రంతటః బోవక వాఁడు వెండియుక్
వ్యాపరవేళ సిద్ధరః ద్రిదంష్టుఁడునా నుదయించి యాదిల
క్షీపతిః చాండరీకవిభుః జేర కనుంగొని పల్కు మిక్కిలీక్
గోపము పర్వుటక్ గొలిమిగూడులయూడునఁ గన్ను లుబ్బంగన్. 106

టీక. అంతటక్, పోవక = దానితో విడువక; వాఁడు = ఆ రాక్షసుఁడు; వ్యాపృతబద్ధవైర మతిక్ = వ్యాపింపఁబడిన బద్ధవైరము (పూర్వవిరోధము) గల బుద్ధితో; ఇద్ధరక్ = ఈ భూమిపైని; కోపము, పర్వుటక్ = కోపము వ్యాపించుటచేత; గొలిమిగూడులయూడునక్ = కమ్మరీని నిప్పుగుంట యొక్క గూడులవలె; ఉబ్బంగన్ = పెద్దవి కాఁగా-బూరటింపఁగా. అలం. ఉపమ.

ఉ. ఎక్కడి కేగుదెంచితి వహీనవిహీర! చికిత్స నీకు నే
జక్క నొనర్చెదన్; బెలుచు జంపితి దొంగిలి ముక్ మదీయులన్
రక్కసులన్ నినుం బొదివి ప్రాణముఁ గొందుఁ గడంగి సాదవై
²త్రుక్కిడియున్నఁ బోవిడువఁ; దొల్లిటి³త్రుల్లికఁ జెల్ల దిచ్చటన్. 107

టీక. ఏగుదెంచితివి? = వచ్చితివి? అహీనవిహీర! = ఎక్కువగా తిరుగువాడా!; శేషకాయా! చికిత్స = రోగముకుదుర్చుట - పనిపట్టించుట; బెలుచు = కూరముగా; పొదివి = ఆక్రమించి; సాదవై = సాధువవయి - మంచివాడవై; త్రుక్కిడి = గర్వము నశించి; దొల్లిటిత్రుల్లి = వెనుకటి మిడిసిపాటు.

మ. అని సింహంబున కల్లు నక్కక్రియ నిట్లాక్షేపముల్ పల్కియ
ద్దనుజుం డంతకదండభీషణగదాదండంబునక్ వ్రేయ వం
చనఁ దూలించె దదుగ్రసాధనముఁ గంసధ్వంసి తద్ధోరతా
డనవేగంబున భగ్నమయ్యె ⁴గటివేల్లత్ తుల్ల కాశిక్యమున్. 108

టీక. అద్దనుజుండు = ఆ రాక్షసుఁడు; అంతక.....దండంబునక్ = యమదండమువలె భయంకరమైన గదతో; వ్రేయక్ = కొట్టఁగా; వంచనక్ = తప్పుకొనుటచే; కంసధ్వంసి = శ్రీకృష్ణుఁడు; తదుగ్రసాధనముక్ = ఆ భయంకరమైన ఆయుధమును; తద్.....గంబునక్ = దాని ఘోరమైన కొట్టుటయందలి వేగమువలన; కటి.....శిక్కిముక్ = మొలచుండి వ్రేలాడుచున్న జాలెసంచి; భగ్నము, అయ్యెక్ = శిథిలమయ్యెను. అలం. ఉపమ.

శా అత్తార్మ్యధ్వజఁ డప్పు దాగ్రహారసవ్యగ్రాత్మజై దానవుక్
మొత్తై మెత్తనివీక దక్షిణకరాంభోజాబునక్; దాన న
మృతుండుగ గడతేతె నెత్తురులు గ్రవ్వు ముక్కునక్ వాతఁ బెక్
మొత్తంబుల్ కొని; ప్రస్తుతించి రమరుల్ మోదించి దామోదరున్. 109

1. క. అశిత. చ. ట. వ్యాపృత. 2. చ. త్రుక్కిరి. 3. చ. ట. త్రుల్లిట. 4. క. కటి.
5. క. సహ. చ. ట. రస.

టీక. అత్తార్ త్యధ్వజుడు = గరుడుడు ధ్వజముగాఁ గల ఆ శ్రీకృష్ణుడు; ఆగ్రహారవ్య
గ్రాత్తుడై = రాద్రరసముచే తొందరింపబడిన మనస్సు కలవాడై; దానవున్ = ఆ రాక్షసుని;
మెత్తనిపీకన్ = మృదువైన విధమున; [పీకన్ = పూనికతో అని పూర్వటీక.] దక్షిణకరాంభోజ
బునన్ = పద్మమువంటి కుడిచేతితో; దానన్ = ఆ దెబ్బవలన; వాతన్ = నోటినుండియు; పెన్
మొత్తంబుల్ గొని = అధికసంఖ్యాకములయు; క్రమ్మన్ = వ్యాపింపఁగా; కడలేఱెన్ = చచ్చెను;
అమరుల్ = దేవతలు; మోదించి = సంతోషించి; దామోదరున్ = విష్ణుని; ప్రస్తుతించిరి = కొనియాడిరి.

క. ఆ యెడనుదిక్కుచిక్కం, బోయతివర! కానవచ్చి యున్నది భగ్నం

బై యిపుడు మంత్రవర్ణ, శ్రీయుతవక్షస్థలునకు జితదైత్యునకున్. 110

టీక. భగ్నంబై = శిథిలమై; మంత్ర.....స్థలునకున్ = మంత్రాక్షరములతోను, లక్ష్యదే
వోను కూడిన టొమ్ముకల విష్ణువునకు; జితదైత్యునకున్ = జయింపబడిన రాక్షసులు కలవానికి.

ఉ. ఆకమలేక్షణుండు తనయక్కునఁ దాల్చిన సిద్ధమంత్రమున్

నాకెఱిగించినాఁడు మును నాయెడఁగల్గినకూర్తి పేర్తి; నే

లోకమునందు నెవ్వరికి లోబడనేఱదు నాకె కాని త

ద్వ్యాకృతి; నావుడుం బలుకుఁ బ్రాంజలియై యతఁ డిందు శేఖరున్. 111

టీక. ఆ కమలేక్షణుండు = ఆ కృష్ణుడు; అక్కునన్ = టొమ్మున; కూర్తి పేర్తిన్ =
ఎక్కువ మక్కువచే; తద్వ్యాకృతి = దాని వివరము; అతఁడు = నారదుడు; ప్రాంజలియై = చేతులు
జోడించినవాడై; ఇందుశేఖరున్ = శివునిగూర్చి; పల్కున్.

చ. పశుపతి! మమ్ముబోలిన ప్రపన్నులపైఁ గృప చాలి యున్ని¹త్వా

దృశులకు నైజమకాట పసుదేవతనూభవద త్తమంత్రమున్

విశదముగాఁగ నా కొసఁగవే, నిను వేఁడెదఁ; దానఁజేసి దుః

ఖశరధి²ద్రెవ్వ³ నీదయ నఖండసుఖస్ఫురణంబు నొందెదన్. 112

టీక. పశుపతి! = శివుడా! ప్రపన్నులపైన్ = శరణాగతులపయి; కృప, చాలియున్ని =
దయగలిగి యుండుట; త్వాదృశులకున్ = మీవంటివారికి; నైజము, కాటన్ = స్వభావమగుటచే;
పసు.....మంత్రమున్ = శ్రీకృష్ణునిచే ఈయబడిన మంత్రమును; దానఁజేసి = అందువలన; దుః
ఖశరధి = సముద్రమువంటి దుఃఖము; ద్రెవ్వన్ = అంతముకాఁగా - ఇంకగా - నశింపఁగా; నీదయన్ =
నీ కరుణచే; అఖండసుఖస్ఫురణంబు = ఎడతెగని సుఖానుభవమును.

ఉ. నావిని శూలి పల్కు మునినాయక! యీ మను వెందు గోప్యమై

తా విలసిల్లు; దీని దురితప్రవణాత్ములకున్ మురారిసే

వావిముఖప్రచారులకు వైష్ణవమార్గముగాని⁴ హీనపుం

ద్రోవఁ జరించు సజ్జనవిరోధులకుం దగ⁵ వింత దెల్పెగన్. 113

టీక. నాన్ = అని పల్కుగా; శూలి = శివుడు; మనువు = మంత్రము; గోప్యమై =
రహస్యమైనదై; దురితప్రవణాత్ములకున్ = పాపములందు ఆసక్తమగు మనస్సు కలవారికిని; మురారి...
ప్రచారులకున్ = విష్ణుని సేవింపనివారికిని; సజ్జనవిరోధులకున్ = ఉత్తములను ద్వేషించువారికిని.

క. నీవు హరిభక్తియుతుడవు, గావున నా కెపుడుఁ గూర్తుఁ గావున విజ్ఞా

నావాసపూర్ణబుద్ధివి, గావున⁶ వివిపింతు వినుము కలుషవిదూరా! 114

టీక. కూర్తు = ఇష్టుఁడవగుచువు 'స్నేహితువు' అని పూర్వటీక. విజ్ఞాన.....బుద్ధివి = విశేషజ్ఞానమునకునివాసమైన గొప్పబుద్ధికలవాఁడవు.

శ్లో. సృశ్శాన్యం సత్యనామాద్యం పవ్యపవ్యం సదీర్ఘకం,
పవ్యం పవ్యాది నత్యంతం సమారం తం విదుర్బుధాః.

115

టీక. సృశ్శాన్యం = మొదటి సృశ్శాన్యము - కకారము - గలదిగాను; సత్యనామాద్యం = 'సత్యము' యొక్క పేరిలోని మొదటి యక్కరము - 'ఋతగ్ం సత్యం'-అని 'ఋ'కారము కలదిగాను; పవ్య పవ్యం = అణపవ్యము (అంశస్థానికము)లోని అణప అక్షరము-వకారము; సదీర్ఘకం = ఆ 'ష' దీర్ఘముతోఁ గూడినది. - 'హ' కారము; కలదిగాను [ఇట్లు నాల్గవరములు - 'కృహ' - అని కాఁగా.] పవ్యం = అణప అక్షరము; పవ్యాది = పవ్యవర్గ మొదటివగు 'య'కారము గలదిగాను; నత్యంతం = నమ స్కృతి చివఱగలది - 'నమః' - చివఱగలది. గాను; దీనినిబట్టి నెవవ యక్షరము - అకారము - ఊహ్యము. ఇట్లు 'కృష్ణాయ నమః' అని తేలినది; (ఇది) సమారం = సమానములగు వళములు కలది = [గరుడ వాహన విష్ణువు దేవతగాఁ గల] పద్మశ - స్వాధిష్ఠాన చక్రముకలదిగాను; తం = ఆ మంత్రమును; బుధాః = విద్వాంసులు; విదుః = తెలిసికొందురు చెప్పుదురు.

క. కృష్ణుఁడు ఋషిగాఁగ మహా, విష్ణుఁడు దేవతగఁ బొల్చి వేమాటులు త
న్నిష్ఠాతబుద్ధిఁ బేర్కొను, వైష్ణవులకు నీ మనువు ద్రువస్థితి యొసఁగున్. 116

టీక. పొల్చి = ప్రకాశించి; తన్నిష్ఠాతబుద్ధిఁ = తదాసక్తమగు బుద్ధితో; ఈ, మనువు = ఈ మంత్రము; ద్రువస్థితి = మోక్షము.

ఉ. ఎవ్వఁడు పాండరీకమున కేగి మహానదిఁ దీర్థమాడి తా
నవ్విధులెల్లఁ దీర్చి కమలాక్షునకున్ బ్రణమిల్లి సూరుమా
ర్గివ్వరమంత్ర మర్థిఁ బఠియించు నతం డఖిలాఘపంకముల్
దవ్యు¹సనం గనంగలఁడు తత్త్వమహత్త్వము సత్వరంబుగన్. 117

టీక. మహానదిఁ = గొప్ప నదియందు - శైమియందు; తీర్థమాడి = స్నానముచేసి; ఇవ్వర మంత్రము = ఈ గొప్పమంత్రమును; అర్థిఁ = ప్రీతితో; నిఖిలాఘపంకముల్ = సమస్తపాపములను ముటికి; దవ్యుసనం = దూరముగ తొలగఁగా - నశింపఁగా; సత్వరంబుగన్ = వేగముగ; తత్త్వమహత్త్వమున్ = పరమాత్మ యొక్క గొప్పతనమును.

క. విధివంతం²బుగ విధుస,న్నిధి నిచ్చలు నేఁ బఠింతు నిఖిలభవతమో
వధవిధి⁴విధు వగు దీనిన్, విధినందన! తత్ప్రసాదవిభవాపేక్షన్. 118

టీక. విధివంతంబుగన్ = నియమానుసారముగా; విధుసన్నిధిన్ = విష్ణుసాన్నిధ్యమున; నిఖిల...
...విధువు = జన్మములను చీకట్లను నశింపజేయు పద్ధతియందు చంద్రుఁడగునది; తత్ప్రసాదవిభవాపేక్షన్ = అతని యనుగ్రహసంపదను పొందు కోరికతో; విధినందన! = బ్రహ్మపుత్రుఁడవగు నారదమునీ! ఆలం. రూపకము.

వ. సిద్ధేశ్వరాహ్వయంబున సిద్ధలింగంబవై యెందేని నీ వుండుదు వా దక్షిణ
¹ద్వారంబు నధిష్ఠించి యీ మంత్రంబు ననుష్ఠించు నిష్ఠాగరిష్ఠులకు నిష్ఠార్థసిద్ధి కరత
స్ఫటికఘటిక యగుట నిగమార్థంబు. తొల్లి తీర్థయాత్రాచరణనిపుణుండగు
నీలాంబరుండు నిఖిలతీర్థంబులను² దర్శించుచు వచ్చివచ్చి పాండరీకంబు సొత్తెంచి

యుత్తుంగతరంగడోలారూఢ కలహంసకులకలక¹లరవఘుమఘుమిత బ్రహ్మాండకు
హరక్రోడంబగు భీమరథినీరంబునం గృతస్నానుండై యనూనమహిమాభిరామం
బగు నా క్షేత్రంబునం గల² విచిత్రంబులు నేత్రప్రీణనంబుగా, నాచరించుచు
నచ్చోట సాక్షురూడగు పుండరీకాక్షు వీక్షించి వెఱంగంది తదక్షరలక్షణంబు
నెఱుంగనేఱక యూరకుండె, నుండియు నయ్యేకకుండలుండు చలపకారితనంబున
నన్వర్ణంబులు నిర్ణయింప నుద్యుక్తుండై.

119

టీక. నిష్టాగరిష్ఠలకు = నియమముచే మిక్కిలి గొప్పవా రగువారికి; కరతలస్పటికఘటిక =
అఱచేతిలోని పటికపుపూస - స్పష్టముగ గోచరించునది; నీలాంబరుండు = బలరాముండు; చొత్తెంచి =
ప్రవేశించి; ఉత్తుంగ.....క్రోడంబు - ఉత్తుంగ = ఉన్నతమయిన; తరంగ = అలలు అను; డోలా =
ఉయ్యెలలందు; ఆరూఢ = ఎక్కియున్న; కలహంసకుల = హంససమూహముయొక్క; కలకలరవ
ఘుమఘుమిత = కలకలధ్వనిచే ఘుమఘుమని ప్రతిధ్వనించు; బ్రహ్మాండకుహరక్రోడంబు = బ్రహ్మాండ
ముల గుహల లోపలిభాగముకలది; అనూనమహిమాభిరామంబు = గొప్పమహిమచే మనోహరమైనది;
నేత్రప్రీణనంబుగా = కన్నులపండువు అగునట్లు; ఆచరించుచు = చేయుచు - అచటి విచిత్రములను
కన్నులకఱపుదీఱజూచుచు; సాక్షురూడు = సమంత్రాక్షురూడు; వెఱంగు, అంది = ఆశ్చర్యపడి; ఉండి
యుం = అట్లూరకయుండినప్పటికిని; అయ్యేకకుండలుండు = ఆ బలరాముండు; చలపకారితనంబున =
పట్టుదలతో [చలపకారి = పట్టుదలకలవాడు;] [‘చలపకారితనంబున’ = మచ్చరముకలవానితనమున’
అని పూర్వటీక.] ఉద్యుక్తుండై = సిద్ధపడినవాడై.

మ. కరముల్ మీదికిఁ జూచి యూరుపులు బిగ్గం బట్టి యంతఁ రిపూ
త్కరముం బోవ నదల్చి యట్టితఱి బద్దం బట్లు మో మొప్పఁగా
జరణాంగుష్ఠనఖావలంబనముతోఁ జండాంశుఁ గన్గొంచు భా
స్వరనిష్ఠం దప మాచరించె నొకమాసం బన్న⁴వర్జ్యంబుగన్.

120

టీక. ఊరుపులు = శ్వాసములు - ఊపిరి; బిగ్గంబట్టి = బంధించి; అంత = పిదప; రిపూ
త్కరము = శత్రుసమూహమును - కామాదులగు అరిష్టద్వర్గమును; పోవన్, అదల్చి = తరిమి;
మోము, ఒప్పఁగా = ముఖము ప్రకాశింపఁగా; చరణాంగుష్ఠనఖావలంబనముతో = కాలివ్రేలి
గోరు ఆధారముగాఁ గల్గి-కాళ్లను ఎత్తి, వ్రేళ్లచివఱ నిలువఁబడి; చండాంశు = సూర్యుని; భాస్వర
నిష్ఠ = ప్రకాశించు(గొప్ప)నియమముతో; అన్నవర్జ్యంబుగన్ = అన్నమును విడిచి.

తే. దానఁ బ్రియమంది దానవధ్వంసి యొసఁగె

గూర్చి⁵యన్నకు ధర్మైకనిర్మలునకు

నమ్మహామంత్ర; మాతండు నంతనుండి

యదియ జపియింపఁదొణఁగె గాయత్రివోలె.

121

టీక. దానవధ్వంసి = రాక్షసులను నశింపజేసిన కృష్ణుండు; ధర్మైకనిర్మలునకు = తదేక
(ధర్మ)దీక్షచే నిర్మలుడైనవానికి.

క. భూరిగుణరత్నరాశిఁ గు,మారుఁ గనుంగొనఁగఁ దివరు మమకారము లో

నారసి యొసంగె మున్నా, నీరజనాభుండు రుక్మిణికి⁷నామనువున్.

122

1. క. లారవ. చ. లరవ. ట. లనాద. 2. చ. విశేషంబు. 3. క. సాచి. చ. జూచి. క. 4.
వర్జ్యంబు. చ. వర్ణంబు. 5. చ. మొంది. 6. ట. యున్న. 7. క. నీ. చ. నా.

టీక. భూతిగుణరత్నరాశిఁ = గొప్పవై, శ్రేష్ఠమైన గుణముల ప్రాప్త అగువానిని; కరుణాగోచరఁ = చూచుటకు - పొందుటకు; లివురు = యత్నించునట్టి; మమకారము = కోరిక; లో, నారసి = మనస్సున గ్రహించి; సీరజనాభుండు = వద్దనాభుండు-కృష్ణుండు; ఈ, మనువుఁ = ఈ, మంత్రమును. క. జపియించె నేఁడు వికసము, లుపవాసపురస్సరముగ నుగ్మలి నిష్ఠా

సీపుణమతిం జతిచే నిటు, లుపవిష్టంబైన మంత్ర ముత్సుక మొదవన్. 1:3

టీక. వికసములు = ఆయుదు వికసములు; ఉపవాసపురస్సరముగఁ = ఉపవాసములో కూడ; ఉగ్మలి = ఆడుది - రుక్మిణి; ఉత్సుకము, ఒదవన్ = ఉత్సాహము, కలుగఁగా.

ఉ. విష్ణు మదీయనేత్రైఖి వేగమునక జముఁగూడఁ జన్మయ

స్తవధుఁ డిందుబింబసుకుమారుండు భోజతనూజయందుఁ బు

ట్టె స్తధువైరి దెల్పిన కడిందిజపంబు నెపంబునక బున

స్తనమునొందె రాగరససంపదపెంపు యువద్యయీమతిన్.

1:4

టీక. మదీయ - వేగమునక = నా మూఁడవకంటె యగ్ని వేగమున; ఇందు బింబ సుకుమారుండు = చంద్రబింబమువలె చక్కనివాఁడు; భోజతనూజయందుఁ = రుక్మిణియందు; కడిందిజపంబు నెపంబునక = గొప్పవైన జపము కారణమున; రాగరససంపదపెంపునక = గొప్పవైన అనురాగసంపద; యువద్యయీమతిన్ = ఇద్దఱుయువకులరీతిని-ప్రద్యమ్ము, సాంబ రూపమున; పునర్జన్మము నొందెన్ = మరలఁ బుట్టెను.

సీ. బలభిదా రాక్షసంభవలతాంతశ్రేణిఁ బన్నుము నాకొక్కచిన్న తేరు

కాళికెంగేలిచిల్కలరాజుఁ గొనితెచ్చి నావెంటఁ బడివాగె నడవఁబనుపు

గగనచరద్రాశిగణవర్తిమకరంబు బిరుదులెక్కెముగ వేగిర మొనర్పు

మదనగోపాలుండు మాతండ్రిచే నాకుఁ జెఱుకుచే మలిపింపుకఱకునిల్లు

తే. వనజహితు వేడి తమ్మి తూపునకుఁ దెమ్ము, దివ్యములఁగాని సాధింపఁ దీరదీశు

నంబ! నీవంచు రుక్మిణి నట్టు నిట్టు, దిరుగు శైశవచాప²లార్దితుండు మరుండు.

టీక. బలభి.....శ్రేణిఁ = ఇంద్రుని యుద్ధానవనములోని పూలమొత్తముచేత; చిన్ని తేరు = చిన్నరక్షమును; పన్నుము = కయారుచేయుము; కాళి.....రాజుఁ = కాళికాదేవి చేతివై నుండు గొప్పచిలుకను; నావెంటఁ = నావెనుక; పడివాగెఁ = స్వారికి తగిన ఏర్పాటుతో-జీనితో; నడువన్ = వచ్చుటకు; గగన.....మకరంబు = అకాశమున తిరుగు రాశులలోని మొసఁగి; మదన గోపాలుండు = మదనగోపాలుడైన విష్ణువు; మలిపింపు = చెక్కింపుము; కఱకునిల్లు = కఠినమగు ధనుస్సు; వనజహితుఁ = సూర్యుని; వేడి = ప్రార్థించి; తమ్మి = కమలమును; తూపునకుఁ = బాణమునకు; తీరదు = సాధ్యపడదు; అంబ! = ఆమ్మా! శైశవచాప²లార్దితుండు = బాల్యమందలి చాపల్యముచే పీడింపఁబడినవాఁడు; మరుండు = మన్మథుండు.

బిడ్డ లిట్టి యసాధ్యపుఁగోరికలను గోరుటయు, అందులకుఁ దల్లిచీరపట్టుకొని చుట్టును తిరుగు టయు స్వభావజములు.

చ. పలుచని లేతకెంజిగురు¹బ త్తళికం బెకలించి తేనియం

గొలిపిన⁴తాసటంబుగల క్రొవ్విరితూపుల నితూచాపుడే

గెలు పొనఁగూర్చె; నాగెలుపు కృష్ణునిపట్టపుదేవి రుక్మిణి

లలన జపించు మంత్రముబలంబున నైనదిగా నెఱుంగుమీ!

126

1. క. పిచు. చ. ట. పింపు. 2. చ. మార్ధితుడు. 3. చ. ట. బ. ల్లిడిగె. 4. క. బాసటంబుఁ మార్చు. తాసటంబు చి. ని.

టీక. పలుచని.....బత్తలికన్ = మృదువై లేతదైన చిగురుటాకుల యమ్ములపొదినుడి; పెక
లింఁచి=లాగి; తేనియంగొలిపిన తాసటంబు = తేనెతోఁగూర్చిన మెఱుఁగు; [బాసటము = సహాయము.
వాడి' అని పూర్వటీక.] ఇటుచాపుడు = మన్నఁగుడు.

క. సరసిజభవభవ! వాయు, స్ఫురితములై త్రిపురదహనములు త్రిజగములన్
బురికొని నీరసయవసాం, కురసఖముగ నేర్చె మున్నకుంతితశక్తిన్. 127

టీక. సరసిజభవభవ! = బ్రహ్మపుత్రుడవగు నారదుడా! వాయుస్ఫురితములై = వాయువు
లచే విస్తరింపఁజేయఁబడినవై; త్రిపురదహనములు = త్రిపురములనెడి యగ్నులు; పురికొని = వ్యాపించి;
అకుంతితశక్తిన్ = మొక్కవోని బలముతో; నీరసయవసాంకురసఖముగన్ = ఎడిన గడ్డిపరకలవలె;
ఏర్చెన్ = దహించెను. అలం. ఉపమ.

సీ. పెనుఁగంపతోడుగు లీడ్చిన మొల్కు ససి యయ్యె గగనంబుతోరాయు కాననములు
కడులావుమానిసి ¹కాలరాచిన చీమ చాచయ్యెఁ బశ్వాదిజంతుపంక్తి
²బడెగండ్ల నొంటిపైఁ బడిన విఘ్నేశ వాహములయ్యె హరిదంతహస్తీపతులు
వనపాలు రడుసులోఁ జనఁగ్రుక్కు తాళిఫలాకృతులయ్యెఁ గులాచలములు
తే. మృదులగోమయపిండసన్నిభితకార, వేల్లఫలబీజసమమైరి వీళ్లప్రజలు
కమలసంభవవరదానగర్వితాసు, రవరపట్టణనిర్భరాక్రమణవికృతి. 128

టీక. కమల.....వికృతి - కమలసంభవ = బ్రహ్మచేతనైన; వరదాన = వరదానమున;
గర్విత = గర్వించిన; అసుర = రాక్షసులయొక్క; పట్టణ = పురములచేనైన; నిర్భరాక్రమణవికృతి =
ఎక్కువైన యాక్రమణమును వికారమువలన; గగనంబుతో, రాయు = ఆకాశమును ఒఱసికొనునట్టి -
అత్యున్నతము లయిన; కాననములు = అడవులు; పెనుఁగంపతోడుగు = పెద్దకంపలకట్ట - ఒకవిధమైన
చీపురు; ఈడ్చిన = (మీఁద) లాగిన మొల్కుససి = లేతవైరు; [పెద్దయడవులు నేలమట్టము లయ్యె
ననుట.] కడులావుమానిసి = మిక్కిలిలావుగనున్న మనుష్యుడు; చీమచాలు = చీమలబారు; హరిదంత
హస్తీపతులు = గొప్పదిగ్గజములు; బడెగండ్లన్ = పెద్దకలుఁగులందు; ఒంటిమైన్ = ఒక్కసారిగా;
విఘ్నేశవాహనములు = ఎలుకలు; కులాచలములు = కులపర్వతములు - మహేంద్రాది సప్తకుల పర్వత
ములును; వనపాలురు = తోటకాపులు; అడుసులోన్ = బురదలో; చనన్ = చొచ్చునట్లు; తాళి
ఫలాకృతులు = తాటిపండ్లవంటివి; వీళ్లప్రజలు = పట్టణములలోని జనులు; మృదుల.....సమము =
మెత్తని పేడముద్దకు అద్ద బడిన కాకరగింజలతో సమానముగా. అలం. ఉపమ, రూపకము. కావ్య
లింగము.

క. ఈ రీతిఁ గొంతకాలము, క్రూరగతిన్ సోకుమూక కుడిదలయాళుల్
గారింపఁగ నే నంతట, వారింపఁగఁ గణంగితిన్ భువనహితబుద్ధిన్. 129

టీక. సోకుమూకకుడిదలయాళుల్ = రాక్షసుల యునికిపట్టు లగు త్రిపురములు; కారింపఁ
గన్ = బాధింపఁగా; కణంగితిన్ = సిద్ధపడితిని.

చ. అపుడు పినాకమున్ బవనిభాస్త్రములుం గొని యేయఁబూని త
త్రిపురము లొక్కటన్ నిటలదృష్టికి లక్ష్యముచేయుచోట మ
ద్వపురుదితంబులై న శ్రమవారిజలంబులు డిగ్గజాటి యు
ర్విపయిఁ గడున్ వడిన్ దొఱఁగి వెల్లువచూపి నదీత్య మొందుచున్. 130

1. క. కాళ్ల. చ. కాల. 2. క. బడెగండ్లనుంటిమై. చ. ట. బడిగండ్లమిట్టపై. 3. చ. బిక్కు

టీక. పినాకముక్ = పినాకమనెడి భుజులు; పనిభాస్త్రిములక్ = వజ్రసమానములగు బాణములను; ఒక్కటక్ = ఒక్కసారిగా; నిటలదృష్టిక్ = ఫాలలోచనమునకు; లక్ష్మముచేయు చోటక్ = గుఱిచేయునప్పటికి; మద్వపురుదితంబులైన = నా శరీరమునుండి పుట్టిన; శ్రమవారిజలంబులు = చెరుటనీరు; తొఱగి = తాఱి-కాఱి; వెల్లువచూపి = ప్రవహించి.

క. మున్నేను మేన నలఁదివ, ప్రన్నని భసితంబు నణచి ¹ శ్రమవారి కడుక్
² జెన్నెసఁగె మంచుమలమంచు, చున్నడిచిఁగొని ప్రవహించు సురనదిపగిదిన్. 131

టీక. అలఁదివ = పూసిన; ప్రన్నని భసితంబు = మనోన్మేషము (ఇంద్రుని) నాడిన; తమవారి = చెరుట; మంచుమలమంచుక్ = హిమాలయపురుషులు; [పూర్వటీకలో 'సంచు'పాఠము గ్రహింపబడి 'సంచుక్' = విధములు - అందములు' అని అర్థము వ్రాయబడినది.] అడిచిఁగొను = కొట్టుకొని; [ఇచట భసితముతో మంచు సరిపోల్పబడినది] అలం. ఉపమ.

క. భీమాహ్వయమున వర్తిలు, నామేనం బుట్టువంది నదియై వెలసెక్
 భూమిక్ బైమి యనందగి, భీమరథి యసంగ మాటుపే రెసఁగంగన్. 132

టీక. పుట్టువు, అంది = జన్మించి.

శా. ఆభైమీనది విశ్వముక్ నిజకృపీటార్ద్రంబు గావించుచుక్
 శ్రీభామావిభుక్షేత్రమండలము డాసెక్; డాసినక్ వీచిరే
 భాభీలంబగు దానిపెంపు గని ము ⁴న్నందుండు ప్రాణుల్ మహా
 ఊభోద్విగ్నమనస్కులై వెలుచ నాక్రోశించుచుక్ పెంపఱన్. 133

టీక. విశ్వముక్ = ప్రపంచమునంతను; నిజకృపీటార్ద్రంబుక్ = తన నీటిచే తడిసివదానిని; శ్రీరామావిభుక్షేత్రమండలము = శ్రీలక్ష్మీదేవభర్తయగు విష్ణుని క్షేత్రముగు పాండరీకమును; డాసెక్ = సమీపించెను; వీచిరేభాభీలంబు = అలలసమూహముచే భయంకరమైనది; మహాఊభోద్విగ్నమనస్కులై = ఎక్కువైన కలతపాటుచేత భయపడిన మనస్సులు కలవారై; వెలుచక్ = గట్టిగా; ఆక్రోశించుచుక్ = మొఱిపెట్టుచు; పెంపఱన్ = దైన్యమునొందగా.

క. భూరోభయార్దితులై చని, భైరవు మదరాగరుచిక్రపాపూరితదృ
 కైరవుఁ బలుకుదు రమృతా, హారులుహారిఁబలుకుక్రియఁ గృతాంజలు లగుచున్.

టీక. భూరోభయార్దితులై = గొప్ప భయముచే పీడింపబడినవారై; మద...కైరవుక్ = గర్వము, ప్రేమము లేజున్న, దయ - అనువానితోనిండిన కలువలవంటి కన్నులు కలవానిని; అమృతా హారులు = దేవతలు. అలం. ఉపమ.

ఉ. మిక్కుటమైన ¹పొంకమున ²మిన్నలగర్భముగాఁగఁ బొంగి నేఁ
 డొక్కమహాస్రవంతి యిదె యుత్తరదిక్కున క్షేత్రసీమపై
 నిక్కె లయాబ్ధిబోలె; ³నిట నిల్వఁగనోపము నాగహార! మే
 మెక్కడి కేఁగువార? మిక నెద్దితెఱం గిటమింద? నావుడున్. 135

టీక. పొంకమునక్ = వేగముతో; మిన్ను = ఆకాశము; గర్భముగాఁగక్ = ఉత్పత్తిస్థానము కాఁగా; మహాస్రవంతి = గొప్పనది; లయాబ్ధిబోలెక్ = ప్రళయకాలపు సమృద్ధిమువలె; నాగహార! = పాము హారముగాఁగల కాలభైరవుడా!

1. చ. క్రమ. 2. చ. జిన్న. 3. క. సంచున్నాచిఁగొని. చ. నుంచు...ట...నడిచిఁగొని. 4. చ. న్నెన్నుండు. 5. చ. భయావృతు. 6. క. పంక. చ. ట. పొంక. 7. క. మిన్నుల. చ. మిన్నల. 8. చ. ట. యిట.

సీ. కాళరాత్రిస్తనాగ్రకృతావకాశమై యురము వెల్లిడిపూత యొప్పు వెనుప
శిథిలత్వ మొందిన చెంగావిజడముడి చిలుకూడి నెలపువ్వు చెంపనంట
గంకాళ మను బుద్ధి గరమున జందెంపుజెలువ బట్టిన నది జలదరింప
నెచ్చట బ్రభవించె? ¹నే తెద్ది? యని పల్కు సరభసోక్తుల జగజ్జంతు లలుక
తే. బాణిపుటశీధుపాత్రంబు బాటవైచి, కుటువుపై నున్న కిన్నర నుటుక ⁴ద్రోచి
యతిరహఃకేళినుండియు నరుగుదెంచి, భూరిజయగౌరవుడు కాలభైరవుండు.

టీక. కాళ.....వకాశము = కాళరాత్రి (కాళి)యొక్క స్తనముల అగ్రభాగములచే
చేయబడిన తెరపి గలది - అనగా అతని భార్య యగు కాళి కాఁగిలించుకొనుటచే బైరవునితోఁము
మీఁద స్తనచూచుకము లంటిన చోట మాత్రము విడిచి, తక్కినయెడ బూడిద దట్టమై యున్నదనుట.
[ఇట్లుండుట ఎక్కువ అందమును కలుగఁజేయుచున్నదని భావము] శిథిలము, ఒందిన=విడిపోయిన; చిలు
కూడి = ముడిజాటి; నెలపువ్వు=(జడలోని) చంద్రుడను పుష్పము; చెంపన్ అంటన్=చెంపపైఁబడఁగా;
గంకాళము = ఎముకలగూడు; కరమునన్=చేతితో; జందెంపుజెలువన్=ఉపవీతముగా నున్న పామును;
జలదరింపన్ = జల్లుమనఁగా - భయపడఁగా; సరభసోక్తులన్ = తొందరతోఁగూడిన మాటలచే; జగజ్జం
తులు = లోకములోని జీవులు; అలుకన్ = భయపడఁగా; పాణిపుటశీధుపాత్రంబున్ = చేతిలోని
మధుకలశమును; కురువుపైన్ = తొడపైని; కిన్నర = వీణను; ఉటుక = ఊరక; అతిరహఃకేళిన్ =
(భార్యతో) ఏకాంతవిహారమున. ఆలం. భ్రాంతిమంతము, స్వభావోక్తి.

ఆ. అరుగుదెంచి యమ్మహానది వీక్షించి, చేతులెత్తి బిట్టు చిట్టుమిడిచి

ఘోరకోపవేగ ధీరోక్తు లులియంగఁ, బలుకు నిట్లు తేత్రపాలకుండు. 137

టీక. బిట్టు = గట్టిగా; చిట్టుము, ఇడిచి = చిటికెవేసి, ఘోరకోపవేగధీరోక్తులు = ఎక్కువ
కోపముచే తడఁబడినమాటలు; ఉలియంగన్ = ధ్వనిచేయఁగా.

చ. 'నిలునిలు! తుంగభంగవగు నిన్ను గనుంగొని సాధ్వసాతి వి

హ్వలమతులైరి తేత్రతలవాసులు; దానికిఁ గోపగించె ని

వలమురితాలు; పింక నిట వచ్చుట మానుము మచ్చెకంటి!' నా

నిలిచి నుతించు నన్నది వినిశ్చితకార్యగతిన్ జగత్పతిన్. 133

టీక. తుంగభంగవు = ఎత్తయిన అలలు కలదానవు; సాధ్వసాతివిహ్వలమతులు = భయముచే
మిక్కిలి ఆందోళపడు మనస్సు కలవారు; వలమురితాలువు = దక్షిణాపర్తశంఖమును దాల్చిన విష్ణువు;
మచ్చెకంటి! = చేపలవంటి కన్నులుకలదానా! (నది స్త్రీకావున యిట్టి సంబోధనము). వినిశ్చితకార్య
గతిన్ = నిశ్చయింపబడిన కార్యముల పద్ధతిగలవానిని; జగత్పతిన్ = విష్ణుని; నుతించున్.

సీ. జగదుద్భవస్థితిక్షయహేతు వెవ్వఁ డా దేవాదిదేవుండు దిక్కు నాకు

గ్రాహనిగ్రహ ⁷మీఁగి కరిఁ గాచె నెవ్వఁ డా త్రిభువనాధీశుండు దిక్కు నాకుఁ

దుదిపదంబు నొసంగి భ్రువుఁగాచెనెవ్వఁ డా దృఢదయామయమూర్తిదిక్కు నాకు

⁸దోవదిబన్నంబు ⁹దోలఁగించె నెవ్వఁ డా దీనమందారుండు దిక్కు నాకు

తే. వెవ్వనిపదాబ్జమున జనియించు జలము, మజ్జనకుడైన శివుఁ డాత్మమాళి ¹⁰నిలిపె

నమ్మహావిష్ణుఁ డా కృష్ణుఁ డా గుణాబ్ధి, దేవకీనందనుడై యెందు దిక్కు నాకు.

* శ. ర. పట్ట. 1. చ. నెరరెద్ది. 2. చ. జంతు. 3. చ. శిమ. 4. క. కఁద్రోచి. శ. ర.
కఁద్రోచి. 5. క. గించినన్. 6. క. తాల్పుడిం. శ. ర. తాల్పుడిం. 7. చ. ముగల్గి. 8. క. ద్రో. చ.
ద్రో. 9. క. ధలు. చ. దోల. 10. చ. నిలిపి.

టీక. జగదు..... హేతువు = లోకముల సృష్టి, స్థితి, లయములకు కారణమైనవాడు; గ్రాహ నిగ్రహము, ఈగి = మొసలితోడి యుద్ధమును తొలగించి; కరిక్ = ఏనుగును - గజేంద్రుని; తుది పదముక్ = ఉత్తమస్థానమును-మోక్షమును; బన్నంబుక్ = భంగపాటును; జనియించు జలముక్ = పుట్టిన నీటిని; గుణాద్ధి = గుణములకు సముద్రుడు.

తే. శరణమవు గమ్ము; మద్భయజ్వరము నుడుపు, భగ్నమతి నైతి: ¹గుర్కురభర్తకతన నింక నెయ్యదిదిక్కు? చక్రాంకి! నన్ను, ప్రోవు మని పల్ల: గృహ: బల్కుదేవు: ²దేచి.

టీక. మద్భయజ్వరముక్ = నా భయము అను రోగమును; ఉడుపు = పోగొట్టుము; కుర్కురభర్తకతనక్ = కుక్క వాహనముగాగల కాలశైరవునివలన; గుర్కురభర్త = కుక్కలరాజు అని పూర్వటీక; భగ్నమతిక్ = శిథిలమైన బుద్ధి కలదానను; చక్రాంకి! = చక్రము చిహ్నముగాగల దేవా!

ఉ. రమ్ము గరమ్ము వ్రోచి మధురప్రియభాషిణి! నన్నుగన్నమీ: దమ్మజీయుక్ భయమ్ము గలదా! పల దాతురవృత్తి; మన్నియో గమ్మున నీప్రదేశమున: ³గమ్మి నమజ్జనజన్తజాడ్యపా శమ్ముల: ద్రెంపు; నింపు మనిశమ్ము శుభమ్ములు భూతకోటికిన్. 141

టీక. గరమ్ము = బెడరుపాటు; ఆతురవృత్తి = తొందరపాటు-కలతపాటు; పలదు = అక్కఱలేదు; మన్నియోగమ్ము నక్ = నా యాజ్ఞవలన; క్రమ్మి = వ్యాపించి - ఉండి; నమజ్జనజన్తజాడ్యపాశమ్ములక్ = వంగియున్న (నమస్కరించిన జనుల పునర్జన్తజాడ్యముల పాశములను; అనిశమ్ము = ఎల్లపుడును; భూత కోటికిన్ = జీవరాశికి.

క. అస్తత్ జేత్రస్థితి భవ, భస్తాంగజ! గంగకంఠై: బావని వగుచుక్ భస్మీకరింపు లోకా, పస్తారప్రాయదురితబాధాశతమున్. 142

టీక. భవభస్తాంగజ! = విభూతితోఁ గూడిన శివుని దేహమునుండి పుట్టిన నదీ! అస్తత్ జేత్ర స్థితిక్ = నాజేత్రమున ఉండుకతనమున; పావనివి = పవిత్రమైనదానవు; లోకా.....శతముక్ = లోకముయొక్క మూర్ఖతో సమానమగు వందలకొలదియైన పాపములబాధలను; భస్మీకరింపు = బూడిద చేయుము - నశింపజేయుము.

చ. అని వనజాక్షు: డీకరణి నానతియిచ్చిన: దత్కృపారసం బనుపెనువాని నుబ్బినక్రియక్ రయ మారంగ దత్ప్రదేశమక్ ధనువున నారిమై నిగిడె; దానిశరంబు గరంబు: దాకినక్ దునుంగు: జినుంగు వ్రీలు: గడు:దూలు జగజ్జనజన్తలక్ష్యముల్. 143

టీక. వనజాక్షుడు = తామరలవంటి కన్నులుగల విష్ణువు; ఈకరణిక్ = ఈరీతిని; పెను వానక్ = పెద్దవర్షముచేత; తత్ ప్రదేశమన్ భవపునక్ = ఆజేత్రప్రదేశమనెడి వింట; శరంబుక్ = (ధనుపక్షమున) బాణమును; (నదీపక్షమున) నీటిని; తునుంగుక్ = తెగును; వ్రీలుక్ = చీలును; తూలుక్ = ఎగిరిపోవును - నశించిపోవును; జగజ్జనజన్తలక్ష్యముల్ = లోకములోని జనుల జన్తముల గుఱులు; [ఇచట జలమునకుగల బాణరూపముచే లక్ష్యములను పడఁగొట్టునట్లు వర్ణన;] అలం. రూపకము.

క. ఎందు: బ్రభవించె నస్త,న్నందన యత్తిర్భవిభువు నరసింహఖ్యం జెంది యదునందనాత్మా,నంద మగుక్ బద్ధగర్భనందన! వింటే. 144

టీక. అస్తన్నందన = నాపుత్రక - ధైమినది; అత్తీర్థవిభువు = ఆ గొప్ప తీర్థము.

క. అది మొదలు¹గా సరస్వతి, తుదగాఁ గల తీర్థములకు దొరయై నడుము²
బొదలు బుషివృషభసేవిత, పదుండగు హరి మెచ్చు తీర్థపతి మానిపతి! 145

టీక. దొరయై = ప్రభువై; బుషి.....పదుండు = గొప్పమునులచే నేవింపబడు పాదములు
కలవాడు - విష్ణువు; మెచ్చు = కొనియాడునట్టి; తీర్థపతి = గొప్ప తీర్థము - ధైమినది; నడుము³;
పాదము⁴ = ప్రకాశించును.

క. సాక్షాత్కరించి పద్మద, తాత్తుండు వేంచేసియునికి న తీర్థకులా
ధ్యక్షము మసారతరళా, లక్ష్మిత ముక్తావళీలలంతి⁵బోలున్. 146

టీక. వేంచేసియునికి⁶ = వేంచేసి యుండుటచేత; మసార.....లలంతి⁷ = నాయకమణి
యగు ఇంద్రసీలముతోఁ గూడిన ముత్యాలహారమును; బోలున్, ['మసారతరళాలక్ష్మిత = పచ్చలపతక
ముచే గుఱులిడఁబడిన' అని పూర్వటీక.] అలం. ఉపమ.

క. వెన్నుండు ప్రత్యక్షంబై, యున్నయెడకు దక్షిణాశ నొక పులినతలం
బున్నది; మిన్నది కడగను, నున్నతి గన్నది శుభంబు లొసంగం బొసంగన్. 147

టీక. వెన్నుండు = విష్ణువు; పులినతలంబు = ఇసుకతిన్నె; కడగమనున్నతి⁸ = మిక్కిలి గొప్ప
ఎత్తును; బొసంగన్ = అనుకూలంపఁగా.

ఆ. ముందు నందగోపుమందయందుఁ జరించు, రూపధన్యయోర్తు గోపకన్య
విష్ణుభక్త ముక్త కృష్ణుం డచ్చట నున్కి, యెఱిగి యేఁగుదెంచి⁹ యెఱుకమించి.

148. మందయందు¹⁰ = గొల్లపల్లెలో; రూపధన్య = అందకత్తె; గోపకన్య = గొల్లపడుచు;
విష్ణుభక్త = విష్ణుభక్తురాలు; ముక్త = జీవన్ముక్తురాలు; ['భుక్తముక్త = అనుభవింపఁబడి విడువఁబడినది'
అని పూర్వటీక. ఇందలి 'భుక్త' అను పాఠమును, దాని యర్థమును అననుగతములు.] ఎఱుకన్, మించి =
జ్ఞానముచే గొప్పదయి.

క. విప్ర¹¹కులోచితశుచివే, పప్రథితశరీర యయ్యెఁ జక్రస్తని సా
భిప్రాయస్థితవికసిత, దీప్రనిజకపోల యగుచు దేవునిమ్రోలన్. 149

టీక. విప్ర.....శరీర = బ్రాహ్మణకులమునకుఁ దగిన పరిశుద్ధాలంకారముచే చక్కని శరీ
రము కలది - చూచుటకు చక్కని బ్రాహ్మణవనితవలె నున్నది; చక్రస్తని = గుండ్రనిచన్నులు కలది;
సాభిప్రాయ.....కపోల = అనురాగముతోఁగూడి, మెఱుగెక్కి ప్రకాశించు చెక్కిళ్లు కలది.

సీ. జలధరశ్యామకుంతలకలాపమునకుఁ బాటింపమియె నవప్రసవకలన
దళితనీలోత్పలదళచంచదతుల కామీలనంబె కాలాంజనంబు
కుంభికుంభస్థూలకుచమండ¹²లికి జ్ఞానముద్రాకరమె¹³ము త్రైములసరంబు
గగనసోదరవలగ్నప్రదేశమున కి¹⁴హోద్యాణబంధంబె యొడ్డాణ మిడుట

తే. గాఁగఁ దప మాచరించు నక్కలువకంటి, యంగలతిక నిరాకల్ప యయు్య¹⁵ నలరె
శారదారంభవిమలాభ సరణికరణి, బ్రకృతిమధురంబులకు వేషరచన లేల? 150

1. క. గను. చ. ట. గా. 2. చ. ట. బొలుచున్. 3. క. భుక్త. చ. ట. భక్త. 4. చ. ట. యరుగుదెంచి. 5. క. యరుగుదెంచె. 6. క. నెఱుక. చ. ట. యెఱుక. 7. క. వరూ. చ. కులో. ట. మహిత. 8. చ. లిక. 9. క. ముత్య. చ. ముత్తె. 10. చ. కొడ్డాణ. 11. క. నమరె. చ. నలరె.

టీక. జలధర.....కలాపమునకు = నీలమేఘమువలె నల్లనైన శిరోజనమూహమునకు; పాటింపమియె = ఆదరింపకుండుటయే - బంధించుకొనకుండుటయే - విరియఁబోసికొనుటయే; నవప్రసవ కలన=క్రొత్తపువ్వులను ముడిచికొనుట - ఆమె కొప్పుపెట్టుకొని పూవులను ముడిచికొనన ఎంక అందముగ నుండునో, కొప్పుముడిచికొనక, తల విరియఁబోసికొనినను అట్లే అందముగ నుండును. ఇట్లే ప్రతిపాద మునకు గమనించుచు. 2. ధీర.....చక్షులకు = వికసించిన నల్లకలువ తేకులవలె ఒప్పిదమైన కన్ను లకు; ఆమీలనందె = కొంచెము మూసికొనియుండుటయే; కాలాంజనము = కాటుక; [కాటుక లేకున్నను, కన్నులు కాటుకపెట్టుకొన్నట్లందముగ నున్నవచుట.] కుంభికుంభస్థూలకుచమండలికి = పిరుగు కుంభమువలె పెద్దవైన స్తనములకు; జ్ఞానముద్రాకరమే = జ్ఞానముద్రతోఁ గూడిన హస్తమే. ముత్తెములనరంబు = ముత్యాలహారము. [కుడిచేతి బొటనపైలియొక్కయు, చూపుడుపైలియొక్కయు కొనలను చేర్చి తొమ్ముపై చుంచుకొనుచు, ఎడమచేతిని ఎడమమోకాలిచిప్పయు ఉంచుట తపోవిష యమున జ్ఞానముద్ర.] గగన.....ప్రదేశమునకు = ఆకాశముతో సమానమైన - శూన్యమైన-చడు మునకు; ఓడ్యాణబంధందె = ఓడ్యాణమును ఆసనమే; అక్కలువకంటియంగలతిక = కలువకన్నులుగల యావనికయొక్క తీగవంటి దేహము; నిరాకల్ప, యయ్యుక్ = ఆలంకారములు లేనిదైనను; కారదాకరణిక్ = శరత్కాలపుటా కాశమువలె; ఆలరెక్ = ప్రకాశించెను; ప్రకృతిమధురంబుల కుక్ = స్వభావముచే మనోహరమైనవానికి.

తపస్సుచేయునపుడు జుట్టు విరియఁబోసికొనుట, కన్నులు కొంచెము మూయుట, ముద్రాసనముల రచించుట, మాంజి(మొలనూలు) ధరింపకుండుటయు సహజము. అలం. ఉపమ, విభావన, ఆర్థాంతర న్యాసము.

శా. లోకేశ¹స్థితలోకవాసకృతి సాలోక్యంబు నర్చింప, ల
 స్త్రీకాంతాంఘ్రియగంబుఁ జేరుతమి సామీప్యంబు, స²ద్భక్తర
 త్మోకారిం దనరూపుగా కినిలుపుట³ సారూప్యముక్, బుద్ధి సా
 కౌశ⁴శ్చేఖరుఁగూర్చి యున్కి సతి సాయుజ్యంబు నొందుం దుదిన్. 151

టీక. మోక్షము నాలుగు విధములు (1) సాలోక్యము (భగవంతుఁ డుండు లోకమున నివసించుట.) (2) సామీప్యము (పరమాత్మదగ్గరనుండుట.) (3) సారూప్యము (భగవంతునితోఁ సమానముగు రూపమును పొందుట) (4) సాయుజ్యము (దేవునితోకలసిమెలసియుండుట) పయి చతుర్విధమోక్షము లను ఆ గొల్లపడుచు పొందినట్లు ఇందువర్ణితము. లోకేశ.....కృతిక్ = లోకములకు ప్రభువగు విష్ణుఁడు నివసించు భూలోకమున నివసించుటచే; ఆర్చింపక్ = పూజించుటకయి; లస్త్రీ...యంగంబుక్, చేరు, తమిక్ = విష్ణునిపాదపద్మములను పొంకు ఆసక్తిచే; సద్భక్తరత్మోకారిక్ = ఉత్తములగు భక్తులను రక్షించువానిని - దేవుని; బుద్ధిక్ = జ్ఞానమున; నాకౌశ⁴శ్చేఖరుఁగూర్చి = దేవతాశ్రేష్ఠుడగు విష్ణువును గూర్చి; ఉన్కిక్ = ఉండుటచే; సతి = గోపకన్యక.

శా. స్నానానుక్రమవాసితాచలఘురీసాంద్రాంబువుల్ ధ్యానసం
 ధానాధీనవపుర్విలోకన నితాంతప్రీతసారంగసం
 తానంబుల్ మృదుపాదపల్లవతలోదగ్గతాంతి లాక్షోరస
 శ్రీనద్ధాచలతుంగశృంగములు మించెం దత్తపస్సంగముల్. 152

టీక. స్నానా.....బువుల్ = స్నానానుష్ఠానమున ప్రసిద్ధిపొందిన నెలయేళ్లనీటిప్రవాహ ములు కలవి; ధ్యాన.....సంతానంబుల్ - ధ్యానసంధానాధీన=ధ్యానము చేయుటలో ఆసక్తమైన; వపుర్విలోకన = (గోపికయొక్క) దేహమును చూచుటచే; నితాంతప్రీత = మిక్కిలి సంతోషించిన;

1. చ. స్థితి. 2. క. దృక్తి. చ. ట. దృక్త. 3. చ. నునుపుటక్ ట. నునుచుటన్.
 పాం డురంగ-41

సారంగసంతానంబుల్ = జంకగుంపులు [సారంగ = తుమ్మెదలయొక్క అని పూర్వటీక.] కలది; మృదు.....శృంగములు - మృదు = మెత్తని; పాదపల్లవదళ = చిగుళ్లవంటి గోపికపాదములనుండి; ఉద్యత్ = బయలువెడలిన; కాంతి = ప్రకాశమును; లాఠౌరసశ్రీ = లత్తుకద్రవపుసంపదచే; సద్ధ = కట్టబడిన; తుంగశృంగములు = ఎత్తయిన కొండకొనలుకలది; అగు - తత్తవస్సంగముల్ = ఆగోపిక తపోవ్యాపనములు; మించెన్ = అతిశయించెను. అలం. ఉదాత్తము.

ఉ. ఆ భగవంతుఁ డంతఁ గరుణార్ద్రమతిన్ సతి మ్రోల నిల్పె ¹న

భ్రాభమదభ్రమభ్రమ మనంతము శాంతము కాంతిమంత మ

క్షోభమలోభమప్రతిమ శోభనశోభియు నైన మేను నా

నాభరణంబులం గుసుమితామరభూజమునోడ రాజిలన్.

153

టీక. కరుణార్ద్రమతిన్ = దయారసముతోఁగూడిన మనస్సుతో; అభ్రాభము = మేఘుకాంతి వంటి కాంతికలది - శ్యామవర్ణముకలది; అదభ్రము = అబ్బముకానిది - గొప్పది; అశ్రమము = భ్రాంతిలేనిది. [అబ్బ]ముము = నీటినుడిగలది అని పూర్వటీక.] అనంతము = అంతములేనిది; కాంతి మంతము = తేజస్సుకలది; అక్షోభము = కలఁతలేనిది; అలోభము = లోభము లేనిది; అప్రతిమశోభన శోభియున్ = సాటిలేని చక్కదనముచే; ప్రకాశించునదియను; మేను = శరీరము; నానాభరణం బులన్ = వెక్కు అలంకారములచేత; గుసుమితామరభూజమునోడన్ = పుష్పించిన పారిజాతవృక్షము వలె; రాజిలన్ = ప్రకాశింపఁగా. అలం. పరికరము, ఉపమ.

ఉ. ఆ శరదిండుబింబసదృశానన సూనశరాసశోఽతిసు

కాశు రమేశు రాగరసకల్పగాత్రయు ⁴స్తస్తనేత్రయున్

పేశలబంధకై శికయు భీతి ముదశ్రునిపాతముఖ్యచే

ప్రాశబలత్వసక్తతనుశంపయునై కనుమ్రంపుదాల్చుచున్.

154

టీక. ఆ శరదిండుబింబసదృశానన = శరత్కాలపు చంద్రబింబముతో సమానమగు ముఖము కల ఆ గోపిక; సూనశరాసశోఽతినంకాశున్ = శోఽతిమన్మథులతో సమానమైనవానిని; రమేశున్ = లక్ష్మీవల్లభుని; రాగరసకల్పగాత్రయున్ = అనురాగరసముచే మలినమైన దేహముకలదియు - ఎక్కువ ప్రేమ కలదియు; స్తస్తనేత్రయున్ = జాఘన వస్త్రము కలదియు; పేశలబంధకై శికయున్ = మృదుల మగు - వదులైన కొప్పుకలదియును; [పేశల = అందమైన; కై శిక = కీలుగంటుకలది] అని పూర్వటీక.] భీతి...శంపయునై - భీతి = భయము; ముదశ్రు సంపాత = ఆనందాశ్రువులను రాల్చుట; ముఖ్య = మొదలైన; చేప్టా = చేష్టలయొక్క; శబలత్వ = కలయికచే; [శబలత్వ = చిత్రవర్ణములతోడ] అని పూర్వటీక. ఇది అసంగతము. సక్త = కూడిన; తనుశంపయునై = మెఱుపువంటి దేహముకలదియు నయి; కనుమ్రంపు దాల్చుగన్ = చూపుల మాంధ్యమును, పొందఁగా - పరవశముకాఁగా; అలం. పరికరము, ఉపమ.

తే. పృథులవిజ్ఞానరసపూర్ణభృగుశుకాది, భావనాద్భిరీకలయందుఁ బరిణమించు

జలజదళనేత్రపాదాంబుజములు గేల, భీతమృగషోతలోచన విగియబట్టె. ¹55

టీక. పృథుల.....దీర్ఘి కలయందున్ = గొప్ప విజ్ఞాన మను నీటితో నిండిన భృగువు, శుకుఁడు మొదలగువారి మనస్సులనెడి నడబావులందు; పరిణమించు = పరివర్తము పొందునట్టి వికసించు నట్టి; [పరిణమించు = సుతోషించు - వికసించు -] అని పూర్వటీక.] జలజ.....జములు = నిష్ఠుని పాదపద్మములను; భీత.....లోచన = భయపడిన జింకపిల్లయొక్క చూపులవంటి చూపులు కల గోప వనిత; కేలన్ = చేతితో; విగియబట్టెన్ = గట్టిగా వట్టుకొనెను. అలం. రూపకము.

క. కరః లితనిజకదాబ్జగూ, విరళతరత్రకయన్తైన విభువింబముఖాన్
నరసంభావితః జేనైన్, గరుణాగుణహరి శౌరి కన్నుల నగుచున్.

156

టీక. కర...కదాబ్జగూ = చేరితో వట్టుకొనబడిన కర (విష్ణుని) పాదకర్పములుకలది యగు; విరళతరత్రకయన్ = మిక్కిలి దూరమైన - పోయిన సిగ్గు గలదియు; విభువింబముఖాన్ = చంద్రునివంటి ముఖము కల వరితరు; కరుణాగుణహరి = కరుణాగుణముచే మనోహరుడైనవాడు; శౌరి = విష్ణువు; గరుణాగుణహరి = కరుణచే గౌరవింపబడినదానిని - వరములు పొందినదానిని చేసెన్.

సీ. తనుఁజూచి శిథిలబంధశిరోజ యగుట నయ్యరితకు ముక్తకేశాహ్వయంబు
దయచేసి తత్ప్రార్థితములైన వంతుల నొసఁగి యప్పసిగాపుటచరబుద్ధి
చిలుగుబ్బలాని తత్ప్రార్థరాజమునకు నీశానుదిక్కున నిరవ్వవట్టిచె
వెన్నుడు తనునది ప్రేషల్లెలో రాక తక్కించుదౌష్ట్యంబుఁ దలఁచి నగుచు

తే. దానికరములచేఁ బీడితంబులైన, పాండురంగేశుశ్రీపాదపల్లవముల
సంగుళీమధ్యతనురేఖ లంటియుండు, గంగబ్రవహించు నీటిడొంకలునుబోలె.

టీక. శిథిలబంధశిరోజ = పీడిన ముడిగల జుట్టుతో కూడినది; ముక్తకేశాహ్వయంబు = ముక్త కేశయను పేరు; దయచేసి = ఇచ్చి; తత్ప్రార్థితములు = ఆమెచే ఆడుగలబడినవి; చిలుగి = ఇచ్చి; అప్పసిగుబ్బలు = ఆ తక్కువబుద్ధికలదగు గొల్లపడుచుయొక్క (మాఘరాతైన యామెయొక్క); [‘పసిగాపుటచరబుద్ధి = ధూర్తురాలైన గొల్లపడుచుయొక్క’ అని పూర్వటీక.] చిలుగుబ్బలు = చిన్నిచన్ను లగు; అని = వట్టుకొని; వెన్నుండు = విష్ణువు; ఆకు = విష్ణువును; అది = ఆ గొల్లపడుచు; ప్రేషల్లెలో రాక = గొల్లపల్లెలో వచ్చుటను - గొల్లపల్లెలో నుండుటను; తక్కించు దౌష్ట్యంబు = డోహించు మొరటుతనమును - కోరిన వట్టుదలను; తలఁచి = డోహించి; నగుచున్ = నవ్వుచు; ఈశానుదిక్కునన్ = ఈశాన్యపుదిశను; ఇతివృత్తిచే = ఉండునట్లు చేసెను; పాండురంగేశు...పల్లవములన్ = శ్రీకృష్ణుని పాదకర్పములవైని; గంగన్ = గంగానదివైని; నీటి డొంకలునుబోలెన్ = నీటియలలవలె. అంగుళీ..... రేఖలు = ప్రేక్ష మధ్యభాగములందలి గుఱుతులు; అంటియుండున్. అలం. ఉపమ.

క. ఆ ముక్తకేశదర్శన, మో మునికులసార్వభౌమ! యొసఁగు ననేక

శ్రీమూర్తిదానఫల మా, భామిని శ్రీమూర్తిగాఁగఁ బొటంపదగున్.

158

టీక. ఆ ముక్తకేశదర్శనము = ఆ ముక్తకేశను చూచుట; అనేక.....ఫలము = పెక్కు లక్షీనారాయణాగ్రహముల దానఫలమును; ఆ భామిని = ఆ యవతి; శ్రీమూర్తిగాఁగన్ = లక్షీదేవి యని.

తే. అనుడు వేలుపుదాపసి ‘యా సుశీల

పుత్రు లేచందమున మోక్షమునకుఁ జనిరి

ప్రయుతనందనుఁ డెవ్వఁ? డేపగిది నతఁడు

నృహరికృప గాంచె?’ ననఁబల్కు నీలగళుఁడు.

159

టీక. వేలుపుదాపసి = నారదముని; నీలగళుఁడు = నీలకంఠుఁడు - శివుఁడు.

క. మునివర! విను మత్యద్భుత, జనకచరిత యైన జనని చనినపిదపఁ ద

త్తనయులు మురభిత్పదోద, త్తనయులు గురువాక్యకరణతత్పరబుద్ధిన్.

160

టీక. అత్యద్భుతజనకచరిత = మిక్కిలి యాశ్చర్యమును పుట్టించు స్వభావము (ప్రవర్తన) కలది - సుశీల; ముర.....నయులు = విష్ణుని పాదములయందు ఉంచబడిన శ్రద్ధ కలవారు - విష్ణు పాదధ్యాతలు; [ఇచట వెనుకటి టీకాకారులు 'మురభిత్పదవత్తనయులు' అను పాఠమును గ్రహించి 'కృష్ణునిపాదములవలన రక్షింపబడుచున్న కొడుకులు గలవారు' అని అర్థమును వ్రాసిరి. ఆ పాఠ, టీకలు అననుకూలములు.] గురు.....బుద్ధిక్ తల్లిమాట నెఱవేర్చుబుద్ధితో.

శా. భైమీతీర్థనివాసు రాసకుశలుక్ బద్ధేక్షణుక్ యాదవ
స్వామిక్ సామజవత్సలుం గొలిచి యైశ్వర్యంబునం బొల్చి వా
రామిఁదక్ సకళ త్రపుత్రముగ దీప్యన్తూర్తులై తత్తనూ
గ్రామం(?) బెక్కిరి నావుడుక్ మఱియు నాబ్రహ్మర్షి పల్కుక్ శివున్. 161

టీక. రాసకుశలుక్ = రాసక్రిడయందు నేర్పుకలవానిని; సామజవత్సలుక్ = గజేంద్రుని యెడ దయకలవానిని; బొల్చి = ఒప్పి - గొప్పవారై; ఆమిఁదక్ = ఆ తరువాత; సకళ త్రపుత్రము గక్ = భార్యాపుత్రులతోఁగూడ; దీప్యన్తూర్తులై = ప్రకాశించు దేహములు కలవారయి; తత్తనూ గ్రామంబు, ఎక్కిరి (?)

ఉ. హాళి మనంబునం బెరుగ నాలయి బిడ్డయి బంటుఁబైదయై
మూలధనార్జనంబు నిలుముంగిలియై గళదఘ్నుదర్పతక్
వాలినవారి కెట్లు లపవర్గము భర్త! ముసుందుఁ డిచ్చె? నిం
కేల కలాస? మేల జడ? లేల కమండలు? వేల దండమున్? 162

టీక. హాళి = ఆసక్తి; పెరుగక్ = ఎక్కువకాఁగా; అలయి = భార్యను కూర్చుకొని; బిడ్డయి = బిడ్డలుపుట్టి; బంటుఁబైద = బంబుగా నుండు పిల్లవాఁడు; మూలధనార్జనంబు = కూడఁబెట్టు టకు (వారిని పోషించుటకయి) ధనమును సంపాదించుట; ఇలుముంగిలియై = ఇల్లు, వాకిలి సంపాదించి; గళదఘ్నుదర్పతక్ = గొంతుకబంటియైన గర్వముచే; వాలినవారికి = అతిశయించినవారికి; అపవర్గము = మోక్షము; భర్త! = శివుడా! ఏలకళాసము = కృష్ణాజినమేల?

క్రమక్రమముగా కుటుంబమును వృద్ధిపఱచుకొని, తతోపవనార్థము తాపత్రయపడి యహంకార పూరితులగు సంసారులకు విష్ణువు అతిసులభముగా మోక్ష మిచ్చినయెడల మావంటివారికి ఈ ముని వృత్తితో శ్రమపడ నావశ్యకమేమి? అని భావము.

క. వార లటుగాక కారణ, పూరుషులై యట్టి సతికిఁ బుట్టుటనొ తుదిక్
జేరిరి గృహస్థు లయ్యును, సారసదళనయను మేని సాయుజ్యంబున్. 163

టీక. వారలు = సుశీలపుత్రులు; అటుగాక = మీఁది సామాన్యరీతినిగాక; కారణపూరుషులై = కారణజన్తులై; పుట్టుటనొ = పుట్టుటచేతఁగాబోలును; సారస.....సాయుజ్యంబుక్ = విష్ణుదేహ ముతోఁ గలిసిమెలిసియుండుటను; చేరిరి = పొందిరి.

వ. అనిన ¹నగి జగదీశ్వరుండు ²సురమునీశ్వరునితో వెండియు నిట్లనియె. 164

ఉ. హరివిచార! నీ వనినయట్ల పురాకృతపుణ్యాసాపదక్
వారల కావహిల్లె మునివల్లభదుర్లభమయ్యు నయ్యమ
ర్యారివిదారిమేనఁ గలయంగల పూనిక; వారయేల? యె
వ్వారు గృహస్థధర్మవశవర్తులు వారలసొమ్ము ముక్తియున్. 165

టీక. పరినిచార ! చక్కని యాలాచన కలవాడా ! మునివల్లభదుర్లభము, అయ్యుకొ = గొప్పమునులకు ఆసాధ్యమయినవైనను; ఆయ్యమర్త్యునిదారిమేరకొ = దేవతావ్రులగు రాక్షసులకు సంహరించు విష్ణుని శరీరమున; కలయంగల పూనిక = చేరుటను; గావలసిన వట్టువల; వారలకుకొ = సుఖిలప్రస్రలకు; అపహిల్లకొ = కలనెను; వార యేల? = వారే కాదు; ఎవ్వారు = ఎవరు; గృహస్థ ధర్మవశపత్తులు = గృహస్థధర్మములకు లొంగియుండుటో; ముక్తియుకొ = మోక్షముకూడ; వారల సొమ్ము; (అగుననుట.)

సీ. పరిణీత¹ యగురింత ప్రతికూల గాదేని తనయుండు తనయాజ్ఞ దాటదేని
నిజసహోదరులు వినీతులై మనిరేని కొడ లోరుపువక్కి గొణగదేని
కూతు రీలువునందుఁ గొదవ మాదదయేని ఋణ మనుపాతకం బెనయదేని
తేజోగరిమ పరాధీనతజెడదేని నిందాంధకారంబు నెఱయదేని

తే. న్యాయమున మొల్లములపెల్లు డాయునేని
యతిధిసంతర్పణం బింట నమరునేని
సముచితాచారమును నింట సాగునేని
కలదె గృహమేధి⁴ధర్మంబుకంటెమేలు?

166

టీక. పరిణీత = పెండ్లియాడినది; ['పరిణత = పెండ్లియాడినది' అని పూర్వటీక.] ప్రతికూల = ఎదురు తిరుగునది; వినీతులై = అడఁకువ గలవారై; మనిరేని = ఉండురేని; ఓరుపువక్కి = శాంతము విడిచి; ఈలువునందుకొ = సత్ప్రవర్తనమున; కొదవ = కొఱత = లోపము; పాతకంబు = పాపము; ఎనయదేని = పొందదేని; పరాధీనతకొ = ఇతరులకు లొంగియుండుటచే; నిందాంధకారంబు = నింద యను చీకటి; నెఱయదేని = వ్యాపింపకుండునేని; మొల్లములపెల్లు = ఎక్కువ ధనము; గృహమేధి ధర్మంబు కంటెకొ = గృహస్థధర్మముకంటె; మేలు = మేలైనది - గొప్పది; కలదె? = లేదు.

— అయిత నియుతు లను మునికుమారులచరిత్రము —

క. వినోహర మొక్కయుపాఖ్యానము గల దేతదర్థ; మదియును వినినకొ
మానివర ! నీ మనంబున, నూనిన జడనుడుగు ననుచు నుగ్రుడు పలుకున్. 167

టీక. వినోహరము = పాపములు పోగొట్టునది; ఉపాఖ్యానము = చిన్నకథ; ఏతదర్థము = దీనికొఱకై - గృహస్థధర్మము గొప్పదని నిరూపించుటకు; ఉనిన = నిలిపిన; జడను = సంశయము; ఉడుగుకొ = నశించును; ఉగ్రుడు = శివుడు.

తే. వింధ్య మమరాద్రిప్రోటికి వివిధతార
కములు మొలపూసలుగఁబెరుగ మదిఁ దలఁచె
నెన్నఁ డటమున్ను కాశిలో నన్ను గొలిచి
ఘటజ మగుతేజ మింపొందు నుటజమునను.

168

టీక. అమరాద్రిప్రోటికికొ = మేరుపర్వతముతోడి స్పర్థకు - పంచమునకు; వివిధతారకములు = నక్షత్రము లన్నియును; మొలపూసలుగకొ = మొలత్రాటిలోని పూసలుగ ఉండునట్లు; పెరుగకొ; [వింధ్యము నక్షత్రమండలము తన కటిభాగమునకు వచ్చునట్లుగా పెరుగఁదలఁచెననుట.] అటమున్ను = అంతకుఁబూర్వమే; ఉటజమునను = పర్ణకాలలో, ఘటజము, అగు, తేజము = కుండనుండి పుట్టిన తేజస్సు - అగస్త్యమహాముని.

వ. అస్తంభతపో¹నుభావవిజృంభితుండగు నక్కుంభసంభవునకు నజస్రశుశ్రూషా
వికస్వరహృదయంబగు శిష్యసహస్రంబు గల; దందుఁ బ్రయోతుండను మునితనయు
లయుతనియుతు లనువార లప్పారికాంక్షికిం బ్రేమా²స్పదంబులయియుండి; రణ
నొక్కకాలంబున నమ్మునిలోకపాక శాసనుండు నిజాంతర్గతంబున నిట్లని వితర్కించు.

టీక. అస్తంభ.....విజృంభితుండు - అడ్డులేని తపశ్శక్తిచే గొప్పవాడైనవాడు; కుంభసంభ
వునకు = అగస్త్యమహామునికి; అజస్ర...హృదయంబు = ఎల్లప్పుడును (తదోద్భవమును) వినుకొనికే
వికసించిన (జ్ఞానముపొందిన) హృదయములు కలది; సారికాంక్షికి = మునికి; ప్రేమాస్పదులు =
మిక్కిలి యిష్టములు; ఒక్కకాలంబున = ఒకప్పుడు; అమ్ముని.....శాసనుండు = ఆ మునీంద్రుడు
అగస్త్యుడు; నిజాంతర్గతంబున = తనమనస్సులో; వితర్కించు = ఆలోచించును.

శా. ఈనాశిష్యులలోన వీరిరువురుక హృద్యానవద్యోదయ

జ్ఞానానూనవిచారవాగ్విభవ తేజఃతాంతిశాంతిప్రధా

సానాధ్యంబునఁ గానిపించెదరు; మత్సక్తాశయుల్; వీరి స

న్తానింపందగుఁ బాణిపీడనవిధానశ్రీల వాలాయమున్.

170

టీక. హృద్యా.....సానాధ్యంబున = హృద్య = మనోహరమై; అనవద్య = లోపము
లేనిదై; ఉదయ = పుట్టిన - కలిగిన; జ్ఞాన = జ్ఞానముచే; అనూనవిచార = గొప్ప ఆలోచన గల; వాగ్వి
భవ = మాటలపొందికయొక్కయు; తేజఃతాంతి శాంతిప్రధా = తేజస్సుయొక్కయు, ఓరిమి
యొక్కయు, శాంతముయొక్కయు, ప్రసిద్ధియొక్కయు; సానాధ్యంబున = కూడికతో; మత్స
క్తాశయుల్ = నాయందే లగ్నమైన మనస్సుకలవారు; వాలాయము = అవశ్యముగా; వీరి; పాణి
పీడనవిధానశ్రీల = వివాహముచేయుటవలని సంపదలచేత; సన్తానింపందగున్ = గౌరవింపందగును.

శా. వాసోనిగ్రహ మెన్న; రాకలియు నీర్వట్టుక³ గణింపర్; తలల్

మాసెంగా యన; రంగముల్ బడలిన బాటింప; రట్లుండనీ

యాసాయంబుగ నానిశాత్యయముగా నామ్నాయముల్ శ్రోల్పుచో

నాసీనప్రచలాయితం బయినలే దాహా! వితర్కింపగన్.

171

టీక. వాసోనిగ్రహము = వస్త్రముల లేమిని; ఎన్నరు = తెక్కింపరు; నీర్వట్టుక = దప్పిని;
పాటింపరు = తెక్కింపరు; ఆసాయంబుగ = సాయంకాలమువఱకును; అనిశాత్యయముగా =
ఉదయమగువరకును - అనఁగా - అవశాత్రము లేదలేటికి లేక; అమ్నాయముల్ = వేదములను;
శ్రోల్పుచో = వల్లించునపుడు; అభ్యసించునపుడు; ఆసీనప్రచలాయితంబు = కదలక కూర్చుండుటచే
నయిన కుసుకుపాటు.

క. వీరులకుఁ దగిన మగువల, ధారుణిఁ బొరయంగ⁴ లేరు; ధాతృతనయలు

న్నారట; సకరగ్రహణలు, కారట; కొనివత్తు వారిఁ గమలజుచేతన్.

172

టీక. ధారుణి = భూమిపైని; పొరయంగ = పొందఁగా; ధాతృతనయలు = బ్రహ్మ
పుత్రులు; సకరగ్రహణలు = వరుని హస్తమును గ్రహించినవారు - పెండ్లియైనవారు; కమలజు
చేత = బ్రహ్మవలన; కొని = గ్రహించి.

వ. అని నిశ్చయించి యాసత్యవ్రతుండు సత్యలోకంబున కరిగి.

173

1. క. ధనభావ. చ. ట. నుభావ. 2. క. స్పదు. చ. ట. స్పదంబు. 3. క. ర గణింపన్. 4.

క. శ్రోల్పుచో. ట. గొల్పుచున్. 5. చ. లేరు.

టీక. సత్యవ్రతుడు = సత్యమైన నియమము కలవాడు - అగస్త్యుడు.

సీ. శశిరేఖః కైకొన్న సోవర్ణగిరివోలె మినుకుఁజేడియఁగూడి మెఱయువాని
నసురేజ్యః బాటించు హాటకాద్రియుఁబోలె నంచ చెంగటనుండ నలరువాని
శారదాద్రము అంటు భూరిశైలముఁబోలెః తెలుపునైరేతల వెలయువాని
కకుభిభంబుల¹మీఁది కాంచనాగముఁబోలె వెలిదమ్మిగద్దియ వెలయువాని

తే. పొడవులన్నియుఁ దనయంద పొడమువాని

²మొదలు నడుములు గడయు నేర్పడనివాని

సచ్చిదానందకందమై హెచ్చువాని

నలువఁ జుభుకితపాఞ్శోధి తెలచె నుతుల,

174

174. శశిరేఖ = చంద్రరేఖ; కైకొన్న = గ్రహించిన - కలిసియున్న; సోవర్ణగిరివోలె = మేరుపర్వతమువలె; మినుకుఁజేడియ = వ్యాగ్రేవతో - సరస్వతితో; మెఱయువాని = ప్రకాశించువానిని; అసురేజ్య = రాక్షసగురుని - శుక్రాచార్యుని; పాటించు = పొందియుండు హాటకాద్రియు బోలె = మేరుపుపర్వతమువలె; అంచ = హాస - వాహనము; చెంగట = సమీపమున; అలరువాని = ఆనందించువానిని; శారదాద్రములు = శరత్కాలములలోని (తెల్లని) మేఘములు; అంటు = తాకుచున్న; భూరిశైలముఁబోలె = బంగారుకొండ (మేరుపర్వతము)వలె; తెలుపుఁగైసేతల = తెల్లని యాభరణములతో; వెలయువాని = ఒప్పుచున్నవానిని; కకుభిభంబులమీఁది = దిగ్గజములపైనున్న; కాంచనాగముఁబోలె = బంగారుకొండ - (మేరువు)వలె; వెలిదమ్మిగద్దియ = తెల్లతామరగడ్డపయి; పొడవులన్నియు = రూపములన్నియు - ప్రాణుల దేహములన్నియు; పొడమువాని = పుట్టువానిని; మొదలు.....గడయు = ఆది, మధ్యాంతములు; సచ్చిదానందకందమై = సచ్చిదానందములకు మూలమై; నలువ = చతుర్ముఖుని - బ్రహ్మను; చుభుకితపాఞ్శోధి = ఆచమించిన సముద్రముకలవాడు - అగస్త్యుడు; నుతుల = స్తోత్రములచే; తెలచె = తృప్తిపఱచెను. అలం. ఉపమ, ఉదాత్తము.

క. తెలచిన మొలచిన కృపకుం, గలచిన మదితోడ నతనిఁ గమలుజుఁ డగ్ర

స్థలిని నిలిపి పలుకులకన, ధళధళలు ముఖప్రభూణతలములఁ బొలయన్. 175

టీక. తెలచిన = సంతోషపెట్టఁగా; మొలచిన కృపకు = కలిగిన దయకు; కలచిన మదితోడ = చలించిన మనస్సుతో; కమలుజు = బ్రహ్మ; అగ్రస్థలి = సమీపమున; నిలిపి = ఉంచి; [ఎదుటి ప్రదేశమునందు] అని పూర్వటీక.] పలుకుల.....కళలు = పొందికగలమాటలయొక్క కాంతులు - తేటలు; ముఖప్రభూణముల = ముఖముతలవాకిటి ముందరిగదులయందు.

సీ. హంకారములు లేవె యుపపురందరహతోత్పాటనంబునకుఁ బొల్పడవుగాక

భ్రూభంగములు లేవె యాభీల వింధ్యగర్వ స్తంభనమునకు రావుగాక

చులుకాకృతులు లేవె జలరాశి విశ్వేషచూషణ క్రిడకుఁ బొరవుగాక

జాతరాగ్నులు లేవె జటితాపివాతాపితనుదాహమున ⁴నెదుర్కొనవుగాక

తే. నిష్ఠ నీమాడ్కి లోక ప్రతిష్ఠగుటిచి, దుష్టనిగ్రహశిష్టసంతుష్టి హేతు

రోషభీషణరేఖానిరూఢగాఢ,లీలఁ గ్రిడించు ప్రోడలు లేదుగాక.

176

1. మీద. చ. మీది. 2. క. గడయునడుములు మొదలు. 3. క. శోషణ. చ. ట. చూషణ.

4. చ. కెదుర్కొనవు.

టీక. ఉప.....త్పాటనంబునకు = మాట దేవేంద్రుడగు నహుషుని హతాత్కారముగ పదభ్రష్టుని జేయుటకు; పాల్పడవుగాక! = సిద్ధపడవుగాని. [పూర్వము నహుషుడు శశక్రతువు లొనరించి, యింద్రుడవి నొంది మునుల నవమానించి యగస్త్యునిచే సర్పమగునట్లు శపింపబడెనని భారత గాథ.] భూభంగములు = బొమముడిపాట్లు; అభీల.....స్తంభనమునకు = భయంకరమగు (ఎక్కువైన) వింధ్యవర్షతగర్వము నడ్డగించుటకు; రావు = అచూకలింపవు. [మేరువుతో పోటిచేయుచు, వింధ్యవర్షతము ఎక్కువగా పెరిగి, సూర్యచంద్రులగమనములను నిరోధింపగా అగస్త్యముని దాని విస్మంభణము నణచెనని గాథ.] చులుకాకృతులు = పుడిసిగులు; జల.....క్రీడకు = సముద్రమును పూర్తిగా త్రాగివేయునట్టి విలాసమునకు (పనికి); చొరవు = సిద్ధపడవు. [పూర్వము అగస్త్యుడు సముద్రమున దాగిన కాలకేయాదులగు రాక్షసులను బయటబెట్టుటకు దేవతలకోరికపయి సముద్రము నాచమించెను.] జాతరాగ్నులు = జాతరమునందున్న అగ్నులు; జటి...దాహమునకు = మునులను బాధించు వాతాపిరాక్షసునిశరీరమును కాల్చుటకు - జీర్ణించుకొనుటకు; ఎదుర్కొనవు = సిద్ధపడవు; నిష్ఠ = నియమముతో - పట్టుదలతో; లోకప్రతిష్ఠగూటిచి = లోకముల మేలికొఱకు; దుష్ట.....లీల = దుష్టనిగ్రహ = దురాత్ములను శిక్షించుటకు; శిష్టసంతుష్టి = ఉత్తముల సంతోషణము (రక్షణము) నకు; హేతు = కారణమైన; రోషభీషణ = కోపముచే భయంకరమైన; రేఖానిరూఢగాఢలీల = తేజస్సుతో స్థిరమైన గొప్పవిలాసముతో; క్రీడించు = ఆటలాడు; ప్రాడలు = నేర్పరులు. అలం. ఉదాత్తము. తే. భువనసంభవదుపసర్గనివహశాంతి, త్వన్ముఖంబునఁ జనఁ బెద్దతనముతోడ

నిందుధరుఁ డన హరి యన నే ననంగఁ, ప్రోపుగంటిమి మిత్రావరుణకుమార !

టీక. భువన.....శాంతి = లోకమునఁ బుట్టు ఉపద్రవములయొక్క అడఁగుట - నాశనము; త్వన్ముఖంబునఁ, చనఁ = నీమూలమున జరుగఁగా; పెద్దతనముతోడఁ = ప్రతిష్ఠతో; ఇందు ధరుఁడు = చంద్రశేఖరుఁడు - శివుఁడు; ప్రోపుగంటిమి = రక్షింపఁబడితిమి.

సీ. అని యాదరించి యమ్ముని వచ్చుటకుఁ బ్రయోజనముఁ దద్విశదోక్తిసరణిఁ దెలిసి యీవర్ధి¹వగుటకు నిది యెంత? యని శతానందుండు మున్నొక్కనాఁడు నిఖిల యువతిస్పృహకి నెక్కుడవుఁగాక యని తనయాత్మ నిర్మించి గాయత్రి యనియు, సావిత్రి యనియుఁ బ్రశస్తనామము లిడ్డ కూతుల నొసంగఁ గైకొని యతండు

తే. వారి నటదెచ్చి తనకూర్పువారిఁగూర్చి

యయుతనియుతుల కెఱిగింప నందు నయుతుఁ

డొల్లఁడయ్యె నిజోద్యోగ; మొల్లకున్న

నియుతునకుఁ బెండ్లిసేసెఁ గన్నియలదోయి.

178

టీక. ప్రయోజనము = కారణములు; తద్విశదోక్తిసరణి = స్పష్టమైన యతని మాటల శోరణిబట్టి; ఈవు = నీవు; అర్ధివి = యాచకుడవు-కోరినవాడవు; శతానందుండు = బ్రహ్మ; నిఖిల యువతిస్పృహకి = సమస్తయువతీస్పృహకంటెను; ఎక్కుడు = అధికము - అందమైనది; తనయాత్మ = తనమనమున; కూర్పు వారిఁగూర్చి = ఇష్టలగు; కన్యలలుగురించి = నిజోద్యోగము = తన(అగస్త్యుని) ప్రయత్నమును; ఒల్లఁడయ్యె = ఒప్పుకొనఁడయ్యెను - వివాహమున కంగీకరింపలేదు; కన్నియల దోయి = ఇద్దఱు కన్యకలను.

క. తనయాజ్ఞఁగూడ శతధృతి, తనయామణిఁ గైకొనని హతనయాశయుని

మును చట్టు వెడలనడిచెను, ముని కనలి కఠోరవర్ణముగఁ బలు కొలయన్. 179

టీక. తనయాజ్ఞాన్ = యాచితోష్ఠాన; శతస్థునినయామణిన్ = బ్రహ్మచర్యకను; కూడన్ = కూడుటకు - వివాహమగుటకు; కైకొనని = గ్రహించని; హతనయాశయునిన్ = నీతిసూర్యము తప్పిన వానిని; [బ్రహ్మచర్యానంతరము గార్హస్థ్యము ధర్మము; ఆ ధర్మమును అయితుండు మీఠెననుట.] చట్టన్ = శిష్యుని; మును = ముందుగా; ముని = అగస్త్యుడు; కనలి = కోపించి; కలుకు = మాట; కక్షోరవర్ణముగన్, బలయన్ = కక్షిసాక్షరములు కలవగునట్లుగా; పెదలనడిచెను = తఱిమివేసెను.

సీ. కుటిలాలకములు చీకటిప్రాగులగు; నైనఁ జిచ్చంద్రికాధ్యముల్ ¹చిత్తగతులు మధురోష్ఠములు రాగమహితంబులగు; నైన భావముల్ వైరాగ్యబంధురములు గురుకుచంబులు గర్వభరితంబు లగు; నైన హతదుర్వికారంబు లాశయంబు లలవోకనడలు మాంద్యయుతంబు లగు; నైన సంతరంగములు బోధాస్పదములు తే. పొగరుజూపులు ³చపలంబు లగునయైన, నిండు⁴మనములు మిక్కిలి ⁵నీశ్చలంబు లవుర! వీర⁶ల కన, నొప్పు నతివలందు, నిలిపె సమబుద్ధి ప్రియమూని నియుతమాని.

టీక. కుటిలాలకములు = మంకరలైన ముంగురులు; చీకటిప్రాగులు = చీకటిప్రాగులవలె నల్లనివి, అజ్ఞానమునకు దారిచూపునవి; ఐనన్ = అట్లునను; చిత్తగతులు = (ఉగిదల) మనోగతులు; చిచ్చంద్రికాధ్యముల్ = చిదానందసంపద కలివి; మధురోష్ఠములు = మధురములైన పెదవులు; రాగ మహితంబులు = ఎఱుపుతోఁగూడినవి, రజోగుణభూరితములు; వైరాగ్యబంధురములు = వైరాగ్య గుణముచే ఒప్పిదముగలవి; గర్వభరితంబులు = పొంకముగలవి, గర్వముగలవి; ఆశయములు = ఆభిప్రాయ ములు; హతదుర్వికారంబులు = చెడ్డతనములు కలివి; అలవోకనడలు = విలాసగమనములు; మాంద్య యుతంబులు = మెల్లనిని, మాంద్యగుణములతోఁగూడినవి; సంతరంగములు = మనస్సులు; బోధాస్పద ములు = జ్ఞానమునకు నిలయములయినవి; నియుతమాని = నియుతుడను అగస్త్య శిష్యుడు; అతివలం దున్ = స్త్రీలయందు - భార్యలయెడ, సమబుద్ధి = న్యాయమైన ఆశయమును, నిలిపెన్. [అతనిభార్యలు ఉత్తమలగుటచే రూపములు రాగాదిజనకము లయ్యెను, మనస్సులు నిర్మలములయి యుండుట నాతనికి వారియెడ ప్రీతి కలిగెననుట.] అలం. విరోధాభాసము.

క. ఈతఁ డిటులుండ మునుపటి, యాతఁడు హృల్లగ్గుగురుకృతానాదరుడై శీతనగసవిధవసుధకు, నేతెంచి మనోగతమున నిటు లూహించెన్. 181

టీక. మునుపటియాతఁడు = మొదటివాఁడు - అయితుఁడు; హృల్లగ్గు.....నాదరుడై = మనస్సునందు తగుల్కొనియున్న గురుతిరస్కారము కలవాడై; శీత.....వసుధకున్ = హిమాలయ ప్రాంతభూమికి.

చ. చిలుకలు ¹కమ్మతెమ్మెరలు శీతమయూఖుఁడు దేటు లాదిగాఁ గల ననవిల్లుసాధననికాయము వేలముపట్టు లంగనా కుల; మటుగాన దాని విక్షగొట్టక ²తృప్తైకదొట్ట వీతరా గులమని విష్టవీరెదరు కొందఱు బోడలు నానోగండలై. 182

టీక. కమ్మతెమ్మెరలు = మలయానిలములు; శీతమయూఖుఁడు = చంద్రుడు; ననవిల్లు..... నికాయము = మన్తధుని సాధనములగు పరివారములు; అంగనాకులము = స్త్రీలసమూహము; వేలము

1. చ. చిత్తరతులు. ట. చిత్తగతులు. 2. క. బాభ. చ. ట. బాధు. 3. చ. చలపం. 4. చ. మయము. 5. చ. నిశ్చలంబు ట. నిష్ఫలంబు. 6. చ. గమ్మ. ట. గుమ్మ. 7. చ. ట. తృప్తైకవెక్కివీగ. 8. చ. గేడ. ట. గెండ.

వట్టులు = శిబిరస్థానములు; [మద్భుత కని భావము.] దానికొక = మీదివస్తుసముదాయమును; విడగొట్టక = త్రోసివేయక; బోడలు = సన్న్యాసులు; నానగండలై = సిగ్గుమాలినవారై; తృట్టు = దప్పి - ఆశ; ఎగదొట్టకొక = రేగఁగా; వీతరాగులము, అని = పోయిన రాగాదులు కలవారము, అని; విట్టి వీగెదరు = మిగుల గర్వింతురు.

క. జడలఁట చుట్టం! గట్టం, గడవసమఁట! మేరఁ గప్పఁ గామాయమఁట!

యడవుల నవయు తపస్వికిఁ, గడు సౌఖ్యమెకోరు సతికిఁ గలయిక తగునే? 183

టీక. చుట్టకొక = చుట్టుకొనుటకు; జడలఁట - కట్టకొక = కట్టుకొనుటకు; కడవసము = కృష్ణజీనము; కమాయము = కావిగుడ్డ; అడవులకొక = అడవులందు; నవయు తపస్వికికొక = శుష్కించు మునికిని; కడుకొక = మిక్కిలిగ; సౌఖ్యమె కోరు సతికికొక = సుఖమునే అభిలషించు వనితకును; కలయిక = సంధానము; తగునే? అలం. విషయము.

సీ. ఉర్విధరము లెక్కి యుటుకనే కుచకుంభయుగ మొల్లఁ¹గాక తా నుటుకుమనిన
వాడికై దువులపై వ్రాలనే నిడుఁజూపువా లొల్లఁగాక తా వ్రాలు మనిన
మున్నీటిసుడి వడి మునుఁగనే నతసాభిః గననొల్లఁగాక తా మునుఁగు మనిన
బెడఁగారు కాలాహిఁ దొడుకనే నూఁగారుతోడుసొల్లఁగాక తా దొడుకు మనిన

తే. జెప్పి గురుఁ డేమి పనిచినఁ జేయలేనె? కావె తనసొమ్ము మామకకాయకర్త
గతులు; మొట్టో యవంగ లింగంబు గట్టు, జంగమన నంగనలఁగూర్చు జనదుగాక!

టీక. ఉర్విధరములు = కొండలు; ఉటుకనే = క్రిందికి దుముకలేనా? ఒల్లఁగాక! = అంగీకరింపనుగాని; తాను = గురువు - అగస్త్యుఁడు; [ఇచట కుచములకును కొండలకును సామ్యము.] వాడికై దువులపై = తీక్షణమైన ఆయుధములమీఁద; నిడుఁజూపువాలు = సోఁగయైన స్త్రీల వాలుచూపును; మున్నీటి = సముద్రముయొక్క; సుడిన్ = అలయందు; వేగముగా; నతసాభి = లోఁతైన బొడ్డును; కనకొక = చూచుటకు; బెడఁగాలు = ప్రకాశించు - అదమైన; కాలాహికొక = నల్లత్రాచును; తొడుకనే? - పట్టుకొననా? నూఁగారుతోడును = స్త్రీల రోమావళిసంబంధమును; [ఇచట చూపులకు, కత్తులకు - బొడ్డునకు, అలకు - నూఁగారునకు, నల్లత్రాచునకు పోలిక.] పనిచినకొక = అజ్ఞాపించినను; మామకకాయకర్తగతులు = నా శరీరమున నగు పనులరీతులు; తనసొమ్ముకావె = తనసొమ్ముకావా? మొట్టో = (అక్కఱలేదనుటను సూచించు అనుకరణము;) అంగనలకొక = స్త్రీలను; కూర్చొక = బొందించుటకు; చనదు = తగదు; అలం. లోకోక్తి, వ్యంగ్యోపమ.

తే. నెయ్యుఁడు డట్టి పనికి నియుతుఁడు తగుఁగాక, గృహితకంటె వేటె కీడుగలదె?

గురుహితంబు నూఁది యురిఁబడ నే నోప, ననుచు బ్రహ్మచర్య మయుతుఁ డొంది.

టీక. నెయ్యుఁడు = మిత్రుఁడు; గృహితకంటె = గృహస్థుఁడగుటకంటె; ఊఁది = పూని; ఊరిఁబడకొక = ఊరిలో పడుటకు - కష్టములపా లగుటకు; నేను, ఓపకొక = నేను సహింపను.

మ. సుముఖాంతఃకరణంబు మత్సరము నొత్తుకర్ణంబునుం బాసి ధౌ

తమణీ దర్పణరీతిఁ జెన్నుగఁ దదంతర్లగ్నమై యాదిత

త్వము దీపింపఁ దపం బొనర్చు జటిలవ్యాఘ్రం బనాఘ్రాత పు

ష్పముచందంబగు మేన నూను నియమభ్రాష్ట్రాగ్నిఁ ద్రుంగించుచున్. 186

1. ట. నోరఁగా. 2. క. నిడుచూపు. చ. ట. నిడుఁజూపు. క. మున్నీటసుడి. 3. క. దగ్గించు, చ. దుగ్గించు.

టీక. జటిలవ్యాఘ్రంబు = మునిశ్రేష్ఠుఁడు - ఆయుఁడు; [జటిలవ్యాఘ్రంబు = ఋషి శ్రేష్ఠుని అని పూర్వటీక.] అనాఘాతపుష్పము చందంబు, అగు = వాసనచూడని పూవుచేతిదైన - అఘ్రితప్రహ్వచర్యముకలదైన; మేనక = శరీరమున; ఊసు = జహించునట్టి; నియమశ్రావ్యుని = నియమము అను మంగలపునిప్పుచే; త్రుంగించుచుకొ = నశింపజేయుచు; సుముఖాంతకరణంబుకొ = ఆచూకాలమగు (నిర్మలమగు) మనస్సండు; మత్స్యముకొ = అనూయచు; ఔత్సక్యంబుచుకొ = ఉక్కుంతచు - తీవ్రమగు ఇచ్చుచు; పాసి = విడిచి; ఛాతమణిదర్పణాంతికొ = నిర్మలమగు మణులయద్దము రీతిని? చెప్పుగన్ = చక్కగ; తదంత ర్థగ్నమై = ఆ మనస్సులో తగుల్కొని - ఉండి; ఆదితత్త్వము = పరమాత్మ? దీపింపన్ = ప్రకాశింపఁగాకపాటు, ఒనర్చెన్. అలం. ఉపమ, రూపకము.

క. సర్వాతిరిక్తధృతి యగు, నుర్విసురసాస్వభౌము నుగ్రతపమునం
బర్వే భయజ్వరదాహ మ, ఖర్వోద్ధతి నఖిలభువనగర్భములందున్, 187

టీక. సర్వాతిరిక్తధృతి = అందఱికంటెను ఎక్కువగు ధైర్యము కలవాఁడు; ఉర్వి..... తపమునకొ = బ్రహ్మణోక్తముని (ఆయుతుని) ఘోరతపస్సువలన; నిఖిల..... లందుకొ = సమస్త లోకములయొక్కయు లోపలిభాగములందు; అఖర్వోద్ధతికొ = అడ్డులేని అధిక్యమున - ఆర్భాటముతో; భయజ్వరదాహము = భయము అను జ్వరముయొక్క మంట; పర్వేకొ = వ్యాపించెను.

క. మినుమినుకు మినుకు మనియెకొ, బెనుమినుకులబరణి ధరణి బిట్టుటాడెకొ
వననిధులు విరిసెఁ గురిసెకొ, గనగనగన మచుచు నిప్పుకలు గుప్పలుగన్. 188

టీక. పెను.....బరణి = గొప్పకాంతులకు నిధి; మినుమినుకు = సూర్యుఁడు - మినుకు మనియెకొ = మినుకుమినుకులాడెను; ధరణి = భూమి; బిట్టు = వేగముగ; ఊటాడెకొ = గజగజలాడెను; వననిధులు = సముద్రములు; విరిసెకొ = పొంగెను; నిప్పుకలు = అగ్నికణములు; గుప్పలుగన్ = తిప్పలుగ; కురిసెకొ. అలం. అనుప్రాసము.

ఉ. అత్తటి నిప్పు ద్రొక్కినట్లు లొడలఁ 1దేల్పొనినట్లు లావ యు
వ్వెత్తుగఁ ద్రావినట్లు విబుధేశుఁడు మాణవకోగ్రనిష్ఠకుకొ
జిత్తమునం దపించి యతిశీఘ్రగతికొ ఊతి 2కేఁగుదెంచెఁ ద
ద్వైతము మానిపింతు నని వృద్ధమహీసుర వేషధారియై. 189

టీక. అత్తటికొ = అయుతతపస్సమయమున; విబుధేశుఁడు = ఇంద్రుఁడు (కర్త) లొడలకొ = తలవై; దేల్పొనినట్లు = తేలు కట్టినట్లును; అవ = ఆవరణము; ఉవ్వెత్తుగకొ = నిరవశేషముగ - సమృద్ధిగా; మాణవకోగ్రనిష్ఠకుకొ = బ్రహ్మచారియగు ఆయుతుని భయంకరమైన తపోనిష్ఠకు; తద్వైతముకొ = ఆతనివనిని - తపస్సు నాచరింపుటను; వృద్ధ.....ధారియై = ముసలిబ్రహ్మణుని వేషమును ధరించినవాడై; ఊతికొ, ఏఁగుదెంచెకొ = భూమికి దిగెను.

నీ. జీర్ణైకృత్తివేష్టితశాస్త్రశబళికా 3వారవేటిక లొక్క 4వటువు పూనఁ
గంబళకటబ్రుసీకాషాయకరకంబు లొక్కయంతేవాని యుద్వహింప
నామ్లికాఫలసారయవస క్తుతండుల సూపాదు లొక్కశిష్యుండు మోవ
సమిదాజ్యోపూర్ణకీదక 5కుశస్రుక్ స్రువచయ మొక్క 7చాతుండు సంగ్రహింపఁ

1. చ. రెడ్డిని. 2. చ. దెంచి. 3. చ. సార. 4. చ. చట్టు. 5. క. పూర. చ. పూర్ణ. 6. క. కుచ. చ. కుశ. 7. చ. శైశ్వుండు.

తే. ¹దలుగుదామెనఁ బెనఁచిన గళముతోడఁ, జంట వెన్నాడు క్రేపుతోఁ జాల నలసి
నడచు ధేనువు నొక²చిన్నవడుగురొప్ప, నయుతునాశ్రమవాట మయ్యతిధి డాసి.

టీక. జీర్ణ... పేటికలు - జీర్ణకృత్తివేష్టిత = ప్రాత జంకచర్మముచే చుట్టబడిన;
శాస్త్రశబకాళికావారపేటికలు = శాస్త్రముల వేర్వేరు విభాగములున్న పెట్టెలను; వటువు = బ్రహ్మ
చారి; పూనక్ = పట్టుకొనఁగా [శబలికా = నానావర్ణమైన] అని పూర్వటీక.] కంబళ.....కర
కంబులు = కంబళి; చాప, అసనము, కావిగుడ్డలు, కమండలువులను; అంతేవాసి = శిష్యుడు; ఉద్వ
హింపక్ = పట్టుకొనఁగా; అమ్మికా.....సూపాదులు = చింతపండు, బియ్యపుసిండి, బియ్యము, పప్పు,
మొదలగువానిని; మోవక్ = మోయఁగా; సమి.....చయము - సమితీ = సమిధలు; ఆజ్యపూర్ణ
కీచక = నేతితోనిండిన వెదురుబొంగు (పాత్రము); కుశ = దర్భలు; సుక్ సువచయము = హోమ
పాత్రముల సమూహమును; ఛాత్రుడు = శిష్యుడు; సంగ్రహింపక్ = పట్టుకొనఁగా; [ఇచట పూర్వ
టీకలో 'కీచకకుచ' అను పాతముననుసరించి 'వెదురుసోల' అను అర్థము వ్రాయబడినది. అది అసంగతము.]
తలుగుదామెనక్ = పలుపుత్రాటిలో; పెనచిన = పెనవేసిన - కట్టిన; గళముతోడక్ = మెడతో;
క్రేపుతోక్ = దూడతో; వడుగు = బ్రహ్మచారి; రొప్పక్ = త్రోలఁగా; ఆశ్రమవాటము =
ఆశ్రమప్రదేశము; డాసి = సమీపించి. అలం. స్వభావోక్తి.

క. శిరసు వడంకఁగఁ దెల్లఁగ, నరసిన గృహమేధినియును నడచె దదంగం

బిరవుకొని పట్టుచాలక, జర కొంత వినిర్గమించి చనుదెంచుక్రియన్. 191

టీక. నరసిన = పండిపోయిన; గృహమేధినియును = గృహిణియును; తదంగంబు = అతని
దేహమును; బిరవుకొని = ఆక్రమించి; పట్టుచాలక = అవకాశము సరిపోక; జర = ముసలితనము; వినిర్గ
మించి = బయలుదేరి; చనుదెంచుక్రియన్ = వచ్చుచున్నదో యన. అలం. ఉత్పేక్ష.

వ. ఇట్లు కుహనాహితాగ్నియుఁ దైర్థిక వేషాభినయ నిపుణుండు నగు నాఖండలుండు
తః ప్రభావతరంగితం బగు తదాశ్రమంబునఁ బటకుటికామండపమధ్యంబున నథ్యా
సించి మాధ్యాహ్నిక క్రియాచరణానంతరంబునం బ్రాణాగ్నిహోత్ర ప్రీణనంబు
ననుసంధించి యతిస్థిగవర్ణముగ్ధాకృతియుఁ జతురపదవిన్యాసధన్యాసీకయునై
శిశుకవికవితయుం⁴బోలె నున్న హోమధేనువునకుఁ బథశ్రమంబు నోసరించుచు
నుచితగతి నొక్కింతతడవు విశ్రమించి సచ్చాత్రుండై మెత్తమెత్తన చని
యెండ⁷కండక్రొవ్వు దలుగు నత్తటి సరిత్తీరంబునకు సాయంసంధ్యాసము
పాసనార్థంబు నిర్గమింప నుద్యుక్తుండై ముక్తసమాధి యగు నయుతునికడకుం
జనుటయు నతం డతనికి నాతిధేయంబు ప్రియంబున నాచరించి సుఖాసీనుఁ
గావించి యాగమనకారణం బడుగుటయుఁ గృత్రిమముని ధాత్రీసురపుత్రున
కిట్లనియె.

టీక. కుహనాహితాగ్ని = కపటపు గృహస్థు; తైర్థిక.....నిపుణుండును = తీర్థయాత్రకు
పోవువాని వేషము ధరించుటలో [అట్లు నటించుటలో] నేర్పరియు; ఆఖండలుండు = ఇంద్రుడు; తః...
తరంగితంబు = తపోవహత్వమున కలకలలాడునది; పటకుటికామధ్యంబునక్ = గుడారపుమధ్యము
నందు; ఆధ్యాసించి = కూరుచుండి; ప్రాణాగ్నిహోత్ర ప్రీణనంబున్ = ప్రాణాహుతిని సీకరించుటను -

1. చ. దలుగు. 2. చ. చిన్ని. 3. క. కవి. చ. నుకవి. 4. చ. బోని. 5. క. నొక్కించుకత్

చ. నొక్కింతద. 6. క. సచ్చాత్రు. 7. చ. మండ.

భోజనమును; అనుసంధించి = కూర్చి - చేసి; అతి.....కృతియై = (కవిత్వపక్షమున) మిక్కిలి సుకుమారములగు నక్షములు కలదియు; (దేవపక్షమున, మిక్కిలి ఆర్థజీయముగు రుగ్మతోడి దేహ కలదియు; చతుర.....ధన్యాసికయై = (కవిత్వపక్షమున) చమత్కారములగు పదముల కూర్పుచే యోగ్యమైనదియు; (గోపక్షమున) చక్కని యడుగులుంచుటచే - చక్కని నడకలచే ధన్యమగునదియు; పక్షశ్రమము = మార్గాయాసమును - దారిబడచకను; ఓచించుచు = పోగొట్టుచు; సచ్చాత్మంజై = శిష్యులతోఁగూడుకొన్నవాడై; ఎండకండ్రొత్త శఙ్ఖగుచత్తరీ = ఎండయొక్క తీక్షణ తగ్గినసమయమున - ప్రాదు వాలినపెదవు; సరితీరంబునకు = విడియొడ్డునకు; సాయం...నార్థంబు = సాయంకాల సంతాపవదనము నిర్వర్తించుటకొఱకు; నిర్గమిక = బయలుదేఱుటకు; ఉద్వృత్తంజై = సిద్ధపడినవాడై; ముక్తసమాధి = విడువబడిన యోగసమాధికలవాడు; ఆరిగ్గేయంబు = ఆరిగి సత్కారమును; సుఖాసీను = సుఖముగా కూర్చున్నవానిని; కృత్రిమము = కపటవానప్రస్థుడు; ధాతీసురపుత్రునకు = బ్రహ్మణకుమారుడైన అయుతునికూర్చి.

చ. అమృతభుగాస్పదంబు విశదాప్సరము నవపారిజాతము

ఖ్యమహిజరాజిరాజిత మనంతఫలాయతనంబు నిత్యగ

మృము నగు నొక్కయాశ్రమము హైమనగోపరిసీమ నుల్లసి

ల్లు మదధివాసమై; మదము లోభము క్రోధము మొల్దు దచ్చటన్. 193

టీక. ఈ పద్యమున ఇంద్రుడు తననివాసమునుగూర్చి, తెలుపుచు శ్రేష్ఠరూపమున తా నింద్రుడైన సంగతియు వివరించుచున్నాడు. అమృతభుగాస్పదంబు = (ఉభయపక్షమునను) దేవతలకు నివాసమైనది; విశదాప్సరము = (ఆశ్రమ. ప.) స్వచ్ఛజలములతోఁ గూడిన సరస్సు కలది; (స్వర్గ. ప.) పరిశుద్ధులగు అప్సరసలతోఁ గూడినది; నవ.....రాజితము = (ఆశ్రమ. ప.) క్రొత్త (మిత) పారిజాతము మొదలగు వృక్షములగుంపుచే ప్రకాశించునది. (స్వర్గ. ప.) కొనియాడఁదగిన పారిజాతాది వృక్షసమూహములు కలది; అనంతఫలాయతనంబు = (ఆశ్రమ. ప.) అంతములేని ఫలములకు స్థానమైనది (స్వర్గ. ప.) గొప్ప స్వర్గమైనదియు - (ఫలాయతనము = స్వర్గము); హైమనగోపరిసీమ = (ఉభయ. ప) మేరువర్వతశిఖరభాగమున మదధివాసమై = నాకు నివాసమై; ఉల్లసిల్లు = వెలయును; మొల్దు = అంకురించదు - పుట్టదు. ఆలం. శ్లేష.

క. శ్రీసఖులు సుగుణరత్నా, వాసులు సమవర్తన ప్రసర్తులు నయ్యున్

నాసరివారలు గని మనఁగా సుఖనై యే నొనర్తుఁ గాపుర మచటన్. 194

టీక. ఈ పద్యమున మిగిలిన మువ్వురు దిక్పతులు - కుబేర, వరుణ, యములు సూచించబడుచున్నారు. శ్రీసఖులు = సంపద్యుత్తులు, కుబేరపక్షమున (ధనపతులు.) సుగుణరత్నావాసులు = శ్రేష్ఠగుణములకు నిధులు, (వరుణపక్షమున - గుణసముద్రులు); సమవర్తనప్రవృత్తులు = సరిసమానముగ - నిష్పక్షపాతముగ నడచువారు, (యమునిపక్షమునని యమపద్ధికలవారు) ఆయ్యాన్ = అయియుండి; నాసరివారలు = నాతో సమానమైనవారు; మనఁగా = వర్తింపఁగా.

లే. అఖిలధర్మంబులందు గార్వాస్థ్య మెన్న, మత్కుటుంబిని తన్నిష్ఠ నోర్పుగలిగి

జగతిఁ దీర్థాచరణబుద్ధి సంచరింతు, ధృవతపోగామి! యీమేను ధృవముగామి.

టీక. గార్వాస్థ్యము = గృహస్థవృత్తి; ఉత్కుటుంబు = గొప్పది; ధృవతపోగామి! = శ్రీర తపోదీక్ష కల మునీ!

ఉ. కంచి భజించి శేషగిరిఁ గన్గొని యాదిము రంగధాముఁ గీ

ర్తించి ప్రయాగమాధవు నుతించి గయాప్రియు శ్రీగదాధరున్

గాంచి కరిద్విషన్నగళిఖామణికి బ్రణమిల్లి వార్ధి నే
తెంచిన కొయ్యవేల్పుఁ గని దిక్కుల తీర్థములెల్ల నాడుచున్.

196

టీక. శేషగిరి = తిరుపతిని; ఆదిముక్ = మూలపురుషుని; రంగధాముక్ = క్రీరంగవాసి. రంగసాధుని; కరిద్విషన్నగళిఖామణికి = గొప్పదైన సింహాచలమునకు; వార్ధి, ఏ తెంచిన = సముద్రము నుండి కొట్టుకొని వచ్చిన; కొయ్యవేల్పు = జగన్నాథుని; తీర్థములు, ఎల్ల, ఆడుచు = పుణ్య స్థలములందు తిరుగుచు.

ఉత్సాహ. వచ్చినచ్చి కల్పకంబువంటి యొంటివానిఁ గ
న్నిచ్చుపచ్చు గ్రచ్చుకాయ తెంచి యాడువాని ¹మే
విచ్చు ²నచ్చగంటివాని వింటి వెన్న ³ముచ్చున
ప్పచ్చివిల్లుఁ గన్నతండ్రి బాండురంగవిట్టలున్.

197

టీక. కల్పకంబువంటివంటి = కల్పవృక్షబువంటి, ఒంటివాని = ఒంటరిగా లక్ష్మీవిరహితముగా; ఉన్నవాని; కన్నిచ్చుపచ్చు = కంటి కింపగు; మేవిచ్చు నచ్చగంటివాని = పార్శ్వము (ఆఱ భాగము) వికసించియున్న - తెలువబడిన చక్కని కన్నులు గలవానిని; వెన్నముచ్చు = వెన్న దొంగను; పచ్చివిల్లుగన్న తండ్రి = మత్తధుని జనకునివింటిన్.. అలం. పరికరము.

వ. విని యద్దేవాదిదేవు నేవింపం జనువాడనై వైజాడ సపరిచ్ఛదంబుగా ⁴నేఁగు
దెంచితి ⁵నీ వెవ్వడ? వెద్ది యభిలషించి భువనభయానకంబగు తపం బాచ
రించెదు? వాచంయమివంశ ⁶కరీరంబ! యీ శరీరసాదంబునకు నాదికారణంబగు
నీహృదయం ⁷బదయం బని యుచ్చరించుటన నోరు పొక్కుచున్నయది. ⁸యున్నది
యున్నయట్ల నొడువుమనుడు నవ్వడు విట్లనియె.

198

టీక. వైజాడ = పయిరీతిని; సపరిచ్ఛదంబుగా = సపరివారముగా; భువనభయానకంబు = లోకములకు మిగుల భయముఁ గల్గించునది; వాచంయమివంశకరీరంబ! = మునికులమున కంకురమున వాఁడా! - మునికిశోరమా! శరీరసాదంబునకు = శరీరముతీణించుటకు; ['నాశమునకు' అని పూర్వటీక.] పొక్కుచున్నయది = భాధపడుచున్నది. వడువు = వటువు - బ్రహ్మచారి.

క. ప్రయతః డను ముగికుమారుడ; నయతుం డనువాడ; నియతు నగ్రజాడ గత
స్తయ! విస్తయావహతపో, నియతి వెలుఁగు కలశజన్తునికి శిష్యుండన్.

199

టీక. గతస్తయ! = గర్వములేనివాడా! అగ్రజాడ = అన్నను; విస్తయావహతపో = ఆశ్చర్యకరమగు తనోనిష్ఠచే; వెలుఁగు = ప్రకాశించునట్టి; కలశజన్తునికి = అగస్త్యునికి.

క. కులశిఖరినిభులు తనకుం, గలశిష్యులలోన నెల్లగారవ మారం

గలశీసుతుండు కరుణా, కలశీతలదృష్టి బెరయఁగా మముఁ జూచున్.

200

టీక. కులశిఖరినిభులు = కులవర్షతములతో సమానులు; గారవము, ఆర = వాత్సల్యము కలుగఁగా; కలశీసుతుండు = అగస్త్యుండు; కరుణా.....దృష్టి = దయతోఁ గూడిన చల్లనిచూపు; బెరయఁగా = వ్యాపింపఁగా.

1. క. మో. 2. చ. వెచ్చ. 3. క. ముచ్చు. చ. ముచ్చు. 4. చ. జను. 5. క. నీవ్వెడ. 6. క. కంటి రవంబ! చ. కరీరంబ! 7. క. లోలేదు. చ. లోకలదు. 8. క. లోలేదు.

ఉ. దాతయు దైవముం గురుడుఁ దల్లియుఁ దండ్రియునై యభేద్య వి
ద్యాతిశయంబు రాజొనిపి యమ్ముని మున్నొకనాఁడు ధాతృసు
జాతలసత్ స్థితాస్య ¹జలజాతల జాతలతాంతసాయక
ద్వోతల నొక్కయిద్దఱు తలోదరులకొ మముఁ జూచి యిట్లనున్. 201

టీక. దాతయు = ఇచ్చువాఁడు; అభేద్యవిద్యాతిశయంబు = ఎరులేని - గొప్పవిద్య. రాజొనిపి = వచ్చునట్లు చేసి; ధాతృసుజాతలకొ = బ్రహ్మపుత్రికలను; స.....జాతలకొ = చిఱు నవ్వుతోడి ముఖము ఆచుచుండ్రుడు కలవారిని; జాత.....ద్వోతలకొ = మర్త్యభూభాణములవలె కానఁబడువారిని; తలోదరులకొ = యువతులను; మమున్ = సోదరులగుమమ్ము. అలం. ఉపమ, రూపకము.

క. మీకని కొనితెచ్చితి నా, లీకాసను వేడి యిన్న లిననయనల మీ
కో కుట్టలార! పాణి, స్వీకృతి జ్యేష్ఠానుపూర్విక జేకొనుఁ డనుడున్. 202

టీక. నాళీకాసనుకొ = కమలాసకుండగు బ్రహ్మ; జ్యేష్ఠానుపూర్వికొ = జ్యేష్ఠానుక్రమమున; (పెద్దవాఁడు పెద్దదానిని - చిన్నవాఁడు చిన్నదానిని) పాణిస్వీకృతికొ చేకొనుఁడు = పాణిగ్రహణము చేసికొనుఁడు - వివాహమాడుఁడు; అనుడుకొ = అని పలుకగా.

క. అవగుణగణశేవధు లగు, ధవళాక్షుల కీడు దలఁచి దారాదరణ
వ్యవహృతికి మాటుమొగ మిడి, యవుగా దని కొన్నిమాట లాడితి నతనిన్.

టీక. అవగుణగణశేవధులు = చెడ్డగుణములగుంపునకు నిధులు; ధవళాక్షుల కీడు = స్త్రీలవలని యాపద; దారాదరణవ్యవహృతికొ = భార్యను స్వీకరించు పనికి - వివాహమాడుటకు; మాటుమొగము, ఇడి = ఇష్టపడక; అవుఁగాదని = విమర్శించి.

క. ఆడినఁ గూడిన కినుకకొ, వీడిన జడముడియుఁ బొగలువెడలెడి చూపుల్
పోడిమిగొనునట్టూర్పులు, వాడినదొడమును మేన వడియుఁ జెమరునై. 204

టీక. కూడిన, కినుకకొ = కలిగిన కోపముచే; పొగలువెడలెడి = మాటుగ్రక్కుచున్న; పోడిమిగొను = ఒప్పిదమైన; వాడిన = కలతపడిన; మేనకొ, వడియు = శరీరమున కారునట్టి; చెమరునై = చెమ్మటయుఁగలవాడై. అలం. స్వభావోక్తి.

క. శపియింపఁగఁ దలఁచియు న, త్తపసి యుడిగెఁ గలువఁదలఁచి తానె యుడుగు పా
ముపగిది; శిఖ విడినంతనె, విపులామరవిపులకోపవిషముం దిరుగున్. 205

టీక. తానె, యుడుగు = తానే యుపశమించునట్టి; శిఖ = పడగ, జుట్టుముడి; విపులా..... విషముకొ = బ్రహ్మజులయొక్క గొప్ప కోపవిషమును; దిరుగుకొ = మరలిపోవును - తగ్గిపోవును. అలం. ఉపమ, రూపకము.

క. నను వెడల నడిచి నాత, మ్మునికి వివాహం బొనర్చె ముని కనకచిభా
జనకతనుద్యుతివిభవల, వనరుహాభవమానసోద్భవల నా కవలన్. 206

టీక. వెడలనడిచి = తఱిమిచేసి; కనక.....విభవలకొ = బంగారుకాంతివంటి దేహ కాంతితో ప్రకాశించువారిని; వన.....ద్యవలకొ = బ్రహ్మమానసపుత్రికలను; కవలకొ = ఇద్దఱిని.

క. సలసలమను కలశుజావె, గలపుంగినుక యను నెసటఁ గలవడి ఎడి నొ
దల యంటి చూచుకొని యే, నిలువెడలితి నాక్షణంబ యెత్తినభీతిన్. 207

టీక. కలశజువెగ్గలపుగిరుక = అగస్త్యునివిపరీతకోపము; కలవడి = కలతపడి-క్రాగి; వడిక్ = వేగముగా; ఔదలయంటి = తలతాకి - (కాలినదే మోయని తడిచిచూచి; ఎత్తినభీతిక్ = హెచ్చయిన భయముతో; అలం. రూపకము.

ఆ. ¹విష నిభంబులైన విషయాభిలాషంబు, లెల్ల ²జెల్లబెట్టి యేను బ్రహ్మ
చర్యధుర్యపుత్తి సవరించుచున్నాడ, సుగ్రతపము మోక్ష మొందు కోర్కె.

టీక. విషనిభంబులు = విషసమానములు; విషయాభిలాషంబులు = భోగేచ్ఛలు; జెల్లబెట్టి = విడిచి; బ్రహ్మ.....పుత్తిక్ = బ్రహ్మచర్యదీక్షయందు; సుగ్రతపము = గొప్పతపస్సు.

క. అనుడు దరహాసరసమునఁ, దన వదనజరద్విధుండు ³తారుణ్యము గై
కొన ముండాందోళనమే, శనమున శిర మమర మాయలఁ డిట్లనియెన్. 209

టీక. దరహాసరసమునఁ = చిరునవ్వుయొక్క సారము (రసమున; వదనజరద్విధుండు = ముఖము అను ముసలిచంద్రుడు; (ఆ గృహస్థ ముదసలి యగుటచే నతనిముఖము ముసలిచంద్రునితో పోల్పబడినది;) తారుణ్యముక్, కైకొనఁ = యౌవనమును పొందఁగా - మిగుల ప్రకాశింపఁగా; ముండాందోళనమేశనమునఁ = ఊగించుటతోడి కలయికతో; శిరము, అమరఁ = తల ఒప్పుగా. అనఁగా - తలను ఆడించుచు; మాయలఁడు - కవటగృహస్థ - ఇంద్రుడు అలం. రూపకము.

చ. ప్రయుతుఁడు మత్సఖుం డతనిప్రాభవముక్ భవముక్ సుధీజన
ప్రియజనకంబు; లా గుణగరిష్ఠునిజ్యేష్ఠతనూజుఁ డౌట మ
న్నయనయుగంబు హర్షసుధ నానె నినుం గనుగొన్న, సాధు బో
ధయుత! భవద్విరుద్ధచరితంబు శ్రవఃపుటసూచి ⁴యయ్యెడున్. 210

టీక. మత్సఖుండు = నామిత్రుడు; ప్రాభవముక్ = గొప్పతనమును; భవముక్ = సంసారమును - కుటుంబమును; సుధీ.....కంబులు = విద్వాంసులకు సంతోషదాయకములు; మన్నయన యుగంబు = నా రెండు కన్నులును; నినుక్; కనుగొన్నఁ = చూడఁగా; హర్షసుధఁ, అనెఁ = సంతోషామృతమును పొందెను; సాధుబోధయుత! ఉత్తమజ్ఞానము కలవాడా! భవద్విరుద్ధచరితంబు = నీ విపరీతస్వభావము - సంసారము నొల్లకుండుట; శ్రవఃపుటసూచి = (దొప్పలవంటి) చెవులకు సూచి - వివరానిది. అయ్యెడున్ = అగుచున్నది.

మ. కులధర్మం బెడలించి శ్రీగురునకుఁ గోపంబు పుట్టించి మి
త్రులసౌభ్రాత్రనివాసదేశముల నీతోఁబట్టులం బాసి ని
శ్చలతఁ వ్రేలెద పుట్టిగట్టుకొని; దుస్సాధంబు సుష్టా స్తర
జ్వలనజ్వాలిక సోకనీక నిలుపఁ జ్ఞానామృతస్యందమున్. 211

టీక. ఎడలించి = త్రోసివేసి; మిత్రులఁ = హితులను; సౌభ్రాత్రనివాసదేశములఁ = ఉత్తమసోదరభావ, నివాసభూములను; నిశ్చింతఁ = నిర్విచారముగ; ఉట్టికట్టుకొని వ్రేలెదవు = అడియాసలు పడియెదవు; జ్ఞానామృతస్యందముక్ = జ్ఞానము అనెడి అమృతధారను; (నేతిధారలు) స్తరజ్వలనజ్వాలిక, సోకనీక = మన్నధుండను నగ్నిజ్వాలను తాకనీక; నిలుపఁ = వేటుగా ఉంచుటకు; దుస్సాధంబు, సుష్టా! = అసాధ్యముకదా! [నేయి అన్నియందు పడి, దానిని జ్వలింపజేయుట స్వభావము; దానిని తప్పించుటయు అసాధ్యము. అట్లే ఎట్టిజ్ఞానియైనను, మన్నధునికి లొంగవలసినవాడే యవుట] అలం. రూపకము.

చ. చలనవిహీనవృత్తి సజిసన్న పరాశరుఁ డాదియైన య
య్యల యల రాయవంటి హృదయంబులు నీరుగఁజేయు బోయ పూ
విలుతున కెంత దొడ్డపని వెన్నెల బిట్టని కాసినంతలో
1 పలన కరంగి పొంగు పసిబాలురచిత్తము మెత్తచేయఁగన్.

212

టీక. చలనవిహీనవృత్తి = నిశ్చలదీక్షయందు; సజిసన్న = పేరుపడిన; అయ్యల = ఉత్తముల
యొక్క; బోయ = వేటకాడైన; బిట్టని = దట్టముగా; కాసినంతలోపలన = విరియులోపుగానే;
ఎంతదొడ్డపని! = ఘనకార్యము కాదుగదా! (మన్మథుని విరికొలలకు లొంగనివా రుండరనుట.) అలం.
అర్థాపత్తి.

మ. లలితాగారవిహారులై మణిమయాలంకారులై శీలవ
ల్లలనాలాలితులై యమూల్యమృదుచేలదోయితాకారులై
కలమాన్నప్రియులై సుగంధధరులై కందర్పునింబోని భూ
తలనాథుల్ జనకాదు లొందిరికదా తత్తాదృగానందముల్.

213

టీక. లలితాగారవిహారులై = సౌధములందు విహరించువాడై; మణిమయాలంకారులై = రత్న
భూషణములు కలవాడై; శీల.....లాలితులై = సత్ప్రవర్తన గల భార్యలచే సేవింపబడినవాడై;
అమూల్య.....తాకారులై = విలువైన మెత్తని (పట్టు) వస్త్రములచే అందమైన వేషముకలవాడై;
కలమాన్నప్రియులై = మేలి పరియన్నమును భుజించువాడై; సుగంధధరులై = పరిమళద్రవ్యములను
పూసికొన్నవాడై; కందర్పునింబోని భూతలనాథుల్ = మన్మథులవంటి, రాజులు; తత్తాదృగానందముల్
= సాటిలేని యానందములను - సచ్చిదానందములను; ఒందిరికదా! = పొందలేదా? [తత్తాదృక్ = దానికిఁ
దగిన' అని పూర్వటీక.] అలం. పరికరము.

మ. కలలో వార్తలు విప్పి చెప్పెడు క్రియఁ గాధాపురాణార్థముల్
దెలుపన్నేర్తురుగాని నేరరుసుమీ తీవ్రవ్రతాచారశ
ష్కులులై యుండెడు ముండధారులు సుముక్తుల్; డాయఁగాఁ జింతకా
యలకజ్ఞాయముతోయ మింత చదరంబా కత్పరిష్వంగమున్.

214

టీక. కలలో, వార్తలు = కలలో జరుగు సమాచారములను; విప్పి = వివరించి; తీవ్ర.....
శష్కులులై = ఘోరములైన వ్రతములచేతను, నియమములచేతను చక్కిలములై - కృశించినవారై;
ముండధారులు = సన్న్యాసులు; సుముక్తుల్ = ఉత్తమములైన మోక్షములను ఆపద్ధతులను; డాయఁగాఁ =
చేరుటకు; నేరరుసుమీ! = సమర్థులు కాఁజాలరుకదా! తత్పరిష్వంగమున్ = ఆ మోక్షాలింగనములు - ఆ
మోక్షసంపాదన; ఇంత చదరంబా! = అంత సులభమనుకొంటివా? చింతకాయల కజ్ఞాయముతోయము =
చింతకాయలకజ్ఞమువంటిది; [చింతకాయలకజ్ఞాయము ఒకానొక మధురభక్ష్యవిశేషము. దానిని తయారు
చేయుట మిక్కిలి కష్టము. అట్లే మోక్షమును కష్టతమమనుట.] అలం. ఉపమ.

మ. వరసారస్వతపట్టభద్రులు కవుల్ వర్ణించి వర్ణించియున్
సర సావంతయుఁ గానలేరు తుది యోషావిభ్రమాంబోధికీ;
విరసాఁతఃకరణుండవై యెటులుగా నిందించెదో యయ్య! త
త్సరసాకార ముదారమన్తథకళాసర్వస్వశృంగారమున్?

215

టీక. వర.....భద్రులు = వాఙ్మయమున ఆటలేటినవారు; తుది = చివరిను; యోషా
విభ్రమాంబోధికీ = పనితలవిలాససముద్రమునకు; సరస = హద్దు; అవంతయున్ = కొంచెమైనను;

[ఇచట 'సరసావతయు' అని అకారసంధి చేయబడినది.] విరసాంతకరణుండవై = రసములేని (మినమైన) మనస్సు కలవాడవై; సరసాకారము = చక్కని రూపుకలదానిని; ఉదార.....శృంగారము = గొప్ప మంత్రధకశకు నిధియైన శృంగారరసమును; ఎటులుగా = ఏరీతిని; నిందించెదో! = నిందించుచున్నావోకదా! అలం. రూపకము.

సీ. కీలారముననుండి పాలింటి కేతేర బహుధాన్యములు చేలఁ బండి యొరఁగ
నెడనెడఁ బెండ్లిండ్లు వడుగులు నొడమఁ గృతార్థులై యర్థించు నర్థులలరఁ
బరిచారికాకోటి పనిపాటు పాటింపఁ జుట్టంపుసందడి నెట్టుకొనఁగ
గ్రామ మెంతయు నిజప్రాభవంబున మన సత్యనిష్ఠకుఁ దన్ను సాక్షి గోర
తే. నిత్యనైమిత్తికములు నిర్ణద్రబుద్ధి, నాచరించుచు హరిభుక్త మాత్మభార్య
భక్తి నడ భుక్తి గొనుచున్కి ముక్తికాని, నిదురవంటిది తాతివంటిదియుఁ గాదు.

టీక. కీలారముననుండి = పసులకొట్టమునుండి; ఒరఁగ = (వెన్నులు) వంగియుండఁగా = పొడమ = జరుగఁగా; కృతార్థులై = కోరిక నెఱవేఱినవారై; అర్థులు = ఇంటికి వచ్చిన యాచకులు; ఆలర = సంతోషింపఁగా; నెట్టుకొనఁగ = అతిశయముగ ఉండఁగా; నిజప్రాభవంబున = తన యధికారముచేత; సత్యనిష్ఠకు = నిజము పలుకుటకు; నిర్ణద్రబుద్ధి = మిక్కిలి శ్రద్ధతో; నిత్యనైమిత్తికములు = కర్తలు [ప్రతిదినము జరుపు ఔపాసనము, అతిథిపూజ మున్నగునవి నిత్యములు; ఆ యా పర్వములందు చేయు వ్రతములు, శ్రాద్ధములు మున్నగునవి నైమిత్తికములు.] హరిభుక్తము = విష్ణునికి నివేదించబడిన అన్నాదికము; భుక్తిగొనుచున్కి = భుజించుచుండుట. అలం. స్వభావోక్తి.

క. అని తను నీక్రియ బోధించిన జరతతపస్విపలుకుఁ జిత్తాభోగం

బునఁ బెనఁగనీక ప్రయుతుని, తనయుఁడు తన యుండు బిగి వదల కిట్లనియెన్. 217

టీక. జతరతపస్విపలుకు = ముసలిమునిమాట; చిత్తాభోగంబున = మనమునందు; పెనఁగనీక = చుట్టుకొనసీయక; తన యుండు బిగి = తనకున్న పట్టుదల; వదలక = విడువక; [వదల కిట్లనియెన్ అనుచోట అకారసంధి చేయబడినది.]

ఉ. పుక్కిటియోవరిం చదువు పుత్తడి హత్తిన పెద్ద¹నైన మీ

²రొక్కొకవేళ పాటవమునొందమిఁ జెందినఁ జక్కఁబెట్టువా;

రక్కట! యొక్కట³ బెడఁకి యాడినఁ గీడన నెవ్వఁ డోపుఁ? బే

రుక్కున నేఱు నిక్కి⁴చన నొక్కఁడు పంకలు నొక్కశక్తుఁడే? 218

టీక. పుక్కిటియోవరి = పుక్కిలి యను సౌధమున; చదువుపుత్తడి = విద్యాదేవత - సరస్వతి; హత్తిన = అగ్నమై యున్న - పెద్దనైన = బ్రహ్మనుగూడ; పాటవమునొందమి, చెందిన = నేర్పుపొందుటను తప్పఁగా - తప్పదారిని పడఁగా; చక్కఁబెట్టువారు = దిద్దునట్టివారు; అక్కట! = అయ్యో! బెడఁకి యాడిన = తప్పి (న్యాయముతప్పి) మాటలాడినయెడల; కీడు = అన్యాయము; పేరుక్కున = మిక్కిలి ధాటితో; ఏఱు = నది. అలం. దృష్టాంతము.

క. నిష్కారణముగఁ దన్ను బ, హిష్కారణము నొందఁజేయు నిల్వలవైరి

శుష్కిభూత⁵కరుణాహృత్పుష్కరుఁ డితఁ డిడనక నన్ను దూఱం దగునే? 219

1. చ. కైన. 2. చ. కొక్కొక. 3. చ. బెనఁగి. 4. చ. చను. 5. క. కరణ. 6. క. డనక. చ. డనక.

టీక. తన్నుకో = నన్ను; నిష్కారణముగకో = ఎట్టి తప్పు లేకయే; బహిష్కారణమును, బంధజేయు = తఱిమివేసిన; ఇల్వలవైరికో = అగస్త్యమునిచే; శుష్కి.....పుష్కరుడు = దయ లేని హృదయపద్మముకలవాడు; ఇతడు = అగస్త్యుడు; అనక = అని వలకక; దూఱుదగునే? = నిందించుట న్యాయము కాదు. మిరగస్త్యమునినే నిందింపవలెనని భావము.

క. మమకారదూరునకు మిత్రములు కళత్రములు నన్నదమ్ములు నను బంధముల¹ పరిష్కంగము ధర్మమే? కైకొన మణుగు సగము మైలయు సగమే? 220

టీక. మమకారదూరునకుకో = మమకారము ['ఇది నాది' - అను భావము] లేనివానికి; కళత్రములు = భార్యలు; బంధముల పరిష్కంగము = త్రాళ్లబిగింపు; కైకొనకో = గ్రహించుటకు; మణుగు = మడుగు - పారిశుద్ధ్యము; మైలయుకో = ముఱికియు - అపరిశుద్ధతయు.

తే. గాఢవిజ్ఞానమయమనో²రూఢమైన, నిర్తమునిధైర్య మతనుండు నేఱుడు గొన; దానధారాకరాళకాంతారదంతి, కుంభముక్తాహరణ మొనఁగూడు⁴ బెట్టు? 221

టీక. గాఢ.....రూఢము = గొప్ప విజ్ఞానముతోఁగూడిన మనస్సున బాగుగ నాఁటుకొని నది; నిర్తముని ధైర్యము = మమకారములేనివాని ధీరత్వమును; అతనుండు = మన్మథుడు; నేఱుడు, కొనకో = స్వాధీనము చేసికొనలేడు; దాన.....హరణము = మదజలప్రవాహమున భయంకరమైన అడవియేనుఁగుయొక్క కుంభమునందలి ముత్యాలను గ్రహించుట; ఒనఁగూడుట = సంభవించుట; బెట్టు? = అసాధ్యము. అలం. అర్థాంతరన్యాసము.

క. అకుటిలగుణవాసన తో⁵, న కలిగి మరువంపులేఁగొనయుఁబోలిన శ్రీ శుకు నెన్న⁶రేమి? సారె జ, నకు నెంతురు పరముభో⁷పనతవిజ్ఞానున్. 222

టీక. అకుటిలగుణవాసన = చక్కని పరిశుభము (పుష్పపక్షమున), పంకరలేని గుణానుభూతార్థ స్మృతి (శుకపక్షమున); తో⁵ = పుట్టుకతోడనే; మరువంపులేఁగొన = లేత మరువపుతీగ; ఎన్నరేమి? = ఏల లెక్కింపదు? సారె = మాటిమాటికిని; పరముభో⁷పనతవిజ్ఞానున్ = ఇతరులవలన సంపాదించిన విజ్ఞానము కలవానిని; జనకుకో = రాజర్షియగు జనకుని; అలం. క్లిష్టోపమ.

చ. మునిజనభాగధేయమగు మోక్షముపక్షము లేక పల్కి నీ వనఘవిచార! సారె గొనియాడెదు బూడిదబొట్టువోని యీ చెనఁటిగృహస్థధర్మ మది; చిమ్మెటసింగమే? గాజు రత్నమే? కనకశలాటుకాధమము కల్పఫలంబె? చలంబు లేటికిన్? 223

టీక. ముని.....భాగధేయము = మునులపాటి సంపద; మోక్షముపక్షము = మోక్షము వైపు - మోక్షమునందలి ఆభిమానము; అనఘవిచార! = నిర్మలమగు ఆలోచన కల మనీ! బూడిద బొట్టువోని = బూడిదబొట్టువలె ఊణికమయిన; చెనఁటి = పాడయిన; కనక.....ధమము = ఉష్మత్త కాయ; కల్పఫలంబె! = కల్పవృక్షపుఫలమా? చలంబులు = మాత్సర్యములు; లేటికిన్? = ఎందుకు? [నా తపోనియతఁజూచి నీవు అసూయపడి, యట్లు పల్కుచున్నావనుట! అలం. ఉపమ, నిదర్శన.

ఉ. సంపదచేతఁగాని కొనసాగవు సువ్వె గృహస్థధర్మముల్; సంపద పూర్వజన్మవికసత్సుకృతంబునఁగాని చేర; దా సంపద చేరియు⁸ మదవశంవదుఁజేయు మహాత్ము నేనియు⁹; జంపకు నన్ను⁷ గన్నుసిమి, చంపుడు ముంపుడు బోధగాధలన్. 224

1. చ. పరిష్కంద. 2. క. మైకొను. చ. కైకొను. 3. క. గూఢ. చ. రూఢ. 4. క. నెట్లు. చ. బెట్లు. 5. చ. లేమి. 6. క. స్మర. చ. మద. 7. చ. న్నుమిని.

టీక. పూర్వ.....సుకృతంబునఁగాని=వెనుకటి పుట్టుకలో చేసికొనిన పుణ్యములవలనఁగాని; చేరదు = కలుగదు; చేరియున్=వచ్చినను; మదవశంపదున్ = గర్వమునకు లొంగినవానిని-అహంకార పూరితుని; చంపుడు, ముంపుడుబోధగాధలన్=ముంచివేయునట్టి చచ్చుబోధనల కథలతో; కన్నుసిమి= కన్ను పులిమి - కన్నుగప్పి- మోసపుచ్చి; నన్ను, చంపకు=బాధపెట్టకుము. అలం. కారణమాల.

శా. కందర్పాస్త్రములంచు నంచితతటిత్కాండంబులంచున్ సుధా

మందస్యందములంచు 1 కాంచనలతామత్తల్లులంచున్ నుధి

బృందంబుల్ ధ్వనినిందలం దెగడు నీ బింబోష్ణులందెల్ల నా

నందాభాసమె కాక భాసితచిదానందంబు పెంపొందునే?

225

టీక. కందర్పాస్త్రములు=మన్నధుని బాణములు; అంచితతటిత్కాండంబులు=ఒప్పిదమైన మెఱుపుల గుంపులు; సుధామందస్యందములు=ఎడతెగని ఆమృతప్రవాహములయినవి; కాంచనలతామత్తల్లులు=శ్రేష్ఠమైన సంపెంగతీగలు; [మత్తల్లికాశబ్దమును తెలుగుకవులు 'మత్తల్లి'గా వాడుట కలదు. ఈశబ్ద = 'మత్తల్లి'గా కూడ వాడుచున్నాడు.] నుధిబృందంబుల్=విద్వాంసుల సమూహములు; ధ్వనినిందలన్ = వ్యంగ్యరూపమున నిందించు వ్యాజస్తుతులచే; తెగడు=నిందించునట్టి; ఈ బింబోష్ణులందున్, ఎల్లన్=దొండ పండువంటి పెదవి గల యీ స్త్రీలయెడ; ఆనందాభాసమె=ఆనందమువలె కనబడునదే; భాసితచిదానందంబు = ప్రకాశించు చిద్రూపమగు బ్రహ్మానందము; పెంపొందునే? = అతిశయించునా? - కలుగునా? కుండితుల వ్యాజస్తుతి నిట్లు గ్రహింపనగును - కందర్పాస్త్రములు సుకుమారమైనవని స్తుతి; కాని యవి అత్యల్పకాలమున వాడిపోవునని (పూవులుకావున) నింద గావ్యము; తటిత్కాండంబులు అందమైనవని స్తుతి; అవి క్షణికములని నింద; సుధాస్యందములు మధురములగునవని స్తుతి; చంద్రునివలె ననియు క్షణించునవని నింద వ్యంగ్యము; కాంచనలత లిందమైనవని స్తుతి; తీగలుతెగునని గాని, అచిరకాలమున ఎండునని గాని నింద ధ్వని, అలం. ఉపమ, రూపకము.

చ. కురులసిరుల్ మెఱుంగుఁజనుగుబ్బల నిబ్బరముల్ మొగంబుని

స్ఫురణము లింద్రనీలమాణిక్యధృశ్యంగకురంగలాంచనా

దరవశదృష్టిఁ జూచెదవు తాపసవంశవతంస! తజ్జరా

భరమున వచ్చు తెల్పు, బడుపాటు వలీవలనంబు నుండఁగన్.

226

టీక. కురుల సిరుల్ = కుంతలముల అందములు; నిబ్బరముల్ = బిగువులు; మొగంబు విస్ఫురణములు = ముఖప్రకాశములు; ఇంద్ర.....దృష్టిన్ = ఇంద్రనీలమాణిక్యములు, పర్వతశృంగములు, చంద్రులు అను మర్యాదకు లొంగిన చూపుతో; [ఇచట క్రమముగా - కురులు, కుచములు, ముఖములు మీఁదివానితో పోల్పఁబడినవి.] తాపసవంశవతంస! = మునివంశమున పుట్టిన ఉత్తముడా! తజ్జరాభరమునన్ = వాని ముసలితనమున; పడుపాటు = వ్రేలబడుట; వలీవలనంబున్ = (ముఖము) ముడతలుపడుటయును; ['కడుపుమీఁది ముడతల చుట్టుకోలు' అని పూర్వటీక. ఇది అసంగతము]. అలం. క్రమము, ఉపమ.

క. కుల మొల్ల గోత్ర మొల్ల, గలకంతుల నొల్ల నొల్లఁ గలుములు బాధా

నలహితదుర్భవబాధా, నలమతిన్ నై కందు నొకధనముచే ననుచున్.

227

టీక. ఒల్లన్ = ఇవ్వపడను; గోత్రము=వంశము; కలకంతులన్ = స్త్రీలను; కలుములు = సంపదలు; బాధా.....మతిన్ - బాధానలహిత=నిషేధము అను అగ్నిచే దగ్ధముచేయఁబడిన; దుర్భవ బాధానలమతిన్ = చెడ్డదైన సంసారముయొక్క బాధలను జీర్ణింపఁజేయు బుద్ధికలవాడనయి. ధనముచేన్ = తపశ్శక్తిచే; కందున్ = చూచెదను-పరతత్త్వముననుట.

క. ¹ఒకటికి బదియుఁ బదింటికి, నొకనూలుగుగాఁగఁ దనదయుక్తులకుఁ జలిం
పక ²నొడువు వడువుదృఢని, వ్దును నలరియుఁ బలుకుఁ గవటయమి కినుకన్.

టీక. నొడువు = జబాబిచ్చు; వడువుదృఢనిష్ఠకు = ఆబ్రహ్మచారియొక్క గొప్ప పట్టుదలకు;
అలరియున్ = సంతోషించియున్నను; కవటయమి = మాయామయి; కినుకన్ = పొరముతో.

సీ. పందకుఁ బోటు లోభగ్రస్తునకు నీగి బోయకుఁ గరుణ నపుంసకునకు
నంగనాసుఖము నెఱింగించుతెఱగయ్యె నాబుద్ధి నీయందు నాటకుని;
నెటులైనఁగమ్ము నీ; విదివోలు నిది వోల దనిదెల్పు దెలియునే యసదుఁ బొడువ?
నిమ్నాభిముఖమైన నీటి నెవ్వఁడోపు త్రిప్పి యొప్పుగుచోటఁ దిరుగఁజేయ?

తే. నలమి గుడి మ్రింగువానికిఁ దలుపు లప్ప
డములు కాకుండునే? యగ స్త్యముని పరుపు
మీటి యూర కిగుర్చున మిన్నముట్టు
నింతమేటికి నామాట యెంతపాటి?

229

టీక. పోటు = యుద్ధము; ఈగి = త్యాగము; బోయకున్ = కిరాతునకు. అంగనాసుఖము =
స్త్రీలపాండువలని సుఖము; అసదుఁబొడువ = నీచుడైన దుష్టుఁడు; నిమ్నాభిముఖము = పల్లమునకు
ప్రవహించునది; అలమి = ఆక్రమించి; పరుపు = ఆజ్ఞ; ఇగుర్చునన్ = చిగురునాచే - పసికనముననే; ఇంత
మేటికిన్ = ఇట్టి గొప్పవానికి. అలం. బోకోక్తి, నిదర్శన, వ్యాజస్తతి.

ఉ. వ్యాససుతాదులం దలంచి వాసికి మంగలకత్తి మ్రింగె బా
సాసల నట్లు చాచె దదె యందనిపంటికి; బొందెతోనె కై
లాసముఁజేరఁజూచెడు; చలం బదియేమి ఫలం? బటంచు నా
భూసురుఁ డీను వెంచి మునిపుత్రకుఁ బాసి తొలంగి వెండియున్.

230

టీక. వ్యాససుతాదులన్ = శుకుఁడు మున్నగువారిని; వాసికిన్ = మెప్పునకు; ఆసాసలన్ =
పేరాసలతో; అందనిపంటికిన్ = అందని పండునకు ('పండు' బొంబభక్తిముగా వాడఁబడినది); అట్లు
చాచెడు = మెడ యెత్తెదవు; చలంబు = పట్టుదల; భూసురుఁడు = బ్రహ్మజుఁడు; ఈను, వెంచి =
కోపము రెట్టించి.

తే. కామధేనుముఖంబునఁ గార్యసిద్ధిఁ
బడయ నూహించి మాయలుపన్ని చనియె;
విను మునిశ్రేష్ఠ! తపముఁ గావించువారిఁ
గనినఁ దలయేర్చుఁగాదె యాఖండలునకు.

231

టీక. కామధేనుముఖంబునన్ = కామధేనుమూలమున; ఆఖండలునకున్ = ఇంద్రునకు; తల,
యేర్చుఁగాదె! = తల నొచ్చునుగదా!

సీ. ఉద్యదుత్థానసముద్యోగమాత్రావశిష్టచేతస్సార దష్టదర్శ
క్షతికృదుగ్రధ్వాంక్షతతినివారణవిధాత్వరమాణవాలాగ్రదశపిహిత
నాదృతాధశ్యయనారంభవిస్రంభగళగకంబళాభోగఁ గాతరాక్షి
నేకపార్శ్వస్థితిస్వీకార నిర్భగ్న⁷చరమోరుకరశల్య సాంద్రబాష్ప

1. చ. ఒకటిం. 2. చ. నుడువు. 3. చ. వల. 4. చ. యెప్పటి. 5. క. పరుపు. చ. పలుకు.
6. క. ర. లుండ. 7. చ. భరమోరుకరశల్యబాష్పసాంద్ర.

తే. దుగ్ధసేవాసమయబోధముగ్ధవత్స, పీడితాపీనపర్యంతః బృథులదామ

వేష్టితగ్రీవ నట చూచె విఫుక్తి డొక్క, యర్జుని నిజోటజ ప్రఘాణాంతరమున.

టీక. ఉద్య...సార్క - ఉద్యత్ = కలుగుచున్న; ఉత్థానసమద్యోగమాత్ర = లేచుట కైన ప్రయత్నమునకుమాత్రమునకుఁదగి అవశిష్ట = మిగిలిన; చేతస్సార్క = మనోబలము కలదానిని - అనగా అది మనోబలముచేతనే లేవఁబ్రయత్నించుఁగాని, శరీరశక్తిలేదని భావము. దష్టదర్శక = కొఱకఁబడిన దర్శగడ్డి కలదానిని - దానిని నమలుటకును దానికి శక్తి లేదనుట. క్షతి... వాలార్క - క్షతికృత్ = గాయపఱచుచున్న; ఉగ్రధ్వంక్షతతి = భయంకరములగు కాకులగుంపును; నివారణవిధా = అడ్డుకొను పనియందు; త్వరమాణ = తొందరపడుచున్న; వాలార్క = తోకచివఱిభాగము కలదానిని; దంశపిహితక = అడవియొగలచే కప్పఁబడినదానిని - అడవియొగలు దట్టముగా ముసురుకొన్నదానిని; ఆదృత...భోగక - ఆదృత = ఆదరింపఁబడి; అధశ్యయనారంభ = నేల పండుకొనుటకు ముందు; విస్రంభ = స్వేచ్ఛగా నున్న; గళకంబళాభోగక = గంగఁడోలుయొక్క ఒప్పుగలది - ఆ గోవు పండుకొనుటకుఁ బ్రారంభించినపుడు దానిగంగఁడోలు ఒప్పిదము లేటపడుననుట. కాతరాక్షి = బెదరుకన్నులు కలదానిని; ఏక...శల్యక - ఏకపార్శ్వస్థితిస్వీకార = ఒక్క ప్రక్కనే పండుకొనుటచేత; నిర్భగ్నచరమోహకరశల్యక = విరిగిన క్రిందొడ కలునట్లుచేయు ఎముకలు కలదానిని; సాంద్రబాష్పక = ఎక్కువగా కన్నీరు విడుచుదానిని; దుగ్ధ...పర్యంతక - దుగ్ధసేవాసమయబోధ = సాలు త్రాగెడి సమయమును తెలియఁజేయు; ముగ్ధవత్స = చిన్నదూడచే; పీడిత = బాధింపఁబడిన; ఆపీనపర్యంతక = పొదుగుమూలభాగము కలదానిని; పృథుల...గ్రీవక = పెద్దత్రాటితోఁ గట్టఁబడిన మెడ కలదానిని; అర్జునిక = ఆవును; నిజోట...రమునక = తన పర్ణకాలయొక్క ముగిటియందు; విఫుక్తి; చూచెన్. అలం. స్వభావోక్తి.

క. చూచి యిది యల్ల మొన్నటి, వాచంయమువేల్చి గిడ్డివడు వొందెడు నీ

నైచికికి నెట్లొకో యీ, నీచత వాటిల్లె నిన్న నేటనె యనుచున్.

233

టీక. వాచంయమువేల్చిగిడ్డివడువు = మునియొక్క హోమధేనువురీతిని; నైచికికి = ఆవునకు; నిన్ననేటనె = ఇంత తక్కువకాలమునందే.

చ. మతిఁ గృపక్రమ్మ బాడబకుమార¹శిఖామణి యుద్ధరించె భూ

పతితఁ దపస్విరోహిణి నపాయపరంపరఁ బాచి సాకి యూ

ర్జితబలఁజేయఁగాఁ దలఁచి శిష్టహితక గలికాలజాత దుః

స్థతఁ బడు ధర్మదేవత శతచ్ఛలోచనుఁ డెత్తుకై వడిన్.

234

టీక. క్రమ్మక = వ్యాపింపఁగా - కలుగఁగా; బాడబ...మణి = ఉత్తమఁడగు ప్రావీణపుత్రుఁడు - ఆయుతుఁడు; భూపతిక = భూమిపై పడిపోయినదానిని; తపస్విరోహిణి = మునిధేనువును; పాచి = తప్పించి; సాకి = పెంచి; ఊర్జితబలక = సంపాదించిన బలముకలదానిని; శిష్టహితక = శిష్టులకు మేలగుదానిని; కలి...దుఃస్థతక, పడు = కలికాలమునందు కలిగిన పీనదశయందు పడియున్న; ధర్మదేవతక; శతచ్ఛలోచనుఁడు = పద్మాక్షుఁడు - విష్ణువు; ఎత్తుకైవడిక = ఉద్ధరించిన విధమున; ఉద్ధరించె = లేవనెత్తెను. అలం. ఉపమ.

క. పడఁబడఁబాటుచు గడగడ, వడఁకుచు మొదవంత నిలిచె వనజాక్షుఁడు ముక
వెడలింపఁగ పడనిధి వెలు, వడి యించుక దెలియు పుడమిపడఁతియుఁ బోలెన్.

టీక. పడఁబడఁ = పడఁబరమని - (అనుకరణము) పాఞుమఁ = పేదపేయుమ; మొదవు = ఆవు; ఇంత = కొంచెము; జడనిధి, వెలువడి = సముద్రమునూడి బయటికి వచ్చి; ఇంత = కొంచెము; తెలియు = గోచరమగు; పుడమిపడఁతియుఁబోలె = భూదేవివలె. అలం. ఉపమ.

చ. పదములకొంకువో¹బిసికి² ప్రక్కలనుక్కెడలించి దంశవం
శదమనవృత్తి నింపొసఁగి³ సాన్ననఖిలుల దువ్వి నెత్తురుల్
చిదికెడు⁴గంట్ల భూరజముఁ చిల్కి ముఖస్థతృణంబు వ్రోచి య
మొదవు మృదుక్రియ⁵ నడపి ముంగిటఁ బందిటిగాటఁ గట్టుచున్. 236

టీక. పదముల = కార్లు; కొంకు = దడ; పో = పోవునట్లుగా; బిసికి = పట్టిచిచేసి; ప్రక్కలనుక్కు = పార్శ్వభాగములముడుతము; ఎడలించి = పోగొట్టి; దంశవంశదమనవృత్తి = అడవియొగలగుంపులు అణఁచు పనిచే; ఇంతసఁగి = సంతోషముచూర్చి; నఖిలుల = గోళ్లచే; సాన్న, దువ్వి = గంగడోలు, దువ్వి; చిదికెడు = రక్తముచిమ్మునట్టి; గంట్ల = గాయములందు; భూరజము = దుమ్ము; చిల్కి = చల్లి; ముఖస్థతృణంబు = నోటిలోనున్న గడ్డిపతకము; వ్రోచి = పోని పోషించి. క. చేతోజహయచ్చాయా, సాతాసహమైన మంచి పచ్చికయు విని

ధౌతకలధౌతదండచి, భాతులితజలంబులం దపసి ప్రియ⁶మెసఁగన్. 237

టీక. చేతోజ.....సహము = మన్నధుని వాహనమగు చిలుకయొక్క కాంతి సుభవించు టచూడ సహించునది - అనఁగా చిలుకవన్నెకన్నమిన్నయగు రంగుకలది; వినిధౌత.....జలంబుల = కడుగఁబడిన వెండి కడ్డివలె ప్రకాశించు స్వచ్ఛజలములచేతను; ప్రియము = ఇష్టము; ఎసఁగన్ = కలుగఁగా.

సీ. పడఁబడ నెత్తఁబాల్పడియున్ని నాసనా⁷భ్యాసనైపుణ⁸శక్తి పట్టుదలె
నులపాంకురములేర్పి యులుపవట్టెడుపూన్నిఁ గుశపల్లవాహృతి కుంటువడియె
సడలంగ మెడరజ్జుఁ గడువడి నిడుతమి నక్షసూత్రావృత్తి యవలఁ జనియెఁ
బొల⁹యూడ్చితినుటకుఁ బొలయుపుల్లులఁబోవనదలించుహుంకృతిఁ బెదరె మంత్ర
తే. మాసలన్నియు మొదలంటఁ గోసియున్న, గోచికట్టున కటువంటి గొడవ గడవ
రాక మెడఁజుట్టుకొనియె; నూరక యకార్య, కరణశీలుర కెప్పాటఁ గలదె సుఖము?

టీక. పడఁబడఁ = పడిపోఁగా, పడిపోఁగా; ఎత్తన్, పాల్పడియున్నిన్ = ఎత్తుటకు సిద్ధముగా నుండు కారణమున; ఉలపాంకురములు = గడ్డిపోచలు; ఉలపవట్టెడుపూన్నిన్ = కానుక ఇచ్చు - తినిపించు పట్టుదలతో; కుశపల్లవాహృతి = చిగురుదర్శనము (హోమార్థము)తెచ్చుట; కుంటువడియెన్ = కొఱవడెను; సడలంగన్ = జాతిపోఁగా; రజ్జున్ = త్రాటిని; తమిన్ = కూరిమితో; అక్షసూత్రావృత్తి = జపమాలను త్రిప్పట; పొల = మాంసమును; పొలయు = తిరుగుచున్న; పుల్లులన్ = పక్షులను; పోవన్ = పోవుటకు; అదలించు హుంకృతిన్ = బెదరించు హుంకారమున; గోచికట్టునకున్ = బ్రహ్మచారికి; గొడవ = లంపటము; అకార్యకరణశీలురకున్ = చెడ్డపనిని చేయఁదలఁచినవారికి. అలం. అర్థాంతరన్యాసము.

1. క. బసికి. చ. బిసికి. 2. క. ప్రక్కు. చ. ప్రక్క. 3. క. ర. సాన్న. 4. క. గండ్ల. 5. ర. సూర్య. గంట్ల. 6. చ. మొసఁగన్. 7. క. భ్యాస. చ. భ్యాస. 8. చ. వృత్తి. 9. క. ర. యాడ్చి.

చ. విబుధతపోధనేంద్ర! విను వేయి విధంబుల నాతఁ డేదనే

చి బలవిభేదినై చికి విశృంఖలమై ఖలమైత్రిఁ బోలె వే
గబలఁగిహీనతార్తి యుడుగం గడుఁగ్రొవ్వున నివ్వటిల్లి బీ
ద బలిసి బందికాఁడగు విధంబునఁ ద్రిమృదు నమ్మహాటవిన్.

239

టీక. విబుధతపోధనేంద్ర! = దేవమునీ! నారదా! ఏదన్ = పోషింపఁగా; ఏచి = బలిసి; బలవిభేదినై చికి = ఇంద్రునియావు - కామధేవువు; విశృంఖలమై = అడ్డులేనిదై; ఖలమైత్రిఁబోలెన్ = చెడ్డవానితోడి స్నేహమువలె; బలవిహీనతార్తి = బలము లేనందునఁ గల్గు బాధ; ఉడుగన్ = తొలఁ గఁగా; నివ్వటిల్లి = విజృంభించి; త్రిమృదున్ = తిరుగును. అలం. ఉపమ.

ఉ. గుండువలెన్ బలీయముగఁ గోడియతోడఁ జరింప నారఁగఁ

బండిన బల్కువంటి¹ పస భాసిలు మైసిరి చూడ్కి కెంతయున్

బండు వొనర్ప నల్పగతి పాల జనింప సమాంస²మీనకున్

వెండియు నిల్చెఁ జూ లుదధివీచి మణిఘృణి³ చొచ్చుచాడ్పునన్.

240

టీక. బలీయము = బలముకలది; గోడియతోడన్ = గోడెతో - ఎడ్డుతో; బల్కువంటినప = బలుసుకాంతివంటి కాంతి; మైసిరి = శరీరశోభ; చూడ్కిన్ = చూపునకు పాలన్ = పాలవిషయ మున; అల్పగతి = తక్కువదనము - తగ్గిపోవుట, జనింపన్ = కలుగఁగా; సమాంసమీనకున్ = ప్రతి వత్సరము ఈసునట్టి యీ ఆవునకు; ఉదధివీచిన్ = సముద్రపుటలను; మణిఘృణి = మణులకాంతి; చొచ్చుచాడ్పునన్ = ప్రవేశించురీతిని. వెండియున్; చూలు = గర్భము; నిల్చెన్. అలం. ఉపమ.

తే. వత్సయుతయు గర్భవతియునై మాహేయి, పతివ్రతంబు నణఁప వార్పియుండెఁ

⁴గంబుగర్భతర్ణకయు జరద్గర్భయు, నై నోయసురఁ జెఱుపుటావుఁబోలె.

241

టీక. వత్సయుతయున్ = దూడతోఁగూడియున్నదియు; మాహేయి = ఆవు; పతివ్రతంబున్ = యజమానుని (అయుతుని తపోనియమమును; అణఁపన్ = నశింపఁజేయుటకు; వార్పి = ఎదురు చూచి; కంబుగర్భతర్ణకయున్ = శంఖమువంటి కడుపుగల దూడ గలదియు; జరద్గర్భయున్ = సింధు చూలాలును; అసురుఁ జెఱుపుటావుఁబోలెన్ = కామధేవువలె.

క. లోచనవికృతి ముకురమున్త గోచరమగు పగిడిఁ గపటగోచరితము దన్

మోచిన వాచంయమసుతుఁ, డేచిన నెవ్వగలఁ బొగిలి యి ట్లూహించెన్.

242

టీక. లోచనవికృతి = కన్నుల వికారము; ముకురమునన్ = అద్దమునందు; గోచరము, అగు పగిడిన్ = కనబడునట్లు; తన్, మోచినన్ = తనకు నాటఁగా; వాచంయమసుతుఁడు = మునికుమారుడు; ఏచిన = బాధించిన; నెవ్వగలన్ = ఎక్కువవిచారములచే; పొగిలి = దుఃఖించి; ఊహించెన్ = తలఁచెను.

సీ. వత్సనాభి⁵ గంధవహమయ్యె నీయావువై గాలి నీవారపాకములకుఁ

గతినకుద్దాలనక్రములయ్యె నీజన్నె మునుడెక్క లక్కందమూలములకుఁ

జటులదవానలచ్చట⁶లయ్యె నీగిడ్డికటుజిహ్వా బర్హిర్ని కాయములకు

నాఁజోచ్చారజోద్ధతులయ్యె నీతోట్టుకంతహుంకృతు లేణగర్భిణులకు

1. క. పసి. చ. పస. 2. చ. నీనకున్. 3. చ. వొల్పు. 4. క. గంజ. చ. గంబు. 5. క. యసురు. చ. యసుర. 6. క. ర. గంధవహుడయ్యె. 7. క. యయ్యె. చ. లయ్యె.

తే. నాకు మొగమోడి యశాఃగా ద నరు తపస్సు, లేల యీ మైల పూయక దూల? దీని వత్సయుతముగ ¹నివ్వనీవాటమునకు, లాడిగావెంతు నంతఁ దొలంగు దూలు.

టీక. ఈ యావువైగాలి = ఈ యావువైచుండి వీచుగాలి; నీవారపాకములకు = నెప్పుని ధాన్యపు పంటలకు; వత్సనాభీగంధవహము = వసనాభి యను విషపు గాలి; ఆయ్యెక్క; విషపుగాలి వలె ఈ యావును ఆ పంటను నశింపజేయుచున్నదని భావము. ఈ జన్మముచుడెక్కలు = ఈ యావుముంగాళ్ల గిట్టలు; కఠినకుద్దాలవక్త్రములు = వాడియైన గునపముల చివటిభాగములు - అగ్రభాగములు; ఈ గిడ్డికటుజిహ్వా = ఈ యావుయొక్క గఱుకునాలుక; బర్హిర్నికాయములకు = కుశవనము నకు; చటులవవానలచ్చట = భయంకరమైన దావాగ్నిజ్వాల; ఈ తొట్టుకంతహుంకృతులు = ఈ యావు యొక్క భయంకరములైన యఱుపులు; పిణగర్భిణులకు = గర్భముతోచున్న యాడులేళ్లకు; ఆరణో చ్చార్ణోద్ధతులు = గర్భస్రావమును గలిగించు ముత్రోచ్ఛారణముయొక్క పెద్దచెబ్బు; మొగమోడి = మోమోటమిపడి; ఔగాదు, అనరు = మాటుమాటాడరు; మైల = ముఱికి; దూల, నిల? = మరద యెందుకు? - ఈ పనికిమాలిన చిత్తక్షోభ నా కేల? యని భావము; ఈ వసీవాటమునకు = ఈ యడవి గుంపునకు; లాడి, గావెంతు = బలిగా చేసెదను; అంత = పిదప; దూలు = నింప; తొలంగు = పోవును. (ఇతరులవలన నిందింపబడ నక్కఱలేదు.) అలం. రూపకము.

ఉ. దండమే దీనివాలధి? సుధానిభవాకరకంబె దీని యీ

కుండపొదుంగు? దీనిముకుఁ గ్రోళులు భూమిబిలాంతరంబులే?

²ఖండపటంబె దీనిమెడకంబళ? మంచుఁ ద్యజించె రోసి య

³కొండొక బ్రహ్మచారి మది గూకులుఁతులునై యసద్గతిన్.

244

టీక. దీనివాలధి = దీనితోక; దండమే = యోగుల చేతి దండమగునా? సుధా.....కర కంబె = అమృతసమానమగు నీటి కమండులువు ఆగునా? ముకుఁగ్రోళులు = నాసారంధ్రములు; భూమి బిలాంతరంబులే? = బొరియల లోపలి భాగములగునా? మెడకంబళము = గంగడోలు; ఖండపటంబె = గుడ్డముక్కయా? . గోచిపేలికయా? అంచు = అని పలుకుచు - నా దండ, కమండలాదులను విడిచి, దీనిగాపాడ నాకేమిపని యని తలచుచు; రోసి = వీవగించి; ఆకొండొక బ్రహ్మచారి = ఆ చిన్నవడువు; గూకులుఁతులునై = మిక్కిలి కలఁకపడి; అసద్గతి = చెడ్డతనమున; త్యజించె = విడిచెను; అలం. వక్రోక్తి. తే. క్రేపు వాపోవఁబట్టి లంకియకుఁ దార్చి, తోలనియఁగొట్టి మెడ నొక్కతుండుగట్టి గిడ్డి వెడలించెఁ దలత్రాడు కేలదొట్టి, మారి వెడలించువడువున మాణవకుఁడు.

టీక. క్రేపు = దూడ; వాపోవ = అరవఁగా, లంకియకు, తార్చి = (అవుతో) లంక వేసి; తోలు, అవియ = మైచర్లము, ఊడునట్లుగా; ఒక్క తుండు = ఒక్క టొంపము (మెడలో కట్టు లావుపాటికట్ట); తలత్రాడు = తలకుఁగట్టిన త్రాటిని; కేల, తొట్టి = చేతితో పట్టుకొని; మారి, వెడలించువడువున = మఱాచిని తరిమివేయురీతిని; మాణవకుఁడు = బ్రహ్మచారి; గిడ్డి = గోవును; వెడలించెన్. అలం. ఉపమ, స్వభాషోక్తి.

క. ఆధేసువు తత్కృతబహు, బాధల సక్రోధ యగుచుః బరతత్త్వసము

ద్యోధకబోధకలితుఁడగు, వాధూలీమునీంద్రుఁ డుండు వనమునఁ బడియెన్. 245

టీక. తత్బాధల = వానిచే పెట్టబడిన పెక్కు బాధలవలన; సక్రోధ = కోప ముతోఁగూడినది; పర.....కలితుఁడు = పరమాత్మతత్త్వమును బోధించు జ్ఞానముచే ప్రకాశించువాడు.

1. క. నీవనీ. శ. ర. నివ్వనీ. 2. చ. గోళులు. 3. చ. ఖండ. 4. చ. కొండక. 5. చ. జుట్టి.

6. క. యతీం. చ. మునీం.

పాండురంగ - 44

క. పులియున్నపొదరు మొసలికి, నెలవగు బలు¹మడుపు ద్రాచు నిల్చిన వల్లి
బిల మన నమ్మునివన మె,వ్వలనం జొరఁజనదు వాసవప్రభృతులకున్. 247

టీక. పొదరు = పొద; నెలవు = నివాసము; బలుమడుపు = పెద్దకొలను; వల్లిబిలము = పుట్ట
రంధ్రము; ఎవ్వలనం = ఏ విధముననైనను; వాసవప్రభృతులకున్ = ఇంద్రాదులకును; చొరఁజనదు =
ప్రవేశింపరాదు. అలం. రూపకము.

శా. ఆ మాయాగవి² మట్టె నట్టడవిలో నత్యుద్ధతి³ రేపి మ
ధ్యేమార్గంబున నభగర్భితసురాద్రింబోలి వల్లికరే
ఖామగ్నాకృతి నున్న యున్నతతపఃకాశల్య⁴కల్యు⁵ గత
వ్యామోహా⁶ జిరజీవి దేవతులితు⁷ వాధూలవాచంయమున్. 248

టీక. ఆ మాయాగవి = ఆ కపటగోవు; రేపి = విజృంభించి; మధ్యేమార్గంబునన్ = దారి
నడుమ; అభగర్భితసురాద్రింబోలి = మేఘములతో కూడిన మేరుపర్వతమువలె; వల్లికరేఖామగ్నా
కృతి = పుట్టతో కూడి దట్టమైన చెట్లగుంపులో మునిగిన ఆకారముతో; [పుట్ట మేఘమువలెను, ముని
మేరువువలెను ఉన్నట్లు పోల్పబడినది.] ఉన్నత.....కల్యు⁵ = గొప్పతపస్సు నేర్చున ఆటిలేటిన
వానిని; గతవ్యామోహా⁶ = నశించిన ఆజ్ఞానము కలవానిని; దేవతులితు⁷ = దేవసమానుని, వాధూల
యమున్; మట్టెన్. అలం. ఉపమ, పరికరవాచము.

ఉ. మట్టిన బిట్టు మిట్టిపడి మాని సముత్థితుడయ్యె మేనిపైఁ
బెట్టినపుట్ట నెట్టవిసి బీటలువాట శ్రవశృకుంతముల్
చట్టుపలెత్తి ముందటికి సాగఁదలంప జటాచ్ఛటాచ్ఛవిన్
దుట్టెలుకట్టి నిద్రిలు మరుద్భుగధీశకులంబు మేల్కొనన్. 249

టీక. బిట్టు, మిట్టిపడి = శీఘ్రముగా ఎగిరిపడి; పెట్టిన = ఏర్పడిన; పుట్టనెట్టు = పుట్టచోటు -
అవిసి = పగిలి; శ్రవశృకుంతముల్ = చెవులపైచుండు పిట్టలు; చుట్టుపలు = రెక్కలు; జటాచ్ఛటా
చ్ఛవిన్ = జడలగుంపులకాంతితో; తుట్టెలు, కట్టి = గుమికూడి; నిద్రిలు = నిద్రించునట్టి; మరు
ద్భుగధీశకులంబు = పాముల గుంపు.

మ. కసవుందీవలు దావపావకశిఖాఘంబుల్ ప్రకాశింప వె
క్కసమై తోచిన కొండచందమున దీర్ఘశృచంచచ్ఛటా
విసరక్రోధరసోగ్రమూర్తి యగుచున్ వృద్ధప్రతిశ్రేష్ఠుఁ డా
త్తసమీపస్థితు హస్తముక్తసురభి⁸ దద్వర్జి⁹ నీక్షించుచున్. 250

టీక. కసవుందీవలు = గడ్డితీగలును, దావ.....ఘంబుల్ = కార్పిచ్చయొక్క మండల
గుంపులును; వెక్కసమై = అధికమయి; దీర్ఘ.....మూర్తి = నిడుపాటి గడ్డము, మోసములతో
చలించు కాంతిసమూహము గల కోపముచే భయంకరస్వరూపుడు; వృద్ధప్రతిశ్రేష్ఠుఁడు = గొప్ప
ముసలిముని - వాధూలుఁడు; ఆత్తసమీపస్థితు⁸ = తనకుదగ్గఱగా నున్నవానిని; హస్తముక్తసురభి⁹ =
చేతితో విడుచుచున్న గోవుకలవానిని; తద్వర్జి⁹ = ఆ బ్రహ్మచారిని - అయ్యుతుని; నీక్షించుచున్ =
చూచుచు - మోదిపద్యముతో అన్వయము. అలం. ఉపమ.

1. చ. మగడు. 2. చ. మాయావిని. 3. చ. బొల్పు. 4. క. శల్యున్. చ. కల్యున్. 5. క.
పెట్టిన. సూర్య. బెట్టిన. 6. క. వీక్షిం. చ. నీక్షిం.

ఉ. ఓరి దురాత్మ! యోరి వినయోజ్ఞిత! యోరి మదాంధ! యెందు నే
వారికిఁ జేరరాదు మనువారికి నీవన; మీవు చొచ్చి జం
భారికృతోపఘాతశతహార్యము కాని మదీయఘోరదు
ర్వారసమాధిగౌరవము వమ్ముగఁ జేసితి వాసురక్రియన్.

251

టీక. వినయోజ్ఞిత! = వినయమునుండి విడువఁజడినవాడా! - దుర్వినితుడా! మనువారికిఁ = బ్రదుకఁదలఁచినవారికి; నావనము; చేరరాదు = సమీపింపనసాధ్యము; జంభారి.....హార్యము = ఇంద్రుని యొక్క శతసంఖ్యాకములగు బాధలచేతను నశింపఁజేయఁదగినది; అసురక్రియన్ = రాక్షసపద్ధతిని వమ్ముగఁ = వ్యర్థమైనదానినిగా; చేసితివి.

తే. వృద్ధుఁ బ్రణిధాననిర్మగు బుద్ధిబలవి, హీను నన్నిట్లు చేసితిగాన నీవు
నిట్టిప్రాయంబు నీరూపు నీవిధంబు, నదటు నుడివోయి భేకంబ వగుమనవుడు.

టీక. ప్రణిధాననిర్మగున్ = ధ్యానయోగమున మునిగినవానిని; ఇట్టి ప్రాయంబు = యావనము; ఈరూపు = ఈస్వరూపము; అదటున్ = గర్వమును; ఉడివోయి = పోయి; భేకంబవు = కప్పవు.

శా. ఆ పృథ్వీసురసూతి తత్పదసరోజానముఁడై యిట్లనున్
'గోపాటోప మడంపుఁ డీఁలిగినన్ గొండల్ వక్షన్ వారిధుల్
రూపేదున్ ధర వ్రయ్యు మిక్నోరగు మద్రాపంబునా నెంత? ని
ష్ఠాపద్మాసన! లెస్సగాఁ దెలిసి నన్ శాపాగ్నిచేఁ గ్రాపవే!

253

టీక. ఆ, పృథ్వీసురసూతి = ఆ బ్రహ్మణపుత్రుడు - ఆయుతుడు; తత్పదసరోజానముఁడై = ఆమునిపాదపద్మములపై వ్రాలినవాడై; ఈరు = మీరు; అలిగినన్ = కోపించినచో; వారిధుల్ = సముద్రములు; రూపు, విడున్ = నశించును; ధర = భూమి; వ్రయ్యున్ = బద్ధలగును; మద్రాపంబునాన్ = నా రూపనగా; నిష్ఠాపద్మాసన! = నిష్ఠయందు బ్రవృత్తయైనవాడా! లెస్సగాన్, తెలిసి = బాగుగా గ్రహించి. గ్రాపవే = కాల్చుము.

క. తలుఁగని లయశిఖివని నిను, నెటుఁగుదు వాధూలమునికులేశ! నిజముగా
నెఱిఁగి యెఱిఁగి తనయకాదల, కొఱవిం గొని గోకఁ దివురు కుమతియుఁ గలఁడే?

టీక. లయశిఖివి = ప్రళయాగ్నివి; బౌదలన్ = తలను; కొఱవిఁగొని = కాలుచున్న కఱ్ఱను తీసికొని - (దానితో) గోకన్, తివురు = గోకుటకు యత్నించునట్టి; కుమతియున్ = చెడ్డబుద్ధికల వాడును; కలఁడే? = ఉండునా? అలం. లోకోక్తి.

ఉ. ఉద్ధతిదక్కి యొక్కయెడ నూరకయుండఁగనీని కంధరా
బద్ధమహాహి నీ కపిలఁ బాపఁదలంచితి; నొండులేదు; దీ
నోద్ధరణాతిసాంద్రకరఁణోదధివీచిసమృద్ధి యైన నీ
బుద్ధికిఁ జేర్పఁగాఁ దగునె భూరిదవానలకీలభేలమున్?

255

టీక. ఉద్ధతి దక్కి = గర్వమును విడిచి - శాంతిపహించి; ఉండఁగనీని = (నన్ను) ఉండనీయ నట్టి; కంధరాబద్ధమహామహిన్ = మెడలోఁగట్టుకొన్న పాము అగుదానిని; ఈ కపిలన్ = ఈ యావును; దీనో.....సమృద్ధి = దీనులను రక్షించుటయందు మిక్కిలిపెద్దఁదగు కరుణాసముద్రముయొక్క యల లతో నిండినది; భూరి.....భేలమున్ = పెద్దకారుచిచ్ఛుమంటల విలాసమును, చేర్పఁగాఁదగునె? అలం. రూపకము.

వ. అని మునితనయుండు ధేన్వాగమనాది తదుచ్ఛాటనాంతంబుగాఁ గల తన
వృత్తాంతంబు విన్నవించుటయు, నూహించి యత్రైఱంగు చిత్తంబున యథార్థం
బుగాఁ గనుంగొని. 256

టీక. తదుచ్ఛాటనాంతంబుగాఁ = దానిని తఱుముట తుదగా; అత్రైఱంగు = ఆ పద్ధతి.
అయుతుండు చెప్పిన విధము.

మ. భ్రుకుటీభీషణఫాలభాగుండు తను ప్రోద్బూతఘర్తాంబు బిం
దుకుడెన్ బ్రస్తుటదోష్ఠపల్లవుడు చేతో భీతికృల్లోలతా
రకఘూర్ణన్నయనుండు గాక శమసారస్తేరుడయ్యెన్ దప
స్వికులగ్రామణి చిచ్చు చంద్రపాడవై చెన్నొందుచందంబునన్. 257

టీక. భ్రుకుటీ.....భాగుండు = బొమముడిచే భయంకరమైన నొసలు కలవాడు; తన
.....దుకుడెన్ = శరీరమునుండి హెచ్చుగా పుట్టిన చెమటబిందువులు కలవాడును; ప్రస్తుటదోష్ఠ
పల్లవుడు = కదలుచున్న చిగురువంటి పెదవికలవాడు; చేతో.....నయనుండు = మనస్సునకు
బెదరు కల్గించు చలించు కనుపాపలతో తిరుగు కన్నులుకలవాడు; తపస్వికులగ్రామణి = మునిశ్రేష్ఠుడు-
వాధూలుండు; శమసారస్తేరుడు = శాంతరసముతోడి చిఱునవ్వు కలవాడు; చిచ్చు = అగ్ని; చంద్ర
పాడవై = చంద్రునిరీతిని (చల్లని)దై; చెన్నొందుచందంబునన్ = ప్రకాశించురీతిని; అయ్యెన్. అలం.
ఉపమ.

క. సప్రణయంఁ డగుచు మునిలో, కప్రచరుం ¹డాదరించె గనికరమున న
వ్విప్రకుమారుఁ; దృణాంచల, విపుషములుగావె! యదనివిబుధాగ్రహముల్.

టీక. సప్రణయంఁడు = ప్రీతితో కూడుకొన్నవాడు; అపనివిబుధాగ్రహముల్ = బ్రహ్మణుల
కోపములు; దృణాంచలవిపుషములు = గడ్డిపోచలచివటి నీటిబిందువులు.

ఉ. ఆ వసుధామరప్రభవు నమ్ముని యిట్లను 'వత్స! విన్న నా
భావపథంబునన్ నిను ²నపాపునిగాఁ గనుగొంటి; నాగ్రహ
⁴వ్యాచృతచిత్తవృత్తి నిటు లాడితి మీఁ దరయంగలేక; నా
⁵యా వచనంబుదప్ప ⁶దనయం బెద మూర్ఛత నన్ను మోచుటన్. 259

టీక. ఆ, వసుధామరప్రభవున్ = ఆ బ్రహ్మణపుత్రునిగూర్చి; నాభావపథంబునన్ = నా
మనోమార్గమున; అగ్రహ.....వృత్తిన్ = కోపమునకు లొంగిన మనోవ్యాపారమున; మీఁదు, అర
యంగలేక = ముందు చూడక; ఇటులు, అడితిన్ = ఇట్లు పల్కితిని; అనయంబు = ఎల్లపుడును; ఎదన్ =
మనస్సులో; నన్ను మూర్ఛతమోచుటన్ = నన్ను అజ్ఞానము పొందుటచేత; ఆ వచనంబు = ఆ కావ
వాక్యము; తప్పదు.

చ. వగవకుఁడన్న! దైవగతి వచ్చిన కీడు దలంచి నెమ్మదిన్
బొగులకుమన్న! కర్మములపోకకు భోగమె హేతువన్న! వి
శ్వగురుఁ ⁷గరింద్రవత్సలు దివానిశమున్ దలపోయుమన్న! మే
లగు హరిభక్తియుక్తులకు నాపదరాదుగదన్న యెన్నఁడున్. 260

1. చ. డుదరించె. 2. చ. పాత్రుని. 3. చ. దొంటి. 4. చ. వ్యాచిల. 5. చ. యా. 6. ఛ.
దనియకెడ. 7. క. గరిందు.

టీక. వగవకుము = విచారింపకుము; దైవగతిక్ = దైవవశమున; పొగులకుము = తపింపకుము; పోకకుక్ = పోవుటకు - నశించుటకు; భోగమే = ఆనుభవించుటయే; హేతువు = కారణము; విశ్వగురుక్ = లోకగురువును; కరీంద్రవత్సలుక్ = గజేంద్రునివై వాత్సల్యము కలవానిని; దివానికముక్ = రాత్రింబగళ్లు; తలపోయుము = ధ్యానింపుము. మేలు, అగుక్ = శుభము కలుగును.

సీ. జలధరంబున నెద్ది? పొలపంబు పుట్టించు నిల్లాలి మొలుగుల మొల్లములకు
మున్నీరనగ నెద్ది? మొలచుట కావాల మాణిపూసలువోని యాత్మజాలకు
నీడమ్రాఁ కన నెద్ది? నిలువ నీడై తోచు నాకట¹నుండు ద్విజావళులకు
దాచున నెద్ది? యాధార*మా దివి బ్రాకు పితృచక్రులకుఁ గుంటుపిచ్చుకలకు
తే. నట్టి గృహమేధిధర్మంబునందు నీవు, గుత్సనేయుట నీరీతి ⁴గొదవయొరవె
⁵నొప్పునది యొప్పు దనిపల్కు నుద్ధతులకుఁ, గసరి పైవచ్చు తాళ్లపై గాలియైన.

టీక. ఇల్లాలి.....ములకుక్ = భార్యయొక్క తనకు లను మొలుపులమొత్తమునకు; జలధరంబు, అనక్ = మేఘమునది; ఎద్ది = ఏ గృహస్థత; పొలపంబు, పుట్టించుక్ = ప్రకాశమును కలుగఁజేయునో; [ఇట 'పొలపము = వ్యాపనము; మొల్లములకుక్ = ధనములకు' అను పూర్వ టీక ఆననుగతము.] ఆణిపూసలువోని యాత్మజాలకుక్ = ఆణిముత్యములవంటి కొడుకులకు; మున్నీరు, అనగక్ = సముద్రమునది; ఎద్ది = ఏ గార్హస్థ్యము; మొలచుటకుక్ = పుట్టుటకు; ఆచాలము = పాదు; [అగుచున్నదో] ద్విజావళులకుక్ = పక్షులగుంపునకు, బ్రహ్మణబృందమునకు; నీడమ్రాను, అనన్, ఎద్ది, నిలువనీడై; తోచుక్ = కనబడునో; దివిబ్రాకు = ఆకాశమున కెగురు, స్వర్గమున కెక్కు; పితృజేవతలకుక్ = మరణించిన వంశజులకు; కుంటుపిచ్చుకలకుక్ = కుంటుచున్న పిచ్చుకలకును, కుంటివారికి; దాచు, అనక్ = మెట్టనునది; ఎద్ది = ఏ గృహస్థధర్మము; ఆధారము, ఔక్ = అగుచున్నదో; అట్టి; గృహమేధిధర్మంబునందుక్ = గృహస్థధర్మమునుగూర్చి; గుత్సనేయుటక్ = నిందించుటవలన; కొదవ = హీనత-అవమానము; ఒదవెక్ = కలిగెను; ఒప్పునది = ధర్మమగుదానిని; ఉద్ధతులకుక్ = దురహంకారులకు; కసరి = విజృంభించి - హెచ్చి. తాళ్లపై గాలియైన (?) పైవచ్చున్.

క. ఏనింతవాడ⁶ నేనయి, పూనుదునట⁷ యెద్దిగాకపోయెడు? నని ⁸సుం

తై నఫలమందఁదీరదు, మానవులకికాదు విను మమర్త్యులకై నన్. 262

టీక. ఏను, ఇంతవాడను = నేను ఇంతగొప్పవాడను; ఏనయి = నాయంకట నేనయి; ఎద్ది కాకపోయెడుక్ = నా అనుకొనునది ఏది జరుగదు? అని = అనుకొని; సుంతైనక్ = కొంచెమైనను; అమర్త్యులకై నక్ = దేవతలకుఁగూడ; ఫలము, అదక్, తీరదు = ఫలమును పొందుటకు సాధ్యము కాదు.

సీ. మును లనుష్టుభమునఁ దనుఁగొల్వఁదగువానిఁ బ్రహ్లాదుఁబ్రోవఁ బాల్పడినవాని
ద్వాత్రింశదురుభుజాస్తంబాధ్యుఁ డగువాని నశ్వత్థమూర్తియై యలరువాని
¹⁰జక్రంబుచే తేత్రజనముఁబ్రోచెడువాని వివిధాయుధంబుల వెలయువాని
సలఘుదివ్యాకల్పములఁ జూడఁగలవాని భీమరథ్యాపగానీమవాని

ఆ. వివిధకథలవాని వివిధరూపంబుల, వాని నిలిచి కొలుచు¹¹వారివాని

శ్రీనృసింహదేవు నేవింపు భేకంబ, వై తదంశ్రిమూల మధివసించి. 263

టీక. అనుష్టుభమునక్ = అనుష్టుభమును ఛందస్సుతో - (పాదమునకు రి ఆక్షరములు గల ఛందస్సుతో); ద్వాత్రింశ...ధ్యుఁడు = స్తంభములవలె గొప్పవగు ముప్పదిరెండుబాహువులు (శాఖలు)

1. చ. యొలపం. 2. చ. నొందు. 3. ర. దాచు * శ. రమా. 4. చ. పిచ్చి. 5. క. గొదవ. 6. చ. గొదవ. 7. క. నొప్పుగతి నొప్పుగనగల్గ. 8. చ. నొప్పునదియొప్పుదనిపల్కు. 9. చ. యేనయి. 10. చ. యద్ది. 11. చ. కు. 9. చ. క. క. కు. 10. క. చక్రంబు. 11. క. వాని. చ. వారి.

కలవానిని; ఆశ్వత్థమూర్తియై = రావివృక్షపుటాకారము కలవాడై; అలఘు.....ములక్ = ఎక్కువైన దేవకల్పములగు కాలములను; భీమ.....వానిక్ = భీమరథీనదీస్థలమున ఉన్నవానిని; నిలిచి = శ్రద్ధపూని; కొలుచువారివానిక్ = సేవించువారి స్వాధీనమగువానిని; భేకంబవై = కప్పవై; తదంఘ్రి) మూలము, అధివసించి = ఆతనిపాదములకడ నివసించి - సేవింపుము. అలం. పరికరము.

తే. దర్దురాంగనయందు సంతానస్థి, నీకు నగుఁ గొంతకాలంబు నిర్లమింప

దాన నీదుపితృణంబు తలఁగి శాపమోక్షసంప్రాప్తియును గల్గు నాక్షణంబు. 264

టీక. దర్దురాంగనయందుక్ = ఆడుకప్పయందు; నిర్లమింపక్ = గడవఁగా; పితృణంబు = పితృదేవతలయుగాము; తలఁగి = తీరి; [సంతానముకలుగుటచే ననుట.] శాపమోక్షసంప్రాప్తియుక్ = శాపముయొక్క విడుదలను పొందుటయు.

వ. అని యిన్విధంబున వాఘాలుండు శాపావధి నొడివి యవ్వటువు నాశ్వాసింపి విశ్వాద్భుతజనకంబుగ నంబురుహప్రియమండలంబు భేదించికొనుచుం జని యపవర్గసామ్రాజ్యసింహాసనాసీనుండయ్యె నిచ్చట వియచ్చరభేనువు నేలినవానిపని సఫలంబుచేసి ఫలోదయంబు నలంకరించె. ప్రయత్నసుతుండును విఫలప్రయత్నండై యయత్నసంప్రాప్తంబగు నిజవ్యసనంబున నుసురుసురయ్యును సాయం సమయముదంబుచందంబునఁ గొంతకొంత తచ్చాంతివచనంబుల వడదేతిన వాడై జగత్ప్రయపవిశ్రీకరణప్రవణంబగు పాండురంగక్షేత్రంబునకుఁ జని. 265

టీక. శాపావధి = శాపాంతమును; నొడివి = తెలిపి; ఆశ్వాసింపి = ఊరడించి; విశ్వా... కంబుగక్ = లోకమున కాశ్చర్యము కలుగునట్లు; అంబురుహప్రియమండలంబు = సూర్యమండలమును; [మోక్షము పొందువారు సూర్యమండలమును భేదించుకొని, పోవుదురని శ్రుతి.] అపవర్గ... సాసీనుండు = మోక్షసామ్రాజ్యసింహాసనముపై కూర్చున్నవాడు - ముక్తుడు; వియచ్చరభేనువుక్ = కామభేనువుకూడ; ఏలినవానిపని = ప్రభుకార్యమును; ఫలోదయంబును = ఫలప్రాప్తిని, స్వర్గమును; అలంకరించెను = పొందెను. అయత్నసంప్రాప్తంబు = ప్రయత్నములేక ప్రాప్తించినది - ఆనుకొనకుండ వచ్చినది; నిజవ్యసనంబునక్ = ఆపదవలన; అసురుసురయ్యును = బడలియున్నను; సాయం.....చందంబునక్ = సాయంకాలమందలి కలువపూవువలె; వడదేతినవాడై = తెప్పటిలిన వాడై; జగత్ప్రయ...ప్రణవంబు = ముల్లోకములను పవిత్రములుగా చేయుటకు సమర్థమైనది.

క. భీమఁ థిఁ దొట్టి తీర్థస్తామంబులనెల్లఁ దనువుఁ దోఁగించి ముని

గ్రామణి కుహనాభీరశి, ఖామణిమణి సౌధరాజగర్భాగతుడై.

266

టీక. తొట్టి = మొదలుకొని; తనువుక్ = దేహమును; తోఁగించి = ముంచి; మునిగ్రామణి = ఉత్తమముని యగు అయుతుడు; కుహనా.....గతుడై = కపట గోపకశ్రేష్ఠుడగు కృష్ణుని మణి మయదేవాలయము లోపలికి వచ్చినవాడయి.

సీ. సురతరుప్రసవరింఛోళి¹మాళివినీల జలదంబులోని² క్రౌండభుకు లెసఁగ[మెఱవఁ మొగమువెన్నెలయేటి³ మొగఁదేలుమగమీలగతి⁴ బత్తులాక్షియుగ్ధకము గతియ నెమ్మేను చీకటిమ్రాకుఁ బ్రాకు బంగరుతీగక్రియఁ దూలగద్రుశాటి యుడుపథంబున⁵ జాటు⁶ నుడురత్నతతిభాతి మెడహారములపెన పుడమిదాఁక

1. చ. గ. 2. చ. దీటి. 3. క. లోలేదు. చ. లోఉన్నది. 4. చ. చూళి. 5. చ. క్రొత్తకు.

6. క. మొగలేటిమగమీల చ. మొగిదేలుమొగజాల. 7. క. పత్తు. 8. చ. మీలు. 9. క. నురుచ. నుడు

తే. నచ్చరలు వీననలు వీన సంగరాగ

వాసనలు భూషణార్చు¹లు నేసరేగఁ

బిటిది దెసనున్న రమమీదఁ ²నొఱఁగి ధవళ

చలదళచ్చాయ నుండు విట్టలు నుతించు.

267

టీక. సుర.....దళకులు - సురకరుప్రసవని-భోళి = కల్పవృక్షపుపూవులసమూహముగల; (పూలచే ఆలంకరింపఁబడిన); మాళి = శిరస్సునెడు; వినీలజలవంబుల³ని = కాటుమమ్మల⁴ని; క్రొందసకులు = క్రొత్తకాంతులు ఎనఁగ⁵ = వ్యాపింపఁగా; మొగము.....గతి⁶ - మొగమువెన్నెలయేటి మొగ = ముఖమును వెన్నెలయేటిద్వారమున; తేలు = లేలునట్టి; మగమీలగతి⁷ = మగచేఁదలసినమున; పక్షలాక్షియుగ్మము = రెప్పలపాటు గల రెండు కన్నులును; మెఱవ⁸ = ప్రకాశింపఁగా; కఱియ.....మ్రాకు⁹ = నల్లనిశరీరమును తమాలవృక్షమువయి; కద్రుకాటి = పీతాంబరము; తూల¹⁰ = చలింపఁగా. ఉడుపథంబున¹¹ = ఆకాశమునుండి; ఉడురత్నతతిభాతి¹² = గొప్పచుక్కలగుంపువలె; మెడహారములపెన = మెడలోని హారములమెలిక; తాఁక¹³ = అంటఁగా; అచ్చరలు = అప్పరసలు; వీననలు = చామరములు; అంగరాగవాసనలు = మైపూఁతలవరిమళములు; భూషణార్చులు¹⁴ = నగలతళకులును; ఏసరేగ¹⁵ = విజృంభింపఁగా; పిటిదిదెస¹⁶ = వెనుకభాగమున; ధవళ... ..చ్చాయ¹⁷ = తెల్లని రావిచెట్టునీడను. [పూర్వటీకలో 'వెన్నెలయేటిమొగరేటి'అను పాఠము ననుసరించి 'మొగరేటి=ముఖర యను నదియందలి'అను సర్థము వ్రాయఁబడినది.] అలం. ఉపమ, రూపకము.

ఉ. ఫాలము¹⁸ చుక్క వంక నెలపై వెలుగొందెడు లోహితాంగుని¹⁹

బోలఁగఁ గంబు²⁰గర్భమునఁ బొల్పును నీలములీలఁ గంధరా

కాళిమ యుల్లసిల్ల విధుఖండము కెంజడకెంపుఁదమ్మిలో

బాలమరాళమట్లలర భాసిలు శూలి, లలాటపట్టికన్.

268

టీక. ఫాలముచుక్క = నొసటిబొట్టు; వంకనెలపై²¹ = నెలవంకపయి; లోహితాంగుని²² = అంగారకుని; బోలఁగ²³ = సరిపోలఁగా; కంధరాకాళిమ = మెడవైచున్న నలుపు; కంబుగర్భమున²⁴ = శంఖములో; పొల్పుగు = ప్రకాశించు; నీలములీల²⁵ = ఇంద్రనీలమువలె; ఉల్లసిల్ల²⁶ = ప్రకాశింపఁగా; విధుఖండము = అర్థచంద్రుడు; కెంజడకెంపుఁదమ్మిలో²⁷ = ఎఱ్ఱసిజడ యను నెఱ్ఱతామర పూవుపయి; బాలమరాళమట్లు = సిల్లహంసవలె; భాసిలు, శూలి = ప్రకాశించునట్టి శివుడు; లలాటపట్టిక²⁸ = నొసటియందును. [ముందు సమన్వయము.] అలం. ఉపమ.

మ. నలినాస న్నలినాసనాననపురాణస్థానముల్ డాయ²⁹కి

మ్ముల బలో³⁰మాయలబోరుతల్పు లధరంబుల్ కెంపువాచూరులు³¹

గల విద్వద్వదనాంతరాళనవరంగక్షోణి రాణించు ను

జ్వలవజ్రప్రజశంఖసంఘనిభ భాషాయోష జిహ్వస్థిన్.

269

టీక. నలి³² = తగునట్లును; ఆస³³ = ఆశతోను; నలినాసనాననపురాణస్థానముల్ = కమలాస నుడగు బ్రహ్మయొక్క ముఖములను ప్రాతచోటులను; డాయక = సమీపింపక; ఇమ్ముల³⁴ = క్రీతితో; బోరుతల్పులు = పెద్దతల్పులు, నాలుకలు; అధరంబుల్ = క్రిందివి పెదవులు; కెంపువాచూరులు³⁵ = కెంపులుతాపిన ముంజూరులును (ఎఱ్ఱని మీఁదిపెదవులు); విద్వ.....క్షోణి³⁶ = విద్వాంసుల నోళ్ల లోపలిభాగములను సాధభాగములందు; రాణించు = ప్రకాశించునట్టి; ఉజ్వల...

1. క. లనేసరేగ బిటిది చ. లునేసరేగ పరిది 2. చ. నురిసి. 3. చ. ప్రక్కనిల.

4. చ. గర్భ. 5. చ. కి. 6. చ. ల్పాయ. క. ల్పాయ.

నిభ = ప్రకాశించు రవలవలెను, శంఖములసమూహమువలెను ఉండునది; భాషాయోష = సరస్వతి; జిహ్వస్థలిక్ = నాలుకవైని; [విష్ణుజిహ్వవై సరస్వతి యున్నదనుట] అలం. రూపకము.

సీ. లలితకుంతలశైవలము ముఖైందవబింబ మధరాధరప్రవాళాంకురంబు

చలనస్వభావలోచనమహామీనంబు కమనీయకంధరాకంబుకంబు

గర్వితస్తనకనత్పగ్వతాభోగంబు విశదత్రివలిభంగవిలసనంబు

¹మధ్యవృత్తావర్తమహితంబు కటితటిద్వీపంబు పృథులోరుదివిజకరటి

తే కరము పదకూర్తపృథుకంబు గ్రమ్మ నఖర మణికలాపంబు నగుచు నే మగువరూపు

భూరిసౌభాగ్యసంపదఁ బోలుఁ దండ్రీ, నా సుధాంబోధిపుత్రి బాహంతరమున.

టీక. ఇందు లక్ష్మీదేవి సౌభాగ్యసంపదచే తన తండ్రీయగు సముద్రుని పోలుచున్నదని వివరింపబడినది. లలితకుంతలశైవలము = (లక్ష్మీరూపు) పాచివంటి చక్కని పెండ్రుకలుకలది. (స. రూపు) కుంతలములవంటి పాచికలది; ముఖైందవబింబము = (ల) చంద్రబింబమువంటి ముఖము కలది, (స) ముఖమగు చంద్రబింబము కలది; మధు.....రంబు = (ల) పగడపుమొలకవంటి తియ్యని పెదవికంది, (స) మధురాధరమువంటి పగడపుమొలక కలది; చపల.....మీనంబు = (ల) పెద్దచేపలవలటి చలించు కన్నులు కలది, (స) చలించులోచనములవంటి పెద్ద చేపలు కలది; కమ.....కంబు = (ల) శంఖమువంటి చక్కని మెడకలది, (స) చక్కనిమెడవంటి శంఖముకలది; గర్విత.....భోగంబు = (ల) పర్వములఁబోలు పొగరుచున్నలు కలది, (స) గర్భిగుబ్బలవలె ప్రకాశించు పర్వతముల పరిపూర్ణక కలది; విశద.....విలసనంబు = (ల) అలలవంటి వళుల విలాసము కలది, (స) స్పష్టమైన త్రివళుల వలె నుండు అలలవిలాసము కలది; మధ్య.....మహితంబు = (ల) నుడివంటి నాభి కలది; (స) బొడ్డువంటి నుడిగలది; [మధ్యవృంత = బొడ్డునెడి అని పూర్వటీక. అది మధ్యవృత్తముకాని మధ్యవృంతముకాదు] కటితటిద్వీపంబు = (ల) ద్వీపములవంటి పిఱుదులు కలది; (స) పిరుదులవంటి ద్వీపములుకలది; పృథులోరు దివిజకరటికరము = (ల) విరావతముతోండమువంటి గొప్పతోడలు కలది; (స) పెద్దతోడవంటి విరావతము హస్తముకలది; పదకూర్తపృథుకంబు = (ల) తాఁబేటిపిల్లవంటి పాదములు కలది, (స) పాదములఁబోలు తాఁబేటిపిల్లలుకలది; నఖరమణికలాపంబుక్ = (ల) మణులగుంపులవంటి గోళ్లు కలది, (స) నఖములవంటి మణులగుంపుకలదియు; ఏ మగువరూపు = ఏ లక్ష్మీదేవిస్వరూపము; తండ్రీక్; పోలుక్ = పోలియుండునో; ఆ సుధాంబోధిపుత్రి = పాలసముద్రపువట్టి యగు నా లక్ష్మీదేవి; బాహంతరమునక్ = తొమ్మిదవైని; [ముందున కన్వయము. లక్ష్మీ విష్ణునిరొమ్ముపైనున్న దనుట.] అలం. ఉపమ. ఉదాత్తము.

మ. సితకీరస్ఫటికాక్షమాలికలు గెంజేదోయి సంధించి భా

రతి వామాంకతలంబునక్ సతతముక్ రంజిల్లఁగల్గోలసం

గతహంసోత్తమఘనపంక్తి యగు గంగావాహినిం దాల్చు దై

వతశైలంబునఁ దేజరిల్లు నల విశ్వస్రష్ట నాభిం దగన్.

271

టీక. కెంజేదోయిక్ = ఎఱ్ఱనైర (అందమైన) రెండుచేతులందును; సితకీర, స్ఫటికాక్షమాలిక = తెల్లచిలుకను, జవమూలికను (క్రమముగా); సంధించి = కూర్చి; భారతి = సరస్వతీదేవి; వామాంకతలంబునక్ = ఎడమవైపున; రంజిల్లక్ = ప్రకాశింపఁగా; కల్గోల...పంక్తి = అలలయందు లగ్నమైన ఉత్తమహంసయు, నురుగును కలది; గంగావాహినిక్ = గంగానదిని; దైవశైలంబు = కైలాసము; తేజరిల్లు = ప్రకాశించునట్టి; విశ్వస్రష్ట = బ్రహ్మ, [ఇచట బ్రహ్మ శైలముతోను, సరస్వతి

గంగతోను, తెల్లచిలుక హంసతోను, జపమాల నుదుగుగువుతోను పోల్పబడినవని ఎఱుంగవలెను.] ఆలం. ఉపమ.

తే. రత్నసందర్భగర్భ యీ రత్నగర్భ
చరణపీఠంబుగా నున్న సకలభువన
మయుని నినుఁ గంటి దేవ ! నాభయము లుడిగె
నని తపసి ప్రీతిఁ గంసాభియాతిఁ బొగడి.

272

టీక. రత్నసందర్భగర్భ = రత్నముల సమూహము గర్భమున గలదైన; ఈ, రత్నగర్భ = ఈ భూమి; చరణపీఠంబుగా = పాదపీఠముగాను; ఉడిగె = నశించెను; తపసి = ముని - ఆయుతుఁడు; కంసాభియాతి = కంసశత్రువును శ్రీకృష్ణుని.

క. అటుఁ జని వటువు త్తరది, క్కటమునఁ గనుఁగొనియెఁ దరళతరతరుమూర్తి
బటునఖరశైత్యమున నా, రట ముడిపి సురారి నేటు రసికు నృసింహున్. 273

టీక. వటువు = బ్రహ్మచారి; ఉత్తరదిక్కటమున = ఉత్తరదిక్పార్శ్వమున; తరళతరతరు మూర్తి = ప్రకాశించు వృక్షస్వరూపముకలవానిని; ఖరనఖరశైత్యమున = వాడిగోళ్లతీక్షణతచేత ["నఖరశైత్యమున = గోటిచల్లదనముచేత" అని పూర్వటీక.] ఆరటము = కష్టము; ఉడిపి = పోనడచి; సురారి = రాక్షసుని - ప్రహ్లాదుని; రసికు = కరుణారసపూర్ణుని; నృసింహున్; నృసింహుఁ డచట రావిపెట్టు రూపమున నున్నాడని గ్రహింపనగును.]

క. శాశ్వతకరుణాంబుధి న, న్విశ్వవిభుఁ గనుటఁ గోలె విపుని మది మా
నీశ్వరశాపవికార మ, నశ్వరదుశ్చేష్టితాభినయ మొనరింపన్. 274

టీక. శాశ్వతకరుణాంబుధి = స్థిరముగ ఉండు దయాసముద్రుడగువానిని; కనుటగోలె = చూచినది మొదలుకొని; విపునిమది = ఆయుతుని మనస్సునందు; మానీశ్వర శాపవికారము = వాధూలమునిశాపమువలనఁగల్గు వికారము; అనశ్వరదుశ్చేష్టితాభినయము = స్థిరముగ చెడ్డచేష్టలను జరుపుటను; ఒనరింపన్ = చేయఁగా.

శా. నీరప్రాంగణకర్మటిబిలములన్ నిద్రింప మృతాన్నమయా
హారంబున్ గబళింపఁ బెల్లటన నిట్టట్టుం బ్లుతంబుల్ గొనన్
దూరాయాస్యదహీద్రభీతిహతి గొందుల్ దూఱఁగోరున్ మదిన్
సారాపేతమనోబలం బగు భవిష్యద్భేక ముత్సేకమై, 275

టీక. సారాపేతమనోబలంబు = సారము తొలగిపోయిన మనోబలము కలది - ధైర్యము లేనిది; అగు; భవిష్యద్భేకము = కప్పగా మాఱబోవు నయుతుఁడు; ఉత్సేకమై = అతిశయించినదై; నీర.....బిలములన్ = నీటియొడ్డుననుండు ఎండ్రికన్నములందు; నిద్రింపన్ = పండుకొనుటకును; మృతాన్నమయాహారంబున్ = మట్టిసంబంధమగు నాహారమును; పెల్లు, అటవన్ = గట్టిగా అఱచుట కును; ప్లుతంబుల్, గొనన్ = దాట్లు వేయుటకును; దూరాయాస్యదహీన్ = దూరమునుండి వచ్చుచున్న పాములభ యముపాటున; గొందుల్ = సందులను; దూఱన్; మదిన్ = మనస్సునో; కోరున్.

క. ఈ వడువున శాపవ్యూహ, నావేశము గదిరియును మహాధైర్యముతో
నా విపుడు సుప్రతిభా, దేవేజ్ఞుఁడు ప్రస్తుతించు దితిసుతశత్రున్. 276

టీక. ఈవడువునకొ = ఈరీతిని; కాప.....వేశము = కాపకష్టము పూనుట; కదిరియును = కలిగినను; సుప్రతిభాదేవేజ్యుఁడు = గొప్పబుద్ధిచేత బృహస్పతి యగువాఁడు - ఆయుతుఁడు; దిలిసుక శత్రుకొ = రాక్షసులకు శత్రువగు విష్ణుదేవుని; ప్రస్తుతించున్.

ఉ. ఆ సభ నుక్కుఁగంబమున నాక్రియ నుద్భవమంది యాసురా
గ్రేసరహృద్విదారణము కించిదుదంచితహాసకృత్యముకొ
గా సమకట్టియుకొ బెనుపఁగాఁ గతమేమి పునర్భవస్పృహకొ
నీ నట లెవ్వరేఁ దెలియనేర్తురే? మత్స్యమృగాధినాయకా !

277

టీక. ఆక్రియకొ = ఆరీతిని; ఉద్భవమంది = పుట్టి; ఆ, సురా.....దారణము = ఆ రాక్షసరాజగు హిరణ్యకశిపుని గుండెలు చీల్చుట; ['హృద్విదారణము = గుండెలు పగుల్చుట' అని పూర్వటీక.] కించి.....కృత్యముంగొకొ = చిన్న చిఱునవ్వుతోఁ జేయు పనియగునట్లుగా; సమకట్టియుకొ = ఏర్పఱచియు; పునర్భవస్పృహకొ = గోళ్లయందలి కోరికను [వానిని చంపుటకు గట్టిగోళ్లు గల మృగరాజురూపమును గ్రహించుటయందలికోరికననుట], సంసారమునందలి కోరికను [మరల కృష్ణ రూపమున జన్మించుకోరికననుట]; నీనటలు = నీజూలు, నీమాయలు; ఎవ్వరేకొ = ఎవ్వరయినను; మత్స్య మృగాధినాయకా ; = నరసింహప్రభూ !

ఉ. మిమ్ముటమైన వాఁడి¹పవిమిత్రములై వెలుగొందు నీ నఖా
గ్రమ్ములకుకొ మృదుప్రకృతిగల్గుటకొత్త రమాకుచాద్రిపా
ర్శ్వమ్ముల²యందు; నందుఁగలసారగతుల్ నఖరాభిపాతసా
ధ్యమ్ములు³గామిఁ గావలయు నట్లగుటల్ దిలిపుత్రశాత్రవా !

278

టీక. మిమ్ముటమైన = అధికమైన; వాడిపవిమిత్రములై = వాడియైన వజ్రాయుధమునకు సమానములై; నీ, నఖాగ్రమ్ములకుకొ = నీకొనగోళ్లకు; రమా.....లయందుకొ = లక్ష్మీదేవి గబ్బి గుబ్బలప్రక్కలందు; మృదుప్రకృతి = మెత్తఁదనము; కొత్త = వింత; దిలిపుత్రశాత్రవా ! = రాక్ష సులకు శత్రువగు ప్రభూ ! అట్లగుటల్ = ఆ నీ వాడిగోళ్లు మెత్తనివగుటలు; అందుకొ = ఆ కుచ పార్శ్వప్రదేశమున; సారగతుల్ = బలవద్ధతులు; నఖరా.....ధ్యమ్ములు = గోళ్లనొక్కులకు సాధ్య మగునవి; కామికొ = కాకపోవుటచే; కావలయుకొ = అయి యుండును. ఇందు లక్ష్మీదేవి స్తనకాశి న్యము తెల్పఁబడినది. అలం. ఆక్షేపము.

ఉ. కోపవికారమంచు నొకకొందఱు, కొందఱు భక్తలోకర
క్షాపగతంత్రతాజనితసాంద్రకృపాగుణమంచుఁ గొందఱు
ద్వీపితవీరసింహవిహృతి స్ఫుటభేటవికారమంచు నీ
చూపుల⁴రక్తిమం బొగడుచుకొ నుతియింపుదు రిశ్వరేశ్వరా !

279

టీక. ఈశ్వరేశ్వరా ! = దేవతలకు దేవతయైనవాఁడా ! నీచూపులరక్తిమకొ = నీ కన్నుల లోని ఎఱుపును; భక్త.....గుణము - భక్తలోకరక్షాపగతంత్రతా = భక్తులసమూహమును రక్షించుటయం దలి యాస క్తిచే; జనిత = పుట్టింపఁబడిన - కలిగిన; సాంద్రకృపాగుణము = ఎక్కువైన దయ; ఉద్దీ పిత.....వికారము - ఉద్దీపిత = మిక్కిలి ప్రకాశించు; వీరసింధువిహృతి = వీరుల సముద్రము (సమూహము) నందు విహరించుటచే; స్ఫుట = స్పష్టమైన; భేటవికారము = డాలువాఱుయొక్క (వాఱు = సన్ననితోలు) మాఱురూపుకలది; అలం. ఉల్లేఖము.

చ. హరికిరి దంష్ట్రనాటువడి యైందవరేఖ¹దలిర్చు పూర్వభూ
ధరశిఖరం బనంగ నుతిదాల్చు కుచంబునఁ బొల్చు భూసతి²
బరిహసనం బొనర్చు రమభావము సిగ్గున³ మ్రొగ్గజేయవే
నరమృగరాజ ! నీ నఖము నాటినఁ బొల్చు నురోజకుంభముల్.

270

టీక. హరికిరిదంష్ట్ర¹ = పరాహవతారమూర్తి కోటచే; నాటువడి = గంటువడి; యైందవరేఖ² = చంద్రరేఖచే; తలిర్చు = ప్రకాశించునట్టి; పూర్వభూధరశిఖరంబు, అనంగ³ = తూర్పు కొండకొనయో అనునట్లు; నుతి⁴, తాల్చు = పేరుపడిన; కుచంబున⁵ = స్తనముచే, భూసతి⁶ = భూదేవిని; పరిహసనంబు, బనర్చు = ఎగతాళిచేయునట్టి; రమభావము⁷ = లక్ష్మీదేవియాశయమును; సిగ్గున⁸ = సిగ్గుతో; మ్రొగ్గజేయవే? = ఎక్కువగునట్లు చేయవా? - లక్ష్మీకి ఎక్కువ సిగ్గుగల్గఁ జేయవా? [ఆమె రెండు స్తనములనుగూడ నఖక్షతముల నలంకరించి-ఆమె సిగ్గుపడునట్లు చేయుదువనుట.] నరమృగరాజ! - నరసింహ! పొల్చు⁹ = ఒప్పును - ప్రకాశించును. అలం. ఉత్పేక్ష.

సీ. పరిపూర్ణచంద్రబింబము¹ నక్షత్రచక్కిలో² గొనసాగు విద్రుమాంకుర మనంగఁ
గన్నె³ గేదఁగితేకు కత్తుల⁴ బోనిలో⁵ జిక్కిన⁶ యశారాగ్నిశిఖి యనంగ
వెండికంబములతో వియ్యంపుఁబొత్తెత్తు యమునాతరంగసంఘము లనంగఁ
ప్రాలేయగిరివెన్కభాగంబువహియించు పవనపారణకులప్రభు వనంగ

తే. మొగమునకు బిగి గావించు మిగులుఁగన్న
దంష్ట్రకాంతరజిహ్వాఁయుఁ దఱచుఁ గేల
నలుఁగులుఁ బిటుందవాలమ్ము గలుగు నిన్ను
గొలుతు దితిపుత్రచేతఁకుకూలదహన!

281

టీక. పరి.....చక్కిలో² = నిండుచంద్రునినడిమిభాగమున; గొనసాగు = ప్రకాశించు; విద్రుమాంకురము, అనంగ³ = పగడపుమొలకయో అనునట్లు; [మొగమునకు బిగి గావించు మిగులుఁ గన్న (ఎక్కువకన్న) ప్రకాశించునని ఎత్తుగీతితో సమన్వయము.] కన్నె.....బోనిలో⁵ = లేత మొగలిరేకుల బోనిలోపల; బౌర్వార్హి⁶ = బాడబాగ్ని; [కోటలనడుమనున్న నాలుక ప్రకాశించు చున్నదని భావము. [కోటలు కత్తులబోనిలోను, నాలుక బడబాగ్నితోను పోల్పబడినవి.] కంబముల తో⁷ = స్తంభములతో; వియ్యంపుఁబొత్తు, ఎత్తు = వియ్యమును పొందు - సరిసమానమైన, [చేతులు వెండికంబములవలెను, వానిలోని కత్తులు యమునాప్రవాహములవలెను ఉన్నవని పోలిక.] ప్రాలేయగిరి వెన్కభాగంబు = హిమాచలపువెనుకప్రక్క; పవన.....ప్రభువు, అనంగ⁸ = పాములతేడను నట్లుగా; [తెల్లనిదేహమువృష్టభాగమున తోకయున్నదనుట. హిమాలయ, దేహములకును, సర్పవాలము లకును పోలిక.] దితి.....దహన! = రాక్షసులమనస్సులకు కుమ్ము (ఉమ్మక) నిప్పు అయినవాడా! అలం. ఉత్పేక్ష, క్రమము.

తే. అని నృహర్యక్షవర్యు నర్యమసహస్రదివ్యతేజఃప్రభావుఁ గీర్తించి యతఁడు
తత్పదద్వంద్వమునకు వందన మొనర్చి, తపసితిట్టునఁ బ్లవమయ్యెఁ దత్క్షణంబ.

టీక. నృహర్యక్షవర్యు¹ = నరసింహమూర్తిని; అర్యమ.....ప్రభావు² = వేయిమంది సూర్యుల తేజఃప్రభావము కలవానిని; కీర్తించి = కొనియాడి; అతఁడు (= పయతుఁడు); ప్లవము = కప్పు.

1. క. దలిర్చు. చ. దలిర్చు. 2. చ. మ్రొక్క. 3. చ. బొందడు. 4. క. నందు. చ. నడు. 5. క. కన్నె. 6. క. బోను. చ. బోని. 7. చ. యశారా. 8. చ. బిటించి.

క. ఆ శమము నావివేకం, బాశున్ధియు నాతపంబు లాబహునిగమ

ప్రాశస్త్యము నటులయ్యె ము, నీశునకును; దైవభుటన లిట్టివి దలఁపన్. 233

టీక. శమము = శాంతియును; బాహునిగమప్రాశస్త్యము = వివిధాగమవిజ్ఞానమును.

ఆ. అస్తదాదిమానసావాలవలయప్ర, కాశభక్తియు క్తికల్పలతకు

మూల మనఁగ నొప్పు నా లోకవిభు సంఘి, మూల మాశ్రయించి జాలిమాలి.

టీక. అస్తదాది.....లతకు = మావంటివారిమనస్సులను పాదుయొక్క వలయమున ప్రకాశమగు భక్తితోడికూడిక యను కల్పవృక్షపుతీగకు; మూలము = వేరు; అంఘిమూలము = పాద మూలమును; జాలిమాలి = దుఃఖమును విడిచి; (ముందున కన్వయము.) అలం. ఉత్పేక్ష, రూపకము.

ఉ. ముత్తియముల్ ప్రవాళదళముల్ గమనాకృతిఁ గూడినట్టులై

క్రొత్తగునార! వీని యపురూపపురూ పిది యంచు విస్తయో

దాత్తమనస్కులై సకలతైర్ధికులున్ గొనియాడ భేకలో

కోత్తమ మొప్పుఁ జిత్రవపురుజ్జ్వలమై జలజాసనోద్భవా !

235

టీక. ప్రవాళదళముల్ = పగడపు కమనాకృతి, గూడినట్టులై = అందమైన, రూపము దాల్చినట్లుండి; అపురూపపురూపు = ఎక్కడను లేని చక్కదనము; క్రొత్త, అగున్ = వింతగొల్పును; విస్తయోదాత్తమనస్కులై = ఆశ్చర్యముతోఁగూడిన గొప్ప మనస్సులు కలవారై; తైర్ధికులున్ = యాత్రికులు; చిత్రవపురుజ్జ్వలమై = రంగురంగులదేహమున ప్రకాశించునదై; ఒప్పున్; జలజాసనోద్భవా! = నారదమునీ! అలం. ఉపమ.

సీ. కమలాప్తుఁ డుదయింపకయమున్నఁ బుటుకున మునుఁగు సుగమతీర్థమునకు నేగి

విను నైకతనిషణ్ణమునివేదనినదంబు తగుచోట నుండి లేబగటిదాఁక

మధ్యాహ్న వేళ² సంప్రాశించు బలిపీఠగతపులాకంబులు మితముగాఁగ

సందెప్రాద్దుననుండి సవరేయి³గడసన సమ్ముఖమునఁ గొల్చి సంవ⁴సించు

తే. శ్రీనృసింహుండు పెనుఁబాపసెజ్జమేను, చేర్పఁ దద్దివ్యచరణరాజీవమూల

భూబిలంబున నధ్యాత్మపూర్ణబుద్ధి, జాగరము⁵నేయు శాలూరచక్రవర్తి 236

టీక. కమలాప్తుఁడు = సూర్యుఁడు; నైకత.....నినదంబు = ఇసుకతినైలవైఁగూర్చుండు మునుల వేదపారాయణస్వరమును; లేబగటిదాఁక = పండ్రెండుగంటలవఱకును; వినున్; బలి..... పులాకంబులు = బలిపీఠముపైనుండు మెతుకులు; ప్రాశించున్ = తినును; సందెప్రాద్దుననుండి = సూర్యాస్తమయముమొదలుకొని; సవరేయిగడసనన్ = అర్ధరాత్రిగడచువఱకు; సమ్ముఖమునన్ = సన్నిధిని; కొల్చి = సేవించి; పెనుఁబాపసెజ్జన్ = శేషశయ్యపై; తద్దివ్య.....బిలంబునన్ = అతని పాదపద్మములక్రింది భూమిలోని రంధ్రమున; జాగరమునేయున్ = మేల్కొనియుండును; శాలూరచక్రవర్తి = కప్పలజేఁడు.

ఆ. రత్నరంగవల్లిరచనకుఁ దనమేను, పువ్వుగుత్తికరణి పాలుపు⁶ నిలుప

నంబుచరము ప్రాతరారంభవేళల, నృహరి యగ్రవీధి నిలుచు ననఘ! 237

టీక. రత్న.....రచనకున్ = రత్నముల ముగ్గుకూర్చునకు; పాలుపునిలుపన్ = శోభను కల్గింపఁగా; అంబుచరము = కప్ప; నృహరియగ్రవీధిన్ = నరసింహునెదుట; నిలుచును. అలం. ఉపమ.

1. చ. బటుకున. 2. చ. ప్రాశించు. 3. చ. గడచిన. 4. చ. శించు. 5. చ. సేసె. 6. చ.

పూవు. 7. చ. నిలుప.

క. హరిదాస మనుచుఁ దనునెల్లరు వేరిడి పిలువఁగలిగి ప్లవపతి గడవెన్
జిరకాలము పూర్వజవన,చరితజ్ఞం బగుచు మోక్షసౌఖ్యాపేక్షన్. 283

టీక. ప్లవపతి = కప్పతేడు; పూర్వచరితజ్ఞంబు = పూర్వజన్మవృత్తాంతము నెఱిగినది;
మోక్షసౌఖ్యాపేక్షన్ = మోక్షసుఖమునందలికోరికతో; చిరకాలము; కడవెన్.

ఆ. ఇటులు కొన్ని¹యేడు లేఁగంగ నొకనాఁడు, పాండరికనాథుఁడర్చమునకు
కన్యకుబ్జవిభుని కన్యాశిరోమణి, ప్రాసములు గొల్ప నరుగు దెంచె. 289

టీక. పర్వమునకున్ = ఉత్సవమునకు.

తే. ఆత్మవాహనములనుండి²యవతరించి, నారసింహఖ్యతీర్థంబునకుఁ గుఱంగట
బైమిచెంగట విడిసిరి పద్మముఖులు, విరహిహృద్ధాములగు మానశరము లనంగ.

టీ. ఆత్మవాహనములనుండి = తమతమ రథములనుండి; అవతరించి = దిగి; కుఱంగటన్ =
సమీపమున; విరహిహృద్ధాములు = విరహులగువారి మానస్సులందు నాటినవి; మానశరములు = పుష్ప
బాణములు; పద్మముఖులు = తామరపూలవంటి ముఖములు కల యువతులు; విడిసిరి = బస చేసిరి.
అలం. ఉపమ.

తే. మార్గభేదశిథిలమతు లంగనలు చొచ్చి, భీమరథిఁ గలంచు తేమి క్రొత్త?
వారి గోరువెచ్చఁగోజములకాంతి, కిలకమ ముజ్జగములఁ దవిలి కలఁచ. 291

టీక. వారి...కాంతి = ఆ స్త్రీల శభాపచస్తనముల కొలఁదితేటు; తనిలి = వ్యాపించి; కలఁచన్ =
కలఁతపెట్టఁగా; మార్గ.....మతులు = దారిబడలికచే చెదరినబుద్ధులకలవారైన; అంగనలు = స్త్రీలు;
చొచ్చి = ప్రవేశించి; కలఁచుట = కలఁతపఱచుట; ఏమి క్రొత్త? = ఏమి వింత!

సీ. గంధవాహమున⁴కాగారంబు లివి యంచు వీజనంబులఁ జూచి వెగటు⁵గదిరి
మరుబాణముల సహోదరవర్గ⁶మిది యంచు నలరు మొగ్గలఁజూచి యలఁతనొంది
కమలారినామంబు గైకొన్న వివి యంచుఁ బుల్ల⁷తీగలఁజూచి పుల్లసిల్లి [దఱిగి
శుకయుగంబులు దాము నొకచాయవివి యంచు నవశుకంబులఁజూచి⁸నయము

తే. కన్యకుబ్జేశకన్యవై : గలుగుచెలువు
భావములపెంపు నొఱపులు మోవఁజేయ
బలిమి నిజదైర్యములు చిక్కఁబట్టియున్న
మును లొనర్చుదు⁹కొకరితి ముఖ్యవిధులు. 292

టీక. గంధవాహమునకున్ = వాయువునకు; అగారంబులు = నివాసములు; వీజనంబులన్ =
విసనకణ్ణులకు; కదిరి = పొంది; మరు.....వర్గము = మన్మథునిబాణములగు పూవుల సోదరసమూ
హము; అలరు మొగ్గలన్ = పూవుమొగ్గలకు; అలఁతన్, ఒంది = శ్రమపడి; కమలారినామంబున్ =
చంద్రునిపేరు; పుల్లతీగలన్ = సోమలతలకు [చంద్రునకు సోముడనియును పేరు కలదు.] పుల్ల
సిల్లి = వెలవెలఁబోయి; శుకయుగంబులు = చిలుకదంపతులు; ఒకచాయవి = ఒక్క రంగు గలవి;
నవశుకంబులన్ = లేమావిచిగుళ్లను; నవముగఱిగి = మెత్తఁబడిపోయి - దైర్యమునడలి; కలుగు చెలువు =
కలుగు చక్కదనము; భావములన్ = మనస్సులందు; పెంపునొఱపులు ఎక్కువ = తాపము (బాధ)లను;
మోవఁజేయన్ = కలిగింపఁగా; బలిమిన్ = బలముతో - మిక్కిలికష్టమున; ముచులు; ముఖ్యవిధులు =

1. యొడ్డు. 2. చ. యరుగుదెంచి. 3. చ. లవము. 4. క. కగా. చ. కాగా. 5. చ. గదిరి.
క. గదరి. 6. చ. మది. 7. చ. క. ర. తీగలు. 8. క. నవముగదిరి. చ. నయము దఱిగి. 9. చ. రీక.

తమవిహితకృత్యములను; దినర్తురు = చేయుదురు. యోగులు వారివారి నిత్యకృత్యములకు గావలసిన నీజనాదులు వారిమనస్సులను తపింపజేయు పనులకు కారణములగుటచే మిక్కిలి కష్టమునకు ఆ యా వికారములకు లొంగక మనస్సులను చిక్కబట్టి తపస్సునొనర్చుచున్నారని భావము.

తే. వనజనాభుని యభిషేకమునకై¹కాని, కనకగర్భాదులకు²వాడుకొనంగరాని
తీర్థకుండాంబునికరంబు తెజఃపిండు, గర్భించనుజక్కనలచేత³గలఁపబడియె⁴293

టీక. వనజనాభుని = శ్రీనిష్ఠువుయొక్క; అభిషేకమునకకాని = స్నానమునకు మాత్రమే తప్ప; కనకగర్భాదులకు² = బ్రహ్మాదులకుఁగూడ; వాడుకొనంగరాని = ఉపయోగించుకొన వీలుకానట్టి; తీర్థకుండాంబునికరంబు = పుణ్యస్థలమగు కుందముగోని నీటిని; తెజః...చేత³ = స్త్రీల గుంపుయొక్క నిక్కుఁజక్కులకు చక్రవాకములచేత; కలఁపబడియె⁴ = కలఁతపెట్టబడెను - మలినము చేయబడెను. [పూర్వటీకలో ఇచట “వాడుకొన² = స్థిరముగా నిలువ”.....“గర్భ³ = గంభీర మయిన” అని అర్థములు వ్రాయఁబడినవి. అవి అననుకూలములు.] అలం. ఉపమ.

తే. జాటు నలరులతేనియగారయిచ్చి
గాడ్పుసంధించు నయకాని⁴యూడ్పు వెఱచు
నెందు నయ్యోకవిరితోట⁵నిందుముఖుల
నగవు నునుమంచుసొనవోలె నయము దలుగ.

294

టీక. అలరులతేనియగార = పూజేనెపూత; గాడ్పుసంధించు = గాలిని కూర్చు; నయకాని యూడ్పు = అందగానినిట్టూర్చు; ఎందు⁴ = ఏ తోటలో; వెఱచు⁵ = భయపడునో - [వాయు దేవుఁడు నిట్టూర్చు విడుచుటకుఁగూడ ఆ తోటయందు భయపడుననుట.] ఆ ఆకవిరితోట⁶ = భద్ర ముగా కాపాడబడుచున్న పాండురంగని యుద్ధానమునందు; నునుమంచుసొనవోలె⁷ = కొంచెపు మంచుప్రవాహమువలె; నయముదలుగ⁸ = నీతితప్పఁగా - వ్యాపింపఁగా. వా రాతోటలో⁹ బ్రవేశించి కలఁచిరనుట. [‘సొన = నూగు’ అని పూర్వటీక.] అలం. ఉపమ.

ఆ. అవసరంబు గాచి యల్లంతదవ్వుల, నుండి సురులు⁶దనకు దండము లిడ
నొప్పు ముక్కునొడు నూరుపుగలవేల్పు, గొమ్మలంటి రాటబొమ్మవోలె. 295

టీక. అవసరంబుగాచి = సమయము నెదురుచూచి; అల్లంతదవ్వుల⁶ = మిక్కిలిదూరములో; సురులు = దేవతలు; ముక్కు.....వేల్పు⁷ = ముక్కుమీద కోపముగల కాలభైరవుని; ఆటబొమ్మ వోలె⁸ = ఆటలాడుకొను బొమ్మనువలె; అంటిరి = తాకిరి. అలం. ఉపమ.

మత్తకోకిల. జాలిదక్కి మఠాంతరాళవిశాలవేదులయందుఁ గో
7ణాలగొందిఁ దపంబుసల్పు జనంబు తాల్తులు దూలు ద
ద్బాలికాకుల నిస్తులస్తనపాలికామృగనాభివా
తూలికాహారీఁ బక్వశాల్తలితూలికాశకలాకృతిన్. 296

టీక. జాలి, దక్కి = శంకను విడిచి - శంకలేక; మఠాంతరాళవిశాలవేదులయందు⁷ = మఠములలోపలి తిన్నెలపయి; కోణాలగొంది⁸ = కృష్ణునిఁగూర్చి; జనంబు = జనుల; తాల్తులు = ధైర్యములు; తద్బాలికా.....హారి⁹ = ఆ బాలికలగుంపుయొక్క సాటిలేని కుచములయగ్ర భాగమునందలి కస్తూరితోడి గాలితాఁకుడుచేత; పక్వ.....కృతి¹⁰ = బాగుగా పండిన బూరుగుదూది పింజెలవలె; తూలు¹¹ = ఎగిరిపోవును - నశించును. అలం. ఉపమ.

1. క. గాని. చ. కాని. 2. క. బాదు. చ. వాడు. 3. క. గప్ప. చ. గలఁప. 4. చ. యూర్పు. 5. చ. విందు. 6. క. మునులు. చ. దనకు. 7. క. నాల. సూర్య. కాల. 8. క. లిబ. సూర్య. 9. క. 10. క. 11. క.

శా. డోలారోహణసాహసోద్యమముఁ జాటు¹ ప్రాధనర్హోక్తి వి
ద్యాలాలిత్యముఁ బుష్పసాయకసపర్యాచర్యము² మున్నుగా
హాలాపానవిహారము న్నడపి రుద్యత్ప్రీతి³ బద్దేక్షణల్
పోలుంబోలము లింత యెన్నక మహాబోధిద్రుమచ్ఛాయలన్.

297

టీక. పద్దేక్షణల్ = తామరలవంటి కన్నులుగల యా కన్నయలు; పోలుంబోలములు = కార్యకార్యములు; ఇంత = కొంచెమైనను; ఎన్నక = లెక్కింపక; మహా.....చ్ఛాయలన్ = ఆ గొప్ప రావిచెట్టునీడలందు; డోలారోహణసాహసోద్యమమున్ = ఉద్యోలమునకు సాహసప్రయత్నమును; చాటులాలిత్యమున్ = ప్రియమైన నేర్పుమాటల పాశీత్యపు బిప్పులు; పుష్ప...చర్యమున్ = మన్తధర్మజయును; మున్నుగాన్ = మొదలుగా; హాలాపానవిహారమున్ = మధుపానము చేసి తిరుగుటయును; ఉద్యత్ప్రీతిన్ = ఎక్కువ సంతోషముతో; నడపిరి = జరిపిరి.

ఆ. జన్మ²నంపుమదము సౌందర్యమదమును, ధనమదంబు మనసుఁబెనుఁగుదుల్లఁ
బొదల నంత శీఘ్రమదముఁ దోడ్తో³ బ్రోది, యగుచు నిగిడె నమ్మగాక్షులందు.

టీక. మనసుఁబెనుగుదుల్లన్ = మనస్సులను పెద్దపాదులగు; బొదలన్ = కలుగఁగా - పుట్టఁగా; శీఘ్రమదమున్ = మద్యపుమైకమును; తోడ్తోన్ = వెంటనే; అమ్మగాక్షులందున్ = జిక చూపులుగల ఆ స్త్రీలయందు; బ్రోదియగుచున్ = పెరుగుచు - వృద్ధిపొందుచు; నిగిడెన్ = వ్యాపించెను.

సీ. దామోదరుఁడు యశోదాస్తవ్యమానెడు నని మ్రొక్కు విరిగుత్తి నళిభ్రమింపఁ
బ్రొద్దులు⁴ సొచ్చెఁ గద్రాదేని కిపు డని ప్రియమందు వేణుగర్భిణిగుఱించి
పావనిగద నొచ్చె ఫణికేతుతోడలని యడలునేనుఁగుచేత నరటు⁵లొరుగ
బడబొగ్గి జడధివెల్వడియెడు నని చూపుఁ గానఁ బూచిన కింశుకము చెలులకు
తే. శేషవృత మేరుశిఖరమనీషఁబొగడు, నంచకొఁగిట నున్న హేమాంబుజంబు
పూర్వమగువిన్ని మది వెడ⁶వొడముదేర, మధుమదక్షిబయగు నొక్కవిధునిభాస్య.

టీక. మధుమదక్షిబ = మద్యమువలని మత్తుచే ఒడలుతెలియనిది; విధునిభాస్య = చంద్రముఖి యగు వనిత; మదివెడ = మనోవికారము; పొడముదేరన్ = పుట్టగా; పూర్వమగు విన్నిన్ = పూర్వ జ్ఞానవాసవచే; విరిగుత్తిన్ = పూలగుత్తిచుట్టును; అళి, భ్రమింపన్ = తుమ్మెద తిరుగఁగా; దామోదరుఁడు = కృష్ణుఁడు; అనెడునని = త్రాగుచున్నాడని; మ్రొక్కున్. వేణుగర్భిణిగుఱించి = (మత్త్యములతోడి) వెదురుఁజూచి; కద్రాదేనికిన్ = పాములకల్లికి - (పామువలె వెదురు ఉండుట వలన) ప్రియము, అందున్ = సంతోషించును. అరటులు = అరటిబోదెలు; ఒరుగన్ = పడిపోగా; పావనిగదన్ = భీమునిగదచే; ఫణికేతుతోడలు = పాము పతాకగాఁగల దుర్యోధనుని యూరువులు; నొచ్చెనని; అడలున్ = దుఃఖించును. బడబొగ్గి = సముద్రముననుండునగ్గి; జడధివెల్వడియెరున్ = సముద్రమునుండి బయలువెడలెనని; కానన్ = అడవిలో; కింశుకము = మోదుగుపువ్వులు; చెలులకున్; చూపున్. హేమాంబుజంబు = బంగారుపద్మములు; శేషమనీషన్ = శేషునిచే చుట్టుకొనఁబడిన మేరుశిఖరముబుద్ధితో; పొగడున్ = కొనియాడును. అలం. భ్రాంతిమౌనము, కావ్యలింగము.

1. క. ప్రాధి. చ. ప్రాధ. 2. క. నంబు. చ. నంపు. 3. క. సింధు. 4. క. చొచ్చె. చ. సొచ్చె. 5. క. లాదుగ. చ. లొరుగ. 6. క. పొడము. చ. వొడము.

సీ. సుధయొల్కునెఱివేణి సోమార్థమునుబోలి చెమరించె దుర్గ లేఁజెమరునొసలు
కుర్కురభర్తదగ్గోళంబు శీధు సంసేవనంబునఁబోలె జేవురించె
విష్ణు నన్యాసక్తు వీక్షించుటనుబోలె ముక్తకేశికి బొమముడి జనించె
ద్వరితనిశ్శ్వాసవేదనఁబోలెఁ గంపించె విజయునివశనారవిందదళము
తే. పరమపావనమైన తత్పాండరీక, పూర్వతీర్థావకాశ మపూర్వశుద్ధిఁ
బెనుచు నృపకన్యకాసఖీజనుల వివిధ, విలసనంబున జనియించు నలుక ననఘ !

టీక. అనఘ! = గొప్పమునీ! పరమపావనము, ఐన = మిక్కిలిపవిత్రమైన; అపాండ....
వకాశము = ఆ పాండురంగక్షేత్రపుపుణ్యతీర్థప్రదేశమును; అపూర్వశుద్ధి, పెనుచు = కనివినియెఱు
గని శుద్ధితో పెంపొందించు - కలఁతపెట్టు; వివిధవిలసనంబులతో = వివిధములగు విలాసములచే; జ
యించునలుకతో = పుట్టిన కోపమున; సుధ యొల్కు = అమృతముకారునట్టి; నెఱివేణిసోమార్థము
బోలి = కేశములందలి నెలవంకతో సరియగునట్లు; దుర్గ... నొసలు = కాళియొక్క చెమరుతో
గూడిన నుదురు; శీధుబోలె = మద్యసేవనమునతో యనునట్లు; కుర్కుర.....గోళంబు =
కాలభైరవునికనుగుడ్డు; జేవురించె = ఎఱుబడెను. అన్యాసక్తు = ఇతరపనితపై ఇష్టముకలవానిని
వీక్షించుటనుబోలె = చూచుటచేతనో అనునట్లు; ముక్తకేశినిబొమముడి = ముక్తకేశినికి కనుబొమ
ముడిపాటు; ద్వరిత.....బోలె = తొందరపాటుతోడి ఊపిరితీయుటవలని బాధచేతనో యనునట్లు;
విజయుని.....దళము = అర్జునుని ముఖపద్మము. అలం. ఉపమ, ఉత్పేక్ష, కావ్యలింగము.

క. పొడఁగనిరి పడఁతు లయ్యెడ, బొడలపొడలయ్యెడలి తపసిపుట్టువుఁ గప్ప
జడభరతనిభము నరహరి, యడుగుఁ బుడమి సరియ వెడలి యట చనుదేరన్.

టీక. పడఁతులు = స్త్రీలు; పొడల.....పుట్టువు = మచ్చచుచ్చల దేహముగలమునిని;
జడభరతునిభము = జడభరతునితో సమానమగుదానిని; నరహరి.....సరియ = విష్ణువుపాదపీఠ
భూమియందలి రంధ్రమునుండి; చనుదేర = రాగా; పొడదనిరి = చూచిరి. అలం. ఉపమ.

చ. కనకము¹జేరొ రోహణనగంబొ సుధాంబునిధానగర్భమో
యనిమిషకార్తుకం బుదయ మయ్యెడు నొప్పగునొక్కొ దీనిపు
ట్టిన²కడ యంచు విస్తయము³డింపక చంపఃపుష్పనాసికల్
చొనిపిరి వాలుఁజూపువల చుట్టును దద్దురపట్ట⁴భద్రునిన్.

302

టీక. కనకము.....నగంబొ = బంగారు పేరిటి రత్నపర్వతమో! సుధాంబు.....
గర్భమో = పాలసముద్రపు నడిమిభాగమో! అనిమిషకార్తుకంబు = ఇంద్రధనుస్సు; దీనిపుట్టినకడ = దీని
(ఈ కప్పు) జన్మస్థానము; విస్తయము = ఆశ్చర్యమును; డింపక = దింపక - తగ్గింపక; చంపకపుష్ప
గాసికల్ = సంపెగపూలవంటి ముక్కులు గల స్త్రీలు; దద్దురపట్టభద్రునిన్, చుట్టును = కప్పలతోని
చుట్టును; వాలుఁజూపువల = వాల్చూపులను వలను; చొనిపిరి = ప్రవేశపెట్టిరి - ఉంచిరి. అలం.
సందేహము, రూపకము.

తే కందుకము గాదు కేళీశుకంబుగాదు, పల్కువీణీయగాదు దర్పణముగాదు
వర్షపిశునంబుఁ బట్టఁ బల్వరుసుఁ జనిరి, చంచలాక్షులు చపలప్రచార లెందు. 303

1. చ. జిలగు. 2. క. బును. చ. బున. 3. క. సిద్ధి. చ. శుద్ధి. 4. క. బెనచు. చ. బెనుచు.
5. క. షేరు. చ. పేరొ. 6. చ. కత. 7. చ. దింపక. 8. చ. బద్ధునిన్.

టీక. కందుకము = బంతి; కేళీకుకంబు = విశాసార్థమైన చిలుక; దర్పణము = ఆద్వము; వర్ష
పీఠనంబు = వర్షమునకు కారణమగు కప్పము; చంచలాక్షులు = బెదరు కప్పులుగల స్త్రీలు; చమల
ప్రచారలు = దుర్విసేతమగు నడత కలవారు. అలం. ఆర్థాంతరన్యాసము.

తే. యువజనంబులఁ దనయురిఁ దవులపఱచు, కీలు గలిగిన యొక నీలనీలవేణి

తురుము విరిదండయుఁరి వారిచరముఁజిక్కు, వటుపనేఱక మదిఁ జిక్కువడియొదాన.

టీక. యువజనంబుల = యువకులను; తనయురిఁ దవులపఱచు, కీలు = తనవలలోఁ దగు
ల్కానఁజేయునేర్పు; నీలనీలవేణి = మిక్కిలి నల్లని కురులుగల పనిత; తురుమువిరిదండయురి = కొప్పు
లోని పూలమాలయురిచే; వారిచరము = కప్పము; చిక్కువటుపనేఱక = పట్టుకొనఁజాలక; తాన =
తానే; మది = మనసులో; చిక్కువడియొ = కలఁతపొందెను. అలం. విషమము.

తే. చొచ్చి చనఁ బట్టుటకు నొక్కమచ్చెకంటి, మ్రొలఁ బరచిన¹చేల దద్దురము దాఁటె
దొంటిపుట్టునఁ దనయెటు సంటువారి, మీఁది మమకార నది²ద్రెవ్వ నీదుకరణి.

టీక. మచ్చెకంటి = స్త్రీ; చేల = వస్త్రమును; ['చేల = మూఢము' అని పూర్వటీక.] దద్దు
రము = కప్ప; తొంటిపుట్టున = వెనుకటిజన్మమున; అంటుసంటువారిమీఁది మమకారనది = బంధువుల
పయిగల ప్రేమ యను నదిని; ద్రెవ్వ = ఈదుకరణి = పూర్ణముగా ఈదురీతిని; దాఁటెన్.
అలం. ఉపమ.

క. ఆ వర్షాభూవిభునకు, హావళి దఱచయ్యె బిసరుహాక్షులచేత

రావణునకు వైకుంఠపు, రావాసస్త్రీలచేతియలజడివోలెన్.

306

టీక. ఆ వర్షాభూవిభునకు = ఆ కప్పలఁజేసికి; బిసరుహాక్షులచేత = తామరలవంటి
కన్నులు కల స్త్రీలచేత; హావళి = ఉపద్రవము; వైకుంఠ.....అలజడివోలెన్ = (శ్వేతద్వీపము
నందలి) వైకుంఠనగరవనితలవలని శ్రమవలె; తఱచు, అయ్యెన్ = ఎక్కువయ్యెను. [రావణుని అచటి
స్త్రీలు పదితలల పురుగుగా పరిగణించి యల్లరిచేయుట ప్రసిద్ధము.] అలం. ఉపమ.

ఆ. పూర్వజన్మకుంభభూశిష్యముఖ్యుండు, భేకరూపకూపబింబితుండు

ప్రయుతసుతుండు దవులుపడఁడయ్యె భూపాల, తనయసఖులచేత ధాతృతనయ!

టీక. పూర్వ.....శిష్యుండు = కడచినజన్మలో అగస్త్యుని శిష్యుడైనవాఁడు; భేక... బింబి
తుండు = కప్పరూపమైనహీనజన్మకలవాఁడు; తవులుపడఁడయ్యెన్ = చిక్కకపోయెను. ధాతృ
తనయ! = నారదా!

క. నరనాథపుత్రి యత్తఱి, నురుకుచకచజఘనభారయుతయయ్యు మదిన్

ధరియించె గార్యభరమున్, గిరిగహనద్వీపసహితక్షితి ధృతిఁబోలెన్.

308

టీక. నరనాథపుత్రి = రాజకుమారిక; ఉరు.....యుత, యయ్యెన్ = గొప్పకుచములయు,
కురులయు, పిఱుదులయు బరువుతో కూడుకొన్నది, అయినప్పటికిని; గిరి.....క్షితి = కొండలతోను,
అడవులతోను, ద్వీపములతోను కూడిన భూమి; ధృతిఁబోలెన్ = ధైర్యమునువలె; కార్యభరమున్,
ధరియించెన్ = కార్యమును నెఱవేర్చు పూనికను గ్రహించెను. అలం. శ్రమము, ఉపమ.

ఉ. పన్నిద మెద్దియే నిడుండు పట్టెదఁ జూడుండు దీని నంచు నా

కన్నియ చిన్ననవ్వొలయుఁగాఁ జెలికత్తియలం¹దదుద్యమ

చ్చన్నమనస్కులం దెగడి చంచలకాంచికలాప⁴వాగురా

సన్నహనంబునన్ సలిలజంతులలామముఁ బట్టె నుబ్బుచున్.

309

1. క. జేల. 2. చ. ద్రవ్య. 3. దద్యుద. 4. క. వాగురీ. చ. వాగురా.

టీక. పన్నిదము = పందెము; ఎద్దియేక్ = ఏది కావలసినను; చిన్ననవ్వు = చిట్టనవ్వు; ఓలయఁగాక్ = ప్రకాశింపఁగా; తదు...మనస్కులక్ = దానిని పట్టుకొను ప్రయత్నముచే ఆక్రమింపఁ బడిన మనస్సుకలవారిని; తెగడి = నిందించి; ["తనూద్యమచ్ఛన్నమనస్కులక్ = కొంచెపుప్రయత్నము చేత కప్పబడిన మనసుకలవారిని - విశేషప్రయత్నము లేనివారిని." అని పూర్వటీక.] చంచల.....సన్న హసంబునక్ = కదలుచున్న మొలత్రాడను వలయొక్క ఏర్పాటున; ఉబ్బుచుక్ = పొంగుచు; సలిల జంతులలామముక్ = నీటిజంతువగు కప్పను; పట్టెన్.

తే. సర్వతీర్థప్రదేశప్రశస్తమతికిఁ, గాంచిఁ దవులుట దన కర్హ మంచు నొక్కొ
తవులువడియుండె వరుణదంతావళంబు, పడఁతి యురిఁజేసె మెడ¹చుట్టి పసిఁడి రశన.

టీక. సర్వ.....మతికిక్ = సమస్తములగు పుణ్యక్షేత్రములను కొనియాడు బుద్ధి కలవానికి; కాంచిక్ = కాంచీక్షేత్రమున, మొలనూలియందును; తగులుట = ఇవ్వపడుట, తగులుకొనుటయు; అర్హము = తగినది; వరుణదంతావళంబు = కప్ప; పడఁతి = రాజపుత్రి; పసిఁడిరశనక్ = బంగరుమొల నూలిచే; చుట్టి; ఉరిక్ = బంధమును; చేసెన్. అలం. ఉత్పేక్ష.

సీ. పులుఁగునాడించు²చొప్పన మించు నాడించుమించున సకిన నాడించినట్టు

లారామ చిత్రశాలూరంబు మదహాసకౌముదీపరిషి క్తగండఫలక

యగుచు నించుకవడి యాడించి కప్పకు వెఱచిన యొకవృద్ధవిప్రమీఁద

వైచి తచ్చాపంబువలన సఖీజనంబును దాను దద్భేకమునకు భార్య

ఆ. ³లైరి; యిట్లు తనకు ననురూప తనురూప, శీలములఁ దలిర్చు నాలిపిండు

గలుగుటయును నయుతుఁ డలఘుసంసారాబ్ధి, నీఁదుఁ ⁴దొంటియీతయనుమడింప.

టీక. పులుఁగును = పక్షిని; ఆడించుచొప్పనక్ = ఆడించురీతిని; మించుక్ = మెఱపును; మించునక్ = రీతిని; సకినక్ = బొమ్మను; ఆ రామ = ఆ యువతి; మద.....ఫలక, యగుచుక్ = గర్వసూచకమగు చిరునవ్వు అను వెన్నెలతోఁగూడిన చెక్కిలి కలదగుచు; చిత్రశాలూరంబుక్ = రంగులకప్పను; ఆడించి; వెఱచిన = భయపడిన; తద్భేకమునకుక్ = ఆ కప్పకు; అనురూప.....శీల ములక్ = తగిన (సమాన) రూపమునను, నడతను; తనర్చు = ప్రకాశించునట్టి; అలిపిండు = భార్యలకుంపు; అలఘుసంసారాబ్ధిక్ = గొప్పదైన సంసారసముద్రమును; తొంటియీత = వెనుకటి యీదులాట; ఇనుమడింపక్ = రెండింతలు కాఁగా; ఈదుక్ = ఈదుచుండెను.

తే. అధిపతనయకు మును బహిఃప్రాణము లగు, చామ లెవ్వారు వారెల్ల ⁵సతికి దాయ

లైరి మందూకసార్వభౌమార్ధతనువు, లై నదినముల; సాపత్న్య⁶మెంత కీడు. 312

టీక. అధిపతనయకుక్ = రాజపుత్రికకు; బహిఃప్రాణములు = బయటి జీవములు - ప్రాణసమా నలు; చామలు = స్త్రీలు; మందూక.....తనువులు = కప్పజేనిభార్యలు; ఐన, దినములక్ = ఐన రోజులందు; సతికిక్ = రాజపుత్రికకు; దాయలు = పగవారు; సాపత్న్యము = సవతిగా ఉండుట; కీడు = హాని అలం. అర్థాంతరన్యాసము.

ఉ. నున్ననిమోము మీసముల నూఁగును జెన్నటిగాకమున్న ⁷మా

యన్నవుగా! గృహస్థులకు నగ్రణివై మనుమంచు మున్ను వే

గన్నులవేల్పుదెల్ప ⁸నదిగా దని వాదముసేయు ధైర్యసం

పన్నుఁడు దేర్పఁగాఁ దొణగె ⁹బాదనతిం గుపితప్రియాతతిన్.

313

1. చ. చుట్టె. 2. చ. యొప్పన. 3. క. యయ్యెనిట్లు. చ. వైరియిట్లు. 4. తొంటి. 5. క. సతకి. చ. సతికి. 6. క. మెంతకీడు. చ. మంతగీడు. 7. యాసన్నము. క. చ. మాయన్నము. 8. చ. నది. 9. క. పాద.

టీక. నున్ననిమోము = స్నిగ్ధమైన ముఖము; మీసములనూగుచు = నూనూగుమీసములును; చెన్నటిగాకమున్ను = వ్యర్థమగుటకు మునుపే - సళింపకమున్నే; ఆగ్రజిజై = ముఖ్యుడజై; మనుము = జీవింపుము; మున్ను = తొట్టి; వేగన్నులవేల్పు = సహస్రాక్షుండు - ఇంద్రుండు. వాదమునేయు = చర్చించు నట్టి; ధైర్యసంపన్నుండు = ధైర్యశాలి - ఆయుతుండు; కుపితప్రియాతతిక్ = ప్రణయకోపము వహించిన భార్యలగుంపును; పాదనతిక్ = కాళ్లకు మ్రొక్కులుచే; తేర్పంగాక్ = శాంతింపజేయుటకు; తొడంగెక్ = సిద్ధపడెను.

తే. విషమశరుఁ డేయు తూపుల వేట్ల నెన్ను, వాఁడు వాధూలమునికాపవర్జితతుల
రాతికొడుకైన యిల్వలారాతిచట్టు, మనసు గరఁగించి మమతలఁ 1 బెనఁగె గాన.

టీక. వాధూల.....తతులక్ = వాధూలమునికాపాక్షరములచే; రాతికొడుకు, మన = కప్పయైన; ఇల్వలారాతిచట్టు = అగస్త్యశిష్యుండు - ఆయుతుండు; మమ.....గానక్ = కోరికలందుఁ దగుల్కొనెను కావున; విషమశరుండు = మన్మథుండు; ఏయు తూపులవేట్లక్ = ప్రయోగించు బాణములదెబ్బలను; ఎన్నువాడు = లెక్కించువాడయ్యెను.

తే. స్వాతి మేఘంబుచినుకులు వనధిశుక్తి, వితతి ముయ్యాడునై మాక్తికత వహించు
కరణి నయుతునిప్రేమ తత్కాంతలందు, నిలిచె బర్యాయపాత్రతానియమసరణి.

టీక. స్వాతి.....చినుకులు = స్వాతికారైమేఘపు వానచినుకులు; వనధిశుక్తితతిక్ = సముద్రమందలి ముత్యపుచిప్పలందు; ముయ్యాడునై = పరిపూర్ణతనుపొంది-అందముకలదై; మాక్తికతక్ = ముత్యము లగుటను; వహించుకరణిక్ = పొందురీతిని; పర్యాయ.....సరణిక్ = వరుసక్రమము ననుసరించిన పద్ధతిని; తత్కాంతలందుక్ = ఆ స్త్రీలయందు. నిలిచెక్ = స్థిరమై యుండెను. అలం. ఉపమ.

క. మునిపతికి రాజసుతకును, దనయుండు జన్మించె; నంతఁ దచ్చాపపుటి
ర్లును విరిసె; జ్ఞానచంద్రుండు, గనుపట్టె; విష్ణుపదము గానఁగవచ్చెన్. 316

టీక. తచ్చాపపుటిర్లును = ఆ వాధూలముని కాపమను చీకటియును; విరిసెక్ = తొలఁగెను; విష్ణుపదము = ఆకాశము, విష్ణువుండు స్థానమగు మోక్షము. అలం. రూపకము.

వ. సలపితుం డగుట మంద²పాలసమశీలుం డగు ప్రయుతనందనుచరిత్రం బద్భుతర
నైకపాత్రంబయ్యె నిట్లు. 317

టీక. సలపితుండగుటక్ = మాటలు వచ్చినవాడగుటచే; కప్పరూపునను పూర్వజ్ఞానముకల వాడగుటచే; మండపాలునిపక్షమున లపితతోఁ గూడినవాడగుట.

క. గృహమేధిధర్త³వర్తా, సహమతి యగు కుమతి యయుతుచందమున సుదు
స్సహదుఃఖిగ్రాహ⁴నన, గుహ⁵ బడు నని వింటి మును ముకుందునిచేతన్. 318

టీక. గృహ...మతి = గృహస్థధర్తమను కవచము నోర్వనివాడు - గృహస్థధర్తము నొల్లని వాడు; కుమతి = చెడ్డబుద్ధి కలవాడు; సుదుస్సహ.....గుహక్ = మిగుల సహింపరాని దుఃఖమును మొసలియొక్క గుహవంటి నోటిలో; ముకుందునిచేతక్ = విష్ణువువలన; వింటిన్. అలం రూపకము.

ఆ. విష్ణుభక్తులై వివేకులై తృప్తావి, ⁴దూరులై స్వకుక్షిపూరణంబు
సమయసంభృతార్థసంతృప్తిగాఁ గొని, నడచువారు భవము గడచువారు. 319

టీక. వివేకులై = జ్ఞానులై; తృష్ణావిదూరులై = ఆశకు దూరముగానున్నవారై - ఆశ లేనివారై; స్వకుక్షిపూరణంబు = తనపొట్టను పోసికొనుట; సమయంబు...సంతృప్తిగాఁ = ఆయా కాలమునకు దొరికిన వస్తువులచే తృప్తికల్గునట్లు; కొని = గ్రహించి - ఉన్నదానితో తృప్తిపడి; భవముగడచువారు = సంసారమునుండి తప్పించుకొనువారు - ముక్తులు; (అగుదురనుట.)

సీ. అని పార్వతీనాథుఁ డమరసంయమిఁ జూచి పరమభాగవతప్రపత్తిగలుగు
నీవిట్లు ప్రార్థింప నిఖిలోన్నతము లగు దైవతక్షేత్రతీర్థములమేళ
నం బెఱింగించితి నానాకథానిధానం బగుదాని; నెన్నఁడును దీని
వైష్ణవధర్మప్రవర్తనం బెడలిన యసదుల కెఱుక సేయకుము నీవు

తే. గుప్తముగఁజేయు మనుడు భర్తనకు మ్రొక్కి
ముని మునిధ్యేయ! నీకతంబున దురాప
రాపతత్క్షేత్రరాజస్వరూప మెఱుంగఁ
గంటి గరిగంటిగాని సౌఖ్యములఁగంటి.

320

టీక. అమరసంయమిఁ = దేవమునిని - నారదుని; పరమ...ప్రపత్తి = గొప్పవారగు భగవద్భక్తుల శరణు; మేళనంబు = కూడిక; నానా...నిధానంబు = అనేకకథలకు నిధియైనది; వైష్ణవ...నంబు = వైష్ణవాచారము ననుసరించిన నడత; ఎడలిన = చెడిన; అసదులకుఁ = అల్పులకు; గుప్తముగఁ = రహస్యమైనదానిని; భర్తనకుఁ = శివునకు; ముని = నారదుడు; మునిధ్యేయ! = మునులచే ధ్యానింపఁబడు శివుఁడా! దురాప...రాపము = పాపరాని ఆ గొప్పక్షేత్రముయొక్క స్వరూపమును; ఎఱుంగఁ, కంటిఁ = తెలిసికొంటిని; గరిగంటిగాని = తఱుగని; కంటిఁ = పొందితిని.

చ. భయము నడల్చి దుఃఖములఁ బొచి సుఖంబులఁ బ్రోదిచేసి త
ద్దయుఁ దిల¹కించు నీయడుగుఁదమ్ముల నిమ్ములఁ గొల్చి నిత్యసం
శ్రయ మొనరించు నాకిక నసాధ్యము²లే; దిది యట్ల³యాను; †దు
ర్ణయభవసాగరోత్తరణనావికు లాదిమవైష్ణవోత్తముల్.

321

టీక. అదల్చి = బెదరఁగొట్టి; పొచి = పోగొట్టి; ప్రోదిచేసి = పెంచి; తద్దయుఁ = మిక్కిలి; నీయడుగుఁదమ్ములఁ = నీ పాదపద్మములను; ఇమ్ములఁ = భక్తితో; అదిమవైష్ణవోత్తముల్ = ప్రధాన విష్ణుభక్తులు; దుర్ణయ...నావికులు = చెడ్డదైన సంసారసాగరమును దాటుటకు నావికులును (అగుదురనుట.) తాముతరించుచు నితరులను దరింపఁజేయుదురనుట.

క. అని పానఃపున్యంబుగ, వనజాసనసూతి మ్రొక్కి వలగొని హరు వీ

డ్కొని పాండరీకమునకుఁ, జని భైమిం దీర్థమాడి చక్రి భజించెన్.

322

టీక. పానఃపున్యంబుగఁ = మాటిమాటికిని; వనజాసనసూతి = నారదముని; వలగాని = ప్రదక్షిణముచేసి.

క. భజించి తత్ప్రసాద, వ్యజనానిలశమితతాపుడై యిప్పుడు న
బ్జజసూతి దక్షిణద్వా, రజగతి నున్నాఁడు సుస్థిరప్రమదమునన్.

323

టీక. తత్ప్రసాద.....తాపరాజై = ఆ దేవునియనుగ్రహ మను వీవనగాలివలన కాంతిపొందిన తాపముకలవాడై; అబ్జజసూతి = నారదుడు; సుస్థిరప్రమదమునన్ = నిత్యసంతోషమున; ఉన్నాడు. క. అని కథకుడు శౌనకముఖమునులకు హరిదివ్యచరితములు దురితతమో దినకరకిరణాయితములు, వినిపించెఁ గళావళీశ! వేదాద్రిశా!

324

టీక. కథకుడు = కథలను చెప్పు సూతుడు; దురిత.....యితములు = పాపములను చీకటులకు సూర్యుని కిరణములయినవానిని; కళావళీశ! కళలగుంపునకు ప్రభువా! సమస్తకళలను ఎఱింగినవాడా!

శా. దిగ్దంతావళకర్ణచాలన సముద్వేల్లన్మరుత్పల్లవ
స్రగీప్తిప్రకటప్రతాపశిఖసంఘన్నాఖిలాశాంత! స
మృద్ధానాధరితామరద్రుమ! రమాప్రాణేశభక్తప్రియా!
ప్రాగ్గీక్రేసరిపీతికాధిపసభాపద్మాకరాహస్కరా!

325

టీక. దిగ్దంతావళ.....లాశాంత! - దిగ్దంతావళ = దిగ్దజములయొక్క; కర్ణచాలన = చెవుల కదలికచే; సముద్వేల్లత్ = ఎక్కువగా చలించుచున్న - బాగుగా వీచుచున్న; మరుత్పల్లవస్రగీప్తి = పిల్లగాలుల గుంపులయొక్క ప్రాణిమచే; ప్రకట = ప్రసిద్ధమైన - వృద్ధిపొందిన; ప్రతాపశిఖ = ప్రతాపమును అగ్నిచే; సంఘన్నాఖిలాశాంత! = కప్పబడిన (వ్యాపింపబడిన) సమస్తదిక్కుల చివటి భాగములు కలవాడా! [నీకీర్తి సర్వదిక్కులయు అంతములను చూచినదనుట.] సమృక్.....ద్రుమ! = లెస్సలైన దానములచే క్రిందుచేయబడిన కల్పవృక్షము కలవాడా! రమా.....ప్రియా! = విష్ణు భక్తులకు ఇష్టుడైనవాడా! ప్రాగ్గీక్.....హస్కరా! = తూర్పుదిక్కునందలి సింహాసనాధిపతుల (రాజుల) సభలనెడి తామరకొలఁకులకు సూర్యుడైనవాడా! అలం. రూపకము, ఉపమ.

క. విద్వత్కుముదనిశాకర!, విద్వేషివరూధినాథవేశంతమదాం
ధద్విరద! కీర్తిసంవృత, సద్వీప! దిలీపభూపసదృశాటోపా!

326

టీక. విద్వత్...కర! = పండితులను కలువలకు చంద్రుడగువాడా! విద్వేషి...ద్విరద! - విద్వేషివరూధినాథ = శత్రుసేనానాయకులను; వేశంత = ఋరదనేలలకు; మదాంధద్విరద! = మదించిన ఏనుఁగైనవాడా! కీర్తి.....ద్వీప! = కీర్తిచే వ్యాపింపబడిన - (ద్వీపయుతమైన) భూమండలము కలవాడా! దిలీప.....టోపా! = దిలీపమహారాజుతో సమానమగు ఆడంబరము కలవాడా! అలం. రూపకము, ఉపమ.

మాలిని. సరసశరణతీశా! మట్నహస్తాన్వయేశా!
నిరవధికగుణాబ్ధీ! నిత్యసత్యోపలబ్ధీ!
హరిహాయసమభోగా! యాచమానానురాగా!
కరగతనిగమాళీ! కావ్యకృత్పద్మహేళీ!

327

టీక. సరస...రతీశా! = శృంగారగుణమునకు మన్నఁడు! వట్సహస్రాన్వయేశా! = ఆఱువేలనియోగివంశమున శ్రేష్ఠుఁడా! నిరవధికగుణాబ్ధి = అంతములేని గుణములకు సముద్రుఁడగువాడా! నిత్యసత్యోపలబ్ధి! = సర్వదా సత్యమున ఆసక్తికలవాఁడా! హరి...భోగా! = ఇంద్రభోగములకుసమన మైన భోగముములు కలవాఁడా! యాచ...రాగా! = యాచకులయెడ ప్రేమకలవాఁడా! కర...తాళి! = ఆవగతములగు సమస్తవేదములు కలవాఁడా! కావ్య...హేళి! = కవులను కమలములకు సూర్యుఁడగువాఁడా! (వారిని సంతోషపెట్టువాఁడా! అనుట.) అలం. రూపకము, అనుప్రాసము.

గద్యము. ఇది శ్రీమత్పరమపదనాథ నిరవధికకృపాపరిపాకపరిచిత సరసకవితాసనాథ రామకృష్ణకవినాథ ప్రణీతంబయిన పాండురంగమాహాత్మ్యం బను పరమభాగవత చరిత్రంబునందు సర్వంబును బంచమాశ్వాసము.

టీక. ప్రథమాశ్వాసగద్యమునకువలెనే.

ఇది శ్రీగౌళమనగోత్రవిత్తం బులునూపనామక సీతారామస్వామ్యవధానిసుపుత్ర సకల విద్యజ్ఞనవిధేయ వేంకటరమణనామవిధేయ గ్రథితంబైన పాండురంగమాహాత్మ్య టీకయందు సర్వంబును పంచమాశ్వాసము.

స మాప్త ము

ప ద్య సూ చి క

* ఈ గుర్తుగలవి వచనములు.

పద్యము.	పుట.	పద్యము.	పుట.	పద్యము.	పుట.
అ		అతడనూచాన	129	అని తనుసీక్రియ	333
అంజనపుంజ	225	అతడధికభక్తి	308	అని దాక్షయణి	122
అండజాధీశ	82	అతడు కళింగో	132	అని దేవకీకుమార	229
అంతఃగౌత	305	అతడుసన్న్యసిం	308	*అనిన నగి	324
అంతఃబద్ధ తీర్థ	304	అతనిదనసోమ్ము	255	*అనిననప్పద్మ	306
అంతర్వాణి	277	అతనిసహోద	21	అనినన్ వడ్డింప	247
అంతర్గ్న	170	అతనిసోద	15	అని నారదుండు	289
అంత వసంత	200	అతిదుర్లభంబు	231	*అని నిఖిలభువన	6
అందునగ్రజు	12	అతిమానుష	251	అని నిజ తనూజ	61
అందునొకసర	271	అతిరహస్యంబు	114	*అని నిశ్చయించి	326
అందు వసి	104	అతివ! తీర్థాదర	243	అని నిశ్చలతర	115
అంధకరిపు	22	అతివ! తొల్లింటి	252	అని నృహర్యక్ష	355
అంబుజానన	189	అత్తటి నిప్పు	331	అని పరమానన	214
అంబోధరము	149	అత్తార్ త్యధ్వజు	311	అని పలికి	119
అంభోరాశిగ	126	అత్తీర్థము	103	అని పలుకుసిద్ధ	118
అంశేందూద్వహు	97	అత్తొలుకొల	274	అని పలుకు	45
అంటఁజనివటు	353	అది తనదేహం	259	అని పల్కునమ్మ	305
అంటనొక	241	*అది భవదీయ	289	*అని పద్మతీ	307
అంట సుకీల	255	అది మొదలుగ	320	*అని పార్వతీ	364
అకుటిలగుణ	339	అదియునట్లు	101	అని పాండరీక	364
అక్కయారీతి	140	అదియెమహా	302	*అని మఱియు	285
అఖిలకల్యాణ	274	అది యొకనాఁడు	257	*అని మఱియు	295
*అఖిలతీర్థరా	106	అది సజ్జన్యం	48	*అని మునితన	348
అఖిలధర్మంబు	333	అద్భుతమయ్యెడు	167	*అని మూర్త్యర్చన	93
అగరుంగుంకుమ	199	అద్రి గ్రావము	205	*అని యంత	244
*అజ్ఞగ తీసువ	129	అద్రిభృదుత్త	302	*అని యమ్మని	43
అటులేనియు	299	అనవుడునట్లు	215	అని యాదరించి	328
*అట్లు చను	35	అని కృతనిశ్చ	46	*అని యట్లుభి	6.
అడవికివేట	290	అని కథకుండు	365	*అని యిద్విధం	250
అడుగునడుగుల	180	అని కొనియాడి	40	అని యాక్రియ	288
*అతండు కళింగ	128	*అని తదీయ	138	అని యాగతి	217
*అతఁ డొక్కనాఁడు	140	అని తనయాలిని	156	అని యుధిష్ఠిరు	297

పద్యము.	పుట.	పద్యము.	పుట.	పద్యము.	పుట.
అని యొప్పుకేతు	306	అమితములై	250	ఆకంబులలిత	85
అని లోకత్రయ	227	అమృతభుగాస్ప	333	ఆకంసారి	299
అని వనజాక్షు	319	అమృతమయ	162	ఆకమలేక్షణం	312
అని వరమిచ్చి	255	*అమృతహోత్సవ	148	*ఆకర్ణింపు	64
అని వలగొని	286	అరచం ద్రులోని	207	*ఆకర్ణింపు	128
*అని వెండియు	230	అరుగుదెంచి	318	*ఆకర్ణింపు	197
అని శివుడు	109	అరుణావిమృతి	214	*ఆకర్ణింపు	288
అని క్రీవతి	273	అరుదెంచి జము	160	ఆకాశతత్త్వ	203
అని సింహంబు	311	అర్కుండువెలుగుట	307	అకుండలాఖ్య	303
అని సూతుడు	110	అర్ధమరేయి	146	అకుంభజు	45
అనుకంప	83	అర్ధయోజన	85	అకుంభప్రభ	102
అనుచుండ	280	అర్పించి నిలిచి	214	అకుమబుంగు	151
అనుచితశత	244	అలఁతిసిసాళి	236	అకుముదాప్త	300
*అనుచు సభా	40	అలకతిమిరంబు	75	అకొండనెత్తా	115
అనుటయు సంభ్ర	246	అలఘుజగ	78	అక్రోశంబోన	159
అనుడు దరహాస	336	అల తీర్థస్థలి	234	అక్షేత్రంబున	163
అనుడు నగ	45	అలమి త్రిలోక	260	అక్షేత్రంబున	167
అనుడు నట్ల	305	అలరాధికా	209	అక్షేత్రమును	123
అనుడు నుడు	163	అలరుదేనియ	192	అక్షేత్రస్థలి	125
అనుడు నెలనాగ	242	అలరు నలరుచిర	269	అగమసముద్ధ	224
అనుడు వేలుపు	323	అలవోక కన	59	అచమూరువు	290
అనునర్థంబులు	306	అలసంబుల్	234	అజానుదీర్ఘంబు	161
అనుభూతాఖిల	275	అలికులభాగ	82	అటకుమెచ్చి	47
అన్నంబొండిక	247	అలికుల వేణి	65	అడినఁగూడిన	335
అన్నయలక్ష్య	10	అవగుణగణ	335	అతరి నన్నగరి	147
అన్వహముక్	67	అవమాడబర్హి	216	అతరి నొక	270
*అవవిత్తంబగు	154	అవతారమందె	1	అతీర్థంబున	105
అవుడు పినాక	316	అవసరంబు	358	అతీర్థతనువు	303
అవునరావృత్త	125	*అవ్యధంబున	254	అతీర్థమునకు	108
*అప్పుడప్పుటు	201	అసిధారా	297	అతీవ్రాంశుని	240
అబ్ధితోఁగూడ	33	అస్తంభతపో	326	అత్తనామవస	167
అభిన వాయాతు	180	అస్తత్క్షేత్ర	319	అత్తవాహనముల	357
అభిముఖతత్త్వ	295	అస్తదంకధారి	228	అదంపతులకు	14
అభిషేకమొన	70	అస్తదాదిమాన	356	*అదికల్పంబు	64
*అభ్యుదయపరం	23	అహరారంభ	91	అద్యశివాధిష్ఠిత	212
అమరద్రోహివిరో	160	అహితగోత్ర	43	అద్యుబ్రణవ	180
అమరాధీశుడు	308	అహితాహిత	295	అధవళకిర	262
అమితపికాచ	170			అధేనువుతత్కృత	345
అమితభోగా	276	ఆ		అనందకాన	25
		ఆముఖల ప్రశ్న	24		

పద్య సూచిక

పద్యము.	పుట.	పద్యము	పుట.	పద్యము.	పుట.
అనతమాశియై	230	అలా నొకనాఁడా	133	*ఇట్లు ఋణగ్రహణ	248
అనరసింహు	303	అవసుధామర	348	ఇట్లునిజబల	51
అనలినాయతా	275	అవర్నాభూవిభు	361	ఇట్లునిజబల	211
అనాదము	238	అవాణీరమబుండు	235	*ఇట్లుచుద్దివ్వు	157
అసీచుం డొక	304	అవింధ్యాచల	33	*ఇట్లు కుహనా	332
అన్యకేశరి	303	అవిదేహాధి	13	*ఇట్లు మంచవ	138
అనెలవుల	162	అవిర్భవించె	200	*ఇట్లు ప్రతిదిన	32
అపంచత్వముగా	308	అవిర్భావము	10	*ఇట్లు లోలోత్త	9
అపద్మిని దిన	203	అవిషము మేన	304	*ఇట్లు సచ్చిదా	284
అపరమేశ్వరి	34	అవునదల్చు	76	ఇతరక్షేత్రస్థిత	80
అపాదమస్తంబు	69	అవు నవనీసు	280	ఇతిహాసపురాణ	238
అపురవైరి	167	అవృత్తోస్థిలిక	193	ఇదమిత్యమని	168
అపృథ్వీసుర	347	అవృషలీపతి	304	*ఇది క్రిమత్పరమ	68
అపెనువెల్లి	78	అవెంగళ	12	"	128
అపైదలి ప్రాణే	135	అశమము నావివేక	356	"	198
అభగవంతుఁ	322	అశరదిందుబింబ	322	"	288
అభైమినది	317	అశరముఖనిభం	291	"	368
అమండోద్భవ	271	అశుకద్విజ	261	ఇన్నాలుగు	294
అమధుమక్షిక	271	అశౌనకుండు	109	ఇమనవద్య	18
అమధువైరి	105	అసంరక్తర్షణ	103	ఇమహి	18
అమహనీయ	101	అసచివావతం	10	ఇరుగడలం	234
అమహీసురు	128	అసతిఁ బల్కు	251	ఇలఁ జరికిల	158
అమాయాగవి	346	అసభ నుక్కుఁగం	354	ఇవి నాలుగు	98
అముక్తకేశ	323	అసమయము	46	ఇవె యూవపుత	38
అమువ్వరిలో	10	అహరిహయారి	310	*ఇవ్విధంబున	48
అయతీంధ్రుఁడు	301	ఇ		"	248
అయదుభర్త	85	ఇంటను నడ్డ	144	"	188
అయాలముగలు	256	ఇంతకు సూర్య	218	"	188
అయెడమదిక్కు	312	ఇంతలు నంతలు	136	"	308
అయొంటిపంటి	310	ఇంటిం దిరుమల	21	ఇవ్వములైన	138
అరంగరాజు	10	ఇంద్ర చాపంబు	206	ఇసుమంత	248
అరవి వాలఖిల్య	52	ఇట నభిమిట	73	ఈ	
అరాజర్షి వదం	309	*ఇట్లుగణితగుణ	172	ఈకడజాతి	158
అరాధామాధవు	195	ఇటులనుచు	113	ఈకలశోద్భవ	61
అరామరాజు	11	ఇటులు కొన్ని	357	ఈ గంగాదిక	48
అరామానుజ	16	ఇట్లు లత్యుగ్ర	203	ఈగతిఁ గృతాం	307
అరురు పీగతిం	290	*ఇట్లుతర్కితోప	258	*ఈచందంబు	263
అల్పక్షణమం	21	*ఇట్లులివృద్ధులు	70	ఈచరితంబు	103
అలీలాపతి	250	*ఇట్లునవరత	207	ఈచిగురాకు	9

పద్యము.	పుట.	పద్యము.	పుట.	పద్యము.	పుట.
ఈతఁడిటుండ	329	ఎడ్డతనపు	148	ఒక్కడకృత	252
ఈతఁడు పద్మ	306	ఎన్నగ నింత	174	ఒసఁగి యెడ	246
ఈధారక	195	ఎన్ని జన్మంబు	152	ఒసఁగి సవ్యం	246
ఈనాశిష్యుల	326	ఎన్ని ద్వారంబు	288	ఒసఁగెద వేడు	215
ఈపుంగ్రామణి	284	ఎయ్యది దివ్య	234	ఓ	
ఈప్రథిపి	113	ఎలయు సీతార్	136	ఓగజరాజ	71
ఈరీలిఁ గొంత	316	ఎల్లరు నెల్లచో	155	ఓపుక	40
ఈరీలి ప్రమద	56	ఎవ్వఁడు పొండ	313	ఓయంభోరుహ	182
ఈవడుపున	283	ఎవ్వఁడు వ్యాధి	294	ఓరాజవదన	98
"	353	ఎవ్వనికి వలచె	145	ఓరి దురాత్త!	347
ఈవిధమైన	159	ఏ		ఓలలితాంగి!	38
ఈసముద్ర	123	ఏఁగి మహానది	300	క	
ఉ		ఏటిగుఱించి	101	కంచి భజించి	333
ఉక్కుఁగంబము	102	ఏతత్త్రితయ	46	కందరాస్త్రము	340
ఉచిత నేపథ్య	112	ఏధితయావ	282	కందుకము	360
ఉడుగనిపస్తుల	159	ఏ నమ్ముడుగడ	137	కంబుపాణి	191
ఉత్తాలఫణి	160	ఏ నింతవాడ	349	కంబువు నరాళ	300
ఉత్పత్తిసిలి	82	ఏ నేల	97	కక్కసపువంక	267
ఉదయంబస్త	8	ఏనోహర	325	కటిఁ జేలార్థము	262
ఉద్ధతి దక్కి	347	ఏపట్టున	98	కఠినకంఠీర	151
ఉద్యదుత్థాన	341	ఏ భీరువనై	296	(దం) కడిదియనురు	219
ఉపమింపఁగ	211	ఏవంభూత	162	కతపత్ర మిడ	15
ఉమ పసుపాడి	117	ఏవంవిధ	22	కద్రూజాంగదు	2
ఉరసిజాదృత	166	"	32	కనకమణి	260
ఉరుమలి	13	"	123	కనకము పేరొ	360
ఉర్విధరము	330	*ఏవంవిధా	15	కనదధర	117
ఉహ్వాని హా	130	ఐ		కనదరుణ	218
ఉ		ఐనంగానిమ్ము	114	కనసి గొఱాలు	165
ఉరకుండిన	100	ఓ		కని యేకారణ	118
ఉరుయుగశంబు	180	ఒకఁడు నిరూఢ	273	కనుగొండ	14
ఋ		ఒకఁడు సుశర్మా	304	కనుకట్టి	184
ఋతువుల నాటిట	96	ఒకకొన్ని వడి	249	కనుదెఱచి	222
ఎ		ఒకటికిఁ బది	341	కనువిచ్చి	282
ఎంత భాండ	244	ఒకనాటిరాత్రి	141	కమలాపుడు	356
ఎందుండి రాక	242	ఒకనాఁడు	25	కమిచి యంట	225
ఎందుఁ బ్రభవిం	319	ఒకనెత్తురు	142	కరఁగిన డెంద	146
ఎక్కడికేగుచెం	311	ఒకబుద్ధి	276	కరకలిత	323
ఏడగుట	150	ఒకయింత	158	కరముల్ మీఱి	314
				కరికరంబులు	190

పద్యము.	పుట.	పద్యము.	పుట.	పద్యము.	పుట.
కరివదన	217	కాలీచవడ	119	కొన్ని గొణింగి	240
కరుణాదూరులు	142	"	256	కొలిచి నుతిం	42
కరుణించి	18	కాలుఁగాలును	200	కో	
కర్తవు గావు	298	క శరాత్రిస్తనా	318	కోపంబునాఁగి	255
కర్తము కర్తాం	297	క శరాత్రిశ	118	కోపనకాప	77
కఱకురక్కసు	294	కావునఁ గ్రొంచ	119	కోపనికార	354
కలఁకనీరెంత	208	కావునఁ దత్తీర్థం	291	కోమలతుల	260
కలఁ డొకబోయ	290	కావుకావను	42	కోలుమనంగి	233
కల దాశూద్ర	144	* కావున జ్ఞేత	97	కా	
కలదులేదను	130	కావున నరులకు	163	కాండిన్యనగో	8
కలదోకంకణ	178	కావున శరణము	115	కూ	
కలలో వార్తలు	337	కాళి గుహటవి	121	కూరాసిధారా	182
కలహంస	258	కి		క్రే	
కలహంసోప	261	కించిద్వలగ్న	57	క్రేపు వాపోవ	315
కలహాశనముని	118	కి		క్ష	
కలిగినవాని	82	కిరమది యొక్క	261	క్షణము క్షణా	237
కలిగె మధు	272	కిలారమున	338	క్షీ	
కలిహిమవేళ	86	కు		క్షీతిఁగురు	165
కలుగకుండిన	210	కుంకుమపంక	116	క్షీ	
కలుషభగ	73	కుటిలాలక	329	క్షీరకంతంబు	192
కలుషవన	125	కుతుకంబింక	258	క్షే	
కవులుం బాత	7	కుపితశమన	154	క్షేత్రకులరాజ	84
కవిశుకసహ	127	కురులసిరుల్	340	క్షేత్రదైవత	122
కసవుందీవ	346	కుఱుచలై	88	క్షేత్రమాహాత్మ్య	288
కా		కులధర్తం బెడ	336	క్షేత్రమున	102
కాంచి విరించి	116	కులమొల్ల గోత్ర	340	క్షోణిఁ గృష్ణ	294
కాఁగల మర్త్య	156	కులశిఖరి	334	క్షోణిరేణు	49
కాఁపుం గెంజి	153	కృ		ఖ	
కాఁపుగోడలు	151	కృతమున నేక	310	ఖరకరహతి	53
కాఁపుకొడు	142	కృష్ణవేణిప్ర	124	ఖరసఖర	295
కాఁబోలు నివి	112	కృష్ణుఁడు బుచ్చి	313	ఖరసఖరాగ్ర	125
కాన దోషాత్ము	6	కె		గ	
కాననగంధ	238	కెంజిగురాకు	200	గంగఁ గాటుక	94
కామగవీసుర	16	కెరలక క్రమ్మ	29	గంగాదితీర్థ	122
కామధేనుముఖం	341	కే		గంధవిరహిత	53
కామవికార మాత్మ	139	కేసరికాబ	272	గంధవాహము	354
కాయంబున	142	కొ		గతిమధ్యస్థన	152
కాయద్యుతి	270	కొనలఁజూట్టిన	35		
కారుచిచ్చును	204				

పద్యము.	పుట.	పద్యము.	పుట.	పద్యము.	పుట.
గద సారించి	92	చేటికానీత	137	త	
గర్వోద్రిక్త	294	చేడియ!	90	తవణింతు	6
గాఢవిజ్ఞాన	339	,,	93	డ	
గానకళాతుం	13	చేతులు ద్రిప్తు	18	డక్కగ వ్రాసి	305
గిరికానుషక్త	268	చేతోజహారు	343	డక్కిన విష్ణు	114
గుండువలె	344	చే నాపాశన	246	డాద్యము	217
గురుజనభక్తి	212	చేరి చతుః	89	డెందమున	169
గుణుతుగల	21	చేరిచి నేను నే	213	డోలారోహణ	359
గుహమాతృ	262	చేరువచేరువై	157	త	
గృహమేధి	363	చొచ్చి చన	361	తగ సంస్కృతము	7
గోపికయోర్తు	99			తగు దక్షిణంపు	289
గోమునఁ బెరు	273	చ		తటపుటబిల్వ	111
గోమేధికోప	141	చత్రితశేష	83	తత్తాదృగ్విభ	20
గోర్వోచ్చచము	147	జ		తత్తాదృష్టద	198
చ		జగత్పురి ! భవ	225	తనకటాక్ష	293
చంద్రబింబా	198	జగదధిష్ఠానం	235	తనకులాచార	7
చక్రస్థని !	105	జగరుద్భవ	318	తనగృహమిట్ల	155
చతురసమ్మా	240	జడధి జల్లిన	101	తనచెలులిండ్ల	132
చతురుదధి	22	జడలఁట !	330	తనతండ్రి	60
చదువులపుట్టి	28	జతరవనత్ప)	9	తనమది వల్పు	122
చనుమొలకలు	209	జనియించె	272	తనమొగంబులు	213
చరణపీతోప	117	,,	261	తనయాజ్ఞ	328
చరణసరో	269	,,	313	తనుకాచి	323
చలనఽపీన	337	జమునిచెలియలు	164	తనువుతో	68
చలిచీమనేని	65	జయవిజయ	226	తనుశతకోటు	252
చలిదిచిక్కపు	124	జలజవరాగ	26	తప్పు గలిగిన	5
చాటుకవిత్వ	5	జలజాక్షాంఘ్రి)	19	తమ్ములుఁ దాను	296
చాణక్యప్రతి	195	జలధరశ్యామ	320	తరణియుఁ జైమి	293
చామరధ్వజ	222	జలధరం	349	తరణి లయా	206
చింతాకంఠ	296	జలధిపీచీ	176	తరణ్యయుత	108
చిగురులు	55	జఘకులువార	153	తరిత్రాడు	120
చిత్తం బద్భుత	291	జాణు నలరుల	358	తరుణప్రవాళ	171
చిత్త మాశ్చర్య	46	జాలపాదము	111	తరుణి! త్సూధా	244
చిద్రసవేది	3	జాలిదక్కి	358	తఱుగని	347
చిలుకలు కమ్మ	329	జవ్వనంపు	359	తలఁచు మనం	249
చూచి యిది	342	జీరైకకృత్తి	331	తలగడిగించి	136
చూడు మీసారి	246	జైవాత్మక	51	తలగడు గంగ	129
చూపు చాలమి	69	జొటజొట	212	తలఁపించునే	299
చేతుగుల విష్ణు	281			తలముచ్చట్టులు	277

పద్యము.	పుట.	పద్యము.	పుట.	పద్యము.	పుట.
తలపుండ్లు	146	దా		ధాతఁ దలంచి	216
తలలోపల	144	దాంతుఁడు సత్య	227	ధాత్రీధరాత్మ	92
తగుకు జేక్కు	74	దాఁపఁదగువాని	123	ధారుణీవల్లభు	293
తగుకు మసార	74	దాడిమిబీజ	192	ధూతాఘమైన	105
తగుకు మొగ	74	దాతయు వైవ	333	ధూతాతంక	174
తాతముత్తాత	131	దానంబునఁ బి	301	ధేనుగజాశ్వ	170
తాతల్ తండ్రు	257	దానఁ బయస్సుం	252		
తానప్రసంగ	143	దానఁ బ్రియ	314	నక్షత్రంబు	164
తామరసాక్షి	104	దాన సంభవిం	272	నఖరార్కలూనా	36
తాళి విభుండు	239	దానస్నాన	166	నగధన్వి	115
తిమ్మాంబ	14	దానస్నానాది	289	నగపుత్రి	103
తిరిగిచూచి	246	దానికి దక్షి	104	నగపుమరువు	179
తిరువారాధన	70	దామోదరుఁడు	359	నడచి భగవం	124
తీర్థమున	236	దారుణబాణ	79	నడతు నీక్షేత్ర	226
తీర్థసార్థావ	163			ననలక్ష్మిదొడి	197
తీర్థహారంబు	125	ది		నను రామకృష్ణు	7
తులితోక్ష	24	దిగ్దంతావళ	365	నను వెడలనడి	335
తృష్ణారహితు	255	దిగ్వాసుండు	75	నయనత్రిభాగ	49
తెలచిన	327	దినవెచ్చమున	131	నయవినయ	12
తెలతెల వార	32	దీప ముడుగఁ	203	నరనాథపుత్రి	361
తేజమున	14	దీపించువాని	179	నరుఁ డరువది	86
తేలెడు కన్ను	145	దురితశత	305	నర్మగర్భోక్తుల	139
తైర్థికులర్థి	164	దుర్బలితాతను	145	నలినాసన్న	351
తోడవులు	17	దృష్టిపాతంబు	145	నలువమొగం	84
తోలుతనే	244	దేవ! భవత్కృప	163	నలునదితోమ్మిది	53
త్రిదశగురు	206	దేవ! యగస్త్రా	57	నవనీత	103
త్రైవిక్రమాం	175	దేవాలయమున	260	నవసుధాపరి	178
తోవ గమియిం	243	*దేవీసహితుం	57	నవ్యకాలాగ	199
త్వన్నామచిహ్ని	231	దేవునివామభాగ	126	నాఁడు మఱునాఁడు	217
త్వాదృశులందు	215	దైవతభట	49	నాకనదీ	28
		దైవము శ్చేత్రము	163	నాకవిధూప	56
		దొరకు జన్మము	86	నాగాకల్ప!	283
		దోళశమితారి	93	*నాతోడంగూడి	243
				నాదుసహోద	138
		ధ		నాయందు భక్తు	228
దండనమస్త్రియా	117	ధనపతిమిత్ర	110	నారద! ధృత	233
దండమే దీని	345	ధనవంతు	252	నావిని ధౌమ్యాది	300
దండితబలి	78	ధరణీధరము	4	నావిని, నగు	215
దండితానంగ	119	ధర్మనిరైత	21	నావిని నారి	247
దమనిధి విట్ట	109	ధర్మధర్మమున	203		
దద్దురాంగన	350				
దళయుగమున	218				
దళరథేశ్వర	11				

పద్యము.	పుట.	పద్యము.	పుట.	పద్యము.	పుట.
నావిని శంక	122	నొడువులు	75	పాపదురాప	304
నావిని కూలి	312			పాపాఽహం పాప	285
నావుడు సూతు	110	పంకజవృత్త	303	పారదంబున	199
నిండుమనంబు	168	పందకుఁ బోటు	341	పాళము మీఱు	256
నిగనిగని	75	పంపాతరంగ	35	పావనదృగ్వి	68
నిగమశర్తాభి	131	పట్టెవట్టువ	18	పితరు లుబ్బు	88
నిచ్చలు నిచ్చ	76	పడఁతిముఖాం	194	పితృపరిత్యాగ	143
నిజఁడై ర్యోదార్య	73	పడఁబడఁబా	342	పుండరీకతపా	179
నిటలాత్తు	59	పడఁబడఁనె	343	పుండరీకాఖ్య	168
నిడుదచిగు	70	పతి గొట్టిన	254	పుండరీకు	85
నిడువారుగను	106	పదసు దివిసిన	133	"	162
నిత్యసూపురి	226	పదములకొంకు	343	"	230
నియతిం బాలిక	87	పదియాఱు	218	"	183
నియమాంతం	68	పద్మరాగమణి	51	"	209
నిరనిలసంచా	143	పద్మనీపద్మా	39	పుక్కిటియోవ	338
నిర్ధూతపాత	38	పనితప్తక్రియ	47	పుట్టకుఁ బుట్టెడు	4
నిర్మదులకు	284	పన్నిదమెద్ది	361	పుట్టిననాఁట	28
నిలిచి నిలింప	213	పరదారపర	279	పుట్టిన మోములై	50
నిలునిలు తుంగ	318	పరమపద	96	పుడమికి వితన్తి	123
నిలువున నొలి	308	పరమేష్ఠినుండి	137	పుడమిపైనడ	11
నిష్కారణముగ	338	పరలోకావాస	71	పుడిసిటఁబట్టె	33
నిష్ఠరత్వంబు	254	పరిఖ నిజాంబు	27	పుణ్యగుణగణ్య	124
నీచమగు మేను	157	పరిణీత యగు	325	పుత్తులు లేక	156
నీటిలోఁ జివుకక	80	పరిపూర్ణచంద్ర	355	పురిరాళామరు	27
నీతిమై వైన్య	224	పరిహరించుట	245	పురుషశ్రేష్ఠు	278
నీపితృభక్తి	229	పరులకతంబు	298	పురినోపరి	107
నీభావశుద్ధి	254	పఱచిన దేవకి	223	పులియున్న పొద	346
నీ యాక్షేత్రము	216	పలుకుందొయ్యలి	8	పున్నిలుతు	292
నీరజగర్భండు	121	పలుచనలేత	315	పువ్వును బూత	281
నీరజోదర	159	పలువికారంబు	144	పుష్కరిణిఁ దీర్థ	301
నీరప్రాంగణ	353	పలువేల్పుల	279	పూన (దటిత్ప)	217
నీలంబు భక్తా	250	పశుపతి ! మమ్ము	312	పూర్వజన్మకుం	361
నీలగళ	51	పసుపార్పుం	260	పూర్వద్వాఙ్మన్	108
నీలమో కాలాభ్ర	280	పాంచజన్యంబు	209	పూర్వద్వారం	289
నీలాంజన	203	పాఁడియుఁ బంట	210	పూవుఁదేనియ	53
నీవలన	61	పాతకంబుల	167	పుథులవిజ్ఞాన	322
నీవు హరిభక్తు	312	పాతకవ్రాత	165	పెట్టక పోనని	244
నూత్నవీచులు	171	పాథోధివిహృతి	95	పెనుగంపతొడు	316
నైయుఁ దట్టి	330	పాపట తెలుపు	205	పెనుగృహ	307

పద్యము.	పుట.	పద్యము.	పుట.	పద్యము.	పుట.
వెరిగిన త్రివిక్ర	27	బహువిధరచ	267	మట్టిన బిట్టు	346
వెరిగి సూచీ	205	బారాదిసౌమ్మ	292	మరిఁ గృష్ణకమ్మ	342
వెలుచుఁ గలు	150	బింకపువ్వుతల	74	మరిఁ బాపమనక	146
వైఁగురియు	199	బిసరుమారజము	193	మత్సరామిష్యము	60
పొందుఁబట్టు	132	బిసరుమానన	190	*మత్స్రకంబులు	183
పొగడి రఖిల	232	బొమలెక్కించి	55	మదఘూర్ణదురు	257
పొడఁగనిరి	300	బ్రహ్మతీర్థము	104	మదిరాక్షిజంఘ	189
పొడమిన నందే	45	బ్రాహ్మణుని	300	మద్భక్తనేవ	227
పొదలు నీపొక్కి	77			మద్రేశవిభ	17
పొదవు పరాగ	54	భక్తిగద్గద	235	మధుమధను	286
పొన్నాకువై	147	భక్తిసంయుక్తి	168	మధురమదిరా	269
పోర్తహీషన్	293	భీమరథిఁదొట్టి	350	మనుహతరాజ	66
*ప్రకటగుప్తా	84	భజియించి	364	మన్ననచేసి	254
ప్రణుతమతి	93	భయమున నది	364	మమకారదురు	339
ప్రతిదినకేశ	80	భర మానుతటి	99	మము నీయర్థ	61
ప్రబలు వడగండ్ల	204	భర్తస్తేయము	66	మరువంపు	52
ప్రయుతుఁడను	334	భవదంఘి)	226	మఱలగఁ బట్టు	90
ప్రయుతుఁడుమ	336	భస్మాద్ధూలన	76	*మఱియు నప్ప	176
ప్రస్తుతంబని	241	భాగ్యమనై	229	మననము	302
ప్రారంభించిన	137	భాషావిభు	71	మస్తకిరీట	279
ప్రాలేయాచల	24	భార్యపాలిండ్లు	130	*మహాత్మలారా!	24
ప్రావారాజిన	87	భీమక్రోధం	23	మహితపుణ్య	228
ప్రాప్యషేణ్య	54	భీమాహ్వయ	317	మహి నాలపాడి	95
ప్రాశస్త్యంబు	307	భుజియించి	247	మహి నేవంవిధ	292
ప్రాసఁగువిత్తు	128	భువనసంభవ	328	మాణిక్యంబులు	171
ప్రేయసివలన	71	భూమియు నాక	29	మాతృకతోర	78
ప్రావితభూ	107	భూమిసురసూతి	70	మాతృవధము	163
		భూరిగుణరత్న	314	మాదికి మీఱు	2
		భూరితరాభ్ర	39	మాదిమీఱు	18
		భూరిభయా	317	మానని కోప	282
		భూరిసుఖాను	310	మానపతీ	190
		భూలేఖకులు	273	మానితరాజి	15
		భైమితిర్థనివా	324	మాయపుబిడ్డ	249
		భ్రాతృవధ	298	మాయయు జీవు	277
		భ్రుకుటీభీషణ	348	మాయావృతుఁ	73
		భ్రూణహుండు	236	మారుతాహతి	31
				మార్గ భేదశిథిల	357
		మంత్రపూతము	93	మావంటివార	297
		మందిరోద్యాన	52	మిక్కుటమైన	317

పద్యము.	పుట.	పద్యము.	పుట.	పద్యము.	పుట.
మిగుల గన్నొడ	9	యలిపతి !	126	లోలత్వంబున	139
మిలి గడచిన	133	యలిమనో	72	తాకికవైదికా	274
మినుమినుకు	331	యదుకుల	285	వంగడపు	296
మిన్నేటిపాటి	44	యమదండ	268	వంచన యింత	126
మివ్వుటమైన	354	యమరాద్ధూత	257	వంట యగుదాక	245
మిసిమితుడు	71	యశము గలి	8	వగవకుమన్న	348
మొదం దార	3	యువజనంబు	361	*వచ్చిన నమ్మచ్చె	242
మొకని కొని	335	యువమనోజాం	193	వచ్చిప యోజ	58
మొయెడ మద్భక్తి	228			వచ్చివచ్చి కల్ప	334
మొరును గృహి	250			వడవడఁబాటు	138
ముందు నంద	320	రంగయవర	13	వణఁకుగుబ్బలి	175
ముఖ మంబురు	194	రక్షగట్టిరి	210	వత్సనాభీ	344
ముత్తియముల్	356	రత్నరంగవల్లి	356	వత్సయుతము	344
ముదమున	77	రత్నసందర్భ	353	*వత్సా! శ్రీవత్స	232
ముదితకరము	191	రమ్ము గరమ్ము	319	వదనారవింద	192
ముద్రితవైరి	17	రవికిరణ	23	వదనైక	74
మునిజనభాగ	339	రవిధామంబు	225	వనజనాభుని	358
మునిపలికి రాజ	363	రాజతాహార్య	113	వనితా! చూచితె	37
మునివర! విను	333	రాజాలయము	140	వనితానూతన	129
మును మీనగుట	68	రాధానాథ	16	వరసారస్వత	337
మును లనుష్టుభ	349	రాధాసంగమ	208	వరసింహమధ్య	98
మును పుట్టెం బ్రకృ	114	రామానుజయ్య	23	వర్ష ధారా	262
మున్నేను మేన	317	రారయ్యా యని	245	వఱలు లావణ్య	191
మున్నొకరాసు	14	రూపహీనుడు	239	వలనా యేటికి	228
మరళిగొని	48			వలరాజుకేళి	194
మరవిభంజ	98	లలనాజనోష్ఠ	159	వసుమతీభార	183
మువ్వంకమురువు	237	లలితకళా	31	*వాడొక్కకందు	253
*ముహూర్తమాత్ర	46	లలితకుంతల	352	వాక్కుంతాశ్రయం	6
మూఢుడ నను	285	లలితనిజ	73	వాఙ్మనఃకాయ	243
మూర్తిత్రితయ	92	లలితాగార	337	వాణీనఖ	22
మూర్తిమదిట్టు	238	లలితలక్ష్మీ	179	వారలటుగాక	324
మెడమన్న నలచి	136	లలితశరీష	72	వార్ధినావర్త	171
మెత్తగనూటిన	72	లవలీపల్లవ	57	వాలిన దప్పి	302
మొదలఁ గామ	66	లాలితలీల	120	వాసుదేవనానా	193
మొన రెండు	255	లేచి యతండు	284	వాసోనిగ్రహ	326
మొలకచీకటి	31	లోకేశశస్థిత	321	వాహనము	51
మోవఁ దరంబు	142	లోచనవికృతి	344	విందుఁ దన	302
మోవిచెలువంబు	204	లోనాలుగు వెలి	295	వింధ్య మమరాద్రి	325
మొక్కి వినిపించె	181				

పద్యము.	పుట.	పద్యము.	పుట.	పద్యము.	పుట.
వికటోత్తంభి	79	విష్ణుభక్తులై	363	శిశ్యావచూడు	281
విచ్చిన కన్ను	212	విహితమతిం	69	శిఖిపించ	232
విజ్ఞానమయ	56	వీడిపడిన	268	శిలకంతసుతు	48
విజ్ఞానవంద్యు	214	వీడియంబెడ	58	శిరసు వడంక	332
విడుమిఁకనైన	140	వీరలకుఁ దగిన	326	శిశిరాగమ	96
విడువని వైర	116	వీరావేశము	138	శీతాహార్య	24
వికరణరణ	196	వృత్తవిరోధి	88	"	84
విద్యత్కుముద	365	వృద్ధుఁ బ్రణిధాన	347	శుకమున కొడ	263
విధివంతంబు	313	వృషభేంద్ర	19	శుకమొకటి	359
విధిశివసన	223	వృష్టిగా	94	శైలజ! విను	64
వినఁబడఁడు	234	వెండిఁబైడి	254	శైవము ద్వాదశ	217
వినయనయ	286	*వెండియు	20	శోకించు వృద్ధ	141
వినవె యజ్ఞు	87	"	60	శౌరి భజించు	90
వినిపించిన	109	"	310	శ్యామలకాలా	200
విని ముగ్ధహాస	227	వెడఁదకన్నుల	61	శ్రీకరోదయ	26
*విని యద్దోవారి	334	వెడవెడ దుర్వ్య	131	శ్రీకాంతామణి	1
వినుఁడు మీకు	229	వెన్నుఁడు పత్వ	320	శ్రీదనరన్	201
విను ధాతృనం	231	వేటాఱుతును	30	శ్రీదయిత	64
విను పతితు	302	వేదమార్గప్రతి	19	శ్రీద్యుతిసువ	197
విను మఖిల	309	వేదవివాద	118	శ్రీనరసింహు	12
విను మునినాథ	120	వైషమేషవ	100	శ్రీమదష్టాక్ష	10
విను మున్ శౌరికి	292	వైష్ణవి యనంగ	123	శ్రీమహితము	289
విను వేల్పునకు	135	వ్యాపించి తిమిర	270	శ్రీరంగంబున	237
విస్తమదీయ	315	వ్యాపృతబద్ధ	311	శ్రీరమణీయ	89
విపులవీక్షణ	76	వ్యాళకరాళ	112	శ్రీరామమంత్రి	14
విప్రకులాలిత	320	వ్యాసవాల్మీకి	5	శ్రీరమ్యచరణ	127
విబుధతప్త	344	వ్యాసనుతాదు	341	శ్రీలాలిక్యము	17
విబుధమ	50			శ్రీషణ్ముఖ	5
విభవేంద్రం	21	శతమతన	127	శ్రీసఖులు	3
విమలమయూ	54	శతమతికి	61	ష	286
విభితమో	76	శతపత్రాక్ష	67	వడ్డర్కన	41
వివిధక్షేత్ర	45	శపియింపంగ	335	వణ్ముఖ శిఖి	
వివిధ దివి	49	శరణమవు	319	సంధారము	22
వివిధ యువతి	189	శరవణాభవ	114	సంధ్యలు మ	292
*విశేషించి	229	శశిరేఖఁగైకొ	327	సంపదచేత	339
విమనిభంబు	336	శాంబరీకచ్చ	181	సంహత	12
విషకుశరుఁ	363	శాణోత్తేజిత	273	సకలజ్ఞ	86
విషయాంకుర	278	శాశ్వతకరు	353	సకలజ్ఞ	63

పద్యము.	పుట.	పద్యము.	పుట.	పద్యము.	పుట.
సకలాగమ	275	సామజరక్ష	13	స్ఫురన్నాభి	223
సకలాస్థాన	195	సామిమలనుం	50	స్తరశశి	49
సకలోత్కృష్ట	96	సారథి ఛాంద	30	స్వప్నానిల	152
సకి గానాభి	190	సారసువర్ణ	175	స్వాతిమేఘులు	363
సతియాత్మ	244	సారాచార	62		
సతి యాగతి	249	సాహిత్యాపర	286		
సనకసనంద	67	సితకరక్తి	194	హతలతాంత	305
సన్నపుసిబ్బె	155	సితకీరస్ఫటి	352	హరమాళిహీర	29
సప్రణయముండ	348	*సిద్ధేశ్వరాహ్వా	313	హరికిరిదంత్రి	355
సభవజ్జనకం	276	సీతులును కాంది	160	హరిదాసమను	357
సమహర్షుగా	13	సుఖమాలికా	289	హరిపదపీఠ	268
నమధిక	97	సుచరిత్ర	251	హరిపక్షాద్విశ	97
సమరసన్నద్ధ	91	సుధయొల్కు	360	హరిభక్తియు	67
నమ్మదాతులు	59	సుముఖాంతః	330	హరిమునుసంగ	107
సమృద్ధసము	237	సురకర్తృది	228	హరిమాళిపతిత	239
సరసగుణ	365	సురతరుప్రస	350	హరియ్యుత్తర	237
సరసిజభవ	316	సురలీలావతు	238	హరిసోపహారు	235
సరసిజాకల్యా	269	సురసదనం	285	హరిహయదేశి	66
సర్వతీర్థప్రదేశ	362	సురులు కళ	199	హరిహయోపల	223
సర్వధర్మ	228	*సుశీలాభి	239	హరుడు శిరంబు	59
సర్వాతిరిక్త	331	సూత్రవతీదేవి	3	హరుకృపనిట్టు	119
*సర్వోత్కృష్టం	60	శేచనముఖ్య	90	హరకదాధి	90
*సలసితుం	363	శేవకకల్ప	121	హరివిచార	324
సలసలమను	335	సోదరులు	22	హళి మనంబు	324
సలిలంపు	204	సోమమిబాస్య	191	హుంకారములు	327
సలిలభగము	259	స్కందపురాణ	8	హృన్మణిసూతు	219
సాక్షాత్కరించి	320	స్నానానుక్రమ	321	హోమధూమా	38
ధుజనుల	119	స్ఫురన్నాభి	313		

స వ ర ణ లు

పుట	పంక్తి	తప్పు	ఒప్పు	పుట	పంక్తి	తప్పు	ఒప్పు
2	26	ఇంట	ఇట	106	28	శనిధిక్రూతా	శని ధిక్రూతా
4	7	ఛాయ	చాయ	112	9	యరంగి	యరిగి
5	20	జూచి	జూచి	116	30	పిడిగా	పిడియైన
6	11	రూడి	రూధి	119	7	ఇంట	ఇట
8	3	భూమి	భూమి	123	13	క్షేత్రము	క్షేత్రము
9	24	ఎక్కువ	ఎక్కుడు	124	7	లోక	లోధ
12	27	తేజము	తేజము	127	13	వికరణ!	కుల్య!
14	8	వాహనమైన	శయ్యయైన	128	13	కచ్చ	రచ్చ
22	19	గంధిత	గంధిల	129	22	సగల	సకల
25	20	క్షుప్త	క్షుప్త	„	29	చంచన	చందన
29	1	పొదిలి	పొదివి	130	26	లాగమ	నాగమ
29	19	వాడ	నాడ	132	14	యోశయ	యాశయ
29	22	నామనతన్	వామనతన్	136	21	నటులు	నంటులు
37	25	నైకతం	నైకతం	142	12	క్రేణి	క్రేణి
37	27	జంప	జంప	145	13	గొప్ప	గొప్ప
40	3	6	1	145	14	వొట్టి	వొట్టిలు
40	7	1	2	146	23	జలదంపు	జలదరింపు
40	20	2	3 [చుండు	146	29	ప్రాణచ్యుతి	ప్రాణచ్యుతి
41	15	ముష్టింపచుండు	ముష్టింప	147	5	(అగు)	—
50	12	దలఁ	దలఁకి	149	31	కాంత	కాంత
58	5	వర్ణంబు	వర్ణంబు	152	22	వ్యాఘ్రాధి	వ్యాఘ్రాధి
59	31	బ్రహ్మ	బ్రహ్మ	154	10	విభ్రమ	విభ్రమ
67	31	బ్రహ్మ	బ్రహ్మ	163	10	భాత్య	భాత్య
72	12	దీపకాం	దీపికాం	163	16	క్షేత్ర	క్షేత్ర
73	34	కరములు	కరములు	169	30	శృంగము	శృంగము
76	21	బ్రాక	బ్రాక	170	21	పగ	పట్టుదల
77	32	దెప్పవె	దెప్పవె	177	5	పుర	ఈ
78	15	ఇచట	ఇచట	177	27	దాహాదో	దాహాదో
79	30	గాఁ అతఁ...	అతఁ...	182	9	మాయ	మాయా
		వేషండు	వేషండుగా	189	30	గదలగు	గదలగు
83	26	యాజమాన్యత	యాజమాన్యము	195	13	విద్య	సకలవిద్య
86	9	కణితమై	కగుణితమై	198	13	స్థితి	స్థితి
89	13	పుండరీకుని	భైరవుని	199	25	అగరుం	అగరుం
99	6	ద్ధాంబులు	ద్ధాంబువులు	200	13	ఉత్పేక్ష	ఉత్పేక్ష
102	10	లోతున	నిడిమిని	201	14	మద్వంపు	మద్వంపు
103	11	ప్రధానమైన	తర్వాతి	204	4	చెట్	చెట్లు

పుట	పంక్తి	తప్పు	ఒప్పు	పుట	పంక్తి	తప్పు	ఒప్పు
209	23	శంఖ	కంఠ	311	15	నిహీర!	నిహార!
210	22	నిర్మల	నిర్మల	„	29	శిక్యమున్	శిక్యమున్
212	5	పద్యము	పద్యము	322	8	క్షోభ	క్షోభ
219	30	తీగ	తీగ	331	8	పరమాత్మ?	పరమాత్మ
222	8	పక్ష్యలాలా	పక్ష్యలా	333	32	మత్కుటుం	ఉత్కుటుం
235	32	పొంది	పొందిన			బిని	బగు
237	9	యక్షిణ	యక్షిణ	334	14	జనకుని	జనకుని;
259	4	వేడి	వేడి	336	31	ధారలు)	ధారలు)
„	26	ఉపవేప	ఉపలేప	338	27	పుత్తడిన్	పుత్తడి
265	39	పోవును	పోవుచు	342	27	శతచ్ఛ	శతచ్ఛద
269	18	చూచుచు	చూచు	344	12	మణిఘృణి	మణిఘృణి
„	24	(అ)	(అ)చక్కని	345	10	చ్ఛార్ణో	చ్ఛార్ణో
270	4	సౌఖ్య	సౌఖ్య	346	14	వాధూల	వాధూల...
276	20	యడిగి	యడిగి	„	31	శమిప	సమిప
282	3	త్రిమృ	త్రిమృ	350	7	పితృ	పితృ
286	14	దైర్య	దైర్య	351	30	ప్రజ	ప్రజ
287	4	దపద	దపద	352	18	పర్వము	పర్వతము
„	12	విద్వ	నకలవిద్వ	„	35	కలన్	కలన్
294	4	బువ్వల	బువ్వల	356	25	దాన్క	దాన్క
306	8	ద్భూత	ద్భూత	„	32	నవముగఱిగి	నయముదఱిగి